

Giới thiệu Nhân Đạo Đế Tôn Convert

Gió lạnh như đao, lấy đại địa là cái thớt gỗ, xem chúng sinh là thịt cá. Vạn dặm phi tuyết, đem thương khung làm hoá lò, dung vạn vật là bạch ngân. Nhân đạo chi lộ, như trăm sông hợp thành đại dương mệnh mông, nạp vạn tộc khoảng tinh hoa.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Thiếu niên trong núi

Bình Dương Sơn, ở vào mệnh mang xanh um vô tận sơn mạch, bốn phía thay nhau nổi lên khe nứt hiểm độc, mệnh mông đầy núi nguy nga là một tòa bình thường tiểu sơn.

Mỗi khi gió núi thổi qua, bên trên Bình Dương Sơn liền nổi lên một mảnh lục sắc sóng lớn, trong gió phấp phới. Trên không trung kim sắc hào quang rơi tại khắp núi xanh biếc, giống như khảm lên một tầng viền vàng, cảnh trí đẹp không sao tả xiết.

Bình Dương Sơn nổi danh lan xa nguyên nhân kỳ thật là ở chỗ hàng năm lập xuân, trong núi liền xuất hiện một vòng mặt trời, giữa trưa liền theo lên đến đỉnh núi cùng ngọn núi cao nhất đụng vào nhau, giống như thánh nhân dạo chơi, làm cho ngàn vạn năm đại sơn bùng lên sinh cơ.

Ngày này, thời điểm lập xuân còn cách có mấy tháng thời gian, trong núi gần như không có du ngoạn lữ nhân, phần lớn là dưới núi lấy hái thuốc mà sống.

Đột nhiên một hồi lạnh lẽo tiếng đọc sách truyền đến, cả sơn phong như kim tước trên dưới bay múa.

"Thiên địa không hình, giống như không tan ra, vô hình tụ tập, bao phủ hết thấy, nhét đầy hoàn vũ, là một chút đối với người, viết nên khoảng hỗn độn."

Một người quần áo cũ nát mười tuổi ngây thơ thiếu niên chính lưng tựa đá xanh cao giọng đọc kinh thư bên trong nội dung.

Trong tay vốn kinh thư đã bị hần lật đọc thành không thể lại phá hơn, sách dùng chút cái dây thừng trói bó, cũng không có kỳ lạ.

Thiếu niên danh viết Mạnh Phàm, là dưới núi Mạnh thị trong bộ lạc một người bình thường thiếu niên, phổ thông nơi này thái quá mức bình thường, ngược lại làm cho người ta cảm thấy kỳ quái. Những năm nay hần một mực đề nén chính mình, tận lực không làm cho người khác chú ý. Mà cái này chỉ là bởi vì tại hần sinh ra năm đó được một người từ bên ngoài đến đạo sĩ nói thành là khắc phụ khắc mẹ cứng rắn mệnh hạn người.

Cũng không biết tên đạo sĩ kia là bịa chuyện, hay là thật sự có thông thiên triệt địa bản lĩnh, vậy mà thật sự tại Mạnh Phàm năm tuổi năm đó phụ thân lý kỳ mất tích, từ nay về sau không có nửa điểm tin tức. Mà mẫu thân lại càng là tự Mạnh Phàm sau khi sanh ra liền chưa thấy qua, chỉ là nghe các tộc nhân từng nói qua mẫu thân chuyện xưa cùng giọng nói và dáng điệu tướng mạo.

Mạnh Phàm khép lại trong tay kinh thư, ném vào dựa vào ở một bên giỏ trúc. Giỏ trúc bên trong ngược lại là còn để đó vài gốc dược linh không lớn thảo dược, phần lớn là một năm hai năm. Trên núi những cái này thảo dược Mạnh Phàm thường cách một đoạn thời gian liền tới ngắt lấy một lần, cho nên đường núi ngược lại mò được quen thuộc, gần như thể đạt tới mặt che mắt cũng có thể đi xuống đường núi trình độ.

Thừa dịp ngày còn sớm, Mạnh Phàm muốn tiếp tục lên núi ngắt lấy thảo dược. Muốn biết rõ như hần nghèo như vậy đau khổ khi không có cha mẹ thiếu niên chỉ có tự lực gánh sinh, chính mình nuôi sống chính mình.

"Trong tộc cần thảo dược cũng đã hái đến, nhưng này rèn luyện tinh thần Thối Thần Thảo lại là chậm chạp không thể đụng vào. Xem ra lại muốn thử thời vận." Mạnh Phàm trở mình Sơn Việt linh, đột nhiên thấp thoáng ngửi được một cổ kỳ lạ mùi thuốc, thuốc kia hương ngọt bên trong rồi lại lộ ra nóng bỏng, nhẹ nhàng khoan khoái bên trong rồi lại tản mát ra tinh khiết và thơm, cùng mình ba năm trước đây thấy được giống như đúc.

"Xem ra hôm nay vận khí không tệ."

Thối Thần Thảo là khắp đại lục công nhận thích hợp nhất nhìn rèn luyện tinh thần thảo dược, thường thường một cây bình thường nhất Thối Thần Thảo tại trên thị trường giá cả liền có thể đạt tới 800 văn đồng tiền.

800 văn đồng tiền, đầy đủ Mạnh Phàm ăn mặc tiết kiệm qua một năm rồi.

Nhưng lần này hần tới tìm Thối Thần Thảo có thể không phải là vì bán đổi tiền, mà là vì rèn luyện tinh thần của mình, khiến thực lực của mình bước lên một bước, tranh thủ sớm ngày trở thành chân chính tu sĩ.

Tại trên phiên đại lục này, tu sĩ thường thường cao cao tại thượng, mà phạm nhân chỉ có nhật tu sĩ không ăn canh thừa thịt nguội. Bị thảm rất nhiều.

Mạnh Phàm để cho phụ thân của mình đã từng chính là như vậy một vị phong vân một cõi tu sĩ. Chỉ là đáng tiếc phụ thân chạy cũng không lưu lại một quyền nửa bản có quan hệ tu luyện tập sách, bằng không thì Mạnh Phàm vậy mà không cần đi theo trong gia tộc đã đường lối.

Theo hần dần dần đến gần, mùi thuốc liền càng ngày càng đậm. Ngọt bên trong lộ ra nóng bỏng, nhẹ nhàng khoan khoái bên trong tản mát ra tinh khiết và thơm, chính là Thối Thần Thảo mùi vị!

Men theo mùi đi tới, đi đến một ngọn núi vách đá, cúi người hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy vách núi dốc đứng, loạn thạch nổi bật, trong cốc sâu thẳm, sâu không thấy đáy. Mà ở vách núi hơn mười trượng xa xa như một khối nổi lên nham thạch, như tinh tế thủy lưu từ trên vách đá dựng đứng chảy ra, làm dịu vài gốc tản mùi thơm lạ lùng thảo dược.

Hần phi thân hạ xuống, vách núi mặc dù xoay mình, nhưng thân thủ thật tốt, thật không có gặp gỡ ít nhiều nguy hiểm. Một lát, hần liền tới nơi này cự ly kia khối cự thạch cách đó không xa, hướng phía dưới nhìn lại, chỉ thấy thâm cốc tối như mực một mảnh, gió lạnh từ dưới lên trên thổi, băng hàn thấu xương.

Hần càng cẩn thận, rốt cục hữu kinh vô hiểm nơi đây đi đến kia khối nổi lên trên mặt đá, đang muốn đưa tay ngắt lấy Thối Thần Thảo, nhưng không ngờ thiên không đột nhiên hôn ám hạ xuống, hần vội vã ngừng đầu nhìn lại, trong lòng không khỏi cả kinh.

Kỳ hoa dị thảo tất có dã thú thủ hộ, huống chi là công nhận là linh thảo Thối Thần Thảo nha. Tự nhiên cũng có thủ hộ nó một phương thú vương tồn tại.

Chỉ thấy một đầu mặt lộ vẻ hung tướng Thanh Sí Đại Bàng bay đến vách núi, kia chim đại bàng cánh giương mấy trượng có thừa, hai cái dực giống như nước thép đúc thành, tại gần đen khe suối bên trong cũng có thể lòi ra u quang. Chim đại bàng kịch liệt đập rung vào hai cánh hướng hần bên này lao xuống hạ xuống, lợi trào chột hiện lộ boong boong hàn quang.

"Hung cảm!" Mạnh Phàm hét lớn.

Đầu kia Thanh Sí Đại Bàng còn chưa nhào đến, phản phật gió mạnh liền mặt tiền cửa hiệu mà đến, đánh vào trên mặt đau nhức, gần như đem Mạnh Phàm từ trên đá lớn nhắc lên xuống.

Mạnh Phàm trong lòng vừa chuyển, đi tới việc này, cũng không thể đối với Thối Thần Thảo làm như không thấy.

Thanh Sí Đại Bàng bay nhào mà đến, từng trận gió mạnh thổi bốn phía cỏ cây một hồi lay động, duy chỉ có Thối Thần Thảo sừng sững tại trong gió sừng sững bất động. Mạnh Phàm tại nó nhào đến trong nháy mắt bắt lấy vài gốc Thối Thần Thảo, vội vàng nhét vào trong lòng, sau đó từ trên đá lớn mượn lực thả người nhảy lên. Cái này đầu chim đại bàng vỗ huyệt, định lại lần nữa bay nhào mà đến.

Mạnh Phàm chửi ầm lên, "Điều hàng, gia gia lần sau nhất định phải rút ngươi trứng chim."

Hần thấy Thanh Sí Đại Bàng cũng không dừng tay ý tứ, chỉ phải vuốt khe suối trong rú xuống nhánh dây nhanh chóng trượt xuống.

Vách núi dốc đứng, loạn thạch nổi bật, trong cốc lại càng là sâu thẳm, sâu không thấy đáy.

Mạnh Phàm theo trong tay nhánh dây, hướng trong cốc đi vòng quanh. Mà đỉnh đầu Thanh Sí Đại Bàng liên tục lượn vòng, tựa hồ không dám cùng xuống núi cốc.

Mỗi một tôn thú vương đều thuộc về lãnh địa của mình, tựa như cái này đầu chim đại bàng phạm vi lãnh địa chính là cái này cốc bên trên tầm dậm cùng cốc hạ trăm mét. Nếu là xuống chút nữa liền xâm phạm cái khác thú vương lãnh địa, động một tí hai cái thú vương vùng tay đánh nhau. Cho nên Thanh Sí Đại Bàng chỉ có thể ở phía trên lượn vòng, kêu to.

"Điều hàng, gia gia hôm nay nếu không phải chết, ngày khác nhất định phải cực kỳ báo đáp ngươi 'Ăn tình'." Mạnh Phàm mắng to, lần này tính hần mã thất tiền đề, chưa từng nghĩ nơi này Thanh Sí Đại Bàng này nhất là Thông Linh, lại sinh ra ngày thơ linh trí.

Chim đại bàng tựa hồ nghe đã hiểu Mạnh Phàm oán mắng, lớn thu một chút, hung hăng mổ đoạn Thanh Đằng.

Chỉ nghe "B-A-N-G...GG băng" vài tiếng, cánh tay kích thước nhánh dây được chim đại bàng sống sò sò mổ đoạn, Mạnh Phàm cứ như vậy tính cả Thanh Đằng một chỗ thẳng tắp về phía sơn cốc rơi xuống.

"Bại, bại, hôm nay muốn thua bởi nơi này."

Trong lúc bối rối hần tự tay bốn phía nắm bắt loạn, bắt lấy một cây từ vách đá nhô lên khô héo chạc cây, hạ xuống tốc độ lúc này mới ngừng lại.

Nhưng mà không đợi Mạnh Phàm có chỗ phản ứng, chạc cây vậy mà lên tiếng đứt gãy, cùng nhau rơi vào thâm cốc.

Trong cốc gió lạnh lạnh rung, một mảnh hôn ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Phù phù

Đáy cốc đúng là một chỗ hồ sâu, Mạnh Phàm rơi vào băng lãnh thấu xương đầm nước bên trong. Bởi vì đầm nước hoà hoãn tác dụng, hần cũng không có bị thương.

Luống cuống tay chân mà đem cùng nhau rơi vào nước trong giỏ làm bằng trúc kéo đến bên người, gồm rách rưới kinh thư tính cả vài gốc thảo dược nhét vào trong lòng.

Mạnh Phàm thuở nhỏ lưu lạc Bình Dương Sơn, Bình Dương Sơn lại nhiều Cỗ Tuyền, Cỗ Đàm, hẳn tự nhiên vậy mà luyện liền không tẽ kỹ năng bơi. Không nói tại dưới nước thể bước đi như bay, nhưng rất ám ức quy tức mấy chục phút đồng hồ hay là có thể làm được.

Cùng lúc đó, Mạnh Phàm phát hiện đầm nước phía dưới cỏ thụ ngâm bên cạnh còn có một cái vạc nước kích thước cửa động, trong động khẩu không ngừng hướng ra phía ngoài bốc lên bong bóng.

"Gia gia nói, đại nạn không chết tất có hậu phúc. Hôm nay ta đầu tiên là lọt vào Thanh Sí Đại Bằng tập kích, sau đó lại rơi vào thâm cốc, có thể nói là vận xui tới cực điểm. Nhưng đại nạn về sau tất có lớn phúc, chỉ là không biết cái này lớn phúc ở nơi nào."

Mạnh Phàm tại dưới nước nhìn chung quanh.

"Đáy nước hơn phân nửa cát giấu bảo bối." Mạnh Phàm hướng phía đáy nước cửa động bơi đi, cảm thấy hôm nay không phát hiện kiện như dạng bảo bối đều thật xin lỗi lúc trước mà liều chết đánh cược một lần.

Quả nhiên, trong động dấu điểm huyền cơ.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trong cốc đầm sâu, đáy đầm u động

Trong cốc hồ sâu, đáy đầm lại là lại có một chỗ thần bí u động.

Đáy nước trong huyết động bên ngoài liên tiếp sơn cốc cùng u động, u động ở trong không một tia hơi nước, khô ráo vô cùng, giống như là thu xếp cổ đại Đại năng luyện chế tránh nước bảo châu, tại dưới nước tự thành một chỗ độc lập không gian.

Mạnh Phàm chui ra mặt nước, trên quần áo bọt nước nhanh chóng bốc hơi thổi lui.

"Thật cổ quái dưới nước huyết động." Mạnh Phàm ngửa đầu nhìn lại, toàn bộ u động bất quá trăm bằng lớn nhỏ, đỉnh động lại là xán như sao tinh, điều khác từng khóa đại biểu cho bất đồng hàm nghĩa thần bí cổ sao tinh. Trong đó có Mạnh Phàm biết rõ mấy viên cổ sao tinh.

"A, đây là Tham Lang Tinh, đây là Thất Tinh Bắc Đẩu, đây là Tử Vi Tinh. Đây là chúng ta Tổ Tinh. Ồ, Tổ Tinh như thế nào như thế âm đạm."

Xem hết đầy trời Tinh đồ, Mạnh Phàm chú ý tới một mặt to lớn khắc đá.

Mặt này khắc đá đường vân uốn lượn khúc chiết, rồi lại phù hợp loại nào đó đại đạo vận luật. Mạnh Phàm biết gian phòng này u động không một tia hơi nước định cùng mặt này khắc đá có quan hệ.

Cái này đích thị là kiện bảo bối.

Thế nhưng là lớn như vậy khắc đá chính mình như thế nào nạy ra hạ xuống mang đi?

Mạnh Phàm vò đầu bứt tai đều muốn không ra biện pháp.

"Nhất nhị tam tứ ngũ lục thất bát cửu. Tổng cộng chín cái đuôi."

Nếu như mạng không đi, Mạnh Phàm dứt khoát ngồi xuống lĩnh hội, hy vọng có thể từ bên trong đạt được chút cổ đại truyền thừa các loại.

Khắc đá bên trên điêu vẽ lấy một cái bốn chân Cửu Vĩ Thần Thú, trong đó tai lớn giống như thỏ, chùy tiêm giống như hồ, thân hình thon dài, lại để lộ ra một cổ vô thượng bá khí, dường như từ nhỏ chính là muốn làm thể gian chúa tể.

Hắn được Thần Thú này bức họa hấp dẫn, không tự chủ đưa tay sờ soạng.

"Ai ôi!!!."

Làm chạm đến Thần Thú phần miệng, tay của Mạnh Phàm chỉ được khắc đá phá vỡ, chảy xuống một giọt huyết tinh.

Mà kia nhỏ máu vừa vắn ở vào Thần Thú phần miệng ở giữa, tựa như vẽ rồng điểm mắt khoảng bút, lại khiến nguyên bản từ khí khắc đá như hiển lộ trông rất sống động, định khiêu thoát ra ngoài.

Một đạo bạch quang hiện lên, đâm vào Mạnh Phàm mở mắt không ra.

Chói mắt bạch quang nhất tiểm rồi biến mất, Mạnh Phàm chỉ cảm thấy ngực ấm áp, tựa hồ như một đầu còn sống sinh vật giấu ở y phục của mình bên trong.

Hắn nhanh chóng lay khai mở cũi nát vạt áo, đem hơi có ấm áp Cổ Kinh Thư lấy ra.

"Ồ, kỳ quái! Kinh thư như thế nào tự dung nóng lên." Mạnh Phàm càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, hắn đem kinh thư quán té trên mặt đất, từng tờ từng tờ nơi đây lật xem.

Kinh thư tàn phá không chịu nổi, có trang sách bị người xé lại một góc, có trang sách bị trùng đục hạ mấy cái động. Nhưng cho dù là như vậy tộc trưởng gia gia như trước coi nó là quý báu, mỗi ngày đặt ở trong đường cung cấp, sợ thất lạc. Cũng được tại ba năm trước đây, Mạnh Phàm bảy tuổi sinh nhật ngày đó, hắn vụng trộm đem một quyển đóng gói rất giống tạp thư cùng Cổ Kinh Thư đôi, treo đầu dê bán thịt chó, rốt cục trộm được từ mình rình mò đã lâu kinh thư.

Mỗi lần nhớ tới đêm đó hành động vĩ đại, hắn còn nói chuyện say sưa, mỹ kỳ danh viết: Thiết thư.

Ngược lại là ba năm qua đi, tộc trưởng gia gia chưa từng phát hiện Cổ Kinh Thư bị trộm, Mạnh Phàm vậy mà đem kinh thư trở mình thành rục, không có gì ngoài chính giữa một bộ phận dính lại cùng trang sách, cả quyển sách có thể nói là đọc lâu lâu.

Lần nữa mở ra Cổ Kinh Thư, loại kia đối với ngoại giới bao la mờ mịt đại địa vô hạn hướng tới cảm giác thật lâu không thể tiêu tan.

Cổ Kinh Thư cũng không phải là toàn bộ đều về thiên địa, đạo pháp, trật tự, quy tắc văn tự giới thiệu, còn trộn lẫn đại lượng sinh động thú vị bức họa. Trong đó như hai vị lão giả râu bạc trắng ngồi xếp bằng mà ngồi tại chút bích như tẩy vắn dặm trường không, lấy từng tòa núi cao lớn mạch là quân cờ, một người cầm cờ đen, một người cầm cờ trắng, tại Đại Dương hóa thành bàn cờ bên trên giúp nhau chém giết. Giờ tay nhắc chân trên bàn sơn di hải, nhất chuyển tinh di.

Còn có một vài bức đầu đội Đế quan tranh chân dung, trông rất sống động.

Còn có cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích thần bí nam tử cùng một đầu miệng nhả ma hỏa, chân sinh mười ngón trỏ mắt cự thú đại chiến hình ảnh.

...

Mạnh Phàm từng tờ từng tờ nơi đây tỉ mỉ lật xem, mà người trẻ tuổi kia có phần hào tình vạn trượng tại trong lòng xao động, thật lâu không thể tàn đi.

Đột nhiên Mạnh Phàm than khẽ một chút.

"Ồ? Cái này trang đã từng không phải tờ giấy trắng mà, như thế nào như vẽ lên?"

Cổ Kinh Thư bên trong có lưu một ít trống rỗng trang, tựa hồ là nguyên tác giả hi vọng đời sau người bổ sung đến, hoàn thiện kinh thư.

Nghỉ ngơi nhìn Trương Thư này trang, hắn rõ ràng nhớ rõ cái này trang đã từng là tờ giấy trắng, nhưng là bây giờ vậy mà xuất hiện một bức Cửu Vĩ Hồ ly chân dung đồ.

Nhìn kinh thư bên trên hồ ly chân dung đồ, lại nhìn một chút khắc đá bên trên điều họa hồ ly đồ. Mạnh Phàm xác định là đồng nhất bức bức họa.

"Cổ quái, cổ quái." Không khỏi lắc đầu, thế nhưng nghĩ không ra trong đó kết hợp.

Khắc đá bên trên điều họa hồ ly đồ là lấy màu đỏ thẩm văn lạc làm để khắc ra, mà kinh thư bên trên Cửu Vĩ Hồ ly chân dung đồ là lấy giấy trắng hắc tuyến mảnh phác họa ra tới, hiển lộ giàu có hữu thần bí ý vị.

Một trận gió lạnh thổi qua, Cổ Kinh Thư tự động khép lại trang sách.

Mạnh Phàm cảm thấy kỳ quái, kinh thư tự dung nơi đây nhiều ra một tờ Cửu Vĩ Hồ ly tranh chân dung. Nhưng suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra trong đó huyền bí. Nếu như nghĩ mãi mà không rõ liền không muốn, đây là Mạnh Phàm ăn đã quen đau khổ thời gian ngộ nơi này nhân sinh triết lý. Bên người bạn hữu đều cha mẹ yêu thương, mà chính mình chưa, bên người huynh đệ tỷ muội về đến trong nhà đều một ngụm nóng hăm hạp đồ ăn, đều chút giường ấm áp bị ở, mà chính mình chưa, bên người quan lại quyền quý có thể ăn ngon mặc đẹp, tiêu tiền như nước, mà mình không thể.

Có đôi khi nan đắc hồ đồ, sống được khổ cực như vậy làm cái gì, đồ thêm phiền não mà thôi.

Đem kinh thư lại nhét trong lòng, mặt hướng khắc đá ngồi xuống.

Mạnh Phàm nhìn khắc đá bên trên điều họa Cửu Vĩ Hồ ly đồ càng xuất thần, hai mắt chậm rãi bé, dần dần lâm vào minh tường bên trong.

Đỉnh đầu Tinh đồ đi ra một đạo Tinh quang, thấm vào vào thân thể của Mạnh Phàm cùng linh hồn.

Đột nhiên mi tâm của hắn như ba đạo đường vân hơi hơi nhảy, rõ ràng là giữa lòng mây "Xuyên" chữ văn hiển hiện." Xuyên " văn tắm rửa ở trong Tinh quang, đại lượng hấp thu Tinh quang chi lực, mơ hồ trong đó như xé rách xu thế.

Thời gian biểu hiện, u trong động lại không có tính theo thời gian công cụ có thể cung cấp tham khảo, không biết đến cùng qua bao lâu.

"A!"

Mạnh Phàm đau nhức kêu một tiếng, bụm lấy mi tâm từ mình tưởng bên trong lui ra ngoài.

Vừa rồi mi tâm của hắn mãnh liệt như một cỗ như tê liệt cảm giác đau đớn truyền ra, đưa hắn bừng tỉnh. Leo đến mép nước, đối với mặt nước chiếu chiếu, lại không có phát hiện bất kỳ khác thường, liền miệng vết thương cũng không có.

"Ai, cảm giác lại dần đẹp trai xuất sắc rồi. Thật sự là buồn rầu a." Mạnh Phàm hướng về phía trong mặt nước cái bóng tự kỷ nói.

Không biết tắm rửa bao lâu Tinh quang, Mạnh Phàm làn da, gân cốt, thân hình đều đã có một ít rất nhỏ biến hóa, từ nguyên lai thô kệch bắt đầu trở nên có chút thanh tú, có chút Tinh quang rạng rỡ.

"Ừng ục ục."

Soái cũng không thể dùng để đỡ đỡ, Mạnh Phàm đoán chừng mình tại u trong động chờ đợi ít nhất mấy ngày thời gian, hiện tại thể nhưng là đối bụng đến phải trước ngực dán phía sau lưng.

Quơ lấy lạnh lũng đầm nước rửa mặt, chỉnh đốn chỉnh đốn chính mình trang cho, lại hướng về phía mặt nước chiếu chiếu, xác định không có cái gì làm cho người xấu hổ nơi đây liền chui vào khắc đá ở dưới một chỗ nhỏ hẹp chuồng chó bên trong.

U động không lớn, Mạnh Phàm ở bên trong ngay người ít nhất mấy ngày lại không có cảm giác hít thở không thông, nói rõ u động khẳng định cùng ngoại giới là lẫn nhau kết hợp. Còn có hắn trà trộn núi rừng mấy năm kinh nghiệm, không bao lâu liền tìm ra một cái bí mật cầu động, theo cầu động leo ra lại định có thể trở lại ngoại giới.

Tuy nói chui vào cầu động không phải cái gì sự tình sáng sủa, có thể đường cũ vách núi cao vạn trượng, lại có Thanh Sí Đại Bàng điều gác, từ nơi ấy ra ngoài không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết, chỉ có buông xuống tôn nghiêm chui vào một lần chuồng chó. Hơn nữa, lại không phải lần đầu tiên chui vào.

Mạnh Phàm theo cầu động bò sát gần nửa thiên thời gian, rốt cục bò lên ra ngoài, trở lại ngoại giới.

Ngoại giới thái dương đã lặn về phía tây, thò ngọc từ phía đông trên núi dâng lên, đi ra Ngân Huy.

Mạnh Phàm hít sâu một hơi, toàn bộ thân thể gân cốt chấn động, phát ra "Đùng đùng" tiếng vang, rên rì nói.

"Thoải mái."

Hắn theo đường núi đi xuống sơn, chạy về dưới núi bộ lạc.

"Hồi gia!" Thiếu niên mở ra bước nhanh, hướng về xa xa kia một mảnh ngọn đèn dầu chi địa rất nhanh chạy tới. Hắn giờ phút này không có phát giác được, ước lượng trong ngực Cổ Kinh Thư như một vòng hơi yếu hào quang nhất tiêm rồi biến mất.

Theo tới gần, tại Mạnh Phàm trước mắt, kia hơi yếu ngọn đèn dầu dần dần rõ ràng, có thể chứng kiến đó là một chỗ bị rất nhiều cự mộc xây dựng tường vây vây quanh mà thành loại nhỏ bộ lạc. Toàn bộ bộ lạc lấy mạnh là họ, ước chừng chỉ có mấy trăm người cư trú bộ dáng, bộ lạc không lớn, nhưng trong mắt Mạnh Phàm lại nhất là ấm áp, là hắn nhà ta.

Bình thường còn có thể nghe thấy từng trận náo nhiệt tiếng hoan hô từ bộ lạc truyền tới, còn có thể từ một hàng kia dãy cự mộc tường vây trong khe hở, chứng kiến bộ lạc ở trung tâm, vậy có một đoàn to lớn đồng lửa, bốn phía sẽ có rất nhiều tộc nhân, càng có một ít trong bộ lạc nữ tử, đối với đồng lửa nhẹ nhàng nhảy múa.

"Mạnh Cường thúc, phiên toái cấp kéo cửa xuống." Mạnh Phàm hướng về phía gác một người người vạm vỡ hô.

Người vạm vỡ Mạnh Cường dụi dụi con mắt, có chút kinh ngạc mà nhìn Mạnh Phàm, cuối cùng cười to nói: "Là Tiểu Phàm trở về, nhanh đi thông báo tộc trưởng. Nhanh khai mở đại môn, nhanh khai mở đại môn."

Một người thân hình rõ ràng hơi gầy tại Mạnh Cường, nhưng đồng dạng thuộc về người vạm vỡ Mạnh thị tộc nhân nhanh chóng chạy đi, lại thông báo Lão Tộc Trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tu đạo Tam Cảnh

"Tiểu Phàm, ngươi xem như trở về, có biết hay không ngươi mất tích trong một tháng chúng ta là có lo lắng nhiều. Lão Tộc Trưởng thiếu chút nữa ngắt đi, trong tộc bá bá thăm thăm có thể vậy mà lo lắng vô cùng. Vạn hạnh a, tổ tông phù hộ, ngươi còn sống trở về." Mạnh Cường ăn mặc da thú quần áo, làn da cực kỳ thô ráp, trên cổ treo dây đặc hồ cốt chuỗi, tràn ngập buru hân ý tứ, mục quang sáng ngời nhìn Mạnh Phàm nhìn.

Tại bộ lạc, chỉ có hải đồng có được mặc vài bộ vật y phục quyền lợi, một khi đến mười ba tuổi lễ thành niên liền muốn cởi vài bộ vật y phục thay đổi da thú y phục. Đương nhiên trong bộ lạc phong tục cũng không phải là là chết, nếu như ngươi ra ngoài học hay là trở thành tu sĩ, kia liền không người xen vào nữa ngươi mặc cái gì y phục.

"Mạnh Cường thúc, ta rời đi đã có hơn một tháng sao?" Mạnh Phàm cảm thấy giật mình, vốn cho là mình tại u trong động chờ đợi bất quá mấy ngày thời gian, không nghĩ tới vậy mà hơn một tháng đi qua.

"Tiểu Phàm, đợi tí nữa ngươi đi trước bá kiến Lão Tộc Trưởng, những ngày này Lão Tộc Trưởng thế nhưng là lo lắng ngươi muốn chết, phải tất yếu cho hân biết ngươi bình yên vô sự, khiến hân yên lòng." Người vạm vỡ Mạnh Cường bề ngoài buru hân, nội tâm lại là mẫn mẫn vô cùng.

"Ừng ục ục." Mạnh Phàm ôm bụng có chút cười xấu hổ cười.

Mạnh Cường ngược lại là cười to, vỗ bờ vai Mạnh Phàm nói: "Đợi bá kiến xong tộc trưởng liền đi nhà của ta ăn cơm, ta khiến ngươi đi cho ngươi hân cách thủy bên trên hai đại nôi địa long thit."

"Mạnh Căn tỷ ở nhà đi?" Mạnh Phàm ngượng ngùng hỏi.

"Ha ha, ngươi Mạnh Căn tỷ không ở nhà, ngươi yên tâm." Mạnh Cường cười ha ha.

"Vậy tốt hơn, ta đi." Mạnh Phàm đáp ứng, thực không phải hân không muốn thấy vị này trong tộc tỷ tỷ, mà là hân tám tuổi năm đó không cẩn thận nhìn lên nơi này mạnh căn ở bên hồ tắm rửa, kết quả bị bắt cái hiện hành, từ nay về sau vị này tỷ tỷ mỗi lần nhìn thấy Mạnh Phàm chung quy "Hữu hảo" ủy vấn một phen.

Mạnh Phàm tạm thời cáo biệt Mạnh Cường thúc, tiến nhập trong bộ lạc, một đường chạy tới, bốn phía cỏ cây trong trạch tử, thường thường có người chứng kiến hân đều nhau kinh ngạc nơi đây hô một tiếng "Tiểu Phàm đã về rồi".

Mạnh Phàm vậy mà thân thiết đáp lại, thúc thúc, kia cái bá bá, di di, kia cái thăm thăm.

Mạnh Phàm chạy rất nhanh, cũng không lâu lắm, liền tới đến bộ lạc trung tâm, to lớn bên cạnh đồng lửa.

Đồng lửa, bày đặt một vòng nhện thiêu mộc lan, phía trên có thật nhiều đang tại bị nướng bốc lên dầu khói lớn thit, tản mát ra từng trận mùi thơm.

Mạnh Phàm nhìn những cái này khói thit, giữa cổ họng một hồi nóng lên, cổ nén hạ ăn vụng dục vọng, đi về hướng bên cạnh đồng lửa một gian mộc chế gian phòng, xóc lên màn che đi vào.

Phòng bỏ không lớn, trong đó có chút giản dị, vào nhà, một người lão giả chính khoanh chân ngồi ở thổ Thạch Thế thành trên giường đá, nhìn thoáng qua tiến vào Mạnh Phàm.

"Bẩm tới rồi." Lão giả nhìn Mạnh Phàm, thần sắc mang theo hiền lành.

"Bẩm tới." Mạnh Phàm hồi đáp, hân đối với cái này từ nhỏ nhìn mình lớn lên tộc trưởng gia gia, rất là tôn kính, không chỉ là bởi vì huyết mạch đối với nhận, còn bởi vì chính mình vị gia này gia là trong tộc tộc trưởng, một mực chương quản lý trong tộc hết thảy lớn nhỏ sự việc, mà lại an bài nơi đây ngay ngắn trật tự.

Từ tiểu Mạnh bình thường nguyện vọng lớn nhất chính là trở thành như chính mình gia gia đồng dạng nhân vật.

Lão Tộc Trưởng lời không nhiều lắm, nhưng mỗi lần nói chuyện đều nhau châm kim đá thì tề, trực chỉ nhân tâm, làm cho người ta thăm than không kịp.

Từng có trong tộc trưởng bởi nói nếu như không phải bộ lạc hạn chế Lão Tộc Trưởng bước chân, Lão Tộc Trưởng thế tiến thêm một bước, thậm chí trở thành tu sĩ cũng không nhất định. Mà Lão Tộc Trưởng cả đời kiêu ngạo nhất chuyện riêng vậy mà chính là con của mình, phụ thân của Mạnh Phàm, là một người chân chính tu sĩ.

Tộc tới nói chuyện say sưa chuyện xưa cho thấy phụ thân của Mạnh Phàm với tư cách là một người tu sĩ truy cầu nơi này Mạnh Phàm nẫu thân vị Thiên

Kim Đại Tiểu Thư này tình yêu chuyện xưa, khích lệ vào đời sau nỗ lực tu hành. Mà Mạnh Phàm đối với mình mẫu thân lý giải cũng được nguyên vốn không sai.

"Bầm sự tình vài ngày liền không nên đi ra ngoài, nghỉ ngơi thật tốt một chút." Lão Tộc Trưởng nói qua, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Mạnh Phàm trầm mặc một lát, mang theo giỏ trúc yên lặng rời đi, đi về hướng cự ly nơi này không xa, thuộc về hắc cốc cây phòng bỏ. Hắc vốn định báo cho gia gia mình tại trong núi thấy hết thấy, thế nhưng là lại nghĩ tới gia gia từng đã dạy chính mình tu đạo hiểm ác, nếu là gặp gỡ kỳ ngộ gì ngàn vạn không thể tùy tiện nói cho người khác biết.

Hắn không phải sợ Lão Tộc Trưởng, mà là sợ tai vách mạch rừng.

Tại Mạnh Phàm nhắc lên màn che đang muốn lúc rời đi, Lão Tộc Trưởng nhàn nhạt nói câu: "Đói bụng không, đem bên cạnh đồng lửa đã nướng chín thịt đều cầm đi đi."

Hắn nhẹ gật đầu, đem thịt nướng cầm lại chính mình phòng bỏ, không phải hắn tham ăn, mà thật sự là đói bụng.

Mạnh Phàm trở lại phòng bỏ, đem một nửa thịt nướng bảo tồn tốt hơn, lấy đi một nửa khác thịt nướng.

"Mạnh Cường thúc thúc, thăm thăm, những cái này thịt nướng là cho các ngươi."

Người vạm vỡ Mạnh Cường vỗ Mạnh Phàm tiểu thân thể, cười to nói: "Tới dùng cơm liền ăn cơm, mang cái gì thịt nướng, không ai không phải ghét bỏ thức keo kiệt không cho ngươi ăn no."

Mạnh Phàm đem thịt nướng đưa cho một vị đồng dạng đang mặc da thú phụ nữ trung niên, "Có qua có lại, đây là tộc trưởng gia gia dạy ta, ta cũng không dám quên."

"Xú tiểu tử, so với ngươi lão ba miệng biết ăn nói hơn nhiều."

"Tiểu Phàm, đều là người một nhà. Về sau tới liền trực tiếp đến đây, không cần mang đồ. Nhớ rõ thường tới chơi a." Vào da thú phụ nữ mỉm cười nói.

"Tiểu tử này còn không phải sợ cần nhè nha đầu kia, mỗi lần tới đều trốn tránh nàg." Mạnh Cường một câu vạch trần.

Mạnh Phàm cười mà không nói.

Hắn huyền vài câu, vẫn đạo hắn như thế nào biến mất một tháng lâu, Mạnh Phàm cho thấy lung tung biên tạo cái lý do lừa dối quá.

"Cần nhè ba nàg, cái hỏi cái này hỏi cái kia, cấp hải tử chứa chút việc riêng tư, ăn cơm. Một tháng không gặp Tiểu Phàm, Tiểu Phàm đều gầy, tới ăn nhiều một chút địa long thịt." Cả bàn thom ngào ngọt đồ ăn bung lên bàn, sáng cảm thấy hương vị liền biết nhất định vị rất ngon.

Mạnh Phàm trong miệng còn nhai lấy thịt, nói "Mạnh Cường thúc, Cần Nhi tỷ hắn là nhanh đến Tầng Thần Cảnh a."

Người vạm vỡ uống cạn trong chén rượu mạnh, đại khẩu cười nói: "Hắn là nhanh, mấy ngày nay cần nhè nha đầu kia thần thần bí bí, đoán chừng là tại chuẩn bị."

Uẩn Linh Cảnh, Tầng Thần Cảnh, Linh Thần Cảnh là tất cả tu sĩ bắt đầu, Uẩn Linh Cảnh ẩn cần săn sóc thức hải, làm thức hải đầy đủ cường đại về sau liền có thể dần sinh môn hộ, môn hộ bên trong tàng thân, là Linh Thần. Đợi đến Linh Thần đầy đủ cường đại, là được bước ra môn hộ, tu thành Linh Thần Cảnh.

Chỉ có tu thành người của Linh Thần Cảnh mới có thể xưng là tu sĩ, có chút thực lực cường đại người của Tầng Thần Cảnh tuy cũng có thể được xưng là tu sĩ, nhưng đều là ngụ tu sĩ.

Thức hải, Linh Thần đều là tinh thần hội tụ sở thành, tinh thần càng mạnh, thức hải liền càng rộng quảng, Linh Thần liền càng cường đại, cho nên người của thế giới này đều nhau không ngừng tu luyện Tinh Thần lực. Như Thối Thần Thảo như vậy có thể rèn luyện tinh thần thảo được lại càng là hiếm có bảo bối, chỉ có đại gia tộc năng lực cung cấp cấp đảm đệ tử.

Mà tinh thần cường đại, liền có thể vận dụng pháp thuật. Những cái kia cường đại nhất các tu sĩ thường thường một cái ý niệm trong đầu trên liền có thể vận dụng thành trên ngàn trăm cái bất đồng pháp thuật, một cái ý niệm trong đầu liền có thể chuyển núi dời hải, một cái ý niệm trong đầu liền có thể chạy xa ngàn dặm, một cái ý niệm trong đầu liền có thể khiến cho đầu chuyển tinh di.

Lấy bản thân cường đại tinh thần là nguyên liệu, thả ra pháp thuật uy lực thường thường vậy mà cường đại đến đáng sợ. Bất quá Mạnh Phàm còn làm không được, hắn bắt quá mới ngăn ngừa tu hành ba năm mà thôi, vừa mới đạt tới Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ. Mặc dù tại trong tộc đã xem như không chậm, nhưng nếu là phóng tới ngoại giới đại gia tộc trong, chỉ sợ là muốn mẫn như vậy mọi người vậy.

Liền đã từng có tin đồn nói, Hoàng Thành cái nào đó lớn thị tộc trong ra một cái thiên phú khủng bố thiên tài, ba năm đột phá Uẩn Linh Cảnh, về sau thực lực lại càng là lên như điều gặp gió, ngăn ngừa năm năm thời gian liền tu thành Linh Thần, trở thành ngàn trăm năm nay trẻ tuổi nhất tu sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đánh vỡ nam tường không quay đầu lại

Mỗi lần nhắc đến Mạnh Cần tử, trên mặt của Mạnh Cường chung quy sẽ dào dạt từ hào nộ cười.

"Cần Nhi nha đầu kia, tu hành sáu năm rốt cục muốn đột phá Uẩn Linh Cảnh. So với người lão ba đó cũng chậm không vài phần."

Mạnh Cường cùng Mạnh Hạo cha từng là lúc nhỏ bạn thân, bắt quá đi hoàn thành năm lễ Mạnh Hạo cha lựa chọn ra ngoài học ở trường, mà Mạnh Cường thì lựa chọn ở gia tộc, thủ hộ tộc nhân. Về sau Mạnh Hạo cha trở thành cao cao tại thượng tu sĩ, nhưng vẫn là là thường xuyên chạy đến tìm Mạnh Cường uống rượu nói chuyện phiếm, cho nên hai nhà quan hệ vẫn luôn cực kỳ thân cận.

"Chỉ là đáng tiếc cần nhé sớm sinh ra vài năm, nếu là cùng người tuổi không sai biệt lắm, ta liền làm chủ mạng nàng gả cho người." Mạnh Cường có chút uống cao, không che đậy miệng.

Mạnh Hạo chỉ là Tiểu Tiểu, không nói lời nào.

"Cần Nhi cha nàng, còn nói loại lời này." Mạnh thăm thăm vỗ một cái Mạnh Cường, khiến hắn không muốn uống nữa.

"Tiểu Phàm đi hoàn thành năm lễ là muốn ra ngoài, người đem cần nhé gả cho hắn không phải khóa trụ cước bộ của hắn. Bắc Phong nếu biết, vẫn không thể với người liều mạng."

Bắc Phong là Mạnh Phàm cha hắn danh, cho thấy trong tộc người đối với hắn thân thiết xưng hô, nói hắn như một hồi Bắc Phong đi lại kiên định, đạo tâm chắc chắn.

"Hảo nam nhi cuối cùng là muốn chí ở bốn phương, liễu gai chém cứt, không chết không lui. Không đừng nam tường không quay đầu lại, đánh lên nam tường thì như thế nào, đánh vỡ tường kia chính là. Tu sĩ, cuối cùng tu không phải người, không phải vật, không phải danh, mà chỉ nói, là chí tâm."

Mạnh Phàm ngăn người, không nghĩ tới mạnh thăm thăm vậy mà có thể nói ra như thế hào hùng bao la hùng vĩ một phen.

"Tu sĩ, tu đạo, tu tâm." Mạnh Phàm nhai nhai nuốt một hồi, cảm thấy rất có đạo lý.

Mạnh thăm thăm một phen lời chẳng những trấn trụ Mạnh Phàm, liền Mạnh Cường thúc thúc vậy mà cùng nhau trấn trụ. Mạnh Cường mượn rượu mời, rung đùi đắc ý nói: "Nói rất hay, đánh vỡ nam tường không quay đầu lại. Ta nói Cần Nhi mẹ của nàng, người là không phải nghe lên ta cùng Bắc Phong nói chuyện."

Mạnh thăm thăm mặt già đỏ lên, "Ta sẽ hai câu này, vẫn là lúc trước nghe lên người thúc cùng cha người nói."

Mạnh Cường lại là cười to, "Tiểu Phàm, báo cho người, người lão ba năm đó chính là dựa vào một bộ hăng hái hào tình vạn tượng, còn có lão dày lão da mặt dày, mới đuổi tới mẹ của người. Khục khục, nhất là người sau."

Hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được người khác như vậy đàm luận cha mẹ của mình, cảm thấy rất thân thiết, thật giống như bọn họ bây giờ đang ở bên cạnh mình đồng dạng.

"Thúc, người lại cùng ta nhiều lời một chút cha ta cùng ta mẹ chuyện xưa." Mạnh Phàm xấp xỉ cầu khẩn nói.

Mạnh Cường hốc mắt nhất hồng, nước mắt thiếu chút nữa nhỏ xuống hạ xuống. Cố nén trở về, cố giả bộ khuôn mặt tươi cười, bắt đầu tình tứ hồi ức trong trí nhớ mình Mạnh Bắc phong.

Một già một trẻ một mực cho tới trên ánh trăng đuôi lông mày, cho tới trong tộc tươi sáng ngọn đèn dầu toàn bộ dập tắt. Mạnh Phàm mới lưu luyến không rời nơi đây cáo biệt Mạnh Cường thúc cùng mạnh thăm thăm.

Trở lại chính mình cỏ cây phòng bỏ, Mạnh Phàm đem gối đầu che ở trên mặt, khóc không ra tiếng. Hắn nghĩ phụ thân của mình, mẫu thân, hắn nghĩ biết mình vị kia Thiên Kim Mẫu Thân đến cùng có nhiều mỹ lệ, có nhiều ưu nhã, hắn nghĩ biết mình phụ thân hiện giờ ở đâu, còn hay không đang suy nghĩ niệm chính mình.

Hắn còn là một cái mười tuổi lớn hài tử, chút tuổi đầu nhức mắt mẫu thân, năm tuổi mất đi phụ thân. Côi cút một người sinh sống năm năm, như không phải tộc trưởng gia gia cùng trong tộc thúc thúc thăm thăm bá bá đi di giúp đỡ, hắn không biết mình có thể hay không như nghị lực kiên trì đến bây giờ. Thế nhưng là tộc trưởng gia gia còn muốn quan tâm trong tộc lớn nhỏ sự việc, vô pháp chiều cổ nơi này hắn. Thúc thúc thăm thăm vậy mà cuối cùng

không phải cha mẹ, bọn họ có thể giúp đỡ Mạnh Phàm ăn uống, nhưng trong nội tâm thiếu hụt kia có phần thân tình lại không người có thể bổ sung.

Khóc, khóc, hấn liền ngủ mất.

Đang ở trong mộng hấn gặp được mắt tích phụ thân cùng chưa từng thấy qua mẫu thân, ba người Hoan Hoan Nhạc Nhạc nơi đây cùng một chỗ vượt qua mấy năm, cười vui âm thanh tràn ngập ở bên người, khiến hấn không muốn tỉnh lại. Đến lúc một đạo to lớn tiếng xông vào trong mộng cảnh, đánh nát hấn có được không dễ đoàn tụ thời gian.

"Mạnh Phàm, ngươi nghĩ tìm về mắt tích phụ thân mà, ngươi nghĩ tìm ra mẫu thân cách ngươi mà đi nguyên nhân mà, ngươi nghĩ biết đây hết thấy hết thấy đến tốt cùng là người phương nào gây nên đi? Ta có thể giúp ngươi."

"Ngươi là ai?"

Mạnh Phàm vẫn còn ở trong mộng cảnh, bốn phía trắng xóa một mảnh, thấy không rõ đường, không biết phương hướng.

Đạo kia tiếng không có trả lời vấn đề của hấn, ngược lại tiếp tục đặt câu hỏi.

"Ngươi nghĩ biết phụ thân của ngươi hiện tại thân ở đất đi?" Đạo kia tiếng lần nữa truyền ra, sương trắng tản đi, lộ ra một tòa tráng lệ cung điện khổng lồ, cung điện chiều cao trăm trượng, khám nạm vô số bảo thạch, châu ngọc.

Ngoài đại điện không có bao nhiêu người, lại là đến vài chục tôn thạch sư, mỗi một tôn thạch sư đều là một loại hình thái, mười tôn thạch sư chính là mười loại hình thái, hoặc ngồi xổm, hoặc ngồi, hoặc đứng, hoặc vui cười, hoặc phẫn nộ nhan...

Cung nhân thì đang mặc xa hoa trang phục, tay nắm khay ngọc, khay ngọc trong là nhiều loại kỳ lạ dưa leo.

"Ba, ba, ba."

Tự đại trong điện truyền ra từng đạo thanh thúy cây roi thanh âm, cung nhân có mắt không trông. Mạnh Phàm cẩn thận đẩy cửa vào, đập vào mắt chính là chính mình mắt tích đã lâu phụ thân.

"Phụ thân!"

Mạnh Phàm kêu to, phụ thân cùng năm năm trước không có bao nhiêu biến hóa, lại là mình đầy thương tích, như một người cầm trong tay roi sắt lão già chính trước hết trước hết nơi đây quất ở trên người hấn. Cây roi cây roi chảy máu, cây roi cây roi vào thịt.

"Không cho phép thương hại hấn."

Mạnh Phàm hai mắt đỏ bừng nơi đây xông tới, lại bị lão già chút roi quất trở về, da tróc thịt bong.

"Tiểu tạp chủng." Lão già vung vẩy roi sắt, định quất chết Mạnh Phàm.

"Phàm nhi, đi mau!" Mạnh Bắc Phong nâng lên máu chảy đầm đìa khuôn mặt, đối với Mạnh Phàm thối ngum khí, hóa thành Bắc Phong đưa hấn tổng xuất cung điện, đưa về trắng xóa trong sương mù.

"Không!"

Mạnh Phàm tại một mảnh trắng xóa bên trong khóc rống chảy nước mắt, tựa hồ bên tai còn có thể nghe thấy kia từng tiếng đau nhức triệt linh hồn roi sắt âm thanh.

Trước hết liền đem chính mình đập da tróc thịt bong, phụ thân mắt tích năm năm, chắc hấn vậy mà đã gặp phải năm năm cực kỳ tàn ác tra tấn. Mà lấy phụ thân tu sĩ khí lực vậy mà không chịu được như vậy quất a.

"Nghĩ cứu trở về phụ thân của ngươi đi? Nghĩ chính tay đâm tên lão già kia đi? Nghĩ làm thịt tất cả hại ngươi mất đi phụ thân tu sĩ đi?"

"Hừ, nằm mơ." Đạo kia tiếng cười nhạo hấn, khiến hấn lần đầu tiên cảm giác được chính mình là có cỡ nào vô lực, cỡ nào nhỏ yếu.

Hấn thù hận chính mình nhỏ yếu, hấn thù hận chính mình bị người khi dễ, hấn thù hận thế đạo này bất công.

Hấn khát vọng cường đại, khát vọng thực lực, khát vọng quật khởi, khát vọng chính tay đâm cừu nhân.

Mạnh Phàm tiếng khàn giọng nơi đây hướng về phía trắng xóa sương mù rống to, "Ngươi muốn cái gì, này của ta bức thân thể hay là linh hồn, hay là khác biệt đồ vật, ta cũng có thể cho ngươi."

"Ta chỉ muốn trở nên mạnh mẽ, ta muốn trở thành tu sĩ, ta muốn sát nhân."

Đạo kia tiếng lại là dừng lại nửa khắc, tựa hồ là quyết định cái gì, lần nữa vang lên, "Ngươi nói những ta này cũng không muốn, ngươi có thể đi ra."

Mạnh Phàm chỉ cảm thấy một hồi đầu vầng mắt hoa, toàn bộ trắng xóa thế giới đều tại phá thành mảnh nhỏ.

"Hô, hô, hô..."

Đại khẩu thở phì phò, đầu đầy mồ hôi, Mạnh Phàm từ trong con ác mộng bừng tỉnh, mà thái dương sớm đã leo lên ba sào. Ngoài cửa sổ còn vang lên trong tộc hài đồng luyện quyền "Hừ hừ cấp hắc" tiếng.

Vuốt ve tới hôm qua bị tên lão giả kia roi sắt rút da tróc thịt bong nơi đây, vậy mà không có một tia dấu vết.

"Chỉ là tràng mộng ỉ?"

(đánh vỡ nam tường không quay đầu lại, các bạn đọc khiến Tiểu Diện Hồ kiến thức đến quyết tâm của các ngươi cùng ý chí a. Ủ. . . Cầu cất chứa)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đại Đế Quan Tượng Đồ

"Ngươi đã tỉnh."

Đêm qua đạo kia tiếng lần nữa vang lên, bất quá lần này thị tông bên người truyền ra.

Mạnh Phàm cúi đầu nhìn lên, một cái bất quá lớn cỡ bàn tay Tiểu Tuyết bạch Tiểu Hồ Ly chính nằm ở chính mình bên giường. Tiểu Hồ Ly sinh ra chín cái đuôi, tại sau lưng liên tục lay động. Chính là u động trên thạch bích điêu khắc cái loại kia sinh vật.

"Cầu tiên bồi thu ta làm đồ đệ."

Mạnh Phàm biết không có thể trông mặt mà bắt hình dong, Tiểu Hồ Ly mặc dù nhìn qua xinh xắn lạnh lợi, hai con mắt to trong lại toát ra không thua gì tộc trưởng gia gia lão luyện thần sắc.

Tiểu Hồ Ly cũng không nói chuyện, thậm chí ngay cả đầu đều chưa từng điểm một chút.

"Cầu tiên bồi thu ta làm đồ đệ."

Mạnh Phàm nhảy xuống giường, "Phù phù" một chút quỳ trên mặt đất.

Tiểu Hồ Ly lúc này mới lười biếng nơi đây đuôi lưng một cái, không vội không chậm nói: "Ta giáo không được ngươi."

Mạnh Phàm quỳ trên mặt đất không chịu, "Tiền bối nếu là chê ta tư chất bình thường, ta có thể trả giá trăm ngàn bồi nỗ lực."

"Ta cũng không phải là ghét bỏ tư chất ngươi bình thường, mà là ta thật sự giáo không được ngươi. Ta chính là Thần Tộc, sở tu pháp thuật vậy mà đều là Thần Tộc pháp thuật, ngươi không có Thần Tộc huyết mạch, nếu là áp đặt cho ngươi một cái phá hủy ngươi." Tiểu Hồ Ly vuốt vuốt chính mình tuyết trắng không tỳ vết bộ lông, nhàn nhạt nói.

"Đáng tiếc bây giờ ta chỉ là một tôn linh, thực lực đại diệt, bằng không thì có thể thay ngươi tẩy tủy hoán huyết, khiến ngươi miễn cưỡng có thể tu luyện ta Thần Tộc pháp thuật." Tiểu Hồ Ly có chút phiến muộn nói.

"Bất quá, ta lại có thể chỉ đạo ngươi tu hành. Nhân Tộc, Thần Tộc tu luyện con đường trăm sông đổ về một biển, đều là lấy cường hóa thân thể, tế Luyện hồn phách, rèn luyện tinh thần. Thân thể, tinh thần, hồn phách, tam giả hỗ trợ lẫn nhau, mới là đại đạo."

"Tinh thần cùng thân hình tương liên, thân hình cường đại, tinh thần cũng sẽ tùy ý trở nên cường đại, tiêu hao tinh thần đồng thời cũng sẽ tiêu hao thân hình bên trong năng lượng. Đợi đến ngươi tu luyện Quan Tượng Đồ về sau liền phát giác được thân thể, tinh thần đồng thời cường đại chỗ tốt. Một ít thân hình hơi yếu người tuyệt đối sẽ đang tu luyện xem nghĩ đồ thời điểm bị chôn vùi thực chết đói."

Mạnh Phàm về mặt mộng bức nơi đây nhìn Tiểu Hồ Ly, "Tiền bối, cái gì là Quan Tượng Đồ a?"

Tiểu Hồ Ly có chút giật mình nhìn nhìn Mạnh Phàm, lại nghĩ lại, "Đúng rồi, các ngươi bộ lạc thật sự quá yếu ớt. Chưa từng xuất hiện Đại Đế, cũng khó

trách không biết Quan Tướng Đồ là vật gì."

Mạnh Phàm sắc âm thanh nói, "Chúng ta bộ lạc xuất hiện tu sĩ nha."

Tiểu Hồ Ly thu hồi phía trước chân, lấy hai cái chân sau dừng lại, rất có điểm Nhân Tộc hương vị. Lại duỗi thân ra tiểu móng vuốt tại trước mặt Mạnh Phàm chỉ trỏ.

"Tu sĩ tính là gì, bản thân một hơi có thể tiêu diệt trên dưới một trăm cái."

"Khoác lác." Mạnh Phàm nhỏ giọng nói thăm.

Tiểu Hồ Ly nhảy lên bờ vai Mạnh Phàm, nín lấy lỗ tai của hắn, hung hăng nơi đây cắn một cái, đau đến hắn trực kêu gọi.

"Oát con, bản thân thành thần thời điểm gia gia của ngươi còn chưa ra đời nha."

"Bảo cho ngươi, Quan Tướng Đồ chính là tiền nhân tổng kết trên đường tu đạo một mảnh đường tắt, cho thấy một mảnh Quang Minh đại đạo. Lấy hồn phách xem nghĩ Đại Đế, trấn áp bản thân khí vận, rèn luyện tinh thần, cường hóa thân thể. Tu luyện xem nghĩ Đại Đế dưới cờ chiêu thức còn có thể làm ít công to, uy lực tăng gấp đôi. Có thể nói một người chưa từng tu luyện Quan Tướng Đồ tu sĩ cùng một danh tu luyện qua Quan Tướng Đồ tu sĩ đối chiến, chết tuyệt đối là chưa từng tu luyện Quan Tướng Đồ một phương."

Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ Bảo Bảo biểu tình, "Lợi hại như vậy, đó là không phải Quan Tướng cái Đại Đế gì cũng có thể?"

Tiểu Hồ Ly nhảy xuống bờ vai của hắn, hai tay lưng đeo, một bộ lão thành bộ dáng.

"Lần lượt đạo lý mà nói, là như vậy. Thế nhưng là Đại Đế Quan Tướng Đồ cũng không phải là mang đến toàn bộ đều chỗ tốt, nói thí dụ như ngươi Quan Tướng chính là một vị tướng mạo cực kỳ xấu xí Đại Đế, như vậy ngươi về sau hình dạng cũng sẽ dần dần cùng hắn tới gần, trở nên xấu vô cùng; lại nói thí dụ như, ngươi Quan Tướng chính là một vị lấy sát lục chứng đạo Đại Đế, như vậy ngươi về sau sẽ trở nên thô bạo vô cùng, động một chút lại muốn giết người vân vân và vân vân. Cho nên lựa chọn cái Đại Đế gì với tư cách là Quan Tướng, vẫn có một ít môn đạo."

Mạnh Phàm bỗng nhiên hiểu ra, mãnh liệt vỗ xuống bàn, hét lớn: "Ta nghe tộc trưởng gia gia nhắc tới qua, một ít nội tình thâm hậu đại gia tộc trong đều gia tộc lão tổ bức họa hay là pho tượng, đợi đến con em gia tộc có thể tu vi đầy đủ liền khiến bọn họ tiến hành chiêm ngưỡng, cúng bái, chắc hẳn đây là ngươi nói Quan Tướng a."

Tiểu Hồ Ly tại cái bàn nghĩ kỹ bước, nhẹ gật đầu, một bộ trẻ nhỏ dễ dạy biểu tình.

"Không sai, Nhân Tộc từ xưa liền xuất hiện rất nhiều Đại Đế, những Đại Đế này huyết mạch gia tộc là được các ngươi trung kiên lực lượng, coi như là giai tầng thống trị a."

Mạnh Phàm lại là lúng túng gãi gãi đầu, "Có thể chúng ta bộ lạc cũng không xuất hiện Đại Đế, cũng chưa từng có lưu cái gì bức họa, tượng khắc một loại."

Tiểu Hồ Ly vậy mà mở miệng nói, "Ta mặc dù có ta thần hồ nhất tộc Quan Tướng Đồ, nhưng bây giờ tu luyện lại cũng không thích hợp ngươi, dễ dàng dẫn lửa thiêu thân."

Tiểu Hồ Ly đột nhiên giáo hoạt cười cười, "Ai nói ngươi không có Đại Đế Quan Tướng Đồ, ngươi đem kia vốn Cổ Kinh Thư lấy ra, ta dạy ngươi Quan Tướng."

Mạnh Phàm có chút bán tín bán nghi mà đem kinh thư lấy ra, mở ra trước mặt Tiểu Hồ Ly. Cái này vốn kinh thư đều nhanh bị hắn trở mình nát, thế nhưng là cũng không phát hiện Đại Đế Quan Tướng Đồ a.

Tiểu Hồ Ly duỗi ra chân trước, trên Cổ Kinh Thư rất nhanh đọc qua. Mạnh Phàm nhìn ở trong mắt, đau trong lòng, sợ tay hắn trọng trọng kinh thư trở mình nát.

"Nhìn ngươi kia nghèo kiết hủ lậu dạng, đây chính là vô thượng Cổ Kinh Thư a, sao có thể dễ dàng như vậy bị lật nát." Tiểu Hồ Ly cười nhạo nói.

"Tiền bối, ngươi nói nếu như ta Quan Tướng một vị anh tuấn tiêu sái, phong độ phiến phiến Đại Đế, có thể hay không trở nên càng soái đâu, có thể hay không vậy mà trở nên phong độ nhẹ nhàng nha." Mạnh Phàm ý dâm mà nghĩ vào.

Tiểu Hồ Ly cũng không ngần ngại đầu lên nơi đây rất nhanh lật xem Cổ Kinh Thư, tựa hồ tại tỉ mỉ đoán đến cùng nên chọn cái nào tốt hơn, "Có thể hay không dần soái khó mà nói, nhưng nhất định sẽ biến thành eo lả, nếu như ngươi quyết định, chúng ta có thể thử một lần."

Mạnh Phàm lắc đầu liên tục, không còn nói lung tung.

"Cái này sát khí quá nặng, thương thiên hại lý, quá xấu, cái này sao... Cũng không tệ, đáng tiếc bị người xé mà đi một góc, chưa xong chính Quan Tướng Đồ chẳng khác nào uống phí." Tiểu Hồ Ly tỉ mỉ đọc qua, một hồi bình luận một câu, một hồi bình luận một câu.

Mạnh Phàm tức cười, Cổ Kinh Thư trong có nhiều như vậy Đại Đế Quan Tướng Đồ đi? Minh tại sao không biết. Không ngờ như thế mấy năm này chính mình một mực đem bảo khổ trở thành gối đầu, khó trách ngu tặc hương.

"Tiền bối, có thể khiến ta vậy mà nhìn xem đi?" Mạnh Phàm lộ ra một bộ biểu kỳ Bảo Bảo bộ dáng.

Tiểu Hồ Ly đem chôn ở trang sách bên trong cái đầu nhỏ nâng lên, nhìn Mạnh Phàm nhìn.

"Có thể a, bất quá Đại Đế uy áp nếu xông vào đầu của ngươi trong, đem ngươi đốt thành ngu ngốc cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi."

Mạnh Phàm ngượng ngùng nơi đây rút về đầu, trong nội tâm thầm mắng, hư hồ ly, sẽ làm ta sợ.

"Ta nghe được rồi." Tiểu Hồ Ly đột nhiên lên tiếng nói.

"Ngươi nghe được cái gì sao?" Mạnh Phàm có chút chột dạ nói.

"Bản thân nhưng là sẽ Đọc Tâm Thuật, về sau tiểu tử ngươi cẩn thận một chút." Tiểu Hồ Ly liền không ngừng đầu tiếp tục vui đầu "Khô đọc" .

Mạnh Phàm có chút bị dọa, nội tâm nghĩ thầm, thiên hạ lại vẫn như bức này thần kỳ Công Pháp.

Tiểu Hồ Ly lại đọc đến đến Mạnh Phàm tiểu tâm tư, giải thích, "Đọc Tâm Thuật cũng không phải là toàn năng, chỉ cần có chỗ cảnh giác, đem tâm tư của mình khóa trụ người khác liền dò xét không tới. Bất quá ngươi nha... Quá ngây thơ quá đơn thuần, không có tính cảnh giác. Đơn giản mà nói, quá choáng váng."

Mạnh Phàm vừa mới chuẩn bị từ đáy lòng thầm mắng một chút, rồi lại nhanh chóng phanh lại, không dám lần nữa động tâm tư không đứng đắn.

Đột nhiên Tiểu Hồ Ly buông xuống móng vuốt, đáng trang sách, hướng về phía Mạnh Phàm la hét, "Tại đây cái a, rất thích hợp ngươi."

Hắn liếc nhìn, cái mũi đều khí lệch ra, "Xú hồ ly, ngươi đùa bỡn ta ư!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Một cái cảnh giới một tôn Đế

Cổ Kinh Thư vừa vặn lật tại một cô gái đi liên trên tấm hình, mà Tiểu Hồ Ly chính vành mặt hát hàm sai khiến nơi đây chỉ vào vị kia xếp bằng Liên Hoa trên bàn Nữ Đế.

"Ngươi biết cái gì, vị này chính là Nhân Tộc tiếng tăm lưng lấy Liên Hoa tọa hạ đệ nhất Nữ Đế, bao nhiêu người muốn cầu lấy Quan Tướng Đồ của nàng đều cầu không được, ngươi còn ghét bỏ."

Mạnh Phàm tức giận đến miệng đều tại run rẩy, "Nàng cường thịnh trở lại, có thể nàng cuối cùng là người nữ. Ta nếu là Quan Tướng nàng, há không phải muốn thành eo lá, không đứng, càng nghiêm trọng, trưởng thành yếu."

"Không nghĩ tới ngươi còn không đàn." Tiểu Hồ Ly khẽ cười nói.

"Lần lượt người bình thường lý giải, xác thực là biến thành nhân yêu. Thế nhưng là ngươi bất đồng, ngươi mới mười tuổi, đang đứng ở huyết khí phương cương bắt đầu, còn là một xử nam, trong cơ thể dương khí đầy đủ chống cự Nữ Đế âm khí năm năm ăn mòn."

Mạnh Phàm bán tín bán nghi mà hỏi: "Vậy năm năm về sau rồi "

"Âm khí thịnh, mà dương khí suy, tự nhiên trưởng thành yếu a "

Mạnh Phàm tức giận đến nhảy dựng lên, "Còn không phải muốn biến thành nhân yêu, ta không Quan Tướng, ngươi đổi một cái."

Không nghĩ tới Tiểu Hồ Ly phản ứng càng thêm kịch liệt, hai cái chân sau dùng sức chút tháo chạy, chân trước bắt lấy Mạnh Phàm cổ áo vậy mà một cái ném qua vai đem Mạnh Phàm ngã bay ra ngoài 5~6 mét xa.

Sau đó lại đi đến trước mặt Mạnh Phàm, dặt lẩy y phục của hắn đưa hắn kéo trở về.

"Bẹp" một chút, đem hắn mặt đặt tại kinh thư, hung dữ nói: "Tiểu tử ngươi hiểu hay không nghe người ta đem lời nói xong. Ngươi nói, bản thân đáng giá

hại người sao, người biến thành nhân yêu bản thân còn ngại mất mặt nha."

"Người nói, người nói, ta nghe nha."

Tiểu Hồ Ly lúc này mới buông ra Mạnh Phàm, tức giận nơi đây ngồi ở một bên, "Đại Đế Quan Tướng Đồ, từng cái cảnh giới cũng có thể ít nhiều Quan Tướng một lần, ít nhiều gia tăng một bộ phận đối với Đại Đế lý giải. Đại Đế tọa trấn thức hải, trấn áp khí vận, ma luyện hồn phách, rèn luyện thân thể, rèn luyện tinh thần. Mà thường gia tộc cách làm là nhường cho con đệ có thể không ngừng Quan Tướng trong gia tộc chí cao Đại Đế, Uẩn Linh Cảnh Quan Tướng tọa tư, Tàng Thần Cảnh Quan Tướng lập tư, Linh Thần Cảnh Quan Tướng chiến tư... Không ngừng làm sâu sắc bọn họ đối với Đại Đế lý giải, dùng cái này để đạt tới cực hạn đột phá."

"Thế nhưng tại chúng ta Thần Tộc, có chút thập phần cường đại chủng tộc liền từng đản sinh qua không chỉ một vị Đại Đế cấp thần. Bọn họ con nối dõi có thể Quan Tướng bất đồng Đại Đế, gần như có thể làm được một cái cảnh giới một tôn Đế."

Mạnh Phàm nghe được nhập thần, trong miệng không tự chủ được nơi đây lẩm bẩm nói: "Một cái cảnh giới một tôn Đế."

Tiểu Hồ Ly tiếp tục giải thích: "Những cái này chủng tộc đối với Đại Đế lý giải cũng không yếu tại từ đầu tới cuối Quan Tướng một tôn Đại Đế tu sĩ. Ngược lại bởi vì bọn họ đọc lướt qua bất đồng Đại Đế pháp tắc, lại càng dễ đản sinh ra chính mình đối với Đế cảnh pháp tắc lý giải. Không giống các người Nhân Tộc, giậm chân tại chỗ, muốn vào kế Thừa Tiên tổ lực lượng, tối cao thành tựu cũng chỉ có thể đạt tới nguy Đế cảnh, không thành được chân chính Đại Đế."

"Không có chính mình đối với Đế cảnh pháp tắc lý giải liền nghĩ đột phá Đế cảnh, quả thật chính là si tâm vọng tưởng. Cho nên ta hi vọng người đi là một cái cảnh giới một tôn Đế con đường này."

Mạnh Phàm nghe được mơ hồ, không khỏi đặt câu hỏi: "Cái đó và ngăn cản ta biến thành nhân yêu có quan hệ gì?"

Bá bá bá

Tiểu Hồ Ly nhảy dựng lên, đối với hấn chính là mấy bàn tay, miệng nhỏ tức giận đến tròn trịa.

"Gỗ mục không thể điều, gỗ mục không thể điều."

Mạnh Phàm bùm mặt, đáng thương mà nhìn Tiểu Hồ Ly, nghĩ thầm nói, cái này đầu hư hồ ly như bạo lực khuynh hướng, động một chút lại đánh người.

Tiểu Hồ Ly lại nghe thấy Mạnh Phàm từ đáy lòng mắng hấn, hung dữ nơi đây trừng mắt liếc hấn một cái, "Ta khiến người Uẩn Linh Cảnh Quan Tướng Nữ Đế, tuy nói là như âm khí qua thịnh nguy hiểm, nhưng chỉ cần người tại trong vòng năm năm Nguyên Dương bất phá, đột phá Uẩn Linh Cảnh, đến Tàng Thần Cảnh lại Quan Tướng một tôn dương khí tràn đầy nam Đế, tại thể nội hình thành âm dương điều hòa chẳng phải không có biến thành nhân yêu nguy hiểm à. Ngược lại Nữ Đế nam Đế lẫn nhau chiếu rọi, một âm một dương, sẽ chỉ làm thực lực người bạo tăng, sẽ không tổn hại người mấy may. Người nói bực này tiện nghi mua bán có đáng giá hay không thành."

"Thế nhưng là trong vòng năm năm ta nếu không có đột phá, chẳng phải trưởng thành yếu." Mạnh Phàm nơm nớp lo sợ nói.

Tiểu Hồ Ly ngoắc ngón tay, khiến Mạnh Phàm tự mình đem mặt đưa qua cho hấn đập, "Bản thân tự mình dạy bảo người tu hành, nếu là năm năm vẫn không thể đột phá, bản thân liền một đầu đâm chết tại đây trên gối đầu."

Mạnh Phàm cắn răng một cái một đập chân, "Vậy được rồi, nghe lời người. Lần này ta bất cứ giá nào."

Tiểu Hồ Ly sờ lên đầu của hấn, mở miệng nói: "Bất quá con đường của người vẫn còn có chút nguy hiểm, rốt cuộc những Thần Tộc đó Quan Tướng Đại Đế đều đến từ cùng một chủng tộc, trăm sông đổ về một biển, Đế cảnh pháp tắc cũng nhiều như chỗ tương tự. Mà người lại là muốn dung nạp đến từ bất đồng chủng tộc Đại Đế, khả năng đến từ Nhân Tộc, khả năng đến từ Yêu tộc, cũng có thể đến từ Thần Tộc, Ma tộc, Long Tộc, thậm chí là một ít không biết tên thần bí chủng tộc, cho nên trong đó mạo hiểm không cần nói cũng biết."

"Một cái không cẩn thận, Đế cấp pháp tắc xung đột, liền có thể phá tan nhục thể của người, tách ra hồn phách của người. Hiện tại nói cho biết, người xác định còn muốn đi này cừu tử nhất sinh tu hành đường đi?"

Mạnh Phàm do dự một chút, nói không sợ chết đó là giả, thế nhưng là nghĩ đến kia trước hết cây roi đau nhức triệt nội tâm thống khổ, nghĩ đến chính mình con đường phía trước không biết sẽ có bao nhiêu người tại ngăn trở, trong nội tâm phần uất, không cam lòng liền thần nhiên lên.

"Ta xác định." Ngữ khí kiên định, ánh mắt kiên nghị.

Tiểu Hồ Ly vậy mà không nghĩ tới Mạnh Phàm vậy mà đáp ứng như vậy dứt khoát, vốn cho là hấn còn phải lại do dự một chút nha.

"Được, ta chuẩn bị một chút, đêm nay chúng ta liền bắt đầu."

Tiểu Hồ Ly chui vào quay về Cổ Kinh Thư, lần nữa hóa thành chút Trương Cửu vĩ thần hồ bức họa.

"Sau này người liền đem cuốn sách này tùy thân mang theo, thế nhưng nhớ lấy không thể để cho người phát hiện. Ta thì sẽ thông qua Đọc Tâm Thuật cùng người tiến hành nói chuyện với nhau." Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu tiếng vọng ra.

Mạnh Phàm đem kinh thư bỏ vào trong lòng cất kỹ, đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài, vừa rồi Tiểu Hồ Ly thông qua Đọc Tâm Thuật truyền cho hắn một phần thảo dược danh sách, cần hắn đi chuẩn bị một chút. Hắn đại khái nhìn thoáng qua, tuy nói trừ Thối Thân Thảo ra cái khác đều không phải quý báu thảo dược, có thể chừng loại lại là không ít, chừng hơn năm mươi chủng, cần chính mình vận dụng tộc trưởng tôn từ thân phận lại bộ lạc điều mựon.

"Đây là ta lần đầu tiên vận dụng tộc trưởng nhất mạch quyền lực a." Mạnh Phàm cười cười, đi ra cửa.

Mà ngoài cửa một đám năm sáu tuổi hài đồng chính chỉnh tề sắp xếp tại thao luyện trên đài "Hừ hừ cấp hắc" nơi đây luyện tập kiện thể quyền.

Một đám hài đồng nhìn thấy Mạnh Phàm, vậy mà đều buông xuống thao luyện, cười hi hi nơi đây chạy qua, vây quanh Mạnh Phàm trên nhảy dưới tránh.

"Ca ca Mạnh Phàm, người xem như trở về, lúc trước đáp ứng ta thú cốt chùy đã làm xong không có."

"Ca ca Tiểu Phàm, mẹ ta kể người vừa về đến để cho người đi lấy đi báo tề thịt, còn nói muốn người ít nhiều chú ý thân thể, chú ý nghỉ ngơi."

"Ừ, Phàm ca Ca, tỷ của ta nói cho người đi tìm nàng chơi. Nửa đêm, phía sau núi khu rừng nhỏ, không gặp không về."

Một đám hài đồng vây quanh Mạnh Phàm lúu rú, hần nhất nhất kiên nhẫn trả lời.

"Hầu Tề Tử có thể, nơi này thuốc tắm thời gian, đều nhanh điem qua." Một vị người vạm vỡ nâng năm sáu tôn to lớn đồng đỉnh đi đến thao luyện trận.

"Ngao... Không!" Một đám hài tử được nghe tất cả đều thẳm kêu lên, bỏ qua Mạnh Phàm chạy trốn chết, tránh né hướng tộc các nơi.

(xây xong một cái các bạn đọc, Group số mã là 460768905, hoan nghênh các vị đến đây thảo luận, lưu lại người dấu chân.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thuốc tắm

"Hầu Tề Tử có thể không nên chạy loạn, đều qua tiến hành thuốc tắm, buổi tối lại ngủ ngon giấc, tương lai cam đoan so với hưng thú đều muốn cường tráng." Một vị lão nhân ngồi ở lão cây hòe hạ vừa cười vừa nói.

"Ngao... Không!" Một đám hài tử được nghe tất cả đều thẳm kêu lên, chạy trốn chết, trốn hướng trong thôn các nơi.

"Một đám Hầu Tề Tử, đang ở trong phúc không biết phúc, đây chính là khó được đại bỏ thuốc, nếu có thể kiên trì bền bỉ thuốc tắm, có thể khiến các người gân cốt, lực lượng, sức lực sánh ngang cự thú." Những người lớn quả trách, như bắt con gà con từ bắt đầu bắt nhà mình hùng hài tử.

"Đau a, ta không muốn thuốc tắm, lần trước cùng đao cắt tựa như."

"Cha buông tay, ta không muốn lại bị đun sôi, người xem trên tay của ta dấu đỏ còn không có biến mất nha."

Một đám Hầu Tề Tử kịch liệt phản kháng, có leo lên chạc cây, có trốn bên trên nóc nhà, làm gì được tiểu cánh tay uốn éo bắt quá bắp chân, tất cả đều bị bắt trở về.

"Mạnh Phàm, thuốc tắm là cái gì?" Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng trong đầu tiếng vọng.

"Chính là..." Mạnh Phàm đang muốn giải thích lại phát hiện có chút trong tộc lão nhân hồ nghi nơi đây đang nhìn mình.

Mạnh Phàm lập tức đổi giọng, "Đúng đấy, chính là. Bọn này Hầu Tề Tử thật sự là đang ở trong phúc không biết phúc, muốn không phải ta vượt qua tuổi tác, ta còn muốn lại tiến hành một lần thuốc tắm tẩy lễ nha."

"Mạnh Phàm, người chỉ cần trong lòng muốn nói, ta liền có thể biết được." Tiểu Hồ Ly tiếng lại trong đầu tiếng vọng.

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, nghĩ thầm, Đọc Tâm Thuật này thật sự là dùng tốt, lần sau chính là mài cũng phải khiến Tiểu Hồ Ly dạy mình.

"Thuốc tắm chính là dùng từ liệt sát hưng thú trong cơ thể lấy ra một chút chân huyết, vô cùng trân quý chân huyết, phối hợp thêm một ít dược thảo, tại

trong tộc tổ truyền đồng trong đỉnh chế biến, lại đem người ném vào cùng hỗn hợp cách điều chế một chỗ ngao luyện. Vô luận là đối với đại nhân vẫn là đối với hài tử, cũng có thể rõ ràng tăng cường thể chất, bất quá vẫn là đối với hài tử tác dụng lớn hơn một chút." Mạnh Phàm nghĩ như thế nói.

"A, cùng chúng ta Thần Tộc nuôi dưỡng thai thuật không sai biệt lắm nha." Tiểu Hồ Ly lạnh nhạt nói.

"Đợi về sau con của người mau ra sinh ra, bản thân liền dạy người nuôi dưỡng thai thuật, đáng tin hài tử vừa ra sinh ra được té ngã tiểu thú."

Mạnh Phàm không có nghe nói qua nuôi dưỡng thai thuật, lại cảm thấy nhất định là cái gì không nổi pháp thuật.

Tại thao luyện trận một khối trên đất trống, một người người vạm vỡ bấy đặt được sáu cái lớn đồng đỉnh, tại đại đỉnh phía dưới dấy lên hùng lực Liệt Hỏa, đốt tới trong đỉnh nước sôi vọt lên, vài người lão nhân lại vào bên trong ném một nhóm cây không biết tên được thảo, cầm lấy muối lớn ở bên trong lật quấy, đến lúc đem tất cả tài liệu lẫn lộn đều đặn, khiến nguyên bản vô cùng làm sáng tỏ thủy trở nên cùng dịch thuốc dạng lỏng không hai, cùng mực nước tựa như, rất dọa người. Sau đó, lại có tộc nhân mang tới hơn mười người đào bình, cẩn thận từng li từng tí nơi đây xúc lên phong che, đem một ít đồ phẩm chất lỏng đổ vào đồng trong đỉnh, cầm lấy muối lớn liều mạng lật quấy, thủy cũng càng sôi, hướng ra phía ngoài toát ra một cỗ khói trắng.

Một đám Hầu Tể Từ lúc ấy mặt liền xanh rồi, hận không thể lập tức chạy thoát, làm gì được bị những người lớn gắt gao đè xuống.

Làm lửa tắt diệt, trong đỉnh thủy không hề sôi trào, nước ấm hơi hàng, kêu thảm thiết cùng "Phù phù phù phù" âm thanh cùng nhau truyền đến, nhóm đầu tiên Hầu Tể Từ bị ném vào, một ngụm trong đỉnh hai ba người.

"Đau nhức a, Thủy Năng này đem người bị phỏng quen thuộc a."

"Cứu mạng a, thân thể cùng bị đao quả đồng dạng, da thịt đều nứt ra!"

Nhe răng nhếch miệng, tay bắt chân đạp, từng cái một ra sức hướng ra phía ngoài xông, kết quả cũng đều bị xoa bóp trở về, kêu thảm thiết liên tục.

Mười mấy hài tử một đám một đám bị ném vào lại, đại đa số cũng gọi vô cùng hung, không ngừng giãy dụa, chỉ có hai ba đứa bé hơi hơi đỡ một ít, tuy đau đầu đầy mồ hôi, nhưng chịu đựng không lên tiếng.

Mạnh Phàm nhớ tới mấy năm trước chính mình, cùng bọn này Hầu Tể Từ không khác, chỉ là bởi vì không cha không mẹ không có ai ép buộc chính mình lại thuốc tắm. Có thể hẳn lại không có một lần né ra qua, hơn nữa mỗi một lần đều là kiên trì nơi này cuối cùng kia cái. Vì thế cũng không có thiếu tộc nhân khích lệ hẳn.

Lúc ấy thôn nhân cũng không có cảm thấy không ổn, bởi vì hẳn là con trai của Mạnh Bắc Phong, là tộc trưởng thân tôn tử, nhà mình Hầu Tể Từ không chịu nổi, khóc tê tâm liệt phế, nhưng hẳn vẫn có thể ăn tiêu tan. Liền bởi vì hẳn là trong tộc một vị duy nhất tu sĩ huyết mạch, liền bởi vì gia gia của hẳn từng là trong tộc cường đại nhất chiến sĩ, cho nên hẳn vậy mà nên như thế.

Ngoài ra, lúc ấy thuốc tắm Lão Tộc Trưởng đều nhau cấp Mạnh Phàm một mình khai mở chút đỉnh, sử dụng hắc trong đỉnh sền sệt nước thuốc cũng cùng cái khác hài đồng hơi có bất đồng, càng bá đạo hơn, càng thêm đau đớn, nhưng được hiệu cũng càng đỡ một ít.

Mỗi lần thuốc tắm đều nhau tiếp tục thời gian rất lâu, một đám Hầu Tể Từ toàn thân bị bong bóng như là nổi lên hồng chân, từng cái một thảm hề hề, tội nghiệp. Giúp đỡ lẫn nhau, lẫn nhau nhìn nhau, nước mắt ào ào nơi đây lưu, đến lúc thuốc tắm sau khi kết thúc mới dừng ni non, hô to rốt cục giải thoát rồi.

"Cảm giác như thế nào?" Một vị lão nhân hỏi vừa bị xách ra đồng đỉnh Hầu Tể Từ.

"Thân thể thật mát, cảm giác như một cỗ khí tại hướng trong thân thể chui vào, đầm ấm, ngứa ngứa." Hầu Tể Từ không có khí nói.

"Rất tốt, điều này nói rõ thuốc tắm làm ra tác dụng." Lão nhân cao hứng nói.

Nhưng mà Hầu Tể Từ có thể lại cao hứng không nổi, chính lưng trong thương lượng ngày mai lại nhấc lên nhà ai nóc phòng, lại túm nhà ai lông gà.

"Ngày mai lại nhấc lên Mạnh Hạo Nhiên ông lão nhà ta nóc phòng, hôm nay liền mấy hẳn cười tới thích." Một đám Hầu Tể Từ không ngớt lời đáp ứng.

Trải qua một lần thuốc tắm bọn họ đều nhau mỗi một không chịu nổi, trong thôn tạm thời là an tĩnh, có thể ngày hôm sau nhất định bị bọn này Hầu Tể Từ có thể ồn ào cái gà bay chó chạy, long trời lở đất. Trong tộc người vậy mà thói quen, tự nhiên cũng muốn ra không ít ứng đối biện pháp, nói thí dụ như thuốc tắm đệ nhị Thiên gia bên trong đều nhau lưu lại người, chỉ cần chứng kiến bọn này Hầu Tể Từ qua lại liền quét qua cây chổi vung đi qua. Đáng tin đánh bọn họ không dám nhảy lên đầu lật ngối, túm lông gà, kéo chó cái đuôi.

"Mang những hài tử này lại ngủ ngon giấc, ngày mai đều nhau dài ra không ít khí lực." Như lão nhân một câu hai ý nghĩa nói.

"Uông uông, uông uông uông uông"

Một đầu dài nửa thước màu vàng đất con chó vàng nhảy ra ngoài, tựa đầu tham tiến đồng trong đỉnh, "Ừ ục ừ ục" nơi đây uống cạn đồng trong đỉnh lưu lại nước thuốc.

"Chó chết, xú cầu, lại đây ăn vụng nước thuốc." Vài người người vạm vỡ vội vàng nhảy ra cùng con chó vàng tranh đoạt đồng đỉnh, đem đồng trong đỉnh dịch thuốc dạng lỏng loại bỏ ra ngoài, đem thuốc cạn bã hong gió, chế thành thuốc bánh.

"Tiểu Phàm, quần tốt nhà của người chó."

Mạnh Phàm cười cười, Đại Hoàng Cầu này không có gì cái khác đặc biệt yêu thích, liền thích uống thuốc này tắm dịch thuốc dạng lỏng, lại không uống trọn vẹn quyết không bỏ qua.

Đại Hoàng Cầu uống trộm hai lô đồng trong đỉnh nước thuốc, bị xách ra ngoài thì cùng say tẩu tẩu như, lung la lung lay.

"Uông uông "

Đại Hoàng Cầu lại mặt dày mày dạn nơi đây chạy đến Mạnh Phàm bên người, cọ xát Mạnh Phàm chân, chạy ra.

"Mạnh Phàm, cái này Thần Thú. . ." Tiểu Hồ Ly tiếng lại đang Mạnh Phàm trong đầu quanh quẩn.

"Cái Thần Thú gì? Đại Hoàng đi?" Mạnh Phàm nghi ngờ hỏi.

Tiểu Hồ Ly chút hướng không nói chuyện, "Người đã không biết, quên đi."

Mạnh Phàm nhìn nhìn tại đồng ruộng vùng thích Đại Hoàng Cầu, lại muốn nghĩ Thần Thú cái từ này, lắc đầu thôi, cảm thấy nửa phần không có kết hợp.

"Mạnh Phàm, tộc trưởng hô người đi qua một chuyến."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Miễn thí lệnh bài

"Tiểu Phàm, tộc trưởng hô người đi qua một chuyến." Một người đang mặc thanh y cường tráng thanh niên vỗ vỗ bờ vai Mạnh Phàm.

"Không Dịch ca!" Mạnh Phàm kêu to, một phát ôm lấy người này cường tráng thanh niên, rất thân mật.

"Khục khục, ghim chết ca."

"Không Dịch ca, người xem như trở về, người đi lần này đã có sáu tháng a." Mạnh Phàm buông ra Không Dịch, nhếch miệng cười cười.

Không Dịch ngược lại hiển lộ chất phác, gãi gãi đầu, "Đúng vậy a, đã sáu tháng. Tiểu Phàm cũng dài cao, đều nhanh bắt kịp ca."

"Thế giới bên ngoài thú vị đi?"

"Thú vị, rục rịch ít nhiều màu, Tiểu Phàm về sau vậy mà nhất định phải đi ra ngoài nhìn xem."

Không Dịch, sinh ra ở hơi Thúy Sơn phụ cận một chỗ không lớn không nhỏ lỗ họ trong bộ lạc, lại là ở dưới Bình Dương Sơn họ Mạnh trong bộ lạc lớn lên. Sự tình nguyên do còn muốn từ mười lăm năm phía trước nói đến.

Mười lăm năm phía trước, Không Mạnh hai họ thông hôn, bộ lạc kết thành huynh đệ bộ lạc, vui buồn cùng. Không ít họ Mạnh tộc nhân liền đến lỗ họ trong bộ lạc lại, lỗ họ tộc nhân cũng có không thiếu đến họ Mạnh trong bộ lạc. Không Dịch chính là tại hai tộc thông hôn lớn bối cảnh hạ đàn sinh, phụ thân là sinh trưởng ở địa phương lỗ họ tộc nhân, mẫu thân thì là sinh trưởng ở địa phương họ Mạnh tộc nhân.

Hai tộc cứ như vậy hòa hòa khí khí nơi đây một chỗ sinh sống hai năm, thế nhưng là tiệc vui chóng tàn. Cũng được tại mười ba năm trước đây, hai người tu sĩ đại chiến tại hơi Thúy Sơn, pháp thuật phong bạo liên lụy lỗ họ bộ lạc, đem trọn cái bộ lạc phá hủy hầu như không còn, vẹn vẹn Không Dịch một người còn sống.

Sau đó họ Mạnh bộ lạc phát hiện sự tình không đúng, phái người đi đến hơi Thúy Sơn lúc này mới phát hiện lỗ họ bộ lạc sớm đã bị phá toái, chỉ ở hài cốt bên trong tìm đến chưa đủ hai tuổi lớn tiểu Không Dịch, mang về bộ lạc nuôi dưỡng. Rốt cuộc trong tộc vẫn có không ít lỗ họ nữ tử, tiểu Không Dịch ngược lại bình an nơi đây trưởng thành, cùng họ Mạnh hài tử cùng nhau tiếp nhận giáo dục, cùng nhau thuốc tắm, cùng nhau chơi đùa.

Đến lúc năm năm trước, phụ thân của Mạnh Phàm mất tích, tiểu Mạnh bình thường cả ngày không ăn đồ vật, khóc hô muốn tìm ba ba. Bảy tuổi lớn Không Dịch tựa hồ là tại tiểu trên người Mạnh Phàm thấy được bóng dáng của mình, bắt đầu lại nhìn huynh lại nhìn phụ nơi đây bởi bạn tiểu Mạnh bình

thường, dốc lòng chiếu cố hân. Hai người cùng ngủ một giường lớn, cùng tồn tại một cái bàn ăn cơm, còn kém cùng một phe.

Toàn bộ trong tộc, Mạnh Phàm người thân nhất ngoại trừ tộc trưởng gia gia bên ngoài đó chính là Không Dịch.

"Tiểu Phàm, tộc trưởng hô người đi một chuyến. Dường như là như chuyện trọng yếu gì, ta xem trong tộc trưởng bồi đều trình diện, Mạnh Cường thúc bọn họ cũng ở." Không Dịch vừa về tới bộ lạc liền đi bái kiến Lão Tộc Trưởng, bởi vì đối với hân mà nói Lão Tộc Trưởng cho thấy hân thân nhất đích thân nhân. Không có Lão Tộc Trưởng hân vậy mà không thể có thể còn sống sót, càng không khả năng tiếp nhận giáo dục, tiến hành thuốc tắm.

"Được, ta cái này đi qua. Không Dịch ca, ta cái này có cái tờ đơn, phía trên có một chút thảo dược. Phiên toái người đi trong tộc nhà kho giúp ta lấy một chút, đã nói là tộc trưởng gia gia cần." Mạnh Phàm đưa cho Không Dịch một trương tờ đơn, phía trên rậm rạp chằng chịt nơi đây bày ra hơn năm mươi chủng bất đồng thảo dược.

"Được." Không Dịch cũng không có hỏi Mạnh Phàm cần những cái này thảo dược làm cái gì dùng, dưới cái nhìn của hân chính mình vị đệ đệ luôn là đứng đây.

Hai người tách ra, một cái đi đến Lão Tộc Trưởng phòng bỏ, một cái đi đến nhà kho.

Mạnh Phàm xốc lên màn che, tiến nhập phòng bỏ bên trong, nho nhỏ mộc chế phòng bỏ vậy mà chất đầy người, trừ Lão Tộc Trưởng ra còn có hai người trong tộc trưởng bồi cùng Mạnh Cường thúc đệ ba trong nhân tộc người tâm phúc.

"Tiểu Phàm tới rồi."

Mạnh Phàm đến nhất nhất chào hỏi, nội tâm có chút sợ hãi, cái gì trọng yếu đại sự cần tụ tập trong tộc nhiều như vậy lời nói có trọng lượng tộc nhân. Chủ yếu nhất là đem mình gọi tới, dường như không có việc của mình tình còn nói không thành.

"Tiểu Phàm, hôm nay đem người hô qua tới là cùng với người thảo luận một chút sự tình."

Thảo luận sự tình? Cùng mình thảo luận sự tình? Tình huống như thế nào, quyết định của mình khi nào trở nên trọng yếu như vậy.

"Lão Ca Ca, chớ dọa hài tử." Trong tộc trưởng bồi nói với Lão Tộc Trưởng.

Lão Tộc Trưởng thờ dài, "Này, Tiểu Phàm. Chuyện này vốn là chuẩn bị tại người mười ba tuổi đi hoàn thành năm lễ sẽ nói cho người biết."

"Thế nhưng là sự tình có biến, không thể không sớm báo cho người."

Mạnh Phàm trong nội tâm một hồi nghi hoặc, là chuyện trọng yếu gì tình còn cần đợi đến chính mình đi hoàn thành năm lễ năng lực tự nói với mình, không ai không phải cùng mật tích phụ thân có quan hệ.

"Tiểu Phàm, người cũng biết phụ thân của người, hân một người tu sĩ, tuy hân không có lưu lại cái gì tu luyện pháp thuật cho người, thế nhưng là hân lại lưu cho người một cái cơ hội, một cái bái nhập Kiểm Tông trở thành Kiểm Tông đệ tử cơ hội." Lão Tộc Trưởng ngữ khí thành khẩn nói.

Kiểm Tông, Mạnh Phàm vừa nghe đến hai chữ này toàn thân liền một hồi hơi hơi run lên. Phụ thân của hân, Mạnh Bắc Phong liền từng là Kiểm Tông đệ tử, nếu như nói muốn đi đâu tìm kiếm mình phụ thân mất tích nguyên nhân, Kiểm Tông tuyệt đối là trạm thứ nhất.

Đồng thời Kiểm Tông hay là Nhân Tộc tối cường thịnh tông môn, trong đó pháp môn tu luyện nhiều như đầy sao, pháp thuật xán như sao tinh, gần như có thể bái nhập đệ tử của kiểm tông kém cỏi nhất cũng có thể lẫn lộn nơi này tu sĩ địa vị.

Tu sĩ, đây chính là cao cao tại thượng tu sĩ a. Không biết có bao nhiêu người vót nhọn đầu muốn bái nhập Kiểm Tông, trở thành tu sĩ.

Thế nhưng là Kiểm Tông nào có tốt như vậy nhập, hoặc là người là thiên phú dị bẩm thiên chi kiêu tử, bản thân liền có được trở thành tu sĩ năng lực, hoặc là người là cái nào đó đại gia tộc đệ tử, bằng vào gia tộc hùng hậu tài nguyên cũng có thể trở thành tu sĩ, còn có nha, người có được cái nào đó công hiến thật lớn Kiểm Tông đệ tử đề cử, cũng có thể miễn thử bái nhập Kiểm Tông. Đề cử vậy mà chỉ có một lần cơ hội, Kiểm Tông là chia những cái này công hiến thật lớn Kiểm Tông đệ tử một mặt lệnh bài, cầm lệnh bài liền có thể đi đến Kiểm Tông bái sư học nghệ, thế nhưng Kiểm Tông chỉ nhận lệnh bài không nhận người, hơn nữa muốn thỏa mãn mười ba tuổi trở lên, mười tám tuổi trở xuống tuổi tác hạn chế điều kiện.

Kiểm Tông không thu người vô dụng.

Hiển nhiên Mạnh Phàm không thể nào là phía trước hai loại, như vậy cũng chỉ có loại thứ ba. Phụ thân của mình từng làm ra thật lớn công hiến, Kiểm Tông ban thưởng miễn thử lệnh bài. Mà mặt này miễn thử lệnh bài vốn là muốn lưu lại nơi này Mạnh Phàm mười ba tuổi về sau đưa hân bái nhập Kiểm Tông, thế nhưng là không biết chính giữa xuất hiện cái gì sai lầm, trong tộc vậy mà sớm ba năm báo cho Mạnh Phàm chuyện này.

"Kiểm Tông? Ta là nghe nói qua." Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu quanh quẩn.

"Dường như là các người Nhân Tộc tối cường đại tông môn, cho thấy chống cự Yêu tộc, Thần Tộc, Ma tộc, Long Tộc trung kiên lực lượng. Tại chúng ta trong thần tộc cũng coi như là có chút danh tiếng khí, bất quá vậy mà chỉ có thể coi là có chút danh tiếng. Hàng năm cũng sẽ cùng Yêu tộc, Thần Tộc, Ma tộc khai chiến, muốn không phải tam tộc bất hòa, Kiểm Tông sớm đã bị diệt."

"Cho nên hàng năm trên chiến trường đều nhau như thương vong không nhỏ, lúc này mới sẽ phái ra những cái này miễn thí lệnh bài a, một phương diện

bổ sung sinh nguyên cùng binh lực, khiến các người toàn tâm toàn ý là bọn họ bán mạng; một phương diện với tư cách là trong chiến tranh cho thương vong tu sĩ ban thường, trấn an bọn họ."

"Đội những cái này miễn thử đệ tử bái nhập Kiếm Tông là được tàng dưới chót nhất người, trở thành pháo hôi. Cũng không nghĩ, như vậy một cái truyền thừa đã lâu tông môn làm sao có thể ngu ngốc nơi này nhìn mua bán lỗ vốn."

"Mạnh Phàm, nghe ta, không muốn đi cái kia cái gì chó má Kiếm Tông, bản thân tự mình dạy bảo người tuyệt đối so với tại tốt lắm hơn một ngàn gấp trăm lần."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Một tháng ước hẹn

"Tộc trưởng, tộc trưởng, công môn tới một đám người, hung thần ác sát." Như tộc nhân xông tới, thần sắc hoảng hốt nơi đây báo cáo vào.

"Bọn họ đúng là vẫn còn tới." Trong tộc trưởng bối nhìn về phía Lão Tộc Trưởng, trong nội tâm lo sợ bất an, "Lão Ca Ca, cái này có thể như thế nào cho phải a."

Lão Tộc Trưởng thật sâu thờ dài, đứng dậy, "Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn."

Mạnh Phàm nghi ngờ nhìn gia gia của mình.

"Tiểu Phàm, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện."

Mạnh Phàm nâng tới Lão Tộc Trưởng, lại chạm đến tay của Lão Tộc Trưởng băng như thấu xương.

"Tiểu Phàm, Kiếm Tông này danh ngạch vốn là để dành cho người, cũng không biết nguyên nhân gì bí mật bị để lộ ra ngoài. Hiện giờ liền có những bộ lạc khác muốn tới đoạt lệnh bài."

Mạnh Phàm nghe ra Lão Tộc Trưởng câu nói có hàm ý khác, ý tứ là trong gia tộc ra phản đồ, hơn nữa ngay tại vừa rồi trong mấy người kia.

"Ai, vốn nghĩ đến đã an ổn vượt qua mười năm thời gian, cuối cùng này ba năm trong chớp mắt vậy mà đã trôi qua, thế nhưng là không nghĩ tới tránh không khỏi đúng là vẫn còn tránh không khỏi."

Hôm nay trong bộ lạc hiển lộ an tĩnh dị thường, không có tiếng hoan hô, không cười lời nói, càng không có bên cạnh đồng lứa nhảy lên bộ lạc mỹ nữ cùng sưởi ấm bộ lạc các lão nhân. Trong bộ lạc trắng niên nam tử đều cầm trong tay vũ khí cảnh giác nơi đây nhìn ngoài cửa đám kia người ngoài.

Mạnh Phàm xa xa nơi đây liền nhận ra bọn này người ngoài, đặc thù thật sự quá bắt mắt, màu xanh lá cây lớn lớn áo khoác, bên hông đều treo một khối màu xanh lá cây Ngọc Bội.

Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia.

Tuân Gia bởi vì lưng tựa Mặc Ngọc Sơn, cho nên thừa thãi màu xanh lá cây Bảo Ngọc. Bảo Ngọc có thể gia công thành vương công quý tộc yêu thích tiểu vật, hàng năm cũng có thể kiếm được tiền một bút không nhỏ số lượng. Gia tộc vậy mà dần dần tăng cường, thuộc về nhân tài mới xuất hiện. Nếu như nói Mạnh gia thực lực có thể tại cái này mảnh ngàn vạn đại sơn trong bộ lạc đứng hàng Top 10, như vậy Tuân Gia thực lực chính là Top 3.

Thế nhưng là qua nhiều năm như vậy, Bình Dương Sơn Mạnh gia cùng Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia một mực nước sông không phạm nước giếng, cũng không có cái gì trên lợi ích xung đột cùng bộ lạc chiến tranh phát sinh.

Chỉ là hôm nay Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia hùng hổ mang theo đại lượng đội ngũ đi đến Bình Dương Sơn, ngoại trừ tới tranh đoạt Kiếm Tông lệnh bài, nguyên nhân khác liền đáng người nghĩ sâu xa.

"Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia, hôm nay lao binh khởi binh có gì ý đồ?" Lão Tộc Trưởng từ cự mộc lan can bên trong đi ra, nhìn qua cực kỳ già nua, nhưng hai mắt lại là rất có thần vận, cảm giác làm cho người ta liếc mắt nhìn, linh hồn sẽ bị thu lấy đến đồng dạng. Bốn phía có mấy cái tộc nhân bồi bạn, dắt díu lấy hắn, thần sắc cực kỳ cung kính.

Lão Tộc Trưởng hướng bên người tộc nhân nhẹ gật đầu, ý bảo khiến bọn họ lui ra. Mạnh Phàm vậy mà lặng lẽ lui trở về trong bộ lạc.

Đối diện ô áp áp màu xanh sẫm trong đám người vậy mà đi ra một người, hần đồng dạng đang mặc màu xanh lá cây lớn lớn áo khoác, chỉ là sau lưng chỗ thêu động vật bất đồng, sau lưng của hần thêu chính là một cái uy phong lẫm lẫm Ban Lan Cự Hồ, mà những người khác phần lớn là Mai Hoa Lộc, Trường Giác linh dương. . .

Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu

"Mạnh gia Lão Tộc Trưởng, người sáng mắt không nói tiếng lóng, chúng ta Tuân Gia muốn Kiểm Tông lệnh bài." Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu

Mở miệng nói.

"Bình Dương Sơn Mạnh gia có thể không phải mềm yếu cầu thả hạng người, đều muốn lấy đi đồ đặc của chúng ta, các ngươi Tuân Gia làm tốt roi đầu chuẩn bị đi?" Lão Tộc Trưởng ánh mắt sâu, lời nói âm điệu mạnh mẽ, chưa từng bị đối phương khí thế dọa lùi.

Đối mặt Tuân Gia như vậy hồ lang chi sư nhận sai vô dụng, chỉ có phản kích, công kích, đánh tới bọn họ cảm thấy đau nhức thôi.

"Đứng, không thể để cho bọn họ khi dễ đến cùng lên, cùng bọn họ đập."

"Ta Mạnh gia binh sĩ là thiết huyết hảo hán, không làm lưng nham quỳ gối hạng người."

"Đầu của các ngươi mang đủ chưa, không đủ chúng ta chém a."

Lão Tộc Trưởng phát phát tay, ý bảo các tộc nhân an tĩnh lại.

Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu thấy Mạnh gia cùng chung mối thù, nghĩ thầm vô pháp không phé người nào bắt lại Mạnh gia, nhưng Kiểm Tông lệnh bài hần lại là nhất định phải có được.

Hầm chứa trào phúng nơi đây cười lạnh nói, "Ta nghe nói Bình Dương Sơn Mạnh gia nhiều ra hảo nam nhi, hôm nay vừa thấy quả nhiên. Yên tâm, chúng ta Tuân Gia lần này đến đây không phải muốn cướp đồ đặc của các ngươi, mà là trao đổi."

"Trao đổi?" Mạnh Phàm trốn trong đám người vậy mà cười lạnh nói, liền hần miệng còn hôi sữa Hoàng Mao tiểu nhi cũng có thể nhìn ra Tuân Gia bất an hảo ý, đao kiếm đều khung nơi này người khác trên cổ, còn mỹ kỳ danh viết "Trao đổi". Lừa gạt ai đó.

"Nếu như chúng ta Mạnh gia không đồng ý rồi" Lão Tộc Trưởng lạnh lùng hỏi.

"Các ngươi sẽ đồng ý." Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu rất tự tin, tựa hồ đã sớm ngờ tới Lão Tộc Trưởng là cự tuyệt.

"Chúng ta Tuân Gia thăm dò được Kiểm Tông một mặt miễn thử lệnh bài lưu lạc Mạnh gia, các ngươi Mạnh gia chiếm lấy Kiểm Tông lệnh bài dài đến mười năm lại chưa từng có chỗ với tư cách là. Mà con của ta Tuân Tử Khanh năm nay vừa đầy mười ba tuổi, chính là Kiểm Tông đối ngoại tuyển nhận đệ tử thấp nhất niên kỷ. Hôm nay, ta không phụ vạn dặm nơi đây đi đến Bình Dương Sơn Mạnh gia, chính là hy vọng có thể mượn các ngươi Kiểm Tông lệnh bài dùng một lát, đem con ta đưa vào Kiểm Tông. Chúng ta Tuân Gia nguyện lấy vạn lượng hoàng kim với tư cách là đáp tạ."

Lão Tộc Trưởng nghe nói như thế lại là tức giận, Kiểm Tông lệnh bài đó là gia tộc bí mật, người biết cũng không nhiều, như thế nào như hần nói như vậy nhẹ nhàng linh hoạt, có tin tức thoát ra. Xem ra thật sự là trong gia tộc ra nội ứng.

"Kiểm Tông lệnh bài dùng một lần liền phé đi, tại sao mượn nhất nói. Hơn nữa, hoàng kim vạn lượng so ra mà vượt Kiểm Tông lệnh bài mà, các ngươi đây là rõ ràng mạnh mẽ đoạt." Lão Tộc Trưởng bên người một người buro hần nam tử phần nộ mà phát ra tiếng, rõ ràng hần biết Kiểm Tông lệnh bài bí mật bên trong một người.

Kiểm Tông lệnh bài chân chính giá trị có thể không phải Tổng Tử đệ nhập học, mà là một trương trở thành tu sĩ giấy cam đoan. Chỉ cần ngươi không đề cập tới tiền thân chết, thành công tốt nghiệp đệ tử ít nhất cũng có thể đạt tới tu sĩ trình độ. Muốn biết rõ Kiểm Tông với tư cách là Nhân Tộc tối cường thịnh tông môn, trong đó pháp môn tu luyện nhiều như đầy sao, pháp thuật xán như sao tinh, còn có thể tìm được cực kỳ trân quý Đại Đế Quan Tướng Đồ, ở bên trong tốc độ tu luyện so với bên ngoài không biết nhanh gấp bao nhiêu lần. Cho nên có vô số người vót nhọn đầu muốn bá nhập Kiểm Tông trở thành Kiểm Tông học sinh.

"Chó má Bình Dương Sơn hảo nam nhi, đều là chút hạng người lỗ mãng, không chừng mực mắng phụ. Hôm nay không đem Kiểm Tông lệnh bài giao cho chúng ta Tuân Gia, ngày mai liền như Vương gia, Lý gia, Triệu Gia tới cướp đoạt lệnh bài. Các ngươi trốn được lần đầu tiên đoạt được mười lăm đi? Chẳng hiện tại ngoan ngoan dâng lệnh bài, nói không chừng chúng ta Tuân Gia lòng từ bi còn là giúp các ngươi một tay, tránh khỏi bị người diệt tộc." Tuân Gia trong đám người nhảy ra một người, uy hiếp nói.

"Đồ hỗn trướng, ngươi cho rằng Mạnh gia tộc lớn không biết nặng nhẹ mà, cái này nào có ngươi xen vào có phần." Tuân Nguyên Câu cảnh tỉnh nói, lại không có động tác khác, liền khiến hần nói xin lỗi ý tứ cũng không có.

Lão Tộc Trưởng sắc mặt xanh mét, tin tức một khi tiết lộ liền dẫn tới khắp nơi ngấp nghé, Kiểm Tông lệnh bài đây chính là đủ để là bộ lạc bồi dưỡng được một vị tu sĩ cơ hội a. Ai không dự đoán được?

"Lão Tộc Trưởng, ta nói lấy vạn lượng hoàng kim trao đổi Kiểm Tông lệnh bài, ngươi suy tính như thế nào?" Tuân Nguyên Câu hỏi.

Lão Tộc Trưởng thủ chương nắm thành trắng bạch, nếu là trào, là có lỗi với Mạnh Phàm; nếu không phải trào, sẽ đối với không nổi tộc nhân. Bàn tay hay mu bàn tay đều là thịt a.

Ngay tại Lão Tộc Trưởng hăm vào thật sâu trong mâu thuẫn, đột nhiên một bộ hắc y bay vào hai tộc trong đó.

"Ha ha, hai vị Lão Ca Ca, ta xem không bằng như vậy, chúng ta định ra ước định, một tháng về sau ở chỗ này cử hành một hội thi đấu, trận đấu người thắng trận đạt được Kiếm Tông lệnh bài. Các ngươi thấy thế nào?"

Tiếng chủ nhân là một vị hắc y trung niên nam tử, nhìn bề ngoài tối đa cũng liền tuổi hơn bốn mươi bộ dáng.

"Thành chủ."

"Thành chủ."

Mạnh, Tuân hai nhà tộc trưởng đều đối với người này trung niên nam tử bái, hẳn tối làm cho người kiêng kỵ không phải thân phận Thành chủ, mà là hẳn tu sĩ thân phận, hẳn cái này mảnh sơn mạch duy nhất một người có thể xưng là tu sĩ nam nhân.

Tuân Gia tộc trưởng cũng không có lòng trước nơi này Thành chủ lại đột nhiên chặn ngang một cước, nhưng trở ngại đối phương tu sĩ thực lực đành phải làm ra thỏa hiệp, "Nếu như Thành chủ đề nghị, chúng ta Tuân Gia cũng không nên làm trái, một cái tháng mà thôi, chúng ta Tuân Gia đợi thành lên."

Lão Tộc Trưởng quay đầu lại thật sâu nhìn Mạnh Phàm liếc một cái, "Chúng ta Mạnh Gia vậy mà đồng ý."

(sách mới mỗi ngày chính Thường Tam càng, hi vọng " Nhân Đạo Đế Tôn " sẽ mang đến cho ngài một cái khác dạng huyền huyền hành trình. Khiến chúng ta một chỗ cộng đồng cố gắng lên.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Người dám đụng nàng!

Mạnh, Tuân hai nhà đều làm ra thỏa hiệp, đồng ý một tháng về sau cử hành một lần thi đấu, người dự thi tại mười ba tuổi trở xuống hải đồng trùng tuyển ra, cuối cùng người thắng trận đạt được Kiếm Tông lệnh bài, mà lại một phương khác như bất khả trả thù, như bất khả can thiệp.

"Chúng ta Mạnh Gia lấy ra Kiếm Tông lệnh bài, kia các ngươi Tuân Gia lấy ra cái gì với tư cách là thế đánh bạc? Ít nhất không thể thấp hơn Kiếm Tông lệnh bài a." Mạnh Phàm đột nhiên nhảy ra, dựa vào cái gì muốn bắt Mạnh Gia lệnh bài với tư cách là phần thưởng, Tuân Gia cũng có thể trả giá một ít bảo bối mới đúng.

"Vị này Tiểu ca nói rất hay, Tuân Gia chuẩn bị lấy ra cái gì với tư cách là người thắng trận phần thưởng?" Thành chủ gật đầu, hướng Tuân Gia ra oai.

Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu không nghĩ tới nửa đường lại giết ra cái Hoàng Mao tiểu nhi, có chút tức giận nơi đây hô: "Tử Khanh."

"Hài nhi tại."

Một người tư thể hiện ngang mười ba tuổi bình sĩ nhảy ra ngoài, cầm trong tay một thanh bươm trượng trường thương màu bạc, đầu thương lóe ra hàn quang, toàn thân lưu quang, vừa nhìn cũng biết là bảo bối.

Tên là Tử Khanh nam nhi sừng sững trong gió hiển lộ có chút uy phong lẫm lẫm.

"Chúng ta đem Đại Minh Vương thương với tư cách là phần thưởng." Tuân Nguyên Câu hàm chứa nộ khí nói.

Chỉ thấy Tuân Tử Khanh vũ động trong tay bươm trượng trường thương màu bạc, trên dưới tung bay, "Chép miệng" một chút hung hăng bắn vào bên cạnh to lớn Thanh Thạch bên trong.

Trường thương thân thương xuyên qua Thanh Thạch. Đầu thương không có ra Thanh Thạch năm tấc, thương không tổn hao gì, thạch cũng đã nói.

Thối tóc tóc đứt, chém sắt như chém bùn.

Đồng tâm đá vụn .

"Được, được, không hổ là Tuân Gia Tử Khanh đại vương thương. Hôm nay ngược lại là thấy được, không thua uy danh." Thành chủ vỗ tay, hiển nhiên đối với Tuân Tử Khanh có chỗ nghe thấy.

"Khuyến tử là đại biểu Tuân Gia xuất chiến, các ngươi nếu là không người thể chiến thắng khuyến tử liền sớm nhận thua, không muốn không công thất lạc tánh mạng." Tuân Nguyên Câu rất tự hào nói. Rốt cuộc Tuân Tử Khanh tại đây một mảnh là sớm có nổi danh, lấy một cây bạch ngân trường thương đại bại các bộ lạc đệ tử, thực lực lại càng là đạt đến Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, sắp đột phá đến Tầng Thần Cảnh.

Uẩn Linh Cảnh, Tầng Thần Cảnh, Linh Thần Cảnh với tư cách là tu đạo một đường bắt đầu, cực kỳ trọng yếu, cũng là người thiên chất thể hiện. Hai mươi tuổi về sau đột phá Uẩn Linh Cảnh, trên cơ bản về sau không thành được tu sĩ, cùng tu đạo vô duyên; tu luyện tới mười bảy mười tám tuổi năng lực đột phá Uẩn Linh Cảnh, đó là tư chất kém; mười lăm mười sáu tuổi liền có thể đột phá Uẩn Linh Cảnh, đặt chân Tầng Thần Cảnh, đó là tư chất không tệ, tương lai có trở thành tu sĩ khả năng; mười ba mười bốn tuổi đột phá Uẩn Linh Cảnh, vậy coi như là thiên kiều, sẽ bị gia tộc ký thác kỳ vọng; mười ba tuổi phía trước đột phá Uẩn Linh Cảnh, đó là biến thái, là thiếu niên tu sĩ, chỉ cần không còn sớm yếu, về sau liền nhất định thể trở thành tu sĩ.

Tuân Tử Khanh năm gần mười ba liền đạt tới Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, tùy thời có thể làm ra đột phá, đặt chân Tầng Thần Cảnh. Bị gia tộc ký thác kỳ vọng, bằng không thì Tuân Gia vậy mà không đến mức huy động nhân lực, hao người tổn của nơi đây lao tới vạn dặm tới đoạt Mạnh Gia Kiểm Tông lệnh bài.

Dưới cái nhìn của bọn họ Mạnh Gia không có một cái có thể cùng Tuân Tử Khanh đánh đồng, cho dù là mấy năm trước đi ra cũng không được.

Tuân Tử Khanh đón gió mà đứng, ngạo khí mười phần, hẳn muốn làm nơi đây cái thứ hai tu sĩ, vượt qua đã từng đi ra cái này mảnh đại sơn Mạnh Gia tu sĩ. Không, hẳn muốn đem đã từng người Mạnh Gia kia tu sĩ dẫm nát dưới chân, đem trọn cái Mạnh Gia dẫm nát dưới chân.

"Mạnh Gia bất quá là ta một khối đá kê chân, là bậc thang mà thôi. Ta sẽ giẫm lên bọn họ từng bước một tiến lên, cuối cùng trở thành cao cao tại thượng tu sĩ." Hẳn là tự nhiên hào vốn liếng, tại các bộ lạc trên đã sớm truyền ra hẳn "Tuân Gia Tử Khanh Đại Vương Thương" danh hào.

Một cây bạch ngân trường thương trên tay, khiêu chiến thiên hạ quần hùng.

Đây là hẳn Tuân Tử Khanh mộng tưởng.

"Một thanh phá vỡ thương liền nghĩ đòi chúng ta lệnh bài đi? Không đủ." Mạnh Phàm hô.

"Đúng, không đủ. Một thanh phá thương mà thôi, chúng ta Mạnh Gia còn nhiều, rất nhiều loại này thương." Như Mạnh gia tộc người giơ lên trong tay một chế trường thương so đo, thiếu chút nữa không có đem Tuân Gia lỗ mũi người khí lệch ra.

"Được, rất tốt." Tuân Nguyên Câu triệt để nổi giận, tóc không gió mà bay.

Muốn biết rõ Tuân Tử Khanh trên tay Đại Minh Vương thương có thể không phải là vật phẩm, truyền thuyết là một người tu sĩ lưu lại bảo bối, rất nhiều người đều đối với nó thèm chảy nước miếng.

"Cha, không cần cùng bọn họ so đo, dù sao cuối cùng người thắng trận còn có thể là chúng ta. Chúng ta dứt khoát lấy thêm một chút bảo bối ra ngoài, chột hiện mò nắm bọn này nông dân mất chó." Tuân Tử Khanh kéo lấy phụ thân của hẳn, ác âm thanh ác lời nói nói. Đề cập Mạnh Gia, hẳn nhường này, thật giống như cái gì khó coi đồ bỏ đi đồng dạng.

"Chúng ta Tuân Gia lấy thêm ra một năm mặc ngọc sản lượng với tư cách là ban thưởng."

"Mười năm." Mạnh Hạo công phu tư ngoại, mắt cũng không chớp cái nào.

"Hai năm." Tuân Tử Khanh đề xuống lòng chán ghét, ác âm thanh ác lời nói nói.

"Mười năm."

"Năm năm."

"Thành giao." Bởi vì cái gọi là trả giá khiêng một nửa, Mạnh Phàm thâm kêu cái này Tuân Gia muốn đau lòng.

Thành chủ ngay tại một bên nhìn hai người cãi cọ, mỉm cười nói: "Vị này chính là con trai của Bắc Phong a."

Bắc Phong là Mạnh Phàm phụ thân danh, tên đầy đủ là Mạnh Bắc Phong, cho thấy Thành chủ duy nhất để mắt người. Chỉ tiếc Mạnh Bắc Phong năm năm trước tự xưng mất tích, bằng không thì hiện tại chức thành chủ chính là của hẳn.

"Đúng vậy." Lão Tộc Trưởng hồi đáp.

"Tiểu Phàm, còn không hướng thúc thúc vãn an, Thành chủ thể nhưng là cha ngươi năm đó hảo hữu."

Mạnh Phàm cung kính về phía Thành chủ hỏi âm thanh được.

"Đã như vậy ta vậy mà tổng xuất một đạo ban thường, coi như là cấp ta cái này chất nhĩ lễ vật. Một tháng thi đấu chiến thắng phương có thể giảm miễn năm năm thuế má." Thành chủ vừa cười vừa nói.

Mạnh, Tuân hai tộc đều là kêu to, năm năm thuế má đây chính là bút không nhỏ số lượng a, nhất là Tuân Gia với tư cách là mặc ngọc khai thác đầu to, hàng năm nộp lên trên thuế má số lượng là những bộ lạc khác không thể so với.

Kể từ đó, một tháng về sau thi đấu nhất định thăm thiết, bất luận là Mạnh Gia hay là Tuân Gia đều nhau trả giá toàn bộ thực lực, đem hết toàn lực tại một cái tháng trong đề cao đệ tử trình độ.

Thành chủ sau khi rời đi, Tiểu Hồ Ly tiếng lại xuất hiện ở Mạnh Phàm trong đầu: "Mạnh Phàm, Thành chủ đó có vấn đề. Vừa rồi hắn một mực ở vận dụng Linh Thân quét điều tra toàn thân của ngươi, dường như là đang tìm cái gì đồ vật. Bất quá may mắn bản thân thần thông quảng đại, đem bí mật của ngươi toàn bộ che dấu, không có khiến hắn phát hiện, bằng không thì ngươi liền nguy hiểm."

Mạnh Phàm cười cười, chính mình có thể như bí mật gì, mắt tích phụ thân vậy mà chưa cho chính mình lưu lại cái gì.

"Đàn, Cổ Kinh Thư a. Ngươi có biết hay không kia vốn kinh thư có nhiều trọng yếu, bên trong tri thức hạo Nhược Yên hải, Quang Đại Đế Quan Tướng Đồ liên có không dưới trên dưới một trăm thiên."

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, mình cũng chăm chú nhìn ba năm, tại sao không có loại cảm giác này.

"Kia là bởi vì ngươi thực lực không đủ, tu vi chưa đủ. Muốn hiểu rõ Cổ Kinh Thư toàn bộ bí mật ít nhất phải trở thành Đại Đế. Ta thậm chí hoài nghi cái này vốn kinh thư sáng tác người thực lực đã vượt qua Đại Đế."

"Bất qua dựa vào bản thân thực lực, vẫn có thể phá vỡ một ít cấm chế, khiến ngươi thấy được một ít trong sách nội dung."

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu.

Trận đấu công việc định được Tuân Gia liền muốn rời đi.

Trước khi đi Tuân Từ Khanh đi đến Mạnh Phàm bên người, vỗ vỗ bờ vai của hắn, trầm thấp nói: "Ngươi chính là Mạnh Phàm a, Hàn Tuyết ngươi nhận thức a."

"Một tháng, tại ta đoạt được vòng nguyệt quế ta liền cùng nàng đính hôn. Đến lúc sau ngươi có thể nhất định phải tới tham gia ta cùng nàng đính hôn nghi thức."

"Ngươi nói cái gì!" Mạnh Phàm giận tím mặt.

"Một tháng sau, Tuân Từ Khanh cùng Hàn Tuyết cử hành đính hôn nghi thức." Tuân Từ Khanh mỗi chữ mỗi câu nơi đây chậm chậm nói ra, cố ý muốn chọc giận Mạnh Phàm

"Ta biết ngươi cùng nàng là thanh mai trúc mã, bất quá ngươi yên tâm, sau này ta sẽ thay ngươi chiếu cố tốt nàng, để cho nàng nằm ở dưới thân thể của ta yên ổn."

"Khôn kiếp!" Mạnh Phàm giờ lên nắm tay hướng phía hắn mặt đánh tới.

Tuân Từ Khanh dưới chân một cái né sang, tránh thoát Mạnh Phàm nắm tay, vai va chạm, vừa vặn đánh vào Mạnh Phàm trên sống mũi. Đưa hắn đánh che mặt rên.

"Phế vật, liền ngươi như vậy ta một cái tay cũng có thể hành hạ ngươi." Tuân Từ Khanh gạt một cái nước miếng, khoan thai mà đi.

Sĩ nhục, bị người khi dễ đến cùng lên.

"Tuân, Từ, Khanh!" Mạnh Phàm gào thét, một quyền đánh vào trên mặt đất, toàn bộ đều huyết tinh.

Như tộc nhân phát hiện Mạnh Phàm, đưa hắn diu đất đứng lên, thanh tẩy một phen, băng bó kỹ miệng vết thương.

Mà Lão Tộc Trưởng đang cùng trong tộc mấy vị khác trưởng bối thảo luận ứng đối phương án.

"Nếu không khiến Mạnh Cần đi tham gia đem, nàng sắp đột phá Tầng Thần Cảnh."

"Không chịu được, Mạnh Cần đã mười lăm tuổi, không phù hợp yêu cầu."

"Thế nhưng là trong tộc không có cái gì vẫn bởi có thể đối phó Tuân Từ Khanh, hắn tại các bộ lạc trong thế nhưng là như Tiểu Bá Vương danh xưng."

"Ai, nếu như Tiểu Phàm thể sớm sinh ra ba năm liền sẽ không xuất hiện chuyện như vậy."

Trong tộc vô kể khả thi, đột nhiên có người đề nghị.

"Bằng không đem tiểu Dịch hô trở về a, hắn còn kém hai tháng mới đầy mười ba tuổi, chỉ cần vận dụng trong tộc tổ khí đánh bóng đánh bóng nói không chừng có thể thắng được Tuấn Từ Khanh."

"Có thể tổ khí là Bắc Phong lưu cho Tiểu Phàm mười ba tuổi lễ thành niên đánh bóng gân cốt dùng."

"Hiện nay chỉ có như vậy một cái có thể thực hiện phương pháp, được ăn cả ngã về không a. Thiếu nợ Tiểu Phàm về sau lại chậm rãi còn, hắn cũng sẽ lý giải."

Tộc trưởng bối im lặng, chấp nhận bộ này phương án.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Đồng ngôn vô ky

Trăng sáng theo sông lớn, tối nay ánh trăng cực đẹp, Mạnh Phàm mượn hơi yếu ánh trăng một mình leo lên Bình Dương Sơn phụ cận một chỗ đồi núi nhỏ.

Chỗ này đồi núi nhỏ nguyên bản vô danh, Mạnh Phàm lại cho nó quan lên một cái tinh thơ ý họa danh tự, bình thường tuyết sơn. Bởi vì hắn chính là ở chỗ này gặp Hàn Tuyết, gặp được chính mình mỗi tình đầu.

Mạnh Phàm tay lấy ra nhất trương giấy vàng, viết lên "Tối nay bình thường tuyết sơn thấy", điệp thành thiên chỉ hạc để vào không trung.

Thiên chỉ hạc trên dưới huy động dục, bay xa.

Cái này thức tiểu pháp thuật hay là Mạnh Phàm ăn mặc tiết kiệm, tính ra ba tháng phí nấu ăn đổi lấy, thuận tiện mỗi lần cùng Hàn Tuyết truyền tẩn.

thiên chỉ hạc bay ra ngoài nửa canh giờ ở trong Mạnh Phàm liền có thể đạt được hồi phục, thế nhưng là đêm nay thiên chỉ hạc bay ra ngoài liền cũng không có bay trở về, cũng chậm chậm chễ không thấy được Hàn Tuyết thân ảnh.

"Không muốn đợi thêm nữa, tiểu tình nhân của ngươi sẽ không tới." Tiểu Hồ Ly từ kinh thư bên trong biến ảo ra ngoài, nằm ở Mạnh Phàm đầu vai.

"Nàng nhất định sẽ." Mạnh Phàm tin tưởng không nghi ngờ nói.

Hai canh giờ đi qua, như cũ không thấy được Hàn Tuyết thân ảnh. Đêm càng ngày càng sâu, nhiệt độ vậy mà càng ngày càng thấp, Mạnh Phàm không chút nào không cảm giác được không khí băng lãnh.

"Vì cái gì?" Gần như điên cuồng mà hỏi.

"Ngươi vẫn chưa rõ sao? Xu lợi tránh hại, thấy lợi quên nghĩa không phải các ngươi Nhân Tộc sở trường trò hay đi?" Tiểu Hồ Ly nói.

"Vốn Thần Giáo ngươi một chiêu, trực tiếp đẩy ngã, gạo nấu thành cơm. Nữ nhân loại sinh vật này liền thích thực lực cường đại nam nhân, cho nên không muốn lại nói cảm tình, vừa ý liền đẩy ngã, thật đơn giản."

Mạnh Phàm ngoảnh mặt làm ngơ.

Lại đi qua nửa canh giờ, hắn không hề lưu ở bình thường trên tuyết sơn chờ đợi, mà là hướng Hàn gia chỗ thanh đàn sơn chạy như bay.

Hàn Tuyết là thanh đàn dưới núi Hàn gia tộc lớn khoảng nữ, Hàn gia yếu Tiểu Nhất thẳng sinh hoạt tại trong khe hẹp, nếu không phải Mạnh Phàm thỉnh cầu tộc trưởng gia gia cùng Hàn gia kết thành huynh đệ bộ lạc, Hàn gia sớm đã bị những bộ lạc khác tóm thâu.

Thanh đàn sơn cự ly Bình Dương Sơn bất quá hai ba dặm nơi đây xa, lấy Mạnh Phàm thân thủ một hồi liền có thể chạy đến, có thể đêm nay tìm đập của Mạnh Phàm lại dị thường xao động, sợ theo như lời Tuấn Từ Khanh hết thấy thật sự là.

"Sẽ không đâu, hắn nhất định là đang gạt ta, kích ta, nhục ta."

Hàn Tuyết cùng Mạnh Phàm quen biết vượt qua năm năm, từ lúc phụ thân hắn còn chưa trước khi mất tích liền quen biết, có thể nói là thanh mai trúc mã,

hai nhỏ vô tư. Khi còn bé Mạnh Phàm không ngại cực khổ từ Bình Dương Sơn chạy đến thanh đàn sơn chỉ vì gặp được Hàn Tuyết một mặt, tiểu Hàn Tuyết đã từng cảm động nói đợi trưởng thành nhất định phải gả cho Mạnh Phàm nhìn thế tử, sinh thiết nhiều thiết nhiều khả ái hải từ.

Ai có thể nghĩ đến đồng ngôn vô kỵ, thật sự không có kỵ.

Dưới ánh trăng thanh đàn sơn hiển lộ cực kỳ xinh đẹp, một mảnh bàng bạc trang phục trắng ngần khóa, thế nhưng là Mạnh Phàm lại không nói nổi ngấm trắng ngấm cảnh tâm tư.

Hàn Gia đèn đuốc sáng trưng, tựa như một cái dử tợn cự thủ đang chờ Mạnh Phàm chủ động nhảy vào trong miệng.

"Đề ta đến, ta tìm Hàn Tuyết, ta tìm Hàn Tuyết." Mạnh Phàm tại cổng môn bị ngăn lại.

"Thật xin lỗi, Mạnh Công Tử. Tộc trưởng có lệnh, đêm nay ai cũng không cho phép tiến nhập bộ lạc, ai cũng không cho phép rời đi bộ lạc." Cửa Hàn gia tộc người nói xin lỗi.

"Hàn Tu Bình, Hàn Ninh, ngay cả ta cũng không chuẩn vào chưa?" Mạnh Phàm hoàn toàn không nghĩ tới Hàn Gia lại có thể đem hấn cự chi môn, tầm thường hấn ra vào Hàn Gia liền cùng tại chính mình bộ lạc đồng dạng thông suốt a.

Hàn Tu Bình, Hàn Ninh muốn nói lại thôi, rốt cục Hàn Tu Bình nhịn không được nói ra, "Tộc trưởng phân phó, nhất là Mạnh Công Tử không thể tiến nhập."

"Hàn di không cho phép ta tiến nhập? Vì cái gì? Vì cái gì?"

Hàn gia tộc lớn là mẫu thân của Hàn Tuyết, bình thường thân thiết nơi đây xưng Mạnh Phàm gọi nhi tử, Mạnh Phàm vậy mà thân thiết nơi đây xưng nàng là Hàn di. Thế nhưng là không nghĩ tới hôm nay Hàn di trở mặt so với lật sách còn nhanh.

"Mạnh Công Tử, ngươi cài hồ, tộc trưởng hạ xuống từ mệnh lệnh, hôm nay ngươi là không vào được, qua mấy ngày lại đến thử một chút a." Hàn Tu Bình, Hàn Ninh hào tâm nhắc nhở.

"Hàn Tuyết, ta là Mạnh Phàm, vì cái gì không đi ra thấy ta, vì cái gì?" Mạnh Phàm đáy lòng như một cỗ dự cảm chẳng lành.

"Mạnh Công Tử, ngươi cài hồ." Hàn Tu Bình, Hàn Ninh kéo không ngừng Mạnh Phàm, lại không dám vận dụng vũ lực.

"Tu bằng, Hàn Ninh, khiến hấn vào đi." Đột nhiên một người đang mặc bạch y quần trắng tuổi trẻ nữ tử xuất hiện, ra lệnh.

"Thế nhưng là, tộc trưởng..."

"Mẫu thân bên kia ta sẽ tự mình đi giải thích, xảy ra chuyện gì ta tới chịu trách nhiệm." Cô gái này chính là Mạnh Phàm thanh mai trúc mã, Hàn Tuyết.

Hàn Tuyết nàng có mềm mại khuôn mặt, thân mặc trắng thuần áo dài tuyết trắng váy dài, người mặc mưa bụi gấm. Đen nhánh tóc dài, da trắng nõn nà, eo như bầy liễu, phía trên treo một cái túi thơm, cả người hiển lộ đào xấu hổ lý khiến, hương kiều ngọc non. Là điển hình cổ điển mỹ nữ.

Hàn Tu Bình, Hàn Ninh lúc này mới không ngăn trở ... nữa ngăn Mạnh Phàm, thả hấn tiến nhập.

"Hàn Tuyết, đến cùng là chuyện gì xảy ra, Tuân Tử Khanh hấn nói..."

"Chúng ta vào nhà nói." Hàn Tuyết kéo tay của Mạnh Phàm, đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Mạnh Phàm đột nhiên nghĩ đến đây là hấn lần đầu tiên dặt tay của Hàn Tuyết, tay của nàng bằng nếu không cốt, giống như nõn, mịn màng cực kỳ.

Thế nhưng là chẳng quan tâm cảm thụ, Hàn Tuyết đóng cửa phòng, thấp sáng đèn đèn sáng.

"Tuyết Nhi, Tuân Tử Khanh hấn nói các ngươi tháng sau đính hôn, ngươi nói cho biết hấn nói không phải thật sự." Mạnh Phàm xấp xỉ khao khát nơi đây nhìn qua Hàn Tuyết, hy vọng có thể từ nàng kia đạt được khẳng định đáp án.

"Thật sự là, tháng sau đính hôn." Hàn Tuyết không dám nhìn Mạnh Phàm, sợ mình thù hận không dưới chi tâm.

Mạnh Phàm lấy được đáp án, đúng là khẳng định đáp án, lại không phải hấn muốn nghe được đáp án kia.

Nghe thấy đáp án Mạnh Phàm ngược lại tỉnh táo lại, "Vì cái gì? Là không phải Tuân Gia bức ngươi, là không phải Tuân Tử Khanh kia cái tên khôn khiếp bức ngươi, là không phải Tuân Nguyên Cầu con rùa già đó trướng bức ngươi. Ngươi nói cho biết, ngươi nói cho biết."

"Không phải, là ta tự nguyện." Hàn Tuyết đem mặt phiết nơi này một bên.

Giống như một đạo sấm sét giữa trời quang, không tiếng động nơi đây bỏ ở trên người Mạnh Phàm.

Từ xưa cũng nói đồng ngôn vô kỵ, hải đồng thời kì nói rằng, phát hạ lời thề đều nhìn như bất khả mảy. Hôm nay, Mạnh Phàm xem như triệt để hiểu cái gì gọi là đồng ngôn vô kỵ.

Đồng ngôn vô ky, Đồng Ngôn vô tình.

Hắn điên cuồng nơi đây quát, "Ta sẽ không để cho các ngươi thành công, Hàn Tuyết, ngươi nhớ kỹ cho ta, tháng sau hôm nay, tuyệt đối sẽ như một mặt linh bài bày ở trước mặt của ngươi. Không phải hắn Tuân Từ Khanh, chính là ta Mạnh Phàm."

Mạnh Phàm tông cửa xông ra, đâm cháy Hàn Gia cửa hàng rào.

"Hàn Tuyết, ngươi nhớ kỹ cho ta."

Mạnh Phàm sau khi rời đi không lâu sau, Hàn Tuyết ngồi ở trên mặt ghế một mình nỉ non.

Một đạo thân ảnh xuất hiện sau lưng nàng, "Tuyệt Nhi, khổ ngươi."

Hàn Tuyết nghe thấy cái này đạo tiếng, không có được chút nào an ủi, ngược lại khóc rống không chỉ.

"Ngươi hài lòng chưa, đạt được Tuân Gia duy trì, ngươi hài lòng chưa." Hàn Tuyết chạy ra gian phòng, nỉ non không chỉ.

Thân ảnh đi ra Hắc Ám, đi đến vừa rồi Hàn Tuyết nỉ non vị trí, đưa tay vuốt ve một chút, "Nữ nhi, mẹ có lỗi với ngươi. Mẹ vậy mà không cầu sự tha thứ của ngươi."

Nghe thấy Hàn Tuyết tiếng khóc, Hàn Tu Bình, Hàn Ninh hoảng hoảng trương trương chạy vào gian phòng, trông thấy có người trong nhà hình ảnh liền hoảng sợ quỳ trên mặt đất, "Tộc, tộc trưởng."

Thân ảnh lại lần nữa đi vào Hắc Ám, phát phát tay, "Chuyện đêm nay tự xem như cái gì vậy mà không có phát sinh."

Mạnh Phàm tông cửa xông ra một đường chạy như điên, trong nội tâm ác khí lại một mực vô pháp tản ra mà đi, tựa như một đoàn mây đen che ở thái dương hào quang, toàn bộ thế giới không có dương quang.

"Hô, hô, hô "

Hắn một mực chạy, một mực chạy, chạy đến chính mình thở không nổi.

Đột nhiên một cái cự mạng từ trong núi thoát ra, há mồm muốn đem Mạnh Phàm cắn chết.

"Tuân Từ Khanh lần ta, Hàn Gia lần ta, hiện tại liền ngươi cái này đầu súc sinh cũng dám lần ta."

Mạnh Phàm ác khí rút cuộc đè nén không được, vung song quyền, không muốn sống nơi đây hưởng cự mạng đầu đầm.

Hắn quát lên một tiếng lớn, giống như sấm mùa xuân nổ vang, không trong cốc phẳng phát truyền đến một chút trầm thấp Long Ngâm, phảng phất có thể chứng kiến trên người Mạnh Phàm loáng thoáng hiện ra một mảnh hung ác vô cùng Giao Long văn, Triền Nhiễm tại trên cánh tay của hắn. Thuồng luồng hung ác phối hợp hắn bây giờ một thân ác khí, vừa vận lại càng tương xứng.

Nắm tay tản mát ra nhàn nhạt kim sắc, giống như Giao Long hung thảo, tại dưới ánh trăng hiển lộ cực kỳ dễ thấy.

Giao Long Nhiễm Thể Quyết

Đây là Mạnh thị trong bộ lạc chỉ có tộc trưởng nhất mạch có thể học pháp thuật, mặc dù không tính là đỉnh cấp pháp thuật, cũng tại giữa rừng núi cực kỳ thực dụng. Khiến hắn tại tảo ngộ thú vương thời điểm nhiều lần tìm được đường sống trong chỗ chết, chỉ ở trên người lưu lại một đạo đạo vết thương, cũng không vứt bỏ tánh mạng.

Tu luyện Giao Long Nhiễm Thể Quyết thì cần Quan Tướng chính mình quanh thân như một đầu hung ác Giao Long Triền Nhiễm, tăng cường khí lực, giờ tay nhắc chân trên tựa như như Giao Long gia trì, lực lớn vô cùng. Theo tộc trưởng gia gia nói, trong bộ lạc Giao Long Nhiễm Thể Quyết còn không phải hoàn chỉnh pháp thuật, nếu là tu luyện xong chính Giao Long Nhiễm Thể Quyết liền có thể thân tan ra Giao Long, che tay trên di sơn đảo hải, chuyển sao tinh bất nguyệt.

Một quyền, một quyền, một quyền. . . Mạnh Phàm rống giận hướng tam giác xà trên mặt đập không dưới trăm quyền, đánh tới chính mình kiệt lực.

Cự mạng sớm đã chết không thể chết lại, đầu bị Mạnh Phàm từng quyền sống sờ sờ đánh nổ, thân hình băng lãnh, nằm trong vũng máu.

Mạnh Phàm tê liệt ngã xuống trên mặt đất, ngửa mặt vừa nhìn, vậy mà trở lại Bình Dương Sơn.

"Tuân Từ Khanh phải chết, hơn nữa phải chết tại trong tay của ta."

"Thối Thần Thảo, ta cũng cần lực lượng, ta cũng cần Thối Thần Thảo."

Mạnh Phàm điên rồi lấy ra trong lòng Thối Thần Thảo, há miệng muốn nuốt vào.

Tiểu Hồ Ly cực kỳ hoảng sợ, Thối Thần Thảo tuy nói như rèn luyện tinh thần hiệu quả đặc biệt, lại không phải như vậy nuốt sống hạ. Được lực cuồng bạo, cực có khả năng là chống đỡ bạo Mạnh Phàm.

"Người điên rồi!"

(mỗi ngày Canh [3] phân biệt định tại thượng buổi trưa 10: 00, buổi chiều 6: 00 cùng buổi tối 8: 00 nếu như người như tốt hơn đối mới đề nghị có thể tại bình luận sách bên trong nhấn lại, Tiểu Diện Hồ mỗi đêm đều nhau chú ý. Ủ. . . Có thể thúc cang.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tin tưởng ta

Tiểu Hồ Ly một thanh thoát được Thối Thần Thảo, phần nộ nơi đây trùng mắt Mạnh Phàm, "Người điên rồi!"

Mạnh Phàm lại là nằm ở cự mãng chày ra vũng máu, rơi lệ khóc ròng.

"Người đứng lên cho ta, người đứng lên cho ta." Tiểu Hồ Ly bay đến Mạnh Phàm bên người, muốn đem hấn từ vũng máu bên trong đẩy ra ngoài.

"Tiểu Hồ Ly, ta muốn lực lượng, ta muốn đã bại lực lượng Tuân Tử Khanh." Hấn nhìn qua bao la bát ngát bầu trời đêm, tùy ý Tiểu Hồ Ly đưa hấn lùi ra vũng máu, lăm bầm nói.

Tiểu Hồ Ly thì ngồi xôm đi ở bên cạnh hấn, không nói gì, đặt ở bình thường Mạnh Phàm dám gọi hấn Tiểu Hồ Ly sớm bị đánh chết. Chứng kiến Mạnh Phàm như vậy, hấn vậy mà rất đau lòng, nghĩ tới từng là chính mình.

"Người dạy ta sao, vô luận cái gì đều được, Thần Tộc pháp thuật hay là Ma tộc pháp thuật, chỉ cần có thể đã bại Tuân Tử Khanh ta đều học, ta đều học."

"Muốn ăn bao nhiêu đau khổ ta cũng có thể thừa nhận, dù cho muốn hao tổn tuổi thọ, ta cũng không sợ."

Bây giờ Mạnh Phàm một tác vuông đại loạn, tùy thời có thể bị tâm ma thôn phệ, tẩu hỏa nhập ma.

Mệnh môn tinh không như một cái thôn phệ linh hồn cự thú, chính mở ra miệng lớn dính máu từ phía dưới đại địa hấp thụ sinh mệnh.

Tiểu Hồ Ly chau mày, thật lâu mới nói, "Ta không giáo."

"Vì cái gì?" Hấn khóc, cuối cùng một tia hi vọng vậy mà tan vỡ, bị cái này mãnh tính không thôn phệ.

"Bởi vì người không tin ta." Tiểu Hồ Ly bay đến trước mặt Mạnh Phàm, duỗi ra nho nhỏ ngón tay hung hăng địa điểm tại ót của hấn.

Oanh

Mạnh Phàm bị đánh bay mấy chục thước, đâm vào trên một tảng đá lớn.

Tiểu Hồ Ly lại bay tới, duỗi ra chân sau một cước đưa hấn đá bay.

"Bởi vì người không tin ta, người từ vừa mới bắt đầu cũng không tin ta."

Tiểu Hồ Ly phiêu tại cự ly mặt đất ba thước nơi đây, duỗi ra chân trước mãnh liệt khê hấp, đem Mạnh Phàm cách không thu lấy qua.

"Ta nói rồi phải giúp người, ta nói rồi hội giáo đạo người, ta nói rồi muốn cho người trở thành chí tôn. Thế nhưng là người từ đầu tới cuối lại không có đã tin tưởng ta."

Tiểu Hồ Ly đem Mạnh Phàm nắm trong tay, tựa như xách con gà con đồng dạng. Lại mãnh liệt hướng mặt đất ngã.

"Nếu như người cũng không chịu tin tưởng ta, ta dựa vào cái gì giúp người, ta dựa vào cái gì muốn truyền cho người phương pháp tu luyện." Tiểu Hồ Ly

chất vấn, trong lòng hẩn tín nhiệm là cơ sở nhất, ở kiếp trước chính là bởi vì tín nhiệm vấn đề dẫn đến chủng tộc phân liệt, sau đó bị cái khác Thần Tộc hủy diệt. Cho nên hẩn hi vọng Mạnh Phàm thể hoàn toàn tín nhiệm chính mình, nếu như ngay cả tín nhiệm cũng không có còn nói gì chỉ đạo tu hành.

Mạnh Phàm bị Tiểu Hồ Ly đánh thất điên bát đảo, trên người thanh một khối tử một khối, lại đều không có thương tổn nơi này chỗ hiểm, chỉ là chút bị thương ngoài da.

"Tín tưởng ta, ta sẽ cho ngươi một tháng về sau chiến thắng Tuân Từ Khanh; tin tưởng ta, ta sẽ giúp ngươi tìm về mất tích đã lâu phụ thân; tin tưởng ta, ta sẽ cho ngươi trở thành chí tôn, trở thành Nhân Tộc Hoàng."

Tiểu Hồ Ly bay đến Mạnh Phàm bên người, hẩn như lòng tin này, vậy mà có năng lực như thế. Quan trọng nhất là hẩn nhìn lên trên người Mạnh Phàm một lượng tàn nhẫn, cổ này tàn nhẫn nếu là tiến hành dẫn đạo, chắc chắn phụ trợ Mạnh Phàm tu hành đường, khiến sự thành tựu của hẩn huy hoàng vô cùng.

"Hiện tại chịu tin tưởng ta sao?"

Mạnh Phàm trầm mặc.

"Nếu như tin tưởng ta thì không muốn hỏi có thể hay không chiến thắng Tuân Từ Khanh, một tháng về sau ta sẽ cho ngươi có được tự tay chém giết thực lực của hẩn."

"Hiện tại, đứng lên cho ta. Ngươi đã lãng phí năm canh giờ thời gian tu luyện."

Mạnh Phàm chậm rãi từ trên mặt đất đứng dậy, mới vừa rồi bị Tiểu Hồ Ly ra sức đánh nơi đây vẫn còn ở mơ hồ thấy đau.

Hung ác hít một hơi, lại thẳng tắp nhỏ ra. Hẩn chỉ cảm thấy trong nội tâm kia miệng ác khí tiêu tán, chi tâm rốt cục bình tĩnh trở lại.

Tiểu Hồ Ly nhẹ gật đầu, hiện tại Mạnh Phàm hai mắt thanh minh, thần trí thanh tỉnh, xem như thoát khỏi tâm ma. Tiểu Hồ Ly tin tưởng trải qua lần này tâm ma xâm lấn, nội tâm của hẩn là kiên cố hơn định, tại về sau trên đường tu đạo tâm càng thêm ổn định.

Tái ông mất ngựa làm sao biết không ai trong phúc.

Mạnh Phàm mặt hướng ánh trăng, ngồi xếp bằng mà ngồi, chậm rãi hấp thu ánh trăng sáng Hoa Trung từng sợi tinh hoa, đồng thời khôi phục một chút tinh thần của mình.

Tiểu Hồ Ly thì bay trở về Mạnh thị bộ lạc, khi trở về còn khiêng một ngum to lớn đồng đỉnh cùng năm mươi chủng thảo dược. To lớn đồng đỉnh ép tới Tiểu Hồ Ly thở không nổi, tức giận hướng Mạnh Phàm hô, "Còn không qua đây hỗ trợ."

Mạnh Phàm đến tiếp nhận đồng đỉnh, sắp đặt tại Bình Dương Sơn một chỗ ruộng thừa trên đường nhỏ, xác định xung quanh không có ai lại kéo ra nhánh cây, cỏ dại, bụi cỏ để che dấu con đường nhỏ.

"Không cần phải phiền phức như thế, vốn Thần Bồ tiếp theo tòa mê hồn trận là được, không ai có thể xông được đi vào."

Mạnh Phàm ngồi ở một bên, Tiểu Hồ Ly thì liều mạng nơi đây hướng rót thủy đồng trong đỉnh theo thứ tự tự gia nhập các loại thảo dược, đồng thời há mồm phun ra một đạo hỏa diễm đun nóng đồng đỉnh. Mà hỏa diễm rơi vào đồng đỉnh phía dưới, lại chậm chạp không tắt diệt, hùng hực thiêu đốt.

Tiểu Hồ Ly lại đem lúc trước Mạnh Phàm đâm sát cự mãnh xách, lấy ra túi mật rắn lại cho diễm tinh huyết, cùng nhau ném vào đồng trong đỉnh.

Đội những cái này đều đun nóng quấy đều, lúc này mới lấy ra Thối Thần Thảo, lá, hành chia lia nơi đây ném vào đồng trong đỉnh.

Cuối cùng lộ ra một bộ rất không nở bô biểu tình, cắn nát chính mình tiểu móng vuốt, bay ra một giọt huyết tinh nhỏ vào đồng trong đỉnh.

Trong chớp mắt, toàn bộ đồng đỉnh dào dạt ra rực rỡ sáng rọi cùng khói khí, tựa như vẽ rồng diễm mất đồng dạng, đồng trong đỉnh dịch thuốc dạng lỏng, sống động.

"Bản thân thực lực bây giờ bị suy yếu, chỉ có thể lấy linh thân kỳ nhân, cho nên bay ra huyết cho thấy linh huyết, trân quý vô cùng. Ngươi cần phải nhớ kỹ bản thân đại ân đại đức, về sau muốn thay ta tìm về thân thể."

Mạnh Phàm gật đầu, hẩn đã sớm nhìn ra Tiểu Hồ Ly là một đạo Linh Thần, cũng không phải là chân thật thân thể tồn tại. Nếu như chính mình nhận hẩn tình, về sau tự nhiên muốn thay hẩn tìm về thân thể, khôi phục thực lực.

Chỉ là không biết thể phong ấn người của Tiểu Hồ Ly thực lực đến cùng cường đại đến loại tình trạng nào, đến tột cùng là thần thánh phương nào.

Đồng trong đỉnh dịch thuốc dạng lỏng vẫn còn ở liên tục cuộn cuộn, thỉnh thoảng phát ra đã thú tiếng gầm gừ.

Mạnh Phàm khoé mắt chớp chớp, đây còn là thuốc tẩm đi? Như thế nào cảm giác chính mình cũng bị trong đỉnh không biết tên sinh vật ăn sống nuốt tươi.

"Thuốc đã quen thuộc. Còn không nhập đỉnh, còn đợi khi nào?" Tiểu Hồ Ly hướng về phía Mạnh Phàm kêu to.

Mạnh Phàm cắn răng một cái một đập chân, trong nội tâm mắng thầm, gia gia của ngươi, ta còn thể sợ ngươi sao, thuốc tắm ta lại không phải là không có tắm, dọa không được ta.

Thế nhưng là vừa vào đồng đình hần liền hối hận, không nói đến trong đình dịch thuốc dạng lỏng uy lực như thế nào, nhưng nói vậy nước ấm cũng đủ để đưa hần uồn thành lợn chết tiết.

Tại đồng trong đình bị bị phỏng gào khóc gọi.

Tiểu Hồ Ly lúc này mới gãi gãi đầu, mặt mũi tràn đầy xin lỗi nói: "Đã quên điều nước ấm, ngươi chờ ta đem hóa điều ít một chút a."

Trong đình nhiệt độ lúc này mới chậm chậm hạ, Mạnh Phàm đã bị bị phỏng toàn thân đỏ bừng, rất giống một đầu bị mở nước nóng qua quả thực heo.

Nước ấm khôi phục bình thường, kế tiếp dịch thuốc dạng lỏng liền muốn phát uy. Hần ngâm tại dịch thuốc dạng lỏng trong, chỉ cảm thấy toàn thân mỗi một chỗ làn da đều vạn đầu con kiến gặm ăn đồng dạng, đau đớn vô cùng. Về sau chính là giống như vạn đem búa đang không ngừng nơi đây đánh chính mình gân cốt, mỗi một búa hạ lại đều vừa đúng, đem gân cốt gõ nứt ra rồi lại không đập nát, đợi hấp thu dịch thuốc dạng lỏng khôi phục sau lại đầm nứt ra mà không đầm nói.

Mạnh Phàm tại đồng trong đình đau nhe răng trợn mắt.

"Ngươi nhịn một chút, vừa mới bắt đầu đều nhau có chút đau nhức, thói quen là tốt rồi." Tiểu Hồ Ly an ủi.

từ dịch thuốc dạng lỏng bên trong lao ra một đạo Xích Hà, ngưng tụ thành một đầu măng xà, dài bằng bàn tay, uy vũ mà dữ tợn, như muốn xé rách người cũng đào sâu, hung tính cực thịnh.

"Đợi chính là ngươi "

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Võ đạo thiên nhân

"Đợi chính là ngươi "

Tiểu Hồ Ly kêu to, đồng thời tiểu móng vuốt hiển hiện phát sáng kỳ tự, một chưởng đem ngẩng đầu hét giận dữ đỏ thắm măng xà lấy tán, một lần nữa hóa thành huyết dịch, rơi vào trong đình.

"Tiểu Phàm tử, trò hay giờ mới bắt đầu a "

Xích Mãng tan ra hồi máu dịch rơi vào trong đình, trong đình dịch thuốc dạng lỏng trong chớp mắt liền sôi trào, cuộn cuộn ra từng đạo thuốc sóng.

Thuốc sóng cuộn cuộn, trực tiếp đem Mạnh Phàm bao phủ, liên tục sắc thủy, "Ứng ực ừng ực" nơi đây uống liền mấy đại khẩu dịch thuốc dạng lỏng.

Nếu là trong tộc Hầu Tể Tử chứng kiến chắc chắn lộ ra đồng tình vẻ, đột nhiên cảm thấy chính mình rất may mắn, trong tộc thuốc tắm cùng Mạnh Phàm đang tại kinh lịch căn bản không thể đánh đồng.

Cái này thêm chút ít thủy, chủ yếu lấy cự mạng chân huyết cùng với năm mươi chủng bất đồng thảo dược cùng vài gốc Thối Thần Thảo cấu thành nước thuốc nhất định sẽ làm cho người ta da cốt càng thêm đau nhức kịch liệt.

"Không có việc gì, kiên trì càng lâu lấy được hồi báo cũng được càng cao. Uống nhiều điểm nước thuốc cũng không tệ, nếu là ngươi lực phù ngũ tạng thể hấp thu cũng là có điểm rất tốt vị trí." Tiểu Hồ Ly phiêu tại đồng đình bên cạnh, nói qua ngồi chăm chọc.

Mạnh Phàm mới bị uống mấy ngụm nước, lực phù ngũ tạng cũng đã bắt đầu cuộn cuộn, bị một cỗ quái lực kéo đuổi lại đè ép, lại kéo đuổi lại đè ép, tuần hoàn đền đáp lại.

Hần thiếu chút nữa không có đem uống vào dịch thuốc dạng lỏng lại nhổ ra.

Trong cơ thể giống như một ngụm lớn lò luyện đang không ngừng dung luyện hần lực phù ngũ tạng cùng tất cả xương cốt tứ chi. Đau hần nhe răng trợn

mắt, toàn thân run rẩy.

Một cổ quái lực đột nhiên xuất hiện lại đột nhiên tiêu thất, tim gan bị rèn luyện nóng rất, lá gan thận tất bị chà đạp băng hàn. Đồng thời mang đến chỗ tốt cho thấy rõ ràng, tạng nhảy lên càng hữu lực, rất giống một khóa trong cơ thể con người mặt trời nhỏ; lá lách vận chuyển tinh, khí, huyết, thua vài bộ toàn thân; phổi chủ khí tổ chức hô hấp, hướng trăm mạch, khiến hô hấp của hắn càng thêm lâu dài; lá gan điều dưỡng khí cơ, giúp đỡ hắn bài xuất trong cơ thể tạp chất; thận giấu tinh, chủ nạp khí, phong giấu người thân tinh khí, khiến cho dương khí càng thịnh.

"Hiện tại cấp ta chìm xuống, khiến đầu vậy mà bong bóng ngâm dịch thuốc dạng lỏng."

Tiểu Hồ Ly đuổi ra tiểu móng vuốt đem Mạnh Phàm ép vào mặt nước, một đạo "Ừng ục ục" tiếng từ dưới nước truyền ra.

Mạnh Phàm phi báng nói, đây rốt cuộc là muốn đánh nhau mà ta còn là cố ý chơi ta à.

Dịch thuốc dạng lỏng ngâm vào toàn thân của hắn, Thối Thần Thảo được lực bạo phát, thức hải lọt vào tiến công, một cổ điên cuồng được lực xông vào đầu của hắn.

Ầm ầm

Giống như sấm mùa xuân

Thối Thần Thảo được lực bắt đầu đánh bóng tinh thần của hắn, một chút nghiêng nát lại một chút cải tạo, đau Mạnh Phàm thiếu chút nữa đã hôn mê.

Chỉ thấy đầu hắn bên trong vẫn chưa tới một mảnh sông lớn trình độ thức hải liên tục mở rộng, thời gian dần qua sông lớn trở thành đại hà, đại hà trở thành hồ lớn, nhưng cự ly biển rộng cũng không có thiếu cự ly.

Đột nhiên chỗ mi tâm bắn ra ba đạo ngân sắc quang huy.

"Oanh" một chút, vậy mà đem đồng đỉnh đánh phát run.

Tiểu Hồ Ly than khê một chút, "Mi tâm "Xuyên" chữ văn, trời sinh vô đạo thiên nhãn."

"Không nghĩ tới lần này thuốc tắm vậy mà kích phát trong cơ thể hắn vô đạo thiên nhãn hình thức ban đầu, không tệ, không tệ, xem ra hắn có thể kiên trì nơi đây càng lâu."

Mạnh Phàm mi tâm "Xuyên" chữ văn liên tục lấp lánh, chợt bắt đầu đem dịch thuốc dạng lỏng bên trong cuồng bạo được lực hấp thu hết, chỉ để lại thuần túy nhất tinh hoa bộ phận.

"Xuyên" chữ văn vậy mà bắt đầu xuất hiện biến hóa, hai bên đường vân dần dần hướng chính giữa dựa sát vào, chính giữa dựng thẳng vân cũng chia nứt ra ra thật nhỏ đường vân, hình thành một cái hình tròn bộ dáng. Rõ ràng là một khóa con mắt hình thức ban đầu.

Vô đạo thiên nhãn

Đây là vô số tu sĩ theo đuổi cường đại vô đạo thiên nhãn, dĩ nhiên thăng đến giấu ở mi tâm Mạnh Phàm bên trong.

Bất quá hấp thụ hết dịch thuốc dạng lỏng bên trong tới cuồng bạo được lực, "Xuyên" chữ văn liền dần dần ảm đạm hạ lại, một lần nữa biến thành giữa lông mày ba đạo lớn nhỏ không đều dựng thẳng vân. Tựa hồ là lấy được năng lượng còn chưa đủ để lấy mở ra vô đạo thiên nhãn.

Tiểu Hồ Ly cũng không cảm thấy kỳ quái, nếu là vô đạo thiên nhãn như thế dễ dàng mở ra cũng sẽ không khiến vô số tu sĩ điên cuồng theo đuổi. Đường nhiên, ngoại trừ vô đạo thiên nhãn còn có mấy loại khác thần bí thiên nhãn, ví dụ như Vương Đạo thiên nhãn, binh đạo thiên nhãn, Luân Hồi Thiên Nhãn, huyết luân thiên nhãn, còn có một loại áp đảo tất cả cái khác phía trên thiên đạo thiên nhãn, tục xưng đạo nhãn.

"Đợi về sau gặp gỡ mấy loại khác thiên nhãn tu sĩ, mới tốt chơi nha." Tiểu Hồ Ly ôm ngực mà cười, rất hiển nhiên hắn kiếp trước nhận thức thiên nhãn tu sĩ.

Mà Mạnh Phàm còn chìm tại dịch thuốc dạng lỏng, không ngừng hấp thu còn dư lại tinh túy. Đã không còn cuồng bạo được lực tàn phá, Mạnh Phàm hấp thu trên ngược lại là nhẹ nhõm không ít, sẽ không lại bị đau đã hôn mê. Nhất là lúc trước bị Tiểu Hồ Ly đau nhức làm nơi đây, cảm thấy một cổ mát lạnh ý tứ, tham lam nơi đây mút vào tinh thuần được lực. Xem ra lúc trước nằm cạnh làm không phải khổ sở uống phí.

Tiểu Hồ Ly cười khê, "Thật ra khiến tiểu tử này nhất được cái đại tiện nghi."

Ba ngày trôi qua, đồng đỉnh dưới đáy hỏa diễm vẫn còn ở thiêu đốt, trong đỉnh dịch thuốc dạng lỏng lại là còn thừa không có mấy, chỉ có thể đạt tới ngồi xếp bằng Mạnh Phàm phần eo.

Mạnh Phàm hiện lên ngồi xếp bằng mà ngồi, một chút hấp thu được lực. Hắn có thể cảm giác được ba ngày thời gian chính mình gân cốt, làn da cơ hồ là rục rờ hẳn lên, có được vượt xa lúc trước lực lượng cùng cường độ. Tu vi vậy mà thuận lợi đột phá, tiến nhập Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, toàn thân để lộ ra một cổ thiên nhiên uy áp.

Kinh khủng nhất là Mạnh Phàm cảm giác được một ngưng đồng trong đỉnh được lực cũng không phải là hoàn toàn bị hắn luyện hóa, còn có một bộ phận

lắng đọng tại thân thể của hắn các nơi, chỉ chờ về sau lúc tu luyện liền xuất hiện, giúp đỡ hắn đột phá bình cảnh.

Lại đang đồng trong đỉnh chờ đợi một ngày, nước thuốc đã thấy đáy, còn lại phần lớn là từ trên người còi ra một tầng tạp chất, Mạnh Phàm vậy mà cảm giác được thân thể đã hấp thu không dưới càng nhiều dược lực, đánh phải thôi.

Đi ra đồng đỉnh, hắn thật sâu hít một hơi.

"Ồ? Tiểu Hồ Ly tại sao lại nhỏ đi." Mạnh Phàm phát hiện Tiểu Hồ Ly dường như nhỏ đi, lúc trước còn có thể có bản thân một cái cỡ lòng bàn tay, bây giờ lại đã không có chính mình một cái thủ chương lớn hơn.

"Đàn, là người trưởng thành." Tiểu Hồ Ly tức giận nói.

Mạnh Phàm một hồi hồ nghi, chạy đến mép nước, chiếu chiếu mặt nước. Quả nhiên, bất quá mới bốn ngày thời gian chính mình vậy mà dài quá một cái đầu thân cao.

Tuy trên mặt còn hơi có vẻ non nớt, nhưng góc cạnh đã dần dần rõ ràng, như nam hài tử khí chất.

"Lại dần đẹp trai xuất sắc rồi, thật sự là không có biện pháp." Hắn tự kỷ mà nhìn nước trong chính mình, hắc hắc cười ngây ngô.

Tiểu Hồ Ly từ phía sau lưng lao ra, đối với đầu chính là một búa.

"Nhanh chóng cấp ta thảo luyện, đừng tưởng rằng một lần thuốc tắm liền có thể khiến người chiến thắng Tuân Tử Khanh."

"Tối, sử xuất toàn lực đối với ta đập một quyền. Cho ta xem nhìn người bây giờ có thể có bao nhiêu lực lượng."

Tiểu Hồ Ly phiêu ở giữa không trung, đối với Mạnh Phàm so đo ngón tay, khiêu khích nói.

"Được rồi, cẩn thận rồi."

Mạnh Phàm không có chút nào lưu thủ ý tứ, hắn phải báo lúc trước bị làm thù. Tiểu Hồ Ly lại lẳng không mà đứng, hai tay ôm ngực, không có chút nào phòng bị ý tứ.

Giao Long Nhiễm Thê Quyết

"Rống "

Quát lên một tiếng lớn, giống như sấm mùa xuân nổ vang, thấp thoáng có thể nghe thấy một chút trầm thấp Giao Long tiếng rống giận dữ từ trên người Mạnh Phàm truyền ra, dường như như một đầu thường luồng hung ác chính nằm sắp ở trên người hắn.

Đạm kim sắc nắm tay hùng hổ, cùng Giao Long bàn tay không khác, có được khủng bố sức lực, tựa hồ có thể xé rách hư không.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tu luyện Quan Tượng Đồ

Mạnh Phàm mặt tím tím xanh xanh một khối từ một mảnh đất xếp bằng trong núi, khí tức đều, thần sắc bình tĩnh. Hắn tại vì tu luyện Đại Đế Quan Tượng Đồ chuẩn bị, cần đem chính mình tinh khí thần điều tiết nơi này trạng thái tốt nhất.

Tiểu Hồ Ly từ dưới thác nước phương bay lên, nhìn chăm chú tu luyện Mạnh Phàm nhẹ gật đầu.

"Đúng vậy, tiểu tử này tuy nói lỗ mãng, nhưng là nghe được tiến."

Xoa xoa hắn có chút mỏi như:cay mũi tiểu móng vuốt, "Không nghĩ tới tiểu tử này mới trải qua một lần thuốc tắm, một quyền liền có thể đạt tới mười mã lực. Tuy nói vẫn còn so sánh không Thần Tộc oắt con, nhưng là không kém, rốt cuộc hắn mới mười tuổi."

Từng có tu sĩ sẽ bạo phát lực chia làm mấy cái đẳng cấp, một con ngựa chi lực, hai mã lực, năm mã lực, mười mã lực, trăm ngựa tổng cộng giá chi lực, ngàn ngựa tề khu chi lực, vạn ngựa chạy như điên chi lực.

Truyền thuyết có chút cường đại Thần Tộc đàn sinh không lâu sau liền có thể có được trăm ngựa tổng cộng giả sức lực, sau trưởng thành lại càng là thể đạt tới vạn ngựa chạy như điên sức lực. Mà Mạnh Phàm năm nay mười tuổi, có được mười ngựa sức lực tại phụ cận trong bộ lạc đã được cho kinh khủng. Đoán chừng tộc nhân sau khi thấy đều muốn thần phục một chút, lực cánh tay kinh người.

Tiểu Hồ Ly bay đến đỉnh đầu của Mạnh Phàm, đem ngắt lấy tới quả đại ném cho hắn.

"Ăn xong đồ vật chúng ta liền bắt đầu a."

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, lặng yên cầm lấy quả đại ăn.

"Kế tiếp chính là tu luyện Đại Đế Quan Tướng Đồ." Trong lòng của hắn kích động nghĩ đến.

Tu luyện Đại Đế Quan Tướng Đồ thể nhưng là chỉ có truyền thừa cổ xưa đệ tử đại gia tộc năng lực hưởng thụ đãi ngộ, mà mình cũng đem hưởng thụ cùng bọn họ ngang nhau đãi ngộ. Có lẽ so với bọn họ còn tốt hơn, rốt cuộc bọn họ không có Cổ Kinh Thư trong kia sao hơn Đại Đế Quan Tướng Đồ có thể cung cấp lựa chọn, cũng không có kiến thức uyên bác Tiểu Hồ Ly thay bọn họ phân tích.

Nuốt vào một viên cuối cùng quả đại, hắn đứng dậy, thả người nhảy lên nhảy xuống trong núi, nhảy xuống thác nước.

"Oanh!"

Thác nước bị sóng sò sò xé rách ra một đạo thủy khe hở, ngăn ngụt nơi đây đình chỉ lưu động.

"Rầm rầm"

Vạn tấn trọng thủy áp từ trên cao lần nữa đè xuống, vỗ vào khe ngọn nguồn, mà Mạnh Phàm sớm đã rời đi.

"Không tệ, không tệ. Hiện tại bằng vào nhục thể của ngươi cường độ đã có thể sánh ngang Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ."

Những ngày này Tiểu Hồ Ly một mực khiến Mạnh Phàm cường hóa thân thể huấn luyện, nói là cũng không đủ cường đại thân thể liền vô pháp tu luyện Đại Đế Quan Tướng Đồ, sợ hắn sẽ ở Quan Tướng trên đường bị chôn sống sò sò chết đói.

Mạnh Phàm một mực không rõ, Quan Tướng Đại Đế làm sao có thể bị chết đói, chẳng lẽ Quan Tướng không phải tiêu hao tinh thần mà là tiêu hao thân thể đi?

Tiểu Hồ Ly vung tay lên, Cổ Kinh Thư liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Rầm rầm"

Trang sách rất nhanh lật qua lật lại, tại ngời xếp bằng tại Liên Hoa bên trên Nữ Đế kia trang ngừng lại. Tiểu Hồ Ly trong tay liên tục biến hóa ấn quyết, dẫn động Cổ Kinh Thư, tiết lộ ra một cỗ viễn cổ khí tức, muốn cùng thiên địa tranh người đó cao.

"HEAA..., uống"

Chỉ nghe thấy Tiểu Hồ Ly hét to hai tiếng, đồng thời cắn nát chính mình tiểu móng vuốt, bay ra một giọt đỏ thẫm huyết tinh bôi ở trên trán của Mạnh Phàm.

"Bản thân cái này giọt linh huyết có thể bảo vệ ngươi nửa canh giờ, sau nửa canh giờ vô luận thành công hay là thất bại, đều phải rời. Bằng không Đại Đế pháp tắc xông vào trong đầu của ngươi bên trong, một trận loạn quấy, đầu của ngươi là được bột nhào."

"Còn có, sau khi đi vào ngàn vạn không phải sợ loạn, không nên bị Đại Đế pháp tắc áp chế, muốn Quan Tướng Đại Đế liền muốn chiến thắng Đại Đế pháp tắc một luồng phân thân, chỉ cần ngươi thể chiến thắng pháp tắc phân thân liền có được Quan Tướng Đại Đế tư cách."

Tiểu Hồ Ly không sợ người khác làm phiền nơi đây lần nữa dặn dò Mạnh Phàm, thể nhưng hắn không có báo cho Mạnh Phàm, những Đại Đế đó huyết mạch gia tộc cũng không cần chiến thắng pháp tắc phân thân. Bởi vì bọn họ cùng Đại Đế nhất mạch đối với nhận, Huyết mạch chỉ lực là được bảo hộ bọn họ che chắn, có thể yên lòng Quan Tướng Đại Đế.

Đây cũng là huyết mạch con em gia tộc rất ít Quan Tướng gia tộc Đại Đế bên ngoài Đại Đế nguyên nhân. Đã không còn huyết mạch bảo hộ, bọn họ cũng sẽ lọt vào pháp tắc phân thân công kích, nguy hiểm hệ số kịch liệt lên cao.

Thể nhưng chim ưng con cần Nghịch Phong phi hành năng lực trưởng thành làm ngao thị bầu trời đích Hùng Ưng, yếu lý cần cừ tử nhất sinh nơi đây nhảy Được Long Môn năng lực coi cá hóa rồng. Sinh trưởng tại nhà ấm bên trong đóa hoa không chịu nổi ngoại giới phong vũ tàn phá, trốn ở gà mái dục ở dưới gà từ vĩnh viễn sẽ không lớn lên.

Cổ Kinh Thư phát ra "Ầm ầm" tiếng, một đạo quang ảnh lướt đi đem Mạnh Phàm một thanh hít vào trang sách bên trong.

Bẹp

Mạnh Phàm tiêu thất ở chỗ cũ, Cổ Kinh Thư vậy mà một lần nữa khép lại mắt rơi trên mặt đất. Tiểu Hồ Ly nhặt lên kinh thư, hai con ngươi lưu quang, tựa hồ có thể xuyên thấu kinh thư chứng kiến bên trong Mạnh Phàm tình huống.

"Tự cầu nhiều phúc a."

Mạnh Phàm bị Cổ Kinh Thư hút vào trong cơ thể, lúc này mới phát hiện kinh thư bên trong vậy mà dấu điểm như thế huyền cơ. Đây là một mảnh bao la bát ngát thiên địa, thiên là thanh, địa vi trọc, không có thái dương ánh trắng, lại có vạn tượng hào quang.

Với tư cách là trong thiên địa duy nhất tồn tại chính là cái kia tôn Liên Hoa tọa hạ đệ nhất Nữ Đế, hào quang cho thấy tự năng tọa hạ Liên Hoa bên trong phóng thích, phổ chiếu thiên địa.

Nữ Đế hiện lên ngồi xếp bằng ngồi trên Liên Hoa phía trên, hai tay kết Liên Hoa Ấn, Phật quang quý báu khí.

Mạnh Phàm dần dần đi vào Nữ Đế bên người, lúc này mới phát hiện mình còn chưa đủ để Nữ Đế một cái ngón tay lớn. Nữ Đế mặt lộ vẻ từ cho, làm cho người ta cảm thấy vạn phần thân thiết, nhưng Tiểu Hồ Ly nhắc nhở qua chính mình, mỗi một tôn Đại Đế sau lưng đều là Thi Sơn Huyết Hải, đều là đạp trên vô số đối thủ trước thi thể tiến, ngàn vạn không muốn phớt lờ.

Đột nhiên Nữ Đế duỗi ra một ngón tay, hướng phía Mạnh Phàm đè xuống.

Hắn thâm kêu, khảo thí bắt đầu rồi.

Nữ trên ngón tay của Đế có ánh sáng hoa lưu động, tựa hồ là nàng khi còn sống một luồng Đế cấp pháp tắc.

Cạch!

Nữ Đế ngón tay đâm vào Mạnh Phàm thể ngoại một tầng huyết vụ, đó là Tiểu Hồ Ly linh huyết biến thành. Huyết vụ mặc dù ngăn cản Nữ Đế chỉ, nhưng chỉ bên trên vàng sáng lại xuyên thấu ra, đâm vào mi tâm Mạnh Phàm.

"CHÍU...U...U!" một chút, tiêu thất tại mi tâm của hắn bên trong.

Mạnh Phàm thống khổ nơi đây rên rỉ, đạo kia vàng sáng chính là một luồng Nữ Đế pháp tắc, tiến đụng vào thức hải của hắn, ở bên trong dòng sông lấp biển.

Thức hải bị Nữ Đế pháp tắc như vậy xông lên đụng trong chớp mắt liền rối loạn, nhao nhao từ từ tiêu tán, hóa thành tinh khiết nhất Tinh Thần lực phiêu tán tại thức hải phía trên.

Hắn tựa hồ cảm giác nơi này thức hải biến hóa, muốn mở mắt, mà tinh thần hắn biến thành thức hải cũng ở dao động bên trong, tùy thời có thể sụp xuống.

Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng truyền đến, "Thu liễm tâm thần, nếu ngươi là phân tâm liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ, khiến tinh thần của mình bị hao tổn, còn muốn chiến thắng cái này một luồng Đại Đế pháp tắc liền khó càng thêm khó! Hiện tại chỉ bằng nhất cổ tác khí, hoàn thành lần này tu luyện."

"Thức hải chính là tinh thần hội tụ, tinh thần càng mạnh, thức hải liền càng rộng quảng, Quan Tướng trên mới càng dễ dàng. Lấy thực lực ngươi bây giờ hoàn toàn đầy đủ đánh tan cái này sợi Đại Đế pháp tắc."

Mạnh Phàm nhanh chóng thu liễm tinh thần, hết sức chăm chú, thức hải lúc này mới không hề dao động, vô số Tinh Thần lực một lần nữa tan ra quay về thức hải, thức hải vậy mà càng ngày càng hoàn chỉnh, càng ngày càng ổn định.

"Hiện tại, tiến công." Tiểu Hồ Ly nhắc nhở.

Mạnh Phàm nhanh chóng điều động trong thức hải toàn bộ lực lượng tiến công Đại Đế pháp tắc, "Cạch, cạch, cạch" ba tiếng, Đại Đế pháp tắc bị vô cùng vô tận thức hải trùng kích, dần dần tiêu tán.

Nhìn dần dần tiêu tán ở trong hư không Đại Đế pháp tắc, trong lòng của hắn đột nhiên vang lên một thanh âm, "Đem đạo kia Đại Đế pháp tắc luyện hóa, hấp thu, lại đem Nữ Đế thôn phệ, liền có thể chiến thắng Tuần Từ Khanh."

Thức hải không còn nghe Mạnh Phàm hiệu lệnh, tự nhiên nơi đây phóng tới Đại Đế pháp tắc, như muốn lưu lại. Thế nhưng Đại Đế pháp tắc sống ở hư vô, vậy mà tiêu tán ở hư vô, bằng vào thực lực của hắn bây giờ còn làm không được hấp thu, luyện hóa.

"Tâm ma!" Tiểu Hồ Ly kinh ngạc tiếng truyền ra, vốn tưởng rằng tiêu tán mất tâm ma vẫn còn có một tia giảo ở thân thể thâm xử.

"Tĩnh lại." Tiểu Hồ Ly quát lên một tiếng lớn, đem Mạnh Phàm từ trong ngủ say lôi ra.

Mạnh Phàm há mồm thở dốc, vừa rồi thật sự là quá nguy hiểm, thời điểm mấu chốt nhất tâm ma vậy mà xuất hiện, như không phải Tiểu Hồ Ly tương trợ, chính mình liền nguy hiểm.

"Mạnh Phàm, Đại Đế pháp tắc đã bị chiến thắng, còn không mau mau Quan Tướng Nữ Đế."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Vạn đóa Liên Hoa sinh

Mạnh Phàm nhìn về phía tồn tại ở ở giữa thiên địa Nữ Đế, trong nội tâm kính nể tình cảnh không khỏi gia tăng vài phần.

Tu đạo chính là Thiên Quân qua cầu độc mộc, Đại Đế chỉ lộ lại càng là trong núi một mảnh xích sắt nói, chỉ có thể cho phép một người thông qua.

Mỗi một tôn Đại Đế sau lưng đều là Thi Sơn Huyết Hải, đều cần chiến thắng vô số đối thủ, đều cần thật lớn nghị lực cùng thiên tư, mới có thể thành tựu đế vị.

Mười triệu năm tới có thể thành tựu đế vị người có bao nhiêu?

Mạnh Phàm lắc đầu,... lướt qua tạp niệm, hướng Nữ Đế tinh tế nhìn lại.

Nữ Đế dung mạo bất phàm, dáng người bị rộng lớn áo bào bao trùm nhìn không ra cái gì, thế nhưng một cổ chỉ thuộc về Đại Đế uy nghiêm lại là hiển lộ không thể nghi ngờ.

Tiểu Hồ Ly từng nói cho hắn biết, vị này Nữ Đế là Liên Hoa tọa hạ đệ nhất Nữ Đế, một lòng tu đạo, cả đời chưa gả, chưa từng lưu lại con nòi dõi. Thành tựu đế vị, Nữ Đế vẹn vẹn tại vị thống trị hai trăm năm, thậm chí chưa cho thế nhân lưu lại cái gì ấn tượng khắc sâu. Truyền thuyết nàng thoái vị liền đi đến một chỗ thần bí cổ địa phải ở Đế cảnh phía trên sẽ đi đột phá, tiến nhập cổ nơi đây liền không còn tin tức của nàng truyền ra.

Hiện giờ mấy vạn năm qua đi, chắc hẳn Nữ Đế vậy mà sớm quy về bụi đất a. Có thể nàng lưu lại truyền thừa nhưng vẫn huy hoàng, cho tới bây giờ còn có Liên Hoa tòa như vậy một chỗ tông môn, chỉ là không ở trên Tổ Tinh mà thôi.

Quan Tướng Nữ Đế tổng cộng chia làm tam trọng, đệ nhất trọng là Nữ Đế trang cho cùng tư thế ngồi, đệ nhị trọng là nữ trên người Đế pháp bào cùng thủ ấn, đệ tam trọng là ngòi xuông to lớn Liên Hoa.

Đệ nhất trọng là Nữ Đế trang cho cùng tư thế ngồi, Nữ Đế mây đen tóc dài quán vào phong lưu rất khác biệt Phi Vân kế, tùy tiện ôm lấy chậm nhấc tóc mây trong cấm dật tia đoàn mây ngọc thạch bệ, da thịt hoa văn giống như Thiên Thư huyền diệu, tư thế ngồi là Cô Phật Cát Tường Tọa, tựa hồ chất chứa sâu vô cùng đạo lý.

Chỉ cần cái này nhất trọng cũng đã cực kỳ khó khăn, mà Quan Tướng thì là Quan Tướng trong đó tinh khí thần, Quan Tướng ra Nữ Đế thần vận, loại kia thành tựu một đời đế vị chí cao cường giả, được tôn là Liên Hoa tọa hạ đệ nhất Nữ Đế tồn tại, thật sự khó khăn vô cùng.

Mà đệ nhị trọng chính là Nữ Đế pháp bào cùng thủ ấn, Nữ Đế người mặc thêm thừa tịnh đế liên trắng ngần xa tanh bào, pháp bào bên trên có thêm tịnh đế song liên, một đóa hỏa hồng, một đóa tuyết trắng. Đồng dạng, Nữ Đế tay bốp Niêm Hoa ấn, tựa hồ trong tay bốp như hai gốc liên.

Cái này đệ nhị trọng vậy mà rất khó Quan Tướng ra ngoài.

Đệ tam trọng là Nữ Đế tọa hạ liên hoa đài, Liên Hoa này đài sinh ra vạn đóa cánh sen, mỗi một Liên Hoa đều hai bên đều không cùng, thấp thoáng còn có thể chứng kiến pháp thuật ba động, hình như ẩn chứa bất động đại đạo huyền bí, muốn hoàn chỉnh Quan Tướng ra hoàn chỉnh Liên Hoa tòa vậy càng thêm khó khăn.

"Mạnh Phàm, nhanh dùng tinh thần Quan Tướng Nữ Đế, mang nàng lạc ấn tiến ngời ngay trong thức hải." Tiểu Hồ Ly thúc giục nói.

Hắn nhắm mắt suy ngẫm, tướng tượng chính mình chính là trên vạn người Nữ Đế, nắm giữ lấy vô số sinh linh tánh mạng cùng hưng suy, suy nghĩ sát nhân, suy nghĩ ngàn dặm.

Nữ Đế Quan Tướng độ khó, là tầm thường Công Pháp ngàn vạn vạn phần nhiều! Tinh diệu trình độ, cho thấy tầm thường Công Pháp ngàn vạn vạn phần nhiều!

Thâm nghĩ: "Ta nếu là nghĩ hoàn hoàn chinh chinh Quan Tướng ra cái này bức đồ, cơ cấu ra tất cả chi tiết, căn bản vô pháp làm được. Chỉ có Quan Tướng Nữ Đế thần vận, pháp bào đẹp lạ thường. Liên Hoa tòa to lớn cao ngạo, nắm chặt ba người tinh khí thần, sau đó lại từ từ hoàn thiện, phương là chính đạo."

Đúng lúc này, trong thức hải sóng lớn tuôn động, Tinh Thần lực xây dựng ra Nữ Đế hình dạng cùng tọa hạ quý báu liên, một tôn Phật quang quý báu khí

thể Nữ Đế rốt cục dần dần hiện ra.

Tiểu Hồ Ly bị lại càng hoảng sợ: "Nhanh như vậy liền có thể Quan Tướng ra Nữ Đế sao? Tiểu Phàm lớp mặc dù là hèn mọn Nhân Tộc huyết mạch, thể nhưng ngộ tính lại là không xấu, so với ta trước kia gặp phải thuần túy Huyết Thần tộc ngộ tính cũng không kém."

Thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua, "Trẻ con là dễ dạy."

Nữ Đế Quan Tướng Đồ vừa mới xuất hiện, Mạnh Phàm trong đầu liền truyền đến từng trận rền vang, giống như vô số tiếng tại đồng thời hò hét, giống như cự thú đang điên cuồng thét dài, giống như vạn đạo thác nước lao nhanh hạ xuống. Đây là Đại Đế pháp tắc tại trong đầu của hắn lưu lại lạc ấn, là mỗi một vị Quan Tướng Đại Đế đồ tu sĩ cần phải trải qua quá trình.

Những âm thanh này ẩn chứa tối nghĩa khó hiểu tin tức, rền vang lao nhanh, điên cuồng vọt tới, giống như trường giang đại hà rót vào trong đầu của hắn, thức hải của hắn nhất thời sóng dữ cuộn cuộn, Nộ Lăng sôi trào, hoá lỏng thức hải bốc hơi lên, hóa thành tinh thuần nhất Tinh Thần lực bay lên trời, ở giữa không trung dệt liền một vài bức đồ đăng hoa văn, giống như bức hoạ cuộn tròn một vài bức mở ra.

Nữ Đế Quan Tướng Đồ đạt được Tinh Thần lực duy trì nhanh chóng thu nạp, dần dần ngưng thực, hóa thành một tôn chân chính Nữ Đế.

Nữ Đế ngồi xếp bằng tại quý báu liên phía trên, quý báu liên thì bồng bềnh tại bên trên thức hải, vô cùng vô tận thức hải hóa thành Tinh Thần lực nhanh chóng bổ sung Nữ Đế Quan Tướng Đồ.

Ong!

Nữ Đế Quan Tướng Đồ bắt đầu Phán Bộ, trong thức hải khai ra từng đóa từng đóa kim liên, mỗi một đóa kim liên đang hút thu đầy đủ Tinh Thần lực liền lần nữa hóa thành một giọt kim sắc Tinh Thần lực, so với phía trước thuần bạch sắc Tinh Thần lực không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Tinh Thần lực như băng tuyết gặp nắng gắt, bị kim liên hấp thu thành xì xì lạp lạp rung động, nhanh chóng tiêu thất, lưu lại chính là từng giọt một đạm kim sắc Tinh Thần lực.

Kim liên không ngừng nở rộ, lại không ngừng héo rũ, trong chớp mắt liền có mấy Vạn Đóa Kim Liên đồng thời tách ra tại bên trên thức hải, trở thành một chỗ kỳ cảnh.

Nguyên bản như hồ lớn thức hải nhanh chóng cắt giảm, trở thành chỉ có đại hà đạm kim sắc thức hải. Nhưng mỗi một giọt tinh thần dịch đều là như vậy cô đọng, như vậy thuần túy.

Làm thức hải toàn bộ hóa thành kim dịch, Nữ Đế vậy mà dần dần tiêu tán, nhưng Mạnh Phàm lại có thể cảm giác được Nữ Đế Quan Tướng Đồ cũng không tiêu thất mà là che dấu đến thân thể của mình một nơi, chỉ cần mình tâm niệm vừa động, Nữ Đế Quan Tướng Đồ liền một lần nữa xuất hiện, để mình có được trong chớp mắt vô cùng cường đại chiến lực.

Trong thức hải kim liên vậy mà nhanh chóng héo rũ, vền vền lưu lại một đóa kim liên an tĩnh nơi đây phiêu phù ở bên trên thức hải.

"Đây là?" Hắn nghi ngờ hướng kim liên nhìn lại.

Chỉ thấy kim liên bên trong sinh ra một đầu nho nhỏ Giao Long, bị nhốt tại kim liên bên trong trên dưới bay múa. Giao Long khi thì đuôi ra lợi trào bắt kích, khi thì mở ra huyết khẩu cắn xé, khi thì vung vẫy vào long vĩ rút kích.

"Ahhh, Giao Long Nhiễm Thể Quyết!" Hắn lạnh tê một hơi.

Tin đồn Giao Long Nhiễm Thể Quyết là một vị Nhân Tộc Đại năng quan sát Giao Long mà lĩnh ngộ ra cường đại pháp thuật, chỉ bất quá đến Mạnh Phàm thể hệ này pháp thuật truyền thừa dần dần không trọn vẹn, bỏ sót, cho nên uy năng không hiện.

Hôm nay có như thế cơ duyên từng quan sát Giao Long, chắc hẳn chính mình rốt cục có thể lĩnh ngộ hoàn chỉnh Giao Long Nhiễm Thể Quyết.

Chỉ thấy cái này đóa kim liên bên trên Giao Long nhanh chóng biến hóa, khi thì chơi đùa, khi thì bàn nằm, khi thì đùa giỡn châu, khi thì chơi thủy, khi thì ngưng thần, khi thì dữ tợn, khi thì bướng bỉnh, tổng cộng ba mươi sáu chủng biến hóa, mà lại hai bên đều không cùng, đem Giao Long các loại dáng dấp triển lộ không bỏ sót.

"Nguyên lai Giao Long Nhiễm Thể Quyết vậy mà như thế huyền diệu, khác xa ta chỗ nắm giữ da lông mà thôi." Mạnh Phàm sờ tu Giao Long quyết không qua năm chủng biến hóa, còn có điều không trọn vẹn, liền đã đầy đủ hẳn tại đây mảnh trong núi lớn sống sót.

Hiện tại hoàn chỉnh Giao Long Nhiễm Thể Quyết tổng cộng ba mươi sáu chủng biến hóa, đều hiện ra ở trước mắt của hắn, chiến lực sẽ đạt được bay vọt về chất.

"Giao Long không thuộc về thuần túy Huyết Long tộc, ở trong Long Tộc địa vị cũng không cao, nhưng Giao Long đại biểu hung ác, chiến đấu, dữ tợn, là trong long tộc ít có chiến đấu chủng tộc, chiến lực tuyệt đối là số một số hai."

Hắn đem Giao Long ba mươi sáu chủng biến hóa lạc ấn trong đầu, phỏng đoán hình thái biến hóa ảo diệu, qua thật lâu, rốt cục đem nhớ kỹ cũng nắm giữ.

Thế nhưng Mạnh Phàm cảm thấy Giao Long Nhiều Thể Quyết này dường như như cũ có chỗ khiếm khuyết, bởi vì hắn từng nghe tộc trưởng gia gia nói qua, Giao Long Nhiều Thể Quyết này tu luyện tới đại thành, có thể thân tan ra Giao Long, bên trên Thiên Nhập Địa.

"Có lẽ là ta tu vi không đủ nguyên nhân a, cái này đóa kim liên không muốn thể hiện ra càng nhiều huyền bí."

Kim liên dần dần héo tàn, Giao Long vậy mà một lần nữa hóa thành kim dịch trở về trong thức hải.

Tiểu Hồ Ly tiếng quanh quần tại trong đầu của hắn, "Tiểu Phàm tử, thời gian không sai biệt lắm, nhanh chóng rời đi a."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ta muốn ăn thịt

Mênh mang trong núi lớn, hai đạo thân ảnh chính một trước một sau nơi đây triển khai cấp tốc chạy như điên. Phía trước một đạo thân ảnh hơi nhỏ hơn, sinh ra tứ chi, thể trạng cường tráng; một đạo thân ảnh to như đồng ngư, bốn chân chạm đất, thỉnh thoảng phát ra uy nghiêm thú gào to.

"Súc sinh, đuổi ta mười dặm đường còn không chịu bỏ qua, thật coi ta chả lẽ lại sợ ngươi?"

P phía trước một đạo thân ảnh vị trí truyền ra một đạo tiếng người, hùng hùng hổ hổ, chính là tu vi có chỗ tiến Mạnh Phàm.

Mà phía sau một đạo thân ảnh lại là một cái Ban Lan Cự Hồ, thân trắng như đồng ngư, cơ bắp mạnh mẽ, tản mát ra thú Vương Phong phạm.

Ban Lan Cự Hồ hét lớn một tiếng, trong mắt đều là phần nộ, đồng thời bốn góc trảo mãnh liệt đập đất chụp một cái ra ngoài.

"Không phải là ăn vụng ngươi rồi một khóa trái cây mà, về phần như thế tức giận đi?" Mạnh Phàm tức giận nói.

Nghe nói như thế, Ban Lan Cự Hồ càng tức giận hơn, nó thủ hộ Xích Viêm Quả dài đến mấy chục năm, tùy ý thời cơ chín muồi, cuối cùng đã tới thu hoạch thời điểm. Mạnh Phàm lại đột nhiên vọt ra, một phát bắt được Xích Viêm Quả nguyên lành nuốt vào, liền khóa huyệt cũng không có cho mình lưu lại.

"Rống!"

Ban Lan Cự Hồ miệng phun khói trắng, rõ ràng cho thấy cực kỳ giận dữ, bằng không thì cũng sẽ không đuổi Mạnh Phàm trốn vụn mười dặm địa phương.

Cự Hồ mở ra miệng lớn dính máu, nhảy qua tới muốn một ngụm cắn chết Nhân Tộc tiểu tặc.

"Súc sinh, thật coi ta chả lẽ lại sợ ngươi."

Mạnh Phàm huy động song quyền, nghênh đón tới, nắm tay tản mát ra nhàn nhạt kim sắc, phảng phất còn có thể nghe thấy thường luồng hung ác tiếng gầm gừ.

Giao Long Nhiều Thể Quyết

Một đạo Giao Long văn xuất hiện ở trên người hắn, cơ bắp nhanh chóng hở ra, phảng phất có được thường luồng hung ác lực lượng kinh khủng.

Ban Lan Cự Hồ phát giác được nguy hiểm, cái đuôi hung hăng nơi đây quật trên mặt đất, vậy mà trên không trung cường ép thay đổi thân thể, không hề lấy mãnh liệt miệng công kích Mạnh Phàm, mà là vron sắc bén móng vuốt.

Mãnh liệt trảo bên trên hàn quang boong boong, tuyệt không kém hơn tầm thường vũ khí.

Mạnh Phàm cười lạnh, mãnh liệt trảo thì như thế nào, cũng muốn nhìn xem là móng vuốt của ngươi lợi hại hay là Giao Long quyết nắm tay lợi hại.

Không khỏi tăng cường vài phần nắm tay lực lượng.

Băng!

Một đạo nỗ mạnh về sau chính là một đạo ân máu đỏ bắn tung toé mà ra.

Ban Lan Cự Hồ kêu thảm một tiếng, chính mình cho rằng là kiêu ngạo sắc bén cự trào lại bị nhân sinh sinh bẻ gãy, Hồ chường bên trên huyết nhục mờ mờ, trong nội tâm dĩ nhiên không có nửa điểm chiến ý.

Quay lại thân thể liền muốn chạy trốn.

"Thân là thú vương lại không có một tia thú vương hãn có ngạo khí. Đã như vậy, kia liền chết đi."

Bị Mạnh Phàm phế bỏ chút trào Ban Lan Cự Hồ đầu còn là đối thủ của hãn, muốn chạy trốn, rồi lại bị Mạnh Phàm truy đuổi.

Mạnh Phàm một cái nhảy lên vọt nhảy lên lưng hồ, huy động song quyền, "Bá bá bá" hung hăng nơi đây đâm tại Ban Lan Cự Hồ cái ót.

Chỉ nghe thấy Ban Lan Cự Hồ hét thảm một tiếng, óc tuôn ra, chổng vó, chết ngửa mặt lên trời.

Mạnh Phàm đem Ban Lan Cự Hồ kéo dài tới mép nước, thuận thực nơi đây lột bỏ da hồ, lại dựng lên đồng lửa, đem mảnh liệt chân đặt ở trên đồng lửa nướng dâng lên

"Tiểu Phàm Tử, ngày ấy thật sự có một đóa kim liên giúp ngươi hoàn thiện Giao Long quyết đi?" Tiểu Hồ Ly nhảy ra ngoài, nhìn qua trên đồng lửa thịt hồ cháy rùng nước miếng.

"Ngươi đều hỏi 800 lần, thật sự có một đóa thần bí kim liên."

"Sớm biết như thế, ta liền truyền thụ cho ngươi mấy cửa Thần Tộc pháp thuật, nói không chừng kim liên cũng có thể cùng nhau hoàn thiện." Tiểu Hồ Ly nhắc tới cái mũi, hít hà chảy mỡ thịt hồ, mảnh liệt nuốt nước miếng.

"Ngươi truyền cho ta, ta vừa học không được."

"Ngươi học không được, có thể trở về sẽ dạy ta à. Ta đã sớm thềm thường mấy cái chủng tộc giữ nhà tuyệt học đã lâu, đáng tiếc một mực như bất khả pháp môn." Tiểu Hồ Ly đáng thương nơi đây chỉ chỉ thịt hồ, biểu thị mình cũng muốn ăn.

"Linh Thần cũng có thể ăn cái gì đi?" Mạnh Phàm có chút kỳ quái mà hỏi.

Tiểu Hồ Ly giải thích: "Linh Thần cũng không cần thu lấy ngoại giới đồ ăn, nhưng lại như vị giác cùng khứu giác. Bản thân đã hai trăm năm chưa từng ăn thịt, hôm nay ngươi khơi gợi lên bản thân muốn ăn, nhất định phải hiểu rõ một chút thịt hương vị."

"Thịt, thịt, ta muốn ăn thịt!"

Tiểu Hồ Ly sôi nổi, tựa hồ rất chờ mong nhắm nháp một chút cái này khối xì xì giọt dầu thịt hồ hương vị.

"Được, được." Mạnh Phàm cười cười, đem vài loại thảo dược bay ra dịch thuốc dạng lỏng, nhỏ tại thịt hồ, lại khê đảo sấy, trong chớp mắt một cỗ nồng đậm mùi thịt liền truyền bá ra.

Tiểu Hồ Ly nghe thấy được cỗ này mùi thịt thiếu chút nữa say mê.

Lấy ra Tiểu Dao, Mạnh Phàm tại thịt hồ bên trên nhẹ nhàng chút cắt, một khối so với Tiểu Hồ Ly còn lớn hơn thịt hồ liền xuất hiện ở trong tay của hãn.

"Ăn đi."

Tiểu Hồ Ly ôm thịt hồ, đại khẩu cắn lấy phía trên, lập tức phát ra một đạo rên rỉ, "Ừ... Ăn ngon, ăn ngon, rất lâu không có nếm đến ăn ngon như vậy thịt. Tiểu Phàm Tử, tay ngươi Nghệ viện coi như không tệ."

Mạnh Phàm vậy mà cắt lấy một khối thịt hồ, đại khẩu bắt đầu nhai nuốt.

"Toa Toa "

Một đạo bụi cỏ bị người giẫm tiếng truyền ra, lập tức xuất hiện năm đạo thân ảnh.

"Thơm quá vị thịt a."

Mạnh Phàm ngừng đầu nhìn lại, năm người ăn mặc khác nhau, rõ ràng cho thấy đến từ năm cái bất đồng bộ lạc đệ tử, nhưng một người trong đó lại là mực y mực áo khoác, bên hông cài vào một khối mặc ngọc.

Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia

"Ồi!!!, không phải này Mạnh Gia mạnh Tiểu Thiếu Gia mà, như thế nào một người trốn ở chỗ này?" Tuân Gia tộc nhân vẻ mặt cười nhạo mà nhìn Mạnh Phàm

"Chẳng lẽ là sợ hãi một tháng sau thi đấu, cho nên trốn đến trên núi."

Còn lại bốn người bộ lạc đệ tử tựa hồ còn không biết thi đấu sự tình, lại là hỏi, "Tuần Cổ huynh cùng Mạnh Gia Tiểu Thiếu Gia như cuộc tranh tài ước định?"

"Không, không, không. Không phải cùng ta, là cùng nhà của chúng ta thiếu tộc trưởng, phế vật một tháng sau muốn khiêu chiến nhà của chúng ta thiếu tộc trưởng." Tuần Cổ vẻ mặt ghét bỏ nói, nhưng cố ý đẩy sự thật, đem cướp đoạt Mạnh Gia Kiểm Tông lệnh bài nói thành muốn khiêu chiến Tuần Gia thiếu tộc trưởng.

"Khiêu chiến Từ Khanh huynh, ha ha ha, không biết tự lượng sức mình." Bên cạnh một người đang mặc áo đỏ bộ lạc đệ tử cười đến vui vẻ.

"Đúng vậy a, đúng vậy a. Chỉ bằng hấn, khiêu chiến Tuần Từ Khanh? Muốn khiêu chiến Tiểu Bá Vương? Ta nhất thương liền có thể đâm chết hấn." Một người đang mặc màu vàng đất y phục bộ lạc đệ tử miệng phun cuồng ngôn.

Hai gã khác bộ lạc đệ tử cũng liền âm thanh hòa cùng nói, cười nhạo Mạnh Phàm không biết tự lượng sức mình, thuần túy là tự tìm chết, chế ngạo liên tục.

"Lê Môn Sơn Hồng Gia, Lộc An Sơn Phong Gia, Thái Chương Sơn Sa Gia, Bảo Chi Sơn Ôn Gia, còn có Mặc Ngọc Sơn Tuần Gia." Mạnh Phàm rõ như lòng bàn tay mà đem mấy người bộ lạc địa phương yên lặng ghi nhớ.

"Hấn đang làm cái gì? Đem mấy người chúng ta bộ lạc toàn bộ nhớ kỹ, là muốn sau đó trả thù đi?" Đang mặc áo đỏ Lê Môn Sơn Hồng Gia đệ tử nóng nảy, bọn họ bộ lạc cũng không giống như Mặc Ngọc Sơn Tuần Gia như vậy có thể khiêu chiến Bình Dương Sơn Mạnh Gia.

Lê Môn Sơn Hồng Gia trước kia trên từng cùng Bình Dương Sơn Mạnh Gia từng có một lần bộ lạc xung đột, kết quả đối phương vền vẹn ra một người liền sát bại Hồng Gia gần trăm danh tộc Bình, đến nay chưa từng khôi phục lại. Sau đó Hồng Gia nhân tài biết được người kia tên là —— Mạnh Bắc Phong, là duy nhất một người đi ra đại sơn tu sĩ.

"Sợ cái gì, chúng ta hôm nay liền ở chỗ này đem hấn giết, thần không biết quỷ không hay." Đang mặc màu vàng đất y phục Thái Chương Sơn Sa Gia nói chuyện, vẻ mặt khinh thường nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, đồng thời ngữ khí thấy được thịt hồ mùi thơm luôn không ngừng nuốt nước bọt.

"Tuần Cổ huynh, vậy mà đồng ý a. Tránh khỏi một tháng sau còn muốn lao Từ Khanh động thủ, không bằng hôm nay chúng ta liền đưa hấn làm thịt." Lộc An Sơn Phong Gia đệ tử vậy mà mở miệng, tựa hồ đối với vô duyên vô cớ giết chết một người không có chút nào áy náy cảm giác.

"Tuy huynh trưởng lúc trước có nói qua không muốn hại phế vật tánh mạng, hấn muốn quang minh chánh đại tại trên lối đài chiến thắng phế vật. Nhưng ta cảm thấy thành chúng ta thay thế huynh trưởng động thủ vậy mà không phải là không thể được, đến lúc sau đã nói Mạnh Gia Mạnh Phàm bởi vì khiếp đảm mà không dám ra trận quyết đấu, như vậy cũng sẽ không tổn hại huynh trưởng mặt mũi." Tuần Cổ mở miệng nói.

"Các ngươi nói xong sao?" Mạnh Phàm thả tay xuống biên thịt hồ, đứng lên.

"Nói xong nên đến phiên ta nói."

"Hôm nay các ngươi tất cả đều phải chết."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Thực lực chém giết

Năm người ôm bụng cười cười to, thiếu chút nữa cười đến đau sóc hông.

"Hấn mới vừa nói cái gì, muốn giết chúng ta? Ta không nghe lầm chứ."

"Không sai, không sai. Thật sự là hấn nói là muốn giết chúng ta, có thể hấn có bản lĩnh này sao? Nếu như miệng pháo cũng có thể sát nhân, vậy chúng ta sớm giết hấn một trăm lần."

"Đầu óc chấy khét đồ a. Tuần Từ Khanh khinh thường đánh với ngươi một trận, chúng ta tự nhiên vậy mà khinh thường vây giết ngươi. Chỉ bằng một mình ta, giết ngươi, đủ rồi."

Thái Chương Sơn Sa Gia đệ tử đứng dậy, hoạt động một chút gân cốt, phát ra một hồi ùng ùng lớp lớp tiếng vang.

"Cát huynh không muốn một chiêu bị mất mạng, lưu lại khẩu khí cấp huynh đệ chúng ta vui đùa một chút." Lộc An Sơn Phong Gia đệ tử mở miệng cười nhạo nói. Rất rõ ràng, hẳn một cái thích ngược sát đối thủ người.

"Được." Thái Chương Sơn Sa Gia đệ tử một lời đáp ứng nói, hẳn năm nay mười sáu tuổi, đã ở trong Uẩn Linh Cảnh trung kỳ hai năm, nhưng lại chậm chạp không thể đột phá, nhìn mình làm mất đi tốt nhất tu luyện cơ hội trong nội tâm tự nhiên khó chịu.

Có thể Tuân Từ Khanh như vậy thiên tài hẳn không dám khiêu chiến, thế nhưng, như Mạnh Phàm như vậy so với hắn bàn nhỏ tuổi bộ lạc đệ tử hẳn lại là giết đi không ít. Trong nội tâm luôn là như một cỗ ác ý, cảm thấy lão tử không thành được tu sĩ, các người vậy mà đừng nghĩ còn sống đột phá.

Mạnh Phàm bất quá mới mười tuổi, cho dù là trước đó vài ngày cái đầu như không nhỏ tăng trưởng, trong mắt hắn cũng chỉ là cái tiểu hài tử.

Một cái mười tuổi lớn hài tử có thể có bao nhiêu thực lực? Thái Chương Sơn Sa Gia đệ tử nghĩ như thế nói.

"Phế vật, nạp mạng đi." Hắn luôn là thích hô người khác phế vật, như vậy trong nội tâm mới có thể thoải mái một chút.

Màu vàng đất y phục bị gió thổi thành bay phát phới, hắn huy động một đôi màu vàng đất nắm tay hướng phía Mạnh Phàm mặt bên trên đánh tới.

"Hoàng Sa Bách Chiến Quyết, Sa Huỳnh thực lực lại tinh tiến." Lê Môn Sơn Hồng Gia đệ tử khoa trương nói, tuy hắn biết Sa Kiếm Mộc tu vi sớm đã đình trệ, nhưng hắn không ngại khích lệ nói.

Một đôi màu vàng đất nắm tay giống như đầy trời cát vàng, phô thiên cái địa hướng phía Mạnh Phàm đánh tới.

Sa Kiếm Mộc mỉm cười, thực lực của mình tại trong bộ lạc hay là dãy thượng đẳng, từng có một người trong bộ lạc con cung đã bị chính mình dùng một đôi nắm tay tươi sống đâm chết, chết thời điểm hoàn toàn thay đổi, trên người không có một khối thịt ngon.

"Hôm nay liền bắt người tới tế quyền, nhìn ta quyền hạ cái thứ một trăm vong hồn."

Quyền phong đánh úp lại, Mạnh Phàm lại là trốn cũng không trốn.

Sa Kiếm Mộc sững sờ, tiểu tử này không ai không phải sợ choáng váng, liền trốn cũng sẽ không trốn? Cũng đúng, như loại này không có tự tay đã giết người chim non lớp khó tránh khỏi sẽ ở đối chiến thời điểm bị người dọa ngu ngốc.

"Nếu là bị sợ choáng váng, vậy trách không được ta." Sa Kiếm Mộc trong nội tâm nghĩ thầm.

Còn có bốn người ở phía sau liên tục vỗ tay bảo hay, cho rằng có thể đánh bại đối thủ của Tuân Từ Khanh coi như là một cái nhỏ nhỏ kiêu ngạo.

"Sa Huỳnh, nhớ rõ không muốn hạ từ thủ, lưu lại một hơi."

Sa Kiếm Mộc mỉm cười, quyền phong đã tiếp xúc đến thân thể của Mạnh Phàm, lúc này mới trông thấy hắn giơ lên nắm tay muốn hướng chính mình đánh tới.

"Đã chậm." Sa Kiếm Mộc cười to.

Một người ra quyền chung quy như nói quyền, phát lực thời gian, mà trong đoạn thời gian này nắm đấm của mình sớm có thể đánh vào trên người của đối phương.

"Không muộn, sát loại người như ngươi như thế nào cũng không muộn."

Mạnh Phàm nắm tay lờ ra nhạt quang mang màu vàng, một mảnh Giao Long văn xuất hiện ở trên bờ vai hắn, cơ bắp kịch liệt nhảy lên, giống như thượng cổ Giao Long phụ thể, một quyền chính là Giao Long chút trào.

"Rống."

Phảng phất có một đạo nhân nhạt Long Ngâm âm thanh truyền ra.

Mạnh Phàm nắm tay so với Sa Kiếm Mộc phải nhanh gấp mười cũng không dừng lại, mặc dù đi sau lại trước chế, cuồng bạo Giao Long chi lực hung mãnh nơi đây nện ở trên mặt của Sa Kiếm Mộc.

"B-A-N-G...GG!"

Nắm tay cùng đầu chạm vào nhau, rõ ràng cho thấy nắm tay cứng hơn, nắm tay càng mạnh.

Đầu của Sa Kiếm Mộc bị Mạnh Phàm một quyền sống sờ sờ đánh nổ, trở thành thi thể không đầu duy trì lấy trước khi chết cuối cùng kia một ra quyền động tác.

Sa Kiếm Mộc, vong.

Lê Môn Sơn Hồng Gia, Lộc An Sơn Phong Gia, Bảo Chi Sơn Ôn Gia, Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia, Tứ gia đệ tử ngây người, vèn vèn một quyền liền đánh chết Uân Linh Cảnh trung kỳ Sa Kiếm Mộc.

"Nhất định là thừa dịp người chưa chuẩn bị, nhất định là cố ý thiết lập cạm bẫy. Bằng không thì chỉ dựa vào thực lực của hần làm sao có thể đánh chết bộ lạc bài danh Top 100 Sa Kiếm Mộc." Lộc An Sơn Phong Gia đệ tử mặt mũi tràn đầy nghi vấn mà nhìn Sa Kiếm Mộc thi thể, hần tuyệt không tin tưởng Mạnh Phàm phế vật có thể nhẹ nhõm đánh chết Sa Kiếm Mộc. Muốn biết rõ, coi như là mình tại Sa Kiếm Mộc thủ hạ vậy mà lấy không được chỗ tốt, huống chi là một người mười tuổi lớn hài tử.

Tuân Cổ chau mày, vốn là hần muốn mời bốn cái bộ lạc đệ tử đến đây đại sơn săn bắn, không nghĩ tới hiện giờ vậy mà đã chết một cái, "Mạnh Phàm, người phế vật. Xem ra hôm nay cần thành đem người bắt lại, khiến người lấy cái chết tạ tội."

"Sa Kiếm Mộc chết rồi, Sa Gia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Mạnh Phàm, người đã xong, các người Mạnh Gia đã xong." Lê Môn Sơn Hồng Gia đệ tử cười to, từ khi bọn họ Hồng Gia bị Mạnh Bắc Phong đánh tan liền tại mấy trăm trong bộ lạc không góc đầu lên được, biến thành tam lưu gia tộc. Hiện giờ chứng kiến đại bộ phận Sa Gia sắp cùng cừu nhân Mạnh Gia vạch mặt. Trong nội tâm tự nhiên là cao hứng cực kỳ khủng khiếp, còn kém cả người đều nhảy lên.

"Phải không?" Mạnh Phàm cười lạnh, "Chỉ cần đem các người toàn bộ lưu ở chỗ này chẳng phải được rồi người chết là sẽ không nói chuyện."

Bốn người lại là ngây ra một lúc, đánh chết Sa Kiếm Mộc có thể dùng vận khí tốt, đánh lên để giải thích, thế nhưng là lấy đánh một trận bốn góc, bất kỳ vận khí đều không được.

"Mọi người cùng nhau xông lên a, cẩn thận phế vật có lưu cạm bẫy." Bốn người thực lực đều là bao hàm Linh cấp trung kỳ, tại trong bộ lạc bài danh tuyệt đối có thể xếp đến trăm. Cho nên cảm thấy chỉ cần cộng đồng xuất thủ, chính là lại bí mật, nguy hiểm hơn nữa cạm bẫy bọn họ cũng có thể ứng phó.

Mạnh Phàm cười lạnh, đám người kia tự cho mình siêu phàm, thật sự là chết không có gì đáng tiếc a.

Bốn người công kích hai bên đều không cùng, rồi lại phù hợp từng người bộ lạc đặc sắc.

Một người sát mặt đất rất nhanh lao ra, một người cầm trong tay trường cung kéo cung bắn tên, một người nhảy đến thiên không huy động đại đao hung hăng đánh xuống, một người trong tay đốt hỏa thức dục lên hỏa diễm đánh úp lại.

Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, dưới chân sáng lên Giao Long văn, mãnh liệt chạm đất bay tán loạn mà ra mấy mét xa. Tránh thoát hùng hực thiêu đốt mà đến hỏa diễm, chính diện đón nhận huy động song quyền Tuân Cổ.

Cánh tay vị trí vậy mà sáng lên từng đạo Giao Long văn, cùng Tuân Cổ cứng rắn oanh một chút.

Chỉ nghe thấy Tuân Cổ đau nhức kêu một tiếng, nắm tay bắn tung toé ra huyết tinh.

"Tuân Cổ huynh không phải sợ, ta tới giúp người." Lê Môn Sơn Hồng Gia lần nữa thúc dục hỏa diễm, một đạo hỏa diễm thét chói tai vang lên bay ra, đốt lên khắp núi rừng.

"A! Thịt của ta!"

"Người Thần Tiên bán bán, cũng dám ảnh hưởng bản thân ăn thịt." Trong bụi cỏ đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm tức giận, một cái cơ lòng bàn tay Tuyết Bạch Hồ ly thoát ra, đưa tay chính là một chưởng.

"Bá!"

Một cái thanh thúy gắn chặt tiếng vỗ tay vang lên, Lê Môn Sơn Hồng Gia bị đánh bay xa mấy chục thước, ngã xuống đất chảy như diên huyết tinh, trên mặt còn ra hiện một khối nho nhỏ bàn tay ấn.

"Ảnh hưởng bản thân ăn thịt, bản thân rất không cao hứng, hậu quả rất nghiêm trọng."

Tiểu Hồ Ly bay đến Lê Môn Sơn trên đầu Hồng Gia, chép miệng, "Bá" một chút, vậy mà hướng phía hần cho cái rắm.

Lê Môn Sơn Hồng Gia đệ tử liền nhanh chóng bắt đầu miệng sùi bọt mép, toàn thân run rẩy, chỉ chốc lát liền khí tuyệt bỏ mình.

Tuân Cổ trong nội tâm kinh hãi, đây là cái gì sinh vật, một cái cái rắm là có thể đem người sụp đổ chết đi? Thật sự quá kinh khủng.

Mạnh Phàm nhìn đến đây trong nội tâm thầm nghĩ, về sau ngàn vạn không thể ảnh hưởng Tiểu Hồ Ly ăn uống, bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

"Tiểu Phàm Tử, còn dư lại những người này sẽ để lại cho người rồi, không cho phép dùng Đại Đế Quan Tướng Đồ. Còn có, đó của người có phần thịt liền không để lại cho người."

Tiểu Hồ Ly lại bay vào trong bụi cỏ, kết hợp tại trên đồng lửa nướng thịt hồ đại ngón ăn, trên mặt lộ ra say mê biểu tình.

Còn thừa ba người, cảnh giác mà nhìn Mạnh Phàm, thấy Tiểu Hồ Ly thật sự không hề nhúng tay chiến đấu lúc này mới yên tâm lại.

"Lúc trước đánh chết Sa Kiếm Mộc hẳn là đầu kia hồ ly, hiện tại phế vật át chủ bài bại lộ, muốn bắt hạ hẳn liền dễ dàng hơn nhiều."

"Thế nhưng là kia con hồ ly thật sự không ra tay sao? Có thể hay không..."

"Cho nên chúng ta muốn nhanh chóng bắt lại phế vật, sau đó với tư cách là uy hiếp rồi đi nơi này, đợi chúng ta chạy trốn đầy đủ xa lại làm thịt hẳn."

("Nhân Đạo Đế Tôn" là Zongheng tiểu thuyết xuất ra đầu tiên a, không định giờ sẽ có hoạt động, bỏ phiếu xuất hiện ở tung hoành sách trong vòng, dùng cái khác nhuyển kiện đọc sách các bằng hữu có thể thỉnh thoảng lại đăng nhập tung hoành APP xem xét chỗ bình luận truyện, sẽ có không tương được kinh hi a đồng thời, Tiểu Diện Hồ hay là sách vòng "Tham ăn câu lạc bộ" vòng chủ, bên trong cũng sẽ xuất hiện lớn hoạt động, như xung quanh, điểm khoán cảm a thích bằng hữu có thể chú ý một chút.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đắm sát

Ba người ngăn ngừi nói chuyện với nhau về sau liền quyết định muốn nhanh chóng bắt giữ Mạnh Phàm làm con tin.

"Ba người chúng ta đồng loạt ra tay, bắt giữ phế vật hay là dễ như trở bàn tay." Tuân Cổ hừ lạnh nói, dù cho tay phải bị Mạnh Phàm đánh ra huyết tới cũng như cũ cảm thấy Mạnh Phàm là một phế vật.

"Tuân Tử Khanh có thể làm được, ta cũng có thể làm được."

Lộc An Sơn Phong Gia, Bảo Chi Sơn Ôn Gia lại ra tay nữa, Ôn Gia đệ tử huy động đại đao, Phong Gia đệ tử kéo cung bắn tên.

Ôn nhuận đao pháp cùng phong ba tiến.

Tuân Cổ vậy mà sát mặt đất lao ra, nắm chặt nắm tay chuẩn bị tùy thời bạo phát điên cuồng công kích.

"Tiểu Hồ Ly nói không cho phép dùng Đại Đế Quan Trùng Đồ, kia ta liền không sử dụng. Ngã đảo muốn biết bây giờ thực lực của ta đến cùng như thế nào, cần mấy chiêu năng lực đánh bại bọn họ." Mạnh Phàm những ngày này một mực ở cùng dã thú chiến đấu, gần như không có cùng người động thủ qua, mỗi lần đều cần hao phí không nhỏ một phen công phu năng lực chém giết dã thú. Thậm chí có mấy lần cực kỳ nguy hiểm, như không phải Tiểu Hồ Ly kịp thời xuất thủ chính mình liền bại.

Trên người Mạnh Phàm sáng lên từng đạo Giao Long văn, giống như một đầu đến từ thời kỳ thượng cổ hình người Giao Long.

"Rống!"

Giống như sấm mùa xuân nổ vang, trong sơn cốc phảng phất truyền đến một chút trầm thấp Long Ngâm, có thể chứng kiến một mảnh hung ác vô cùng Giao Long chính Triền Nhiễm tại trên cánh tay của hắn. Giao Long phản bệ kẻ sát phản lưng của hắn cùng phản bệ, long trảo Triền Nhiễm tại trên cánh tay của hắn, long vĩ rủ xuống thoát trên mặt đất, trở thành chèo chống hắn cái chân thứ 3.

Ôn Gia đệ tử huy động ôn nhuận đao pháp nghiêng nghiêng nơi đây bỏ tới, Mạnh Phàm vung tay co lại, "Cạch" một chút đánh vào mặt đao phía trên, thiếu chút nữa đem đại đao đánh bay.

Ôn Gia đệ tử trong nội tâm kinh hãi, vừa rồi Mạnh Phàm kia một chút ít nhất cũng có mười ngựa sức lực, chấn động đại đao run rẩy không chỉ.

"CHÍU...U...U!"

Một đạo tên bay tới, dán gò má của Mạnh Phàm xuất tại trên mặt đất. Suýt nữa bắn bị thương.

"Được kẻ trộm." Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn. lại là liên tiếp tên bay vọt tới.

Ba người công thủ đều tốt, lấy Ôn Gia đại đao làm chủ công, Tuân Cổ một đôi nắm tay chủ phòng, cuối cùng lấy Phong Gia tên quấy rối, lúc khi tới hậu trọng yếu nhất kích tất sát.

Mạnh Phàm tránh trái tránh phải, như không phải những ngày này một mực ở cùng mãnh thú chiến đấu luyện liền bản năng phản ứng, Mạnh Phàm đã bị tên xuyên qua.

"Phong Gia tiến tu quả nhiên hay là phiên toái nhất." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, hai tay chấn động mạnh một cái, chỉ thấy hai đạo Giao Long vùn từ bả vai vị trí nhanh chóng khuếch tán đến đầu ngón tay. Hai cái cánh tay lại sử dụng ra đại lực đem trong núi một tảng đá lớn mãnh liệt nâng lên, hướng Ôn Gia cùng Tuân Cổ ném đi.

Cự thạch ít nhất cũng có nặng ngàn cân lượng, từ trên trời giáng xuống nơi đây hướng hai người đập tới.

Hai người không địch lại, lui về phía sau tránh né.

Bỏ qua Ôn Gia, Tuân Gia đệ tử, Mạnh Phàm dưới chân Giao Long vùn sáng lên, nhanh chóng hướng phía Phong Gia tiến tu đánh tới.

Phong Gia tiến tu vừa nhìn Mạnh Phàm đánh tới, trong chớp mắt liền rối loạn đầu trận tuyến, kéo cung liên tiếp bắn ra mấy tiễn, muốn ngăn trở Mạnh Phàm một ít, làm cho hai người đồng đội chạy đến trợ giúp.

Nhưng Mạnh Phàm căn bản không nhìn chính diện phóng tới tên, đã không còn lúc trước hai người quấy rối, đậm kim sắc nắm tay bộc phát ra lực lượng kinh khủng, mấy quyền hạ lại liền nói mà đi tất cả tên.

"Một đường đi được." Một quyền đâm tại Phong Gia tiến tu trên đầu.

Băng.

Lại là một cỗ thi thể không đầu.

Đội Mạnh Phàm giải quyết xong Phong Gia tiến tu, hai người mới khoan thai đi đến. Nhìn qua trên mặt đất thi thể không đầu, ngửi khí run rẩy nói: "Mạnh Phàm, người thật to gan, cũng dám giết hân. Người cũng đã biết hân Phong Gia tộc trưởng nhi tử."

Mạnh Phàm cười lạnh, "Phong Gia tộc trưởng nhi tử thì thế nào, ta cũng là Mạnh gia tộc dài huyết mạch, lại càng là con trai của Mạnh Bắc Phong. Chẳng lẽ chỉ cho các người giết ta, cũng không chuẩn ta sát các người? Thật sự là thiên đại chê cười."

Trong lòng hai người không khỏi run lên, Mạnh Bắc Phong, với tư cách là trong núi lớn đi ra tu sĩ mấy trăm bộ lạc không một người không biết cái tên này. Nếu là Mạnh Bắc Phong còn lưu ở Mạnh thị bộ lạc, chính là mượn bọn họ mười cái lá gan vậy mà không dám tìm Mạnh thị bộ lạc phiên toái.

Có thể năm năm trước Mạnh Bắc Phong vô có tiêu thất, cái khác các bộ lạc liền lại động nổi lên chiếm đoạt ý xấu, nói không chừng Mạnh thị trong bộ lạc còn sót lại như tu sĩ vũ khí đầu.

Tuân Cổ diện mục khả tăng mà hỏi: "Liên tiếp liền trên chọc tam gia bộ lạc, người thực không sợ bọn họ liên hợp lại tru diệt các người Mạnh Gia đi?"

Mạnh Phàm lại là cười lạnh, đâm người kia chẳng lẽ cho là mình sẽ bỏ qua bọn họ, hay là bọn họ lòng tự tin bành trướng cho là mình có thể chiến thắng Mạnh Phàm cũng chém giết.

"Chỉ cần các người tất cả đều chết ở chỗ này, người đó sẽ biết người là ta sát. Người chết thế nhưng là sẽ không nói chuyện."

Tuân Cổ cùng Ôn Gia đệ tử lúc này mới cảm thấy sơn tóc gáy, không ngờ như thế Mạnh Phàm có được chống lại thực lực của bọn hân, chỉ bất quá một mực ở giả heo ăn thịt hổ.

"Người làm sao có thể trong thời gian ngắn như vậy đề thăng như thế thực lực cường đại?" Tuân Cổ lạnh lùng hỏi, cự ly lần trước đại náo Mạnh Gia bắt quá mới mười thiên không được, lúc ấy Mạnh Phàm vẫn chỉ là cái Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ phế vật, liền bộ lạc bài danh đều tiến nhập không được, mà bây giờ lại có được chống lại thực lực của bọn hân, điểm này không thể không khiến hân cảm thấy khiếp sợ cùng nghi hoặc.

"Người chết không cần phải biết nhiều như vậy bí mật."

Mạnh Phàm mới chẳng muốn cùng bọn họ giải thích, dưới chân Giao Long vùn bạo phát, tốc độ khủng khiếp lôi kéo hân cả người mãnh liệt bay ra.

"Cạch!"

Một đầu đinh tại Tuân Cổ trên bụng, đưa hân đánh bay ngược 10m.

Đem Tuân Cổ đánh bay, Mạnh Phàm lại huy động đậm kim sắc song quyền điên cuồng đâm sát Ôn Gia đệ tử.

Chỉ nghe thấy Ôn Gia đệ tử hét lớn: "Mạnh Phàm, buông tha ta lần này, chuyện lúc trước chúng ta xóa bỏ."

"Ta thiếu nợ người tiền sao?" Mạnh Phàm hỏi.

"Ách... Không có."

"Không có thiếu nợ người tiền, xóa bỏ cái gì? Nạp mạng đi a." Giao Long vẫn lại lần nữa bạo phát, vượt qua mười mã lực nắm tay từng quyền từng quyền không muốn sống nơi đây đập tới.

Đại đao bị Mạnh Phàm cứng rắn nện đứt, Ôn Gia đệ tử bị một quyền đâm tại trên lồng ngực, miệng phun huyết tinh.

"Chết đi."

Thừa cơ lại là một quyền nện ở Ôn Gia đệ tử trên ót, thi thể chia lìa.

"A!"

Tuần Cổ từ phía sau lưng xông lên, năm người tiểu đội hiện tại chỉ còn lại hấn một người, hấn còn có mặt mũi nào mặt lại một mình sống tạm. Chẳng kéo Mạnh Phàm cùng đi chết.

Hấn ăn vào một khóa màu đỏ thâm đan dược, toàn thân làn da liền nhanh chóng che kín huyết hồng sắc vết rạn, tựa như một khóa tùy thời đều nhau bạo tạc đúng giờ tạc gãy.

"Nghĩ kéo ta cùng đi chết, nghĩ sướng vãi."

Mạnh Phàm dưới chân mãnh liệt đập mạnh địa trực tiếp hăm vào mặt đất ba tấc. Giao Long vẫn hiển hiện tại bộ mặt của hấn.

Há mồm chút rống.

"Rống!"

Thuồng luồng hung ác gào thét

Tiếng gầm giống như thực chất lưỡi đao, một luồng sóng đánh thẳng vào thân thể của Tuần Cổ cùng linh hồn, suy yếu nhục thể của hấn, nhiễu loạn tinh thần của hấn, dẫn động tự bạo chi lực.

"BENG!" một chút, Tuần Cổ cốt nhục chia lìa, ở chỗ cũ bạo tạc, lưu lại một không nhỏ hố.

"Tiểu Phàm Tử, làm được đây ta còn tưởng rằng cần ta xuất thủ cứu người nha." Tiểu Hồ Ly ôm chút khối lớn nướng tốt thịt hổ nồng nhiệt nơi đây nhai nuốt lấy.

Mạnh Phàm lại là không thoải mái, ngửa mặt té trên mặt đất, toàn thân đau nhức, vừa rồi liên tiếp quan đả kích tiêu hao hấn đại lượng Tinh Thần lực cùng thể lực.

"Giao Long gào thét, quá tiêu hao Tinh Thần lực, thiếu chút nữa đem ta rút sạch."

Chiêu này sóng âm công kích là kim liên hoàn thiện Giao Long Nhiễm Thể Quyết tài học là. Cần thành Quan Tướng chính mình chính là một đầu thuồng luồng hung ác, lôi kéo ra phổi Giao Long chi lực, bạo phát tiếng gầm.

Khuyết điểm chính là quá tiêu hao Tinh Thần lực, hơn nữa như ngăn ngui lùi lại. Nếu là đặt ở cùng thực lực trong quyết đấu, vô cùng có khả năng bị đối phương bắt lấy sơ hở, một kích trí mạng.

Tiểu Hồ Ly há mồm phun ra một đạo hỏa mang, Hỏa Viêm quét ngang núi rừng, đem chiến đấu dấu vết hủy đi.

"Tiểu Phàm Tử, chém thảo muốn trừ tận gốc, sát nhân muốn hủy thi diệt tích. Người cần học còn rất nhiều."

Núi rừng bị một hồi đại hỏa hủy diệt, tứ bề báo hiệu bất ổn, đồ nát thê lương, sẽ tìm không ra một tia chiến đấu qua dấu vết.

"Đợi một chút."

Mạnh Phàm nhảy lên sơn cốc, dùng Ôn Gia đệ tử Đoạn Đao tại trên vách núi đá khí thế hùng vĩ nơi đây khắc xuống mấy cái đại tự.

"Kẻ giết người người vĩnh viễn phải giết."

"Vũ nhục người khác người hằng nhục khoảng."

"Tuần Tử Khanh nạp mạng đi."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Cùng tắm ôn truyền

Vạn tòa đại sơn đứng vững tại ở giữa thiên địa. Vân Hải bao la mờ mịt, thỉnh thoảng có thể nghe được viên hầu đầu thương kêu cùng xa xăm trông trải trong núi phạt trúc âm thanh.

Lúc này Mạnh Phàm đứng trước tại một chỗ vách núi vách đá, phía trên như một khối trời nổi tại trống không rộng lớn chi địa, nhìn xuống chính là mệnh môn Vân Hải, làm cho người vui vẻ thoải mái.

"B-A-N-G...GG, băng, băng "

Tiểu Hồ Ly đang cùng Mạnh Phàm đánh nhau, thay vì nói là đánh nhau, chẳng nói là một mặt xong hành hạ. Tiểu Hồ Ly xong hành hạ Mạnh Phàm

Thật sự là không phải Mạnh Phàm kém cỏi, mà là Tiểu Hồ Ly chiến đấu ý thức thật sự quá nhạy bén, gần như Mạnh Phàm còn không có vung ra quyền đầu, hần liền đã biết Mạnh Phàm muốn hướng kia cấp.

"Ra chiều thời điểm, còn chưa đủ ác, vậy mà không đủ nhanh, lại càng không đủ chuẩn. Quả thật chính là 30ph chiều thức, phóng tới sinh tử quyết chiến bên trong là muốn thiệt thòi lớn." Tiểu Hồ Ly một tay cắt vào sau lưng, chỉ dựa vào một tay đối phó Mạnh Phàm, mặc dù như vậy đều nỗ lực có thừa lực.

"Ánh mắt muốn hung ác, nếu có thể đạt tới lưỡi dao không trút giận tới trước tình trạng."

"Lúc nào, người thể bức ta sử dụng ra hai cánh tay, liền coi như người thắng. Bằng không. . . Buổi tối lại cho ta săn hai đầu hùng trở về, nhìn thịt kho tàu bàn chân gấu."

Những ngày này Mạnh Phàm xem như sờ thấu tính cách của Tiểu Hồ Ly, tuyệt đối tham ăn một cái. Động bất động hôm nay đánh không thắng ta liền cấp ta thiếu cái gì cái gì ăn.

"Đời trước tích cốc tích thành quý chết đói a, như thế nào biến thành như thế tham ăn tính cách." Mạnh Phàm không khỏi phì báng nói.

Thông thường mà nói trở thành tu sĩ về sau, liền có thể không ăn ngũ cốc, lấy thiên tinh hoa nuôi dưỡng, ăn cần săn sóc tinh thần cùng thân thể. Đây mới là tu sĩ cùng người phạm khác biệt lớn nhất.

Nhưng này đầu hồ ly ngược lại tốt rồi, cái gì đều Bất Kỳ miệng. Trên bầu trời bay, trên mặt đất chạy, trong nước du ngoạn gần như cũng bị hần ăn liền, có đôi khi còn động thủ đoạt Mạnh Phàm bữa tối, nào có một tia tiền bối cao nhân phong phạm cùng khí độ.

"Chạng vạng tối lúc trước, còn làm không được bức ra tay trái của ta, liền coi như người thua. Ủ. . . Com tối vậy mà không có."

Mạnh Phàm quả thực là khóc không ra nước mắt, chính mình vẫn còn ở vườn người thể a.

Thở dài một hơi, cho dù là vì mình com tối cũng muốn đi tranh một chuyến.

"Rống!"

Giống như sấm mùa xuân nổ vang, trong sơn cốc truyền đến một chút trầm thấp Long Ngâm âm thanh.

Giao Long Nhiễm Thể Quyết

Mạnh Phàm đã đem Giao Long Nhiễm Thể Quyết yếu lĩnh nắm giữ không sai biệt lắm, mỗi lần vận dụng ra ngoài đều nhau cùng với một đạo trầm thấp Long Ngâm âm thanh.

"Vi Liễu Văn Phạn!"

Dưới chân sáng lên Giao Long văn, Hồ Hồ Sinh Phong.

"Vi Liễu Văn Phạn!"

Cánh tay vậy mà sáng lên Giao Long văn, bá khí mười phần.

"Vi Liễu Văn Phạn!"

Mặt sau cùng bộ vậy mà hiện ra rậm rạp chẳng chịt Giao Long vằn, giống như một cái thật sự Giao Long thú con tại cả vùng đất rít gào chạy như điên.

Hắn liền rống ba tiếng "Vi Liễu Văn Phạn", toàn thân khí thế bị nhắc đến tối cao, tiềm lực cũng bị chậm rãi kích phát ra. Trên người rậm rạp Giao Long vằn lóe ra thân bí sáng rọi.

Trải qua mấy ngày nay đặc huấn, Mạnh Phàm đã có thể đem lực lượng Giao Long Nhiều Thể Quyết phát huy ra bảy thành, có thể đồng thời đem thân thể bất đồng bộ vị Quan Tướng Thành Giao long chi thân, bộc phát ra cùng loại với Giao Long lực lượng kinh khủng.

"Không tệ, không tệ. Thế nhưng là Giao Long của ngươi thân cũng không hoàn chỉnh, đồ như trong đó hình. Để cho lần mang ngươi xuống biển tự tay bắt Giao Long, đào lên huyết nhục, rút ra long gân, phân biệt Long Tộc thân thể vân da cấu tạo, cốt cách cơ cấu, dạ dày, đại não, huyết dịch chảy về phía, hoàn thiện huyết, thịt, gân, cốt, màng, da, tương, thần, động, tĩnh, không cái này mười một chủng hệ thống, về sau mới có thể đại thành."

Tiểu Hồ Ly đối với Trần Hương mấy ngày nay tiến bộ còn là rất hài lòng, từ bắt đầu chỉ có thể Quan Tướng ra một bộ phận Giao Long thân đến bây giờ đã có thể cơ bản hoàn chỉnh nơi đây Quan Tướng Giao Long thân.

"Long Đằng Vạn Lý."

Mạnh Phàm hai tay thành chop, tựa như một đầu thường luồng hung ác chính nhìn chăm chăm nơi đây nhìn con mồi.

Oanh

Mãnh liệt bay tán loạn ra ngoài, lầy nhanh như chớp xu thế đánh tới trước mặt Tiểu Hồ Ly. Một đôi Giao Long trào lộ ra boong boong hàn quang.

"Không xấu." Tiểu Hồ Ly cười nói, nâng lên tay phải một chưởng vung hướng Mạnh Phàm Giao Long trào, muốn cùng hắn chính diện va chạm một phen.

Mạnh Phàm khoe miệng giờ lên một cái biên độ, Tiểu Hồ Ly trúng kế.

Dưới chân Giao Long vằn lóe ra chói mắt sáng rọi, mãnh liệt đập một cái nơi đây liền bay xéo ra vài bước xa, tránh qua, tránh né Tiểu Hồ Ly tiểu móng vuốt.

Sau đó lại mãnh liệt vung xuất thủ chưởng lầy ở trên người Tiểu Hồ Ly, vậy mà không có đánh trúng, bị hắn tránh khỏi.

Mạnh Phàm hít sâu một hơi, "Đây là dã thú trực giác a, quả thật chính là một máy trời sinh máy móc chiến đấu, chiến đấu ý thức quá kinh khủng."

Dưới chân chút xúc, bốc lên bụi mù, Giao Long trào liền từ trong tro bụi tìm kiếm.

"Bình thường tiểu tử, vô dụng thôi!" Tiểu Hồ Ly mỉm cười, cảm thấy Mạnh Phàm hết thấy hành động đều tại trong lòng bàn tay của mình.

"Ngươi hay là ngoan ngoãn đi bắt hùng, trở về nhìn com tối, nói không chừng bản thân tâm tình đang tốt liền phần thưởng ngươi một miếng com ăn."

Mạnh Phàm thân ảnh bị tràn ngập bụi bặm ngăn trở, cười nói: "Vậy cũng không nhất định."

"Hả?"

Tiểu Hồ Ly đột nhiên cảm thấy sau lưng một hồi khiếp sợ, tựa hồ như vật gì đáng sợ đang đến gần hắn.

"Hảo tiểu tử, ngươi chơi xấu."

Tiểu Hồ Ly kêu to, vội vàng quay người lại lóp, đuổi ra tiểu móng vuốt mãnh liệt lầy.

Trong nháy mắt sóng khí cuộn cuộn, quang ảnh giao thoa.

Chỉ nghe thấy "Phanh" một chút, Mạnh Phàm "Đạp, đạp, đạp" liên tục rút lui mười bước.

"Ngươi thua." Mạnh Phàm đuổi ra ngón tay chỉ vào Tiểu Hồ Ly hét lớn.

bởi vì Tiểu Hồ Ly bối rối phía dưới sử dụng ra tay trái.

Tiểu Hồ Ly khí cấp bại phôi hô: "Không đúng, ngươi chơi xấu, ngươi vừa rồi dùng Đại Đế Quan Tướng Đồ."

"Nguyện thua cuộc, ngươi lại chưa nói không thể vận dụng Quan Tướng Đồ."

Tiểu Hồ Ly hận đến ngứa răng, rồi lại không thể nào phản bác, "Thành, thành, buổi tối hôm nay ta đi cấp ngươi nhìn com tối. Lão nhân ngài nhà ta nghỉ ngơi."

Mạnh Phàm khoát tay, ý bảo nhanh chóng lại, vốn lão gia đói bụng.

Đưa mắt nhìn Tiểu Hồ Ly rời đi, Mạnh Phàm lúc này mới cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, đau nhức khó nhin. Y phục lại bị mồ hôi ướt nhẹp, dính tại trên người, rất không thoải mái.

Mạnh Phàm nhảy xuống sơn cốc, đi đến một chỗ khe núi, theo khe núi nhìn lại, có một đạo nho nhỏ thủy lưu chính theo trên tảng đá đường vân chậm rãi chảy xuống.

Mạnh Phàm mục quang hơi hơi ngưng tụ, trầm thấp tán thán nói: "Nhất Tuyền Thiên."

Phía trước như một tòa cao điểm, sau đó cái này cao điểm chính giữa lại phẳng phất bị một kiếm bổ ra, chính giữa như một mảnh có thể dung nạp hai người thông qua hẹp hòi con đường, nếu là từ đằng xa nhìn lại liền phẳng phất thiên nhiên sinh thành Nhất Tuyền Thiên.

"Không biết nơi này là thiên địa tài nghệ điều luyện, hay là người vì cái gì rất khác biệt cảnh quan."

Mạnh Phàm trong lòng khẽ nhúc nhích, hướng phía Nhất Tuyền Thiên đi đến, khe núi thủy lưu tựa hồ là từ Nhất Tuyền Thiên phía dưới truyền ra.

Hắn đi vào mấy trăm mét dài Nhất Tuyền Thiên, nghĩ thầm Tiểu Hồ Ly chuẩn bị bữa tối nói như thế nào cũng phải nửa canh giờ, đầy đủ chính mình bốn phía đi dạo.

Trước mắt trong lúc bất chợt sáng tỏ thông suốt, trong này lại có khác động thiên, cực kỳ rộng rãi, bên trái bình địa trong còn có một ngum to lớn nước suối, tí ti nhiệt khí từ trong suối nước toát ra, đúng là một chỗ thiên nhiên ôn tuyền.

"Thật là một cái nơi tốt, vừa vặn có thể tắm tắm rửa, giảm bớt giảm bớt mệt nhọc." Y phục trên người bị mồ hôi kề cận, Mạnh Phàm cảm giác vô cùng không thoải mái, đem y phục trên người toàn bộ cởi, một kiện không để lại nơi đây trực tiếp nhảy vào thiên nhiên trong ôn tuyền.

"A. . . Thoải mái." Mạnh Phàm rên rỉ nói, bất quá đúng lúc này, rầm rầm tiếng truyền ra, tại ôn tuyền một mặt khác, mềm mại chỉ đen đột nhiên từ trong hồ vung ra, lập tức Mạnh Phàm liền thấy được một khuôn mặt mỹ lệ gương mặt, đây là một vị ước chừng mười lăm mười sáu tuổi thiếu nữ, Liễu Diệp Mĩ, mặt trái xoan, cực kỳ tinh xảo mà mỹ lệ.

Tối làm lòng người nhảy không thôi, chảy máu mũi chảy hết chính là cô gái này vậy mà không mảnh vải che thân, trước ngực xuân quang vừa lúc bị tóc dài che khuất, lưu cho Mạnh Phàm vô hạn mơ màng.

Bất quá người này thiếu nữ cũng không quá thân mật, ánh mắt phần nộ bên trong gần như phun ra hỏa diễm, hàm răng cắn kệt kệt vang.

(trời nóng như vậy, mọi người không muốn quá cực khổ. Ủ. . . Cầu giữ gốc vé tháng)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Hữu hảo thăm hỏi

"Mạnh Phàm!"

Thiếu nữ kêu to, rõ ràng cho thấy nhận ra hắn. Nắm lên nước suối bên cạnh quần áo bôi rồi nơi đây che khuất chính mình, lại thấy Mạnh Phàm như trước sắc híp mắt híp mắt nơi đây nhìn mình.

"Mạnh Phàm, lại nhìn, cẩn thận ta đem ánh mắt của ngươi móc xuống." Thiếu nữ uy hiếp nói.

Mạnh Phàm nghĩ thầm còn không có Hàn Tuyết Lớn, ai mà thèm nhìn a.

Đứng dậy, định quay lưng đi, nhỏ giọng nói thầm, "Không nhìn liền không nhìn."

Chỉ nghe thấy thiếu nữ lại một chút thét lên, "Ngươi lưu manh, ngươi sắc lang!"

Nước suối vắng khắp nơi, thiếu nữ nắm lên đáy nước một tảng đá liền ném qua.

Mạnh Phàm vội vàng trốn tránh, lúc này mới nhớ tới mình lúc này cho thấy không mảnh vải che thân, giữa hai chân phong quang triển lộ không bỏ sót.

"Tộc tỷ thật xin lỗi, ta thật không biết nơi này có người. Ta cái này rời đi."

Hắn vội vàng nắm lên bên cạnh y phục, một phen bối rối, liền chính phản mặt đều mặc phản.

Bất quá sắc mặt của cô gái cũng không có đẹp mắt ít nhiều, không biết? Cái này tiểu sắc lang lại không phải lần đầu tiên bị gặp được nhìn lên mình tấm rữa, như không phải lúc trước trở ngại trong tộc quan hệ liền muốn hảo hảo giáo huấn một chút cái này đầu sắc lang một phen.

Nghe trong tộc người nói phụ thân của mình còn có ý nghĩ đem chính mình gả cho hắn, hắn là đây chính là hắn lực lượng?

"Đồ lưu manh, lưu manh đáng chết." Thiếu nữ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mạnh Phàm đích xác không biết trong này có người, càng không phải cố ý nhìn lên.

Tuy vị này tộc tỷ ngày thường mỹ lệ, nhưng Mạnh Phàm vậy mà chỉ là trong nội tâm tạo nên trong chớp mắt rung động, cũng không có quá nhiều ý khác, mặc quần áo tử tế định nhanh chóng rời đi. Rốt cuộc còn có Hàn Tuyết kia cái tiểu mỹ nhân tại chờ đợi mình đi giải cứu, cũng không có dư thừa thời gian bốn phía lưu tình.

"Ngươi còn muốn đi?"

Ngay tại Mạnh Phàm sắp đi ra Nhất Tuyến Thiên thời điểm một đạo tức giận tiếng truyền đến, xoay người hắn liền chứng kiến chính mình vị tộc tỷ rút ra hàn quang lập lòe bảo kiếm hướng chính mình đâm tới.

Trên người nàng thủy cũng không có lau khô, quần áo kề sát thân hình hoàn mỹ đường cong, nếu là tiếp qua vài năm, đợi đến mặt đào thành thực, tuyệt đối là cái đáng người nóng bỏng mỹ nữ bại hoại.

Nhưng khi như vậy một vị mỹ nữ đối đãi huy kiếm thời điểm, tuy cảnh đẹp ý vui, lại cũng cực độ nguy hiểm.

"Mạnh Cần, ngươi đến cùng muốn như thế nào. Ta cũng đã bồi thường hành lễ." Lâm Phong nhú nhú mày, vị này tộc tỷ tính tình dị thường hỏa bạo, là trong tộc người công nhận. Có đôi khi liền nàng lão ba, cũng chính là Mạnh Cường thúc, đều không quản được nàng.

Nhưng hôm nay chỉ là một hồi hiểu lầm mà thôi, hơn nữa hắn cũng nói xin lỗi qua. Minh cũng không có dư thừa thời gian cùng nàng ở chỗ này lãng phí.

"Ngày bình thường có cha ta che chở ngươi, hôm nay đã không còn, Ta nhìn xem ngươi còn thể nào chạy trốn?" Mạnh Cần nắm tay bên trong chưa ra khỏi vỏ bảo kiếm liền vọt lên.

Trước kia chính mình lão ba luôn là che chở Mạnh Phàm sắc lang này, trong nội tâm nàng đã sớm khó chịu, cho nên mỗi lần nhìn thấy Mạnh Phàm chung quy "Hữu hảo" thăm hỏi một phen. Hôm nay vừa vặn như cơ hội này nhất định phải hảo hảo giáo huấn một chút hắn.

"Tộc tỷ, thỉnh ngươi tự giải quyết cho tốt." Mạnh Phàm thật sâu nhíu mày, tuy nói chính mình vị tộc tỷ như Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ thực lực, nhưng mình lại là không giống lấy trước kia dạng sợ nàng. Càng không khả năng giống như trước như vậy đảm nhiệm nàng khi dễ.

"Như thế nào? Hôm nay ta muốn thay ngươi lão ba giáo huấn một chút ngươi, khiến ngươi biết hổ bợ mông sờ như bất khả."

Bất quá bốn năm bước cự ly, tay của Mạnh Cần chân liền bỗng nhiên phát lực, vỏ kiếm bên trong ba thước hàn mang nhảy lên thiên lên, hướng phía Mạnh Phàm đầu hung hăng lọt bỏ.

"Thật ác độc kiếm pháp, ngươi ra ngoài học ở trường cũng chỉ đã học được như thế nào khi dễ tộc nhân đi?" Mạnh Phàm quát lạnh một tiếng, nhanh chóng nghiêng đầu tránh né.

"Kiếm của ta, là dùng để sát nhân." Mạnh Cần băng lãnh nói, tựa hồ một chút không để ý dưới kiếm của mình chính là tộc nhân của mình.

Kiếm ra tất thấy huyết, thấy huyết tất phong hầu, chính là là sát nhân chi kiếm.

"Nếu là ngươi chết ở dưới kiếm của ta, đó chính là chính ngươi thực lực không đủ, cũng không cần một tháng sau lên đài mất mặt xấu hổ."

Bảo kiếm lần nữa bỏ tới, bất quá lần này lại là nghiêng nghiêng nơi đây gọt hướng Mạnh Phàm lồng ngực, cần phải một kích phải trúng.

Mạnh Phàm hừ lạnh, dưới chân Giao Long văn hiển hiện, mãnh liệt đập một cái địa bay xéo ra ngoài ba bước, vũng vàng nơi đây tránh thoát một kiếm này. Lại hướng về sau liền đập ba cái.

"Đập, đập, đập "

Mỗi một bước đều cự lực vô cùng, ở chỗ cũ lưu lại một chỗ bạch ấn.

Mượn dưới chân cự lực, thân thể của Mạnh Phàm nhanh chóng vọt tới trước mặt Mạnh Cần, mượn quán tính tay phải mãnh liệt một quyền đánh hướng phía trước.

Nàng hơi chút do dự, vốn cảm thấy Mạnh Phàm một quyền này không đủ thương được chính mình, còn có thể dựa thế đâm ngược hấn một kiếm. Nhưng một cổ cảm giác nguy cơ đột nhiên tại trong lòng bạo phát, không biết tại sao lệch ra qua đầu, vừa vặn tránh thoát cái này thế lớn lực chìm cương mãnh một quyền.

Đám thẳng nhanh chóng biến thành quét ngang, nắm tay vừa vặn đánh hướng Mạnh Cần đầu.

Cảm giác nguy cơ lần nữa bạo phát.

Nàng chỉ phải nhanh chóng nâng lên hai tay, hai tay mu bàn tay đập đặt ở một chỗ, hộ tại bên tai ra, bày biện ra xiên hình chữ giao thoa phòng ngự đáng đáp, ngăn tại quyền đường ngay phía trước.

Oanh!

Nàng bị cự lực đánh bay ra ngoài mấy mét xa, cánh tay giao nhau vị trí hiện ra một khối máu ứ đọng.

Khiếp sợ nhìn trước người còn chưa đạt tới chính mình mũi cao cường tráng thiếu niên.

Cường tráng như Mãnh Hổ, bạo phát như kinh lôi, kiện tráng như linh vượn.

Hắn khi nào trở nên cường đại như thế, lại nhiều lần nơi đây tránh thoát tất sát một kích, lại lại nhiều lần nơi đây để mình hãm vào bị động bên trong, cảm thấy một cổ cảm giác nguy cơ.

Như không phải mình tu vì vượt xa cho hắn, chỉ sợ là...

"Không tệ, không tệ. Không nghĩ tới từng là con sên cũng thành lớn là đỉnh thiên lập địa nam tử hán." Mạnh Cần cười một tiếng, chỗ nào còn có lúc trước vênh vào hung hăng làm vẻ ta đây.

Ặc...

Mạnh Phàm hồ nghi nhìn nhìn nàng, vừa rồi lảng lệ sát khí đi đâu rồi?

"Đàn, người Mạnh Cần tỷ khi nào đối đãi xuống từ thủ, rồi mới bắt quá là thử một chút thân thủ của người. Nếu là bản lĩnh không đủ, thì không muốn lại thi đấu bên trên chịu chết. Cha ta đều nói với ta, kia Tuần Từ Khanh là quyết định chỗ hiểm tâm tư của người, nếu là không có bảo vệ tánh mạng thực lực, liền sớm làm rồi đi, đi càng xa càng tốt." Mạnh Cần thấy hắn lòng có ngạnh kết, liền giải thích. Mạnh Phàm lại là ngây người, cũng nói lòng của nữ nhân kim dưới đáy biển, không ngờ như thế chính mình vị tộc tỷ lúc trước là đang thử dò xét chính mình.

"Có thể rồi mới, ta nếu là tiếp nhận không dưới một kiếm kia..." Mạnh Phàm hỏi.

"Nếu là tiếp nhận không được, đó chính là thực lực không đủ. Ta mặc dù là kịp thời thu kiếm, có thể một ít vết thương nhỏ tiểu đau nhức hay là tránh không khỏi." Tựa hồ rất đương nhiên nói.

Mạnh Phàm trong nội tâm xấu hổ, vết thương nhỏ tiểu đau nhức? Lúc trước nàng liền thích động thủ với tự mình động cước, mỗi lần giáo huấn xong Mạnh Phàm, Mạnh Phàm đều muốn nằm trên giường cái một ngày rười rềnh.

"Hiện tại tới thăm người cuối cùng là kiếm được chỗ then chốt, không có thất bại Mạnh Bắc Phong thân nhi tử "Chiêu bài" ."

"Tộc tỷ, người không tức giận sao?" Mạnh Phàm cẩn thận từng li từng tí nơi đây dò hỏi, dù sao mình như xấu hổ trước đây, không cần thận thấy được nàng một luồng xuân quang.

"Tức giận, đương nhiên tức giận, thế nhưng là lão ba nhiều lần dẫn dò ta không cho phép khi dễ người. Ta sao dám phụ." Mạnh Cần thu hồi bảo kiếm trong tay, lại đột nhiên dừng, "Người có từng thấy ta vượn ra qua kiếm?"

Ánh mắt lảng lệ, dường như chỉ cần Mạnh Phàm nói sai một chữ, bảo kiếm liền lại lần nữa ra khỏi vỏ, không lưu tình chút nào nơi đây chém qua. "Vừa rồi ta có chút chóng mặt, chưa từng thấy qua bảo kiếm ra khỏi vỏ."

Mạnh Phàm trong nội tâm cười khổ, tộc tỷ từ nhỏ gan lớn, hơn nữa làm chuyện xấu cũng không lưu lại dấu vết.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Trong lòng ngực một ngum Hạo Nhiên khí

Nước sàn sạt, con ếch âm thanh từng mảnh. Không tự chủ, thái dương sắp xuống núi.

"Ta lại không đánh người, lão trốn tránh ta xong rồi nha." Mạnh Cần truy đuổi ở phía sau, câu giận nói.

Vốn nàng còn muốn cùng mình vị này tộc đệ tâm sự, nhưng này vị tộc đệ ngược lại tốt rồi, đã gặp nàng tựa như lão thử chứng kiến mèo, luôn là trốn tránh nàng. Để cho nàng không khỏi một hồi giận dữ.

"Mạnh Cần tộc tỷ, ta còn có việc, liền không chậm trễ thời gian của người. Trở lại trong tộc, ta nhất định đến nhà bồi tội." Mạnh Phàm nhanh chóng thoát đi, lại không nghĩ Mạnh Cần đột nhiên một câu gọi hắn lại.

"Người hôm nay nếu là rời đi, đã có thể bỏ lỡ một cái đã bại Tuân Tử Khanh cơ hội."

Mạnh Cần dừng bước lại, không hề đuổi theo.

Nàng nhìn thấy Mạnh Phàm bước chân dừng lại một chút.

"Tuân Tử Khanh khiến cho là thương, thương chính là Bách Bình Chi Vương, trong đó lực như sắt, kỳ thể giống như, thương pháp lại càng là cương mãnh bá đạo. Chỉ dựa vào tài nghệ của người bây giờ, trong quyết đấu có thể không rơi vào thế hạ phong, nhưng ở sinh tử giao chiến thì lại là bất kê như thế nào đều hơn hẳn không được, sống không được, sống không được."

Sinh tử quyết đấu, sinh tức là hơn hẳn, chết mới tính bại. Không có điểm đến là dừng, cũng không có hữu nghị thứ nhất, sinh tử quyết đấu muốn chính là tại trong hai người tuyển ra một cái đào thải một cái khác, cho nên tại hai người không có phân ra sinh tử lúc trước chiến đấu sẽ không chấm dứt.

Tựa như Mạnh Cần nói như vậy, tuy hắn ngày gần đây thực lực cùng trình độ trên diện rộng đề cao, thể nhưng chỉ có thể ở tầm thường trong quyết đấu không bị người khác tìm ra sơ hở, một chiêu bị mất mạng. Nếu đặt ở sinh tử quyết đấu, không phải người chết chính là ta mất mạng dưới tình huống, Mạnh Phàm xác thực còn kém một ít.

"Thời gian còn lại không nhiều lắm, nếu là người tiếp tục như vậy chẳng có mục đích nơi đây tu luyện, cho dù là lên lời đãi cho thấy chịu chết, chẳng không đi." Mạnh Cần tiếp tục mở miệng.

Mà cước bộ của hắn rốt cục ngừng lại, quay người, mục quang sáng ngời mà nhìn con mắt của Mạnh Cần.

"Tộc tỷ có thể nói ra nói như vậy, chắc là như đối phó Tuân Tử Khanh biện pháp." Mạnh Phàm không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Mạnh Cần trong nội tâm âm thầm kinh ngạc nói, nàng vốn tưởng rằng Mạnh Phàm là nịnh nọt, không nói nịnh nọt, ít nhất cũng phải hòa cùng nịnh nọt chính mình, tới câu này đã bại Tuân Tử Khanh phương pháp.

Có thể hắn hết lần này tới lần khác hiển lộ không kiêu ngạo không siểm nịnh, còn giống như cần chính mình tới cầu hắn hỏi chính mình đồng dạng.

Nếu là nàng rõ ràng Mạnh Phàm từ một cái đề cho người khi dễ kẻ yếu phát triển nơi này có thể đối với nàng tạo thành uy hiếp cường giả, vèn vèn dùng mười ngày không được thời gian liền sẽ không cảm thấy nghi ngờ, mà là kinh hãi.

"Mà thôi, mà thôi. Thật không có ý tứ." Mạnh Cần khoát tay, không muốn ở trên mặt này dây dưa quá lâu.

"Thương tuy là Bách Bình Chi Vương, thương pháp mặc dù lăng lệ bá đạo, có thể kiếm lại là Vạn Bình chi vương, kiếm pháp, kiếm khí lại càng là có thể áp chế thương pháp một bậc. Chỉ bất quá Tuân Tử Khanh trên tay chính là thương có thể không phải tầm thường sát thương, tên là Đại Minh Vương thương. Cứ nghe nó từng là một vị tu sĩ lưu lại vũ khí, chém sắt như chém bùn, thổi tóc tóc đứt, quơ múa lại càng là bá đạo vô cùng. Nếu người là muốn hơn hẳn hắn, liền cần tại kiếm pháp phía trên đoạn dưới chương trình."

"Theo ta được biết, sở học của hắn thương pháp là Tuân Gia tuyệt học, mặc dù tại trong bộ lạc đây thượng đẳng, có thể cảm đến ngoại giới chính là nát đường cái mặt hàng. Tộc tỷ nơi này vừa vặn không khéo, tại một lần thám hiểm bên trong lấy được một khối kiếm bài, phía trên khắc như vài đạo vết kiếm. Ta từ trong đó một đạo vết kiếm bên trong ngộ ra sát Nhân kiếm nói, nhưng Lão Sư Thuyết trong đó kiếm đạo xa xa không chỉ ta sở ngộ ra những cái này mà thôi, vết kiếm trong hắn có càng cường đại hơn hơn nữa thần bí kiếm đạo."

Nói qua, Mạnh Cần liền lấy ra một khối cỡ lòng bàn tay bằng gỗ kiếm bài.

"Cái này khối kiếm bài nhi trên có khắc chính là kiếm khí, người chỉ cần dụng tâm nhìn, cảm thụ trong đó kiếm ý, liền có thể học xong. Nhưng cuối cùng thể ngộ ra tới ít nhiều, liền nhìn vận mệnh của người."

Mạnh Phàm tiếp nhận kiếm bài nhi, nhìn chăm chú hướng kiếm bài nhìn lên lại, chỉ thấy kiếm này bài bên trên chỉ có một chút lộn xộn vết kiếm, rất khó từ trông được ra cái gọi là tuyệt thế thần bí kiếm pháp, trong nội tâm không khỏi nghi hoặc.

Sau một lúc lâu, Mạnh Phàm đột nhiên trong lòng chấn động, chỉ thấy kiếm bài bên trên từng đạo tán loạn vết kiếm càng lúc càng lớn, tại trước mắt hắn giống như không trung có từng đạo lăng lệ vô cùng kiếm quang ngang thiên địa, đem thiên địa tách ra!

Một kiếm chém sao tinh, một kiếm phân ra sinh tử, một kiếm khai mở âm dương!

Lại sau một lúc lâu, Mạnh Phàm dần dần chứng kiến kia từng đạo vết kiếm bắt đầu chậm rãi phân giải, diễn biến là mỗi loại kỳ diệu hoa văn, tại vết kiếm giữa dòng động, hẳn là kiếm này ngấn trũng kiếm phương pháp chỗ ảo diệu.

Mạnh Phàm trong lòng khẽ nhúc nhích, ngưng mắt tinh tế nhìn lại, càng xem càng là hãi hùng khiếp vía.

Ba đạo đại kiếm ngấn cùng năm đạo tiểu Kiếm ngấn phân biệt đối ứng tám chùng bát đồng kiếm đạo cùng kiếm pháp. Hẳn phân ra không rõ có gì mạnh yếu khác biệt, lại cảm thấy năm đạo tiểu Kiếm ngấn là ba đạo đại kiếm ngấn thai nghén mà sinh, chỉ là đoạn kết của trào lưu. Ba đạo đại kiếm ngấn mới thật sự là kiếm đạo.

Cũng không luận hẳn như thế nào muốn đi tiếp cận ba đạo đại kiếm ngấn cũng không có dùng. Còn chưa cận thân liền bị lãng lệ kiếm khí bức về.

"Quả nhiên không được sao." Mạnh Phàm có chút chán ngán thất vọng, xem ra là ngộ tính của mình cùng cơ duyên không đủ, vô pháp bị tam đại vết kiếm tiếp nhận.

"Đàn, kia ba đạo vết kiếm chỗ nào là ngươi bây giờ thể học. Nếu là cưỡng ép học, ngươi cuối cùng một cái thân tan ra kiếm khí, hồn phi phách tán." Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng trong đầu vang lên.

Mạnh Phàm đại hỉ, chỉ có Tiểu Hồ Ly, trong lòng của hắn liền có ngọn nguồn.

"Ngươi trở về."

Tiểu Hồ Ly yếu ớt nơi đây mắng một câu, "Bản thân bắt quá rồi đi một lát mà thôi, ngươi liền câu ba đáp bốn góc, trên hoa ghẹo nguyệt. Báo cho ngươi, trong vòng năm năm không thể phá Nguyên Dương, bằng không thì Nữ Đế âm khí qua thịnh, đem ngươi biến thành chút âm chút dương quang nhân yêu, ta cũng mặc kệ."

Mạnh Phàm liên tục cười khổ, mình cũng không có loại kia ý nghĩ.

"Nhanh chóng buộc chặt tâm thần, thu nạp tại năm đạo vết kiếm phía trên, cảm ngộ kiếm khí, lĩnh ngộ kiếm đạo." Tiểu Hồ Ly chỉ đạo Mạnh Phàm.

"Cái này năm đạo vết kiếm vậy mà không thể khinh thường, từ tam đại kiếm đạo bên trong diễn sinh ra. Nếu là lĩnh ngộ một cái trong đó, sẽ dễ cho ngươi được lợi suốt đời."

"Kia Tiểu Thiếu Nữ lĩnh ngộ hẳn phải là bên trái cái thứ hai sát lục kiếm đạo. Không nghĩ tới a, không nghĩ tới a. Lại là một vị lấy một kẻ nữ tử chi thân nhập sát lục kiếm đạo hung ác nhân vật."

Tiểu Hồ Ly đối với Mạnh Phàm đánh giá không thể bảo là không cao, rốt cuộc có rất ít nữ tử là lấy sát lục chứng nhận kiếm đạo, nhưng phạm là nữ tử nhập sát lục kiếm đạo đều là hung ác nhân vật. Chỉ cần lớn lên liền đủ để quấy một châu phong vân.

"Vậy ta muốn lựa chọn sát lục kiếm đạo đi?" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly cười khê, "Trong lòng ngươi tuy có sát khí, vẫn còn không đủ để chứng đạo. Còn nữa nói, sát lục kiếm đạo cực dễ dàng nhiều loạn tâm thần, không ai trong lớn nghị lực, lớn quyết đoán, đại sát lục người không thể học. Ngươi vẫn là theo cái khác bốn loại kiếm đạo trong lựa chọn a."

Mạnh Phàm gật đầu, sát lục vốn là không phải của hắn bản ý, chỉ là ngoại giới có ít người quá mức rêu rao, cũng quá mức ngạo mạn, rõ ràng cùng hắn không cừu không oán, lại hết lần này tới lần khác chỗ xung yếu đi lên mắng hắn đập hắn giết hắn. Sát lục bắt quá là chính mình bảo vệ mình thủ đoạn mà thôi.

Bỏ qua sát lục kiếm đạo, Mạnh Phàm đem tâm thần thu nạp tại mặt khác bốn loại vết kiếm phía trên. Một loại phiêu dật như gió, giống như mộng giống như huyền; một loại cương mãnh như lửa, đại khai đại hợp; một loại nghiêm nghị chính khí, quang minh chính đại; một loại như nước miên nhu, nước chảy đá mòn.

Mạnh Phàm vốn định học loại thứ hai như lửa cương mãnh kiếm đạo, tuy nhiên lại bị vết kiếm cự tuyệt. Vô pháp đạt được truyền thừa.

"Hắn là không đơn thuần là nhân tuyển kiếm đạo, lại càng là kiếm đạo đang chọn người?" Mạnh Phàm ngẫm nghĩ một hồi, cảm thấy hẳn là như vậy.

Mạnh Phàm cùng hắn nói qua sát lục kiếm đạo, lại không nói rõ mấy loại khác kiếm đạo, chắc là bởi vì nàng căn bản tiếp xúc không được, bị cái khác bốn loại Kiếm Ngấn cự tuyệt.

Nghĩ thông suốt điểm này, Mạnh Phàm dứt khoát hoàn toàn phóng khai tâm thần, khiến còn dư lại ba đạo tiểu Kiếm Ngấn tới tuyển chọn chính mình.

Phiêu dật như gió, tựa như ảo mộng Kiếm Ngấn không có động tĩnh.

Như nước miên nhu, nước chảy đá mòn Kiếm Ngấn không phản ứng chút nào.

"Chẳng lẽ là ta không thích hợp kiếm đạo?" Liên tục bị cự tuyệt, Mạnh Phàm trong nội tâm không khỏi có chút chán ngán thất vọng.

Đúng lúc này, cuối cùng một đạo Kiếm Ngân khẽ chấn động, một cỗ Hạo Nhiên Chính Khí kiếm khí hướng phía Mạnh Phàm bay tới, bắn vào trong đầu của hắn.

Hạo Nhiên kiếm khí

Mạnh Phàm cuối cùng bị đạo kia nghiêm nghị chính khí, quang minh chính đại Kiếm Ngân lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tặng kiếm

Hạo Nhiên kiếm khí chui vào Mạnh Phàm trong đầu, theo gân mạch tuần hoàn dần đáp lại, tại phổi của hắn bộ lưu lại một ngụm Hạo Nhiên kiếm khí.

Hạo Nhiên kiếm khí tại hắn trong gân mạch lưu chuyển không thôi, không ngừng ăn cần săn sóc, tăng cường.

"Vụt!"

Hạo Nhiên kiếm khí đột nhiên đoạt khung, khoảng chừng Mạnh Phàm phổi lưu lại một ngụm cực tiểu kiếm khí. Xem ra đại bộ phận kiếm khí lại muốn trở về Kiếm Ngân bên trong.

"Như thế thật nhỏ kiếm khí, cái này thành tu luyện tới khi nào a." Mạnh Phàm như một tia tiếc nuối.

Tiểu Hồ Ly hơi nhìn trầm ngâm.

"Bình thường tiểu tử, nhanh Quan Tướng Nữ Đế, lấy Nữ Đế trấn áp cái này đạo Hạo Nhiên kiếm khí. Thu làm chính mình dùng." Tiểu Hồ Ly vội vàng mở miệng, sợ cái này đạo có được không dễ Hạo Nhiên kiếm khí đào tẩu.

"Còn có thể như vậy phải không?"

Mạnh Phàm chỗ nào còn lo lắng cái khác, nhanh chóng Quan Tướng Nữ Đế, lấy Đại Đế Quan Tướng Đồ tới trấn áp cái này đạo chừng tay oản kích thước Hạo Nhiên kiếm khí.

Hạo Nhiên kiếm khí kỳ thể như biển, trong đó hình dáng như núi.

Hạo hạo hô như thánh nhân quan lễ.

Huy xích phương tù.

Liên Hoa Nữ Đế từ Mạnh Phàm trong thức hải hiển hiện, tọa hạ vạn mũi liên hoa đài bộc phát ra rực rỡ sáng bóng.

Oanh!

Nữ Đế Niêm Hoa chỉ đem đạo kia Hạo Nhiên kiếm khí ngăn lại, đồng thời Đại Đế pháp tắc quấy nhiễu mảnh không gian này, muốn đem Hạo Nhiên kiếm khí cưỡng ép lưu lại.

Hạo Nhiên kiếm khí đầu chịu nhận sai, lấy một cỗ rong ruổi Nhân đạo khép mở khí thể chém về phía Nữ Đế.

"Lớn mật!"

Nữ Đế cũng không mở miệng, thiên địa pháp tắc lại thay nàng mở miệng, quát lớn lớn mật.

Hạo Nhiên kiếm khí chỗ nào là đối thủ, bị đánh vượt được hạ tung bay, cơ hồ bị đánh tan.

Nhưng rắn chết trăm năm vẫn còn độc, Hạo Nhiên kiếm khí chính là này thiên địa trên sinh mệnh lực đứng đầu ngoan cường kiếm khí.

Nơi đó có áp bách, chỗ nào liền có chính nghĩa.

Hạo Nhiên kiếm khí chính là lấy trong thiên địa thuần túy nhất chính khí làm kiếm, chém yêu ma, tan ra gian tà.

Hạo Nhiên kiếm khí hơi nhìn hòa hoãn, lần nữa thu nạp kiếm khí, lấy càng thêm mệnh mông cuồn cuộn kiếm thế bỏ về phía Nữ Đế.

Giống như đến từ Nhân đạo thánh nhân trong lồng ngực kia miệng Hạo Nhiên khí, lớn tụ hợp không tiêu tan, tuyệt không cúi đầu.

Nữ Đế tọa hạ Liên Hoa tách ra, phiêu tán ra Vạn Đóa Kim Liên, Thiên Nữ Tấn Hoa.

Mỗi một đóa kim liên đều là một đạo thần thông, đều là một môn pháp thuật.

Chỉ là đáng tiếc Mạnh Phàm học không được, tất cả pháp thuật chỉ thuộc về từng là Nữ Đế, chưa từng như truyền thừa lưu lại.

Sụp đổ, sụp đổ, sụp đổ

Hạo Nhiên kiếm khí chặt đứt 300 thần thông pháp thuật, rốt cuộc tiếp tục không nổi nữa. Bị mất thiên kim liên bao phủ, gặt gao khóa tại kim liên trong nước.

"Mạnh Phàm, mau mau thu hồi Nữ Đế, đem đạo kia Hạo Nhiên kiếm khí nhét vào trong cơ thể." Tiểu Hồ Ly thúc giục nói.

Mạnh Phàm nhanh chóng buộc chặt tâm thần, chậm rãi đem Nữ Đế một lần nữa nhét vào ngay trong thức hải.

Đạo kia Hạo Nhiên kiếm khí bị Vạn Đóa Kim Liên vây quanh trở lại Nữ Đế ngón giữa, hóa thành Niêm Hoa chỉ phía trên kia đóa Liên Hoa.

Hạo Nhiên kiếm khí bị Nữ Đế thu phục, tính cả vào Nữ Đế bị một chỗ thu vào Mạnh Phàm trong thức hải.

Mạnh Phàm chỉ cảm thấy phổi đạo kia Hạo Nhiên kiếm khí không ngừng hấp thu lực lượng, tăng cường chính mình.

"Hắc hắc, Tiểu Phàm Tử, về sau thánh nhân nhìn thấy ngươi đều muốn cúi đầu." Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy đồ chơi nói.

"Cái này một ngụm Hạo Nhiên khí tồn tại trong thân thể của ngươi, về sau giờ tay nhấc chân đều nhau tản mát ra trùng trùng điệp điệp chính khí. Ngắm lại xem, liền ngay cả ngươi lúc giết người đều là chính khí lấp liếm, đó là hạ gục gì uy phong. Về sau xem ai khó chịu, không nói hai lời đi lên chính là một kiếm, chém xong người ta còn muốn cự tuyệt ngươi nha."

Kiểm Ngân mất đi cái này đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí nhanh chóng liền âm đạm xuống, mất đi nguyên bản sáng bóng. Bị còn lại bốn đạo Kiếm Ngân chỗ bao phủ, âm đạm vô quang.

Cho dù là về sau còn có người phát hiện cái này khối kiếm bài cũng phải không được Hạo Nhiên Kiếm Khí chân truyền. Bởi vì lớn nhất truyền thừa đã bị Mạnh Phàm giữ lại, đời sau người nếu muốn muốn tu hành Hạo Nhiên Kiếm Khí liền cần trải qua Mạnh Phàm truyền thụ hay là cho phép.

Mạnh Phàm từ từ nơi đây mở mắt, vừa rồi hết thảy kỳ thật đều là phát sinh ở trong thức hải, cho nên Mạnh Cần cũng không cảm kích.

"Như thế nào? Lĩnh ngộ ra kia một đạo kiếm pháp sao?" Mạnh Cần đi lên trước, tràn đầy tò mò dò hỏi.

Mạnh Phàm giữa lông mày nhảy lên, vừa muốn đứng dậy, liền nghe nàng một chút than khẽ.

Sau đó nàng liền "Phù phù" một chút quỳ trên mặt đất.

"Ta như thế nào cảm giác trước mặt ngươi không ngóc đầu lên được, liệu mạng mà nghĩ phải lạy xuống. Phảng phất là tại lễ bái thế gian chứa tể."

Mạnh Phàm tâm thần khẽ động, đem trong thức hải đạo kia Hạo Nhiên Kiếm Khí che dấu.

"Tộc tỷ, mau mau dâng lên" Mạnh Phàm mang nàng nâng dậy, nghĩ thầm Hạo Nhiên này khí thật sự quá thần kỳ, vậy mà có thể không chiến mà khuất người khoảng Bình.

Hắn nào ngờ đây bất quá là Hạo Nhiên Kiếm Khí một loại diệu dụng mà thôi, đợi ngày sau hoàn toàn nắm giữ cái này đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí liền bị thần kỳ của nó chỗ rung động.

"Ta ngộ ra chính là Hạo Nhiên kiếm pháp, cùng tộc tỷ sát lục kiếm pháp bất đồng." Mạnh Phàm hướng nàng giải thích.

"Hạo Nhiên kiếm." Mạnh Cần để cho hắn lĩnh ngộ bất quá là năm đạo tiểu Kiếm Ngân bên trong kiếm đạo, mà không phải là ba đạo lớn Kiếm Ngân kiếm đạo, không ngớt lời tiếc hận.

"Cũng không kém, ngươi đem Hạo Nhiên này kiếm rèn luyện, đủ để đối kháng Tuân Tử Khanh. Nếu là ngộ ra tam đại kiếm đạo... Liền đủ để nhẹ nhõm chém giết Tuân Tử Khanh."

Nàng nào biết đâu ba đạo lớn Kiếm Ngân ẩn chứa vô thượng kiếm đạo căn bản không phải bọn họ cái tầng thứ này có thể lĩnh ngộ. Cường ép lĩnh ngộ một cái dẫn đến thân tan ra kiếm khí, hồn về kiếm đạo, chết không có chỗ chôn.

"Hạo Nhiên kiếm chú ý chính là quang minh chính đại, về sau ngươi cũng không thể chơi ám kiếm, bằng không thì là tổn thương thực lực." Mạnh Cần nhắc nhở.

Mạnh Phàm lại là lúng túng gãi gãi đầu, "Thế nhưng là ta ngay cả kiếm cũng không có, như thế nào luyện kiếm a."

Mạnh Cần cười to, "Ngược lại là ta sơ sót, một kẻ kiếm tu liền đem tiện tay bảo kiếm cũng không có, sẽ bị người chê cười."

Nói qua liền đem bên hông dài ba xích kiếm gỡ xuống, giao cho tay của Mạnh Phàm.

"Quân tử không áp đảo người chỗ ưa thích, ta sao có thể muốn tộc tỷ ngươi thiếp thân bảo kiếm nha." Mạnh Phàm lắc đầu liên tục, đem bảo kiếm đẩy trở về.

"Ai nói muốn đưa ngươi rồi." Mạnh Cần hung hăng nơi đây trừng mắt liếc hắt một cái, "Bảo kiếm chỉ là tạm thời cho ngươi mượn đến thi đấu, còn muốn đưa ta."

Mạnh Phàm lúc này mới không tiện cự tuyệt.

"Bảo kiếm nếu là có cái gì sơ xuất, ta cái thứ nhất bắt ngươi là hỏi." Mạnh Cần hừ hừ nói.

Nói năng chua ngoa nhưng tâm lòng như đậu hũ, nói chính là ngươi như nàng a.

Mạnh Phàm rút ra ẩn nấp ở vỏ kiếm bên trong bảo kiếm, một đạo hàn quang hiện lên, đem ánh nắng phóng tại trên mặt của hắn.

"Hảo kiếm!"

Không ngớt lời thán phục.

Hàn mà không lịch, ẩn đi mà không phát.

Còn đây là hảo kiếm

Kiếm ra tất uống máu, uống máu không để lại ngấn.

Còn đây là bảo kiếm

Một bước giết một người, ngàn dặm không lưu hành.

Còn đây là chí kiếm

Ba thước hàn mang hiện, Thiên Quân Vạn Mã quá cú đầu.

Còn đây là thần kiếm

Mạnh Cần đưa tặng chính là một thanh thỏ tóc tóc đứt, huy kiếm đồng tâm chí cường bảo kiếm, Thuận Quân.

Bảo kiếm đề danh Thuận Quân.

Chỉ thấy một đoàn vàng sáng tách ra mà ra tựa như nước chảy bông sen ung dung mà mát lạnh, trên chuôi kiếm hoa văn trang sức như sao túc vận hành lờ ra sâu hào quang, thân kiếm, dương quang tròn vẹn một thể giống như nước trong khắp qua hồ nước thông dong mà thư thả, mà mũi kiếm tựa như thẳng đứng ngàn trượng Đoạn nhai cao thượng mà nguy nga.

Hạo Nhiên Kiếm Khí phối hợp Thuận Quân bảo kiếm, quả thật chính là lại hoàn mỹ bất quá. Hắn hiện tại có một loại muốn chặt đứt thiên địa xúc động.

(cảm tạ Sjrtjr, mê độc bạch, Tiểu Du Hạ Thiên, Bắc Cực Hùng hắc hắc hắc khen thưởng. Hoan hô, với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Theo đuôi

Mạnh Phàm đem Thuần Quân bảo kiếm thu hồi vỏ kiếm, trong thiên địa đạo kia hàn mang liền biến mất. Thay vào đó là một cỗ cương trực công chính Hạo Nhiên Kiếm Khí.

Cho dù là bảo kiếm vào vỏ như cũ ngăn cản không được đạo kia trong thiên địa thuần khiết chí cương Hạo Nhiên khí.

"Mạnh Phàm, mau đưa Hạo Nhiên Kiếm Khí thu hồi, ta vừa muốn nhìn không được quỷ xuống." Mạnh Cần hô lớn, năng thậm chí bắt đầu vận dụng sát lục kiếm đạo để chống đỡ, thế nhưng là hiệu quả quá mức bé nhỏ. Dường như lấy sát lục chứng đạo kiếm pháp tại thiên địa Hạo Nhiên Chính Khí phía trước vậy mà tự thấy hổ thẹn, lại cũng muốn cúi đầu.

"Cái này Tiểu Thiếu Nữ tu hành vẫn chưa đến nơi đến chốn, thông thường mà nói sát lục kiếm đạo có thể không kém gì...chút nào Hạo Nhiên Kiếm Khí. Một kiếm ra tây sơn, vạn tộc đều cúi đầu, đây mới thực sự là sát lục kiếm đạo. Hạo Nhiên Kiếm Khí có thể cho gian tà hạng người cúi đầu, lại không thể khiến giết chóc quyết đoán người cúi đầu. Đối với những cái kia lấy sát lục chứng đạo người, trong nội tâm không có thiện vô ác, tự nhiên không có thẹn trong lòng. Không thẹn với lương tâm, Hạo Nhiên Kiếm Khí liền không thể tổn thương bọn họ này may." Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu quanh quẩn.

Thế nhưng là Mạnh Cần tại trước mặt Mạnh Phàm lại cúi đầu sọ, cái này cũng không thể nói rằng sát lục kiếm đạo yếu hơn Hạo Nhiên Kiếm Khí, chỉ có thể nói rõ năng tu hành không đủ hoàn mỹ, không có hoàn toàn nắm giữ sát lục kiếm đạo, càng làm không được không có thiện vô ác, chỉ vì sát lục mà sát lục.

Nhưng chủ yếu vẫn là Mạnh Phàm trong cơ thể đạo kia thuần khiết Hạo Nhiên Kiếm Khí nổi lên tác dụng.

Hạo Nhiên Kiếm Đạo lấy quang minh chính đại chi tâm chém giết gian tà, mà Sát Lục Kiếm Đạo là thuần túy sát lục mà sát lục, chi cần không thẹn với lương tâm, thiên hạ liền đều là có thể giết tới người.

Hạo Nhiên Kiếm Đạo, Sát Lục Kiếm Đạo cả hai như lại không giống.

Mạnh Phàm đưa tay mang năng nâng dậy, Mạnh Cần giận dữ nơi đây trách tội nói, "Người tiểu tử này là không phải cố ý?"

Mạnh Phàm hô to oan uổng.

"Sắc trời không còn sớm, ta muốn chạy về bộ lạc, cho hay Lão Gia Tử hoàn toàn không cần phải lo lắng người." Mạnh Cần sửa sang lại hạ y phục, lại cắt tia hạ trang cho.

Tuy nói năng tu luyện Sát Lục Kiếm Đạo, có thể nội tâm thâm xử như cũ là cái nghiệp dư nữ sinh.

"Không nên tại trên núi dừng lại quá lâu, mệt mỏi trở về bộ lạc, nhìn ra được Lão Tộc Trưởng nhớ người. Mặc dù hán ngoài miệng không nói."

Mạnh Phàm trầm mặc, chính mình bởi bạn gia gia thời gian đích xác quá ít một chút.

Mạnh Cần đi ra đại sơn, dần dần tiêu thất tại lạc nhật ánh chiều tà bên trong.

Đột nhiên Tiểu Hồ Ly lên tiếng nhắc nhở, "Tiểu Phàm Tử, như ba người theo đuôi người vị kia tộc tỷ. Nhìn qua không quá giống người tốt."

Mạnh Phàm sững sốt một chút, Mạnh Cần mang năng kiếm cho mình, thực lực tự nhiên đại giảm, nếu là lúc này gặp bất trắc, chính mình trong hội day dứt cả đời.

"Ta đi nhìn xem." Đem Thuần Quân bảo kiếm giấu ở bên hông, nhanh chóng hướng phía Tiểu Hồ Ly chỉ dẫn phương hướng chạy như bay.

Quả nhiên, xa xa đã nhìn thấy như ba người đang mặc cẩm y nam tử trẻ tuổi len lén đi theo Mạnh Cần sau lưng ước chừng 100m vị trí, một mực không xa không gần, bất động tiếng vang nơi đây theo đuôi. Lại khiến Mạnh Cần không có chút nào phát giác.

"Mạnh Cần tộc tỷ đã không còn bảo kiếm, sợ là không đối phó được ba người này." Mạnh Phàm như một tia lo lắng.

Thực lực của ba người này đều là không kém, hai người Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, một người Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, động thủ tuyệt đối khó đối phó.

"Nhìn bộ dáng của bọn hán không quá giống là đại sơn ở dưới trong bộ lạc người. Rất có thể đến từ ngoại giới."

Mạnh Phàm một mực không có đi xuất hiện đại sơn, cũng không ngừng nơi đây tiếp xúc đến một ít ngoại giới người. Những cái kia đến từ ngoại giới đám đệ tử từng cái một ngạo khí vô cùng, đương nhiên thực lực cho thấy cường đại khủng bố, tùy tiện xách ra một cái tới cũng có thể treo lên đánh cùng cảnh giới bộ lạc đệ tử.

Cùng lúc trước Tuần Cổ nhất ban người đội căn bản không phải một cái trục hoành bên trên.

"Thế nhưng là bọn họ tại sao phải theo đuôi Mạnh Cần tộc tỷ rồi" Mạnh Phàm khó hiểu.

"Đương nhiên là cướp sắc a, liền trên người các người điểm này đồ vật thể đáng giá mấy đồng tiền." Tiểu Hồ Ly khinh bỉ nói.

"Ba người kia trên người ngược lại là có chút lọt vào nhãn bảo bối. Tiểu Phàm Tử, nếu không chúng ta núp ở phía sau mặt nhìn Hoàng Tước, cướp sạch bọn họ một phen." Tiểu Hồ Ly đề nghị.

"Làm như vậy há không phải là hãm Mạnh Cần tộc tỷ tại trong nguy hiểm. Không chịu được, ta muốn nhắc nhở nàng." Mạnh Phàm nhặt lên trên mặt đất một khóa hòn đá nhỏ, từ bên cạnh hướng ba người kia chính giữa thực lực yếu nhất người kia đập tới.

"Ai ôi!!!" Chỉ nghe thấy hân đau nhức kêu một tiếng.

Tiếng tuy nhỏ, lại đủ để khiến cho Mạnh Cần cảnh giác.

"Người đó tại chỗ nào? Ra ngoài, còn không ra cẩn thận ta phóng hỏa thiêu sơn." Mạnh Cần xoay người lại, hung dữ nơi đây nhìn đạo kia tiếng truyền tới nơi đây.

Đầu lĩnh hung hăng trừng mắt liếc sau lưng tiểu đệ, hận không thể đương trường làm thịt hắn.

"Ra ngoài."

Mạnh Cần trong tay đã dấy lên một đạo khủng bố hỏa diễm, tùy thời có thể ném ra, đem cánh rừng rậm này cháy như bó đuốc.

"Cô nương chuyện gì cũng từ từ không nên động thủ, ta cái này ra ngoài." Đầu lĩnh từ phía sau cây đại thụ đi ra, hai tay đặt ở sau lưng, ý bảo hai người khác không nên động.

"Cô nương, ta là ngoại giới Bạch gia tộc người, người có thể gọi ta Cảnh Phong." Bạch Cảnh Phong hơi hơi xoay người, biểu thị tôn kính.

"Bạch gia nhân?" Mạnh Cần từng ra ngoài học ở trường, tự nhiên biết ra giới một ít tin tức.

"Cô nương biết chúng ta Bạch Gia, vậy là tốt rồi." Bạch Cảnh Phong thái độ lập tức liền cải biến, Bạch Gia tại bên ngoài cũng coi như chính là đại gia tộc, chỉ cần là nghe nói qua uy danh của Bạch Gia ai cũng biến sắc.

Mạnh Cần lại là mặt không biểu tình, lạnh lùng như băng, nào có bạch Cảnh Phong chờ mong sùng bái biểu tình.

"Nàng nhất định là không nghe rõ."

Tại bên ngoài mỗi lần bạch Cảnh Phong nói ra chính mình là Bạch Gia đệ tử, không người không toát ra hâm mộ, sùng bái. Cho nên hắn lại chính ngay ngắn chính y quan, hắng giọng một cái, mở miệng nói: "Ta là Bạch gia tộc người, bạch Cảnh Phong."

Mạnh Cần như trước mặt như lạnh đàm nơi đây nhìn qua hắn, căn bản không biết là có đáng ngưỡng mộ cùng ngạc nhiên nơi đây.

"Khiến người người đứng phía sau vậy mà xuất hiện đi." Giọng nói của nàng băng lãnh nói.

Bạch Cảnh Phong trong mắt như một tia hàn mang lưu động, nhanh chóng thu hồi ánh mắt. Phất phất tay, khiến trốn ở phía sau cây đồng môn hiện thân.

"Cô nương, chúng ta nhìn người một mình đi tới mười phần không an toàn. Vừa vặn chúng ta đối với cái này mảnh đại sơn vậy mà không rõ ràng, không bằng chúng ta đồng hành a. Chúng ta bảo vệ người an toàn, người cấp chúng ta làm người dẫn đường, giới thiệu một chút nơi này." Bạch Cảnh Phong mặt mỉm cười nói.

Mạnh Phàm núp ở phía sau mặt, trong nội tâm cười lạnh không thôi, cùng các người đồng hành mới tới không an toàn a.

Không thể không nói bạch Cảnh Phong dung mạo không tầm thường, mỉm cười trên vậy mà dễ dàng làm cho người ta sản sinh hảo cảm, lại càng là ngoại giới Bạch Gia chi tử, quả thật chính là một cái cao phú soái, nếu là bình thường nữ sinh sợ là đã quỳ gối dưới chân của hắn.

Nhưng Mạnh Cần rõ ràng không phải loại kia nữ sinh, lạnh lùng nói: "Không cần."

Bạch Cảnh Phong kia từng muốn chính mình vậy mà là bị người cự tuyệt, "Cô nương, người không hãy suy nghĩ một chút đi? Chúng ta tới tự Bạch Gia, kết cái thiện duyên cho thấy tốt. Nói không chừng về sau ngày nào đó người liền cần chúng ta đây."

Mạnh Cần nhướng mày, "Nói không cần."

"Cô nương..."

Bạch Cảnh Phong còn muốn nói thêm gì nữa, lại bị Mạnh Cần cắt đứt.

"Các người nếu là dây dưa nữa không rõ, cẩn thận ta xuất thủ đã thương người."

Nói xong, nàng liền dưới chân phi đáp mà đi, mấy cái thả người bay vọt liền biến mất ở trong núi lớn.

Bạch Cảnh Phong ánh mắt âm lãnh, liếm liếm bờ môi.

"Ta liền thích nữ nhân như vậy, càng là phản kháng, ta lại càng có hứng thú. Thiên Lý Truy Hồn hương vài bố xong chưa?"

Bạch Cảnh Phong sau lưng đồng môn vậy mà lộ ra một tia tàn nhẫn thần sắc, "Yên tâm, nàng trốn không thoát."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Cải trang

Mạnh Phàm thâm kêu không tốt, Thiên Lý Truy Hồn này hương thể nhưng là truy tung dã thú tốt nhất bảo bối, cư nhiên bị bọn họ dùng để truy tung Mạnh Cần.

Lại nghe thấy ba người tại nhỏ giọng đối thoại.

"Công tử, chờ người nhảm nháp xong kia tao tiểu nương bì, nhất định phải cấp các huynh đệ lưu lại miệng canh uống a. Có thể ngàn vạn đừng đùa chết rồi."

"Ha ha ha, nữ tử tại Bồn công tử dưới háng đều rất bất quá nửa canh giờ. Bất quá nhìn kia tiểu nương bì hẳn là người tu hành, sẽ không dễ dàng chết như vậy. Yên tâm, yên tâm, đợi Bồn công tử chơi chán liền giao cho các người đùa bỡn."

"Đa tạ công tử, đa tạ công tử."

Ba người tìm truy hồn hương một đường đuổi theo.

Mạnh Phàm nội tâm lo lắng vạn phần, ba người này có thể không phải mặt hàng nào tốt, nếu để cho Mạnh Cần rơi vào trong tay bọn họ, sợ là sẽ phải sống không bằng chết.

"Tất cả đều giết đi a." Tiểu Hồ Ly phong đạm vân khinh nói, cảm giác cùng giết chết ba con con kiến không có gì khác nhau.

"Như bọn họ cái loại người này, chết không có gì đáng tiếc. Nhất là Bạch Cảnh Phong đó, tu hành Thái Bổ Chi Thuật, không biết chà đạp nhiều thiếu nữ hài."

Hơi chút do dự.

"Được, đều giết đi." Tuy làm như vậy là tồn tại thật lớn mạo hiểm, sau đó cũng có thể đưa tới của Bạch gia trả thù, nhưng Mạnh Phàm đã không kịp nhiều như vậy.

Bất kể như thế nào cũng không thể nhìn Mạnh Cần tộc tỷ hãm vào trong nguy hiểm.

Trong lồng ngực một ngụm Hạo Nhiên Khí phát ra "Vụt, vụt" kiếm kêu, tựa hồ tại đáp lại quyết định của hắn.

Thánh nhân cũng không phải là không giết người, tới tương phản thánh nhân giận dữ động trư diệt thành, diệt quốc. Bởi vì tại bọn họ nội tâm, chỉ cần nhận định người không đáng cứu vớt, đó chính là định ra tử hình. Bởi vì có ít người bản tính như thế, liền từng có thánh nhân chữ, nhân tính vốn ác. Người khoáng tính cách, sinh mà như được lợi yên, sinh mà như tai mắt chỉ dục yên, sinh mà như được thanh sắc yên.

Thế gian cho rằng thánh nhân như giáo không loại, như cho chính là lớn, hẳn là bác ái, ưa thích mỗi người. Kỳ thật bằng không thì, kia bất quá là tiểu thánh nhân.

Chân chính lớn thánh nhân có lẽ là vì chúng tộc đại nghĩa có thể đi hi sinh một ít quần thể hay là chính mình. Dù sao đối với tại thánh nhân mà nói, quyết định hi sinh một cái mạng so với cứu sống một cái mạng khó khăn hơn nhiều lắm.

"Đề bảo đảm thể toàn bộ đánh chết, ta còn cần chuẩn bị một chút." Mạnh Phàm trong mắt chảy ra một tia cơ trí thần thái.

...

"Công tử, mục tiêu ở phía trước ngừng, chúng ta có cần hay không trước chờ một chút?" Bạch Gia ba người một đường đuổi theo mùi thơm mà đến.

"Không cần, càng sớm đạt được nàng, ta lại càng hưng phấn." Bạch Cảnh Phong trong ánh mắt tràn ngập dâm * uế ý tứ.

"Ba vị công tử, vội vội vàng vàng chính là muốn tiến đến thì sao?"

Đột nhiên một giọng già nua truyền ra, Bạch Gia ba người theo tiếng nhìn lại lại là một vị tóc trắng Lão Ông.

Tóc trắng Lão Ông hướng bọn họ vẫy vẫy tay, ý bảo không cần tiếp tục tiến lên.

"Phía trước thế nhưng là Hắc Phong Linh, nguy hiểm vô cùng."

Lão Ông cùng xuống vào thân thể, ba bước dừng lại nơi đây tới gần Bạch Gia ba người.

"Nếu không phải quen thuộc bên trong đường núi, cẩn thận rơi vào miệng hổ bên trong. Ta xem ba vị công tử không giống trong núi lớn người, sợ là không biết Hắc Phong Linh này nguy hiểm a."

Bạch Cảnh Phong hơi hơi thở dài, "Không dối gạt Lão Ông, chúng ta là ngoại giới Bạch Gia người. Tới đây chấp hành một ít nhiệm vụ. Mong rằng Lão Ông cho hay cái này trên núi có những ai nguy hiểm."

Bạch Cảnh Phong tướng kiêu ngạo chậm tính cách giấu đi, hẳn từng nghe trong tộc nói qua, cái này mảnh trong núi lớn tồn tại một ít ẩn thế cao nhân, nếu là đụng với nhất định phải vạn phần cẩn thận, trở mặt như bất khả.

Lão Ông một bước ba rung động, run run rẩy rẩy nơi đây đi đến ba người trước mặt.

"Giữa trán đầy đặn, mặt nhà hồng nhuận, vừa nhìn công tử chính là lớn Phú Đại Quý người." Lão Ông khích lệ nói.

"Công tử có chỗ không biết, phía trước ngọn núi lớn này tên là Hắc Phong Linh, bị hai cái thú vương chiếm giữ. Một đầu Hắc Hùng, một đầu hoa mãnh liệt. Cả hai giúp nhau không đối phó, đem Hắc Phong Linh chia cắt thành hai cái khu vực, vền vền ở bên trong lưu lại một mảnh chặt vật chặt vật đường núi. Nếu là có người không cẩn thận đặt chân Hắc Hùng cùng hoa mãnh liệt lĩnh vực, tất sẽ gặp nơi này thú vương tập kích. Nguy hiểm vô cùng a." Lão Ông lòng còn sợ hãi nói, vẫn không quên lộ ra trên cánh tay vết sẹo chứng minh cấp bọn họ nhìn.

"Hai đầu súc sinh mà thôi, có cái gì tốt sợ?" Bạch Cảnh Phong hoàn toàn không đem hai cái thú vương để ở trong lòng, có chút khinh miệt mà hỏi.

Lão Ông thu tay lại cánh tay, mỉm cười, "Nếu là còn có Hắc Phong Linh bên trong mười vạn đầu hung thú nha."

Bạch Cảnh Phong ánh mắt hơi hơi ngưng tụ, lại thu hồi khinh miệt ý tứ, đối với Lão Ông cảm thấy kính nể.

"Lão Ông có gì nói ra lời ấy?"

"Hắc Hùng cùng hoa mãnh liệt phân biệt nắm giữ trong núi năm vạn đầu dã thú. Chỉ cần có người ra hiện tại lĩnh vực của bọn hắn, tất sẽ gặp nơi này dã thú đại quân tập kích. Các người giết được mười đầu, trăm đầu, có thể các người giết được vạn đầu, mười vạn đầu đi?"

Bạch Cảnh Phong trong lòng xiết chặt, chính mình thiếu chút nữa liền bước vào trong cạm bẫy.

"Vậy tiểu nương bị quả nhiên là đã nhận ra, vậy mà đem chúng ta hướng dã thú sào trong dẫn. Bất quá may mắn, chỉ thiếu chút nữa thế thì nàng cạm bẫy."

Bạch Cảnh Phong hướng hai người khác nhẹ gật đầu, bọn họ nhanh chóng đến, lấy ra một bao túi vải, mở ra. Bên trong vậy mà toàn bộ đều trĩu nặng hoàng kim.

"Lão Ông, nếu là người nguyện ý giúp trợ chúng ta thông qua chỗ này Hắc Phong Linh, cái này một túi kim đồng liền tặng cho người." Bạch Cảnh Phong mỉm cười, cái này một túi kim đồng đối với hắn căn bản không đáng giá được nhắc tới.

Quan trọng nhất là, hắn đã nhìn ra lưng còng Lão Ông bất quá là trên núi người bình thường, không phải ẩn thế cao nhân, không có bao nhiêu sức chiến đấu. Đợi bọn họ thông qua Hắc Phong Linh, cấp không cấp kim đồng còn không phải bọn họ định đoạt, thậm chí ngay cả Lão Ông sinh tử đều tại bọn họ một ý niệm.

"Công tử, người đây là tại vũ nhục lão hủ. Ta đưa các người ra Hắc Phong Linh vốn là việc thiện một kiện, không biết thế góp nhặt vài phần âm đức, hiện giờ người lấy ra bạc này thô bỉ chi vật, thứ nhất là hư mất ta âm đức, thứ hai cấp ta tăng thêm hoài bích khoảng tội, thứ ba hiển lộ ta có ý mưu đồ người tài vật. Ta một cái nửa cái thân thể tiến nhập đất vàng lão đầu từ muốn người cái này kim đồng có gì dùng? Chẳng lẽ lại ngậm trong miệng cùng nhau mang vào đất vàng à." Lão Ông uốn éo qua mặt lại, tức giận nói.

Lão Ông hai tay lưng đeo, thậm chí bởi vì tức giận mà hơi hơi run rẩy.

Bạch Cảnh Phong bất động thanh sắc nơi đây lộ ra khinh bỉ thần sắc, trong miệng lại là mặt khác một phen lý do thoái thác, "Lão nhân gia không nên tức giận, không muốn chọc tức thân thể, chuyện này thật là ta qua, là lỗi của ta."

"Người xem như vậy như thế nào, ta chỗ này như một mai Duyên Niên Đan, có thể tăng trưởng mười năm tuổi thọ, liền đem nhìn nhận lỗi đưa cho Lão

Ông "

Bạch Cảnh Phong từ trong lòng lấy ra một cái bạch ngọc chất liệu cái cổ ngỗng bình, đưa tới trước mặt Lão Ông.

Vết ra miệng bình nứt lọ, một cổ nhàn nhạt mùi thuốc khuếch tán ra ngoài.

Chỉ nghe thấy Lão Ông than khẽ một chút, tựa đầu uốn éo qua, trên mặt toát ra sắc mặt kinh hãi.

"Đây quả thật là Duyên Niên Đan?" Lão Ông tiếng nói run rẩy nói, "Người thật sự muốn đem nó tặng cho ta?"

Bạch Cảnh Phong cúi đầu đưa tay đem cái cổ ngỗng bình đưa tới trước mặt Lão Ông, thầm nghĩ, người là tài Tử điều là thức ăn vong, không phải không muốn, hóa hầu không được.

Đem nội tâm chỗ sâu xem thường cùng đau lòng giấu rất tốt, lấy một loại vô cùng nhẹ nhõm ngữ khí nói.

"Thật đúng."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Sơn phong lấy mạng

Sơn phong gào thét, thổi tới người đi đường trên mặt đau nhức đau nhức, hành tẩu ở trong đó người đều muốn thừa nhận đao này cắt thống khổ. Lưng còng Lão Ông bị Bạch Cảnh Phong bên người Tiểu đây tứ vác tại trên lưng, rất nhanh ghé qua tại giữa núi rừng.

"Đi bên kia."

Lão Ông vỗ vỗ dưới thân tiểu tư bờ vai.

Tiểu tư nhìn xuống trong nội tâm buồn nôn cùng xem thường, đỡ đòn sơn phong mang theo Lão Ông đi ở mặt trước đội ngũ.

"Ông lão, người là không phải cố ý mang chúng ta vòng quanh." Tiểu tư nhìn không được quát hỏi.

Lão Ông nằm ở trên lưng, ngữ khí bình thản nói, "Trong núi tại đây một cái lối nhỏ, tự nhiên gấp gheh ít nhiều chuyễn, ít nhiều tìm chút thời giờ cho thấy rất bình thường. Nếu là một mỗi liền đem ta buông xuống tới nghỉ ngơi một chút."

Lão Ông rút cổ một cái, đem chính mình hoàn toàn ẩn nấp ở tiểu tư sau lưng, tới tránh né sơn phong.

"Nghỉ ngơi một chút lại lưng."

Tiểu tư trán nổi gân xanh nhảy, thiếu chút nữa nhìn không được, muốn đem Lão Ông ném vách núi.

Bạch Cảnh Phong từ sau đi tới, chỉ trích nói: "Bạch chất, một cái lão nhân gia có thể có nặng hơn. Nếu không phải nghỉ lưng, có thể nói thẳng ra. Công tử ta tự mình tới lưng."

Bạch chất vội vàng lắc đầu, hô to không dám.

"Biết là tốt rồi, chiều cổ tốt lão nhân gia." Bạch Cảnh Phong ngữ khí lạnh lùng nói.

Lão Ông lại là trong nội tâm âm thầm thở dài, ít nhiều cơ hội tốt a.

"Đi bên này." Lại vỗ vỗ Bạch Chất đầu vai.

Mặt khác một vị tiểu tư cười khẽ, đi theo bên người Bạch Cảnh Phong. Bạch Chất thấy như vậy một màn thiếu chút nữa lại bạo phát, cường ép đè xuống phần nộ trong lòng, truyền âm cấp Bạch Cảnh Phong.

"Công tử, đội chúng ta rồi đi Hắc Phong Lĩnh, lão nhân này có thể hay không giao cho ta tới xử lý." Bạch Chất hung dữ nơi đây truyền âm nói, dĩ nhiên là muốn mưu hại Lão Ông tánh mạng.

"Lão nhân gia tri ân đồ báo, không ham chúng ta tiền tài, thật sự là khó được người tốt. . . Cho hấn lưu lại cái toàn thân." Bạch Cảnh Phong truyền âm trở về.

"Cần tuân công tử mệnh lệnh." Bạch Chất âm thầm cười nhẹ.

Đột nhiên cái ót bị mảnh liệt đánh một cái, lực đạo to lớn, đánh hấn chóng mặt đau đầu, một cái lão đảo thiếu chút nữa mới ngã xuống đất.

"Ngu xuẩn tiểu tử, ngu ngốc cười gì vậy, nhìn thật kỹ đường. Nếu đi nhầm một bước, chết có thể không phải một mình ngươi. Lão già ta còn muốn nhiều hơn nữa quả thực mười năm nha."

Lão Ông đánh Bạch Chất vô lực phản bác, chỉ có thể đề xuống phần nộ trong lòng, chuẩn bị xuất hiện ở sơn về sau liền đem Lão Ông tàn nhẫn sát hại.

"Hừ hừ, còn muốn sống thêm mười năm, lão tử khiến ngươi không thấy được ngày mai thái dương."

Bá!

Lại là một chưởng đánh vào Bạch Chất cái ót.

"Nhìn đường, đi bên này."

Trên mặt của Bạch Chất đã gân xanh hiển hiện, giống như quỷ long, đang không ngừng nhảy lên.

Sơn phong càng ngày càng mãnh liệt, vỗ vào trên mặt đã có thể đánh tới một tầng hơi hơi nếp uốn, bốn người tiến lên tốc độ tự nhiên chậm không ít.

"Ông lão, đường này như thế nào càng ngày càng khó đi, ngươi đến cùng như không có nhớ làm đường."

Bạch Chất trong lòng cảm thấy không đúng, liền lại chất vấn. Bạch Cảnh Phong vậy mà mở miệng hỏi, cái này cùng nhau đi tới, sơn phong càng ngày càng lớn, đi đến nơi này đã ăn vài miếng cát vàng.

Đột nhiên, lại là một hồi sơn phong cao, lại là xoáy lên trên mặt đất cát vàng, hóa thành hoàng phong, từ không nổi lên. Được phong! Chính xác lợi hại.

Lòng lộng đưa ào ào bông bành, Miêu Miêu mệnh mông ra Bích Tiêu. Qua lĩnh chỉ nghe Thiên Thụ rống, vào rừng nhưng thấy vạn can dao động.

Lạnh lùng suu suu thiên địa dần, vô ảnh vô hình cát vàng xoáy. Mặc lâm chiết giá lĩnh từng mai, truyền bá thổ hất bụi sụp đổ lĩnh điểm.

Lão Ông mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thì đại hi, "Tới, tới."

Bạch Cảnh Phong sắc mặt đột biến, hô lớn: "Cái này hoàng phong như cổ quái, cẩn thận."

Còn chưa chờ hấn nói xong, liền nghe sau lưng một hồi quần áo xé rách tiếng truyền đến.

Sau lưng Tiểu Tử thất khiếu chảy máu, ngửa mặt đổ xuống. Trước ngực còn có năm đạo to lớn vết cào, cổ cổ máu tươi từ giữa dòng ra. Không biết là đã chết tại loại nào đã thủ trào xuống.

"Hồn đàn lão tử, cũng dám hại ta."

Sự thật liền bày ở trước mắt, Bạch Cảnh Phong chỗ nào vẫn không rõ, nhất định là kia lưng cùng Lão Ông có ý đem bọn họ dẫn vào cạm bẫy, muốn giết người cướp của.

Vừa mới hãy ngó qua chỗ khác, giờ lên kiểm tới muốn đi giết đi lưng cùng Lão Ông, nhưng chỗ nào còn có thể nhìn thấy thân ảnh của hấn.

Chỉ có nằm trên đất một cổ băng lãnh thi thể, chính là lúc trước lưng mang Lão Ông Bạch Chất.

Bạch Chất chỗ cổ bị thông suốt khai mở một đạo to lớn huyết khẩu, còn lưu lại có chút tia kiếm khí.

Bạch Cảnh Phong sờ tóc gáy, nếu là lúc trước lưng mang lưng cùng người của Lão Ông là hấn, như vậy hiện tại chết chính là chính mình rồi.

"Thật ác độc người a."

Bạch Chất chết vô thanh vô tức, rõ ràng cho thấy bị một kiếm cắt yết hầu, khó lòng phòng bị.

"Rống!"

Một đạo Hồ Khiếu từ sau lưng của Bạch Cảnh Phong truyền đến, cùng với sơn phong, gào thét không dứt.

Bạch Cảnh Phong vội vàng rút kiếm trở lại chém tới.

"Vụt, vụt "

Hai đạo thanh thủy kim loại tiếng va đập, Bạch Cảnh Phong trên tay bảo kiếm bị phá khai mở hai đạo lỗ thủng.

"Quái vật gì?"

Thế nhưng là tiếng va đập về sau lại không thấy dã thú thân ảnh, thật giống như có thể ẩn nấp ở sơn phong bên trong đồng dạng. Bạch Cảnh Phong trong nội tâm cảnh giác, không dám lộn xộn.

Đột nhiên, sau lưng nhảy ra một cái lông lầy Mãnh Hồ, ngũ trảo phát ra dày đặc hàn quang, dưới ánh mặt trời lập lòe không thôi.

Trong núi thú vương, Ban Lan Cự Hồ.

Mà sơn phong chính là theo hấn bồn máu miệng khổng lồ bên trong thổi ra, mang theo tí ti mùi tanh.

Bạch Cảnh Phong chợt quát lên, "Súc sinh." Giơ bảo kiếm đến nơi Ban Lan Cự Hồ trảo kích.

Nhưng không ngờ Ban Lan Cự Hồ mãnh liệt vung ra một con khác mãnh liệt trảo, hung hăng nơi đây lầy ở trên người hấn.

Phốc!

Bạch Cảnh Phong bị trực tiếp đập bay xa mấy chục thước, đâm vào một khối trên tảng đá, phun ra một ngụm huyết tinh.

Xử vào bảo kiếm đứng lên, quay đầu liền bỏ chạy.

Ban Lan Cự Hồ chỗ nào cam lòng nơi này miệng đồ ăn chạy trốn, nhất là Bạch Cảnh Phong như vậy tu luyện đầy hứa hẹn nhà giàu đệ tử, da mỏng thịt non, nhất là ngon miệng. Gầm thét chạy lên, muốn lưu lại hấn.

"Thiên Lôi Đan, bạo!"

Bạch Cảnh Phong vung ra một mai xanh mét sắc đan dược, chỉ nghe thấy một chút to lớn tiếng nổ mạnh.

Oanh!

Ban Lan Cự Hồ ở giữa đan dược bạo tạc phạm vi, đầu hồ bị oanh tạc huyết tinh lâm li, móng vuốt cũng bị tạc tổn thương, một bức chặt vật đáng đáp.

Bạch Cảnh Phong thừa dịp Ban Lan Cự Hồ dừng lại một lát, nhanh chóng chạy ra cái này mảnh núi rừng.

Dùng cái này đồng thời, cách đó không xa trên một cây đại thụ một đạo thân ảnh bay tán loạn ra ngoài, đuổi theo Bạch Cảnh Phong chạy trốn phương hướng mà đi.

Bạch Cảnh Phong kéo lấy trọng thương thân thể hướng phía dưới núi bỏ chạy, trên đường đi lại có không ít cấp thấp dã thú ngửi ngửi mùi máu tươi đuổi theo, đều bị hấn nhất nhất chém giết, dẫn đến trên người tổn thương chậm chạp không chiếm được trị liệu. Bởi vì đổ máu quá nhiều, mục quang đã bắt đầu tan rã, bộ pháp cũng có chút mất trật tự.

Lại là một con dã thú đánh tới, Bạch Cảnh Phong bảo kiếm trong tay bị đập bay.

"Thiên Lôi Đan, bạo."

Bất đắc dĩ lấy ra bảo vệ tánh mạng dùng bạo tạc tính chất đan dược, đem dã thú nổ chết.

Nhặt lên bảo kiếm, đi lại hết thời nơi đây hướng phía dưới núi bỏ chạy.

Rốt cục chạy trốn tới dưới núi, lại phát hiện sớm đã có một thân ảnh tại kia chờ đợi mình.

"Ngươi là ai?"

Bạch Cảnh Phong xử vào bảo kiếm, trong tay Thiên Lôi Đan nắm chặt, chỉ cần có một tia không đúng hấn sẽ không chút do dự dẫn bạo Thiên Lôi Đan.

Mạnh Phàm mỉm cười, đem eo hơi hơi cúi xuống. "Nhận ra ta sao?"

"Ngươi là người Lão Ông kia!" Bạch Cảnh Phong khiếp sợ nhìn qua hấn, bất kể như thế nào cũng không nghĩ ra lúc trước lưng còng Lão Ông sẽ là một người bất quá mười tuổi quang cảnh thiếu niên già trang.

Mạnh Phàm gật đầu không nói, chấp nhận Bạch Cảnh Phong suy đoán.

"Ta với ngươi không oán không cừ, vì sao phải giết ta? Là tài?" Bạch Cảnh Phong không chút máu quá độ, trước mắt đã hoa mắt, "Ta là Bạch Gia đệ tử, chỉ có ngươi chịu cứu ta, ta hứa hẹn ngươi gấp mười tài phú."

Hắn cảm thấy chỉ có thấy hơi tiền nổi máu tham cái này một nguyên nhân, dù sao mình cũng ít như vậy năm vốn không quen biết, bằng không thì hắn cần gì phải sát hại chính mình?

"Chỉ cần ngươi chịu cứu ta, về đến gia tộc, ta cho ngươi càng nhiều tài bảo." Bạch Cảnh Phong sử dụng ra cuối cùng một tia lực lượng, hô.

"Không cần." Mạnh Phàm nhàn nhạt nơi đây mở miệng nói.

Bạch Cảnh Phong hốc mắt bạo liệt, dùng sung huyết con mắt hung dữ nơi đây trừng mắt Mạnh Phàm, "Ngươi đã muốn ta chết, vậy ngươi vậy mà đừng nghĩ sống."

Nắm chặt trong tay Thiên Lô Đan, định hướng trên mặt đất ngã lại, dẫn bạo Thiên Lô Đan.

"Định!"

Mạnh Phàm toàn thân tản mát ra nồng đậm thiên địa chính khí, trong chớp mắt đem Bạch Cảnh Phong định ở chỗ cũ một hơi.

Lại lấy nhanh như chớp xu thế, nhanh chóng đưa tay, đưa hắn trong tay Thiên Lô Đan cướp đi.

"Quý xuống!"

Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, Hạo Nhiên Kiếm Khí từ trong lồng ngực bạo phát, đem Bạch Cảnh Phong áp chế trên mặt đất, không thể động đậy.

"Không nên, ta là Bạch Gia chi tử, ta cam đoan cho ngươi vô cùng vô tận tài phú." Bạch Cảnh Phong đã dọa bề mặt, bị trên người Mạnh Phàm Hạo Nhiên Kiếm Khí hoàn toàn áp chế, không có bất kỳ sức phản kháng.

"Chúng ta Bạch Gia còn có đại lượng tài nguyên tu luyện, ta đều cho ngươi, chỉ cần ngươi không giết ta."

"Ta còn muốn năm phòng thể thiếp, cũng đều cho ngươi, cầu ngươi không nên."

Mạnh Phàm ánh mắt sâu, cũng không trả lời thỉnh cầu của hắn, chậm chạp nơi đây rút ra bên hông bảo kiếm, cử quá mức đỉnh, hung hăng nơi đây hướng xuống chém tới.

Đột nhiên, trong rừng một chút hét to truyền ra.

"Dừng tay!"

(các bạn đọc: 460768905, thúc càng chuyên dụng)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Dĩ Nhân Đồ

Trong rừng cỏ cây lay động, một chút hét to đột nhiên truyền ra.

"Dừng tay!"

Mạnh Phàm ngoảnh mặt làm ngơ, bảo kiếm trong tay bảo trì duyên dáng biên độ lấy xuống.

Phù phù

Bạch Cảnh Phong thi thể chia lìa, tròn vo đầu kê cận dày đặc huyết dịch lẫn xuống trên mặt đất. Nồng đậm mùi máu tươi nhanh chóng truyền bá ra.

Trong rừng thoát ra một người người vạm vỡ, cánh tay chừng Mạnh Phàm bắp chân kích thước, đang mặc thô y, hở ngực lộ nhũ. Đại hán trong tay mang theo một cái rậm rạp gai nhọn cự Đại Lang Nha Bông, Man Hoang chỉ khí tán lộ không thể nghi ngờ.

Mạnh Phàm hai con ngươi chớp lên, người này cũng không phải là lúc trước phát ra đạo kia tiếng người. Muốn cứu Bạch Cảnh Phong một người khác hoàn toàn.

"Không biết là vị nào hảo hán?" Mạnh Phàm cảnh giác nơi đây đặt câu hỏi.

"Mất trí dã nhân, khiến ngươi kiếm hạ lưu nhân, ngươi lại không nghe. Ngươi cũng biết vừa rồi giết chết là ai?" Lúc trước hét to dừng tay đạo kia tiếng lần nữa lên tiếng, lại như cũ không thấy thân ảnh. Không biết là giả bộ thần bí vẫn cảm thấy chính mình không cần phải hiện thân.

"Đương nhiên biết."

Mạnh Phàm cũng không cảm giác mình đã làm sai điều gì, cho nên không thẹn với lương tâm, ngữ khí tự nhiên kiên định, thần sắc tự nhiên tự nhiên.

"Biết ngươi còn dám hạ sát thủ." Tiếng hơi hơi run rẩy, rõ ràng cho thấy không nghĩ tới cái này "Trong núi dã nhân" là gan to lớn như thế, liền hô tên điên.

"Tàn sát hết ngươi toàn tộc cũng không đủ hoàn lại Bạch Gia chi tử tánh mạng."

Rốt cục "Người giết dây" đi tới trước đài, nguyên lai là một vị văn văn nhược yếu Bạch Kiểm Công Tử, đầu đội cảm tú mũ cao, bên hông cài vào bả Bích Lục Đẳng Ba Kiếm, trong lòng nắm cả một người có lỗi có lỗi cô gái quyến rũ. Mà Bạch Kiểm Công Tử tay phải vẫn luôn chưa từng rời đi cô gái quyến rũ một đôi kinh người hai ngọn núi nửa tấc.

Yên tĩnh nhìn vấy quả lưu hạ phong lưu quý, không là tiên gia điển trung tiêu sái khách, nói chính là cái này một loại người.

Mạnh Phàm trong nội tâm âm thầm thờ dài, như loại này liền ngay cả ra ngoài rèn luyện cũng không quên đùa bỡn nữ nhân gia hỏa, về sau tại trên đường tu đạo thể đi ra ngoài ít nhiều nha.

Có thể nói là, trước ngực thỏ ngọc rung động, thiên kim không tiêu tan khó.

Mà tu đạo tối chú ý chi tâm kiên, chí định, ý nghĩ bằng.

Chi tâm không kiên, thì chí bất định; chí bất định, thì ý nghĩ khó bằng; ý nghĩ khó bằng, thì đường khó đi.

Cái khác hết thấy đều là Phù Vân, cũng chỉ là trên đường một đạo xinh đẹp phong cảnh, chỉ có đại đạo một đường mới là trong thiên địa chung cực ảo nghĩa.

Bạch Kiểm Công Tử mặt như băng sương nơi đây nhìn Mạnh Phàm nhìn, phân phó bên người vị kia người vạm vỡ xuất thủ đưa hấn đánh chết.

"Dã Nhân Đồ, đem đầu của hấn hái xuống cất kỹ, lại đưa cho Bạch Gia."

Một lời không hợp muốn sát nhân, liền cơ hội giải thích đều chưa từng cho. Đây là đường hoàng ương ngành ngoại giới đệ tử đi đến đại sơn thái độ. Đối với bọn họ mà nói, trong núi một cái trong bộ lạc tất cả sinh mệnh cũng không bằng trong tay một đôi kiêu * nhũ tới trọng yếu.

Bị gọi là "Dã Nhân Đồ" người vạm vỡ găm thét vọt lên, huy vũ bắt tay vào làm bên trong cự Đại Lang Nha Bồng, mãnh liệt hướng Mạnh Phàm đập tới.

Cạch!

May mắn Mạnh Phàm tránh được kịp, chỉ thấy nguyên bản đứng lại vị trí bị sóng sờ sờ đập ra một cái hố to, lực phá hoại không kém gì...chút nào Bạch Gia Thiên Lôi Đan.

"Ahhh, khủng bố!" Mạnh Phàm hít sâu một hơi, cái này người vạm vỡ lực lượng thành như phần lớn năng lực trong chớp mắt tạo thành như thế phá toái.

Ánh mắt sâu, mãnh liệt hít một hơi, lại nhỏ ra. Trong lồng ngực Hạo Nhiên Kiếm Khí đã vận sức chờ phát động, sẽ chờ Mạnh Phàm ra lệnh một tiếng, nhảy lên thiên lên.

Rống!

Dã Nhân Đồ hai chân cự lực nơi đây dẫm lên trên mặt đất, chỉ nghe thấy đại địa run rẩy một cái. Mà thân ảnh của hấn đột nhiên bạo khởi, hóa thành một khối hắc thiết đầu chùy hướng phía Mạnh Phàm đánh tới.

"Dã Nhân Đồ, tàn sát dã nhân. Hấn đây là đem trên núi đệ tử cho rằng dã nhân, đưa hấn coi như lưỡi đao, muốn hoành hành núi rừng a."

Mạnh Phàm trong nội tâm âm thầm kinh hãi, Dã Nhân Đồ toàn thân đều giống như vũ khí, mạnh mẽ cơ bắp, kiên cố cánh tay, quái lực hai chân. Quả thật giống như là một cái di động cối xay thịt.

Bạch Kiểm Công Tử đùa bỡn trong tay hai vú, cười ha ha, "Chết ở dã Nhân Đồ trong tay dã nhân không dưới mấy trăm, ngươi bắt quá là tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại. Ngoan ngoan dâng lên đầu lâu a, tránh chịu thống khổ."

Mạnh Phàm sắc mặt xanh mét, cũng chính là mặt trắng công tử cùng dã Nhân Đồ cùng nhau đi tới ít nhất giết đi ít ỏi trăm bộ lạc đệ tử.

"Đáng chết hồn dân." Mạnh Phàm mắng, trong lồng ngực Hạo Nhiên Kiếm Khí đã kích động, chém giết loại này không có lương tri sâu một Mạnh Phàm trong nội tâm thậm chí sẽ không tới một tia gọn sóng. Ngược lại sẽ cảm thấy sung sướng cùng vui mừng.

Dã Nhân Đồ từ không trung đánh tới, cảm lấy ngấm đen lại dần khô thối vết máu Lang Nha Bổng mãnh liệt đâm xuống.

Lần này, Mạnh Phàm không định tránh né. Nâng lên kiên nghị khuôn mặt, trong mắt sát ý sớm đã cuộn trào mãnh liệt sục sôi.

Nếu như đem trên núi đệ tử coi là dã nhân, muốn giết liền sát, Vô Pháp Vô Thiên, như vậy muốn cẩn thận bị người khác coi là con mồi, giết tới cho thống khoái.

Tay phải khoác lên bên hông Thuận Quân bảo kiếm trên chuôi kiếm, năm ngón tay khấu chặt, cánh tay cùng vòng eo thốt nhiên phát lực. Bất quá ngắn ngủn hai hơi thở thời gian, một đạo hàn mang bắn tung toé.

Sát!

Thân thể của Dã Nhân Đồ vẫn còn ở không trung chưa toàn bộ rơi xuống, mắt thường có thể thấy nơi đây dừng lại một giây. Sau đó, "Bành" một chút, cả người từ trung gian bộ vị rạn nứt, một phần hai nửa.

Ba thước hàn mang, ra khỏi vỏ tất thấy huyết, thấy huyết tất phong hầu.

Mạnh Phàm cánh tay hơi hơi run lên, Thuận Quân bảo kiếm bên trên nhiễm huyết tinh liền lẫn xuống trên mặt đất, hoàn toàn nhìn không ra bên trên một giây giết qua người.

Bảo kiếm chậm chạp thu hồi vỏ kiếm, ba thước hàn mang tiêu thất.

Bạch Kiếm Công Tử hai con người ngưng lại, tay phải không khỏi xiết chặt, đem trong tay kiều * nữ bóp nơi đây đau nhức, nữ tử đau nhức hừ một tiếng.

"Đã chết!"

Hắn nhìn chăm chú vào trước mặt vị này bất quá mười tuổi quang cảnh thiếu niên, vừa rồi một kiếm kia nhìn như phong đạm vân khinh, bất quá là đơn giản rút kiếm một kích. Kỳ thật bằng không thì, tại Mạnh Phàm rút ra Thuận Quân bảo kiếm trong tích tắc, một cổ không lồ Hạo Nhiên Chính Khí tràn ngập khắp thiên địa.

Tuy chỉ ven ven có trong tích tắc, nhưng hắn biết, Dã Nhân Đồ cũng không phải là đơn thuần đã chết tại dưới thân kiếm, chỉ sợ là liên linh hồn cũng bị cùng nhau chém rụng, muốn lại đầu thai chuyển thế cũng khó khăn.

"Dã Nhân Đồ, vậy mà đã chết!"

Chấn kinh về sau chính là tức giận.

"Người cũng đã biết Dã Nhân Đồ hao tổn ta ít nhiều tài nguyên, người cũng đã biết đem người toàn bộ trong bộ lạc dã nhân đều bán đi cũng không đáng cái giá tiền kia, người cũng đã biết người trêu chọc cái dạng gì thế lực."

Bạch Kiếm Công Tử con mắt trừng giống như chuông đồng tựa như, gần như muốn bạo liệt ra ngoài.

"Ngoại giới Ngô Gia." Mạnh Phàm nhàn nhạt nơi đây mở miệng nói.

"Hả? Người vậy mà biết." Bạch Kiếm Công Tử hung hăng sờ một cái trong tay vũ niệm, đem tay phải từ nữ tử trong quần áo rút ra.

"Vậy mà biết, vậy người hẳn là mình bạch chúng ta Ngô Gia so với Bạch Gia cường đại hơn gấp trăm lần. Người trêu chọc Bạch Gia chỉ cần trả giá nhất định hao tổn có lẽ còn có đường sống, thế nhưng là chọc chúng ta Ngô Gia... Người muôn lần chết khó từ."

Mạnh Phàm tay trái hơi hơi rũ xuống, vuốt ve bên hông Thuận Quân bảo kiếm, ngữ khí lạnh lùng nơi đây mở miệng nói: "Ta sao lại không biết. Ba năm trước đây, người một mồi lửa đốt rụi cả tòa Bình Dương Sơn. Nếu không phải trời giáng mưa to, hiện tại Bình Dương Sơn đã hóa thành một mảnh đất khô cằn."

Bạch Kiếm Công Tử lần nữa khiếp sợ nhìn Mạnh Phàm, tựa hồ muốn từ trên mặt của hắn gầy ra mấy thứ gì đó.

"Thì ra là người, ba năm trước đây người kia hái Dược Đồng. Ha ha ha, không nghĩ tới a, không nghĩ tới a. Thì cách ba năm lại để cho ta thấy đến người, ba năm trước đây người là phế vật, người bây giờ như trước vẫn là cái phế vật."

Mạnh Phàm lần nữa đem tay phải khoác lên bảo kiếm phía trên, trong ánh mắt không hề có gọn sóng.

"Nói xong sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Ân oán thanh

Son phong gào thét, gọi lên Mạnh Phàm thái dương. Bất quá mười tuổi quang cảnh thiếu niên sừng sững tại trong gió, thân hình vậy mà hiển lộ dị thường to lớn cao ngạo.

"Há miệng ngậm miệng một cái đã nhân, phế vật, đến cùng ai mới là phế vật, còn muốn khổ chiến qua lại nói."

Mạnh Phàm hai con ngươi đốt hỏa, ba năm trước đây ân oán là thời điểm nên thanh toán thanh toán.

Bạch Kiểm Công Tử nghe được Mạnh Phàm trả lời đôi mắt không khỏi ngưng tụ, lập tức lộ ra một tia lạnh lùng nụ cười: "Phế vật đúng là vẫn còn phế vật. Trốn ở cái này rừng sâu núi thẳm bên trong, nhìn không đến ngoại giới thế giới."

"Mục quang thiên cận, éch ngồi đáy giếng. Hẳn là ngươi cho rằng đánh bại Dã Nhân Đồ, liền có tư cách tới khiêu chiến bản thiếu gia đi? Buồn cười. Buồn cười đến cực điểm."

Bạch Kiểm Công Tử cười ha ha, "Hôm nay liền khiến ngươi biết, thế giới bên ngoài lớn hơn các ngươi trên núi thế giới mạnh hơn gấp mấy trăm lần. Cũng làm cho ngươi mở mang kiến thức, ngoại giới đệ tử tu luyện cao cấp pháp thuật xa không phải các ngươi bọn này tiết mục cây nhà lá vườn tu luyện cấp thấp pháp thuật có thể ngang hàng. Yên tâm, chết ở trên tay của ta, không lỗ."

Bạch Kiểm Công Tử đem trong lòng cô gái quyến rũ đẩy tới một bên, lộ ra mặt mũi tràn đầy nụ cười tà ác.

Mạnh Phàm nhìn chằm chằm hần nhìn, ngữ khí lạnh lùng nói: "Ba năm trước đây, các ngươi vì một cây năm mươi năm được linh Thối Thần Thảo liền đối với đồng môn vung tay đánh nhau, giết người còn không có một tia áy náy, ngược lại hủy thi diệt tích, thậm chí muốn đem cả tòa Bình Dương Sơn cháy như bó đuốc."

"Nếu như không phải lòng ta như cánh giác, thoát được nhanh, sợ là cũng phải chết ở trong tay các ngươi."

Bạch Kiểm Công Tử cười to, "Ha ha ha, đúng rồi. Ba năm trước đây nếu như không phải ngươi, chúng ta còn tìm không được Thối Thần Thảo. Thật sự là may mắn mà có ngươi, hấp thu Thối Thần Thảo, thực lực của ta trên diện rộng tăng tiến, đạt được gia tộc bồi dưỡng. Sớm đã không phải năm đó, thế nhưng là ngươi sao? Trốn ở trên núi khó có tiến thêm."

"Nếu như nói ba năm trước đây giữa chúng ta chỉ thiếu chút nữa, như vậy hiện tại giữa chúng ta liền kém một đạo rãnh."

Bạch Kiểm Công Tử thật sự muốn cảm tạ Mạnh Phàm, nếu như không phải Mạnh Phàm, hẳn vậy mà không có khả năng đạt được Thối Thần Thảo, hấp thu nửa tăng thực lực lên, cuối cùng đạt được gia tộc coi trọng, bị dốc lòng tài bồi.

"Thế nhưng là ngươi ngàn không nên vạn không nên, phóng hỏa thiêu sơn. Ngươi cũng đã biết năm đó đã chết tại tràng kia đại hỏa bộ lạc tộc nhân có bao nhiêu?" Mạnh Phàm trong lòng xiết chặt, lại nghĩ lại tới ba năm trước đây thảm kịch.

"Chết thì đã chết, như các ngươi loại này trên núi đã nhân căn bản cũng không có bất kỳ giá trị đáng nói, coi như là ném tới chợ đêm bên trên đều bán không ra giá cách. Chẳng bị đại hỏa chết cháy, xong hết mọi chuyện. Ha ha ha, lại nói tiếp bọn họ còn muốn cảm tạ ta khiến bọn họ giải thoát, có thể nhanh chóng đầu thai." Bạch Kiểm Công Tử không có chút nào hối cái ý tứ.

"Tên điên, súc sinh." Mạnh Phàm nghiêng răng nghiêng lợi nơi đây nằng.

"Công tử cùng hần tổn nhiều miệng lưỡi làm chi, trực tiếp giết chết xong hết mọi chuyện." Cô gái quyến rũ mặt lộ vẻ đỏ mặt nơi đây mở miệng nói.

"Ái phi nói đúng." Bạch Kiểm Công Tử cười lãnh lạnh nói, trong lòng bàn tay cứ thế xuất hiện một cái sứ hũ.

Sứ hũ toàn thân từ hồng sắc, hũ tai là một mảnh uốn lượn cầu long nằm ở phía trên, hồ nước là cầu long phần đuôi. Trong bầu hình như có chất lỏng lưu động, tản mát ra lốm đốm sáng bóng.

Mạnh Phàm sinh lòng cảnh giác, không biết đối phương đến cùng có gì chiêu thức.

Bạch Kiểm Công Tử nâng cầu long sứ hũ, đối với hồ nước mãnh liệt há miệng khẽ hấp, tựa hồ đem trong bầu chất lỏng hút vào trong miệng, quai hàm cổ thành hai cái viên cầu hình dáng.

Hồ!

Bạch Kiểm Công Tử há miệng chút phun, chỉ thấy một đạo nhảy lên thiên hỏa lửa từ trong miệng của hắn nổ bắn ra, hóa thành một mảnh Hỏa Long gầm thét thẳng hướng Mạnh Phàm.

Sứ hũ bên trong chứa không phải thủy, mà là dầu, là cực kỳ hi hữu Liệt Diễm Thần Du.

"Công tử cái này một ngụm Hỏa Long không biết chết cháy nhiều hay ít đối thủ cạnh tranh, tiểu dã nhân sợ là vậy mà chống cự không được. Ha ha, ngược lại là đáng tiếc cái kia bức được túi da." Cô gái quyền rũ che miệng cười khê, ngữ khí khinh miệt, dĩ nhiên đem Mạnh Phàm coi là người chết.

Hỏa Long đứng ở trên người Mạnh Phàm, trong chớp mắt hóa thành to lớn cầu hình dáng hỏa diễm, muốn đem hắn trực tiếp thôn phệ tại trong ngọn lửa.

Bạch Kiểm Công Tử đồng dạng rất buông lỏng nơi đây nhún vai, thầm nghĩ, "Ta tu luyện chính là gia tộc tuyệt học Hỏa Long Bảo Hạo Quyết, cần tại chỗ ngực ăn cần săn sóc Hỏa Long, tiểu thành là được há miệng phụt lên ngọn lửa, đại thành lại càng là Hỏa Long rít gào bốn tập, hỏa uy tuyệt đối là không bỏ, cực ít có người có thể chống cự."

"Tuy ta chỉ tu luyện tới tiểu thành, nhưng cộng thêm Liệt Diễm Thần Du, có thể bộc phát ra đại thành uy lực. Há miệng Hỏa Long hiện, hỏa cần vạn vật. Kia dã nhân sống không được."

Hỏa Long vẫn còn ở hừng hực thiêu đốt, cũng không thì phát ra "Đùng đùng lớp lớp" thanh thủy tiếng vang.

Bạch Kiểm Công Tử hơi có nghi ngờ nhìn nhìn, lần lượt đạo lý mà nói Hỏa Long hắn là đã đem đối phương đốt thành một đồng than cốc. Có thể thực tế thì, ngọn lửa một mực tồn tại, chưa từng dập tắt.

"Kì quái, chẳng lẽ là trên người hắn như bảo bối gì thiêu không hết?"

"Người hắn là chết rồi, bảo bối có thể sẽ lưu lại."

Bạch Kiểm Công Tử đến gần Hỏa Long, thăm dò nhìn lại.

Đột nhiên, một cái che kín Giao Long đường vân cánh tay phá vỡ hỏa diễm, từ trong ngọn lửa đưa ra ngoài. Thủ chương một phát bắt được Bạch Kiểm Công Tử cái cổ, mãnh liệt bộc phát ra cự lực, muốn đem cổ của hắn xách đoạn.

"Người vậy mà không chết!"

Bạch Kiểm Công Tử hai tay liều mạng nơi đây chế trụ Giao Long vân rậm rạp thủ chương, không cho đối phương hạ tại đây hung ác tay. Thế nhưng là lực lượng của đối phương thật sự quá lớn, chính mình lại có chút chống cự không được.

"Buông ra công tử."

Cô gái quyền rũ vọt lên, huy động một thanh tinh xảo tay áo kiếm chém vào cánh tay của Mạnh Phàm phía trên.

"Phá Tà Kiếm Pháp!"

Cô gái quyền rũ quát lên một tiếng lớn, chỉ thấy tay áo kiếm phụt lên ra dài ba tấc kiếm mang, phong mang tất lộ.

Vụt!

Tay của Mạnh Phàm chương bị chấn khai, đồng dạng tay áo kiếm cũng bị đánh bay.

Cô gái quyền rũ nhanh chóng đến tiếp nhận Bạch Kiểm Công Tử, thân hình bạo lui, triệt thoái phía sau nơi này mười bước bên ngoài.

"Khục khục, khục khục "

Bạch Kiểm Công Tử há mồm thở dốc, thiếu chút nữa bị Mạnh Phàm bóp chết. Giương mắt lên hung dữ nơi đây nhìn Mạnh Phàm, "Rất tốt, người rất tốt. Cũng dám động thủ với ta."

Mạnh Phàm không khỏi cười lạnh, thầm nghĩ, những người này đều là nuông chiều từ bé, bình thường cho phép chính mình sát nhân, cũng không chuẩn người khác làm bị thương chính mình chút mây may.

"Dã nhân, tạp chủng, hôm nay ta muốn ngươi chết không yên lành." Bạch Kiểm Công Tử bị cô gái quyền rũ diu dất đứng lên, nâng cầu long sứ hũ lại mãnh liệt hấp bên trên một ngụm.

Bạch Kiểm Công Tử cũng không cho rằng Mạnh Phàm như uy hiếp được thực lực của mình, vừa rồi bất quá là chính mình phốt lò, mới cho hắn cơ hội. Kế tiếp chỉ cần mình chăm chú xuất thủ, liền nhất định thể nhẹ nhõm đánh chết đối phương.

Rống!

Một đạo so với phía trước lớn hơn bên trên gấp mấy lần Hòa Long gầm thét đánh tới.

Hòa uy càng lớn.

Mạnh Phàm trợn mắt trừng trừng, bộ mặt hiện ra Giao Long vằn, ngăn ngui nơi đây dừng lại, đồng dạng há mồm chút rống.

Ác Giao rít gào!

Oanh!

Một đạo Hóa Long, một đạo Ác Giao.

Hòa Long hữu hình không có vật, Ác Giao như vật vô hình.

Hai hai chạm vào nhau, giúp nhau triệt tiêu. Thế nhưng Ác Giao không chỉ có riêng công kích thân thể, còn có thể công kích tinh thần. Âm sóng phóng tới Bạch Kiếm Công Tử cùng cô gái quyền rũ, chấn động bọn họ một hồi hoảng hốt, chóng mặt đau đầu.

Mạnh Phàm dưới chân Giao Long vằn hiển hiện, mãnh liệt một đập, thân thể trong chớp mắt lao ra mấy bước xa.

Đập, đập, đập

Liên tục mãnh liệt đập ba lần mặt đất, Mạnh Phàm liền tiếp cận Bạch Kiếm Công Tử hai người. Tay phải đặt ở bên hông Thuận Quân bảo kiếm phía trên, đồng thời cánh tay hiện ra Giao Long vằn.

Vụt!

Lại là một đạo kiếm kêu, huyết dịch bắn tung toé mà ra.

Chỉ nghe thấy một chút "Ừng ục ục" tiếng vang, lại là một khóa đầu người rơi xuống đất.

Cô gái quyền rũ bị trong chớp mắt chém đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Tiền lãi

Mạnh Phàm nhặt lên lần xuống bên chân cô gái quyền rũ đầu lâu, ném hướng Ngô Gia Bạch Kiếm Công Tử.

"Ba năm trước đây, một hồi đại hỏa chết cháy mười tên tộc nhân. Có đã là thù mộ lão nhân, có hay là hoàng phát anh hài. Hôm nay ta liền hướng ngươi đòi hỏi tiền lãi."

"Hai người tùy tùng tánh mạng, còn có ngươi Ngô Gia này công tử tánh mạng, trả tiền tiền lãi hay là đủ rồi."

Cô gái quyền rũ đầu lâu bị Mạnh Phàm ném đến không trung, lại là một đạo kiếm mang đao qua.

Ba!

Đầu lâu trong chớp mắt bị thiết cát thành mảnh vỡ, huyết vụ tràn ngập trong không khí.

"Rất tốt, ngươi rất tốt. Giết đi Dã Nhân Đồ còn chưa đủ, cũng dám giết ta tiểu thiếp. Hôm nay, ngươi hẳn phải chết." Bạch Kiếm Công Tử phẫn nộ rồi, lần này đến đây đại son là vì gia tộc nhiệm vụ, không nghĩ tới nhiệm vụ không hoàn thành, ngược lại thất lạc hai người tùy tùng tánh mạng. Nếu là truyền tới gia tộc người trong lỗ tai, chính mình tại địa vị trong gia tộc sợ là muốn hạ thấp không ít.

"Đợi ta giết ngươi, dẫn theo đầu lâu của ngươi trở về gia tộc, mới có thể triệt tiêu một ít ảnh hưởng."

Mạnh Phàm cánh tay nhẹ rung, đem Thuận Quân bảo kiếm bên trên vết máu run.

"Máu của các ngươi quá bẩn, vũ nhục bảo kiếm của ta."

Nâng lên như ung ánh mắt, nhìn Bạch Kiếm Công Tử nhìn, tựa hồ hôm nay tất sát hần.

Hai người đều đối với đối phương ôm tất sát tuyệt chí tâm.

"Dã nhân, tạp chủng. Hủy diệt rồi ta ba năm qua bồi dưỡng lưỡi dao sắc bén cùng đỉnh lò, ngươi muốn lần chết chưa đủ triệt tiêu, ta muốn đem bộ lạc của ngươi toàn bộ tàn sát hết, mới có thể rõ ràng mối hận trong lòng của ta." Bạch Kiếm Công Tử ngữ khí âm lãnh nói.

"Ngươi không có cơ hội này." Mạnh Phàm đón gió mà đứng, bảo kiếm trong tay lờ ra từng đạo hàn mang.

Bạch Kiếm Công Tử đem cầu long sứ hũ nắm trong tay, xoay khai mở sứ hũ sứ che.

Sứ hũ bên trong chất lỏng ngăm đen như mực, sền sệt như tương, cũng tại hũ bên trong không ngừng rất nhỏ rung động. Tựa như có được sinh mệnh đồng dạng, muốn từ cầu long sứ hũ bên trong chạy trốn ra ngoài.

Bạch Kiếm Công Tử hướng về phía sứ hũ há miệng thổi, một mảnh ngọn lửa từ trong miệng của hần bay vào cầu long sứ trong bầu. Cũng nhanh chóng xoay nhanh sứ che.

Trên mặt hần huyết sắc đều không có, lại hiện lên ra một cổ tàn nhẫn thần sắc.

Chỉ nghe thấy cầu long sứ hũ bên trong truyền ra rất nhỏ tiếng gầm gừ, giống như bá giống như toan.

"Chết đi!" Bạch Kiếm Công Tử tay trái cầm chặt hũ tai, tay phải đỉnh tại cầu long sứ hũ phía trên. Một cổ Tinh Thần lực tuôn ra, cầu long sứ hũ phát ra "Ong..ong" tùy tiện mình thanh.

Oanh!

Một đạo to lớn Hỏa Long từ cầu long sứ hũ hồ nước bên trong phun ra, hỏa uy hung mãnh, sinh sôi không ngừng.

Mạnh Phàm mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, trong tay bảo kiếm khẽ chấn động, giống như tại đáp lại hần.

Giờ tay, hướng về Hỏa Long một kiếm chém tới.

Xoẹt xẹt!

Hỏa Long bị phá khai mở một đạo to lớn lỗ hồng, từ trung gian rạn nứt.

Nhưng mà Hỏa Long liên tục không ngừng, sinh sôi không ngừng, dù cho bị Mạnh Phàm chặt đứt cũng có thể nhanh chóng đạt được bổ sung. Một lần nữa tan ra quay về một mảnh dăng không bỏ hỏa diễm Cự Long.

Xoẹt xẹt!

Mạnh Phàm lại chém ra một kiếm, một kiếm này mang theo một tia Hạo Nhiên Kiếm Khí, mơ hồ nơi đây muốn đem Hỏa Long áp chế.

Hỏa Long đạt được bổ sung, lần nữa nhào tới đến đây.

"Dã nhân, tạp chủng, bị thần hỏa đốt quá a, táng thân ta dưới Hỏa Long, trở thành thù hạ ta vong hồn." Bạch Kiếm Công Tử như trước cầm trong tay cầu long sứ hũ, luôn không ngừng phóng thích Hỏa Long, "Chờ ngươi sau khi chết, ta sẽ cho ngươi tộc nhân một chỗ hạ lại cùng ngươi. A không, cường tráng nam họ bán đi làm nô lệ, xinh đẹp nữ nhân hảo hảo đùa bỡn một phen, lại bán nơi này chợ đêm, chắc chắn có cái được giá cả."

Trên mặt của Mạnh Phàm vô hi vô bi, tựa hồ là lâm vào một loại vô cùng huyền diệu cảnh giới, chỉ là luôn không ngừng huy kiếm, một kiếm một kiếm về phía phía trước chém tới.

Mỗi một kiếm đều là chính khí trường tồn, mỗi một kiếm đều là ở giữa không a.

Phá vỡ không ngừng vọt tới lực lượng Hỏa Long chính là Hạo Nhiên Kiếm Khí uy lực kinh khủng.

Bạch Kiếm Công Tử cái trán đã che kín mồ hôi, như thế bất kể hao tổn nơi đây phóng thích Hỏa Long, với hần mà nói cho thấy một loại to lớn gánh nặng.

"Hôm nay ngươi phải chết ở chỗ này." Hần phần nộ nơi đây rít gào, cắn chót lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết.

Cầu long sứ hũ hấp thu máu tươi của hần, lờ ra một đạo yêu dị tửu hồng sắc quang mang.

Đạo thứ hai Hỏa Long từ cầu long sứ hũ hồ nước bên trong tuôn ra, mở ra miệng lớn dính máu, lời cuốn vào vô thượng hỏa uy hướng Mạnh Phàm hung hăng cắn tới.

Mạnh Phàm như cũ là đơn giản nơi đây huy động bảo kiếm, bắt quá lại là giờ cao khỏi đỉnh đầu, lại hung hăng nơi đây chặt bỏ.

Hạo Nhiên Kiếm Khí đều bạo phát!

Một đạo đậm kim sắc kiếm mang phun ra nuốt vào, khiến Nhật Nguyệt sợ trong đó sắc, khiến thiên địa sợ trong đó uy.

Hai đạo to lớn Hỏa Long bị Hạo Nhiên Kiếm Khí xé rách ra, kiếm thế như trước liên tục, chỉ nghe thấy một chút "Sát" !

Huyết tinh vắng khắp nơi.

Sau đó là một đạo cứng rắn chỉ vật rơi đập trên mặt đất tiếng.

"A!"

Bạch Kiếm Công Tử bùm lấy tay trái chỗ cổ tay, lạnh lùng thét lên. Chỉ thấy tay trái của hắn chỗ cổ tay bóng loáng trong như gương, máu chảy không chỉ. Rõ ràng là bị một kiếm chém rụng thủ chương.

"A! Ta muốn làm thịt ngươi, ta muốn ngươi chết không yên lành." Bạch Kiếm Công Tử bởi vì đau đớn mãnh liệt đã về mặt dữ tợn, tay trái chỗ cổ tay huyết tinh chảy xuôi không chỉ.

"Om sòm "

Mạnh Phàm đi đến hắc phụ cận, giờ lên Thuần Quân Bảo Kiếm, một cỗ Hạo Nhiên Kiếm Khí đưa hắn áp chế nơi đây quỳ trên mặt đất, không ngừng đầu được lên.

"Nếu ngươi là giết đi ta, ngươi vậy mà trốn không thoát đâu. Gia tộc là báo thù cho. Đến lúc sau, liền không riêng muốn ngươi một người chôn cùng, còn có gia tộc của ngươi, ngươi tất cả thân thuộc." Bạch Kiếm Công Tử quỳ trên mặt đất, thống khổ nơi đây quát ầm lên.

"Nếu ngươi là không giết ta, ta có thể cam đoan với ngươi. . ."

"Có thể cam đoan ta như cũ là chết, đúng không?" Mạnh Phàm lại không phải lần đầu tiên sát nhân, tự nhiên biết chém thảo muốn trừ tận gốc, sát nhân muốn tiêu diệt bút tích đạo lý.

Bất luận đối phương nói nhiều êm tai, đều không đáng được từ mình lại bốc lên mạo hiểm.

Bảo kiếm trên không trung kéo ra một đạo duyên dáng đường cong.

"Nếu như phải chết, vậy chúng ta liền một chỗ a. Ngươi vậy mà đừng nghĩ sống tốt." Bạch Kiếm Công Tử hốc mắt bạo liệt, trùng như chuông đồng.

Đưa tay phải ra, muốn đem cầu long sứ trong bầu toàn bộ thần du đều dẫn bạo.

"Mạnh Phàm, mau ngăn cản hắn!" Tiểu Hồ Ly hoảng sợ kêu to, rõ ràng cho thấy người được nguy hiểm hương vị.

Cầu long sứ trong bầu còn còn có đại lượng thần du, một khi bị nhen nhóm, là sản sinh khủng bố bạo tạc, phương viên năm dặm sợ là sẽ phải bị san thành bình địa.

Chỉ thấy Mạnh Phàm trong miệng phụt lên ra một đạo đậm kim sắc kiếm khí, vọt tới Bạch Kiếm Công Tử phụ cận, đem tay phải của hắn thủ chương cắt. Đồng thời, Mạnh Phàm từ trong lòng lấy ra hai mai xanh mét sắc đan được, cường ép nhét vào trong miệng của hắn.

"Ừng ục "

Bạch Kiếm Công Tử vậy mà đem cái đó nuốt xuống.

"Ngươi uy ta ăn là cái gì?" Hắn sợ hãi mà hỏi.

"Bạch Gia Thiên Lôi Đan."

Nói xong, Mạnh Phàm nhặt lên trên mặt đất cầu long sứ hũ, quay đầu bỏ chạy.

"Tập chúng, dã nhân, ta nguyện rửa ngươi như bất khả được..."

Bạch Kiếm Công Tử gào thét còn chưa nói xong, liền bị một chút kịch liệt tiếng nổ mạnh chỗ che dấu.

Phanh!

Chỗ cũ lưu lại một bán kính năm mét hố, sẽ không còn được gặp lại Bạch Kiếm Công Tử thân ảnh.

"Ai, đáng tiếc. Trên người hắn hẳn là không chỉ sứ hũ món này bảo bối." Mạnh Phàm có chút thất vọng nói.

"Cái kia, Tiểu Phàm Tử. Ta vừa rồi thừa dịp hấn không chú ý, đem trừ vật đại của hấn "Mượn" qua. Bên trong nói không chừng sẽ có người muốn đồ vật." Tiểu Hồ Ly bay đến trước mặt Mạnh Phàm, có chút thẹn thùng nói.

"Thật sự là yêu người chết mất, mặc a." Mạnh Phàm đem Tiểu Hồ Ly bắt được trước mặt, đối với gương mặt mãnh liệt hôn một cái.

Lại nghe thấy Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy ghét bỏ thậm chí có điểm hoảng sợ nói: "Bản thân là công, người không muốn xằng bậy, ta đối với giống đực không có hứng thú."

Mạnh Phàm đầy đầu hắc tuyến, hận không thể một quyền đập đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Thư

"Cái này cái trừ vật đại ngược lại là có chút ý tứ, phía trên chẳng những có tiểu bạch kiểm ẩn ký, còn có mặt khác một đạo bí mật ẩn ký, nghĩ đến hấn là tiểu bạch kiểm tổ tông người lưu lại."

Tiểu Hồ Ly trong miệng tiểu bạch kiểm chỉ chính là Bạch Kiểm Công Tử.

"Vẫn còn có một đạo ẩn ký." Mạnh Phàm khẽ nhíu mày, nếu là cưỡng ép phá vỡ ẩn ký, nhất định sẽ bị vị kia tồn tại cảm giác nói. Phiền toái tất nhiên nhỏ không được.

Tiểu Hồ Ly nhếch miệng cười cười, "Hắc hắc, vậy mà không ngó ngó bản thân là ai, chỉ là một đạo ẩn ký còn có thể khó nơi này bản thân đi? Quả thật chính là chê cười."

Tiểu Hồ Ly cầm lấy trừ vật đại bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu, tiểu móng vuốt luôn không ngừng điểm ở phía trên.

Trừ vật đại ở trong tay Tiểu Hồ Ly trên dưới tung bay, không ngừng lờ ra hơi yếu hào quang.

"Có chút ý tứ, có chút ý tứ. Dĩ nhiên là tiêu hao bản thân tinh huyết bố trí xuống ẩn ký, xem ra đồ vật bên trong không thể đơn giản khiến ngoại nhân phát hiện." Tiểu Hồ Ly trong mắt lờ ra một đạo hưng phấn thậm chí phấn khởi hào quang, "Càng là không muốn làm cho ta phát hiện, ta lại càng hưng phấn, ta lại càng nghĩ phá vỡ. Oa ha ha, mấy trăm năm, bản thân cũng không có hưng phấn như vậy qua."

Mạnh Phàm có chút lo lắng mà nhìn Tiểu Hồ Ly, nhìn không được mà nhắc nhở: "Kiểm chế, biệt xuất xóa tử." Nếu không phải cẩn thận gây ra ẩn ký, khiến lưu lại ẩn ký người cảm giác nơi này, liền đại sự không ổn.

"Yên tâm, yên tâm, điểm này tiểu đồ chơi, trước kia bản thân đều không để vào mắt. Nếu không phải bị phong ấn mấy trăm năm, thực lực lui bước, bản thân hiện tại liền có thể bằng vào cái này một đạo ẩn ký đem bọn họ toàn gia tộc tươi sống nguyên rủa chết." Tiểu Hồ Ly vẫn không quên khoe chính mình từng là công lao to lớn.

"Ai nha!"

Đột nhiên, Tiểu Hồ Ly khẽ kêu một tiếng, động tác trong tay vậy mà ngừng lại.

"Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện?" Mạnh Phàm nhìn chính là hải hùng khiếp vía, sợ không đáng tin cậy Tiểu Hồ Ly làm ra chút không đáng tin cậy sự tình. Muốn biết rõ, huyết mạch ẩn ký chỉ có tu sĩ năng lực lưu lại, nói rõ cái này cái trừ vật đại nguyên bản chủ nhân ít nhất là một người tu sĩ.

Ngô Gia tu sĩ.

"Dọa người, không có việc gì." Tiểu Hồ Ly nhếch miệng cười cười. Mà Mạnh Phàm lại là cường chế đánh cho hấn một trận tức giận.

Thấy Tiểu Hồ Ly tập trung tinh thần nơi đây phá giải ẩn ký, nhất thời bán hội sợ là làm không được. Mạnh Phàm liền đem tầm mắt bỏ vào trong tay cầu long sứ hũ.

Cầu long sứ hũ toàn thân tửu hồng sắc, không biết là do loại nào chất liệu làm thành, sờ lên ôn nhuận như ngọc rồi lại để lộ ra một cổ lạnh buốt.

"Cổ quái ẩm trà, không đựng nước nhất định đựng dầu." Mạnh Phàm không khỏi oán trách một câu.

Nếu để cho Ngô Gia biết Mạnh Phàm đem gia tộc trọng bảo coi như ẩm trà sợ là muốn nổi trận lôi đình rồi.

Mạnh Phàm đem hồ nước nghiêng, muốn đem cầu long sứ trong bầu thần du đổ ra một ít. Thế nhưng là cố gắng nửa ngày cũng không có động tĩnh, liền một giọt thần du cũng không có đổ ra.

"Kỳ quái, thật sự là kỳ quái." Cái này cầu long sứ hũ tựa hồ vi phạm với tự nhiên pháp tắc, Mạnh Phàm đem hồ nước hướng xuống vậy mà không ra một giọt trong bầu thần du. Mạnh Phàm dứt khoát đem hũ che mở ra, phản lại hướng xuống đất mãnh liệt khấu trừ, thế nhưng là như trước không có một giọt thần du xuất hiện.

Giương mắt vào trong nhìn lại, trong bầu trạng thái bề mặt nhộn nhạo lên một tầng một tầng gợn sóng, nhưng chính là không biết bay tràn ra, tựa hồ như một cô lực lượng vô hình cầm cố được trong bầu chất lỏng. Mạnh Phàm còn nhớ rõ Ngô Gia tiểu bạch kiểm tiện tay liền từ cầu long sứ hũ bên trong điều ra đại lượng thần du, tuyệt đối không chỉ như vậy một cái nhỏ nhỏ sứ hũ có khả năng dung nạp xuống.

"Không cần thử, cái này sứ hũ hẳn là tính toán bên trên là một kiện tu sĩ pháp bảo, tuy nói không có cái gì tính thực tế năng lực công kích, nhưng thể áp súc không gian, dung nạp xuống một mảnh hoàn chỉnh sông lớn." Tiểu Hồ Ly phi đến trước mặt Mạnh Phàm, cười dịu dàng nói.

"Cởi bỏ sao?" Mạnh Phàm hỏi.

"Vậy là tự nhiên, cũng không nhìn một chút ta là ai." Tiểu Hồ Ly lộ ra nụ cười, tựa hồ đang đợi Mạnh Phàm tới khoa trương hãnh.

"Cởi bỏ là tốt rồi."

Tiểu Hồ Ly ngây ngốc một chút, có chút không thể hoài nghi mà hỏi, "Đợi một chút, liền một câu nói kia? Không muốn khoa trương chút khoa trương bản thân đi? Ví dụ như thần thông gì quảng đại, áo nghĩa Vô Biên. ..."

"Không muốn." Mạnh Phàm tức giận nói, cảm thấy cái này hư hồ ly thật sự quá tự kỷ, cũng chẳng muốn phản ứng đến hãnh. "Trong túi trữ vật có?"

Ngô Gia như thế cẩn thận bảo tồn trữ vật đại, trong đó nhất định như bí mật gì, ít nhất là không thể quảng mà thông báo sự tình.

Tiểu Hồ Ly đem trữ vật đại ném cho Mạnh Phàm, vênh lên chân bắt chéo, nói: "Ta vốn đang cho là có cái gì cực kỳ khủng khiếp bảo bối nha. Kỳ thật cũng chính là một ít gia tộc bọn họ thư cùng một ít không tầm thường pháp thuật bản dập. Thiết là, làm hại bản thân phế đi lão đại lực lại phá vỡ ấn ký. Sớm biết là những cái này không thứ đáng giá, bản thân liền một môi lửa đốt đi."

"Thư? Về phương diện gì?" Mạnh Phàm có chút hồ nghi mà hỏi, lấy ra trong túi trữ vật thư tín, phía trên người nhận thơ vị trí rõ ràng viết Lộc An Sơn Phong Gia, Bảo Chi Sơn Ôn Gia, Thái Chương Sơn Sa Gia, Niên Bích Sơn Trịnh Gia đợi bày cái trong núi lớn bộ lạc.

Mà lại từng cái bộ lạc thực lực cũng có thể tại bộ lạc bài danh bên trong đứng hàng phía trước hai mươi, càng có bài danh đệ nhị Niên Bích Sơn Trịnh Gia cũng ở trong đó.

"Ngô Gia tại sao lại cùng bảy đại bộ lạc như kết hợp? Trong đó là không phải có âm mưu gì?" Mạnh Phàm nghĩ được một tia âm mưu khí tức.

Thô bạo nơi đây mở ra trong đó một phong cấp Thái Chương Sơn Sa Gia thư tín, ở trên số lượng từ không nhiều lắm lại từng cái Từ kính hữu lực, vừa nhìn liền biết là tu sĩ viết, đề lộ ra một cỗ cao cao tại thượng thượng vị giả khí chất.

"Thấy chữ như ngộ. Thời gian gần tới, Sa Gia đừng quên ước định." Trong thư nói thật không minh bạch, không minh bạch, nói kịp thời gian gần tới, nói và ước định, lại nửa che nửa đậy, tựa hồ tại tận lực che dấu cái gì.

Mạnh Phàm mở ra còn dư lại sáu phong thư kiện, tất cả đều là giống nhau nội dung.

"Thấy chữ như ngộ. Thời gian gần tới, Trịnh Gia đừng quên ước định." "Thấy chữ như ngộ. Thời gian gần tới, Ôn Gia đừng quên ước định." "Thấy chữ như ngộ. Thời gian gần tới, Phong Gia đừng quên ước định."

Mạnh Phàm dám khẳng định ngoại giới Ngô Gia có đại động tác, bằng không thì tại sao phải kéo lên bảy đại bộ lạc.

"Nơi này còn có một phần." Tiểu Hồ Ly bay đến bên người Mạnh Phàm, đưa ra một phần khác thư.

Chỉ thấy phía trên rõ ràng viết mấy cái đại tự.

Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia

Mạnh Phàm trong lòng xiết chặt, cộng thêm Tuân Gia, phía trước hai mươi trong bộ lạc liền có gần tới một nửa đều tại Ngô Gia hành động bên trong.

"Hẳn là lần này Tuân Gia đến đây tranh đoạt Kiếm Tông lệnh bài cùng việc này có quan hệ?"

Nếu thật sự là như thế, như vậy Kiếm Tông lệnh bài bất kể như thế nào đều giữ không được. Thế nhưng là lần lượt đạo lý mà nói, ngoại giới Ngô Gia hẳn là không thiếu Kiếm Tông danh ngạch mới đối với, bọn họ với tư cách là đại tộc, hàng năm đều nhau đưa vào không ít đệ tử tiến nhập Kiếm Tông

học. Nơi nào sẽ vì một khối Kiếm Tông miễn thử lệnh bài liền phía sau màn an bài lâu như thế. Thật sự không đáng, vậy mà không cần.

Mạnh Phàm trong nội tâm nghi hoặc khó hiểu, đành phải mở ra Tuân Gia thư, hy vọng có thể đạt được một ít manh mối.

Quả nhiên, lưu cho Tuân Gia thư cùng với khác bảy đại bộ lạc rất là bất đồng.

Mở đầu chính là một câu tôn xưng, "Tức thì thỉnh đạo an bài, nhìn qua quân thân khái."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chiêu dụ

Tức thì thỉnh đạo an bài, nhìn qua quân thân khái. Đây là đem Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu nhìn trở thành cùng thế hệ người, thậm chí có chút thỉnh cầu ý vị.

Đến cùng là nguyên nhân gì, vậy mà có thể khiến Ngô Gia cao cao tại thượng tu sĩ viết ra như vậy một phong thư, trong lòng Mạnh Phàm không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

Tiếp tục hướng thư phía dưới đọc.

"Cảm thấy quân chi tử đã lâu, nhìn qua thư lấy ta tộc cái đó tư học. Chắc chắn lấy tộc nhân chuyện riêng cái đó, truyền thần thông, thụ pháp thuật, rõ ràng trong đó hoặc."

"Đến thư thương tốt, vô cùng muốn nói, kính đợi quay về dụ."

Thư bắt quá qua loa hai hàng, hoàn chỉnh ý tứ Mạnh Phàm là đọc đã hiểu. Đại khái nói đúng là, để cho con của người đã trưởng thành, không ngại khiến hấn tới chúng ta Ngô Gia sáng lập tư học một ít tập. Chúng ta nhất định sẽ như đối đãi tộc nhân mình đồng dạng đối đãi hấn, truyền hấn thần thông, thụ phương pháp thuật, vì hấn giải thích nghi hoặc. Tạm thời viết khó tránh khỏi có chút vội vàng, không thể đem ý nghĩ toàn bộ viết ra. Chúng ta kính đợi người trả lời.

Đây là một phong chiêu dụ thư, hi vọng Tuân Tử Khanh có thể tiến nhập Ngô Gia sáng lập tư học tiến hành học, ngày sau thay Ngô Gia bán mạng. Tuy Ngô Gia đệ tử ngang ngược vô lý, nhưng cao tăng thủ đoạn hay là cực kỳ cao minh, nếu là đặt ở trước kia như vậy một phong chiêu dụ tín gọi cho Mạnh Phàm, nói không chừng hấn liền đồng ý.

"Không có nói tới ước định, cũng chính là Tuân Gia hành động cùng Ngô Gia kế hoạch không quan hệ." Mạnh Phàm ngầm nghĩ một hồi, cảm thấy cũng không thể khẳng định như vậy, Ngô Gia vẫn có khả năng nhúng tay Tuân Gia hành động.

"Nếu là Tuân Tử Khanh đoạt được Kiếm Tông Lệnh Bài, tất nhiên sẽ không lựa chọn đi đến Ngô Gia tư học, mà là lựa chọn Kiếm Tông. Rốt cuộc Kiếm Tông mới là Nhân Tộc tối cường đại tông môn, trong đó thần thông, pháp thuật hạo Nhưặc Yên hải, cao thủ, người tài ba lại càng là đồng lứa áp đảo đồng lứa."

Mạnh Phàm dặt Tuân Tử Khanh góc độ để suy nghĩ vấn đề này, "Hon nữa không cần lo lắng bị trói buộc vấn đề. Kiếm Tông đệ tử chỉ cần tốt nghiệp liền có thể khôi phục tự do thân, không giống tư học, cần cả đời thay Ngô Gia bán mạng."

"Cho nên Ngô Gia tất nhiên không biết Tuân Gia động tác, bằng không thì cũng sẽ không phái người tổng xuất cái này một phong thư." Mạnh Phàm nghĩ thông suốt trong đó lợi hại quan hệ, xác định Tuân Gia sau lưng không có ngoại giới Ngô Gia duy trì. Tương phản, Ngô Gia ngược lại không muốn nhìn thấy Tuân Gia đạt được Kiếm Tông Lệnh Bài.

"Vạn hạnh, ngoại giới Ngô Gia không có nhúng tay Tuân Gia động tác, bằng không thì lần này Mạnh Gia liền nguy hiểm."

Những năm gần đây, ngoại giới thế lực đã từng hướng đại sơn chiêu dụ không ít trẻ tuổi đệ tử, cũng tỷ như Mạnh Phàm gia tộc của chính mình Mạnh Cần tộc tỷ, cũng tỷ như chính mình phát tiểu Không Dịch. Bọn họ đều là bị ngoại giới thế lực vừa ý, mang ra đại sơn, tiến nhập ngoại giới tu hành, cảm thụ không đồng dạng như vậy phương thức tu luyện. Theo bọn họ nói ngoại giới tài nguyên so với trong núi lớn hơn không phải nhỏ tí tẹo, tốc độ tu luyện vậy mà so với phải nhanh hơn rất nhiều.

Chỉ bất quá ngoại giới thế lực chiêu dụ yêu cầu vậy mà cực cao, phải thiên phú dị bẩm, căn cốt ngạc nhiên, hơn nữa muốn hứa hẹn thay chỗ thế lực bán mạng ít nhiều bao nhiêu năm. Nói ngắn lại, phàm là có thể được chiêu dụ đệ tử đều là thiên tư không tệ.

Mà đáng ngại giới thế lực ăn nói khép nép nơi đây thư tới hỏi, lại càng là thiên kiều cấp nhân vật. Loại chuyện này đã bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện qua. Nghe nói lần trước vẫn là tại hai mươi lăm năm trước. Phụ thân của Mạnh Phàm, Mạnh Bắc Phong mười ba tuổi đột phá Uẩn Linh Cảnh, trở thành trong núi lớn trẻ tuổi nhất Tầng Thần Cảnh nhân vật. Đưa tới ngoại giới mười tộc vây xem, nhao nhao ném ra cảnh ô-liu, muốn chiêu mời hắn tiến nhập chính mình tư học bên trong.

Kết quả lại là bị Mạnh Bắc Phong lời nói dịu dàng cự tuyệt, một người một kiếm, ra đại sơn. Mười năm sau lại xuất hiện, hắn đã trở thành cao cao tại thượng tu sĩ.

"Cái Ngô Gia gì tư học, cái Kiếm Tông gì danh ngạch. Trực tiếp đem kia Tuân Gia tiểu nhi làm thịt, khiến hắn một cái cũng phải không được." Tiểu Hồ Ly nhảy đến Mạnh Phàm đầu vai, kêu âm lên.

"Đừng, trực tiếp làm thịt." Mạnh Phàm đồng ý nói, kế tiếp thi đấu không có thắng bại, phân ra sinh tử. Hắn và Tuân Từ Khanh chỉ có một người có thể còn sống rồi đi lời dài.

Tiểu Hồ Ly lại là vào đầu gối cho một chậu nước lạnh, "Có thể thực lực ngươi bây giờ, còn chưa đủ để chém giết Tuân Gia Hoàng Mao tiểu nhi, còn kém chút hỏa hầu."

Mạnh Phàm trầm mặc, tuy những ngày này thực lực của hắn trên diện rộng tăng tiến, nhưng như cũ chưa đủ đối kháng Tuân Từ Khanh. Đối phó lúc trước Tuân Từ Khanh có lẽ có thể, có thể Tuân Từ Khanh cũng ở tu luyện, cho thấy tại tiền bộ. Lúc trước hắn cũng đã chạm đến Tầng Thần Cảnh che chắn, một cái tháng hoàn toàn đầy đủ khiến hắn làm ra đột phá, trở thành chân chính Tầng Thần Cảnh nhân vật.

Ai, gánh nặng đường xa a.

"Tiểu Hồ Ly, kế tiếp ta toàn bộ nghe lời ngươi. Ngươi để ta hướng đông, ta tuyệt không đi tây; ngươi để ta lên núi đao, ta tuyệt không xuống biển lửa." Mạnh Phàm mục quang sáng ngời nơi đây nhìn qua Tiểu Hồ Ly, trong nội tâm chiến ý đã hoàn toàn thiêu đốt lên.

"Được, đợi chính là ngươi những lời này." Tiểu Hồ Ly đột nhiên cười xấu xa một chút, "Cũng đừng trách ta không có nhắc nhở qua ngươi, kế tiếp tu luyện có thể so với lúc trước càng thêm thống khổ, càng thêm cực kỳ tàn ác."

"Ta vốn là không muốn truyền cho ngươi cái môn này pháp thuật, thế nhưng là mấy ngày nay biểu hiện của ngươi hoàn toàn vượt quá dự liệu của ta, cho nên bản thân quyết định, đem đã từng Lôi để một chiêu thành danh kỹ truyền thụ cho ngươi. Tên là Tam Thiên Lôi Động, tu luyện tới cao thâm cảnh giới có thể dẫn động bát phương Thiên Lôi, nhờ vào thiên kiếp chi lực đánh giết địch thủ."

Mạnh Phàm ngẩng ra một lúc, Tam Thiên Lôi Động, được khí phách danh tự a.

"Hắc hắc, đương nhiên hoàn chỉnh Tam Thiên Lôi Động ta cũng sẽ không, bất quá bản thân bằng vào vô địch trí nhớ cùng hùng hậu tu vi cứng rắn suy luận ra Tam Bách Lôi Động, có thể hấp nạp chương không bốn phương Thiên Lôi." Tiểu Hồ Ly thổi lên ngưu tới mặt không đỏ tím không nhảy.

"Tam Bách Lôi Động, được tôn danh tự a." Mạnh Phàm nghĩ như vậy nói.

Tiểu Hồ Ly lại đột nhiên nhảy dựng lên, đối với hắn trực tiếp chính là một quyền, đánh Mạnh Phàm một cái lão đảo, "Xú tiểu tử, đã quên bản thân là Độc Tâm Thuật đi? Cũng dám giễu cợt bản thân Tam Bách Lôi Động thuật, muốn bị đánh."

"Cũng thế, để cho ngươi bắt thức hóa ngu xuẩn tiểu tử mở mang kiến thức Tam Bách Lôi Động thuật uy lực." Tiểu Hồ Ly đem mặt nhếch lên, ngẩng đầu bốn phía tìm tòi một chút.

"Vừa vặn có một mảnh mây đen." Tiểu Hồ Ly bay về phía trên không trung mây đen.

Nhỏ nhỏ thân hình tại cuộn cuộn mây đen trước mặt hiển lộ yếu ớt vô cùng, lại có một cổ vô địch khí thế ở trên người Tiểu Hồ Ly bốc hơi lên, tựa hồ tác động ô Vân Trung lôi đình, phát ra "Đùng đùng lộp bộp" nổ mạnh.

Ầm ầm!

Một đạo to lớn lôi đình tự ô Vân Trung thoát ra, giống như một mảnh Lôi long, gầm thét phóng tới Tiểu Hồ Ly.

Tiểu Hồ Ly thì đón gió mà đứng, như ý trượt trắng nõn bộ lông trong gió vũ động.

Tuỳ ý Lôi long muốn thôn phệ Tiểu Hồ Ly, Mạnh Phàm nhìn không được hô một chút, "Cẩn thận!"

Chưa từng nghĩ, Tiểu Hồ Ly mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn, đối với Lôi long chính là khề hấp.

Loãng tuếch

Chùng đại thụ kích thước Lôi long cứ như vậy bị Tiểu Hồ Ly nuốt vào trong bụng. Hắn còn tượng trưng nơi đây cấp trọn vẹn nấc.

Tiểu Hồ Ly xa xa nơi đây hướng Mạnh Phàm nhũ lông mày, khoe miệng mỉm cười, chậm chậm nơi đây mở ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Chỉ thấy một đạo lôi đình Cự Long gầm thét chui ra, phóng tới nơi xa một ngọn núi.

Một hồi nổ mạnh, sơn phong tiêu thất, bị san thành bình địa.

Mạnh Phàm khiếp sợ nhìn qua từng là đốc đứng sơn phong nơi đây, dụi dụi con mắt. Trong nội tâm rất là hưng phấn, hắn muốn học Tam Bách Lôi Động này thuật.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tham ăn

Lôi Hỏa lửa cháy lan ra đồng cỏ, từng là đốc đứng sơn phong tung lũng bên trên còn lưu lại vào Lôi long tàn sát bữa bãi dấu vết, cỏ thụ cháy đen, cự thạch nứt vỡ.

Mạnh Phàm khiếp sợ nhìn qua trước mắt kinh hãi hiện, quả thật không thể tin được mắt của mình. Tiểu Hồ Ly đầu tiên là nuốt vào một đạo Lôi long, sau đó đem Lôi long thả ra lại, quét ngang sơn dã, một tòa đốc đứng sơn phong liền nhẹ nhàng như vậy nơi đây bị san thành bình địa.

Đây là mượn sức thiên lôi tới đánh giết đối thủ, thuộc về phạm vi lớn quần thể tính cách công kích, hơn nữa uy lực khủng bố.

Tiểu Hồ Ly bay trở về trước mặt Mạnh Phàm, duỗi ra tiểu móng vuốt sờ sờ hắn.

"Hồn tiểu tử, còn có muốn học hay không à nha?"

Mạnh Phàm một cái giật mình, lấy đầu loạng choạng nơi đây la lớn, "Đại thần trở lên, cầu đại thần truyền ta thần thông, thụ ta pháp thuật."

"Đối với người đột nhiên lại không quá nghiêm dạy." Tiểu Hồ Ly vênh lên chân bắt chéo, mắt lé lườm một chút Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm ngẩng đầu, duỗi ra một ngón tay khua nói, "Một hồi thịt kho tàu Hắc Hùng chương."

Tiểu Hồ Ly không có động tĩnh.

"Năm đốn thịt kho tàu Hắc Hùng Chương." Mạnh Phàm duỗi ra năm ngón tay khua vào.

Tiểu Hồ Ly như trước không có động tĩnh.

"Lại thêm ba đốn hấp Hồng Tu Ngư Sứ." Mạnh Phàm đã nghe được Tiểu Hồ Ly nuốt nước miếng rất nhỏ thanh âm.

Nhưng Tiểu Hồ Ly như trước giả trang không quan tâm, căn bản không quan tâm.

"Kỳ thật ta lúc trước còn ấn dấu một tay, có một đạo mật ong sậy Đại Bằng Điều Sứ, chưa từng đã làm, kia cái hương vị a. Quả thật chính là chỉ vì có ở trên trời, nhân gian có thể được vài lần nếm." Mạnh Phàm châm ngòi thổi gió, tùy ý Tiểu Hồ Ly muốn nhin không được.

"Ai, thật sự là đáng tiếc. Tới trên đường ta còn nhìn thấy Hồng Tu Ngư cùng chim đại bàng sào nha. Nói không chừng Đại Bằng Điều sào trong còn có trứng chim, đến lúc sau làm tiếp một phần thanh súp trứng. Phối hợp mật ong chân gà cùng Hồng Tu Ngư Sứ, quả thật chính là dục tiên dục từ a."

Tiểu Hồ Ly rốt cục nhin không được, gào thét bỏ nhào vào trên người Mạnh Phàm, "Không nên gạt ta, chúng ta bây giờ liền đi bắt Hồng Tu Ngư, Đại Bằng Điều. Ta hiện tại muốn, ta hiện tại muốn!"

Mạnh Phàm lại bất vì sờ động, lộ ra tiếc nuối nụ cười, "Thế nhưng là ta còn muốn tu luyện, ta còn sẽ không Tam Bách Lôi Động, ta còn cần càng thêm khắc khổ mới được."

Tiểu Hồ Ly ngửa mặt thét dài, "Tam Bách Lôi Động thuật, ta dạy người. Tu luyện, ta cùng người. Chịu khổ, ta giúp người. Hiện tại đi trước giải quyết vấn đề cơm tối, bản thân muốn thêm chết rồi, muốn thêm chết rồi."

Tiểu Hồ Ly không đợi Mạnh Phàm cự tuyệt, nắm lên hắn hướng cách đó không xa sơn mạch bay đi, "Hồng Tu Ngư Sứ, Đại Bằng Điều Sứ, Hắc Hùng Chương, bản thân tới."

...

Là lại ba mươi hơi thở đi qua, Mạnh Phạm đầu đầy bộ lông chi thiên dựng đứng lên, tứ khu bách hải nổi lên hơi hơi kim quang, xuyên thấu qua làn da có thể trông thấy trong đó ha rậm rạp một tầng hơi yếu dòng điện.

Lại là ba mươi hơi thở, Mạnh Phàm đột nhiên há miệng chút phun, một đạo mini Lôi long gầm thét từ trong miệng của hắn vọt ra.

"Ngọa tào, lòi nguyên vậy mà chịu đựng không nổi, chính mình chạy ra." Tiểu Hồ Ly kinh hãi, cái này một đạo lòi nguyên uy lực hắn thể nhưng là thật thật thực thực hiểu rõ, Mạnh Phàm vậy mà thể nhịn đến lòi nguyên chịu không được hắn, tự lựa chọn chạy trốn.

Mạnh Phàm trong mắt bộc phát ra hai đạo kim quang, nhanh chóng đưa tay một trái, đem đạo kia chạy trốn lòi nguyên hung hăng bắt lấy.

"Ừng ục "

Vậy mà lại đem lòi nguyên nhét cái lại trong, cũng nuốt xuống.

"..." Tiểu Hồ Ly đầu đầy hắc tuyến, thật sự là không nghĩ tới Mạnh Phàm liều mạng như vậy, rõ ràng lòi nguyên cũng bị làm cho đảo tảo, hắn lại vẫn không chịu bỏ qua, lại nhét trong miệng. Nếu để cho muôn đời năm trước Lôi để biết, có thể hay không hô to có người kẻ tặc, tự mình hàng xuống một đạo lòi đình pháp tắc thay Mạnh Phàm tẩy tủy phạt cốt, cùng tồn tại là truyền nhân nha.

"Bình thường tiểu tử, tăng thực lực lên tuy trọng yếu, thể nhưng là đối với người chơi như vậy mệnh, mau đưa lòi nguyên phóng xuất. Ta đáp ứng ngươi, dạy ngươi Tam Bách Lôi Động thuật còn không được nha." Tiểu Hồ Ly thật sự nóng nảy, bởi vì Mạnh Phàm làn da phía trên đã xuất hiện một tầng nhàn nhạt hồ quang điện, cũng tản mát ra hơi hơi mùi thịt.

"Ta còn đi, không cần lo cho ta." Mạnh Phàm khó khăn mở miệng, vài đạo hồ quang điện từ trong miệng của hắn phun ra, ra ngoài phát ra "Đùng đùng lộp bộp" tiếng vang.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Tam Bách Lôi Động thuật

"Bình thường tiểu tử, buông tha đi. Lòi nguyên uy lực không phải người bây giờ có khả năng ngang hàng, nếu là đem nó ép rất có thể chọn phản lại luyện hóa người." Tiểu Hồ Ly lo lắng hồ, thậm chí chuẩn bị tự mình động thủ đem lòi nguyên từ thân thể của Mạnh Phàm bên trong rút lấy ra.

Mạnh Phàm xếp bằng chỗ cũ, toàn thân run rẩy, đem hết khả năng vận chuyển Tinh Thần lực lại tiến hành luyện hóa.

Lôi quang tràn ngập, thân thể của Mạnh Phàm bên trên hiện ra cường đại dòng điện, triệt để đưa hắn bao phủ.

Lòi nguyên không hề lựa chọn chạy trốn, bắt đầu xung quanh tụ họp Lôi Đình Chi Lực tại Mạnh Phàm bên người, muốn cùng hắn đối kháng, nghĩ phản lại luyện hóa mất hắn.

"Không muốn thử nữa, ta đáp ứng ngươi, Tam Bách Lôi Động thuật ta dạy ngươi còn không được đi?" Tiểu Hồ Ly lo lắng hồ.

Thể nhưng là Mạnh Phàm không chịu buông tha cho, mặc dù lấy được Tiểu Hồ Ly hứa hẹn hắn vậy mà không muốn đơn giản buông tha cho.

"Ta còn có thể kiên trì." Hắn cắn chặt răng, nhất định cùng cái này đạo lòi Nguyên Đầu bên trên chút tranh đấu.

"Đùng đùng lộp bộp!"

Mạnh Phàm làn da nổ bung một tầng huyết vụ, tràn ngập tại hồ quang điện bên trong, trong chớp mắt đã bị bóc hơi sạch sẽ.

"Bình thường tiểu tử, buông tha đi." Tiểu Hồ Ly thủ ở một bên, nếu thật ngoài ý muốn nổi lên hắn là không chút do dự xuất thủ, cường ép cắt đứt Mạnh Phàm luyện hóa quá trình.

"Oanh "

Lòi nguyên tại trong thân thể của hắn bốn phía đi loạn, giống như trùng trùng điệp điệp sóng lớn đánh úp lại, đem đập toàn thân kịch liệt run rẩy, xương cốt âm vang rung động, sắp chống đỡ không nổi.

Nhưng mà, đúng lúc này mi tâm của hắn đột nhiên phát sáng, lập lòe ra óng ánh hào quang, đồng thời bộc phát ra chút cổ kinh khủng ba động, giờ khắc này làm cái này phiên thiên địa đều thất sắc.

Mi tâm "Xuyên" chữ vẫn hiển hiện.

Ba đạo đường vân lẫn nhau đan xen kẽ, gần như muốn cấu thành một khóa ánh mắt hình dạng. Một cỗ to lớn hấp lực vọt tới, đem Mạnh Phàm trong cơ thể dư thừa Lôi Đình Chi Lực đều hấp thu, trong chớp mắt, áp lực của hắn liền giảm bớt, bắt đầu phục hồi từ từ.

Tiểu Hồ Ly lộ ra rung động thần sắc, nhìn về phía Mạnh Phàm, quả thật không thể tin được đã chứng kiến đây hết thảy. "Vậy mà gây ra vô đạo thiên nhân, Ngọa tào, cái này vận khí."

Mạnh Phàm làm hết thảy không thể toàn bộ quy kết tại vận khí, nếu không có hắn kiên trì, vô đạo thiên nhân cũng sẽ không bị gây ra, chủ động hấp thu hết dư thừa Lôi Đình Chi Lực.

Mi tâm của hắn không ngừng lấp lánh, "Xuyên" chữ đường vân lẫn nhau đan xen kẽ, phảng phất có một khóa chân thật con mắt tại thành hình, tại phát sáng, rung động nhân tâm. Hắn thân bên trong tất cả Lôi Đình Chi Lực cũng bị trấn trụ, do xao động trở nên an tĩnh, cuối cùng hóa thành vô số sợi hào quang một hướng mi tâm của hắn vị trí.

Mà đạo kia lôi nguyên, nom nớp lo sợ nơi đây nằm ở thân thể của Mạnh Phàm bên trong, mất đi đại bộ phận Lôi Đình Chi Lực, nó không chịu nổi một kích.

Mạnh Phàm Tinh Thần lực cuộn trào mãnh liệt nơi đây đánh về phía hắn, đồng thời trong thức hải Đại Đế Quan Tướng Đồ hiển hiện, Nữ Đế mang theo cái này vô thượng Đế uy xuất hiện, trấn áp lôi nguyên, không ngừng rút ra nó lôi đạo tinh hoa.

Mạnh Phàm nhớ tới chính mình sinh ra về sau liền có một vị đã dạo chơi đạo sĩ chỉ mình mi tâm "Xuyên" chữ đường vân, khẳng định nói, kẻ này là khác phụ khác mẹ cứng rắn mệnh hạn người, không thể lưu ở cha mẹ bên người, tốt hơn theo lão đạo một chỗ vân du tứ hải a.

Thế nhưng là người kia đạo nhân lại bị phụ thân của Mạnh Phàm, Mạnh Bắc Phong hung hăng nơi đây vung ra bộ lạc, từ kia về sau liền cũng không có nghe nói qua người kia lỗ mũi trâu lão đạo tin tức.

Bây giờ nghĩ lại, người kia lỗ mũi trâu lão đạo nhìn ra rất có thể cũng không phải mi tâm "Xuyên" chữ văn, mà là vừa ý ẩn nấp ở "Xuyên" chữ văn dưới đường vô đạo thiên nhân.

"Người đang làm cái gì, còn không thu liễm tâm thần, thừa dịp lớn cơ hội tốt đem Lôi Linh luyện hóa hấp thu hết." Tiểu Hồ Ly quát lên một tiếng lớn, đem Mạnh Phàm từ thần du bên trong kéo lại.

Mạnh Phàm lúc này mới tập trung toàn bộ tinh thần lại luyện hóa Lôi Linh.

Từng sợi lôi đạo tinh hoa bị cẩn thận thăm dò nơi đây tước đoạt ra ngoài, giống như sạt lở dòng suối, tại hướng thức hải chỗ đó ngưng tụ.

Lôi Linh thật sự rất mạnh, ẩn chứa vô tận lôi đạo tinh hoa, vốn không phải là Mạnh Phàm cái tầng thứ này có thể chế phục. Nhưng lần này lại bị Mạnh Phàm trời đưa đất đẩy làm sao mà nơi đây trấn áp, đại bộ phận Lôi Đình Chi Lực bị mi tâm vô đạo thiên nhân sở hấp thu.

Cuối cùng hắn cơ thể không hề lấp lánh hồ quang điện, tất cả Lôi Đình Chi Lực cũng bị luyện hóa, dung nhập lồng mày trong nội tâm, chỗ đó như một cái Thần Lô đang thiêu đốt, cuối cùng chậm rãi ẩn đi.

"Chắc chắc chắc, lôi điện Tồi thể. Mặc dù chỉ là cấp thấp nhất lôi đạo tinh hoa, lại cũng đầy đủ khiến hắn được lợi xa xỉ." Tiểu Hồ Ly có chút hâm mộ mà nhìn hắn. Hắn hiểu được, Mạnh Phàm chịu đựng qua lôi nguyên cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực, cơ thể bên trong tràn ngập đại lượng lôi đạo tinh hoa. Hiện tại Lôi Linh bị luyện hóa, những cái này lôi đạo tinh hoa tự nhiên bắt đầu Phản Bộ Mạnh Phàm, là đưa hắn gân mạch cốt cách hết thảy đánh bóng một lần.

"Oanh!"

Trên người Mạnh Phàm bộc phát ra một cỗ kinh người khí tức, mơ hồ trong đó lại muốn đột phá Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, đạt tới hậu kỳ.

Sau đó lại là một đạo trầm đục.

"Oanh!"

Hắn chính thức đột phá đến Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ. Da trên hạ thể thủy sáng dâng lên, không có gì ngoài gân mạch cốt cách càng thêm óng ánh cùng cường tráng, hắn nội tạng cũng ở phát sáng, thấp thoáng trong đó còn có thể chứng kiến từng sợi điện mang hiện lên.

Nhục thể của hắn cường độ tăng lên một mảng lớn, không chỉ thể hiện tại cốt cách, gân mạch, liền tạng phủ cũng như tại đây, cứng cỏi vô cùng, đề kháng cường độ không thể so với huyết nhục, xương cốt chênh lệch.

Hắn đứng dậy, đứng lên. Hai con ngươi tàn mát ra vô cùng kiên nghị sắc thái, lại nắm tay chưởng, một cỗ vượt xa lúc trước lực lượng tại lòng bàn tay bạo phát.

Bỗng nhiên, một đạo tia lôi dẫn từ nơi lòng bàn tay chọt lóe lên, đem không khí bị bỏng ra một tia mùi khét.

Chương Tâm Lôi

Tiểu Hồ Ly con mắt trừng giống như chuông đồng tựa như, Tam Bách Lôi Động thuật thức thứ nhất pháp thuật cứ như vậy bị Mạnh Phàm nắm giữ? Quả thật bất khả tư nghị.

"Bình thường tiểu tử, ngươi... Nắm giữ ít nhiều?" Tiểu Hồ Ly có chút hồ thẹn mà hỏi.

Mạnh Phàm ngẩng đầu, nghi ngờ quan sát Tiểu Hồ Ly, "Nắm giữ ít nhiều? Toàn bộ nắm giữ a luyện hóa mất Lôi Linh, ta liền lấy được Tam Bách Lôi Động thuật toàn bộ pháp môn tu luyện."

Tiểu Hồ Ly ngượng ngùng nơi đây rút về đầu, xem ra chính mình nghĩ ít nhiều lừa gạt mấy đống cơm tối nguyện vọng là rơi vào khoảng không.

"Bình thường tiểu tử, Tam Bách Lôi Động thuật tu luyện ý chính ta chỉ nói một lần, nghe kỹ cho ta." Tiểu Hồ Ly hai tay ôm ngực, ông cụ non nói.

"Tam Bách Lôi Động thuật, danh như ý nghĩa ít nhất cần luyện hóa 300 đạo Lôi Linh, đem lực lượng Lôi Linh dung nhập trong thân thể. Lại lấy khí ngự lôi, lấy Tinh Thần lực khống chế, lấy thân dẫn lôi. Trong đó thức thứ nhất thần thông chính là Chuyển Tâm Lôi, lấy thân dẫn lôi, lấy khí ngự lôi, lấy Tinh Thần lực khống chế, đem cường đại Lôi Đình Chi Lực áp súc tại trong lòng bàn tay. Chuyển phong nhìn như nhỏ yếu, chậm chạp, kỳ thật lại tàn nhẫn vô cùng, động tới tức thì cuồng, chịu được cái đó chết ngay lập tức. Thức thứ hai thần thông tên là đập phá vỡ kinh lôi, cước lực như bốn lôi mạnh mẽ bá đạo, tiến có thể công lui có thể trốn, bất quá cần ngươi luyện hóa vượt qua mười đạo Lôi Linh về sau năng lực tu luyện..."

Tiểu Hồ Ly lưu loát nơi đây liệt kê hơn ba mươi chủng lôi đạo thần thông, bất quá yêu cầu đều cực cao, cần luyện hóa mấy chục trên trăm đạo Lôi Linh mới có thể tu luyện.

"Lấy tài nghệ của ngươi bây giờ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển Chuyển Tâm Lôi a. Cái khác pháp thuật, thần thông cũng còn vô pháp tu luyện."

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, hẳn tuy lấy được Tam Bách Lôi Động thuật toàn bộ pháp môn tu luyện, lại khổ nỗi vô pháp tu luyện. Thật sự là kẻ cầm ăn thuốc đắng, khổ mà không nói được.

Tiểu Hồ Ly sờ lên Mạnh Phàm đầu, an ủi, "Ngươi vậy mà không cần nắm giữ toàn bộ pháp thuật, thần thông, nhiều thì tất tạp, tạp thì tất loạn, loạn thì tất sợ. Học nhiều như vậy pháp thuật đối đãi một có chỗ tốt gì. Chờ ngươi luyện hóa đủ nhiều Lôi Linh, chỉ cần đem Tam Bách Lôi Động thuật bên trong uy lực cường đại nhất, tối trâu bò mấy thức học được thuận tiện. Ví dụ như lôi kiếp thiên, ví dụ như cửu thiên kiếp sáng, so với như lôi đình tan ra sao tinh, ví dụ như Lôi để chi."

"Hiện tại, thừa dịp đột phá chi lực còn chưa hoàn toàn bình thường trở lại, chạy nhanh cấp ta đi trong núi lớn tìm thú vương một mình đấu, lại thuận đường bắt mấy cái Hắc Hùng trở về. Bị ngươi như vậy chút trộn lẫn, hiện tại ta lại đối bụng."

...

Ánh trăng chính rõ ràng, Ngân Huy như mặt nước rải tại sơn mạch thâm xứ. Hai đạo bóng đen chính giấu dưới ánh trăng chiếu rọi không kịp nơi đây triển khai chém giết.

Chỉ thấy một đạo hắc ảnh chừng hai người rất cao, đại thụ kích thước, cao lớn vạm vỡ, trong tay còn bắt chợt lờ ra từng đạo hàn quang, làm cho người ta sồn tóc gáy. Mà đối thành bên ngoài một đạo hắc ảnh liền hết sức nhỏ nhiều lắm, bất quá người bình thường đáng người, một đầu không dài không ngắn tóc đen tại trong gió đêm nhẹ nhàng đong đưa.

"Chơi hẳn choáng nha, bản thân đối thành chính là hẳn!" Nếu là tỉ mỉ quan sát, sẽ phát hiện ở bên cạnh một bụi cỏ chổng chất bên trên còn có một đạo bóng đen, bất quá tầm thường a miêu a chó lớn nhỏ, vui tại thảo chổng chất, huy vũ vào tiểu móng vuốt tại kia cao giọng la lên.

"Đuổi cái này đầu Bồn Hùng chút ngày thời gian, nếu lại khiến nó chạy trốn. Bình thường tiểu tử, ngày mai điểm tâm nhưng là không còn. Chơi hẳn choáng nha, bản thân vẫn chờ ăn thịt kho tàu bản chân gấu nha."

Hắc Hùng rít gào liên tục, nó vốn là bên cạnh ngọn núi kia thú vương, có được "Hậu cung giai nhân" ba ngàn. Sao ngờ tới, Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly đột nhiên xuất hiện, bất quá bốn năm ngày thời gian, ba ngàn "Giai nhân" liền bị ăn sạch sẽ. Chính mình dưới sự tức giận lao ra sơn động, muốn chụp chết hai cái này kẻ trộm.

Một xuất hiện vẫn còn được, mới vừa xuất hiện đầu kia không kịp chính mình một cái lớn cỡ bàn tay Tiểu Hồ Ly liền nhảy lên thiên lên, đầu tiên là đoạn lại chính mình chút cái tay trái, lại ở trên người tự mình lưu lại vô số đạo vết trảo. Cuối cùng tựa như nhìn nướng chín đồ ăn đồng dạng nhìn mình chăm chăm, khiến hùng sồn tóc gáy.

Bồn nghĩ đến đánh không lại, ta còn chạy bất quá à. Bồn Hùng đối lại đỉnh núi, tiếp tục làm mưa làm gió, một lần nữa bắt người cướp của ba ngàn "Giai nhân", thời gian như cũ khoái hoạt. Thế nhưng là đầu kia hồ ly giống như là giống như điên, một mực truy đuổi sau lưng mình, lại không tự mình khởi hành, nhất định bên người Nhân Tộc xuất thủ đối phó chính mình.

Hắc Hùng phản nộ nơi đây rít gào, quạt hương bồ hữu trảo lôi cuốn vào uy uy phong thanh âm, chụp về phía Mạnh Phàm đầu.

Mạnh Phàm nghiêng người chút trốn, nhưng không ngờ bản chân gấu mãnh liệt cải biến động tác quỷ tích, khổ khổ nơi đây quét ra ngoài.

"Bồn Hùng, lại vẫn sẽ sử dụng lừa dối." Mạnh Phàm kêu to, đồng thời toàn bộ cánh tay vị trí hiện ra Giao Long đường vân, "Vây nhiều lần : so so người đó lực lượng càng lớn một chút."

Hắc Hùng mở ra miệng lớn dính máu, liều mạng nuốt luôn ánh trăng, cả thân thể lại biến lớn vài phần. Đồng thời bàn chân gấu lấy xuống độ mạnh yếu cũng lớn vài phần, mơ hồ như xé rách không khí thể.

"Vây mà có được Nguyệt Đồng Cổ Hùng huyết mạch, khó trách có thể trở thành một tôn thú vương." Mạnh Phàm mỉm cười, cho dù là chân chính Nguyệt Đồng Cổ Hùng thú con tới, mình cũng không sợ, huống chi là một cái vền vền có vài phần huyết mạch tạp chủng Hắc Hùng.

Cánh tay vị trí Giao Long đường vân càng óng ánh, trong lúc mơ hồ có huyền hóa ra một mảnh chân thật Giao Long thảo bộ đáng.

Oanh!

Hai cánh tay tương giao, một cổ sóng khí từ va chạm vị trí bộc phát ra.

Tiểu Hồ Ly ỏ vào thảo chồng chất trong chớp mắt đã bị thổi lên trời, có thể Tiểu Hồ Ly lại như cũ phiêu du tại chỗ cũ, chưa từng động đậy một chút.

"Bình thường tiểu tử, quá chậm. Lập tức muốn bình minh, ta vẫn chờ ngươi nhìn điểm tâm nha." Tiểu Hồ Ly cấp một cái sâu sắc ngáp.

Nhắc tới cũng khôi hài, Tiểu Hồ Ly với tư cách là một tôn Linh Thần, vốn không cần ăn cơm, ngủ, dựa vào hấp thu Nhật Nguyệt tinh hoa cùng ngồi xuống tu luyện liền có thể khôi phục thể lực. Có thể hấn thiên không, một ngày ba bữa không thể thiếu hấn, còn ăn được so với Mạnh Phàm đều nhiều hơn. Mỹ kỳ danh viết, tự nghiệm thấy sinh hoạt.

Mỗi khi giờ cơm, Mạnh Phàm chung quy trong lòng phi báng nói, tự nghiệm thấy sinh hoạt, ta xem là uy no bụng thềm trùng a. Ăn ăn, lần sau tại trong thịt hạ điểm thuốc xỏ, ăn chết ngươi.

Hắc Hùng thấy một kích không có kết quả, trong nội tâm liền lại sinh ý chạy trốn. Huy vũ vào bàn chân gấu muốn đem Mạnh Phàm bức lui vài mét, được thuận tiện chính mình đào thoát.

Mạnh Phàm ngược lại đến một bước, đỡ đòn quạt hương bỏ bàn chân gấu, song quyền mãnh liệt nơi đây vung ra.

Hữu thủ Chương Tâm Lôi, tả thủ giao long văn.

Oanh!

Song quyền đập ở trên người Hắc Hùng, bộc phát ra một hồi to lớn tiếng nổ mạnh.

Tiểu Hồ Ly từ phía sau nhảy dựng lên, "Ai nha, cái này không xong. Trực tiếp đem nội tạng chấn vỡ, một Hùng Đàm ăn."

Hắc Hùng mặt mũi tràn đầy lộ ra thần sắc sợ hãi, nhìn về phía bụng của mình, hai cái chén ăn cơm lớn nhỏ lỗ máu chính luôn không ngừng hướng ra phía ngoài phun huyết. Mà huyết trong động, nội tạng đã toàn bộ nát, quấy cùng một chỗ, phân ra không rõ kia khối là tâm can tỳ phổi thận.

Phù phù

Ngửa mặt hướng về sau đổ xuống.

Hắc Hùng đến chết đều không nghĩ tới chính mình sẽ chết tại trước mắt tay của Nhân Tộc, dưới cái nhìn của nó Mạnh Phàm mặc dù có uy hiếp, nhưng lại không cần mạng của mình. Nhưng cuối cùng vẫn là tính sai một bậc.

Mạnh Phàm toàn thân nhuốm máu, bất quá nhuộm không phải là của mình huyết, mà là Hắc Hùng huyết. Đón gió sừng sững tại sơn dã bên trong, lại có một tia Thánh Chiến thần hương vị.

Tiểu Hồ Ly sôi nổi nơi đây đi đến Hắc Hùng bên người, thuận thực nơi đây chặt bỏ bàn chân gấu, lại gỡ xuống Hắc Hùng bên hông hai lạng thịt, về mặt cười thỏa mãn nói: "Mặc dù không có Hắc Hùng gan, thể nhưng cái này đầu Hắc Hùng trình độ vậy mà không phải tầm thường gấu đen có khả năng thất và. Làm được hương vị vậy mà nhất định so với phía trước đã ăn tốt hơn không ít."

Đột nhiên, Mạnh Phàm sau lưng trong rừng rậm truyền ra một hồi "Toa Toa" tiếng bước chân.

Năm tên đang mặc hoa phục các thiếu nam thiếu nữ xuất hiện ở giữa tầm mắt.

Một người trong đó lên tiếng dò hỏi, "Xin hỏi, ngươi là Mặc Ngọc Sơn Tuấn Gia Tuấn Tử Khanh đi?"

(hai hợp một chương và tiết. Có chút chương và tiết trong đó không tốt lắm ngăn ra, cho nên kết hợp chương một tới phát, các vị thứ lỗi.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Tai bay vạ gió

"Xin hỏi, người là Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia Tuân Từ Khanh đi?" Năm tên hoa phục y quan thiếu nam thiếu nữ nhìn về phía Mạnh Phàm, ánh mắt lộ ra một tia ý mừng rỡ.

Mạnh Phàm toàn thân đều là huyết tinh, liền khuôn mặt cũng bị hùng huyết tắm rửa qua một phen, cho nên nhìn không ra hi nộ.

Năm tên hoa phục thiếu nam thiếu nữ thấy Mạnh Phàm không có trả lời, đành phải giải thích, "Chúng ta tới tự đứng ngoài giới Vương Gia, đối đãi cũng không có ác ý. Vừa rồi nhìn người đại chiến thủ vương, cảm thấy cái này mảnh trong núi lớn trẻ tuổi, hẳn là chỉ có Tuân Gia Tuân Từ Khanh mới có thể làm được. Cho nên mạo muội đi lên hỏi, xin hỏi người là Tuân Từ Khanh đi?"

Mạnh Phàm lộ ra một tia cảnh giác thân sắc, nói: "Các người cho thấy tới chiêu dụ đội ngũ?"

Hoa phục thiếu niên thấy Mạnh Phàm mở miệng, còn tưởng rằng hắn thừa nhận chính mình chính là Tuân Từ Khanh đâu, có chút cao hứng nói: "Chúng ta đại biểu Vương Gia trưởng bối, đặc biệt tới đây tìm người, hy vọng có thể kết xướng thiện duyên. Gia tộc tư học còn mà còn có ghé trống, không biết Từ Khanh huynh có hứng thú hay không?"

"Không đúng a, không đúng a. Tuân Gia Từ Khanh Đại Vương Thương, Đại Minh Vương của hắn thương rồi Tuân Từ Khanh từ trước đến nay là thương bất ly thân." Như thiếu nữ gào lên, chỉ trích Mạnh Phàm gạt người.

"Hắn lừa đảo, hắn tuyệt đối không phải Tuân Từ Khanh."

Mạnh Phàm lại là con mắt thoáng nhìn, "Ta cũng không có thừa nhận qua ta chính là Tuân Từ Khanh." Không hề để ý tới năm người.

"Người! Người! Người hỗn đản!" Thiếu nữ bị tức thành không nhẹ, thẳng đập mạnh mặt đất.

Rõ ràng cho thấy đầu lĩnh thiếu nam mang năng ngăn lại, về mặt ôn hoà nơi đây nói với Mạnh Phàm, "Mới vừa rồi là chúng ta mạo phạm, một nghĩ tới đây lại ra một người thiên kiều. Ta đại biểu gia tộc trưởng bối hướng người phát ra muốn mời, Vương Gia tư học đối đãi mở ra, không biết người có nguyện ý hay không lại gia tộc bọn ta học?"

"Vương Thai, người không thể một mình thay gia tộc trưởng bối hạ quyết định. Hơn nữa cái cuối cùng danh ngạch đã nói là để dành cho muội muội ta." Thiếu nữ vọt lên, cắt đứt thiếu nam Vương Thai.

Vương Thai bị thiếu nữ chống đối, trong nội tâm rất là không thích, "Vương Giai Nhĩ, lui ra. Ta làm việc còn chưa tới phiên người tới giáo."

Bị Vương Thai quát lớn, thiếu nữ chẳng những không sợ ngược lại cười lạnh nói, "Ta hiện tại giết được cái này trên núi đã nhân, nhìn người như thế nào muốn mời hắn tiến nhập tộc học."

Không nghĩ tới Vương Gia thiếu nữ một lời không hợp liền muốn giết người, hơn nữa còn là muốn giết mây mây không quan hệ Mạnh Phàm.

"Người thật đúng là bá đạo." Mạnh Phàm xoay người lại, liếc một cái liền chứng kiến Vương Giai Nhĩ rút ra bên hông bảo kiếm đâm về hắn.

Thật sự là một hồi tai bay vạ gió a.

"Vương Giai Nhĩ, người làm càn. Trưởng Lão nói qua, tiến nhập đại sơn, liền muốn thu hồi tính tình, không thể lỗ mãng." Vương Thai ánh mắt lạnh lùng nơi đây nhìn Vương Giai Nhĩ nhìn, tựa hồ như là đang nhìn một người chết.

Vương Giai Nhĩ kiếm đã tiếp cận Mạnh Phàm, Mạnh Phàm mãnh liệt bạo lui, hắn muốn nhìn một chút Vương Thai có thể hay không ngăn cản Vương Giai Nhĩ.

Thế nhưng là Vương Thai cũng không có hành động.

"Vương Giai Nhĩ, lần này đội trưởng là ta. Nếu người tiếp tục khư khư cố chấp, cản thận ta về đến gia tộc hướng Trưởng Lão cáo trạng." Vương Thai vẫn đứng tại chỗ, không có xuất thủ ngăn cản dấu hiệu.

Vương Giai Nhĩ huy vũ vào bảo kiếm, cười lạnh liên tục, "Vương Thai, người Ngụy quân tử này. Đừng tưởng rằng ta không biết người đang suy nghĩ gì, trở về cáo trạng? Cửa cũng không có. Lấy thân phận của người cùng địa vị, nếu như không phải dựa vào quan hệ bầm vấy đàn bà, lần này đội trưởng há có thể đến phiên người tới làm?"

"Hôm nay, ta còn muốn ngay trước mặt mọi người, khiến người biết, cái gì mới là huyết mạch chênh lệch." Vương Giai Nhĩ lần nữa cư trú mà đi, thế phải chém giết Mạnh Phàm lấy lập uy tín của mình.

Mạnh Phàm xem như đã minh bạch, hẳn trở thành hai người giao phong thủ đoạn.

"Hừ, dù sao là trên núi dã nhân, chết thì đã chết. Liền Tuân Tử Khanh đó ta đều không để vào mắt, huống chi là người?" Vương Giai Nhĩ cười lạnh, bảo kiếm tại mới lên dưới ánh mặt trời lờ ra một tia ngân bạch sắc sáng rọi.

Không phải không thừa nhận, ngoại giới tới con em gia tộc đều thân phụ không tâm thương tuyệt kỹ, Bạch Gia như Thiên Lô Đan, Ngô Gia như cầu long sứ hũ, mà Vương Gia đệ tử thì khiến cho một tay hảo kiếm pháp.

Kiểm khí khinh người

Vương Giai Nhĩ thực lực không tầm thường, bảo kiếm trong tay càng giống là dài quá con mắt đồng dạng, trên dưới bay múa đâm về Mạnh Phàm mà đến.

"Như không phải gia tộc trưởng lão lần nữa cường điệu, chiêu dụ Tuân Tử Khanh, ta thậm chí đều muốn một kiếm chém hẳn. Đương nhiên, nếu như hẳn lớn lên không tệ, ta có thể suy nghĩ một chút thu hẳn nhìn nam sủng." Vương Giai Nhĩ ngữ khí lạnh lùng, cảm giác mình thân phận cao quý, mà trong núi lớn những người này bất quá là huyết mạch đệ tiện dã nhân mà thôi.

"Hai mươi lăm năm trước, Bình Dương Sơn Mạnh Gia ra cái Mạnh Bắc Phong, cũng dám không chấp nhận ta Vương Gia chiêu dụ. Kết quả như thế nào? Là mất tích, hay là chết đi, ai biết được."

"Để cho đó của hẳn con trai cũng là phế vật, mười tuổi, vẫn còn ở Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ du đăng, cũng không có có thể đột phá Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, thật là một cái phế vật."

Vương Giai Nhĩ cười ha hả, nàng liền thích tại sát nhân lúc trước nói lên một đồng lớn, chậm hơn chậm hưởng thụ loại sát này người khoái cảm.

"Đúng là cái phế vật nha." Mạnh Phàm trong mắt lưu quang, tay phải nhẹ nhàng khoác lên bên hông Thuần Quân Bảo Kiếm phía trên.

"Dã nhân, ngoan ngoan để ta chém giết, tỷ tỷ ra tay rất nhanh, không có thống khổ." Vương Giai Nhĩ hai con ngươi lộ ra âm lãnh thần sắc, căn bản không đem người sống trên núi tánh mạng coi như nhân mạng.

Vương Giai Nhĩ kiếm tàn nhẫn lăng lệ, tựa như trong đêm tối một mảnh độc xà. Thật không biết nàng là như thế nào luyện thành loại này âm tàn độc ác kiếm pháp.

Chút đạo hàn mang từ mũi kiếm của nàng bắn ra, suýt nữa phá vỡ Mạnh Phàm làn da.

"Vương Giai Nhĩ, nếu người tiếp tục hồ đồ ngu xuẩn mất linh, ta đã có thể mặc kệ người rồi." Vương Thái quở trách nói, đồng thời tức giận hừ Mạnh Phàm nhát gan, vậy mà không dám đánh trả.

"Không cần người lo." Vương Giai Nhĩ huy vũ vào bảo kiếm trong tay, từng chiêu đều hướng phía Mạnh Phàm mệnh môn mà đi.

Mạnh Phàm tránh trái tránh phải, nhưng đặt ở bên hông tay phải một mực chưa từng dịch chuyển khỏi qua, tựa hồ tại cùng chờ đợi tất sát một kích. Đây cũng là Vương Giai Nhĩ không dám quá mức tới gần một trong những nguyên nhân.

"Trong núi dã nhân quả nhiên nhát gan, chỉ dám cùng dã thú tranh đấu, vậy mà không dám giết người. Thật sự là phế vật." Khác như hoa phục thiếu niên chăm chọc nói.

"Đúng vậy a, đúng vậy a. Phế vật một cái, liền người như vậy cũng dám xưng là thiên kiều? Thật sự là vũ nhục." Như thiếu nữ cũng ở chăm chọc nói.

Vương Thái sắc mặt rất khó nhìn, hẳn vốn định vào Mạnh Phàm coi như là không địch lại, ít nhiều cũng có thể cấp Vương Giai Nhĩ tạo thành điểm mặt bên trên tổn thương. Thế nhưng là hẳn lần nữa tránh né, chỉ có thể cổ vũ Vương Giai Nhĩ uy phong.

"Dã nhân, bôn tiểu thư có thể không có thời gian cùng người tiếp tục dây dưa." Vương Giai Nhĩ mặc dù một mực tiến công, luôn không ngừng huy vũ trong tay bảo kiếm đâm về Mạnh Phàm, thế nhưng là một kiếm cũng không có đâm trúng. Tương phản, Mạnh Phàm tay phải khoác lên trên thân kiếm, chỉ cần nâng lộ ra bất kỳ một cái nào sơ hở liền sẽ bị Mạnh Phàm phản kích, cho nên ngược lại là nàng gấp áp lực muốn càng lớn một chút.

Thời gian kéo thành càng dài, kiếm vung thành càng nhiều, nàng lộ ra sơ hở tính khả năng vậy mà lại càng lớn. Cho nên nàng chuẩn bị vận dụng sát chiêu, muốn một kích bắt lại Mạnh Phàm, không cho hẳn tìm từ kỹ phá trận cơ hội.

Vương Giai Nhĩ trong miệng nói lắm bầm, bảo kiếm trong tay vậy mà càng nơi đây đó bùng, chợt bắt đầu dấy lên tí ti hỏa diễm.

"Tộc tỷ muốn sử dụng hỏa sát kiếm pháp, đây chính là khó được học cơ hội, mau nhìn được rồi" ba người niên kỷ nhẹ hơn thiếu niên thiếu nữ tập trung tinh thần nơi đây nhìn Vương Giai Nhĩ kiếm nhìn, tựa hồ rất sùng bái Vương Giai Nhĩ.

Trên thân kiếm hỏa diễm, để lộ ra tí ti sát khí. Hiện tại Vương Giai Nhĩ lại huy động bảo kiếm tình hình đặc biệt lúc ấy lôi kéo một phen Phong Hóa, tăng cường bảo kiếm uy lực cùng tốc độ.

"Chết đi!"

Vương Giai Nhĩ đem bảo kiếm hướng phía trước hung hăng chút đâm, muốn trực tiếp đâm chết Mạnh Phàm.

Cùng lúc đó, Mạnh Phàm đặt ở bên hông tay rút cục động.

"Vụt!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Bắc Phong chi tử

"Vụt!"

Trên không trung, hai đạo hàn mang đảo qua, đem không khí đều ngưng đọng lại.

Chỉ nghe thấy một đạo cực kỳ rất nhỏ giọt nước nhỏ xuống tiếng.

"Là ai thắng?" Vương Gia các thiếu nam thiếu nữ tụ họp cùng một chỗ, nhỏ giọng thảo luận.

"Đương nhiên là tốt người tộc tỷ rồi. Tộc tỷ thế nhưng là gia tộc ngoại môn mười Đại Cao Thủ, trên núi đã nhân làm sao có thể đấu qua được nàng?"
Như thiếu nữ sùng bái nói.

Vương Thai đứng ở một bên, thần sắc lạnh lùng, nếu là thật sự khiến Vương Giai Nhĩ một kiếm giết đi kia đã nhân, một cái cổ vũ uy phong của nàng, ngay sau càng thêm không tốt quản lý. Có thể sẽ ảnh hưởng đến địa vị của mình. Hiện tại chỉ hy vọng kia đã nhân không muốn lập tức chết đi, tốt nhất thể phản tung tóe Vương Giai Nhĩ một thân huyết, áp chế áp chế uy phong của nàng.

Tại Vương Gia bốn người thiếu nam thiếu nữ nhìn chăm chú, Vương Giai Nhĩ phù phù một chút, té trên mặt đất. Chỗ cổ chảy ra đại lượng huyết tinh, nhanh chóng nhuộm hồng cả bên cạnh mặt đất.

"Làm sao có thể?" Nàng khó khăn lách vào xuất ra thanh âm, quả thật không thể tin được mình bại. Thế nhưng là sự thật liền bày ở trước mắt của nàng.

Mạnh Phàm rút kiếm mà đứng, bị Bắc Phong thổi vào người, vạt áo vù vù rung động.

"Có không có khả năng." Ngừ khí lạnh lùng hỏi đáp.

"Người đến tốt cùng là người đó?" Vương Giai Nhĩ ánh mắt lộ ra thần sắc sợ hãi. Chút Kiếm Tướng chính mình bại hạ trận, hẳn tuyệt đối không phải yên lặng hạ người vô danh.

"Ta chính là trong miệng người phế vật."

"Mạnh Bắc Phong chi tử, Mạnh Phàm!" Vương Giai Nhĩ chỗ cổ luôn không ngừng chảy ra cổ cổ huyết tinh, tùy ý muốn thân tử đạo tiêu.

"Cứu ta, cứu ta!" Nàng đưa tay chụp vào Vương Thai đám người phương hướng, sợ hãi từ vong, hi vọng đạt được cứu vãn.

Vương Gia bốn người đã sớm loạn thành hỗn loạn, rõ ràng hẳn là Vương Giai Nhĩ tộc tỷ uy phong chém giết đối thủ, có thể kết quả lại là bị đối thủ uy phong chém giết.

"Tộc tỷ, nhanh đi cứu Hồi tộc tỷ." Như thiếu nữ khẩn trương nơi đây kêu to nói.

Nhưng mà Vương Thai lại không có động, vẫn đứng tại chỗ, tro mắt nhìn Vương Giai Nhĩ chảy ra càng nhiều huyết tinh. Hẳn không hề động, thủ hạ chính là ba người thiếu nam thiếu nữ tự nhiên vậy mà không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Vương Giai Nhĩ thống khổ nơi đây vùng vẫy, đã không thở được.

"Giết đi ta, giết đi ta." Nàng mình bạch Vương Thai là tuyệt đối sẽ không cứu nàng, tại trong đó thống khổ nơi đây tại hít thở không thông bên trong chết

đi, chẳng bị đối thủ một kiếm chặt bỏ đầu tới thống khoái.

Mạnh Phàm thở dài một hơi, hần sở dĩ không có lập tức giết chết Vương Giai Nhĩ, chính là muốn nhìn một chút những cái này ngoại giới đệ tử có hay không thật sự như trong truyền thuyết như vậy lãnh huyết. Hôm nay đánh giá, quả nhiên.

Giơ tay lên bên trong Thuần Quân Bảo Kiếm, ra ngoài kéo ra một đạo duyên dáng đường cong.

Sát!

Vương Giai Nhĩ đầu người rơi xuống đất.

Lúc này, Vương Thai lại động, chỉ vào Mạnh Phàm cái mũi mắng to, "Vô sỉ tiểu nhân, chúng ta hảo tâm muốn mời ngươi tiến nhập tộc học, ngươi lại đau nhức hạ sát thủ. Các vị tộc đệ tộc muội, hôm nay vua ta đãi liền ở chỗ này thay vua của các ngươi tốt ngươi tộc tỷ bảo thủ rửa hận, tự tay chém giết vô sỉ dã nhân."

Vương Gia thiếu nam thiếu nữ vậy mà không phải người bình thường, tự nhiên minh bạch Vương Thai câu nói có hàm ý khác, vội vàng đáp lại, "Trong núi dã nhân, giết ta tộc tỷ. Thù này không đội trời chung, không báo thiên lý bất dung. Tộc huynh yên tâm, hôm nay ngươi là Vương Giai Nhĩ tộc tỷ làm hết thảy chúng ta đều nhau bầm báo chi tiết cấp gia tộc."

Vương Thai mỉm cười gật đầu, dẫn theo kiếm đi về hướng Mạnh Phàm.

"Vô sỉ tiểu nhân, tộc của ta muội mặc dù đã làm sai trước, có thể ngươi vậy mà không nên ra tay giết người. Lại càng không nên đem đầu lâu của nàng chặt bỏ, làm nàng thi thể chia lìa. Hôm nay, ta liền thay trời hành đạo, chém ngươi tiểu nhân." Vương Thai đem bảo kiếm xa xa chỉ vào Mạnh Phàm, tựa hồ chính mình là cái gì quang minh chính đại cái đó sư, hiện tại muốn thay trời hành đạo, trăm yêu trừ ma.

Mạnh Phàm cười lạnh, dự gia chi tội, huống chi đối phương đã quyết định ý nghĩ muốn cho Mạnh Phàm nhìn hại chết Vương Giai Nhĩ thế tội cừu non.

"Lúc trước, nàng còn lúc chưa chết không nhìn thấy ngươi tiến lên đây cứu, hiện tại ngươi đã tử đạo đã tiêu tan, ngươi liền như một cái đồ chó sủa chó, tại nơi này phát ngôn bừa bãi. Không ai không phải thực lấy là chúng ta những cái này dã nhân dễ khi dễ?" Mạnh Phàm chẳng muốn cùng những cái này lãnh huyết tiểu nhân nói nhảm, thích thì chiến, ai sợ ai.

"Ngươi, ngươi... Đại nghịch bất đạo. Giết người còn không dám thừa nhận, thật sự là vô sỉ, vô sỉ." Vương Thai đỏ hồng mắt mắng.

"Rốt cuộc là người đó vô sỉ, trong lòng mình rõ ràng." Mạnh Phàm trong tay nhẹ rung, đem Thuần Quân Bảo Kiếm bên trên giọt máu chấn động rơi xuống.

"Hảo hảo hảo, hôm nay ngươi hần phải chết." Vương Thai cười lạnh, chính mình trong gia tộc thế nhưng là ngoại môn thứ nhất, đánh bại Vương Giai Nhĩ như vậy thứ mười, quả thật chính là dễ như trở bàn tay, tự nhiên cũng được một đem Mạnh Phàm để trong lòng.

Huống chi, hần xem Mạnh Phàm chém giết Vương Giai Nhĩ bất quá là chiếm bảo kiếm sắc bén cùng xuất kiếm cấp tốc. Nếu là gặp gỡ chính mình, chắc chắn cho hần biết, cái gì mới gọi là khoái kiếm, cái gì mới gọi là phi kiếm.

Kiếm lóng lánh, từ trước mặt đâm tới, đập vào mi mắt chính là hơn mười người sắc bén mũi kiếm.

"Là Vương Thai tộc huynh kiếm hoa, kiếm này hoa nhìn như đơn giản, kì thực lăng lệ vô cùng, không có 4 - 5 năm thời gian căn bản luyện liền không thành."

Hần cũng không phải là không chế mấy chục lưỡi kiếm, mà là một cây kiếm giữ ra hơn mười người kiếm hoa. Mà lại mỗi một đóa kiếm hoa đều là chân thật tồn tại, cũng không ảo ảnh.

Mạnh Phàm thảm than, Vương Thai ném kiếm thủ đoạn quả nhiên là lợi hại, so với Vương Giai Nhĩ lợi hại không chỉ một vạn phần.

Mạnh Phàm bạo lui, bởi vì không biết Đạo Vương Thai kiếm hoa về sau còn hay không có dấu hậu chiêu.

"Thật không rõ ngươi là như thế nào đã bại kia biểu lóp." Vương Thai đem tiếng áp nơi này vền vền Mạnh Phàm cùng hai người bọn họ có khả năng nghe thấy trong phạm vi.

"Cũng trách kia biểu lóp khinh địch, một mực cửu công không được liền động khí, bị ngươi tìm được sơ hở, một kiếm chém rụng."

Vương Thai cười khê, tự nhận là hần cùng với Vương Giai Nhĩ bất đồng, sẽ không phạm loại này cấp thấp sai lầm.

Lại là mười đóa kiếm hoa xuất thủ, chặt chẽ nơi đây truy đuổi sau lưng Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm lui nữa, không muốn đối chiến cái này mười đóa kiếm hoa.

"Chỉ biết lui về phía sau, thật sự là phế vật nha." Vương Thai cười lạnh liên tục, trên mặt toát ra khinh miệt nghiền ngẫm.

Đột nhiên ánh mắt của hần sáng ngời, đem Tinh Thần lực xuyên vào trường kiếm bên trong, kiếm hoa bắn ra bốn phía, kia lưỡi kiếm rời tay bay ra,

hướng về lui về phía sau Mạnh Phàm chém tới.

Mạnh Phàm chiết giá hướng chạy như điên, kia lưỡi kiếm vậy mà vậy mà đột nhiên chiết giá hướng, tiếp tục hướng hấn chém tới.

Mạnh Phàm trong đầu chút mộng, "Ngự kiếm phi hành không phải Linh Thần Cảnh mới có thể làm được mà, hấn là như thế nào làm được một bước này?"

Ngự kiếm phi hành cùng điều khiển khí sát nhân vốn hấn nên đều là Linh Thần Cảnh tu sĩ mới có thể làm được, chính bởi vì Linh Thần Cảnh tu sĩ tu ra Linh Thần, có thể không mượn lấy tay chân điều khiển bảo kiếm nhóm vũ khí, mới áp đảo Uẩn Linh Cảnh cùng Tàng Thần Cảnh phía trên. Thử nghĩ một chút, cùng người tranh đấu, đối phương vũ khí đột nhiên rời khỏi tay, tự chủ công kích, cái này không khác cùng hai người đánh nhau. Hơn nữa còn là chỉ tâm Tâm Tướng thông hai người.

Kia lưỡi kiếm đi vòng vào mảnh liệt từ sau phương giết tới, Mạnh Phàm cơ hồ là sát mặt đất lướt qua, lúc này mới khó khăn tránh thoát. Tại hấn tránh thoát một cái chớp mắt, kinh hãi thoáng nhìn, chỉ thấy kia lưỡi kiếm chỗ chuôi kiếm có một đạo tinh tế bờ, cái này đạo dây nhỏ một mặt cùng kiếm tương liên, một chỗ khác thì tại Vương Thai trong tay. Mà cái này đạo bờ hết sức nhỏ như tơ, làm cho người ta rất khó phát giác.

Mạnh Phàm bừng tỉnh đại ngộ, "Nguyên lai như thế."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: So kiếm

Bảo kiếm lăng lệ, hóa thành một đạo kiếm quang thẳng hướng Mạnh Phàm, trên không trung run lên, hóa ra năm đóa kiếm hoa phóng tới Mạnh Phàm.

"Quả nhiên là như vậy." Mạnh Phàm trong nội tâm như đẩy ra mây mù thấy thanh thiên, hiểu rõ Vương Thai thủ pháp.

"Sáng tạo ra cái này thức thần thông người cũng là thiên tài, đáng tiếc dừng tại bọn họ trên tay, hiển lộ có chút chẳng ra gì." Hấn không lui về sau nữa, ngược lại đón kiếm hoa xông tiến lên đây.

Vương Thai cười to, "Gan chuột hạng người, rốt cục dám đánh trả sao? Ta còn tưởng rằng ngươi muốn một mực trốn ở đó nha."

Lúc trước năm đóa kiếm hoa đã tiêu thất trong không khí, hấn đành phải khống chế bảo kiếm, lại giữ ra năm đóa kiếm hoa, thẳng hướng Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm nhãn tình sáng lên, càng ngày càng tin tưởng suy đoán của mình. Vương Thai cái vốn không phải tại Di Khí Ngự Kiếm, mà là mượn chút cái rất nhỏ sợ tơ khống chế bảo kiếm hướng đi cùng động tác. Chỉ bất quá làm như vậy ngược lại suy yếu rất lớn bảo kiếm uy lực, quá xa rời uy lực chưa đủ, thân cận quá lời lại sợ làm bị thương chính mình. Nói là gần gà cũng không đủ quá đáng.

Nếu là gặp gỡ người bình thường, vừa thấy được bảo kiếm tự chủ tiến công, liền bị dọa đến hồn phi phách tán, chỗ nào còn có thể phát hiện trong đó huyền bí. Khi đó Vương Thai tự nhiên có thể nhẹ nhàng chém giết đối thủ.

Chỉ bất quá... Hấn gặp gỡ chính là Mạnh Phàm, từng là tu sĩ con trai của Mạnh Bắc Phong.

"Coong!"

Kiếm kêu âm thanh vang lên, Mạnh Phàm cánh tay nhất thời thấy huyết, bị lợi kiếm gây thương tích.

"Ha ha ha, gan chuột hạng người, hiện tại nghĩ liệu cái ngươi chết ta sống sao?" Một kiếm đâm bị thương Mạnh Phàm, Vương Thai cao hứng nơi đây cười ha hả, tựa hồ cùng bình thường trong đó bại con em gia tộc đồng dạng, đều là bị hấn một kiếm một kiếm chậm rãi đùa chơi chết.

Mạnh Phàm lại là lòng yên tĩnh như nước, dựa vào chính mình cường tráng khí lực, nhìn như bị tổn thương, kỳ thật một chút việc cũng không có. Vừa rồi một kiếm kia bất quá quệt làm bị thương da của hấn, liền thịt cũng không có phá vỡ, uy lực thật sự cực kì nhỏ. Còn có mấy ngày nay đều tại trong núi sâu cùng thú vương quân chiến, chịu được bị thương đã trở thành tập mãi thành thói quen việc nhỏ, rất nhanh liền có thể khôi phục lại.

Ngược lại là Vương Thai, căn bản không biết mình sơ hở đã lộ rõ, tựa như dưới ánh mặt trời bóng dáng không chỗ có thể ẩn nấp.

Mạnh Phàm đồng tử co rút nhanh, Vương Thai ném kiếm năng lực xác thực thắng được Vương Giai Nhĩ rất nhiều, Vương Giai Nhĩ ném kiếm còn cần lấy tay cầm kiếm, mà lại một đóa kiếm hoa đều thi triển không đi ra. Mà Vương Thai ném kiếm, không chỉ có thể rời khỏi tay, bảo kiếm càng thể bay ra

xa vài chục trượng, chấn động rớt xuống ra từng đóa từng đóa kiếm hoa.

Mà khi bảo kiếm cách cách thân thể của mình chừng bắt quá ba thước thì vậy vô cùng kinh khủng, hơn nữa dị thường hung hiểm.

Cận chiến dưới tình huống Ngự kiếm giết địch, hơi không cẩn thận, sẽ làm bị thương chính mình, bởi vậy đối với ném kiếm năng lực yêu cầu cực cao, vậy mà cho thấy đối phương kiếm thuật mạnh mẽ cùng đáng sợ, cùng với đối với chính mình kiếm thuật như mười phần lòng tin. Bằng không căn bản không dám như vậy Ngự kiếm.

Vương Thai không Kiếm Thủy bằng là cao, lại còn không có đạt tới loại kia tuyệt thế cao thủ tình trạng, cho nên thời điểm này Mạnh Phàm liền chuẩn bị cùng hắn cận thân giao chiến. Hay là đặc biệt gần cái loại kia, tốt nhất là mặt dán mặt, miệng dán miệng cái loại kia.

Bảo kiếm quay quanh Mạnh Phàm trên dưới tung bay, đâm, gọt, bôi, chọc, bổ, run, thiết, tựa như vô hình kiếm khách cầm chặt cây bảo kiếm này, từ từng cái xảo trá vô cùng phương vị hướng Mạnh Phàm đánh tới. Thế nhưng là cũng bị hắn hiểm hiểm nơi đây tránh thoát.

Mạnh Phàm cư trú mà đi, vọt tới Vương Thai trước người, huy vũ vào một đôi thiết quyền, hung hăng nơi đây hướng hắn đập tới.

Bên trái tay Chương Tâm Lôi, tay phải Giao Long vẫn.

Chương Tâm Lôi bạo phát, một hồi tiếng sấm cuộn cuộn mà đến. Giao Long vẫn phát sáng, Ác Giao đường vân sát khí vô cùng.

Vương thời đại hô, không chế bảo kiếm đánh tới.

Mạnh Phàm bên trái tay Chương Tâm Lôi hướng về sau mãnh liệt đánh ra, một hồi không bỏ kim loại chấn kêu âm thanh vang lên. Bảo kiếm bị đánh bay xa mấy chục thước, đã không kịp cứu viện Vương Thai.

"Đã không còn kiếm, ngươi chính là cái Tận Nhân." Mạnh Phàm hai tay tiếng gió từng trận, không ngừng mà đại lực vỗ vào Vương Thai trên lồng ngực.

Phốc!

Vương Thai liền tiếp ăn Mạnh Phàm mấy chục ký Chương Tâm Lôi cùng Giao Long quyền, lại chỉ là miệng phun huyết tinh, chưa từng chết đi.

"Khó trách, trên người của ngươi vậy mà ăn mặc Nhuyễn Kim Giáp." Vương Thai áo ngoài đã bị Mạnh Phàm đập nát, lộ ra trong đó ở dưới một tầng ánh vàng rực rỡ giáp mềm.

"Ngươi đáng chết!" Vương Thai xóa đi vết máu ở khóe miệng, vung trộm nhìn về phía sau lưng Vương Gia các thiếu nam thiếu nữ.

Quả nhiên, ba người đều lộ ra chấn kinh thần sắc, ăn nơi đây nhìn qua Vương Thai trên người Nhuyễn Kim Giáp.

"Đáng chết, Vương Thai, ngươi cũng dám trộm lấy gia tộc trọng bảo, Tử Ngọc Nhuyễn Kim Giáp." Một người thiếu nam chỉ vào Vương Thai tức giận nói.

"Không phải như thế."

Vương Thai muốn giải thích, thế nhưng là người kia thiếu nam lại hừ lạnh một chút.

"Còn có cái gì được giải thích, vương diệp, vương biện các ngươi vậy mà đều thấy được, Vương Thai hắn một mình trộm lấy gia tộc trọng bảo."

Hai gã khác thiếu nam thiếu nữ giữ im lặng, có chút bối rối mà nhìn Vương Thai.

Sát!

Một đạo kiếm quang chợt lóe lên, người kia chỉ trích Vương Thai trộm lấy gia tộc trọng bảo thiếu nam liền đầu thân chia lìa.

"Tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, cổ mê hoặc lòng người. Vương diệp, vương biện, các ngươi đều thấy được, đây là hắn gieo gió gặt bão."

Vương Thai thấy sự tình bại lộ, vì vậy liền đau nhức hạ sát thủ, tự tay chém giết tộc đệ.

"Không đúng, vương nghiệp hôm nay là đã chết tại dã nhân thủ, các ngươi đều nhớ kỹ đi?" Vương Thai quay đầu lại hung dữ nơi đây trừng mắt hai người nhìn, bức vào bọn họ gặt đầu xung phải mới bằng lòng bỏ qua.

"Không chịu được, không chịu được, vẫn là không yên lòng. Bằng không cùng nhau giết chết được." Vương Thai trong nội tâm thầm suy nghĩ nơi này, hay là không quá yên tâm chính mình hai cái thân tộc. Thế nhưng là lại nghĩ tới bọn họ cùng mẹ của mình kia bối ít nhiều có chút huyết thống, không quá thể hạ thủ được.

"Quyết chiến thời điểm còn dám phân thân, thật sự là không biết "Chết" chữ viết như thế nào sao?" Mạnh Phàm lần nữa vọt tới Vương Thai trước người, huy vũ vào song quyền công đi lên.

"Cút!" Vương Thai quát lên một tiếng lớn, không chế vào bảo kiếm hung hăng nơi đây chém về phía Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm rút ra Thuần Quân Bảo Kiếm, một đạo lăng lệ Hạo Nhiên Kiếm Khí xao động ra ngoài, đem phi kiếm đánh bay.

"Hà?" Vương Thai hừ lạnh một chút, không nghĩ tới Mạnh Phàm còn ẩn dấu một tay.

"Không nghĩ tới ngươi vậy mà tu luyện qua kiếm pháp, như vậy vừa vặn, chúng ta tới tỷ thí một chút người đó kiếm pháp mạnh hơn một ít." Vương Thai hoá đổi về bảo kiếm, cách không huy vũ vào bổ về phía Mạnh Phàm.

"Ai muốn cùng ngươi so kiếm, ngươi ti tiện đã là đệ nhất thiên hạ, có cái gì tốt so với." Mạnh Phàm lần nữa huy động Thuần Quân Bảo Kiếm, kích phát ra một đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí Tương Vương Thai phi kiếm đánh bay.

"Ha ha ha." Vương Thai vừa định cười to, đột nhiên nghe được lời của Mạnh Phàm bên trong ý tứ, "Dã nhân, ngươi nói ai là Tiệt Nhân."

"Ai muốn so với ti tiện, người đó là Tiệt Nhân a." Mạnh Phàm đã cư trú đi đến Vương Thai bên người, thu hồi Thuần Quân Bảo Kiếm, như trước đối về hai cặp nhục quyền hướng phía hấn đánh tới.

"Tiệt Nhân." Vương Thai lạnh kêu một tiếng, bởi vì Mạnh Phàm nắm tay đã hướng phía hấn trán đánh tới.

Vương Thai không kịp không chế bảo kiếm tới phòng, đành phải cường ép thay đổi thân hình, đem chính mình vai phải bại lộ cấp Mạnh Phàm.

Băng!

Chưởng Tâm Lôi tại Vương Thai trên vai phải bùng nổ, lưu lại một chén ăn cơm lớn nhỏ lỗ máu.

"A!" Vương Thai đau nhức quát, không nghĩ tới hấn ăn mặc Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp cũng có thể bị Mạnh Phàm đả thương, còn bị phế bỏ một cánh tay.

"Ngươi đi chết đi!" Vương Thai nổi trận lôi đình, đem bảo kiếm triệu hoán nơi này bên người, liều lĩnh nơi đây hướng Mạnh Phàm chém tới.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Hết thủy đều kết thúc

Mạnh Phàm tay phải khêu nhẹ, khoắc lên bên hông quý báu trên thân kiếm. Đồng thời hé miệng, chút phun, một đạo đậm kim sắc kiếm khí từ trong miệng của hấn bay ra.

Trùng trùng điệp điệp, giống như nhân gian Thánh Vương hạ giới dò xét chúng sinh.

Đậm kim sắc Hạo Nhiên Kiếm Khí phóng tới Vương Thai phi kiếm, lấy một loại dễ như trở bàn tay thế đem cái đó đánh nát, sau đó Mạnh Phàm bên hông bảo kiếm ra khỏi vỏ, thật thể mũi kiếm xông vào Hạo Nhiên Kiếm Khí bên trong, hóa thành một đạo kiếm quang, cấp tốc nơi đây thẳng hướng Vương Thai mà đi.

Chỉ nghe thấy một chút "Sát" nhẹ vang lên, huyết tinh bắn tung toé xa vài chục trượng.

"A!" Vương Gia cuối cùng hai người thiếu nam thiếu nữ lạnh lùng thét lên, Vương Thai thì thể cứ như vậy ngã vào cách cách bọn họ bất quá năm mét nơi đây. Lần đầu tiên từ vong cách cách bọn họ gần như thế.

"Vương Gia, đáng chết."

Mạnh Phàm ánh mắt lạnh lùng, giết chết Vương Gia hai người trong lòng của hấn cũng không một tia ngăn cách, ngược lại là cảm thấy khoan khoái, giống như là sống thành thị lão nhân đột nhiên trở về sơn dã loại kia hân hoan cảm giác.

"Sát, sát "

Lại là hai kiếm, cắt lấy hai người Vương Gia thiếu nam thiếu nữ đầu lâu, ném qua một bên.

"Bình thường tiểu tử, cái này Vương Gia tộc người trên người còn thật sự có không ít thứ tốt, so với phía trước đụng phải mấy người đều muốn nhiều."

Tiểu Hồ Ly từ trong lòng Mạnh Phàm nhảy ra ngoài, bay đến Vương Thai bên người, nhẹ nhàng mà đem Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp lột bỏ.

"Này là Nhuyễn Kim Giáp chỉ có thể tính vượt được bán thành phẩm, đợi về sau như tài nguyên, bản thân tự mình thay người luyện chế một phen. Đảm bảo người chính diện chịu lên tu sĩ một chương cũng không có chuyện riêng." Tiểu Hồ Ly cắn nát chính mình tiểu móng vuốt hướng phía Nhuyễn Kim Giáp lau, như là tại chữ như gà bới.

Sau một lát, hài lòng cầm ở trong tay nhìn nhìn.

"Được rồi, hiện tại này là Nhuyễn Kim Giáp như bản thân trận pháp, lực phòng ngự lại tăng lên một mảng lớn, còn có thể thả ra rất nhỏ lực phản chấn." Tiểu Hồ Ly đem Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp giao cho tay của Mạnh Phàm, ý bảo hẩn mặc vào thử một chút.

Mạnh Phàm đem Nhuyễn Kim Giáp mặc trên người, vừa vận vừa người, hơn nữa mấy may ảnh hưởng hành động tốc độ. Giống như là một lớp da da, dán tại Mạnh Phàm làn da phía trên, rất thoải mái.

"Hiện tại như này là Nhuyễn Kim Giáp, người chiến thắng Tuân Từ Khanh xác suất lại lớn vài phần." Tiểu Hồ Ly hí mắt vây quanh Mạnh Phàm bay tới bay lui, tựa hồ rất hài lòng bút tích của mình.

"Trừ vật đại, trừ vật đại. Bọn này oắt con không có khả năng không có trừ vật đại, bên trong khẳng định cũng không có thiếu thứ tốt." Tiểu Hồ Ly cùng Mạnh Phàm phân công hợp tác, Trương Vương nhà ta nằm trên thân người trừ vật đại đều lục soát ra ngoài.

"Khiên Dẫn Kiếm Pháp."

Mạnh Phàm tại Vương Thai trong túi trữ vật phát hiện một cuốn kiếm pháp bản dập, phía trên ghi lại lấy bờ ném kiếm phương pháp.

Lấy khí ngưng bờ, lấy bờ ném kiếm. Đây là Khiên Dẫn Kiếm Pháp bên trong ghi lại.

Tiểu Hồ Ly sau khi xem, lộ ra kinh bi thần sắc, "Bất quá là Bảng Môn Tà Đạo mà thôi, thật sự đụng với Linh Thần Cảnh tu sĩ, một trăm cũng không đủ sát."

"Cái này lấy Tuyền Không Kiếm Chi Thuật bất quá mới rời tay mùi trượng, lại suy yếu độ mạnh yếu, càng kéo chậm tốc độ, hoàn toàn là gân gà. Không nên nhìn phía trên viết rất lòe loẹt, kỳ thật chỉ có thể dọa dọa ngu xuẩn. Nếu là đụng với thiên kiều cấp nhân vật, bọn họ một tay cầm kiếm đều có thể đánh bại."

Mạnh Phàm cũng không coi trọng cái này Khiên Dẫn Kiếm Pháp, rốt cuộc trời sinh kiếm thai không nhiều lắm, muốn hoàn toàn thả ra kiếm pháp này thực lực chỉ có kiếm thai có thể làm được.

"Hỏa sát kiếm pháp."

Mạnh Phàm lại từ Vương Giai Nhĩ trong túi trữ vật phát hiện mặt khác một cuốn kiếm pháp bản dập, ghi lại chính là kiếm, hỏa tương dung chi thuật.

Lấy hỏa làm kiếm, lấy kiếm tái hỏa. Đây là hỏa sát kiếm pháp bí quyết.

Tiểu Hồ Ly lại xem thường nói, "Phổ thông hỏa kiếm chi thuật mà thôi, xa xa so ra kém người kia khối kiếm bài bên trên hỏa diễm kiếm đạo. Tại trong đó học hỏa kiếm chi thuật, chẳng nghiên cứu nghiên cứu kiếm bài bên trên hỏa diễm kiếm đạo."

Mạnh Phàm gật đầu, Hạo Nhiên Kiếm Khí của mình thế nhưng là cùng hỏa diễm kiếm đạo đánh đồng năm Đại Diễn sinh kiếm đạo nhất, căn bản chương mất cái này phổ thông hỏa kiếm chi thuật.

"Phù Quang Lược Ảnh kiếm, Phát Liễu Kiếm Pháp, Thiểm Điện Kiếm Pháp."

Mạnh Phàm lại từ mặt khác ba tên thiếu niên thiếu nữ trên người tìm ra ba cuốn kiếm pháp bản dập, nhưng cũng bị Tiểu Hồ Ly hạ thấp không đáng một đồng.

"Hắc hắc, không thể lãng phí. Ta tuy không cần, thế nhưng là bộ lạc cần a. Đưa về bộ lạc, khiến đám kia Hầu Tề Từ mỗi ngày luyện kiếm, đoán chừng không cần vài năm chính là một đám hảo thủ." Mạnh Phàm nhếch miệng cười ngậy ngô nói, vừa nghĩ tới đám kia Hầu Tề Từ trong lòng liền không khỏi mềm nhũn.

Trong bộ lạc một mực không có giống dạng pháp môn tu luyện, hiện tại như Vương Gia "Gửi tặng", không ra vài năm thời gian Mạnh Gia chắc chắn tại trong bộ lạc đại phóng dị sắc. Nói không chừng đến lúc sau cùng đệ nhất bộ lạc định Văn Sơn Tả gia còn có thể chút tranh cao thấp.

"Là có thể, đám kia Hầu Tề Từ tuy thiên phú bằng bằng, thân thể lại mạnh hơn người bình thường. Luyện kiếm là lại phù hợp bất quá. Lần sau ta lại truyền người một bộ rèn luyện gân cốt thảo dược phổ, khiến bọn họ rèn luyện rèn luyện gân cốt, liền có thể càng cường đại hơn." Tiểu Hồ Ly yêu ai yêu cả đường đi, đối với Mạnh Gia đám kia Hầu Tề Từ cho thấy rất có hảo cảm.

Mạnh Phàm thay tộc nhân cảm tạ Tiểu Hồ Ly, lại từ Vương Gia trong túi trữ vật lấy ra một đồng bình bình lọ cùng một ít vàng bạc châu báu, nhìn qua giá trị xa xỉ.

"Đều là chút tâm thường thuốc chữa thương, tổn thương gân động cốt có thể trị, đứt tay đứt chân thì không được." Tiểu Hồ Ly nói.

"Về phần vàng bạc châu báu nha, chờ người về sau đi ra ngoài cái này mình đại son, liền biết vàng bạc châu báu không có cái gì giá trị. Tu sĩ sẽ không sử dụng vàng bạc với tư cách là trao đổi môi giới."

"Thế nhưng là ta cũng cần a, các loại làm đồ ăn gia vị cũng cần dùng vàng bạc đi mua a."

Tiểu Hồ Ly đầu đầy hắc tuyến.

...

Vào đêm

Lại là một vòng hoàn mỹ trắng sáng, gió đêm quét, mang đi ban ngày mỗi một. Trải qua ban ngày khấn trương chiến đấu, Mạnh Phàm đã mỗi một không chịu nổi, nằm ở một khối to lớn tảng đá gần đó ngủ rồi.

Tiểu Hồ Ly thì híp mắt, giả trang ngủ, kỳ thật cảnh giác xung quanh hết thấy.

"Buổi tối ăn kia khối Hắc Hùng Chưởng ăn ngon thật, không hổ là thú Vương cấp cái khác thịt. Đợi về sau, Tiểu Phàm Tử cường đại, liền đi săn bắn càng cường đại hơn Hắc Hùng. Kia hương vị tất nhiên càng thêm mỹ diệu." Tiểu Hồ Ly đầy trong đầu đều là ăn ăn, thật không biết hắc đòi trước là không phải quỷ chết đói đầu thai.

"Còn có lúc trước mặt ong chân gà, quả thật chính là tuyệt phẩm a, ta từ trước đến nay chưa từng ăn ăn ngon như vậy đồ vật. Đáng tiếc Tiểu Phàm Tử không muốn làm nhiều, nói cái gì vật lấy hiếm là quý, nếu một mực ăn liền không thể ăn." Tiểu Hồ Ly khóe miệng đã chảy ra nước miếng, nhìn qua làm cho người ta cảm thấy là tại trong giấc ngủ không tự chủ chảy nước miếng.

"Toa Toa, Toa Toa "

Đột nhiên cách đó không xa trong bụi cỏ phát ra một đạo rất nhỏ tiếng vang, như là cái gì đã thú tại lặng lẽ tiếp cận.

"Người đó?"

Tiểu Hồ Ly mãnh liệt luôn lên thân, quát hỏi. Đồng thời tiểu móng vuốt nhanh chóng vung ra, một đạo sắc bén kiếm quang bắn ra.

Trong giây lát chút cổ kính khủng uy áp từ trong bụi cỏ bộc phát ra, đụng tán kiếm quang, đánh úp về phía Tiểu Hồ Ly, lại vừng vàng nơi đây tránh được Mạnh Phàm. Đem Tiểu Hồ Ly áp chế trên mặt đất không thể động đậy.

"Đến tột cùng là người đó?"

Tiểu Hồ Ly có chút sợ hãi mà hỏi, không biết tên sinh vật thực lực lại muốn vượt xa chính mình.

Tối nay sợ là gặp nguy hiểm.

"Toa Toa, Toa Toa "

Một đạo hắc ảnh từ thảo chông chất bên cạnh đi ra, đi đến dưới ánh trăng.

Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy chán kinh, dĩ nhiên là trong bộ lạc cái kia thích nuốt luôn nước thuốc ngu ngốc Đại Hoàng Cầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Không tưởng được Thần Thú

Đại Hoàng Cầu đứng ở ngân sắc dưới ánh trăng, một thân mềm mại hoàng sắc bộ lông tại ánh trăng chiếu rọi xuống hiển lộ vô cùng mỹ lệ.

"Người..." Tiểu Hồ Ly bị Đại Hoàng Cầu thả ra uy áp trấn áp trên mặt đất, chỉ có thể hơi hơi nâng lên cái đầu nhỏ nhìn lên hắn.

"Người quả nhiên là Thần Thú."

Đại Hoàng Cầu lén lút đến gần, mặc qua Tiểu Hồ Ly bên cạnh, đi đến bên người Mạnh Phàm.

"Người đến cùng muốn làm cái gì?" Tiểu Hồ Ly có chút sợ hãi mà hỏi, hẳn sợ hãi Đại Hoàng Cầu hạ độc thủ, thừa dịp Mạnh Phàm ngủ say một ngụm cắn chết hẳn.

"Chuyện của ta, không cần phải ngại ngần. Ngươi cũng không cần biết." Đại Hoàng Cầu miệng phun tiếng người, nếu là bị Mạnh Phàm biết chắc chắn dọa kêu to một tiếng. Theo bên người vài năm đồng bọn, dĩ nhiên là một cái Thần Thú, vẫn sẽ tiếng người nói Thần Thú.

Nó đem cao quý chính là đầu lâu tới gần Mạnh Phàm đầu, duỗi ra cái mũi người người, "Chính là hương vị."

Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy mồ hôi đầy đầu, cái này Đại Hoàng Cầu đến cùng muốn làm cái gì hẳn không biết, có thể là mình tuyệt đối không cho phép nó tổn thương Mạnh Phàm. Cho dù là cần chính mình tiêu hao bốn nguyên, mượn tới từng là một phần lực lượng vậy mà sẽ không tiếc.

"Không nên lộn xộn, lấy thực lực ngươi bây giờ căn bản đầu không lại ta. Cho dù là tiêu hao bốn nguyên mượn tới đỉnh phong thời kỳ lực lượng cũng không được." Đại Hoàng Cầu khám phá Tiểu Hồ Ly ý nghĩ, trực tiếp một lời nói toạc ra.

Sau đó mở ra miệng lớn dính máu tới gần Mạnh Phàm cái trán.

"Dừng tay!"

Tiểu Hồ Ly kêu to, nếu là bị Đại Hoàng Cầu một ngụm cắn xuống lại, Mạnh Phàm nhất định sẽ hải cốt không còn.

"Ngươi theo hẳn vài năm, chính là nuôi dưỡng một con rắn cũng nên như cảm tình. Ngươi không thể làm như vậy."

Đại Hoàng Cầu mất điếc tai ngo, kiên định mà đem miệng chó tới gần Mạnh Phàm đầu.

Tiểu Hồ Ly thiếu chút nữa muốn bạo khởi, lại đột nhiên trông thấy chút đạo hoàng mang từ Đại Hoàng Cầu trong miệng bay ra, bay vào mi tâm Mạnh Phàm bên trong.

Mạnh Phàm trong giấc mộng đau hừ một tiếng, mi tâm "Xuyên" chữ văn tự động hiển hiện, bắt đầu diễn biến vô đạo thiên nhãn.

"Thì ra là ngươi mở ra hẳn vô đạo thiên nhãn." Tiểu Hồ Ly có chút khiếp sợ nhìn qua Đại Hoàng Cầu, xem ra chính mình là sai kỳ quái nó.

Phun ra kia đạo hoàng mang, Đại Hoàng Cầu lập tức chán chường hạ xuống, trấn áp Tiểu Hồ Ly không bỏ uy áp cũng đã biến mất. Nó nằm sấp bên người Mạnh Phàm, rất giống một cái gần đất xa trời lão cầu.

"Ta chỉ là đem bắt đầu vốn thứ thuộc về hẳn trả lại cho hẳn mà thôi." Đại Hoàng Cầu xui lơ trên mặt đất, hữu khí vô lực nói.

Mà đang ngủ say Mạnh Phàm như trước tại rên, mi tâm vô đạo thiên nhãn càng óng ánh, đang tại từng bước thành hình.

"Nói như vậy vô đạo thiên nhãn là tồn tại ở hẳn trong huyết mạch, ngươi bắt quá là thay hẳn mở ra cánh cửa này hộ người dẫn đường." Tiểu Hồ Ly đứng dậy, cũng không có phần nộ nơi đây phóng tới Đại Hoàng Cầu, ngược lại có chút kính nể mà nhìn hẳn. Một đầu Thần Thú, lại nguy trang thành một cái huyết mạch đề tiện chó vàng, còn nguy trang đã nhiều năm. Đối với tại bọn họ những cái này huyết mạch chủng tộc cao quý mà nói quả thật chính là so với giết đi bọn họ còn khó chịu hơn.

"Hắn..." Đại Hoàng Cầu muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là lựa chọn không nói phá vỡ.

"Về sau có cơ hội liền dẫn hẳn lại Nhân Tộc Hoàng Thành, chỗ đó có hẳn thân thể mạnh mẽ."

Tiểu Hồ Ly gật đầu, Mạnh Phàm sớm muộn là muốn đi ra cái này mảnh đại sơn. Như vậy rồi đi cái này mảnh đại sơn về sau hẳn là đi đâu được đâu, cũng không thể dẫn hẳn quay về Thần Tộc của mình lãnh địa, chỗ đó địch nhân thật sự quá nhiều cũng quá mạnh mẽ.

Kia cũng chỉ phải tại Nhân Tộc lãnh địa chậm rãi bồi dưỡng thực lực, đợi đến đầy đủ cường đại sau lại sát quay về Thần Tộc, đoạt lại nhục thể của mình, rửa sạch phía trước hổ thẹn.

"Những ngày này, các ngươi nhất cử nhất động ta đều nhìn ở trong mắt." Đại Hoàng Cầu khôi phục chút một ít thể lực, ngồi xuống nói.

"Ngươi là thật tâm dạy bảo Tiểu Phàm Tử, điểm này ta có thể nhìn ra."

Tiểu Hồ Ly trả Đại Hoàng Cầu một cái liếc mắt, nghĩ thầm nói, ngươi cái này không phải tại nói nhảm nha, bản thân về sau còn phải dựa vào hẳn sát quay về Thần Tộc, rửa sạch phía trước hổ thẹn nha.

Đại Hoàng Cầu đứng dậy, chậm chậm nơi đây hướng núi rừng thâm xứ, "Về sau tiểu tử này phải dựa vào ngươi chiếu cố. Không có cái gì có thể cự tuyệt ngươi, cái này khóa Long Châu liền tặng cho ngươi a."

Một khóa hoàng xán xán thủy tinh châu bay đến trước mặt Tiểu Hồ Ly.

Tiểu Hồ Ly cảm thấy mừng rỡ, Long Châu thể nhưng là Long Châu bảo bối, như ôn Dưỡng Linh thần công hiệu thần kỳ. Hiện tại chính mình không có thân thể, chỉ có thể lấy Linh Thần phương thức tồn tại, nhất là cần Long Châu vật như vậy.

"Người muốn rời đi đi?" Tiểu Hồ Ly nhìn về phía Đại Hoàng Cầu rời đi bóng lưng, cảm thấy tối nay giống như là tại uy thác.

"Hai người chúng ta cùng nhau dạy bảo bình thường tiểu tử không càng tốt sao?"

Đại Hoàng Cầu quay đầu lại nhìn một cái Mạnh Phàm, ngữ khí có chút dịu hùi nói, "Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, là thời điểm trở lại chính mình nguyên bản vị trí."

"Tiểu Phàm Tử về sau liền giao cho người rồi."

Đến lúc Đại Hoàng Cầu rời đi, Tiểu Hồ Ly cũng không có tái mở miệng giữ lại, bởi vì hắn biết, Thần Thú trong đó như chính bọn họ ngao khí, không phải câu nói đầu tiên có thể thay đổi dần tâm ý của bọn hắn, khiến bọn họ lưu lại. Hơn nữa, mấy năm này ngày trang thành Đại Hoàng Cầu thật sự là bị đè nén thiên tính của nó, hiện tại hắn muốn phóng thích thiên tính nhìn quay về chính mình, nhìn quay về cao cao tại thượng Thần Thú.

Không bao lâu, chút đạo hoàng mang từ đằng xa tháo chạy thiên lên, gầm thét bay về phía phương xa.

Mạnh Phàm như trước trong giấc mộng yên ả, mi tâm "Xuyên" chữ vẫn đã hoàn toàn diễn biến thành vô đạo thiên nhãn, khắc khắc ở mi tâm, còn kém cuối cùng hóa thành một khóa chân thật con mắt.

Vô đạo thiên nhãn phát ra óng ánh hào quang, đem cái này một mảnh núi rừng chiếu rọi thành giống như ban ngày.

"Ừ... Ừ... A... Ừ"

Mi tâm Mạnh Phàm chảy ra huyết tinh, tựa hồ như một khóa ánh mắt giấu ở dưới làn da mặt, muốn tránh thoát trói buộc nhảy ra.

Thụy sáng dâng lên, mi tâm cùng một vòng mặt trời nhỏ tựa như. Đồng thời phát ra trận trận lũ bất ngờ vỡ òa tiếng, thanh thế kinh người, không ngừng rung động, phóng thích khí tức cường đại.

Đột nhiên, một đạo rừng rực thần mang vọt lên, đem cả tòa núi thể bao phủ, dọa Tiểu Hồ Ly nhảy dựng.

"Thần Tiên bản bản, mở ra vô đạo thiên nhãn hình thức ban đầu mà thôi, như thế nào dẫn phát kinh người như vậy ba động."

Tiểu Hồ Ly xóa đi cái đầu nhỏ bên trên mồ hôi, có chút bất đắc dĩ nói, "Cường đại như vậy ba động ôn tồn âm đều nhao nhao bất tỉnh người, người là ngũ được có nhiều chết a. Ngũ được cùng lộn chết tiết tựa như."

"Xuyên" chữ vẫn bị một khóa chân thật ánh mắt mà chuyển biến thành. Chỉ thấy viên kia con mắt dọc tại Mạnh Phàm hai con mắt, vụt sáng vụt sáng.

Mà mỗi một lần mở ra hoặc khép kín, đều lôi kéo thiên địa cộng minh, cảnh tượng thật sự khủng bố. Rốt cục, chân trời sắp trong, viên kia mắt dọc vậy mà không hề dâng lên thần mang, tất cả hào quang cũng bị ẩn đi, trở về mi tâm chỗ đó.

Vô đạo thiên nhãn chậm rãi khép kín, phảng phất chỗ mi tâm có một cái Thần Lô đang thiêu đốt, cuối cùng chậm rãi ẩn đi.

Mạnh Phàm tại đệ một luồng dương quang chiếu rọi xuống mở mắt.

"Ừ... Ta tối hôm qua nằm mơ dường như mơ tới Đại Hoàng." Hắn xoa xoa nháy nháy mắt buồn ngủ, trên đầu tóc vậy mà như ỏ gà tựa như.

"Đại Hoàng dường như tại cùng ta cáo biệt. Thật sự là kỳ quái, Đại Hoàng làm sao có thể tiếng người nói, hắn thể nhưng là chó a."

Mạnh Phàm trong lúc vô tình nghiêng mắt nhìn đến Tiểu Hồ Ly, nhất thời cảm thấy nếu như Đại Hoàng rất biết nói chuyện vậy mà không phải rất kỳ quái.

Tiểu Hồ Ly cái trán gân xanh nhảy lên, ngón tay bóp nơi đây ken kết rung động, mắng: "Không muốn đem ta cùng loại kia chó đất đánh đồng."

Thể nhưng nghĩ lại, Đại Hoàng Cầu thể nhưng là Thần Thú a, được như chính mình vậy mà không cao bằng hắn đất hơn thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Tuân Gia Cầu Nhi nói đầu tới gặp

Thời hạn một tháng, chớp mắt rồi biến mất. Cự ly thi đấu chỉ vện vện có bốn năm ngày thời gian.

Mạnh Phàm lựa chọn buông xuống tất cả tâm tư, đem chính mình thả không, triệt để nơi đây dung nhập cái này ngàn vạn trong núi lớn.

"Bình thường tiểu tử. Còn dư lại mấy ngày thời gian ngươi liền nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, không muốn đem thần kinh buộc được thật chặt. Lấy thực lực ngươi bây giờ, chỉ ít có năm thành năm chắc chém giết Tuân Gia Hoàng Mao tiểu nhi." Tiểu Hồ Ly nằm ở trên ngọn cây, cấp một cái sâu sắc cấp thiết.

"Chi có năm thành năm chắc đi?" Mạnh Phàm lẩm bẩm nói.

"Ta chỉ chính là năm thành năm chắc đánh chết, đoán chừng như bảy thành năm chắc đánh bại, như chín thành năm chắc sống sót." Tiểu Hồ Ly khinh bỉ nhìn hấn một cái.

Muốn biết rõ, Mạnh Phàm đặc huấn vẫn chưa tới một tháng thời gian, đã có được bảy thành năm chắc đánh bại Tuân Tử Khanh, cái này là bức nào thần tốc a. Hấn lại vẫn không cảm thấy thỏa mãn.

Nhưng rốt cuộc mấy ngày sau liền là sinh tử quyết chiến, thời điểm này thể ít nhiều một thành tỷ số thắng liền ít nhiều một thành sống sót khả năng, người đó là ngại mệnh thiếu nha.

"Nếu khiến người khác đã nghe được, đoán chừng phải mắng to ngươi không biết tốt xấu."

Hiện giờ Mạnh Phàm đã không thể lại cùng một tháng trước Mạnh Phàm đánh đồng, chẳng những tu vi như thật lớn đề cao, thần thông, pháp thuật vậy mà tinh thông không ít, càng có Đại Đế Quan Tướng Đồ trấn áp khí vận, Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp hộ thể cùng đặc thù dưới điều kiện gây ra võ đạo thiên nhân.

"Được rồi, hết thầy tất cả nghe theo ngươi." Mạnh Phàm đặt mông ngồi dưới đất, lộ ra sau lưng vài đầu vừa mới chết không lâu sau thú vương thi thể. Như trắng như trâu đực lông lầy hoa mãnh liệt, như trên đầu Trường Giác thanh lân cự mãng, như cánh như rù xuống văn Kim Sí Đại Bàng... Năm con bắt đồng loại hình thú vương, toàn bộ đến tội không sai.

Tiểu Hồ Ly trả hấn một cái sâu sắc bạch nhãn, trong lòng nghĩ, "Từ khi Đại Hoàng Cầu thay hấn mở ra võ đạo thiên nhân, Mạnh Phàm thực lực liền lại tinh tiến một mảng lớn. Lúc trước một mình đối phó một cái thú vương còn tràn đầy nguy cơ, hiện tại đã có thể làm được đồng thời đại chiến hai cái, thậm chí ba con mà không rơi xuống hạ phong. Còn có Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp hộ thể, một hồi đại chiến hạ xuống, thú vương đều không nhất định có thể gây tổn thương cho nơi này hấn."

"Tuy hấn còn sẽ không vận dụng võ đạo thiên nhân, thế nhưng là võ đạo thiên nhân mang cho Phản Bộ của hấn lại là thời điểm đều tại, luôn không ngừng cường hóa cơ thể cùng tinh thần."

Mạnh Phàm lấy ra quả đại, nhét vào trong miệng, đại khẩu nhai nuốt lấy. Đưa tay hỏi Tiểu Hồ Ly có muốn hay không ném thử, Tiểu Hồ Ly lại là liên tục khoát tay, biểu thị chính mình chỉ ăn thịt.

"Tiểu tử này tiến độ tu luyện thật sự vượt quá ta mong muốn, vốn lấy là trải qua một tháng đặc huấn, tối đa thể đạt tới bốn góc thành năm chắc đánh bại đối thủ. Lại không nghĩ rằng lại bị sống sờ sờ đề cao hơn một nửa."

"Cái này hỗn tiểu tử căn cốt chỉ có thể tính vượt được bình thường, nhưng nghị lực cùng số mệnh lại là tốt thần kỳ. Nhất là hư vô này mờ mịt khí vận, hấn là tiểu tử này thật sự là..." Tiểu Hồ Ly lắc cái đầu nhỏ, cảm thấy bị chính mình hù đến, Mạnh Phàm làm sao có thể sẽ là loại kia tồn tại. Truyền thuyết loại kia tồn tại mười triệu năm đều sẽ không xuất hiện một cái, làm sao có thể trùng hợp như thế nơi đây bị chính mình đụng với nha. Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

Mạnh Phàm ăn như hồ đói nơi đây đem trong tay quả đại ăn tươi, vừa vận trông thấy Tiểu Hồ Ly tại kia lẩm bẩm, liền tò mò nói "Nghĩ gì thế?"

Tiểu Hồ Ly bị Mạnh Phàm hỏi lên như vậy, ngược lại là lại càng hoảng sợ, ngượng ngùng nơi đây mở miệng nói: "Ta đang suy nghĩ buổi tối ăn cái gì được nha."

Mạnh Phàm ôm bụng cười cười to, cái này đầu tham ăn hư hồ ly quả nhiên ba vài câu không có lý khai com tới. Lau miệng, đứng dậy, "Đêm nay chúng ta đi bắt mấy cái hồng tu cá, lại đi đào mấy cái quả trứng, nhìn một phần vậy cá chung trứng."

"Vây cá chung trứng? Tốt, tốt!" Tiểu Hồ Ly tuy không hiểu làm như thế nào, lại biết rõ đây nhất định lại là Mạnh Phàm phát minh món ăn mới phổ. Muốn làm món ăn này đệ một khách quen.

...

Mấy ngày nay xem như Mạnh Phàm trôi qua thoải mái nhất mấy ngày, Tiểu Hồ Ly không hề thúc giục hấn khiêu chiến thú vương, vậy mà không hề buộc hấn luyện tập quyền pháp, kiếm pháp. Ngược lại mang theo hấn du sơn ngoạn thủy, xuyên toa vu trùng điệp đại sơn cùng hà lưu trong đó.

Nước suối đình đông, Mạnh Phàm quơ lấy lạnh lùng nước suối rửa mặt.

"Bình thường tiểu tử, ngươi biết không, đã từng chúng ta Cửu Vĩ thần hồ nhất tộc chính là sinh hoạt tại như vậy một mảnh tình thơ ý họa nhân gian trong tiên cảnh. Chỉ tiếc về sau..." Hôm nay, tâm tình của Tiểu Hồ Ly có chút sa sút, có thể là xúc cảnh sinh tình, hồi tưởng lại đã từng thống khổ cố sự.

"Chỉ tiếc về sau Thần Tộc đại chiến, chúng ta Cửu Vĩ nhất tộc bị một cái khác Thần Tộc đánh bại, tộc nhân chết thì chết trốn thì trốn, hiện trên Tổ Tinh sợ là chỉ còn lại ta một cái Cửu Vĩ thần hồ. Ha ha, còn là một mất đi thân thể phế vật."

Mạnh Phàm đi đến bên người Tiểu Hồ Ly, đưa hân kéo gần trong ngực của mình, "Yên tâm, ta nhất định sẽ thay ngươi đoạt lại thân thể, thay các ngươi thần hồ nhất tộc báo thù rửa hận."

Tiểu Hồ Ly nghẹn ngào, cứng rắn cắn răng quan không để cho mình khóc lên.

"Những ngày này ngươi một mực ở đây ta như thế nào trở nên mạnh mẽ, hiện tại ta lại muốn dạy ngươi không muốn quá cậy mạnh. Nên khóc thời điểm liền khóc lên, ngươi cũng xem qua ta khóc đối với, chắc hẳn sẽ không so với ta còn muốn chênh lệch a." Mạnh Phàm ngữ khí mềm yếu nói.

"Xú tiểu tử, Xú tiểu tử."

Tiểu Hồ Ly thật sự khóc lên, nhưng khóc đối với quả thực khó coi, nước mắt nước mũi một chỗ lưu, hiển lộ có chút lòi thối.

Đội Tiểu Hồ Ly khóc xong, tâm tình không hề ba động, lại khôi phục đã từng lão khí hoành thu đáng dấp.

"Bình thường tiểu tử, nếu ngươi là dám đem sự tình vừa rồi nói ra, cẩn thận ta thiên ngươi."

Mạnh Phàm cười khổ, cũng biểu thị tuyệt đối không nói ra.

Tiểu Hồ Ly bay đến Mạnh Phàm đầu vai, nằm sấp ở phía trên, chỉ vào Bình Dương Sơn phương hướng nói: "Đi thôi, phú quý không trả hương như cảm y dạ hành. Hiện tại ngươi muốn nghênh ngang nơi đây trở về gia tộc, lớn tiếng báo cho bọn họ, lão tử trở về, Tuân Gia Cầu Nhi nói đầu tới gặp."

Mạnh Phàm có chút thẹn thùng nói: "Như vậy không tốt sao."

"Có không tốt. Nếu như ta là ngươi, hiện tại liền vọt tới Tuân Gia công môn, tại kia mắng to một đêm, trước phá đạo của hân chỉ tâm lại nói." Tiểu Hồ Ly nói.

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, quyết định lớn lối một thanh, mở rộng bước chân, đồng thời cao giọng gào lên: "Tuân Gia Cầu Nhi, nhà của ngươi bình thường gia gia trở về, người không có phận sự nhanh chóng né tránh. Ngươi còn nhớ rõ một tháng trước ước định mà, đầu của ngươi mang đủ chưa?"

"Tuân Gia Cầu Nhi, nói đầu tới gặp."

Mạnh Phàm chuyên chọn có dấu vết người đỉnh núi hành tẩu, tận lực đem "Tuân Gia Cầu Nhi nói đầu tới gặp" truyền khắp mười dặm tám hương. Về sau người truyền nhân, một mực truyền tới Tuân Tử Khanh trong lỗ tai.

"Bẹp" một chút bóp nát trong tay chén sứ, ánh mắt âm lãnh mà nhìn về Bình Dương Sơn phương hướng.

"Mạnh Phàm, ngươi phế vật, hai ngày sau ta định khiến ngươi chết không có chỗ chôn."

Tuân Tử Khanh một bộ bạch y, bên người để đó trợ giúp hân thành danh Đại Minh Vương thương. Nhắc chân đem trước mặt tới đá ngã lăn, "Lại thanh đàn sơn Hàn Gia, muốn mời Hàn gia tộc lớn cùng ta tương lai thế tử cùng nhau quan sát Tuân, mạnh thi đấu."

Tôi tớ liên tục xưng phải, nom nóp lo sợ lui đi ra ngoài.

Tuân Tử Khanh đem Đại Minh Vương thương bắt đưa tới tay, tùy tiện khẽ vuốt vuốt thân thương, thân thương phát ra trận trận vù vù âm thanh. Trong ánh mắt của hân toát ra độc xà đồng dạng tàn nhẫn thần sắc.

"Mạnh Phàm, ta muốn khiến ngươi trước mặt Hàn Tuyết mất hết mặt."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Ta, trở về

Mạnh Phàm dần dần đến gần cự mộc tường vây, hướng về phía tường vây bên cạnh một người người vạm vỡ hô lớn: "Mạnh Cường thúc, phiền toái kéo cửa xuống."

Mạnh Cường theo tiếng trông lại, tròn vện sừng sốt như ba giây đồng hồ mới khôi phục lại, "Là Tiểu Phàm trở về, mở cửa nhanh, mở cửa nhanh."

Mạnh Cường đem kéo gần bên người, xoa xoa đầu của hắn, nhếch miệng cười to nói, "Trước nghe Cẩn Nhi nha đầu kia nói ngươi biến hóa rất lớn, nhưng không nghĩ tới biến hóa lớn như vậy. Thiếu chút nữa không nhận ra."

Mạnh Phàm cũng trở về lấy mỉm cười, tùy ý Mạnh Cường "Bạo lực" nhào nặn đầu của hắn. Muốn biết rõ, dù cho những ngày này hắn cái đầu tăng trưởng không ít, nhưng cùng Mạnh Cường so với như trước vẫn là cái tiểu hài tử.

"Tu vi vậy mà tăng trưởng không ít, không tệ, không tệ, Uẩn Linh Cảnh trung kỳ." Mạnh Cường đưa tay khoác lên kinh mạch của hắn, xem xét tu vi của hắn.

Nhưng hắn không biết là, Mạnh Phàm kỳ thật đã là Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, chỉ bất quá đường trở về bên trên Tiểu Hồ Ly tận lực thay hắn đã ẩn tàng hạ xuống.

Ngắm lại xem, một cái mười tuổi lớn hài tử đạt tới Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, cái này rất đúng ít nhiều khủng bố một sự kiện a. Tất nhiên là dẫn tới thế lực khắp nơi rình mò, thậm chí khả năng dẫn tới thế lực lớn điên cuồng trấn áp.

"Tiểu Phàm, ngươi đã về rồi." Một người đang mặc thanh y cường tráng thiếu niên đã đi tới, một tay đem Mạnh Phàm ôm lấy.

"Lúc trước thời điểm ra đi cũng không biết lên tiếng kêu gọi, vừa đi chính là một cái nguyệt. Ngươi là không phải muốn đem ca ca ngươi ta hù chết a." Thanh y thiếu niên chính là Mạnh Phàm phát tiểu Không Dịch.

"Khục khục, ca, mau buông tay, muốn ghim chết ta." Mạnh Phàm đem Không Dịch đẩy ra, bị hắn một cái hùng ôm thiếu chút nữa không có bị nghẹn chết rồi.

"Tiểu Phàm, chuyện Hàn Gia ta đều nghe nói. Ngươi không phải thương tâm. Nữ nhân nha, hai cái đùi cóc chưa thấy qua, hai cái đùi nữ nhân hay là vừa nắm một bó to." Không Dịch cười ha ha, hắn cũng không phải lo lắng Mạnh Phàm là xem không khai mở.

"O, ngươi còn dám xem thường chúng ta nữ nhân. Mấy ngày hôm trước, không biết là người đó bị ta đánh đứng lên cũng không nổi." Một đạo thanh thúy giọng nữ từ Không Dịch sau lưng truyền ra.

Chỉ thấy Không Dịch toàn thân bộ lông run rẩy, nổi da gà mắt đầy đất, lại vẫn là nhịn không được cãi lại nói: "Ngươi bắt quá so với ta ít nhiều tu hành hai năm, cấp hai ta năm thời gian, ta vậy mà nhất định làm cho ngươi đứng không dậy nổi."

Mạnh Phàm liên tục cười khở, vừa vừa về tới bộ lạc liền đánh lên tính tình hỏa bạo Mạnh Cẩn tộc tỷ.

Bất quá khá tốt, Mạnh Cường thúc còn ở bên cạnh, bằng không thì Mạnh Cẩn tộc tỷ không biết vừa muốn gây ra cái gì yêu thiêu thân.

Mạnh Phàm hướng bên cạnh nhìn sang, trong lòng đột nhiên run lên.

Không xong, Mạnh Cường thúc như thế nào không thấy. Cái này ai còn quản được Mạnh Cẩn tộc tỷ a.

Tính tình hỏa bạo Mạnh Cẩn vô ý thức về phía bên hông sờ soạng, kết quả cũng không có chạm đến bảo kiếm, lúc này mới nhớ tới mình đã thanh bảo kiếm cấp cho Mạnh Phàm.

"Là không phải không phục, không phục hai chúng ta lại đến luyện một chút. Xem ta không đem ngươi đánh tới chịu phục thôi." Mạnh Cẩn giật xuống ven đường chút cái mảnh trúc, lấy mảnh trúc làm kiếm, thả ra khủng bố Sát Lực Kiếm Đạo.

"Ta phục, ta phục còn không được nha." Xem ra hai ngày này Không Dịch là bị sợ, đối với Mạnh Cẩn là không có chút nào tính tình.

"Thiết." Mạnh Cẩn tựa đầu phiết qua một bên, tựa hồ rất khinh thường cùng "Người nhu nhược" nói chuyện.

"Mạnh Phàm, bằng không hai người chúng ta tới luyện một chút. Cũng tốt khiến tộc tỷ nhìn xem ngươi mấy ngày nay tiến bộ như thế nào."

Mạnh Phàm thầm kêu không tốt, hướng Không Dịch phát ra tín hiệu cầu cứu.

Làm gì được Không Dịch huyết sáo, rất không trọng nghĩa nơi đây một đường chạy chậm tránh qua, tránh né.

"Vây kính xin tộc tỷ hạ thủ lưu tình." Mạnh Phàm biết, không đánh nhau một trận nằng chắc là sẽ không bỏ qua.

"Nhìn tại ngươi ngày mai còn muốn lên đài tỷ thí, hôm nay chúng ta liền điểm đến là dừng a. Bằng không thì ta không đánh tới ngươi ba ngày không xuống giường được đều có lỗi với ta bảo kiếm trong tay. Ủ... Trúc kiếm."

Mạnh Cần dẫn theo trúc kiếm phi thân mà đi, mãnh liệt hướng phía trước về một cái, giống như Khai Thiên.

"Hà?" Người khác cảm giác không đi ra một kiếm này nguy hiểm, có thể Mạnh Phàm có thể cảm giác được. Sát Lục Kiếm Đạo từng chiêu tất sát, không có cái nào động tác là dư thừa, cho dù là nhìn như tối không tầm thường chọn kiếm kỳ thật vậy mà dấu điểm sát cơ.

Mạnh Phàm không dám chút nào lãnh đạm, trong tay Thuần Quân Bảo Kiếm trong chớp mắt ra khỏi vỏ, một đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí đón nhận Mạnh Cần trúc kiếm.

"Ngọa tào, Tiểu Phàm lúc nào trở nên mạnh như vậy. Vậy mà thể chính diện đối chiến nam nhân bà kiếm." Không Dịch trốn ở góc phòng quan sát đến hết thấy, trong nội tâm nổi lên ngập trời gợn sóng.

"Tộc tử kiếm pháp lại tiến bộ nha." Mạnh Phàm mỉm cười, khích lệ nói.

Mạnh Cần lại là lông mày nhíu lại, may mắn tiếp nhận Mạnh Phàm ca ngợi. Phát tay lại là một kiếm đâm ra, một kiếm này nhanh giống như tia chớp, cấp bách như cơn lốc, hướng phía Mạnh Phàm ngực trái đâm tới.

Mạnh Phàm trong lòng tìm đập mạnh một cú, thân hình cường ép thay đổi 180° góc, hiểm hiểm nơi đây tránh thoát một kiếm này. Theo sát phía sau, hấn vậy mà vung ra một kiếm, một thời kỳ nào đó trở về sau cái đó.

Hạo Nhiên Kiếm Khí hóa thành một đóa kiếm hoa, hướng phía Mạnh Cần bức tới.

Một chiêu này là hấn từ Vương Thai kia trộm học được, thuộc về thuần túy ném kiếm kỹ xảo, áp dụng tại bất kỳ kiếm pháp.

Mạnh Cần nhìn thấy kiếm hoa chẳng những không né, ngược lại trước mặt mà đi, dẫn theo trúc kiếm đâm hướng kiếm hoa.

Một hồi lật quấy, kiếm hoa bị Mạnh Cần phá vỡ.

Hấn cảm giác rất kỳ quái, Mạnh Cần ngày bình thường phần lớn là chọn, đâm, chém, chém, gọt đọi kiếm pháp kỹ xảo cùng nhau thi triển, nhưng là hôm nay lại đơn độc chỉ dùng kiếm đâm một thức này. Thật sự là kỳ quái.

Mạnh Cần lần nữa rút kiếm mà đi, trúc kiếm hóa thành một mảnh tia sáng gai bạc trắng hung hăng nơi đây hướng Mạnh Phàm đâm tới.

"Sát, sát, sát "

Cánh tay của nàng nhanh chóng lay động, trong lúc nhất thời đâm ra không dưới hai mươi đạo kiếm quang.

Mạnh Phàm đem kiếm hơi nghiêng, dùng rộng mặt đánh ra một kích, hung hăng nơi đây lấy tàn hơn mười đạo kiếm quang. Nhưng như trước như mấy đạo kiếm quang đột phá ngăn cản tới Mạnh Phàm trước người.

Chỉ nghe thấy "Vụt, vụt, vụt", kiếm quang đâm vào Mạnh Phàm y phục ở trong không được nửa tấc liền đâm không vào, dường như nhận lấy thật lớn lực cản cùng một cỗ không kém lực phản chấn.

Mạnh Cần bạo lui, ý thức được chính mình ra tay có chút quá nặng, thiếu chút nữa đâm thủng thân thể của Mạnh Phàm. Bất quá may mắn Mạnh Phàm da dày thịt béo, cơ thể mạnh mẽ, còn có thân mặc Tử Ngọc Nhuyễn Kim Giáp, cái này mới không có chịu rất lớn tổn thương.

"Vừa rồi chiêu thức là ta học trộm Tuân Tử Khanh thương pháp diễn biến mà đến, hai ngày này ngươi muốn nhiều lần thôi diễn phá giải cùng phản công chiêu thức. Tuy ta biết Tuân Tử Khanh khẳng định không chỉ điểm này bốn sự, nhưng siêng năng luyện tập đối đãi có lợi không có hại. Ngày mai chính là thi đấu, nếu để cho ta nhìn thấy ngươi bại vào vừa rồi mấy chiêu phía dưới... Ngươi liền chờ nhìn a." Mạnh Cần hung hăng nơi đây ném trúc kiếm, quay người rời đi.

Trúc kiếm một thổ ba tấc, run rẩy liên tục.

Không Dịch chạy ra, xác định Mạnh Cần rời đi, mới cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: "Vậy nam nhân bà cùng ngươi nói gì đó? Là không phải khiến ngươi đêm nay Canh [3] khu rừng nhỏ thấy."

Mạnh Phàm gõ một cái ót của hấn, cười mắng: "Ca, ngươi nghiêm chỉnh điểm được không. Khó trách một mực tìm không được vợ, ta xem a, đều tại ngươi cái này há mồm."

Không Dịch nhỏ giọng nơi đây nói thầm mấy thứ gì đó, lại vụng trộm hướng Mạnh Cần rời đi nơi đây nhìn lại, lúc này mới khoan thai nơi đây thu hồi ánh mắt.

(cầu đề cử, cầu vé tháng, còn cầu tung hoành thư vòng "Tham ăn câu lạc bộ" chú ý)

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Giết chết bất luận tội

"Tiểu Phàm đã về rồi." Một cái thanh âm già nua từ Mạnh Phàm sau lưng vang lên. Đúng là hắn ông nội, cho thấy trong bộ lạc tộc trưởng.

"Ừ, ta đã trở về." Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, nhìn Lão Tộc Trưởng nông rộng làn da, dường như tộc trưởng già lại già đi rất nhiều.

"Bẩm tơi là tốt rồi, trở về là tốt rồi." Lão Tộc Trưởng mỉm cười, bị ba lượng cái tộc nhân dắt díu lấy hướng phòng bỏ đi vào trong.

Mạnh Phàm minh bạch, hắn quản lý bộ lạc hưng suy tộc trưởng, trên vai trọng trách rất nặng, cho nên không có khả năng chiếu cố nơi này chính mình, càng không khả năng đơn giản toát ra nội tâm mềm mại nhất một mặt.

Kỳ thật Mạnh Phàm sớm đã thành thói quen, chỉ bất quá hắn biết, Lão Tộc Trưởng vẫn luôn rất thương hắn, nhưng cái này thương hắn sẽ không giắt ở bên miệng, càng sẽ không như người bình thường nhà ta đồng dạng đem con xong rồi trong ngực của mình nhẹ nhàng vuốt ve, tình tế dạn dỏ.

Thế nhưng chỉ cần Mạnh Phàm trong lòng biết rõ ràng là tốt rồi, hắn cũng không yêu cầu xa vời cái gì.

"Gia gia phải bảo trọng thân thể." Mạnh Phàm nhìn Lão Tộc Trưởng từ từ suy yếu thân thể, không khỏi nói.

Lão Tộc Trưởng đưa lưng về phía hắn, thân hình lại là chấn động mạnh một cái, ở chỗ cũ dừng lại vài giây. Sau đó lại đang tộc nhân nâng hạ chậm rãi đi trở về phòng bỏ bên trong, được như cái gì vậy mà không nghe thấy đồng dạng.

Không Định thật sâu thở dài một hơi.

"Ai, các ngươi hai người a."

Mạnh Phàm dắt lấy Không Định một đường chạy như điên về đến trong nhà, hét lớn: "Tối nay chúng ta không say không nghỉ."

Nói là không say không nghỉ, kỳ thật hai cái tiểu hài tử một cái bất quá mười tuổi, một cái bất quá mười ba tuổi, có thể có bao nhiêu từ lượng. Không uống hai ba chén liền ngã xuống, co quắp té trên mặt đất nằm ngáy o..o....

Như không phải Mạnh Cần nghe thấy được mùi rượu tìm, đem bọn họ kéo lên giường, sợ là hai cái tiểu gia hỏa muốn trên sàn nhà ngủ một giấc rồi.

...

Kế tiếp một ngày, Mạnh Gia bộ lạc xung quanh lần lượt như người của Tuân Gia ngựa đóng trại, xa xa nơi đây giám thị lấy Mạnh Gia, thật giống như thợ săn đang nhìn chính mình con mồi đồng dạng. Mạnh Phàm thì kéo Không Định trốn ở trong bộ lạc luyện quyền, luyện kiếm.

"Tiểu Phàm, ngươi là không phải ăn cái gì mãnh dược. Bất quá mới một cái tháng, vậy mà tăng lên nhiều như vậy." Không Định có chút khiếp sợ nhìn Mạnh Phàm, khi còn bé luôn là bị chính mình làm khóc tiểu con sen vậy mà thành dài đến chính mình không nắm chắc đánh thắng hắn tình trạng.

"Chia tay ba ngày làm thay đổi cách nhìn triệt để đối đãi. Không Định ca, ngươi có chút ngạc nhiên rồi." Mạnh Phàm mỉm cười, kỳ thật cùng Không Định luyện quyền hắn căn bản một lấy ra toàn bộ thực lực, bằng không sẽ chỉ làm hắn càng thêm chán kinh.

"Đúng là ta ngạc nhiên." Không Định chất phác nơi đây gãi gãi đầu, chứng kiến Mạnh Phàm lớn lên hắn đập đáy lòng cao hứng.

Đột nhiên, có một đạo bén nhọn tiếng từ bộ lạc truyền ra bên ngoài, cao giọng kêu la: "Mạnh Gia, thức thời chỉ ra ngày sớm làm nhận thua, cẩn thận ta Tuân Gia đao không có mắt, đem đầu của các ngươi lấy xuống."

"Còn có phế vật đó Mạnh Phàm, cũng dám vũ nhục nhà của ta Tiểu Thiếu Gia, ngươi là không biết chữ chết viết như thế nào a. Ngày mai a, ta khuyên ngươi tốt nhất trốn trong nhà không muốn ra ngoài, tránh khỏi không duyên có thất lạc tánh mạng."

Không Định trên trán gân xanh nổi lên, hận không thể lao ra chính tay đâm những Tuân Gia này Tịch Nhân. Nhưng lại sợ là đối phương thiết lập cấm lũy, đành phải cố nén hạ phần nhục, kéo Mạnh Phàm hướng trong bộ lạc đi đến.

Mạnh Phàm lại là lắc đầu, mỉm cười mà đối với Không Định.

"Tiểu Phàm, ngươi không muốn khí phách hành sự." Không Dịch có chút lo lắng nói.

"Ca, ngươi thấy ta giống là muốn khí phách hành sự đi?"

Mạnh Phàm trên mặt vô hi vô nộ, một bức tính trước kỹ càng biểu tình.

"Ta bất quá muốn đối với bọn họ hơi thi tiểu giới, bằng không thì kế tiếp chút ngày thời gian bộ lạc đều muốn bị bọn họ tiếng chó sủa làm cho tâm phiền ý loạn." Mạnh Phàm kéo Không Dịch đi về hướng cự mộc rào chắn.

"Ca, ngươi trước không muốn ra ngoài. Xem ta như thế nào giáo huấn bọn họ." Mạnh Phàm đẩy ra cự mộc rào chắn, một mình đi ra ngoài.

Tuân Gia tộc nhân vừa thấy có người bước ra rào chắn phạm vi, lập tức liền vây lại, đến gần vừa nhìn mới phát hiện dĩ nhiên là cái mười tuổi lớn hài tử.

"Ha ha ha, Mạnh Gia không người nào đi? Vậy mà cánh một cái tiểu oa nhi bên trên đi tìm cái chết."

"Mao đầu tiểu tử, liền ngươi cái này tay chân lẻo khẻo còn chưa đủ ta nhét kẻ răng. Yên tâm, đại thúc là hảo hảo thương ngươi."

Cự mộc rào chắn về sau như Mạnh gia tộc người đi đến, hét lớn: "Mạnh Phàm, mau trở lại."

"Ồ, hán chính là kia cái khẩu xuất cuồng ngôn bình thường gia gia? Cũng dám gọi chúng ta công tử nói đầu tới gặp." Tuân Gia người biết thân phận Mạnh Phàm, hai con mắt cũng bắt đầu tỏa ánh sáng.

"Đúng vậy, chính là ngươi bình thường gia gia." Mạnh Phàm chống nạnh cao giọng kêu lên, "Trông thấy gia gia của ngươi, còn không mau tới quỳ xuống."

Tuân Gia người đều ôm bụng cười cười to.

"Đem bắt giữ hán, sau đó lại cấp công tử đưa đi. Đến lúc đó Hậu Công Tử chắc chắn cực kỳ vui mừng, thưởng xuống tới không ít thứ tốt." Như Tuân Gia người thét to nói.

"Đúng, trước tiên đem tiểu tử này đánh cho tàn phế, nhưng không muốn đánh chết. Công tử nói, hán muốn thân thủ chém giết tên oắt con này."

"Đề cho hán còn là Mạnh Bắc Phong chúng, đáng tiếc không có kế thừa hán thiên phú của lão ba, mười tuổi hay là Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ, đồ bỏ đi rất. Quả thật chính là phế vật một cái."

"Cũng không biết hán kia mượn tới lá gan, cũng dám khiêu khích công tử. Nếu như ta là lời của hán liền trốn trong nhà không ra ngoài."

Từng có thật nhiều người lên nghị luận, đều trong bóng tối trào phúng Mạnh Phàm, ai bảo hán con trai của Mạnh Bắc Phong, lại hết lần này tới lần khác là một "Phế vật" nha.

Tuân Gia một đám người nhanh chóng đến đem Mạnh Phàm bao bọc vây quanh, mà Mạnh Gia người vừa mới lao ra rào chắn giờ vũ khí muốn đem Mạnh Phàm cứu trở về.

"Hắc hắc, đã chậm." Tuân Gia người lộ ra nụ cười tàn nhẫn, đối phó như vậy một tên mao đầu tiểu tử bọn họ còn không cần gây chiến, mấy cái người vạm vỡ một chỗ xông lên rất nhanh là có thể đem hán bắt lại.

Tuân Gia người vạm vỡ có thể giờ lên trong tay rộng đao, Thiết Bổng, búa hướng phía Mạnh Phàm đám giết đi qua, hoàn toàn là đánh cho đến chết, căn bản không để lối thoát.

Mạnh Gia chạy đến cứu viện đội ngũ kêu to không tốt, không kịp an toàn cứu trở về Mạnh Phàm.

"Cái này đã xong, ngày mai thi đấu Mạnh Phàm là vô pháp tham gia."

Mạnh Phàm nguyên bản mặt mũi tràn đầy tươi cười, hiện tại xoay người lại mặt hướng vào bọn này Tuân Gia đại hán, trên mặt toát ra hưng phấn cùng tàn nhẫn sắc thái.

"Nếu như các ngươi toàn bộ chết rồi, đối với Tuân Gia có phải hay không là cái không nhỏ đã kích rồi."

Chỉ thấy Mạnh Phàm nhanh chóng từ trong lòng lấy ra mấy mai xanh mét sắc đan dược, hướng phía Tuân Gia đồng người phương hướng mãnh liệt ném đi ra ngoài.

"Oanh!"

Vài đạo liên tục tiếng nổ vang lên lên, sau đó Tuân Gia người phát ra kêu thảm đầy thê lương thanh âm, một đôi đội ngũ chết thì chết tổn thương tổn thương.

"Đó là cái gì đồ chơi?" Như chưa chết Tuân Gia người sợ hãi nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm trong tay tiểu đồ chơi.

Mạnh Phàm rút kiếm, chặt bỏ đầu của hắn.

"Thiên Lôi Đan." Ngừ khí lạnh lùng nói.

Chạy đến cứu viện Mạnh gia tộc người về mặt khiếp sợ nhìn tay của Mạnh Phàm rút, một mình hắn liền giải quyết xong Tuân Gia một đội ngũ? Điều này cũng quá khoa trương đi.

Mạnh Phàm tiếp tục dẫn theo bảo kiếm, đến gần Tuân Gia tộc nhân, giờ tay huy kiếm, lại là chút cái đầu người rơi xuống đất. Quay đầu hướng vào Mạnh gia tộc người ra lệnh.

"Tất cả Tuân Gia tộc nhân, giết chết bất luận tội."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thiếu niên thiên kiều

Mạnh gia tộc người cho thấy thường thấy từ vong tình cảnh, tự nhiên sẽ không bị loại này huyết tình hình ảnh hù đến. Nhao nhao nhắc tới vũ khí hướng phía may mắn còn sống sót xuống Tuân Gia tộc đầu người bên trên chém tới.

"Như vậy có thể hay không đưa tới Tuân Gia oán hận, dẫn đến bọn họ phản công?" Như tộc nhân hỏi.

Mạnh Phàm lại vung một kiếm, chặt bỏ một người đầu, "Mạnh Gia, Tuân Gia sớm muộn sẽ có đánh một trận, chỉ bất quá thời gian chưa định mà thôi. Tại trong đó cấp những người này lưu lại tánh mạng khiến bọn họ ngày sau lại đến tàn phế hại tộc nhân của chúng ta, chẳng hiện tại liền giết về sau nhanh, tuyệt hậu họa. Hơn nữa Tuân Gia lần này thoát cái tồn thất nhiều người như vậy, nguyên khí tất nhiên tổn hao nhiều, không có mấy năm thời gian là khôi phục bất quá tới. Mà đợi vài năm, ta Mạnh Gia chắc chắn trở lên một tầng lầu, muốn lại diệt chúng ta Mạnh Gia sẽ phải tính toán tính toán."

"Được rồi, đem những này người thi thể đều kéo dài tới phía sau núi lại, ta tự có biện pháp giải quyết. Cam đoan khiến Tuân Gia tìm không ra một tia dấu vết." Mạnh Phàm chỉ huy tộc nhân đem Tuân Gia tộc nhân thi thể kéo đi.

Không biết như thế nào, hôm nay Mạnh Phàm biểu hiện vô cùng như thượng vị giả phong phạm, khiến các tộc nhân không tự chủ được theo sát mệnh lệnh của hắn hành sự.

Đem thi thể toàn bộ kéo sau khi đi, Tiểu Hồ Ly bay ra, cắn nát chính mình tiểu móng vuốt từ thiên không bên trong hướng mặt đất đi ra một ít mỏng manh linh huyết.

Chỉ thấy nguyên bản bị Tuân Gia đội ngũ chặt cây mất cây cối lại nhao nhao lớn, cũng nhanh chóng sinh trưởng, đem hết thấy dấu vết toàn bộ che dấu. Căn bản nhìn không ra Tuân Gia đội ngũ từng ở chỗ này đóng quân qua.

Mạnh Phàm lại đây nơi này phía sau núi, đem cầu long sứ hủ lấy ra, rót vào Tinh Thần lực mở ra trong bầu phong ấn, thả ra đại lượng thần du. Sau đó một mối lửa nhen nhóm những cái này thần du, đem thi thể toàn bộ đốt cháy sạch sẽ.

Không Dịch dáng bên người Mạnh Phàm, khiếp sợ nhìn hắn, "Tiểu Phàm, chúng quy cảm giác người khô tới loại chuyện này tới có chút quen việc dễ làm. Thật giống như trước kia trải qua đồng dạng."

Mạnh Phàm lại cũng không phủ nhận, cười khổ nói: "Không có biện pháp, còn không phải là bị bức nha."

Không Dịch không có hỏi nhiều phương diện này sự tình, chẳng qua là cảm thấy Mạnh Phàm thân thể nho nhỏ đã nâng lên nặng như vậy gánh nặng, thật sự khó khăn a.

Toàn bộ Mạnh Gia thật giống như cái gì cũng không có phát sinh qua đồng dạng, thật giống như Tuân Gia đội ngũ chưa từng xuất hiện qua đồng dạng, trật tự tình hình nơi đây tiếp tục lấy cuộc sống của mình cùng làm việc tay chân.

Ngày hôm sau, đợi đến Tuân Gia đại đội nhân mã chạy đến thời điểm, lại phát hiện tìm không được sớm phái tới tiểu đội nhân mã, liền một tí dấu vết cũng không có.

"Kì quái, rõ ràng khiến bọn họ nói một ngày trước qua xây dựng cơ sở tạm thời, như thế nào hoàn toàn nhìn không đến thân ảnh, chẳng lẽ lại trong núi lạc đường?" Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu phát giác được một tia không đúng, lại lại không nói ra được rốt cuộc là chỗ đó có vấn đề.

"Ai, Mạnh Gia. Các ngươi ngày hôm qua như chưa từng gặp qua chúng ta Tuân Gia tiểu đội nhân mã?" Như Tuân Gia tộc nhân chạy đến cự mộc rào chắn bên cạnh hướng phía bên trong hồ.

Nhưng mà hôm nay phụ trách trông coi đại môn Mạnh Cường trực tiếp một mũi tên phóng tới, hét lớn: "Cút!"

Người kia đành phải ngượng ngùng lui trở về.

"Tạm thời không quản bọn họ, thi đấu quan trọng hơn." Tuân Tử Khanh từ trong đám người đi ra, đồng thời đem một người tới ôm ra ngoài, có chút không kiên nhẫn mà hỏi, "Người Hàn gia tới chưa?"

Như vậy tới tởm nóm lo sợ hồi đáp, "Tới, tới, đã trên đường. Đoán chừng hôm nay buổi trưa đến."

"Ha ha ha, Tuân Gia tộc trưởng hay là trước sau như một thủ thì a." Một đạo thanh âm cao vút từ thiên không bên trong truyền đến, chỉ thấy một đạo hắc ảnh "CHỈU...U...U!" Thành một chút hàng roi trên mặt đất.

Chính là định ra lần này một tháng ước hẹn thành chủ đại nhân.

"Thành chủ." Tuân Nguyên Câu cùng Tuân Tử Khanh hơi hơi cúi người, biểu thị tôn kính.

"Nếu như Tuân Gia đã tới, vậy chúng ta mau chóng bắt đầu đi." Thành chủ là cái trung niên người, lúc nói chuyện không giận tự uy, làm cho người ta một loại uy nghiêm cảm giác.

"Thành chủ đại nhân, không biết có thể hay không dàn xếp một chút. Ta như mấy người bằng hữu đang tại chạy tới, đại khái còn có một cái thì đi đến." Tuân Tử Khanh đến một bước, hy vọng có thể đem thi đấu thời gian lùi lại nơi này buổi trưa về sau.

"Nếu như Tử Khanh hiền chất mở miệng, vậy chúng ta liền chờ một chút a." Thành chủ mỉm cười nói, hắn cũng không phải quan tâm cái này chút hai canh giờ.

"Đa tạ thành chủ đại nhân." Tuân Tử Khanh ôm quyền cảm tạ nói.

"Ta xem thi đấu vị trí liền để ở chỗ này được rồi" Thành chủ dò xét chung quanh một phen, cuối cùng vừa ý ngày hôm qua Tuân Gia tiểu đội nhân mã đóng quân nơi đây. Tuy chỗ đó đã bị cự mộc che dấu, có thể nếu là tỉ mỉ xem xét vẫn có thể phát hiện một ít dấu vết để lại.

Mạnh gia tộc người đi ra cự mộc rào chắn, có chút khản trương mà nhìn Thành chủ.

Chỉ thấy Thành chủ vung tay lên, từng đạo phong nhận rời khỏi tay, nhanh chóng thiết cát một khu vực như vậy bên trong cây cối cùng cự thạch. Tuân, mạnh hai nhà tộc nhân đều đối với Thành chủ chiêu thức ấy vô hình phong đạo thấy say sưa mê mẩn.

"Sát, sát, sát "

Chớp mắt trong đó cây cối liền bị phong nhận thiết cát thành tan tành, lộ ra trụi lủi sinh sôi. Một ít trên mặt đất còn lưu lại có chút tia đỏ thẩm nhan sắc, bất quá tại mãnh liệt ánh mặt trời chiếu xuống có chút khảm bất chân thiết.

Lúc này Mạnh gia tộc người chỉ tâm đều nhanh nhắc đến cổ họng.

Thành chủ lại vung tay lên, chỉ thấy một khối bị đánh mài tốt to lớn hình vuông thạch khối từ trên trời giáng xuống "Ầm ầm" một chút nặng nề mà nện ở trên mặt đất, vừa vụn bao trùm Tuân Gia đội ngũ đã từng đóng quân khu vực.

"Cái này chút tòa lôi đài coi như là ta đưa cho Mạnh Gia lễ vật a." Thành chủ phi thân hạ xuống, đi đến Mạnh Gia bộ lạc trước cửa.

Mà Lão Tộc Trưởng sớm đã tại kia chờ đợi đã lâu.

"Đa tạ Thành chủ gửi tặng." Lão Tộc Trưởng hơi hơi cúi người, biểu thị cảm tạ.

Nhìn bị kia tòa lôi đài bao trùm khu vực, Mạnh gia tộc người hiểu ý cười cười, lúc này mới yên lòng lại. Ai có thể nghĩ đến Thành chủ tự mình bố trí xuống lôi đài sẽ là Tuân Gia đội ngũ đã từng đổ máu nơi đây. Đây quả thực so với đại thụ che dấu còn muốn an toàn.

Mà Tuân Gia tộc trưởng thì ghen ghét mà nhìn đây hết thấy, kia tòa lôi đài nhìn như không tầm thường, kỳ thật lại tác dụng quá nhiều. Hơn nữa kia tòa lôi đài khẳng định vậy mà không phải tầm thường lôi đài, định có được phòng hộ công năng, có thể để bảo vệ người ở bên ngoài không bị bên trong công kích ảnh hưởng. Còn nói không chừng, có được hấp thu Nhật Nguyệt tinh hoa lại tự động tu bổ bản thân công năng.

Tầm thường lôi đài bọn họ Tuân Gia là chế tác thành lên, nhưng này chúng có được phòng hộ công năng lôi đài, bọn họ còn không có kia cái năng lực.

Tuân Nguyên Câu hừ lạnh một chút, nhìn đồ mất, lại lại không tốt nói cái gì đó. Rốt cuộc Thành chủ làm việc, còn chưa tới phiên Tuân Gia nhúng tay.

"Hôm nay buổi trưa, thi đấu chính thức bắt đầu. Hai vị tộc trưởng, đem các ngươi cuối cùng định xuống tộc nhân tính danh cho hay cùng ta." Thành chủ bố trí tốt lôi đài, định ra thời gian, liền bắt đầu hỏi hai tộc tỷ thí danh sách.

Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu cao ngạo nơi đây đi lên trước, đem danh sách giao cho Thành chủ. Thành chủ tiếp nhận danh sách nhìn thoáng qua, liền cao giọng tuyên bố, "Tuân Gia, Tuân Chính Sơ, Tuân gấn chặt, Tuân Thai, Tuân Tử Khanh."

Tuân Gia đội ngũ bên trong đi ra bốn góc tên thiếu niên, đều là một thân dũng khí. Nhất là bên trái nhất Tuân Tử Khanh, tay cầm ngân thương, tư thế hiên ngang, tựa như thiếu niên chiến thần.

Lão Tộc Trưởng vậy mà đem danh sách giao cho Thành chủ. Thành chủ nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc nơi đây quan sát Lão Tộc Trưởng.

Chỉ thấy Lão Tộc Trưởng nhẹ gật đầu, biểu thị xác nhận. Thành chủ lúc này mới trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nơi đây tuyên bố, "Mạnh Gia, Mạnh Lâm, Mạnh Văn Mẫn, Không Dịch..."

"Mạnh Phàm"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Thiên lôi đánh xuống

Khi nhắc tới "Mạnh Phàm" danh tự, trong chớp mắt liền có thật nhiều tia ánh mắt hàng lâm nơi này trên người của hắn, trong những ánh mắt này bao hàm khác nhau.

"Lão Tộc Trưởng thật sự khiến Tiểu Phàm lên đài, thế nhưng là Tiểu Phàm mới mười tuổi a. Cùng mấy người khác so sánh muốn thiếu tu luyện ba năm, lắng đọng chưa đủ, tu vi không đủ, như thế nào tranh chấp a."

"Mạnh Lâm, Mạnh Văn Mẫn, Không Dịch còn có Tuân Gia bốn người cũng đã mười ba tuổi, tu hành thành công, khiến Mạnh Phàm lên đài không phải chịu chết đi?"

So với việc Mạnh Gia lo lắng, Tuân Gia thái độ thì hoàn toàn tương phản, như là đang nhìn gánh xiếc thú tôm tép nhãi nhép, thần sắc lạnh lùng thậm chí có điểm thiên cuồng.

"Mạnh Phàm, kia không phải Mạnh Bắc Phong chúng đi? Nghe nói là cái phế vật nha."

"Tử Khanh thiếu gia, không muốn mềm lòng, đến trên lôi đài nhất thương đâm chết hắn liền được, đừng cho hắn như một tôm tép nhãi nhép vũ nhục thương của ngươi."

"Không, không, không, trực tiếp khiến Tuân Chính Sơ, Tuân gấn chặt, Tuân Thai giết chết hắn được, hà tất làm phiền thiếu gia xuất thủ."

"Để cho hắn thanh mai trúc mã sắp gả cùng chúng ta Tử Khanh thiếu gia, ha ha ha, không biết kia phế vật còn có thể hay không chứng kiến một màn kia."

Không Dịch trán nổi gân xanh nhảy, nắm tay bóp thành "Cờ rộp cờ rộp" vang. Hắn tối chịu không được Mạnh Phàm bị người vũ nhục, cho dù là xem thường mình cũng đi, nhưng quyết không thể vũ nhục Mạnh Phàm.

"Ca, xin bớt giận." Mạnh Phàm đưa tay kim hạ Không Dịch nắm tay, "Chớ hướng người phe, người cũng không thể lại phe trở về. Như vậy không phải luân lạc tới cùng chó giống nhau."

Tuân Gia người hét to, "Tiểu tử, ngươi mắng ai là chó nha."

"Người đó tại nơi này đồ chó sủa, người đó là chó." Mạnh Phàm mắng trả lại.

"Ngươi tự tìm chết!"

"Được rồi, được rồi, đều an tĩnh. Kế tiếp muốn an bài xuất chiến trình tự." Thành chủ hắng giọng một cái, đem hai phe tiếng trấn áp xuống. Đồng thời vung tay lên, đem tám cái hình tròn thủy tinh cầu ném nhập không trung.

Thành chủ lên tiếng trấn áp, lại không người dám ồn ào náo động.

"Các ngươi tùy cơ bắt lấy con số cầu, sau đó lần lượt trình tự theo thứ tự gạt ra." Vì cam đoan trận đầu quyết đấu cùng một nhà tộc sẽ không đụng vào nhau, thủy tinh cầu tản mát ra hơi yếu huyễn quang, để mà phân chia. Mạnh Gia bắt lấy hồng sắc, Tuấn Gia bắt lấy lam sắc.

Tám người đem thủy tinh cầu bắt với tay cầm, trình tự liên định hạ xuống.

Thành chủ lấy hùng vĩ tiếng tuyên bố: "Trận đầu, Mạnh Văn Mẫn đối chiến Tuấn Thai. Trận thứ hai, Không Dịch đối chiến Tuấn Chính Sơ. Trận thứ ba, Mạnh Lâm đối chiến Tuấn Tử Khanh. Đệ tứ trận, Mạnh Phàm đối chiến Tuấn gắn chặt."

"Chờ một chút." Đột nhiên Tuấn Nguyên Câu cắt đứt so tài tiến hành.

Thành chủ có chút không kiên nhẫn nhìn nhìn hắn, nói "Còn có chuyện gì?"

Tuân Nguyên Câu từ trong đám người đi ra, hướng về Thành chủ bái, lớn tiếng nói: "Lần này là Tuấn, mạnh thi đấu, vì sao Mạnh Gia lại mời ngoại viện?"

"Hả? Người chỉ chính là..."

"Vây danh nhìn Không Dịch tiểu tử, chẳng lẽ không phải ngoại viện?" Tuấn Nguyên Câu đã sớm thăm dò được Mạnh Gia vì lần này lớn Beat mà đem ra ngoài học Không Dịch hoán đổi về, còn hao tổn đại lượng tài nguyên thay hắn tẩy tủy phạt cốt, cường thân Tội Hồn.

Nếu là nói Mạnh Gia trong bốn người người đó có khả năng nhất uy hiếp được Tuấn Tử Khanh, hắn cảm thấy nhất định chính là danh Không Dịch tiểu tử.

"Vô si." Mạnh Gia người mắng, không cần nghĩ nhất định là Tuấn Nguyên Câu có ý bói móc, muốn đem Mạnh Gia tới cường chiến lực biến mất.

"Thành chủ mình giám, Không Dịch thuở nhỏ tại ta Mạnh Gia lớn lên, mà lại mẹ của hắn chính là ta Mạnh gia tộc người. Nói hắn ta Mạnh Gia người cũng không có sai a." Lão Tộc Trưởng đi lên trước, cung kính nói.

"Còn có chứng cứ?" Thành chủ hỏi.

"Như." Lão Tộc Trưởng khiến bên người tộc nhân đem Không Dịch trẻ con vật mang tới, giao cho Thành chủ xem xét.

Chỉ thấy Thành chủ ngẫm nghĩ một lát, "Xác thực không thể xem như ngoại viện."

"Thế nhưng là..." Tuấn Nguyên Câu có chút chưa từ bỏ ý định.

"Việc này thôi, đừng vội nhắc lại." Thành chủ nhún mày, rõ ràng cho thấy đối với Tuấn Gia tộc trưởng cách làm như vậy có chút phản cảm.

Tuân Tử Khanh đến đem phụ thân của hắn kéo lại, "Phụ thân, ngươi cứ yên tâm đi. Ta nhất định sẽ đoạt được thứ nhất."

Tuân Nguyên Câu lúc này mới bỏ qua.

Đội tám người nghỉ ngơi sau một lát, ngày dần dần thăng lên đỉnh đầu, vào lúc giữa trưa đã đến gần.

"Thi đã đến, thi đấu bắt đầu đi." Thành chủ một bước bước trên lôi đài, cao giọng tuyên bố, "Trận đầu, Mạnh Văn Mẫn đối chiến Tuấn Thai. Hai người tuyển thủ lên đài a."

Mạnh Văn Mẫn cùng Tuấn Thai nhao nhao đạp lên lôi đài, giờ lên vũ khí trong tay cảnh giác đối phương.

Tuân Tử Khanh lại có vẻ có chút nôn nóng, một cước đá văng ra bên người tội tó, "Chết tiệt, ngươi không nói Hàn Gia buổi trưa đến đi?"

Tội tó lại bỏ trở về, quỳ trên mặt đất nom nóp lo sợ nói: "Công tử bớt giận, Hàn Gia đúng là trên đường. Sợ là bởi vì một sự tình chậm trễ a."

Tuân Tử Khanh hung dữ nơi đây uy hiếp nói: "Như là hôm nay Hàn Gia không được, ngươi cũng không cần hỏi gia tộc. Liên lưu ở chỗ này cho chó ăn a."

Chỉ nghe thấy tội tó sợ hãi nơi đây cuồng quát dập đầu, "Ta cái này cười ngựa lại thúc, mong rằng công tử bớt giận."

Tuân Tử Khanh lại là một cước đưa hắn đá văng ra, "Mau cút."

Trên lôi đài, Mạnh Văn Mẫn cùng Tuấn Thai phân biệt chạy tại lôi đài hai bên, giúp nhau cảnh giác.

Không bao lâu, Tuấn Thai không chịu nổi tính tình, dẫn theo đao vọt lên, "Mạnh Gia tiểu nương bì, ngoan ngoãn chịu chết đi."

"Băng Trùy Thuật." Mạnh Văn Mẫn cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng phát ra tiếng, trong tay trong chớp mắt xuất hiện chút cái cự đại băng trùy. Trên lôi đài đột nhiên trở nên có chút băng hàn, tại nàng xung quanh xuất hiện một tầng bạch sắc sương mù, phảng phất muốn tuyết rơi.

."

To lớn băng trùy phóng tới Tuấn Thai, lòi cuốn vào từng trận hàn khí.

"Mạnh Gia tiểu nương bị ngược lại là như chút ý tứ." Tuấn Thai quát lên một tiếng lớn, giờ lên trong tay đao hung hăng chặt bỏ.

Chỉ nghe thấy "Răng rắc" một chút, băng trùy bị từ trung gian chém đứt.

"Băng Trùy Thuật, Băng Trùy Thuật, Băng Trùy Thuật."

Một kích không thành, Mạnh Văn Mẫn liền tiếp thả ra ba đao cự đại băng trùy, từ ba cái phương vị công hướng Tuấn Thai.

Tuấn Thai sắc mặt có chút khó coi, cái này Băng Trùy Thuật tuy nói là cấp thấp nhất pháp thuật, nhưng đối phương phóng thích tốc độ quả thực kinh người, để mình có chút trở tay không kịp.

"Hắc hắc." Tuấn Thai lạnh lùng cười cười, hướng phía một đao băng trùy đại lực nơi đây chém tới.

Tại phá vỡ đao kia băng trùy, hấn ống tay áo liền có một đạo ngân quang nhất thiểm rồi biến mất, nhanh đến người bình thường không phát hiện ra được.

"CHÍU...U...U!!"

Như chút Đạo Đặc cài tùy tiện tiếng phát ra, sau đó liền trông thấy Mạnh Văn Mẫn ngã mặt đỏ xuống, toàn thân run rẩy không chỉ.

Tại Thành chủ xác nhận Mạnh Văn Mẫn không có tái chiến chỉ lực liền cao giọng tuyên bố.

"Tuấn Thai, hơn hẳn."

Mạnh Phàm xông lên lôi đài, đem Mạnh Văn Mẫn ôm vào trong ngực kiểm tra thương thế của nàng. Chỉ thấy nàng toàn thân run rẩy không thôi, rõ ràng cho thấy dấu hiệu trúng độc.

Vội vàng gọi tới vài người tộc nhân mang nàng giờ lên quay về đi cứu chữa.

"Thành chủ đại nhân, chiến đấu mới vừa rồi không thể giữ lời. Tuấn Gia ăn gian." Mạnh Phàm chỉ vào Tuấn Thai nói, "Hắn sử dụng ám khí, độc dược, thuộc về ăn gian, cho nên không thể tính hắn thắng."

Tuấn Thai lại nhảy ra ngoài, "Chớ má, ngươi không muốn ngấm máu phun người. Rõ ràng là kia tiểu nương bị đột nhiên phát bệnh, nào có ... cùng ta liên quan."

"Chính là chính là, các ngươi Mạnh Gia đánh không lại người khác còn dám tới kiểm cố, vô si." Tuấn Gia tộc nhân ở phía dưới gào lên.

Mạnh Phàm nhìn về phía Thành chủ, chỉ thấy Thành chủ lắc đầu, "Không có chứng cứ không thể nói hắn ăn gian, trận này cho dù Tuấn Gia hơn hẳn."

"Kế tiếp, thỉnh trận thứ hai tuyển thủ Không Dịch cùng Tuấn Chính Sơ lên lôi đài."

Không Dịch từ Mạnh Gia đi ra, một người khác thiếu niên vậy mà từ Tuấn Gia trong đám người đi ra.

Mạnh Phàm nhảy xuống lôi đài, đi đến Tuấn Chính Sơ bên người, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Tay chân không sạch sẽ, cẩn thận thiên lôi đánh xuống a."

Tuấn Chính Sơ phản ứng mất liếc hắn một cái, tự nhiên nơi đây lên lôi đài. Lại hướng về phía Thành chủ thật sâu bái.

Đang muốn rút ra bên hông bảo kiếm cùng Không Dịch đại chiến,

Liền nghe Mạnh Phàm tại dưới đài nhỏ giọng nói, "Bạo!"

"Ầm ầm!"

Một đạo hoàng xán xán Thiên Lôi đột nhiên từ trên trời giáng xuống, trực tiếp nơi đây bổ vào Tuấn Chính Sơ trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Sát nhân

Tuân Chính Sơ "Phù phù" một chút té trên mặt đất, toàn thân cháy đen, miệng phun khói trắng, rõ ràng cho thấy không thể tái chiến.

Tuân Gia người ngây người, tình huống như thế nào? Làm sao có thể đột nhiên trời giáng thần lôi công bằng vừa vụn bỏ vào Tuân Chính Sơ trên đầu.

Không Dịch vậy mà ngây người, Ngọa tào, tình huống như thế nào, Tiểu Phàm nói cẩn thận thiên lôi đánh xuống, kết nếu như đối phương thật sự liền bị sét đánh. Nếu như nói là ngoài ý muốn, đánh chết hẳn cũng không tin.

"Mạnh Gia tiểu nhi đối trá, ngầm hạ đau nhức tay, dẫn đến chúng ta Tuân Gia đệ tử không thể chiến đấu. Trận chiến đấu này không thể giữ lời, cần một lần nữa thương định nhân tuyển tái chiến một lần." Tuân Gia tộc nhân mắng to.

"Đánh rắm, nguoi kia con mắt trông thấy ta đối trá sao?" Mạnh Phàm hừ lạnh nói, "Đánh không lại người khác còn dám tới kiếm có, vô si."

"Vậy nguoi lúc trước nói câu nói kia có ý tứ gì, không sạch sẽ, thiên lôi đánh xuống. Nguoi dám nói vừa rồi đạo kia lôi không có quan hệ gì với nguoi?" Tuân Gia tộc nhân chất vấn.

"Chính là mặt chữ bên trên ý tứ, các nguoi Tuân Gia người tay chân không sạch sẽ, về sau cẩn thận bị thiên lôi đánh xuống." Mạnh Phàm nhún vai, về mặt vô tội nói.

"Về phần vừa rồi đạo kia lôi có hay không cùng ta có liên quan, các nguoi lấy ra chứng cứ tới a. Cầm không ra chứng cứ cài tại nơi này học chó sủa loạn, các nguoi không biết là mất mặt, ta đều thay các nguoi cảm thấy mất mặt."

Tuân Gia tộc nhân bị tức được sủng ái hồng trở thành gan heo, rồi lại tìm không ra thiết thực chứng cứ.

Chỉ nghe thấy "Gặc..." Một chút, Tuân Nguyên Câu cứng rắn nơi đây đem trong tay quả cầu bằng ngọc bóp nát, rõ ràng cho thấy bị tức đến không còn.

Không Dịch tay mất lạnh lẽ, hướng phía Thành chủ thật sâu bái, "Thành chủ đại nhân, có thể tuyên bố thắng bại?"

Thành chủ cũng vừa từ trong lúc khiếp sợ phản ứng kịp, "Ta tuyên bố trận thứ hai Không Dịch chiến thắng. Tuân Gia có gì dị nghị không?"

Tuân Nguyên Câu mãnh liệt nhảy dựng lên, đem trong tay ngọc cựa bả ném đi, nói: "Tuân Gia có dị nghị. Tuy ta không biết Mạnh Gia tiểu tử kia là như thế nào làm được, nhưng ta có thể xác định nhất định là hắn động tay chân."

"Có thể hay không lấy ra chứng cứ?" Thành chủ sửa sang lại y quan, bình thần mà hỏi.

Tuân Nguyên Câu xấu hổ giống như gan heo tựa như, cứng rắn biệt xuất ba chữ.

"Cầm không ra."

"Vậy trận này liền tính Mạnh Gia chiến thắng." Thành chủ cao giọng tuyên bố.

Tuân Nguyên Câu mãnh liệt hất lên tay áo, hừ lạnh một chút ngồi trở lại cái ghế. Hung dữ nơi đây nhìn Mạnh Phàm nhìn, tựa hồ muốn dùng con mắt đem giết chết.

"Ông lão, đừng có dùng nguoi kia mắt cá chết trừng ta, ta sẽ ngủ không yên." Mạnh Phàm cười nhạo nói.

Không Dịch không chiến mà hèn hãn, đi xuống lôi đài, hướng về phía Mạnh Phàm len lén gợn ngón tay cái lên.

Mạnh Phàm lại mặt mũi tràn đầy vô tội đáp lại, "Thật không quan chuyện ta."

Không Dịch đương nhiên không tin, nghĩ thầm nói, Mạnh Phàm tiểu tử này từ nhỏ làm xong chuyện xấu chuyện thứ nhất chính là trước thối miến chính mình, ta cái gì cũng không biết, đồ vật không phải ta đánh nát, y phục không phải ta trộm, nữ nhân vậy mà không phải ta xem.

Thành chủ hắng giọng một cái, trịnh trọng biểu thị mệnh lệnh nói: "Kế tiếp tiến hành trận thứ ba, Mạnh Lâm đối chiến Tuân Tử Khanh. Thỉnh hai vị tuyên thủ lên lôi đài."

Tuân Tử Khanh hừ lạnh một chút, nắm lên bên người ngân bạch trường thương một bước vọt lên lôi đài.

Phía dưới Tuân Gia tộc nhân một hồi hân hoan vui mừng, cao giọng la lên: "Công tử, trực tiếp tiêu diệt hắn, nhất thương chọc chết. Khiến bọn họ biết Tuân Gia không phải dễ trêu."

"Công tử vô địch, công Tử Uy vô."

Thành chủ vậy mà tỉ mỉ nơi đây xem vào xem xét Tuân Tử Khanh, cảm thán nói: "Giang sơn thay như tài tử ra, tất cả lĩnh phong tao mấy trăm năm. Không hổ là Tuân Gia Tử Khanh Đại Vương Thương. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cái này mãnh đại sơn đi ra cái thứ hai tu sĩ chính là hắn."

Tuân Nguyên Câu vui vẻ ra mặt, nghe được người khác khích lệ con của mình quả thật so với ăn mật còn ngọt. Trong nội tâm âm thầm tính toán nói, "Hừ hừ, Mạnh Gia bất kể như thế nào vậy mà sẽ không nghĩ tới Tử Khanh hán, ngày gần đây đã đột phá. Lần này thi đấu tuyệt đối là ổn."

"Chẳng những có thể cầm đến Kiếm Tông Lệnh Bài, còn có thể miễn đi năm năm thuế má. Như năm năm này thời gian, chúng ta Tuân Gia nhất định sẽ nâng cao một bước. Đợi thêm Tử Khanh học thành trở về, liền có thể trở thành trong núi lớn tối cường bộ lạc. Thậm chí đi ra đại sơn vậy mà không phải không có thể."

Năm đó Mạnh Bắc Phong học thành trở về, vẹn vẹn một người mà thôi, liền khiến đã từng bộ lạc bài danh thứ mười Lê Môn Sơn Hồng Gia toàn quân bị diệt. Đồng thời khiến Mạnh Gia đưa thân Top 10 mạnh mẽ bộ lạc, thậm chí ngay cả lúc ấy đệ nhất bộ lạc cũng không dám đơn giản đắc tội Bình Dương Sơn Mạnh Gia. Có thể nói là danh khí xao động, cực thịnh một thời.

Tuân Tử Khanh nhắc chân chân động, trong chớp mắt toàn bộ lời đài đều rung động bên trên run lên.

"Người của Mạnh Gia, lần đi lên."

Trong khi nói chuyện mây may chú ý đến người khác mặt.

"Miệng không sạch sẽ, là sẽ gặp thiên lôi đánh xuống." Mạnh Phàm mắt lé xem thường nói.

Không Dịch cười khúc khích, nhưng mà Tuân Gia người không muốn, kêu âm lên: "Họ Mạnh, ngươi có ý tứ gì, lại muốn hạ độc thủ là không phải sao?"

Mạnh Phàm nhún vai, đem Tuân Gia người nói khi tất cả đánh rầm.

Tuân Tử Khanh hừ lạnh nói: "Yên tâm, đợi cái này một vòng chấm dứt sẽ đến lượt ngươi. Không nên nóng lòng vào chịu chết, để ta trước đưa cho ngươi vị huynh đệ này ra đi."

Thi đấu cũng không quy định không cho phép sát nhân, chỉ là tại trên miệng đặt thành nhận thua về sau liền không cho phép lại hạ tử thủ quy định. Nhưng muốn là của ngươi kiếm đầy đủ nhanh, nhanh đến đối phương không kịp hô lên "Nhận thua" hai chữ, kia liền có thể bỏ qua quy định.

Mạnh Phàm vậy mà nhìn ra Tuân Tử Khanh cái này một vòng là muốn hạ sát thủ, tháo xuống Mạnh gia tộc người đầu người, một thời kỳ nào đó trở về sau kích Mạnh Phàm lúc trước hành vi. Đánh cùng lúc Mạnh Gia sĩ khí.

Hắn tới gần Mạnh Lâm, nhỏ giọng nhắc nhở: "Đợi lát nữa đánh không lại liền nhận thua, không có cái gì thật là mất mặt. Thật sự không chịu được ta lên đài liền nhận thua, không cho hắn cơ hội xuất thủ."

Mạnh Lâm thì chất phác nơi đây gãi gãi đầu, cười nói: "Ngươi yên tâm, tộc trưởng gia gia đều nhắc nhở qua ta. Cha mẹ cũng nói. Ta sẽ nhìn xử lý, thật sự không chịu được ta liền nhận thua."

Mạnh Phàm vẫn là có chút không yên lòng, muốn dặn dò vài câu, thế nhưng là Thành chủ bên kia đã bắt đầu thúc giục.

"Ta đi." Mạnh Lâm nhảy lên lời đài, đối với Thành chủ thật sâu bái.

Lại hướng về Tuân Tử Khanh bái.

"Hừ, hà tất giả nhân giả nghĩa, dù sao đợi lát nữa ngươi đều muốn chết rồi." Tuân Tử Khanh cũng không quay về lý, dẫn theo ngân thương lạnh lùng nhìn Mạnh Lâm.

"Có thể bắt đầu rồi đi?" Hắn hướng Thành chủ hỏi.

"Bắt đầu đi." Thành chủ gật đầu.

Tuân Tử Khanh đánh đòn phủ đầu, dẫn theo trường thương xông thẳng Mạnh Lâm mặt mà đi, khí thế cái đó hung, như sài Lang Hồ Báo.

Mạnh Lâm thực lực mặc dù không kịp hắn, nhưng may mà cũng không bối rối, huy vũ vào đại đao ngăn cản Tuân Tử Khanh trường thương thế công.

"Nhanh, chuẩn, hung ác, đao pháp của ngươi lại đồng dạng cũng không có, sơ hở chồng chất, ngươi dùng đao, quả thực là đối với đao tu vũ nhục, phế vật một cái." Tuân Tử Khanh thương pháp như rồng, nhanh chóng liền tìm được Mạnh Lâm một chỗ sơ hở chui vào, đưa hắn đại đao đánh rơi trên mặt đất.

"Ở trước mặt ta, ngươi chính là cái phế vật." Tuân Tử Khanh lúc nói chuyện cũng không nhìn Mạnh Lâm, ngược lại nhìn về phía dưới đài Mạnh Phàm, ý nghĩa rất rõ ràng như biết.

"Lâm Nhi, nhanh nhận thua!" Dưới đài Mạnh Lâm cha mẹ cao giọng la lên.

Mạnh Lâm vậy mà sinh lòng khiếp sợ, vội vàng hô: "Ta nhận thức..."

Phốc!

Không chờ hắn nói xong, ngân thương liền đâm thủng cổ họng của hắn, dính tại trên lưỡi dài.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Phản giết một người

Mạnh Gia tắt cả mọi người nổi giận, rõ ràng Mạnh Lâm đã nhận thua, thế nhưng là Tuần Tử Khanh lại không buông không bỏ, nhất thương đóng đinh hắn.

Mạnh Phàm lại càng là vô cùng phẫn nộ, Mạnh Lâm cha mẹ liền tại chính mình bên cạnh, trợ mắt nhìn con của mình đã chết tại thương xuống.

"Tuần, lớp, khanh!" Mạnh Phàm từng chữ một nơi đây gào thét ra ngoài, hận không thể hiện tại liền xông lên lưỡi dài chính tay đâm địch nhân.

Lão Tộc Trưởng đi lên trước, đem Mạnh Lâm cha mẹ nâng dậy, "Mạnh Lâm là chúng ta sự kiêu ngạo của Mạnh Gia, các ngươi không muốn quá thương tâm, mối thù của hắn chúng ta là báo đáp."

Mạnh Phàm cũng đứng Mạnh Lâm cha mẹ ưng thuận hứa hẹn, "Mạnh thúc, mạnh thẩm, Lâm ca thù để ta tới báo đáp, các ngươi liền hãy chờ xem. Ta nhất định sẽ đem đầu lâu của hắn chặt xuống, phóng tới Lâm ca trước mộ phần."

Tuần Tử Khanh lại là cười lạnh, một cước đem Mạnh Lâm thi thể đạp xuống lưỡi dài, "Nói khoác mà không biết ngượng, chỉ bằng ngươi?"

Mạnh Phàm đi đến trước lưỡi dài, lạnh lùng nhìn Tuần Tử Khanh nhìn, "Hắn đã nhận thua, ngươi lại còn có thể hạ thủ được. Ngươi thật sự là liên súc sinh cũng không bằng."

"Nhận thua? Ta như thế nào không nghe thấy." Tuần Tử Khanh cười ha hả, "Có thể là thanh âm của hắn quá nhỏ. Lần sau đến phiên ngươi thối điếm, nhớ rõ nhận thua cũng phải hô thành cao giọng một chút."

Tuần Tử Khanh nhảy xuống lưỡi dài, quay đầu lại nói: "Bất quá ngươi chính là hô thành lớn hơn nữa thanh âm, ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi. Chuẩn bị chờ chết a, chúng ta vòng tiếp theo thấy."

"Hạ luân thấy." Mạnh Phàm ánh mắt âm lãnh nơi đây nhìn bóng lưng của hắn.

Thành chủ cái này mới hồi phục tinh thần lại, rốt cuộc trận này chấm dứt thật sự quá nhanh, nhanh đến hắn cũng không có dự kiến nơi này.

"Trận thứ ba, Tuần Tử Khanh chiến thắng."

"Đệ tứ trận, Mạnh Phàm đối chiến Tuần gần chết. Hai người tuyên thủ lên lưỡi dài a."

Đột nhiên, phương xa truyền đến một hồi "Àm ầm" tiếng vó ngựa.

Tất cả mọi người hướng cái hướng kia nhìn lại, chỉ thấy một chút đội nhân mã chạy như điên mà đến. Cầm đầu chính là hai tên nữ tử, một người thiếu phụ một cô thiếu nữ.

Thiếu phụ tuy là chút lão từ mẹ, lại bộ dạng thủy mị vẫn còn, ngồi trên lưng ngựa lại càng là có phần biểu hiện hiên ngang, khí độ bất phàm. Thiếu nữ thì lụa trắng che mặt, nhìn qua tuổi tác không lớn lại đáng người kinh người, như một khóa sắp thành thực cây đào mật, làm cho người ta thêm thường không thôi.

"Xuyyyyyy!"

Tiểu đội nhân mã tại bên cạnh lưỡi dài ngừng lại, thiếu phụ cùng thiếu nữ xuống ngựa hướng phía Thành chủ thật sâu cúi đầu.

"Thanh đàn sơn Hàn Gia bái kiến thành chủ đại nhân."

Thành chủ cho thấy cảm thấy hiếu kỳ, "Hàn Gia vì sao đột nhiên tới đây? Chẳng lẽ là vì Mạnh Gia..."

"Thành chủ đại nhân, Hàn Gia là ta mời mời tới hảo hữu." Tuần Tử Khanh đột nhiên mở miệng nói, "Hàn gia tộc lớn cái đó nữ, Hàn Tuyết, cũng chính là vị hôn thê của ta."

"Hà?" Thành chủ thâm ý sâu sắc nhìn Mạnh Phàm liếc một cái, "Có thể ta nhớ được kia hai cái tiểu gia hỏa không phải..."

"Hàn gia tộc lớn từ lúc một tháng trước liền đem Hàn Tuyết gả cấp tại hạ, hiện tại còn kém cử hành hôn lễ. Vừa vặn hôm nay thành chủ đại nhân lúc này, ta mạo muội muốn mời Thành chủ làm là chúng ta chứng hôn người, tại đại hôn ngày đó thay chúng ta làm chứng." Tuần Tử Khanh nói có đúng không thì không cang, hữu tình có lý, khiến Thành chủ đều không tiện cự tuyệt.

Thành chủ chần chờ một lát, chợt cười ha hả, "Người đã nói như thế nào, kia ta liền đã đáp ứng. Đến lúc sau phát một phần thiệp cưới nơi này ta quý phủ."

"Đa tạ thành chủ đại nhân."

Thành chủ tham gia hôn lễ, sẽ không tay không mà đến, lễ vật tất nhiên là không thiếu được, chỉ cần tùy tiện lấy ra một kiện hần không cần vũ khí liền chống đỡ vượt được Tuần Gia vài năm thu nhập vào.

Tuân Nguyên Câu trông thấy Hàn Gia tiến đến cho thấy cảm thấy cao hứng, nhìn về phía Hàn gia tộc lớn còn có dư vị đáng người, trong mắt không khỏi toát ra một tia dâm * uế vẻ.

"Hàn gia tộc lớn, ngày gần đây vừa vặn a." Chủ động tới gần Hàn gia tộc lớn, lại bị Hàn gia tộc người cản lại. Hần vậy mà không giận, ngược lại càng thêm muốn ngừng mà không được.

"Hàn cơ ở chỗ này trước chúc Tuần Gia kỳ khai đắc thắng *thắng ngay từ trận đầu." Hàn gia tộc lớn hướng Tuần Nguyên Câu hơi hơi xoay người.

Mạnh gia tộc người lạnh lùng nhìn Hàn gia tộc người, giống như là đang nhìn không nhận ra người xa lạ đồng dạng. Hàn gia tộc người lại không dám nhìn thẳng Mạnh Gia ánh mắt, những năm gần đây một mực bị Mạnh Gia chiếu cố, như không phải Mạnh Gia, Hàn Gia sớm bị gồm thâu.

Nhưng bây giờ muốn phản bội Mạnh Gia, gọi bọn họ lương tâm bất an, tự nhiên không dám cùng Mạnh Gia đối mặt.

Tuân Tử Khanh muốn tới gần Hàn Tuyết, thế nhưng Hàn Tuyết trốn ở tộc nhân bao vây bên trong, khiến hần vô pháp tới gần, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Mạnh Phàm đáng trên lôi đài, tự nhiên nhìn thấy đường xa mà đến Hàn gia tộc người, càng thấy được Hàn Tuyết.

Hàn Tuyết cũng nhìn thấy hần, trốn ở tộc nhân chính giữa len lén chú ý hần.

Hôm nay hần một bộ bạch y vô cùng dũng mãnh phi thường nha. Đường như vóc dáng vậy mà cao lớn, người lại thanh tú rất nhiều.

Bốn mắt nhìn nhau, Hàn Tuyết khuôn mặt đỏ lên cuống quýt đem đầu trốn được tộc nhân đằng sau.

Chuyện gì xảy ra, vì cái gì hôm nay tim đập lại nhanh như vậy, vì cái gì trông thấy hần đóng băng chi tâm lại nóng lên. Hôm nay chính mình là thế nào?

Hàn Tuyết lắc đầu, đem chính mình hoàn toàn rúc vào tộc nhân đằng sau.

Tuân Tử Khanh đáng Tuần Gia bên này, thấy như vậy một màn, trên mặt gân xanh nổi lên, ngón tay bóp thành "Kèo kẹt" vang.

"Mạnh Phàm, hôm nay ta sẽ thấy ngươi sống không bằng chết, ta sẽ cho ngươi ở trước mặt nàng mất hết mặt lại thống khổ nơi đây chết đi. Ta sẽ nói cho ngươi biết, nàng chỉ xứng bị ta có được. Mà ngươi chỉ là một cái phế vật."

"Tuần gần chặt lẩn đi lên." Hàn Gia đến nơi cắt đứt đang tiến hành thi đấu, Mạnh Phàm hướng về phía Tuần Gia đám người hô lớn.

"Phế vật, nói khoác mà không biết ngượng, không biết tự lượng sức mình." Một đạo tức giận hừ âm thanh truyền ra, Tuần gần chặt một cái nhảy lên vọt bay người lên trên lôi đài.

"Phía trước một vị nói vậy lời người, mộ phần thảo đã đủ cả eo cao." Mạnh Phàm lạnh lùng nhìn Tuần gần chặt.

"Chỉ bằng ngươi? Phế vật một cái, cũng dám nói khoác mà không biết ngượng. Ta trước hết thay công tử chém ngươi."

Hai người mới vừa lên đài liền đối chọi gay gắt, giương cung bạt kiếm.

"Có thể bắt đầu rồi đi?" Mạnh Phàm hỏi.

"Bắt đầu đi." Thành chủ nhàn nhạt nơi đây đáp lại.

Hàn Tuyết đem cái đầu nhỏ từ tộc nhân sau lưng vùng trốn ra, có chút lo lắng mà nhìn về Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm lại không có phát hiện, hần lúc này chính tập trung tinh thần nơi đây chăm chăm vào đối thủ trước mắt.

Mạnh Phàm đầu tiên là chậm rãi chạy lấy đà, ước chừng bốn năm bước, bẹn đùi bỗng nhiên phát lực, một cái nhảy lên vọt đi đến Tuần gần chặt trước mặt. Phải tay nắm chặt tuyết trắng võ kiếm dài ba xích kiếm, mãnh lực co lại, bảo kiếm ra khỏi vỏ, bên trên xéo xuống phía trước chém tới.

"Vụt!"

Một đạo bảo kiếm chặt đứt không khí tiếng.

Kiếm lóng lánh, hàn mang quét ngang.

"Tiểu phế vật, vậy mà tu luyện tới Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, khó trách dám nói khoác mà không biết ngượng. Đáng tiếc chính là, người gặp được ta." Tuần gấn chặt khinh miệt nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, hần thê nhưng là mấy ngày hôm trước đột phá nơi này Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, tự nhận là có đầy đủ nắm chắc đã bại Mạnh Phàm.

Chỉ thấy tay hắn cầm trường đao, trong miệng nói lảm bảm, "Oanh" một chút trường đao bên trên dấy lên hỏa diễm. Tuần gấn chặt hai tay nắm chặt, huy vũ lên hỏa diễm trường đao mãnh liệt nơi đây hướng Mạnh Phàm chém tới.

"Tiểu phế vật, chết đi!"

Hỏa diễm trường đao cùng ba tác hàn mang ngắn ngủi giao phong, chỉ nghe thấy "Vụt" một chút, hỏa diễm trường đao liền bị Mạnh Phàm Thuận Quân Bảo Kiếm ngăn Yêu Trảm đoạn.

Ngay tiếp theo còn có Tuần gấn chặt cái cổ trên phun ra ra đại lượng đỏ thẫm sắc huyết tinh.

Tuần gấn chặt đến chết đều không rõ một cái Uẩn Linh Cảnh trung kỳ phế vật làm sao có thể đột phá đao của mình, cũng chém tới chính mình.

Mạnh Phàm chậm rãi thu kiếm, cùng Tuần Từ Khanh đồng dạng, một chiêu sát nhân, làm cho đối phương liền nhận thua cơ hội cũng không có.

Hắn đến gần Tuần gấn chặt trong vũng máu thi thể, lại vung một kiếm, đưa hắn hoàn chỉnh đầu lâu chặt bỏ. Nói trong tay, trọn mắt trừng trừng, quát ầm lên.

"Tuần Gia Cầu Nhi nói đầu tới gặp."

Tiếng to rõ, chấn kinh khắp nơi.

Không Dịch có chút kinh ngạc nơi đây nhìn qua trên lôi đài toàn thân nhuốm máu Mạnh Phàm, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, "Ta rốt cục minh bạch vì cái gì ta không kiếm được vợ, mà Tiểu Phàm lại lớn chịu được nữ hài hoan nghênh. Nguyên lai hắn so với ta có thể giả bộ."

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Tới chiến

Dưới đài Mạnh gia tộc người hoan hô vui mừng, mà Tuần Gia tộc nhân lại yên tĩnh trầm mặc.

Hàn Tuyết kinh ngạc nơi đây nhìn qua trên lôi đài bạch y nhuốm máu uy vũ thiếu niên, cái miệng nhỏ nhắn bởi vì kích động sắp vòng trở thành "O" hình. "Hắn lúc nào trở nên mạnh như vậy. Tuần Ba thể nhưng là Tuần Gia trẻ tuổi chỉ đứng sau người của Tuần Từ Khanh vật, để cho mấy ngày trước đây còn đột phá đến Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ."

Tuần Từ Khanh lại là hừ lạnh nói: "Liền một cái phế vật đều không giải quyết được, đã chết đáng đời." Sau đó vừa nhìn về phía Hàn Gia phương hướng, trong mắt toát ra tàn nhẫn sắc, "Không từng như vậy cũng tốt, ta muốn thân thủ làm thịt phế vật đó, khiến tất cả mọi người biết rõ ta Tuần Từ Khanh mới thật sự là thiên kiêu, mới xứng có được người."

Mạnh Phàm nhảy xuống lôi đài, lưu cho mọi người một đạo to lớn cao ngạo bóng lưng.

Thành chủ cái này mới hồi phục tinh thần lại, trong nội tâm thầm thở dài nói: "Đây cũng quá nhanh, vậy mà lại là một hồi toàn thắng quyết đấu."

"Ta tuyên bố, đệ tử trận Mạnh Phàm chiến thắng."

Mạnh Gia bộ lạc bên này hưng phấn không thôi, liền ngay cả Mạnh Lâm phụ mẫu vậy mà nín khóc mà cười, đến chúc mừng Mạnh Phàm.

"Mạnh thúc, mạnh thăm, các ngươi yên tâm, kế tiếp ta sẽ đích thân chém giết Tuân Từ Khanh, thay Lâm ca báo thù."

Mạnh Lâm phụ mẫu còn làm bộ khóc thút thít, lo lắng nói: "Tiểu Phàm, đợi lát nữa đánh không lại liền nhận thua, ngàn vạn không muốn cậy mạnh. Không muốn không duyên cớ thất lạc tánh mạng."

"Đúng vậy a, đúng vậy a, cái này không phải còn có Không Dịch ca đi? Tiểu Phàm một hồi đi lên trước tiêu hao một sóng Tuân Từ Khanh tên cầu tặc kia thể lực, sau đó liền nhanh chóng nhận thua. Không Dịch ca thể nhưng là trong tộc dùng để ta đối phó Tuân Từ Khanh vũ khí đâu." Hữu tộc nhân nói.

Cái này đến phiên Không Dịch ngưng ngưng, "Kỳ thật ta vậy mà một nắm chắc đã bại Tuân Từ Khanh."

Hôm nay thi đấu Mạnh Căn chưa có tới quan sát, nếu là nàng tới, chắc chắn hết lớn Mạnh Phàm mới là đối phó Tuân Từ Khanh vũ khí bí mật, mới không phải Không Dịch nha.

Thành chủ đáng trên lôi đài, cao giọng tuyên bố: "Trải qua vòng thứ nhất khải trương kích thích tỷ thí, chiến thắng tuyên thủ là Tuân Gia Tuân Thai, Tuân Từ Khanh, Mạnh Gia Không Dịch, Mạnh Phàm. Khiến tuyên thủ nghỉ ngơi nửa canh giờ, liền bắt đầu đợt thứ hai tỷ thí a."

Lúc này, Tuân Từ Khanh đột nhiên nhảy ra ngoài, ngữ khí lạnh lùng nói: "Chúng ta bốn người căn bản cũng không có tiêu hao, đang đứng ở thể lực dồi dào thời điểm. Ta cho rằng không cần nghỉ ngơi, trực tiếp bắt đầu đi."

"Không sai, trực tiếp bắt đầu đi." Tuân Thai phụ họa nói, hần cảm thấy bằng bản lãnh của mình còn có một ít thủ đoạn nhỏ thể nhanh chóng bắt lại Không Dịch, trận thứ hai Tuân Từ Khanh đối chiến Mạnh Phàm lại càng là không cần nhìn thiên về một bên cục diện. Bọn họ Tuân Gia thắng định rồi.

Đến lúc sau chính mình lại cố ý thua cấp Tuân Từ Khanh, tộc Trưởng Định là cực kỳ vui mừng, về sau chính mình trong gia tộc địa vị liền như mặt trời ban trưa.

Thành chủ không tốt vọng tự thay Mạnh Gia hạ quyết định, liền xoay đầu lại, nói "Các ngươi cho rằng rồi"

"Có thể." Mạnh Phàm cùng Không Dịch đều gật đầu đồng ý, cho đến hiện tại bọn họ gần như không có chiến đấu chân chính qua một hồi, tại sao tiêu hao.

Mà Mạnh Phàm lại càng là không thể chờ đợi được nơi đây muốn chống lại Tuân Từ Khanh, thay Mạnh Lâm cùng một tháng trước nhục nhã chính mình báo thù rửa hận.

"Ngươi đã gấp gấp như vậy chịu chết, vậy đợi lát nữa ta sẽ thanh toán ngươi." Tuân Từ Khanh giờ lên trường thương, xa xa nơi đây khiêu khích Mạnh Phàm

"Yên tâm, ta sẽ đem nguyện vọng của ngươi cùng sinh mệnh cùng nhau lấy đi. Hàn Tuyết, ngươi là đừng hòng nhúng chàm." Mạnh Phàm vậy mà giờ lên báo kiếm đáp lại.

Thành chủ thấy bốn góc người khí thế đều như cầu vồng, liên tục vỗ tay tán thưởng, cười to nói: "Hiện nay thật sự là giang sơn thay như tãi từ ra a, về sau chúng ta cái này mảnh đất khu có thể hay không tiến thêm một bước thật sự là cần nhờ các ngươi a"

"Nếu như các ngươi đối với buông tha cho nghỉ ngơi cũng không có ý kiến, kia liền trực tiếp bắt đầu đi. Trận đầu, Tuân Thai đối chiến Không Dịch, hai vị tuyên thủ thỉnh các ngươi lên đài."

Không Dịch cùng Tuân Thai đều nhảy lên lôi đài, đi đến Thành chủ bên người hướng hần khom người chào.

Tuân Nguyên Câu đột nhiên đứng lên, cao giọng kêu lên: "Thành chủ có thể hay không cho ta nói vài câu."

"Được." Thành chủ gật đầu.

"Bốn người bọn họ quyết đấu đã không thể xem như cá nhân quyết đấu, đã tăng lên đến liên quan đến Tuân Gia cùng sự kiêu ngạo của Mạnh Gia cùng tôn nghiêm vấn đề. Cho nên ta đề nghị, nhận thua, không có hiệu quả, chỉ có đem đối phương đánh ngã, mới coi như là thắng. Như vậy, có thể kích phát tất cả của bọn họ tiềm lực, nhìn ra bọn họ chân thật chiến lực." Tuân Nguyên Câu chậm rãi nói, hần tự tin Tuân Từ Khanh có được đoạt được thứ nhất lòng tin, cho nên mới dám nói lời này. Phảng phất chính là đang gây hấn với.

"Thật ác độc, xem ra Tuân Gia chẳng những là nghĩ lấy đi kiếm trận lệnh bài, còn muốn đã kích Mạnh Gia trẻ tuổi, khiến Mạnh Gia như vậy suy bại hạ." Lòng Ti Mã Chiêu người qua đường đều biết, mọi người chỗ nào không rõ Tuân Nguyên Câu ý nghĩ, nhao nhao mắng thảm.

Thành chủ có chút do dự, "Như vậy không tốt sao."

"Vậy bằng không như vậy, nhận thua không có hiệu quả, có bản thân nhảy xuống lôi đài hoặc là bị đối thủ đập xuống lôi đài năng lực tính chấm dứt." Tuân Nguyên Câu lại mở miệng nói.

Thành chủ vẫn còn có chút do dự, nhưng càng nghĩ lại cảm thấy cũng không không ổn.

"Chúng ta đại son hài tử, còn có thể sợ khổ chiến hay sao? Lại không phải nói nhất định phân ra ra sinh tử, nhảy xuống lôi đài liền có thể giữ được tánh mạng. Liền cái này chút dừng khí cũng không có, về sau như thế nào đi ra đại son, đi về hướng thế giới?" Tuân Nguyên Câu khích tướng nói.

"Được rồi." Thành chủ nhìn về phía Mạnh Gia, thấy Lão Tộc Trưởng cũng không phản đối liền tự chủ nói, "Hôm nay chúng ta liền cải biến một lần quy củ, nhảy xuống lôi đài được gọi là nhận thua."

Tuân Thai âm thầm nhìn qua cùng tồn tại trên lôi đài Không Dịch, lạnh lùng cười nói: "Người vận khí thật tốt, đừng với ta còn có thể có nhảy xuống lôi đài nhận thua cơ hội, có thể giữ được tánh mạng. Nhưng người kia vị tiểu huynh đệ liền thăm rồi, cùng công tử nhà chúng ta đối chiến, kia không thuần túy liền là muốn chết đi? Công tử nhà ta tuyệt đối sẽ không cho hắn nhảy xuống lôi đài cơ hội, nghĩ nhận thua đều không được a ha ha ha, thực thăm."

Không Dịch ngoảnh mặt làm ngơ, xem thường nói: "Người dùng đao có hay không vậy mà như người nói lời đồng dạng, tất cả đều là nói nhảm."

"Tự tìm chết. Vốn không muốn tổn thương người, có thể người đã không biết phân biệt, vậy đừng trách ta dưới đao vô tình." Tuân Thai huy vũ vào đại đao, lao thẳng tới Không Dịch.

Đao quang kiếm ảnh

Không Dịch cùng đại đa số người đồng dạng khiến cho là kiếm, bảo kiếm ra khỏi vỏ, nghênh tiếp Tuân Thai đại đao.

"Hỏa Sát Kiếm Pháp."

Không Dịch một chút hết to, quý báu trên thân kiếm nhanh chóng nổi lên một tầng hồng đăng đăng ánh lửa.

Hỏa Sát Kiếm Pháp, chính là Mạnh Phàm từ Vương gia tộc người kia vợ vết tới cao cấp kiếm pháp, tuy xa không kịp Mạnh Phàm có Hạo Nhiên Kiếm Khí, lại cũng đầy đủ ngạo thị đại son trong bộ lạc bất luận một loại nào kiếm pháp, pháp thuật.

Ngày ấy về đến gia tộc, Mạnh Phàm liền đem một vài kiếm pháp nộp lên gia tộc, cũng dưới sự chỉ điểm của Tiểu Hồ Ly thay Không Dịch chọn lựa hai quyền kiếm pháp bản dập để mà tu luyện, vì chính là xuất kỳ bất ý, đập Tuân Gia chút trở tay không kịp.

Không nghĩ tới Không Dịch thiên phú thông minh, không được nửa ngày liền sơ bộ nắm giữ hai loại kiếm pháp. Lại dùng nửa ngày đem hai loại kiếm pháp không ngừng thuần thực, không ngừng đánh bóng, cuối cùng làm được thuần buồm xuôi gió tình trạng.

Liền ngay cả Tiểu Hồ Ly vậy mà tắc tắc kêu kỳ lạ, nói Không Dịch là trời sinh luyện kiếm bại hoại, tuy còn chưa tới kiếm thái tình trạng, nhưng so với người bình thường lại muốn mạnh hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Nguyên là hạt nhân

Trên lôi đài, một mảnh đao quang kiếm ảnh, Tuân Thai đao hiện ra dày đặc hàn ý, Không Dịch kiếm thì đăng đăng hỏa hồng.

"Tuân Gia người tất cả đều là như người vô sỉ như vậy hạng người đi?" Không Dịch phẫn nộ mà đặt câu hỏi, ngay tại vừa rồi một đạo cực kỳ hơi nhỏ tia sáng gai bạc trắng đánh lên hắn mà đến. Cùng lúc trước trọng thương Mạnh Văn Mẫn tình huống không hai.

Bất quá may mắn Không Dịch sớm có phòng bị, kịp thời nơi đây tránh thoát.

"Người đang nói cái gì, ta nghe không hiểu." Tuân Thai giả vờ ngây ngốc, không muốn thừa nhận chính mình động tay chân.

"Không sạch sẽ, thiên lôi đánh xuống." Không Dịch vậy mà học xong lời của Mạnh Phàm, uy hiếp nói.

Tuân Thai trong lòng xiết chặt, lập tức hướng lên bầu trời nghiêng mắt nhìn lại, phát hiện cũng không có hoàng đăng đăng Thiên Lôi hàng xuống lúc này mới thở ra một hơi.

"Người gạt ta."

"Ai nói Thiên Lôi sẽ lập tức hàng xuống, có lẽ là một giây, có lẽ là một canh giờ về sau. Dù sao ông trời tuyệt đối sẽ không cho phép như người loại này tay chân không sạch sẽ người sống tốt, sớm muộn muốn gặp nạn." Không Dịch cười lạnh uy hiếp, khiến Tuân Thai trong lòng không khỏi lại là xiết chặt.

"Đánh rắm, lão tử sạch sẽ vô cùng." Hắn phản bác trên hiên lộ rất vô lực.

"Phải không? Kia tới ăn ta một kiếm."

Khổng Dịch kiếm trong tay càng hòa hồng, giống như là mới từ chế tạo trong lò lấy ra đồng dạng. Một kiếm về phía trước chém tới, lưỡi kéo từng trận nhiệt độ cao, đem không khí đều thiêu sạch "Xi xi" rung động.

"Thảo." Tuân Thai kêu to, một kiếm này hắn tránh không khỏi, chỉ có thể đón đỡ.

Đem trong tay đại đao đường ngang đỉnh đầu, chuẩn bị cưỡng ép chống đỡ Khổng Dịch một kiếm này chỉ uy.

"Vụt!"

Đao kiếm lẫn nhau va chạm cự va chạm mạnh âm thanh.

Khổng Dịch khoe miệng hơi hơi nhếch lên, tay phải tiếp tục cầm lấy bảo kiếm, mà tay trái thì nhanh chóng dò xét, hướng phía Tuân Thai phản bưng trực bánh xe biến tốc vị trí đâm.

Ai nói chơi kiếm người không thể luyện quyền, hắn Khổng Dịch hết lần này tới lần khác liền là từ nhỏ luyện quyền lớn lên, một đôi nắm tay may may thua trong tay kiếm.

"Dung nham quyền." Khổng Dịch khẽ quát một tiếng, bá đạo quyền lực hướng Tuân Thai phản bưng vị trí hung hăng đâm ra, quyền chỉ tâm mơ hồ như một đoàn hỏa diễm đang thiêu đốt, sau đó nhanh chóng lan tràn đến trên nắm tay.

"Nôn ọe!"

Tuân Thai hoàn toàn ăn một kích này, phản bưng bị dung nham quyền trọng đâm, nội tạng một hồi dữ dội lấp ló. Trực tiếp ho ra một búng máu đàm.

"Ngươi, hèn hạ."

Tuân Thai cố nén thương thế, bạo lui ra ngoài. Chỉ thấy y phục của hắn bị thiêu ra một khối lớn động, phản bưng da thịt một mảnh cháy đen, tàn mát ra nhàn nhạt mùi thịt.

"So với ngươi khiến cho thủ đoạn muốn tốt hơn nhiều." Khổng Dịch rút kiếm lần nữa lao ra, không định để lại cho hắn khôi phục cơ hội.

"Hỗn đản!" Tuân Thai mắng to, định chạy trốn hướng bên bờ lối đài nhảy xuống. Hắn cũng không muốn vì tranh một hơi mà vứt bỏ tánh mạng, dù sao không có đúng không Tuân Tử Khanh có đây không, hắn nhất định có thể đã bại Khổng Dịch bắt lại cuối cùng thắng lợi.

"Muốn chạy?" Khổng Dịch hừ lạnh, nhú mày, nghĩ thầm Tuân Thai làm hại văn mẫn tộc muội thân trúng kích độc, còn muốn chạy? Nếu để cho ngươi chạy, vậy còn không phụ lòng văn mẫn tộc muội à.

"Thiểm Điện Kiếm Pháp."

Khổng Dịch trong tay mảnh liệt dùng sức, đem bảo kiếm hung hăng nơi đây quăng ra ngoài. Chỉ thấy bảo kiếm hóa thành một đạo thiểm điện, cấp tốc giết đến Tuân Thai sau lưng.

"Đâm!"

Khổng Dịch quát lên một tiếng lớn, thúc dục Tinh Thần lực điên cuồng mà quán chú tại bảo kiếm bên trong. Bảo kiếm "Vụt, vụt" rung động, lóe hiện lên chút đạo hoàng mang.

Tuân Thai trên mặt lộ ra mỉm cười, hắn một chân đã bước ra lối đài, mắt thấy muốn nhận thua, có thể sống hạ xuống.

Đột nhiên chút đạo hoàng mang từ phía sau lưng đâm thủng trái tim của hắn, về sau lại trực tiếp bay ra, thẳng tắp Địa Đình tại cách đó không xa trên mặt đất.

Tuân Thai ngã xuống đất mà chết, chết ở lối đài bên ngoài.

"Tiểu súc sinh, Tuân Thai rõ ràng đã bước ra lối đài, ngươi như cũ không buông không bỏ. Nhìn lão phu không tự tay xé ngươi." Tuân Nguyên Câu nổi trận lôi đình, không nghĩ tới chính mình lúc trước thay đổi quy tắc vậy mà trở thành con em gia tộc bùa đòi mạng.

Hiện giờ đau nhức mắt một người con em gia tộc, khiến mặt khác đau nhức không thôi. Muốn bắt hắn hỏi.

Thành chủ đưa tay ngăn lại Tuân Nguyên Câu động tác, quát: "Vừa rồi Tuân Thai vén vén nửa chân đạp đến ra lối đài, mặt khác chỉ nửa bước như trước tại lối đài bên trong. Cho nên Khổng Dịch cũng không có phạm quy."

Tuân Nguyên Câu không buông không bỏ, đầu đầy bộ lông đứng đấy, "Nửa chân đạp đến ra cũng coi như nhận thua, hắn chính là phạm quy, lão phu

muốn xé sống tiểu súc sinh."

Thành chủ nhướng mày, phát tay chụp về phía Tuân Nguyên Câu lồng ngực, đưa hấn đập bay, nổi giận mắg: "Trận đấu này đến tột cùng là người đó yên tĩnh quy tắc? Trọng tài là ai? Là người Tuân Nguyên Câu, hay là ta?"

"Không sai, quy tắc là người sửa, hiện tại muốn phá toái quy tắc lại là người. Tuân Gia tộc trưởng, hôm nay trận này thi đấu chẳng lẽ là các người Tuân Gia định xuống? Người đến cùng có hay không đem Thành chủ để vào mắt, hay là nói người sớm có tạo phản chi tâm?" Mạnh Phàm vọt lên lôi đài, chỉ vào Tuân Nguyên Câu cái mũi chửi ầm lên.

Thành chủ nghe được tạo phản hai chữ thời điểm, toàn thân khí tràng cũng thay đổi, dường như một thùng tràn đầy hỏa dược thùng gỗ, chỉ kém một cái Hỏa Tinh liền có thể dẫn bạo.

Tuân Nguyên Câu bị Thành chủ khí tràng hù đến, lập tức tỉnh táo lại, "Thành chủ thứ tội, Thành chủ thứ tội. Vừa rồi ta là bị phần nộ xông văng đầu não, thực không phải cố ý."

Mạnh Phàm như trước chỉ vào cái mũi của hấn mắg: "Còn dám nói không phải cố ý? Ngay trước mặt Thành chủ liền muốn giết người, hay là sát người Thành chủ bảo vệ. Tuân Nguyên Câu, đến tột cùng là thằng nào cho mày lá gan."

"Đúng rồi, dường như tin đồn nói ngoại giới Ngô Gia cùng Mặc Ngọc Sơn Tuân Gia quan hệ cá nhân rất thân, là không phải ở trong đây lòng tru tính mấy thứ gì đó không thể cho ai biết bí mật rồi "

Thành chủ vừa nghe đến Ngô Gia, cả người lại trở nên âm lạnh lên, hấn vậy mà sớm có nghe thấy nói ngoại giới Ngô Gia cùng trong núi lớn mấy cái bộ lạc bí mật như thư vãng lai, nhưng chính là một mực tìm không được chứng cứ. Hiện giờ lại bị nhắc tới, dĩ nhiên là thành lo lắng nhiều một chút.

Nếu quả thật như tin đồn nói, Ngô Gia nhúng tay bộ lạc sự tình, như vậy bước tiếp theo vô cùng có khả năng trước tiên là đem chính mình một Thành chủ mà chuyển biến thành. Rốt cuộc chỉ cần mình vừa đi, Ngô Gia lại xếp vào một vị gia tộc của chính mình tu sĩ, liền có thể hoàn mỹ chương không toàn bộ trong núi lớn bộ lạc.

Tuân Nguyên Câu mồ hôi lạnh chảy ròng, không nghĩ tới xúc động, cuối cùng bị Mạnh Phàm bắt được cơ hội, đây là muốn mượn Thành chủ chi thủ tiêu diệt Tuân Gia a!

"Thành chủ đại nhân, tuyệt không việc này, tuyệt không việc này." Tuân Nguyên Câu cung vào eo, sợ hãi nói.

"Kẻ trộm đều nói mình một trộm đồ vật, tạo phản vậy mà sẽ không thừa nhận chính mình bất nghĩa cử chỉ." Mạnh Phàm ở sau lưng thêm mắg thêm muối.

"Tiểu súc sinh, người lại nói một cái thứ một chút." Tuân Tử Khanh nổi giận, muốn trực tiếp đánh chết Mạnh Phàm. Có thể làm gì được Mạnh Phàm trốn sau lưng Thành chủ, chính mình tổng không có khả năng lướt qua Thành chủ đánh chết hấn a.

"Lớn mật!" Thành chủ tức giận hừ một chút, đem Tuân Nguyên Câu đầu áp đến trên mặt đất.

Chỉ thấy Tuân Nguyên Câu quỳ trên mặt đất, sợ hãi nơi đây run rẩy.

Lúc này, Tuân Tử Khanh đi tới, đem phụ thân của mình nâng dậy, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: "Tuân Gia đối với Thành chủ tuyệt không hai lòng, Thành chủ như là không tin, Tử Khanh nguyện ý làm con tin cùng truy đuổi tại thành chủ đại nhân. Thay thành chủ đại nhân bụng trả rót nước, duy đại nhân như Thiên Lôi sai đâu đánh đó."

"Tử Khanh, không thể a!" Tuân Nguyên Câu nóng nảy, nếu để cho Tuân Tử Khanh làm con tin, vậy hấn cả đời này coi như là phá hủy.

Thành chủ ti mi nơi đây nhìn Tuân Tử Khanh nhìn nhìn, tựa hồ muốn từ trên mặt của hấn tìm nơi một tia giả tạo, tuy nhiên lại như thế nào vậy mà tìm không được.

Một hồi lâu, trên người Thành chủ khí tràng mới dần dần khôi phục lại, không hề như vậy hùng hổ dọa người.

"Mà thôi, ta liền tạm thời tin tưởng các người Tuân Gia một hồi, Tử Khanh cũng không cần đi làm người nào vật. Thế nhưng sau này nếu là bị ta phát hiện một tia manh mối, cẩn thận ta bị diệt các người Tuân Gia, giết đến một tên cũng không để lại."

Tuân Nguyên Câu cả người mồ hôi nơi đây quỳ trên mặt đất, liên tục gật đầu xưng phải.

Thi đấu tiếp tục, trận này xem như Không Định chiến thắng, trận tiếp theo chính là Mạnh Phàm cùng Tuân Tử Khanh lúc trước sinh tử quyết đấu. Mà Tuân Tử Khanh chính mắg nắg ý nơi đây nhìn Mạnh Phàm, tức giận ngút trời.

Chương 47: Một trận chiến tức thì phát

Có lẽ tất cả mọi người cho rằng Tuấn Từ Khanh cùng Mạnh Phàm trở mặt là bởi vì Kiếm Tông Lệnh Bài cùng Hàn Tuyết quan hệ. Nhưng Tuấn Từ Khanh hẳn tự mình biết cũng không hoàn toàn là như vậy.

Hắn sợ dĩ chán ghét Mạnh Phàm, kỳ thật là bởi vì Mạnh Phàm là con trai của Mạnh Bắc Phong. Mạnh Bắc Phong với tư cách là trong núi lớn cái thứ nhất đi ra tu sĩ, phong quang vô hạn, bất luận là ai cũng là cảm hắn cùng con của mình làm sự so sánh.

Từ nhỏ Tuấn Từ Khanh đã bị dạy bảo muốn trở thành giống như Mạnh Bắc Phong nhân vật, dẫn đến phụ mẫu đối với hắn cực kỳ nghiêm khắc, hơi có sai lầm cùng lười biếng liền sẽ bị quát, quan tù giam. Đồng thời cũng ở tiểu hải tử nội tâm gieo xuống một khóa hạt giống cừ hận, chỉ là chưa nảy mầm.

Đội Tuấn Từ Khanh lớn lớn một chút, chính thức bước vào tu hành, thể hiện ra kinh người thiên phú, người bên cạnh nhao nhao tán thưởng hắn là Bắc Phong thứ hai, Mạnh Bắc Phong thứ hai.

Có thể hắn không muốn sống tại người khác bóng lưng trong, hắn muốn làm Tuấn Từ Khanh, muốn cho Mạnh Bắc Phong trở thành Từ Khanh thứ hai. Vì vậy hắn liền khắc khổ tu luyện, thời gian dần qua đem bạn cùng lứa tuổi ném tại sau lưng. Có thể nhưng vẫn đập không phá được Bắc Phong đệ nhị ma chú.

Về sau hắn hiểu được, Mạnh Bắc Phong một người một kiếm ra đại sơn, lại đang học thành trở về đại sơn, sớm đã tại mọi người trong nội tâm để lại không thể xóa nhòa vô địch ấn tượng. Nếu như tự mình không thể so với hắn ưu tú gấp trăm lần, nghìn lần, liền muốn vĩnh viễn sống ở bóng lưng của hắn trong, vĩnh viễn muốn làm Bắc Phong thứ hai.

Cho nên hắn thù hận Mạnh Gia, hắn thù hận Mạnh Bắc Phong, càng thù hận Mạnh Phàm.

Tới một người cơ hội ngẫu nhiên, phụ thân của hắn Tuấn Nguyên Câu thăm dò được Mạnh Gia như Mạnh Bắc Phong còn sót lại một khối Kiếm Tông miễn thứ lệnh bài. Hắn liền động nổi lên tâm tư, cảm thấy đây là một cái vượt qua Mạnh Bắc Phong cơ hội. Lại càng là một cái chèn ép Mạnh Bắc Phong con ruột Mạnh Phàm cơ hội, hắn muốn đem chính mình những năm nay chịu dày vò toàn bộ trả cấp Mạnh Phàm.

Hắn còn muốn cướp đi Mạnh Phàm chân ái, muốn tại trước mắt bao người tự tay chém giết Mạnh Phàm.

Cho dù là về sau đưa tới lửa giận của Mạnh Bắc Phong, hắn cũng phải làm như vậy. Bởi vì hắn thù hận, hắn thù hận Mạnh Phàm, hắn thù hận Mạnh Bắc Phong, hắn thù hận Mạnh Gia hết thảy.

"Mạnh Phàm, đi lên đánh một trận." Tuấn Từ Khanh cầm trong tay ngân bạch Đại Minh Vương thương, sừng sững tại trong gió, hiển lộ vô cùng tư thế hiên ngang. Nếu là xung quanh như tiểu mê muội tồn tại, chắc chắn thét lên hò hét, cờ tung bay trợ uy.

Mạnh Phàm đem Không Định đưa xuống lối đài, lại nhảy quay về trên lối đài, hét lớn một tiếng:

"Chiến."

Một bộ bạch y, phía trên bị điểm điểm huyết tinh tô điểm, ngược lại hiển lộ rất là thanh tú, tựa như trắng noãn bao la bát ngát trong đồng tuyết nở rộ nhiều đóa ngao mai.

Hàn Tuyết trốn ở dưới đài, cẩn thận nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm. Chẳng quản trên đài có hai vị thiếu niên tồn tại, nhưng đối với nàng mà nói, trong mắt chỉ có vị kia một bộ áo trắng thanh tú thiếu niên.

"Ngàn vạn không muốn chết a." Bàn tay nhỏ bé nắm thành trắng bệch, như nước trong veo con mắt lớn bật kín một tầng thần sắc ưu buồn, ngược lại hiển lộ có chút sợ sệt động lòng người.

Hàn gia tộc lớn hàn cơ đứng ở một bên, lặng lẽ thờ dài, đối với tâm tư của con gái nàng như thế nào đoán không được rồi thế nhưng là tình thế bức người, không thể làm gì a.

Thành chủ hướng phía lối đài vỗ, chỉ thấy một đạo màu vàng nhạt màn hào quang cứ thế xuất hiện tại lối đài bốn phía, đem trọn cái lối đài từ bốn phương tám hướng hoàn chỉnh nơi đây bao vây lại.

"Bảo hộ màn hào quang."

Tuần Nguyên Câu khát vọng chính là loại này có được bảo hộ công năng lối đài.

Bảo hộ màn hào quang nhằm vào thần thông, pháp thuật, hoàn toàn không ảnh hưởng người thông hành. Cho nên nếu người nào nghĩ nhận thua hoàn toàn có thể nhảy xuống lối đài.

Mà lúc trước Thành chủ không có mở ra bảo hộ màn hào quang, rõ ràng là bởi vì hắn cảm thấy không cần. Mà bây giờ đến phiên Mạnh Phàm cùng Tuân Tử Khanh chiến đấu, Thành chủ liền sớm mở ra bảo hộ màn hào quang, thâm ý trong đó đáng người ở dưới đài lại suy nghĩ sâu xa.

"Thành chủ vậy mà như thế để mất Mạnh Gia tiểu phế vật, chẳng lẽ lại cảm thấy hắn có thể cùng Tử Khanh ngang sức ngang tài?" Tuân Nguyên Câu ngồi ở trên mặt ghế, nội tâm thâm xử toát ra chút cổ bất an ý niệm trong đầu.

"Không có khả năng, kia cái tiểu phế vật một tháng trước bất quá mới Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ trình độ. Một cái tháng, tối đa cho phép hắn đột phá đến Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, hơn nữa còn là miễn cưỡng đột phá trình độ." Tuân Nguyên Câu có chút đứng ngồi không yên, nhưng như lúc trước giáo huấn, hắn không còn dám tùy tiện làm càn.

"Tiểu Phàm, cố gắng lên a!" Không Định tại dưới đài thay Mạnh Phàm cố gắng lên trợ uy.

"Tiểu Phàm, đánh thắng, thúc thúc ta liền làm chủ đem ngai Mạnh Cần tỵ gả cho ngai." Mạnh Cường vậy mà ở phía dưới hét to nói, sợ người khác nghe không được.

"Cần Nhi cha của hắn, cấp lực. Cũng không biết Mạnh Cần có thể hay không nguyện ý, nàng kia cái bạo tính tình a." Như trong tộc đại thẩm hướng phía Mạnh Cường giờ ngón tay cái lên.

"Hắc hắc, nữ nhi của ta chuyện riêng ta làm chủ, Tiểu Phàm như chờ đợi, hắn sẽ càng cố gắng lên." Mạnh Cường cười nói.

Không Định đứng ở bên cạnh có chút lúng túng gãi gãi đầu, lại hô lên một chút: "Tiểu Phàm, đánh chết Tuân Gia đồ chó hoang."

"Đứng, Tuân Gia Cầu Nhi nói đầu tới gặp." Mạnh gia tộc người đi theo ồn ào.

Một mặt khác Tuân Gia người cũng không cam chịu yếu thế, nhao nhao nói: "Công tử, nhất thương chọc chết phế vật đó."

"Giết sạch Mạnh Gia người, thay Tuân Ba, Tuân Thai báo thù."

"Mạnh Gia, chó nương dưỡng, có bản lĩnh cùng chúng ta Tuân Gia khai chiến a."

Hai bên nhiệt tình không thể không vị là tăng vọt, quả thật chính là tình cảm quần chúng xúc động, từ Thiên Nam một mực nắng nơi này hải bắc, từ gang tấc một mực nắng nơi này chân trời xa xăm, còn kém quơ lấy gia hỏa khô bên trên một trận.

"Toàn bộ đều an tĩnh." Thành chủ đột nhiên quát lên một tiếng lớn, đem hai bên tiếng toàn bộ trấn đè xuống.

"Hôm nay thi đấu, ta không hy vọng chúng kiến đồ máu sự kiện phát sinh. Nếu là ai dám động thủ, đó chính là khiêu khích quyền uy của ta, liền là tử tội." Thành chủ mặt âm trầm, nói. Bởi vì hôm nay là hắn chủ trì tỷ thí, nếu như vậy đều xuất hiện dùng binh khí đánh nhau, vậy hắn mặt mũi của Thành chủ ở đâu?

Tuân Nguyên Câu cùng Lão Tộc Trưởng đều là ứng thuận hứa hẹn, bất luận kết quả như thế nào, hôm nay không sẽ động thủ, sẽ không giờ lên vũ khí.

"Thành chủ, có thể bắt đầu rồi đi?" Tuân Tử Khanh có chút không thể chờ đợi được mà hỏi.

"Ngươi liền gấp gáp như vậy chịu chết đi?" Mạnh Phàm tay phải khoác lên trên thân kiếm, ngữ khí lạnh lùng nói.

"Ta là sốt ruột đưa ngươi đi chết." Tuân Tử Khanh hốc mắt khóe mắt nứt ra, có chút điên cuồng mà nói.

"Ta sợ ngươi làm không được."

Mạnh Phàm cùng Tuân Tử Khanh đối chọi gay gắt, thấy Thành chủ liên tục cảm thán, biểu thị tiếc hận.

"Ký sinh khanh hà sinh phàm."

Xem ra thế hệ này bên trong có tiềm lực nhất hai cái, chỉ có thể có một cái sống sót rồi.

"Cũng tốt, nếu để cho hai người bọn họ đều lớn lên, chắc chắn uy hiếp được địa vị của ta. Thừa dịp hiện tại Tiên Thiên chiết giả một cái, một cái khác ngày sau cũng không nhất định sẽ lớn lên. Cho dù lớn lên, bằng thế lực của ta cũng có thể trấn áp."

"Các ngươi có thể bắt đầu rồi." Thành chủ khẽ gật đầu, ý bảo bắt đầu.

Tuân Tử Khanh "Vụt" một chút nâng lên ngân sắc Đại Minh Vương thương, mũi thương giống như một đóa nở rộ bạch sắc Liên Hoa, nhanh chóng hướng phía Mạnh Phàm công tới.

"Được thương pháp." Thành chủ âm thầm tán thán nói, "Không nghĩ tới tuổi còn nhỏ liền có như thế bá đạo thương pháp ý cảnh, ngày sau còn có thể rất cao minh?"

Mạnh Phàm lông mày gầy nhẹ, bên hông bảo kiếm bỗng nhiên thoát ra, ba thước hàn mang lôi kéo trong thiên địa một cỗ Hạo Nhiên Chính Khí chấn

động không thôi.

"Hảo kiếm pháp." Thành chủ lại một lần nữa bị chấn kinh, "Rút kiếm cũng có thể vuron ra thành khí thể như vậy khổng lồ, thậm chí vượt qua chìm đắm kiếm đạo mấy chục năm kiếm khách. Quan trọng nhất là hấn mới mười tuổi. Kiếm pháp của hấn là như thế nào luyện thành?"

Thương chính là binh khí bá chủ, kiếm cho thấy vạn Binh chi vương.

Thương, kiếm đều lờ ra chút đạo hàn mang, ra ngoài kịch liệt va chạm

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Yêu quái

Áo giáp bạc thiếu niên cầm trong tay trường thương màu bạc, trong chớp mắt liền tại trước mặt đâm ra mấy chục thương, thương thương tàn nhẫn, giống như ngư đồng thức tỉnh độc xà muốn ra ngoài kiếm ăn con mồi.

Thiếu niên áo trắng thì ngồi nghiêm chỉnh, tay cầm Thuận Quân Bảo Kiếm, hoặc bổ, hoặc đâm, hoặc chém, hoặc trêu chọc đem ngân thương đánh rơi. Đồng thời không quên đánh trả, lấy ba thước hàn mang xông vào trường thương phạm vi công kích ở trong, thẳng tắp nơi đây hướng Tuân Tử Khanh mặt công tới.

"Được thương pháp, hảo kiếm pháp!" Thành chủ đứng ở một bên liên tục thán phục, không nghĩ tới như thế tinh xảo thương pháp cùng kiếm pháp lại bị hai cái Hoàng Mao tiểu tử làm cho ra ngoài.

Mà Mạnh gia tộc người cùng Tuân Gia tộc nhân đồng dạng thấy kinh hồn bạt vía, Mạnh Phàm cùng Tuân Tử Khanh người tới ta đi, thương kiếm không có nất, mấy lần suýt nữa mất mạng Hoàng Tuyền.

Nhất là Tuân Nguyên Câu, vẻ mặt mòng bức mà nhìn trên loi đài hăm vào giằng co hai người.

"Làm sao có thể? Kia cái tiểu phế vật làm sao có thể ứng phó được con ta."

Trong lòng Tuân Nguyên Câu, Mạnh Phàm nên trực tiếp bị Tuân Tử Khanh nhất thương chọn lật, hơn nữa liền đánh trả chỗ trống cũng không có, lúc này mới phù hợp hấn mong muốn.

Trường thương như rồng, bảo kiếm vậy mà như rồng.

Hai đầu bất động vũ khí hóa thành kim loại Cự Long ở giữa không trung kịch liệt va chạm, từ đông nam góc một mực khổ chiến nơi này góc Tây Bắc, lại từ góc Tây Bắc khổ chiến quay về đông nam góc.

Mỗi lần va chạm thời điểm, đều nhau như khí lăng khổng lồ tán phát ra, phóng tới loi đài, rồi lại được bảo hộ màn hào quang ngăn lại.

"Oanh!"

Tuân Tử Khanh tái xuất nhất thương, một phát này khí thể như cầu vồng, loi cuốn vào từng trận tiếng xé gió cấp tốc đâm về Mạnh Phàm mà đến.

Mạnh Phàm huy kiếm đến nơi, lại thấy trường thương thế đón sừa, từ đâm thẳng biến thành quét ngang, như một cổ đại khai đại hợp khủng bố khí thể.

"Vụt!"

Thuận Quân Bảo Kiếm bị đánh thành chấn động không thôi, Mạnh Phàm cả người mang kiếm bị ngang đánh bay ra ngoài mấy mét. Nếu như không phải bảo kiếm chắc chắn, lần này Mạnh Phàm liền sẽ mất đi vũ khí.

"Cho là mình đột phá Uẩn Linh Cảnh trung kỳ liền có thể cùng ta chống lại? Ngươi đang nằm mơ a."

Tuân Tử Khanh dần dần tìm về vô địch khí thể, phải ở khí thể bên trên trực tiếp đè sập Mạnh Phàm

Tuân Nguyên Câu thì cao hứng nơi đây không kềm chế được, chỉ vào Mạnh Phàm mắng to: "Ngươi phế vật lấy cái gì cùng ta nhi chống lại? Tự cao tự đại, không biết tự lượng sức mình."

Mạnh Phàm từ trên mặt đất đứng dậy, trong hai tròng mắt đẩy lên hừng hực hỏa diễm.

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng ta kiếm trong tay, chỉ bằng ta quyền, chỉ bằng ý chí của ta, chỉ bằng ta so với người Tuân Tử Khanh càng hiểu nhân tính."

Giơ tay huy kiếm, chút đạo kiếm khí khổng lồ nhảy lên thiên lên.

Mệnh môn hồ như Giao Long xuất uyên.

Tuân Tử Khanh cực kỳ hoảng sợ, Mạnh Phàm một kiếm này trốn như bắt khỉ, tránh như bắt khỉ. Nếu là tránh né, chính mình tích góp đã lâu vô địch khí thể liền tiêu tán; nếu là tránh né, chính mình liền muốn hăm vào phòng thủ, đối mặt Mạnh Phàm kẻ tiếp diễn cuồng công kích.

Cho nên một kiếm này không thể trốn, chỉ có thể chính diện đột phá.

"Đại Minh Vương thương, thương ra như rồng." Tuân Tử Khanh ngửa mặt rống to, trong tay ngân thương phát ra "Ong .ong" chấn minh thanh.

"Nhất thương phá vạn quân."

Tuân Tử Khanh một phát này nhìn như đơn giản không có gì lạ, dường như chính là tầm thường đâm thẳng, nhưng kỳ thật bên trong dung hợp với mười ba chủng bất đồng lực. Như chọn lực, như chấn lực, như tá lực. . ., lại càng là tại trong một hơi thở liên tục đâm ra mấy chục thương, nhanh đến mỗi nhất thương đều trọng chồng lên nhau, phân ra không ra lẫn nhau.

Thương ra như rồng, nhất thương phá vỡ vạn quân.

Kiếm khí cùng ngân thương đụng vào nhau, toàn bộ thế giới đều tốt như dừng lại một giây. Chỉ nhìn thấy chút cổ cuồng bạo lực lượng từ công kích chỗ giao giới nổ tung ra, cứng rắn mà đem Tuân Tử Khanh hướng về sau đẩy một bước.

Tuân Tử Khanh bị ép lui về phía sau một bước, sắc mặt khó coi, mặc dù chỉ là lui một bước, nhưng mình lúc trước tích lũy xuống vô địch khí thể như vậy bị phá.

Với tư cách là cường giả hãn, mới vừa rồi còn cuồng vọng vô cùng, nói Mạnh Phàm không đủ để cùng mình chống lại, nhưng hiện giờ sự thật lại chứng minh Mạnh Phàm như thực lực này đối kháng hãn. Vì vậy trên mặt tự nhiên không ánh sáng, cực kỳ châm chọc.

"Phế vật, không nên cao hứng quá sớm. Lúc trước ta bắt quá là hoạt động một chút gân cốt, liền ba thành thực lực cũng không có sử đi ra." Tuân Tử Khanh sắc mặt âm trầm, không muốn chịu thua hãn nổi giận nãy.

Mà dưới đài hiện lên vẻ kinh sợ, "Đánh thành như vậy, thậm chí ngay cả ba thành thực lực đều không lấy ra, quả nhiên là thiên kiêu, là yêu quái."

Tuân Nguyên Câu cười ha hả, "Con ta, mau mau đánh chết kia cái tiểu phế vật. Là cha đã sai người trong nhà chuẩn bị tốt tiệc rượu, thay người ăn mừng. Mười dặm bát phương bộ lạc cũng đều sẽ đến chúc mừng người trở thành Kiếm Tông đệ tử."

Mạnh Phàm vậy mà cười nhạt một tiếng, mở miệng nói: "Vừa rồi ta cũng chỉ là tập thể dục, bắt quá mới dùng một thành thực lực. Kế tiếp ta sẽ vận dụng ba thành thực lực, hi vọng người thể tiếp được ở."

Dưới đài lại là hiện lên vẻ kinh sợ, "Mới dùng một thành thực lực, thiết hay giả? Nếu như thật sự là, như vậy Mạnh Phàm mới thật sự là quái vật."

Thành chủ có phần có thâm ý nhìn nhìn hai người, bọn họ xác thực không có lấy ra toàn bộ thực lực, có thể một cái nói ba thành, một cái nói một thành, cái này không khỏi có chút khoa trương. Dưới cái nhìn của hắn, hai người không sai biệt lắm đều vận dụng bốn tới năm thành thực lực.

Tuân Tử Khanh cười lạnh, "Lúc trước đúng là ta xem thường người rồi. Không nghĩ tới một cái thàng người vậy mà tiến bộ to lớn như thế. Đáng ta coi bỏ Đại Minh Vương thương phong ấn."

Tuân Nguyên Câu nghe thấy hắn nói muốn cởi bỏ Đại Minh Vương thương phong ấn, trong nội tâm liền có ngọn nguồn. Tục truyền Đại Minh Vương thương từng là một người tu sĩ vũ khí, uy lực lớn nơi này Vô Biên, nhất thương hạ lại có thể hủy diệt một tòa núi lớn. Về sau Đại Minh Vương thương lưu lạc trong núi lớn, bị Tuân Gia tổ tông tại Mặc Ngọc Sơn đào ngọc thời điểm phát hiện, từ đó tôn sùng là của quý, mỗi ngày cung phụng ở trên Từ Đường.

Đến lúc Tuân Tử Khanh sinh ra một đêm kia, một mực âm đạm vô quang Đại Minh Vương thương vậy mà tán mát ra hơi yếu ngân quang, hấp dẫn lấy mới ra sinh không lâu sau Tuân Tử Khanh. Mà mới ra sinh không lâu sau Tuân Tử Khanh tựa hồ cũng không sợ nó, vậy mà trực tiếp leo đến thương bên trên vùng đi tiểu.

Lúc ấy tộc trưởng, cũng chính là Tuân Tử Khanh gia gia sợ hãi, chỉ sợ gây lên thần thương phản cảm, từ đó không hề phù hộ Tuân Gia. Thế nhưng là ai ngờ, Đại Minh Vương thương cuối cùng bị Tuân Tử Khanh đi tiểu tưới đến càng óng ánh, đến lúc cuối cùng có thể cùng ánh trăng tranh nhau phát sáng.

Đội Tuân Tử Khanh trưởng thành, liền cầm lấy Đại Minh Vương thương bốn phía khiêu chiến, chưa từng chút bại. Bị mọi người xưng là "Tuân Gia Từ Khanh Đại Vương Thương."

"Hừ hừ, không đủ. Quang hoá phân giải mở Đại Minh Vương thương phong ấn còn chưa đủ, hôm nay liền khiến người biết cái gì gọi là chênh lệch, cái gì gọi là người không chịu được." Tuân Tử Khanh hừ lạnh nói, trong tay trường thương càng óng ánh, mà hắn khí thể trên người vậy mà càng khủng bố.

Từ Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ bắt đầu, một mực kéo lên, tiếp xúc đến Uẩn Linh Cảnh cùng Tầng Thần Cảnh chỉ thấy tầng kia mỏng. Khí thể tiếp tục kéo lên, tại trong thức hải của hắn một tòa mini môn hộ đang tại lặng yên dâng lên.

Chính là có dấu Linh Thần cánh cửa kia hộ.

Chỉ cần tu luyện ra khỏi cái cửa này hộ liền đại biểu cho chính thức bước vào Tầng Thần Cảnh.

Mọi nơi đều chấn kinh, liền Liên Thành chủ cũng không ngoại lệ, "Mười ba tuổi Tầng Thần Cảnh tồn tại, lại là một vị Mạnh Bắc Phong mà, lại là một vị tu sĩ bại hoại đi?"

Tuân Tử Khanh kiêu ngạo mà bao quát Mạnh Phàm, một cỗ vô địch khí thể chính đang không ngừng dành dụm, "Người lấy cái gì cùng ta tranh?"

Ai ngờ, Mạnh Phàm lại là cười lạnh liên tục.

"Đứa nhỏ này điên rồi."

"Hắn không tiếp thụ được Tuân Tử Khanh đột phá sự thật, cảm giác mình không có thắng được khả năng, liền phản nộ mà chuyển điên. Ai, thật sự là đáng tiếc." Có người ở phía dưới thấp giọng thảo luận, cảm thấy Tuân Tử Khanh nhất định là hôm nay thi đấu người thắng.

"Mười ba tuổi Tầng Thần Cảnh vô cùng giỏi đi?" Mạnh Phàm ngừng đầu, trong cặp mắt tràn ngập vô tận chiến ý.

Chỉ nghe thấy một đạo tiếng nổ vang, trên người Mạnh Phàm khí thể vậy mà bắt đầu từng bước kéo lên.

Từ Uẩn Linh Cảnh trung kỳ bắt đầu, không ngừng hướng phía Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ kéo lên.

"Oanh!"

Khí thể trực tiếp đột phá đến Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, mà còn tại kéo lên.

"Yêu quá a!" Dưới đài có người hít vào một hơi khí lạnh, "Mười tuổi Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, cho hắn một năm hoặc là hai năm thời gian nhất định lấy đột phá đến Tầng Thần Cảnh. Đó chính là mười một mười hai tuổi Tầng Thần Cảnh tồn tại, so với Mạnh Bắc Phong cùng Tuân Tử Khanh còn muốn yêu nghiệt tồn tại!"

Trên người Mạnh Phàm khí thể đang đột phá Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ như trước một đường hát vang, tựa hồ như trùng kích Tầng Thần Cảnh tính khả năng.

"Không thể nào, chẳng lẽ lại là mười tuổi Tầng Thần Cảnh? Vậy cũng quá kinh khủng điểm a."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cực kỳ nguy hiểm

Trên người Mạnh Phàm khí thể một đường hát vang, rốt cục sắp tới đem đột phá Uẩn Linh Cảnh cùng Tầng Thần Cảnh, đạo kia gông cùm xiềng xích vị trí ngừng lại.

"Khá tốt không có trực tiếp đột phá đến Tầng Thần Cảnh, bằng không thì liền quá yêu nghiệt." Dưới đài có người bình luận nói.

"Thế nhưng là đột phá cũng chỉ là vấn đề thời gian. Ta xem hắn tại Uẩn Linh Cảnh lắng đọng đã đầy đủ, chênh lệch chính là kia một phần kỳ ngộ. Nói không chừng kia Thiên Linh sáng nhất thiểm, đã đột phá."

Đại cảnh giới đột phá xác thực tồn tại linh quang nhất thiểm liền lặng yên đột phá khả năng, sau đó người trong cuộc mới có thể phản ứng kịp, kì kỳ quái tu vi của mình như thế nào đã đột phá? Nhưng tuyệt đại đa số đột phá là cần có thời gian cùng tài nguyên lắng đọng.

"Hắn năm nay mới bao nhiêu, mười tuổi? Kia há không phải nói rất có thể tại mười một tuổi lúc trước đột phá, trở thành so với Mạnh Bắc Phong cùng Tuân Tử Khanh còn muốn yêu nghiệt tồn tại?"

"Chỉ là đáng tiếc a, nếu như lại cho hấn mấy cái thảng, nhất định lấy đột phá, trở thành Tàng Thần Cảnh tồn tại. Nhưng là hôm nay trận này quyết đấu, chỉ sợ là sống không được. Tuân Tử Khanh tuyệt sẽ không lưu lại như vậy một cái tai hoạ ngầm. Muốn biết rõ Tàng Thần Cảnh cùng Uẩn Linh Cảnh trong đó đây chính là có một đạo rãnh, không có khả năng xuất hiện lấy yếu thắng mạnh."

Mạnh gia tộc người ngây dại, Tiểu Phàm lúc nào như vậy yêu nghiệt sao?

Hàn Tuyết trốn ở tộc nhân sau lưng, cẩn thận nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm, bàn tay nhỏ bé nắm thành trắng bệch, đã thay hấn cảm thấy cao hứng, lại cảm thấy lo lắng.

Hàn gia tộc lớn hàn cơ thì có chút hối hận mà nhìn người kia thiếu niên áo trắng, nếu như lúc trước chính mình không có đáp ứng Tuân Gia yêu cầu, có phải hay không là mặt khác một loại tình hình rồi

Tuân Tử Khanh vậy mà hàm chứa kinh ngạc nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, trên mặt dần dần hiện ra nụ cười tàn nhẫn: "Thiên tài thì như thế nào? Yêu nghiệt thì như thế nào? Chỉ cần ngươi không có đột phá Tàng Thần Cảnh, hôm nay liền hấn phải chết. Ta sẽ đích thân chém giết ngươi, cướp đi ngươi khí vận, sinh mệnh của ngươi, tương lai của ngươi."

Mạnh Phàm hoàn toàn không sợ hấn khiêu khích, ngữ khí lạnh lùng nói: "Người đó chết còn không nhất định nha."

"Hừ." Tuân Tử Khanh hừ lạnh một chút, tay cầm tia sáng gai bạc trắng tóe trán trường thương phi thân mà đi, sử dụng ra một chiêu trên biển sinh trắng sáng, hướng phía Mạnh Phàm công tới.

Chỉ thấy trường thương mũi thương không ngừng lấp lánh, tia sáng gai bạc trắng càng óng ánh, giống như bao la bát ngát mặt biển chậm rãi dâng lên một vòng sáng tỏ trắng sáng.

Đây là cõi bỏ phong ấn Đại Minh Vương thương thức thứ nhất thần thông, từng là cây sủng này chủ nhân, vị kia cao cao tại thượng tu sĩ lưu lại thương pháp.

"Được thương pháp, hấn là Linh Thần Cảnh tu sĩ còn sót lại thương pháp thần thông. Dung Nhật Nguyệt tại nhất thương trong đó, không ra thì thôi, vừa ra kinh hãi Nhật Nguyệt." Thành chủ với tư cách là nơi đây duy nhất một người Linh Thần Cảnh tu sĩ, đối với chiêu này trên biển sinh trắng sáng quả thực là khen không dứt miệng.

"Chịu chết đi." Tuân Tử Khanh gào thét lớn thẳng hướng Mạnh Phàm.

Lại thấy Mạnh Phàm mây may sợ, lấy tay phải cầm kiếm, đem kiếm gây nhẹ, như một mảnh mềm mại bọt biển, nhẹ nhàng mà đâm vào ngân thương thương trên đầu.

Hạo Nhiên Kiếm Khí trong chớp mắt bạo phát!

Nguyên bản gây nhẹ kiếm trong giây lát trở nên vô cùng kiên nghị, trên thân kiếm phát ra từng đạo thanh thúy kiếm minh thanh.

"Vụt, vụt, vụt "

Trên biển sinh trắng sáng cùng Hạo Nhiên Kiếm Khí đụng vào nhau, giống như là một tôn nhân gian Thánh Vương tại đối với ánh trắng khai chiến.

Một cái là Nhân giới vương, một cái là thiên không thần.

Lường chừng tranh chấp, ai mới là cuối cùng người thắng?

Mạnh Phàm cảm lấy bảo kiếm, đồng thời quai hàm vị trí nhanh chóng phồng lên, bộ mặt cũng có Giao Long văn hiển hiện.

"Rống!"

Ác Giao rít gào

Hấn cùng với Tuân Tử Khanh trong đó bắt quá 2~3m cự ly, tại gần như vậy cự ly hạ sử dụng ra Giao Long gào thét có thể cam đoan đánh trúng Tuân Tử Khanh.

Tuân Tử Khanh vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Giao Long gào thét trực tiếp công kích được, chấn động chói sáng đầu hoa mắt, xuất hiện ngẩn ngơ hoa mắt.

Mạnh Phàm nắm lấy cơ hội, huy vũ vào Thuần Quân Bảo Kiếm cư trú mà.

Chỉ thấy một đạo kiếm quang kích xạ mà đến, bắn vào bên người Tuân Tử Khanh, kiếm quang gào thét tăng vọt, ra ngoài phát ra "Coong, coong, coong" bạo vang, tùy ý muốn chém xuống đầu của hấn.

Tuân Tử Khanh nhắm mắt lại, giờ tay bắt lấy cái này đạo kiếm quang, chỉ thấy thủ chương mãnh liệt dùng sức, bàn tay thần uy phóng lên trời, cầm cố ở quý báu kính, khiến bảo kiếm tránh thoát như bất khả. Đồng thời tay kia huy vũ vào trường thương hung hăng nơi đây hướng phía Mạnh Phàm đâm tới.

Mạnh Phàm trong nội tâm cả kinh, đầu thương lóc lên hàn mạng, không hề có trì trệ hướng hấn đâm tới.

Nếu không phải trốn, một phát này, hấn phải chết!

Chỉ phải bỏ qua bảo kiếm, dưới chân Giao Long vẫn hiển hiện, mãnh liệt đạp đất bạo lui ra ngoài mấy chục bước.

"Ha ha ha!" Tuân Tử Khanh cười to, "Không có vũ khí, ta xem ngươi như thế nào cùng ta tranh chấp?"

Tuân Tử Khanh mở mắt, có chút trêu tức nơi đây nhìn Mạnh Phàm, đem bảo kiếm ném đến dưới đài, khoe miệng không khỏi hiện ra một tia cười nhạo.

"Dù sao vẫn là cái mười tuổi lớn hài tử, kinh nghiệm chiến đấu chưa đủ, liền vũ khí đều vứt bỏ." Thành chủ nội tâm nghĩ thầm, cảm thấy một trận chiến này đã kết thúc.

"Nếu như là ta, liền lập tức nhảy xuống lôi đài, biết rõ không thể khổ chiến còn nhất định khổ chiến, đó là tên điên."

Mạnh Phàm sắc mặt bất thiện, xác thực một luồng trước nơi này Tuân Tử Khanh vậy mà liều mạng chút bàn tay bị phế hao tổn, tới cướp đoạt Mạnh Phàm vũ khí.

Hiện giờ cục diện đối với hấn rất bất lợi.

Tay trái của Tuân Tử Khanh thủ chương đang không ngừng nơi đây nhỏ máu, rõ ràng cho thấy bị vừa rồi một kiếm kia chém đã thương. Thế nhưng hấn không thêm để ý chút nào, bởi vì Mạnh Phàm tổn thất càng lớn, hấn vứt bỏ lấy tánh mạng người ta vũ khí.

Tuân Tử Khanh dẫn theo ngân thương giết đến trước mặt Mạnh Phàm, ngân thương từ bốn phương tám hướng đâm ra, ngăn chặn hấn tới gần lôi đài cũng nhảy xuống cơ hội.

"Thắng bại đã phân." Thành chủ lặng yên nhắm mắt lại, cảm thấy Mạnh Phàm đã không có cơ hội lại sống tốt, Tuân Tử Khanh sẽ không cho hấn nhảy xuống lôi đài cơ hội.

Mà dưới đài, Hàn Tuyết đi ra tộc nhân sau lưng, lo âu mà nhìn Mạnh Phàm. Chỉ thấy trên người Mạnh Phàm miệng vết thương càng ngày càng nhiều, trắng nõn quần áo thời gian dần qua bị chính mình huyết tinh nhuộm đỏ.

"Ha ha ha! Phế vật, nếu như ngươi chịu hiện tại quỳ xuống gọi vài tiếng tha mạng, nói không chừng ta còn thể lưu lại ngươi một cái toàn thân." Tuân Tử Khanh không ngừng ra thương, mấy lần suýt nữa đem Mạnh Phàm đẩy vào tuyệt cảnh.

Mạnh Phàm vẫn còn ở khó khăn chống cự, cũng thỉnh thoảng lại nghĩ phải phản kích. Thế nhưng là Tuân Tử Khanh một đầu dài thương bao trùm quanh thân mấy mét, nơi nào sẽ cho hấn cơ hội phản kích.

Trên người Mạnh Phàm Giao Long vẫn không ngừng hiển hiện, trên cánh tay, trên đùi, sau lưng đeo, trên gương mặt tất cả đều rậm rạp một tầng Giao Long đường vân, đối kháng vào Tuân Tử Khanh trường thương thể công.

Tuân Tử Khanh lại là chút thương đâm ra, trực chỉ Mạnh Phàm lồng ngực. Mà Mạnh Phàm vậy mà không né, đón trường thương mấy cái nhảy lên vọt đi đến trước mặt của hấn, thân thể mãnh liệt chút nghiêng, vung quyền xuất kích.

Tuân Tử Khanh lông mày nhảy dựng, Mạnh Phàm đây là muốn lấy tổn thương đổi tổn thương.

"Tới thì tới."

Tuân Tử Khanh vậy mà không lùi, trường thương tiếp tục hướng phía Mạnh Phàm lồng ngực đâm tới.

"Vụt!"

Trường thương điểm ở trên người Mạnh Phàm, đâm mặc quần áo nửa tắc, vậy mà ngừng lại. Tuân Tử Khanh cả kinh, chính là muốn rút súng lui về phía sau, mà Mạnh Phàm nắm tay đã đi tới trước mặt của hấn.

Chương Tâm Lôi

Do quyền tan ra chương, mở ra lòng bàn tay, bên trong vậy mà ồ vào một đoàn tảo bạo Lôi Đình Chi Lực.

"Oanh!"

Một chương vừa vắn đánh vào Tuân Tử Khanh trên lồng ngực, đưa hấn lấy bay ra ngoài mấy mét xa.

"Con ta!" Tuân Nguyên Câu từ trên ghế đứng lên, hoàn toàn không nghĩ tới Tuân Tử Khanh sẽ bị Mạnh Phàm đã thương.

"Khục khục, khục khục..."

Tuân Tử Khanh từ trên mặt đất đứng lên, ngực một mảnh cháy đen. Mặc dù chịu bị thương, lại cũng không trí mạng.

"Thật sự là xem thường ngươi rồi, khục khục." Tuân Tử Khanh ho khan nói, "Y phục phía dưới còn có một tầng giáp mềm a, khục khục."

Mọi người giờ mới hiểu được, vừa rồi vì sao Mạnh Phàm vô sự, mà Tuân Tử Khanh lại bị thương.

Kỳ thật Mạnh Phàm vậy mà bị thương. Mặc dù có Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp bảo hộ, thế nhưng là đầu thương bên trên lực chấn động không ngăn cản được, trực tiếp vọt vào trong thân thể của hắn, lực phủ ngũ tạng đều nhận lấy trùng kích. Nếu là hiện tại đem Mạnh Phàm y phục cởi, có thể trông thấy lồng ngực vị trí như một khối rõ ràng máu ứ đọng.

"Như giáp mềm thì như thế nào, thể phòng hộ ở tứ chi của ngươi cùng đâu đi? Tiếp theo ta sẽ đâm về đầu của ngươi, mà không phải lồng ngực." Tuân Tử Khanh khôi phục một chút khí lực, giọng trường thương khiêu khích nói.

Tuân Nguyên Câu lúc này mới ngồi trở lại trên mặt ghế, "Vừa rồi bất quá là một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn, không nghĩ tới kia cái tiểu phế vật như thế giảo hoạt, Tử Khanh muốn bắt lấy hắn lại muốn phế một chút công phu."

Mà Tuân Tử Khanh lần nữa dẫn theo trường thương vọt lên, một chiêu trên biển sinh trắng sáng giết đến.

"Hiện tại ngươi không có vũ khí, nhìn ngươi như thế nào đối kháng?" Hắn cười to nói.

Mạnh Phàm huy vũ vào nắm tay luôn không ngừng đâm tại ngân thương bên cạnh, ý đồ tháo bỏ xuống một chiêu này trên biển sinh trắng sáng lực lượng.

"Không có tác dụng, vô dụng thôi vứt bỏ kiếm ngươi chính là một cái phế vật, một cái phế vật."

Tuân Tử Khanh cải biến thế công, ngân thương lòi cuốn vào từng trận tiếng xé gió hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Hiện giờ Mạnh Phàm chỉ có thủ, liều mạng phòng thủ, chỉ thủ chứ không tấn công, đến nơi Tuân Tử Khanh trường thương uy hiếp. Thế nhưng là người chung quy có kiệt lực thời điểm, một khi thể lực hao hết hay là xuất hiện một sơ hở, trường thương liền hóa thành đoạt mệnh xiềng xích, đâm thủng Mạnh Phàm đầu.

Mạnh Phàm toàn lực mở ra Giao Long Nhiễm Thể Quyết, đồng thời lòng bàn tay thỉnh thoảng lại xuất hiện từng đoàn từng đoàn lôi đình, để mà đến nơi trường thương thế công.

"Ha ha ha, không muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, ngoan ngoãn để ta nhất thương chọc chết, ngươi vậy mà nhẹ nhõm, ta vậy mà nhẹ nhõm."

"Ngươi yên tâm, hôm nay thi đấu, ta sẽ cùng Hàn Tuyết đính hôn, cầm lấy thuốc về ngươi lệnh bài, ngũ nữ nhân của ngươi, tiến nhập Kiếm Tông, trở thành tu sĩ, đi về hướng nhân sinh đỉnh phong."

Tuân Tử Khanh cảm thấy thắng lợi trong tầm mắt, đã có thể trắng trợn nơi đây cười nhạo hắn.

Đột nhiên một đạo Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu bùng nổ, "Mạnh Phàm, chuẩn bị xong, sau ba hơi thở, thiên địa mượn phương pháp, nhật nguyệt vô quang."

Thành chủ tựa hồ đã nhận ra một tia khác thường ba động, có chút nghi ngờ nhìn về phía đang tại kích chiến Tuân Tử Khanh cùng Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm khẽ gật đầu, há mồm phun ra một đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí.

"Nguyên lai ngươi còn có át chủ bài, ha ha, Ngã đảo yếu nhìn xem ngươi đến cùng có bao nhiêu thủ đoạn." Tuân Tử Khanh trông thấy Mạnh Phàm trong miệng Hạo Nhiên Kiếm Khí vậy mà không né, giờ ngân thương công tới.

Sử dụng ra một chiêu trên biển sinh trắng sáng.

Đúng lúc này, thiên địa đột nhiên bất tỉnh tối xuống, thái dương quang huy bị một đạo hắc ảnh che khuất, tất cả mọi người lâm vào trong lúc bối rối.

Nhưng lại có một người, tại đây mảnh trong đêm tối, con mắt sáng như ban ngày.

"Ta chỉ thể chào chống hai hơi thở thời gian. Nhanh, Quan Tướng Đại Đế!" Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu bùng nổ.

Mạnh Phàm hai mắt trong đêm tối sáng như ban ngày, một tôn Nữ Đế tại trong thức hải của hắn nhanh chóng dâng lên.

Đại Đế Quan Tướng Đồ

Nữ Đế lao ra Mạnh Phàm thức hải, bỏ qua xung quanh hết thảy, trực tiếp nơi đây vọt vào Tuân Tử Khanh trong đầu bên trong.

Cùng lúc đó, đạo kia Hạo Nhiên Kiếm Khí vậy mà vọt tới trước mặt Tuân Tử Khanh, "CHÍU...U...U!" Một chút, từ hắn mi tâm mặc qua.

Hai hơi thở, thiên địa khôi phục nguyên bản sáng rọi.

Mà trên lôi đài, hai đạo thân ảnh bất động nơi đây đứng ở đó trong, không có ai biết người thắng

Là ai?

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Bán khuê nữ

Gió nhẹ thổi qua lối đài, giờ lên một tầng hơi mỏng dáng vẻ quê mùa. Hai đạo thân ảnh gần như tại bất động nơi đây sừng sững tại trên lối đài.

Dưới đài người liềm khí nín thở, muốn biết cuối cùng người thắng trận là ai?

Cuối cùng Thành chủ đứng dậy đi đến hai người trong đó, nhìn về phía Mạnh Phàm, hắn bị ngân thương đâm thủng ngực phải, như không phải thân mặc Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp, thay hắn ngăn trở đại bộ phận tổn thương, liền muốn đi đòi nhà ma.

Mà Tuân Từ Khanh, trợn mắt trừng trừng, uy phong lẫm lẫm, cả người bên trên cũng không đặc biệt vết thương rất lớn, ngoại trừ chỗ mi tâm một cái lớn chừng ngón cái lỗ máu.

Thành chủ có chút khiếp sợ nhìn hai người, có chút không thể tin được mắt của mình.

"Thành chủ, thắng bại như thế nào?" Dưới đài có người không thể chờ đợi được mà hỏi.

Chỉ thấy Thành chủ nuốt một ngụm nước bọt, trong lúc nhất thời vậy mà nói không ra lời, tựa hồ muốn hảo hảo bình phục quyết tâm tình lại nổi lên một chút ngôn ngữ.

"Ta tuyên bố, người thắng trận là..."

"Phù phù" một chút, Mạnh Phàm té trên mặt đất, toàn thân vô số đạo miệng vết thương đều đang chảy máu, nhất là ngực phải vị trí chén ăn cơm lớn lỗ máu liều mạng về phía dẫn ra ngoài huyết.

Nhìn thấy Mạnh Phàm đổ xuống, Tuân Gia người lập tức liền nhảy dựng lên, hét lớn: "Là công tử thắng, là công tử thắng."

"Ta liền biết Mạnh Gia tiểu phế vật đầu không lại công tử, quả nhiên, thật sự là hả hê lòng người a, oa ha ha ha."

Tuân Nguyên Câu vậy mà ngồi ở trên mặt ghế mỉm cười, hướng về Tuân Từ Khanh vẫy tay, "Con ta, nhanh mau xuống đây. Chúng ta còn muốn vội vàng trở về thay người ăn mừng nha."

Nhưng mà Tuân Từ Khanh đáng trên đài vẫn không nhúc nhích.

"Con ta, nghĩ gì thế? Nghĩ nhập thần như vậy?" Trong lòng Tuân Nguyên Câu hiện lên một tia ý niệm bất tường.

Như Tuân Gia tộc nhân hô lớn: "Công tử nhất định là trong chiến đấu đột phá, lâm vào thần du, cho nên mới không có nghe thấy tộc trưởng."

"Ha ha ha, công tử Uy vũ, cái này đều có thể đột phá."

Thành chủ lại là có chút đáng thương mà nhìn Tuân Gia người, "Ta tuyên bố người thắng trận là Mạnh Gia, Mạnh Phàm."

Cái gì?

Tuân Gia người lập tức liền ngây người, người thắng trận là ai? Chẳng lẽ là lỗ tai ta xuất hiện vấn đề?

Tuân Nguyên Câu từ trên ghế đứng lên, nói "Thành chủ đại nhân, sự tình là không phải có hiểu lầm? Chẳng lẽ không phải là con ta Từ Khanh chiến thắng đi?"

Thành chủ dừng một chút, mở miệng giải thích: "Người thắng trận đích thực là Mạnh Phàm."

"Mạnh Gia người, còn chưa lên, đem khiêng xuống lại trị liệu. Nếu là đã chậm, cẩn thận khó giữ được cái mạng nhỏ này."

Mạnh gia tộc người quả thật không thể tin được lỗi tai của mình, Tiểu Phàm thắng? Tiểu Phàm làm sao lại thắng?

Trước không nói lời gì, vài người tộc nhân lên đài đem Mạnh Phàm giờ lên hạ lại, tiến hành trị liệu.

"Tộc trưởng, Tiểu Phàm thắng!" Mạnh Cường ngữ khí run rẩy nói.

"Ừ, ta biết, ta biết." Lão Tộc Trưởng liên tục gật đầu, lấy ra trong tộc quý trọng nhất dược liệu thay Mạnh Phàm đắp lên. Những dược liệu này thế nhưng là liền Lão Tộc Trưởng mình cũng không nỡ bỏ dùng quý báu dược liệu, hôm nay cư nhiên một tia ý thức nơi đây toàn bộ cấp Mạnh Phàm đắp lên. Chỉ chốc lát đỏ mầu liền đình chỉ, thịt vậy mà bắt đầu chậm rãi dài quá trở về, làn da rốt cục lại có sáng bóng.

"Thành chủ, Mạnh Gia tiểu nhi rõ ràng đã mất đi chiến đấu chỉ lực, cho nên chiến thắng hẳn là con ta Từ Khanh mới đúng a." Tuấn Nguyên Câu đi đến bên cạnh lôi đài, mười phần không hiểu nhìn qua Thành chủ, lại nhìn nhìn qua Tuấn Từ Khanh.

"Không sai, Mạnh Phàm đích xác mất đi tái chiến chỉ lực, có thể Tuấn Từ Khanh mất đi tánh mạng. Người nói hẳn là người đó chiến thắng rồi!" Thành chủ có chút thương cảm mà nhìn Tuấn Gia, cũng không nhẫn nói ra sự thật này, có thể làm gì được đối phương hết lần này tới lần khác muốn hỏi.

"Từ Khanh đã chết? Làm sao có thể, con ta làm sao có thể thua ở phế vật đó!" Tuấn Nguyên Câu điên cuồng mà hỏi.

"Không tin, chính người nhìn a." Thành chủ chút phát óng tay áo, đem Tuấn Từ Khanh thi thể đưa xuống lôi đài.

Tuấn Nguyên Câu ôm Tuấn Từ Khanh thi thể, khóc rống chảy nước mắt, "Làm sao có thể? Chỉ bằng phế vật đó làm sao có thể đã bại con ta. Trong đó nhất định như lừa dối, kia cái tiểu phế vật nhất định sử cái gì âm mưu. Vừa rồi thiên địa hôn ám nhất định là hẳn ra tay, Mạnh Gia, đưa ta nhi mệnh tới!"

Tuấn Nguyên Câu buông xuống Tuấn Từ Khanh thi thể, rút ra bên hông bảo kiếm, muốn vọt tới Mạnh Gia trong đám người chém giết Mạnh Phàm.

"Làm càn!" Thành chủ nổi giận gầm lên một tiếng.

"Lúc trước là như thế nào ước định? Bất luận thắng bại, bất luận sinh tử, hôm nay không thể đao kiếm đối với hướng. Người đây là muốn phá toái ước định, là muốn tìm chết đi?"

Tuấn Nguyên Câu bị Thành chủ khủng bố khí thế áp ngã xuống đất, nức nở nói: "Ta lúc trước không biết con ta sẽ chết a."

"Nếu là người biết, người có phải hay không còn sẽ như thế hùng hổ dọa người?" Đột nhiên truyền đến một đạo chỉ trích tiếng, nguyên lai là Mạnh Phàm thức tỉnh.

Hắn tại tộc nhân nâng hạ ngồi dậy, chỉ vào Tuấn Nguyên Câu mắng: "Nếu là người bất định hạ nhảy ra lôi đài mới tính nhận thua quy tắc, nói không chừng Tuấn Từ Khanh còn có thể kịp thời hô lên nhận thua, lưu lại một cái mạng. Như vậy Tuấn Thai cũng không cần chết. Cho nên nói, hôm nay đây hết thảy đều là người gieo gió gặt bão."

"Nếu như ta là người, ta liền lập tức rút đao tự tử. Hại chết tộc nhân, còn hại chết con của mình, còn có thể có gì mặt sống trên cõi đời này?"

Tuấn Nguyên Câu như trước bị Thành chủ khí thế áp chế trên mặt đất không ngóc đầu lên được, "Không đúng, không đúng, đây hết thảy đều tại người. Là người giết con ta, là các người Mạnh Gia hại chết tộc nhân của ta. Đây hết thảy đều kỳ quái các người!"

Thành chủ thờ dài một hơi, lắc đầu liên tục, Tuấn Từ Khanh chết rồi, Tuấn Nguyên Câu điên rồi, Tuấn Gia xem như phế đi.

Mạnh Phàm hướng phía bên người Mạnh Cường nói vài câu, Mạnh Cường nhẹ gật đầu, đi đến bên người Thành chủ, thật sâu bái.

"Thành chủ, thi đấu tuy còn chưa kết thúc, thế nhưng là Tuấn Gia đã thất bại. Chẳng biết có được không khiến Tuấn Gia trước đem phần thưởng lấy ra, cho chúng ta kiểm kê kiểm kê. Trong khoảng thời gian này, cũng tốt khiến cuối cùng hai người tuyển thủ nghỉ ngơi một lát, lại tiến hành cuối cùng trận chung kết."

Thành chủ ngẫm nghĩ một lát, "Có thể."

Vì vậy trước đem Tuấn Từ Khanh trong tay Đại Minh Vương thương cách không nhiếp với tay cầm.

"Không muốn a! Đó là ta nhi đồ vật!" Tuấn Nguyên Câu quỳ trên mặt đất, thống khổ nói.

Mạnh Phàm lắc đầu, trầm nghĩ, ác nhân làm ác lúc trước, vì cái gì không thể trước hết nghĩ nghĩ nếu như người bị hại là thân nhân của mình thì sao?

"Ai, gieo gió gặt bão, đáng thương như bất khả." Đối với cái này chúng ác nhân, Mạnh Phàm từ trước đến nay là sẽ không sinh lòng thương cảm, thể giết nhiều một cái là hơn sát một cái.

"Tuấn Gia, còn có năm năm nặc ngọc sản lượng. Các người sẽ không không mang a." Mạnh Cường đưa tay hướng Tuấn Gia người đòi hỏi.

Tuấn Gia người vốn không muốn cấp, thế nhưng Thành chủ liền đứng ở bên cạnh, nếu là ngay trước mặt Thành chủ trái với ước định, sợ là Tuấn Gia phải

trả càng nhiều hao tổn. Vì vậy Tuấn Gia quản sổ sách tộc nhân đành phải móc ra năm cái trử vật đại, giao cho trong tay Mạnh Cường.

"Các ngươi cũng không nên thiếu cân thiếu hai, Mặc Ngọc Sơn hàng năm có thể có bao nhiêu sản lượng chúng ta thế nhưng là nghe ngóng."

Mạnh Cường về đến gia tộc bên này, đem trong đó bên trong chút cái trử vật đại mở ra, thả ra bên trong mặc ngọc.

Chỉ thấy chừng ba tòa gian phòng lớn vậy mặc ngọc chồng chất tại Mạnh gia tộc người trước mặt.

"Đây vẫn chỉ là chút túi, còn có mặt khác bốn góc túi. Tổng cộng thêm vào cũng chính là mười lăm tòa gian phòng lớn vậy. Chắc chắn chắc, khó trách Tuấn Gia như thế nào có tiền, hàng năm thế khai thác ra lớn như vậy lượng mặc ngọc."

Mạnh gia tộc người vẫn là lần đầu tiên chứng kiến nhiều như vậy mặc ngọc, cũng nhìn không được muốn đi lên sờ một thanh.

"Lại, lại. Đây là gia tộc tài sản, là Tiểu Phàm liều mạng thắng trở về. Không muốn sờ loạn, sờ xấu các ngươi không bồi thường nổi." Mạnh Cường như một thần giữ cửa tựa như đem mặc ngọc thu vào trong túi.

"Để ta sờ một chút, sờ hư mất đem nhà của ta khuê nữ thưởng cho Tiểu Phàm vẫn không được nha."

Mạnh Cường nghe xong lời này lập tức liền không muốn, nhanh chóng đem năm cái cái túi cất kỹ, toàn bộ thả cùng một chỗ giao cho Lão Tộc Trưởng đảm bảo.

"Nhà của ngươi khuê nữ sao được, không chịu được. Hay là nhà của ta Cần Nhi xinh đẹp, dường như thích hợp Tiểu Phàm."

"Thế nhưng là nhà của ta khuê nữ ôn nhu a."

Mạnh Cường nhất thời nghẹn lời.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Người nhu nhược

"Cuối cùng chút cuộc tỷ thí còn muốn tiếp tục không?" Thành chủ đi đến Mạnh gia tộc người trước mặt, nhìn Mạnh Phàm suy yếu thân thể, hỏi.

Không Dịch lại là lắc đầu liên tục, "Không cần, lệnh bài vốn chính là đồ của Tiểu Phàm. Hơn nữa đã bại Tuấn Từ Khanh cho thấy Tiểu Phàm. Ta nhận thua, người thắng trận liền định là Tiểu Phàm a."

Tuân Gia bởi vì thất bại, đã ly khai trước, trước khi đi đội Tuấn Nguyên Câu bị tộc nhân khiêng đi, vẫn còn thần chí không rõ trạng thái, một mực kêu hô con ta làm sao có thể bại, con ta mới là cuối cùng người thắng, con ta là tu sĩ, con ta...

Mạnh Phàm lại là kiên định nơi đây nhìn qua Không Dịch, mở miệng nói: "Nếu so với, cử hành lần này thi đấu không phải là muốn phân ra ai mới là Tối cường giả đi? Ta không sao, ta còn thể chiến đấu."

Mạnh Phàm vùng vẫy đứng lên, lưng la lung lay.

Không Dịch như trước không muốn tỷ thí, lo lắng nói: "Tiểu Phàm, đã bại Tuấn Từ Khanh chính là ngươi, cho nên người thắng trận cũng có thể là ngươi. Ta nhận thua, ta nhận thua."

"Không, ta muốn so với." Mạnh Phàm tại tộc nhân nâng hạ đi lên lôi đài, hướng về phía dưới đài Không Dịch vẫy vẫy tay.

"Là người đàn ông, liền đi lên cùng ta so với."

Không Dịch lắc đầu, hẳn không rõ Mạnh Phàm vì cái gì nhất định phải cùng mình tỷ thí, chính mình rõ ràng đã nhận thua a.

"Người nhu nhược." Mạnh Phàm mắng.

Dưới đài tộc nhân không hiểu Mạnh Phàm tại sao phải làm như vậy, vậy mà không tiện mở miệng khuyên can, chỉ có thể ở một bên giương mắt nhìn.

Lúc này, Lão Tộc Trưởng mở miệng, "Không Định, đi lên cùng hắn so với."

Không Định có chút kinh ngạc nơi đây nhìn qua Lão Tộc Trưởng, nếu như là bất kỳ người nào khác gọi hắn lên đài cùng Mạnh Phàm tỷ thí hắn đều có thể hiểu được, có thể Lão Tộc Trưởng... Lão Tộc Trưởng là Mạnh Phàm ông nội a, hắn khẳng định biết Kiểm Tông Lệnh Bài đối với Mạnh Phàm tầm quan trọng.

"Tộc trưởng gia gia..." Không Định không biết như thế nào mở miệng.

"Đi lên cùng hắn so với, không nên hỏi vì cái gì. Đi lên cùng hắn so với." Lão Tộc Trưởng kiên định nói.

Không Định thở dài một hơi, hô lớn: "Được, ta so với."

Nhảy lên lôi đài, nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm.

Chỉ thấy Mạnh Phàm trong gió lung lay sắp đổ, tùy thời có thể lảo đảo xuống.

Nhưng mà Mạnh Phàm trong hai tròng mắt lại là sáng ngời như thần, rất giống hai đọt mắt trời nhỏ.

Hắn lung la lung lay nơi đây tiến Không Định, vung ra mềm yếu vô lực nắm tay.

"Người xuất thủ a, là người đàn ông, người liền xuất thủ, không muốn lưu tình."

Nắm tay Giao Long vẫn lúc ẩn lúc hiện, hiển nhiên là chèo chống không được Mạnh Phàm công kích.

"Tiểu Phàm, dừng tay a. Ta nhận thua còn không được đi?" Không Định cứ như vậy đứng ở chỗ cũ mặc cho Mạnh Phàm công kích, thế nhưng là Mạnh Phàm mềm yếu vô lực nắm tay có thể đánh tổn thương hắn đi?

"Người xuất thủ a, người ngược lại là xuất thủ a." Một huy động mấy quyền, Mạnh Phàm liền thờ hồng học.

"Người người nhu nhược."

Cho dù là lên lôi đài, đáp ứng cùng Mạnh Phàm tỷ thí, Không Định như trước không muốn xuất thủ.

"Tiểu Phàm, dừng tay a."

Mạnh Phàm xử vào kiếm, ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra khinh bỉ thần sắc, dùng đầy đủ hai người bọn họ nghe thấy tiếng nói: "Ta biết người thích Mạnh Cần tộc tỷ, thế nhưng là người không dám nói."

"Ta biết người muốn tiến nhập Kiểm Tông học, thế nhưng là người không dám nói."

"Ta biết người hâm mộ ta có tộc trưởng gia gia, ta có thân nhân, thế nhưng là người không dám nói."

"Ta biết trong lòng người tự ti, thế nhưng là người không dám nói."

Không Định hai tay ôm đầu, lộ ra vẻ mặt thống khổ, lạnh lùng hô: "Không có, không có, căn bản không có."

Mạnh Phàm lại là không buông không bỏ, tiếp tục mở miệng, "Người tại năm năm trước liền thích Mạnh Cần học tỷ, thế nhưng là người biết nàng không thích người. Vì vậy lúc nàng ra ngoài học, người vậy mà ra ngoài học. Lúc nàng trở về gia tộc, người cũng trở về trở về nhà tộc. Những năm gần đây, người một mực yên lặng lặng yên chủ ý nàng, ta biết, ta toàn bộ cũng biết."

Không Định sợ hãi nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, tựa như giống như chuột thấy mèo, liền như bí mật của mình bị người vạch trần thì cái loại kia sợ hãi.

"Thế nhưng là, người vừa rồi vậy mà đã nghe được. Mạnh Cường thúc nói muốn đem nàng hứa gả cho ta, nếu như người hôm nay không thể đánh bại ta, không thể chứng minh giá trị của người, người sẽ vĩnh viễn mất đi nàng."

"Tới, hôm nay ta liền cho người cơ hội này, nếu như người còn là một nam nhân, liền đánh ta, liền hung hăng nơi đây đánh ta, đem ta đánh ngã, đem ta đánh ngã. Sau đó cầm lấy lệnh bài, lại Kiểm Tông học. Như vậy người mới có cơ hội theo đuổi thuộc về hạnh phúc của người."

Mạnh Phàm đứng ở trên người Không Định, kéo quả đấm của hắn, liều mạng nơi đây hướng trên người mình đập.

Thế nhưng tại người ở dưới đài thoát nhìn chính là Mạnh Phàm cùng Không Định lâm vào quần chiến, hơn nữa đánh túi bụi.

"Người không nên ép ta, người không nên ép ta." Không Định kêu to, hắn không muốn công kích Mạnh Phàm, thế nhưng là Mạnh Phàm mỗi một câu đều tự đâm chính mình đầy lông bí mật.

Chẳng lẽ mình thật sự chỉ có đã bại Mạnh Phàm, cầm lấy bắt đầu vốn thuộc về lệnh bài của hắn, lại Kiểm Tông học, mới có thể có tư cách truy cầu hạnh phúc của mình đi?

Vì cái gì, vì cái gì ông trời muốn đem như vậy lựa chọn trào cho mình.

"Không nên ép ta!"

Rốt cục, Không Dịch hay là một quyền đánh ra. Nắm tay đốt lên hỏa diễm, một quyền đánh vào Mạnh Phàm trên lồng ngực.

Mạnh Phàm thổ huyết bay ngược, trực tiếp nơi đây ngã xuống lôi đài.

"Ta tuyên bố, cuối cùng người thắng trận là Không Dịch." Thành chủ nhìn tận mắt trận này trò khôi hài, nội tâm lại nổi lên một tia không đồng dạng như vậy gọn sóng.

"Chẳng lẽ không phải là Mạnh Phàm đã sớm khó chịu Không Dịch, cho nên muốn thừa dịp thi đấu hảo hảo nhục nhã một chút hắn đi? Như thế nào ngược lại bị đánh bay xuống đài." Thành chủ nghĩ ngờ thâm nghĩ, nhưng cảm thấy nội tâm ề ề, nói không ra tư vị.

"Tiểu Phàm!"

Không Dịch nhảy xuống lôi đài, vọt tới bên người Mạnh Phàm, đưa hắn nhẹ nhàng ôm lấy.

"Người tại sao phải làm như vậy, vậy cũng là phụ thân người để lại cho người đồ vật a."

Mạnh Phàm cười khổ hé miệng, "Không sai. Có thể tuổi của ta không đạt được yêu cầu. Kiếm Tông chỉ lấy mười ba tuổi trở lên đệ tử, mà ta mới mười tuổi."

"Chúng ta có thể đợi. Người hiện giờ đã là Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, mười ba tuổi lúc trước nhất định có thể đột phá Tàng Thần Cảnh, đến lúc sau lại phong quang nơi đây bá nhập Kiếm Tông, chẳng lẽ không được tốt?" Không Dịch hỏi.

"Người có thể bảo chứng trong ba năm này không có những bộ lạc khác lại để mắt tới lệnh bài? Người có thể bảo chứng Mạnh Gia sẽ không bị như lần này nguy cơ?" Mạnh Phàm cười khổ, hắn làm sao không muốn bá nhập Kiếm Tông, nhưng là vì gia tộc an nguy, hắn phải làm ra hi sinh.

"Kiếm Tông Lệnh Bài đối với từng cái bộ lạc đều là chút cái hấp dẫn cực lớn, lần này là Mạnh Gia, chẳng lẽ tiếp theo không phải là Lý gia, Vương Gia, thậm chí là đệ nhất bộ lạc Tà gia?"

"Ca, vì mình, cũng vì bộ lạc. Người phải cầm lấy lệnh bài tiến nhập Kiếm Tông học. Mà ta, là dựa vào cố gắng của mình, giống cha thân năm đó đồng dạng thi được Kiếm Tông."

Mạnh Phàm cảm thật chặt tay của Không Dịch, nhiều lần dặn dò.

"Ca, đáp ứng ta, về sau ngàn vạn không muốn phụ bỏ gia tộc, không muốn phụ bỏ ta."

Không Dịch lệ rơi đầy mặt, trong lúc nhất thời cũng không biết đạo ứng nên nói cái gì.

Lão Tộc Trường đi đến Mạnh Phàm cùng Không Dịch bên người, ngữ khí thành khẩn nói: "Chuyện này, Tiểu Phàm làm rất đúng."

"Thi đấu do Thành chủ chủ trì, khiến người tại trước mắt bao người đã bại Tiểu Phàm, vậy mà chẳng khác nào báo cho ngoại giới người mới xứng có được Kiếm Tông Lệnh Bài. Cũng sẽ không để người mọn có. Những bộ lạc khác năng lực không có mọn có tìm chúng ta Mạnh Gia phiền toái."

"Vì gia tộc, cũng vì Tiểu Phàm, người phải trở thành Kiếm Tông đệ tử. Đáp ứng ta, tương lai nhất định phải tại Kiếm Tông trong trở nên nổi bật, trở thành tu sĩ."

Không Dịch trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhìn Mạnh Phàm cùng Lão Tộc Trường mặt, ngữ khí kiên định nói: "Ta đáp ứng các người."

Mạnh Phàm rốt cục yên tâm lại, đầu nghiêng một cái, gật đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Tình quan, khổ sở

Thị đầu đã chấm dứt như tiểu nửa tháng, cuối cùng đã tới Bình Dương Sơn bận rộn nhất ngày lễ, mỗi năm một lần lập xuân tiết. Hàng năm lập xuân, trong núi liền sẽ xuất hiện một vòng mặt trời, mặt trời sẽ ở vào lúc giữa trưa leo đến đỉnh núi cùng Bình Dương Sơn ngọn núi cao nhất đụng vào nhau, vẫn còn giống như thánh nhân thể hồ quán đỉnh, cấp cái này ngàn vạn đại sơn rót vào tân sinh cơ.

Mà cái này bức thiên địa kỳ cảnh lại bị ngoại giới Văn Nhân nhà thơ xưng là "Thánh dương luân không". Tin đồn chỉ cần tại đây thánh nhân dương quang phía dưới tắm rửa một lát, liền toàn thân thông, bách bệnh tiêu trừ, tu vi tăng nhiều.

Mạnh Phàm tối khinh bỉ chính là những cái này tin đồn, hắn trên Bình Dương Sơn chơi đùa gần năm năm thời gian, mỗi một năm "Thánh nhân dương quang luân không" hắn đều sẽ không bỏ qua, thế nhưng là vậy mà không có cảm giác nơi này toàn thân thông, bách bệnh tiêu trừ, tu vi tăng nhiều a.

Thái dương nhảy ra tới tắm mờ mịt bình địa mặt, non nửa luân ánh vàng rực rỡ hỏa diễm đem âm đậm chân trời chiếu sáng, giống như là một cái mới sinh hài nhi mở ra nhấp nhem mắt buồn ngủ tại đem cái này đại thể giới cần thận quan sát.

Thiên Hồng vân, khắp núi kim lấp, thời gian dần qua mặt trời đỏ leo lên Bình Dương Sơn, như một lò sôi trào nước thép, dâng lên, kim quang chói mắt.

Mạnh Phàm đầy người trên dưới bọc lấy băng gạc lẳng lặng ngồi ở trong bộ lạc, nhìn qua chỗ này mình cùng cái đó chơi đùa năm năm thời gian đại sơn. Nhẹ nhàng thở dài, năm nay sợ là không thể như những năm qua đồng dạng trở lên sơn tắm rửa "Thánh nhân dương quang" rồi.

"Ồ?" Hắn than khẽ một chút, "Năm nay thánh nhân dương quang như thế nào cùng những năm qua bất đồng?"

Tuy đều là thái dương, tuy nhiên lại khuyết thiếu những năm qua cái loại kia thần vận. Đã không còn ánh vàng rực rỡ hình dáng, ngược lại là biểu hiện thành cùng trong ngày thường nhìn thấy thái dương không hề có khác biệt.

"Bình thường tiểu tử, nhìn cái gì đấy?" Tiểu Hồ Ly làm được Mạnh Phàm đầu vai, đồng dạng hướng phía Bình Dương Sơn nhìn lại.

"Ta đang nhìn thánh nhân dương quang." Mạnh Phàm hỏi đáp.

"Thánh nhân dương quang?" Tiểu Hồ Ly nghi vấn, rất có khó hiểu.

"Đúng." Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, "Mỗi khi lập xuân thời gian, Bình Dương Sơn đều nhau cùng kia chút vàng thái dương đụng vào nhau. Thái dương quang huy rót vào Bình Dương Sơn, như thánh nhân thể hồ quán đỉnh. Chúng ta xưng là "Thánh nhân dương quang"."

"Ha ha." Tiểu Hồ Ly cười cười, "Ngươi là chỉ kia luân lớn thái dương a. Ta còn tưởng rằng là cái gì không nổi đồ vật nha."

Mạnh Phàm đột nhiên nghĩ đến Tiểu Hồ Ly chính là bị nhốt ở trong Bình Dương Sơn, đối với mỗi năm một lần "Thánh nhân dương quang" chắc có lẽ không lạ lắm.

"Vậy vàng thái dương có cái gì tốt lý kỳ." Tiểu Hồ Ly chắc chắn lưỡi.

Mạnh Phàm tự nhủ: "Năm nay thật sự là kỳ quái, thái dương quang huy tại sao không có rót vào Bình Dương Sơn bên trong?"

Đã tiếp cận vào lúc giữa trưa, Bình Dương Sơn bên trên "Thánh nhân dương quang" cũng đã bò lên trên ngọn núi cao nhất, lại không có như những năm qua tương mình như vậy quang huy rót vào khe núi.

"Bản thân không tại đó, đương nhiên không có Nguyên Dương chi lực rót vào trong núi lớn." Tiểu Hồ Ly nâng cằm lên, nhàn nhạt nói.

"Hả? Chuyện này cùng ngươi có liên quan?" Mạnh Phàm dường như đã nghe được cái gì chuyện bất khả tư nghị.

"Vậy là tự nhiên." Tiểu Hồ Ly kiêu ngạo mà nói, "Ngươi cho rằng bản thân bị nhốt ở bên trong không cần bổ sung năng lượng đi? Hàng năm lúc này, ta đều nhau đem thái dương dương khí hút vào trong cơ thể, để mà bổ sung tiêu hao hết Tinh Thần lực. Nói ra hù chết ngươi, bản thân Lão Tổ Tông thế nhưng là thái dương bên trong dân sinh trời sinh Thú Thần, thích nhất lấy thái dương là thức ăn. Hấp thu điểm Nguyên Dương chi lực kia đều là tiểu ý tứ."

"Ngươi nói là, Bình Dương Sơn cái này bức kỳ cảnh là ngươi tạo thành?" Mạnh Phàm hỏi.

"È hèm." Tiểu Hồ Ly tự hào gật gật cái đầu nhỏ.

Mạnh Phàm thờ dài một hơi, kỳ cảnh cứ như vậy biến mất, ngược lại làm cho nội tâm của hắn cảm thấy thất lạc rơi đích.

Ngốc tại chỗ một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, nói với Tiểu Hồ Ly: "Vậy ngươi còn có thể khiến "Thánh nhân dương quang" trọng mới xuất hiện đi?"

"Đương nhiên có thể." Tiểu Hồ Ly nói, "Ngươi chính là nghĩ nó mỗi ngày xuất hiện, hiện tại ta đều có thể làm được."

Mạnh Phàm lắc đầu, "Không cần mỗi ngày xuất hiện, để cho hàng năm lập xuân tiết xuất hiện một lần là tốt rồi. Vật lấy hiếm là quý, nếu là mỗi ngày xuất hiện ngược lại liền không lý kỳ."

Tiểu Hồ Ly phi thân hạ xuống, xông gần Bình Dương Sơn.

Chỉ chốc lát, "Thánh nhân dương quang luân không" thần kỳ cảnh tượng lần nữa xuất hiện, Mạnh Phàm rút cục tìm về lúc nhỏ ký ức.

Tiểu Hồ Ly lại bay trở về bên người Mạnh Phàm, mở miệng nói: "Bình thường tiểu tử, người thương thế này sớm là tốt rồi, vì cái gì còn muốn đợi ở chỗ này?"

Mạnh Phàm cười cười, "Tộc trưởng gia gia cùng trong tộc thúc thúc bá bá cái này không phải lo lắng ta nha. Nhất định ta tại bộ lạc tu dưỡng một đoạn thời gian mới chuẩn ta rồi đi."

"Bất quá tu dưỡng cũng không xê xích gì nhiều, đợi thêm ta đem sự kiện kia giải quyết, giải quyết xong về sau chúng ta liền rồi đi."

Tiểu Hồ Ly nhìn nhìn góc cạnh càng rõ ràng Mạnh Phàm, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi.

"Tình quan khổ sở a."

...

Ngân bạch ánh trăng vẩy trên mặt đất, khắp nơi đều như xuân trùng "Sột sột soạt soạt" tiếng kêu. Đêm mùi thơm tràn ngập trên không trung, dệt thành chút Truong Nhu mềm mạng lưới, đem tất cả cảnh vật đều tráo ở bên trong. Làm cho người ta một loại như mộng như ảo cảm giác.

Đột nhiên, từng đạo dồn dập tiếng vó ngựa đập phá đêm yên tĩnh.

"Đát, đát, đát "

Đội kỵ mã phía trước là một chỗ đèn đuốc sáng trưng loại nhỏ bộ lạc, xa xa nhìn lại, còn có thể trông thấy trong bộ lạc vây quanh to lớn đồng lửa nhẹ nhàng nhảy múa cô gái xinh đẹp.

"Tộc trưởng, phía trước chính là thanh đàn núi. Chúng ta lớn như vậy cử giết đi qua có thể hay không dẫn phát xung quanh cái khác mấy cái bộ lạc cảnh giác?"

Già ngựa nhanh chóng tại phía trước nhất là một người trung niên nam tử, hắc bạch so le tóc rất khó làm cho người ta liên tưởng đến hẳn chính là lúc trước phong quang vô hạn Tuân Gia tộc trưởng Tuân Nguyên Câu.

Trải qua nhân sinh trọng đại biến cố, người Tuân Gia này tộc trưởng trở nên ăn nói có ý tứ, âm lãnh âm lãnh, làm cho người ta một loại điên cuồng cảm giác.

"Đêm nay mục tiêu chính là đồ diệt Hàn Gia, con ta chết cùng bọn họ thoát không được quan hệ."

"Tuân Gia các huynh đệ, giờ lên roi ngựa của các người, giờ lên vũ khí của các người, đem thanh đàn sơn Hàn Gia cấp ta tàn sát giết sạch. Nam cất đầu, nữ... Hắc hắc, theo các người xử trí." Tuân Nguyên Câu lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

"A a, sát sát sát."

"Đao của ta khát vọng huyết tinh."

"Lão tử đã năm năm một chạm qua nữ nhân, đêm nay muốn ném thử nhìn Thần Tiên cảm giác."

Tuân Gia đội ngũ giờ lên roi ngựa, huy vũ vào vũ khí trong tay, quả thật so với trên núi mã tặc còn muốn khát máu, còn muốn tàn nhẫn.

"Thối còi, có người xâm phạm!"

Hàn Gia bộ lạc thổi lên cảnh báo, tộc thanh tráng niên nhanh chóng cầm lấy vũ khí lao tới tường vây biên, kéo cung cài tên, trận địa sẵn sàng nghênh đón.

"Là Tuân Gia!"

Hàn gia tộc lớn hàn cơ dáng tường vây, trông về phía xa chạy như điên mà đến đội ngũ. Sắc mặt trong chớp mắt trở nên khó coi.

"Mẫu thân..."

Hàn Tuyết đáng bên cạnh của nàng, thân thể bởi vì sợ hãi mà run nhè nhẹ.

Hàn gia tộc lớn sờ lên đầu của nàng, mang nàng đưa đến tộc nhân bảo hộ, đối với lấy thủ hạ tộc nhân nói:

"Phái người lại xung quanh hạc Khang sơn Kỳ gia, đại dung sơn Triệu Gia viện binh, báo cho bọn họ, chúng ta Hàn Gia nếu là bị diệt, kế tiếp bị diệt liền là bọn họ. Lại phái người lại phủ thành chủ tỉnh Thành chủ ra mặt, hy vọng có thể lắng lại cuộc phong ba này. Lại phái người... Bình Dương Sơn Mạnh Gia, đã nói, đã nói... Giống như thực biểu đạt a."

(Tiểu Diện Hồ đang tại mã vào chữ, đột nhiên để cho Tứ Xuyên lại động đất. Nguyên Tứ Xuyên bình an, Thiên Hữu ta thiên triều)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Bức hôn

"Mạnh Gia huynh đệ tỷ muội, cứu cứu chúng ta Hàn Gia a, cứu cứu chúng ta Hàn Gia a. Lão Tộc Trưởng, ta van cầu ngươi cứu cứu chúng ta Hàn Gia a "

Mạnh Phàm vừa nhào nặn khai mở nhập nhèm mắt buồn ngủ liền nghe ngoài cửa sổ truyền đến thê thảm tiếng cầu cứu.

"Chuyện gì xảy ra?"

Mạnh Phàm đi ra chính mình phòng bỏ, liền trông thấy Hàn Tu Bình quỳ gối trên giáo trường, liều mạng nơi đây lấy đầu đập đầu địa cầu Lão Tộc Trưởng xuất binh giải cứu Hàn Gia nguy cơ.

Nhưng Lão Tộc Trưởng lại thờ ơ, càng có tộc nhân vươn tay ra chỉ trỏ.

"Hàn Tu Bình, Hàn Gia xảy ra chuyện gì?" Mạnh Phàm tiến lên phía trước, đưa hân nâng dậy.

Hàn Tu Bình vừa nhìn thấy Mạnh Phàm, lập tức liền bổ nhào vào trên người hắn, khóc rống chảy nước mắt, "Mạnh Phàm công tử, ngươi nhất định phải cứu cứu chúng ta Hàn Gia, nhất định phải cứu cứu chúng ta Hàn Gia."

"Ngươi hảo hảo nói, Hàn Gia đến cùng làm sao vậy?" Mạnh Phàm hỏi.

"Là Tuấn Gia, Tuấn Gia đem qua giết đến chúng ta Hàn Gia, tộc trưởng vẫn còn ở liều chết chống cự, tiểu thư vậy mà trong gia tộc. Mạnh Phàm công tử, ngươi nhất định phải cứu cứu chúng ta Hàn Gia a." Hàn Tu Bình khóc không thành tiếng.

Trong ngôn ngữ tràn ngập đắng chát cùng bất an, "Van cầu các ngươi."

Nghe được hắn nói vậy, Mạnh gia tộc người lập tức liền không muốn, nhỏ giọng nói thầm: "Lúc trước bội bạc, bây giờ còn dám đến tìm kiếm chúng ta Mạnh Gia phù hộ, thật sự là không biết xấu hổ lắm."

"Đúng đấy, chính là, nếu như không phải chúng ta Mạnh Gia, Hàn Gia sớm không biết bị diệt qua vài lần."

Hàn Tu Bình biết, đích thực là Hàn Gia bội bạc trước đây, thế nhưng là trước mắt Hàn Gia mất thấy sẽ bị diệt tộc, hắn chỉ có thể luôn không ngừng đập đầu thỉnh cầu Mạnh Gia tha thứ, thỉnh cầu Mạnh Gia xuất binh cứu vớt Hàn Gia.

"Tiểu Phàm, không cần lo cho bọn họ Hàn Gia chết sống. Lúc trước nếu như không phải nhìn tại mặt mũi của ngươi, Mạnh Gia là cùng bọn họ Hàn Gia kết vì huynh đệ bộ lạc? Hiện tại bọn họ bội bạc, lại vẫn dám đến tìm kiếm Mạnh Gia giúp đỡ, nằm mơ a."

"Đúng đấy, chính là. Lúc trước chúng ta thế nhưng là đem Hàn Gia tiểu cô nương kia trở thành đòi sau tộc trưởng phu nhân đến đối đãi. Ha ha, không nghĩ tới người ta chường mắt chúng ta Tiểu Phàm, đơn giản chỉ cần gả cho Tuấn Gia. Hiện tại Tuấn Gia đánh tới, như thế nào không tiếp tục thảo luận hôn sự a "

Mạnh Phàm trầm mặc, chính mình vốn là nghĩ vọt tới trước mặt Hàn Tuyết, đem những năm nay nàng đưa cấp đồ đặc của mình hết thảy còn cho nàng. Lại nói cho nàng biết, chường mắt lão tử, lão tử còn không có thêm người nhà.

Hàn Tu Bình từ trên mặt đất đứng dậy, cầm lấy tay của Mạnh Phàm, khóc nói: "Gả cấp Tuấn Gia không phải tiểu thư chủ ý, cái này hoàn toàn là tộc trưởng một người nhìn chủ. Vài ngày buổi tối, tiểu thư đều trốn trong thư phòng khóc, lấy nước mắt rửa mặt. Tiểu thư không phải loại kia bỏ đi nịnh bợ người, tiểu thư kỳ thật vẫn luôn còn thích ngươi."

Lúc trước Hàn gia tộc người cơ hồ là chấp nhận Mạnh Phàm cùng Hàn Tuyết quan hệ, cho nên Hàn Gia đại môn là hoàn toàn đối với Mạnh Phàm rộng mở. Liền như người nhà của mình đồng dạng, trôi qua tự nhiên. Thậm chí ban đêm xông vào Hàn Tuyết khuê phòng cũng sẽ không có người cho rằng có gì không ổn, tối đa bị Hàn Tuyết một bạt tai đập ra khỏi phòng. Rốt cuộc hai người bọn họ quen biết tương giao nhiều năm, về sau cho thấy muốn trở thành người một nhà.

Mạnh Phàm trầm mặc, cùng Hàn Tuyết cùng nhau chơi đùa nhiều năm như vậy, chính mình có thể nào không rõ ràng tính cách của nàng. Nàng chính là loại kia tình nguyện đánh nát hàm răng hướng trong bụng nuốt nữ sinh. Qua nhiều năm như vậy, nàng chưa bao giờ có hướng chính mình đề cập qua bất

kỳ một cái nào thỉnh cầu, liền ngay cả kết trở thành huynh đệ bộ lạc hay là mẹ của nàng Hàn gia tộc lớn hướng Mạnh Phàm nói yêu cầu nha.

Mạnh Phàm đem Hàn Tu Bình kéo lên, túm ra hai con ngựa, hướng phía bên ngoài đi đến.

"Tiểu Phàm, thương thế của ngươi còn chưa khỏe, ngươi muốn đi đâu?" Mạnh Cường kêu lên.

"Hàn Gia." Mạnh Phàm cũng không quay đầu lại nói.

"Tiểu Phàm, ngươi là không phải ngu ngốc a, Hàn Gia không đáng a." Hữu tộc nhân kêu lên.

"Cái gì đáng không đáng. Ta chỉ biết, nếu như chúng ta thấy chết mà không cứu được, kia cùng Tuân Gia còn có cái gì khác nhau?" Mạnh Phàm lên ngựa, cùng Hàn Tu Bình giá ngựa mà đi.

Chẳng quản Hàn Gia làm rất nhiều bất nhân bất nghĩa sự tình, thế nhưng dù sao cũng là gia tộc của Hàn Tuyết. Nếu như Hàn Gia gặp chuyện không may, Hàn Tuyết vậy mà không có khả năng vui vẻ nơi đây sống tốt.

Mạnh Phàm cùng Hàn Tu Bình đã giá ngựa đi xa.

"Lão Tộc Trưởng, ngươi xem cái này..." Mạnh Cường có chút khó khăn nói.

Lão Tộc Trưởng chậm rãi đứng dậy, "Tiểu Phàm nói rất hay, chúng ta Mạnh Gia lấy 'Nghĩa' đứng thẳng. Nếu như ngay cả huynh đệ bộ lạc đều thấy chết mà không cứu được, vậy chúng ta còn có mặt mũi nào mặt chỉ trích người khác? Còn có ai dám cùng chúng ta kết trở thành huynh đệ bộ lạc? Khiến các tộc nhân đi thôi, trải qua một trận, ta tin tưởng trong bộ lạc lại sẽ xuất hiện thêm mấy cái như tiềm lực hậu bối. Các ngươi yên tâm đi thôi, trong bộ lạc có ta trấn, sẽ không ra chuyện riêng."

"Được rồi, các huynh đệ lên ngựa. Chúng ta lại gặp lại đối thủ cũ Tuân Gia." Mạnh Cường gọi tới một đám huynh đệ, cầm vũ khí, huy vũ vào roi ngựa, cấp tốc chạy như bay.

Nghĩ thầm nói: "Móa ơi, còn tưởng rằng Cần Nhi nha đầu kia có cơ hội đâu, không nghĩ tới hay là đầu không lại Hàn Tuyết nha đầu kia. Xem ra cần phải khiến Cần Nhi sửa sửa tánh khí. Bằng không thì về sau muốn không gả ra được."

...

Mạnh Phàm cùng Hàn Tu Bình giá ngựa chạy về thanh đàn sơn, nhưng không nghĩ tới hay là đã chậm một bước. Hàn Gia đã biến thành một mảnh phế tích, chỉ còn hai ba mươi cái tộc nhân đáng phế tích phía trên, hoặc thống khổ, hoặc kêu rên.

"Tại sao có thể như vậy!" Hàn Tu Bình hoàn toàn ngây dại, chính mình bắt quá rồi đi mấy canh giờ, Hàn Gia đã bị Tuân Gia bình mã dẹp yên.

"Hạc Khang sơn Kỳ gia, lớn cho sơn Triệu Gia, bọn họ chưa có tới trợ giúp đi?" Hàn Tu Bình bắt lấy một người tộc nhân hỏi.

Chỉ thấy người kia tộc nhân toàn thân nhuốm máu, trên người rậm rạp vô số vết đao, khóc nói: "Không có, một cái cũng không có. Dường như là Tuân Gia khiến cho âm mưu, khiến Kỳ gia cùng Triệu Gia không dám ra Bình viện trợ."

"Thành chủ rồi Thành chủ có tới không?" Hàn Tu Bình nhìn xuống nước mắt, hỏi.

"Tới, nếu như Thành chủ không có tới, chúng ta những người này vậy mà sống không nổi. Chỉ bất quá, chỉ bất quá..." Hàn gia tộc người ập a ập ứng nói.

"Bất quá cái gì a!" Hàn Tu Bình quát.

"Bất quá... Mạnh Phàm công tử, tiểu thư ở bên kia, ngươi đuổi nhanh đi thăm nàng một chút đi." Hàn gia tộc người chỉ vào một chỗ phế tích.

Mạnh Phàm trong lòng tim đập mạnh một cú, chẳng lẽ Hàn Tuyết đã xảy ra chuyện?

Nhanh chóng đi đến phế tích bên cạnh, chỉ thấy Hàn Tuyết một bộ trắng thuần váy liền áo bị bùn đất, tro tàn nhuộm thành màu xám trắng. Nàng ôm Hàn gia tộc lớn hàn cơ thi thể, roi lệ không chỉ.

"Hàn di nàng..." Mạnh Phàm không biết ứng nên như thế nào an ủi nàng.

Hàn Tuyết ngẩng đầu, hai mắt lưng tròng. Mãnh liệt đem cúi đầu, ní non nói: "Ngươi đi, ngươi đi, ta lại vậy mà không muốn gặp lại ngươi."

Mạnh Phàm nội tâm nhảy dựng, hấn sợ nhất nữ hài tử khóc. Lúc trước Hàn Tuyết bị chính mình gây khúc chỉ cần giả trang cái mặt quý, liền có thể để cho nàng nín khóc mà cười. Thế nhưng lần này... Mạnh Phàm không biết muốn làm như thế nào.

"Mạnh Phàm công tử, ngươi mau dẫn tiểu thư đi thôi, đừng cho nàng lưu ở chỗ này, mau dẫn tiểu thư đi thôi." Bên cạnh như Hàn gia tộc người lôi kéo vào Mạnh Phàm vạt áo, thống khổ nói.

"Chúng ta chết không sao, nhưng không thể lại khiến tiểu thư là chúng ta bỏ ra. Ngươi mau dẫn tiểu thư rời đi nơi này, đi đâu đều tốt, tóm lại rời đi nơi này."

Hàn Tuyết đột nhiên ngẩng đầu, phần nộ quát: "Hàn Xảo Xảo, ngươi im miệng."

Mạnh Phàm chút đoán liền biết Hàn Gia nguy cơ vẫn không có giải trừ, hơn nữa lần này sợ là trực tiếp nhằm vào Hàn Tuyết.

Mạnh Phàm đem hàn Xảo Xảo đỡ, ôn nhu nói: "Xảo Xảo, ngươi nói, đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Hàn Xảo Xảo, ngươi dám nói!" Hàn Tuyết quát.

Hàn Xảo Xảo do dự một chút, ánh mắt kiên định nơi đây nhìn qua Hàn Tuyết, "Tiểu thư, ngươi vì gia tộc trả giá đã đầy đủ hơn nhiều. Lần này đôi chúng ta tới a."

"Hàn Xảo Xảo, không muốn nói cho hần biết."

Hàn Xảo Xảo lấy tay cheo chống ở chính mình, nhìn qua Mạnh Phàm, chậm rãi nói: "Thành chủ muốn bức tiểu thư gả cho hần."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Hữu duyên vô phận

Mạnh Phàm hoài nghi là mình nghe lầm, hay là hàn Xảo Xảo nói sai rồi, Thành chủ muốn kết hôn Hàn Tuyết?

Làm sao có thể, Thành chủ đã bốn mươi năm tuổi, cũng có thể lúc Hàn Tuyết cha nàng, làm sao có thể vừa ý Hàn Tuyết.

"Xảo Xảo, ngươi lặp lại lần nữa." Mạnh Phàm có chút không dám tin tưởng lỗ tai của mình.

"Thành chủ muốn bức tiểu thư gả cho hần. Hần nói nếu như tiểu thư không gả cho hần, hần giết được Hàn Gia còn dư lại tộc nhân. Còn khiến tiểu thư không muốn chạy trốn, nói bất luận tiểu thư chạy trốn tới kia, chỉ cần một ra cái này mảnh đại sơn, hần cũng có thể đem nàng bắt trở lại." Hàn Xảo Xảo che mặt ní non.

"Hàn Tuyết, cái này có thật không vậy?" Mạnh Phàm dần dần tới gần Hàn Tuyết.

"Ngươi không được qua đây, ngươi không được qua đây."

Có thể là Hàn Tuyết cảm giác mình có lỗi với Mạnh Phàm, không muốn khiến hần nhích lại gần mình.

Thế nhưng là Mạnh Phàm lại vừa sải bước nơi này trước mặt Hàn Tuyết, mang nàng cường ép kéo vào trong lòng.

"Không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu. Ta sẽ nghĩ biện pháp, hết thấy đều nhau không có chuyện gì đâu." Mạnh Phàm vỗ nhẹ nhàng vào nàng hậu bối, an ủi nàng.

"Làm sao có thể không có việc gì, làm sao có thể không có việc gì. Nếu như ta rời đi tộc nhân sẽ chết. Ngươi thả ta ra, ta van cầu ngươi thả ta ra." Hàn Tuyết bị Mạnh Phàm ôm vào trong ngực, chút thêm chút khí lực đều khiến cho không đi ra. Tựa như cả người đều ngâm tại bọt biển bên trong, hết thấy đều hiển lộ như vậy ảo mộng.

"Nhất định sẽ không có chuyện gì đâu, tin tưởng ta, hết thấy đều nhau không có chuyện gì đâu." Mạnh Phàm không ngừng lặp lại hai câu này, hy vọng có thể an ủi Hàn Tuyết.

"Cho dù ta thiếu nợ ngươi được không, đời này chúng ta không thể nào. Kiếp sau, kiếp sau ta nhất định sẽ lưu lại bên người ngươi." Hàn Tuyết nằm ở trong lòng Mạnh Phàm, nhỏ giọng ní non nói.

Đột nhiên một hồi dồn dập tiếng vó ngựa từ phé tích truyền ra bên ngoài, Hàn gia tộc người còn tưởng rằng là Tuấn Gia lại giết trở về, một hồi bối rối.

Lại nghe thấy một hồi sang sảng tiếng cười mắng, "Tuấn Gia cẩu tặc ở đâu? Nhà của ngươi gia gia tới, còn không ra quỳ lạy."

Nguyên lai là Mạnh Cường mang theo Mạnh Gia binh mã giết đến.

"Mọi người không nên kinh hoàng, là Mạnh Gia." Hàn Tu Bình la lớn, đem tộc nhân đều trấn an hạ xuống.

Hàn Gia một hồi tiếng khóc, Hàn Gia lúc trước có thể là làm rất nhiều thật xin lỗi chuyện Mạnh Gia, nhưng không nghĩ tới chạy đến cứu viện lại còn là Mạnh Gia.

"Mạnh Gia người là chân hán tử, là anh hùng."

"Ta hối hận a, lúc trước tại sao phải cùng Tuấn Gia làm bạn."

"Lúc trước thật sự là quý Mê Tâm khiêu, không nên a."

"Chúng ta thanh đàn sơn Hàn Gia nhiều thế hệ cùng hạc Khang sơn Kỳ gia, lớn cho sơn Triệu Gia tương giao cũng không có dùng, bọn họ đám kia súc sinh. Không nghĩ tới cuối cùng nguyện ý mượn binh hay là Mạnh Gia."

Hàn Tuyết từ trong lòng Mạnh Phàm nặn đi ra, nhỏ giọng nói: "Cảm ơn người."

Mạnh Phàm đối với nàng mỉm cười, gọi một người Hàn gia tộc người, để cho nàng đỡ Hàn Tuyết lại nghỉ ngơi một chút. Sau đó trở về hàn Xảo Xảo bên người, nói "Thành chủ có hay không nói khi nào tới đón thân?"

Hàn Xảo Xảo liên tục gật đầu, "Có nói, có nói. Hắn nói mười ngày sau không khí hội nghị sáng cưới vợ tiểu thư, đồng thời là đem Hàn gia tộc người tiếp nhận vào trong thành."

"Tiếp nhận vào trong thành?" Mạnh Phàm lạnh lùng cười cười, "Ta xem là sợ các người chạy rồi, muốn cầm các người vật đổi xù."

"Mười ngày thời gian đi?" Mạnh Phàm nhìn qua hướng chân trời một đóa biến hóa biến hoá kỳ lạ vân thái, thật sâu suy tư về.

Đập là khẳng định đánh không lại Thành chủ, hắn thế nhưng là phiên khu vực này duy nhất một người tu sĩ a. Chạy trốn, mười ngày thời gian lại có thể chạy trốn đi? Thành chủ khẳng định đã đem đại sơn phong tỏa, cài đặt tầng tầng cửa khẩu.

Không thể đánh, không thể trốn, vậy còn như loại thứ ba biện pháp đi?

"Tiểu Hồ Ly, người có biện pháp nào đi?" Mạnh Phàm từ đáy lòng thâm suy nghĩ nói, hắn biết Tiểu Hồ Ly thế nghe thấy.

"Xú tiểu tử, lúc này mới nhớ tới bản thân, lúc trước làm gì vậy đi đâu." Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong óc bùng nổ.

"Đại thần, người chạy nhanh giúp đỡ chút a, lần sau ta nhìn năm có phần mặt ong chân gà cho người, được không." Mạnh Phàm thâm nghĩ.

"Hấp chuẩn." Một đạo hấp nước miếng tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu truyền ra.

"Lại thêm năm có phần vây cá chung trứng." Tiểu Hồ Ly chuẩn bị nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

"Được được được, phải giúp ta đem việc này giải quyết xong." Mạnh Phàm hiện tại có thể không tâm tư cùng Tiểu Hồ Ly mặc cả.

"Kỳ thật vậy mà rất đơn giản a. Chúng ta trực tiếp vọt tới phủ thành chủ, lớn khai sát giới, đem kia chó cái rắm Thành chủ làm thịt." Tiểu Hồ Ly nói, "Bản thân gần nhất khôi phục một ít thực lực, đề ta mượn thân thể của người, đại khái có thể kiên trì thời gian một nén nhang. Đối phó một cái nho nhỏ tu sĩ hay là không thành vấn đề."

"Vậy Mạnh Gia thì sao, người biết công kích Thành chủ là có hậu quả gì không đi? Thành chủ thế lực sau lưng nhất định sẽ cầm Mạnh Gia khai đao, cuối cùng Hàn Gia cùng Mạnh Gia đồng dạng không bảo vệ được." Mạnh Phàm bác bỏ đề nghị này.

Mạnh Phàm hoài nghi Thành chủ kỳ thật đến từ một cái cổ xưa đại gia tộc, bằng không thì tại sao quần Riwan ngàn đại sơn vài chục năm. Muốn biết rõ tại cái khác mấy tòa thành trì, Thành chủ đã đổi qua vài lần, duy chỉ có bọn họ nơi này Thành chủ ngồi xuống chính là hai mươi năm.

Liền ngay cả phụ thân của Mạnh Phàm, với tư cách là một người Kiếm Tông học thành trở về tu sĩ, cũng không có có thể đem hắn từ Thành chủ trên vị trí lách vào hạ. Có thể nghĩ hắn thế lực sau lưng mạnh cỡ bao nhiêu.

"Khiến bọn họ chạy trốn không là tốt rồi." Tiểu Hồ Ly hắc hắc cười không ngừng, cảm thấy lần này chân gà cùng vây cá thành tới thật dễ dàng.

"Chạy đi đâu? Toàn bộ đại sơn đều bị bắt đầu phong tỏa. Người còn như vây chân gà cùng vây cá nhưng là không còn." Mạnh Phàm uy hiếp nói.

Chạy trốn lại nói tiếp dễ dàng, làm lên tới khó. Trước muốn cho nhiều như vậy Hàn gia tộc người toàn bộ đột phá Thành chủ thiết lập tầng tầng cửa khẩu, còn muốn tại bên ngoài thay bọn họ tìm một cái vị trí có thể sống yên phận chỗ.

Không phải Mạnh Phàm cùng Hàn Tuyết hai người chạy trốn, nếu như là hai người chạy trốn, Mạnh Phàm có tự tin có thể tránh thoát Thành chủ cơ sở ngầm. Nhiều người như vậy một chỗ chạy trốn, nhất định sẽ khiến cho một số người chú ý, Mạnh Phàm làm không được bất động thanh sắc, không bị phát hiện.

"Ai, xem ra lại muốn dùng một chiêu kia." Tiểu Hồ Ly thờ dài một hơi, có chút oán trách nói: "Ta liền biết không dễ dàng như vậy, xem ra bản thân lại

phải trả chút kèn fa-gôt linh huyết. Không chịu được, bình thường tiểu tử, ta còn muốn lại thêm năm đốn thịt kho tàu bàn chân gấu."

"Đi." Mạnh Phàm một lời đáp ứng hạ xuống.

"Mười bữa ăn?" Tiểu Hồ Ly cẩn thận từng li từng tí mà hỏi.

"Không muốn được một tác lại muốn tiến một thước." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, nghĩ thầm cái này hư hồ ly mỗi ngày chỉ có biết ăn thôi, còn chỉ ăn thịt. Chính mình thật sự là nhặt được cái Đại Lão Gia trở về nuôi dưỡng.

Tiểu Hồ Ly cẩn thận lắm bằm một câu, liền bỏ qua.

Mạnh Phàm nói "Đến tốt cùng là biện pháp gì?"

"Kỳ thật vậy mà rất đơn giản, bản thân tạo một tòa cỡ lớn Truyền Tống trận, đem đám người kia trực tiếp tống xuất đại sơn. Như vậy cũng sẽ không bị người phát hiện, về sau vậy mà truy đuổi tra không được trên đầu chúng ta." Tiểu Hồ Ly giải thích.

"Ừ, đúng là cái biện pháp tốt. Chỉ bất quá cỡ lớn Truyền Tống trận cần tiêu hao số lượng lớn tài nguyên, chúng ta không đủ sức a." Mạnh Phàm chỉ ra một cái vô cùng nghiêm trọng vấn đề, đó chính là thiếu tiền, thiếu tài nguyên.

Tiểu Hồ Ly gật đầu, "Cho nên muốn tạo một tòa duy nhất một lần đơn hướng Truyền Tống trận, như vậy có thể tiết kiệm đại lượng tài nguyên. Ừ... Cũng chính là ta quý giá linh huyết."

Tiểu Hồ Ly ai oán nói: "Bình thường tiểu tử, bản thân vì nguoi thể nhưng là bỏ ra một cái giá lớn bằng máu. Không biết lúc nào năng lực bỏ trở về, lại thêm mấy đốn vậy cá không quá phận a."

Mạnh Phàm thật sự là dở khóc dở cười, "Lần sau ta nhìn bỏ huyết món cho nguoi ăn, đảm bảo đem nguoi tổn thất huyết bỏ trở về."

"Không đồng dạng như vậy, không đồng dạng như vậy. Bản thân tổn thất thể nhưng là linh huyết, nguoi cho rằng cùng trên nguoi của nguoi huyết đồng dạng đi? Nguoi loại kia huyết, bản thân chính là thả một thùng đều không đau lòng."

Mạnh Phàm mới không linh tinh, tiếp tục nói "Vậy chỗ mục đích thì sao? Chúng ta đối với ngoại giới hoàn toàn chưa quen thuộc, cũng không thể lung tung truyền tống a. Vạn nhất đưa đến cái gì chim không ỉa phân địa phương quý quái vậy cũng liền phiền toái lớn."

Tiểu Hồ Ly nói: "Bản thân làm việc, nguoi yên tâm. Có thể đem bọn họ truyền tống đến chúng ta Cửu Vĩ Thần Tộc từng là trên lãnh địa, chỗ đó linh lực dồi dào, chim hót hoa nở, không biết so với phá địa phương tốt hơn gấp bao nhiêu lần. Chỉ cần bọn họ không chạy ra lãnh địa, cũng không có chuyện riêng. Nhưng nếu như không cẩn thận chạy ra lãnh địa... Tính khả năng không lớn, bằng các nguoi Nhân Tộc cước lực, chính là chạy cả cuộc đời trước đều không nhất định thể chạy ra Thần Tộc lãnh địa."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Đợi nguoi công thành, lấy ta vừa vạn

Mạnh Phàm đi đến Hàn gia tộc nguoi tạm thời dựng một chỗ phòng bỏ bên trong, nhìn đang tại đang ngủ say Hàn Tuyết, trong lòng không khỏi ảm áp. Thật sự thật là nhớ thật là nhớ có thể mỗi ngày như vậy nhìn nguoi ngủ say bộ dáng.

"Ai." Nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, làm gì được làm việc tốt thường gian nan, nguoi hữu tình khó thành thân thuộc.

"Mạnh Phàm" Hàn Tuyết đột nhiên mở mắt, nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm. Ngập nước trong mắt to là tràn đầy áy náy cùng không muốn bỏ.

"Hàn Tuyết, nguoi tin tưởng ta đi?" Mạnh Phàm ôn nhu nhu lời nói mà hỏi.

Hàn Tuyết gật cái đầu nhỏ, "Thế nhưng..."

Mạnh Phàm cắt đứt nàng, "Vậy ta hiện tại báo cho nguoi, ta biết một chỗ vậy có một tòa cỡ lớn Truyền Tống trận, có thể đem các nguoi an toàn tống xuất đại sơn, tống xuất nơi này."

Hàn Tuyết có chút kinh ngạc nơi đây nhìn Mạnh Phàm, muốn nói lại thôi.

"Ta có thể cam đoan với ngươi, một gặp nguy hiểm, tuyệt đối sẽ không bị phủ thành chủ người phát hiện, vậy mà tuyệt đối sẽ không liên lụy Mạnh Gia."

Cuối cùng Hàn Tuyết gật cái đầu nhỏ, kiên định: "Ta tin tưởng ngươi."

Mạnh Phàm mang nàng nhẹ nhàng mà kéo vào trong lòng, chỉ nghe thấy Tiểu Hồ Ly tại trong óc của hắn hét lớn: "Thiếu nhi không nên, thiếu nhi không nên."

Hiện tại biện pháp đã có, kế tiếp liền là như thế nào hướng Hàn gia tộc mọi người giải thích. Cũng không thể báo cho bọn họ, các người Mạnh Phàm công tử tạo một tòa Truyền Tống trận, muốn đem các người đưa đến địa phương xa xôi, một chỗ chân chính nhân gian tiên cảnh. Về sau các người đang ở đó biên hảo hảo sinh hoạt, không muốn tưởng niệm nơi này.

Khăng định như vậy là không được.

Hàn Tuyết từ trong lòng Mạnh Phàm nặn đi ra, hô hấp thoáng dồn dập, khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ bừng. Một bức diễm đam đáng thương bộ dáng, khiến Mạnh Phàm nhìn không được muốn hôn đi lên.

"Hiện tại không chịu được, nhiều người như vậy nhìn nha." Hàn Tuyết đem Mạnh Phàm bỏ qua một bên, oán trách nói.

Mạnh Phàm ngượng ngùng mà cười, gãi gãi đầu.

"Ờ ta, ta biết nên tại sao cùng các tộc nhân giải thích." Hàn Tuyết nói với Mạnh Phàm.

Hắn đem Hàn Tuyết nâng dậy, chỉ cảm thấy Hàn Tuyết yếu đuối thể cốt tựa như một vũng thanh tuyền mềm mại mịn màng, hận không thể mang nàng vĩnh viễn đều chiếm lấy ở bên người.

Đi đến phòng bỏ, Hàn Tuyết đối với đang tại bận rộn Hàn gia tộc người là lớn: "Trong tộc các huynh đệ tỷ muội, mẹ của ta đã chết, hiện tại do ta thay quản lý gia tộc. Các người là có phải có người tồn tại dị nghị?"

Hàn Gia mọi người lắc đầu, biểu thị một có dị nghị. Rốt cuộc Hàn Tuyết người một nhà là bộ lạc làm ra công hiến là mọi người rõ như ban ngày, liền ngay cả mẹ của nàng cho thấy tại bảo hộ trong gia tộc chết trận.

Hàn Tuyết rồi hướng bên người tộc nhân là lớn: "Hiện tại, Mạnh Gia nguyện ý tại chúng ta nguy nan nhất thời điểm lại giúp chúng ta một tay."

Hàn gia tộc người nghi ngờ nói: "Chẳng lẽ Mạnh Gia muốn thu lưu lại tộc nhân của chúng ta? Làm như vậy là dẫn đến Thành chủ phản cảm, đến lúc sau ngược lại sẽ hại Mạnh Gia a."

Hàn Tuyết lắc đầu.

"Chẳng lẽ là Mạnh Gia muốn thay chúng ta che giấu tung tích, đem chúng ta tổng xuất đại sơn?"

Hàn Tuyết lại lắc đầu.

"Vậy cũng không thể là Mạnh Gia muốn khiêu chiến Thành chủ a. Tuy chúng ta biết Mạnh Gia ra cái Mạnh Bắc Phong, thế nhưng là hắn đã mất tích nhiều năm a "

Hàn Tuyết lần thứ ba lắc đầu.

"Vậy rốt cuộc là cái gì? Hàn Tuyết tộc trưởng, ngươi thì không muốn thừa nước đục thả câu, sự tình đã cấp tốc. Mười ngày sau phủ thành chủ người muốn tới, ngươi cứ nói đi, chỉ cần không ra nhà bán hàng tộc, chúng ta cũng có thể tiếp nhận."

Hàn Tuyết quan sát bên người Mạnh Phàm, bàn tay nhỏ bé không khỏi tại lòng bàn tay của hắn nắm chặt.

"Từng là tu sĩ, Mạnh Bắc Phong tại mất tích lúc trước cho Mạnh Gia để lại một chỗ Truyền Tống trận, có thể đem tộc nhân duy nhất một lần truyền tống ra cái này mảnh đại sơn. Hiện tại, Mạnh Gia nguyện ý đem chỗ này Truyền Tống trận mượn cấp chúng ta, cấp chúng ta Hàn Gia lưu lại hạ tới hậu một chút hương khói, một chút hi vọng."

Vừa nghe đến "Mạnh Bắc Phong" ba chữ, dưới đài Hàn gia tộc người lập tức liền nổ tung nổi.

"Là chiến thần Mạnh Bắc Phong lưu lại Truyền Tống trận, cái này chúng ta Hàn Gia được cứu rồi!"

"Mạnh Gia quả thật là Đại Anh Hùng, con a, nhất định phải nhớ kỹ Mạnh Gia đại ân đại đức."

"Phụ thân, mẫu thân, các người trên trời có linh thiêng nhìn thấy không, Hàn Gia được cứu rồi."

Mạnh Bắc Phong với tư cách là trong núi lớn duy nhất một người đi ra tu sĩ, lại từng một người đánh tan Hồng Gia gần trăm danh tộc nhân, một mực bị từng cái bộ lạc người truy đuổi, thậm chí có chiến thần phong hào.

Hàn Tuyết nhẹ nhàng mà dựa vào ở trên người Mạnh Phàm, nhìn lại lần nữa nhặt lên hi vọng các tộc nhân, nội tâm rất là mừng rỡ.

"Cảm ơn ngươi."

...

Ban đêm, ánh trăng treo cao, vốn là tất cả mọi người hẳn là ngủ say thoi điểm, đại sơn thâm xứ lại có một đạo thân ảnh tại bận rộn.

"Hư hồ ly, ngươi ngược lại là giúp đỡ bắt tay a, ta ta muốn đào bắt động."

Nguyên lai là Mạnh Phàm đang tại một chỗ rộng rãi trên đất trống khắc vào chút tòa cự đại trận pháp.

"Là ngươi tiểu tình nhân xảy ra chuyện, lại không phải ta. Chẳng lẽ lại khiến bản thân đổ máu lại chảy mồ hôi nha. Bình thường tiểu tử, làm người muốn mà lương tâm." Tiểu Hồ Ly nằm ở một khối lớn trên tảng đá, nhìn nhai mà nhìn Mạnh Phàm ngồi chồm hổm trên mặt đất cẩn thận từng li từng tí nơi đây khắc vào chút tòa cự đại trận pháp.

"Hơn nữa, điểm này quả thực tính là gì, coi như thành Khang của ngươi phục huấn luyện. Một tháng khóc giáo huấn có thể không phải luyện không, liền cái này một ít thể lực quả thực cũng làm không xuống?"

Mạnh Phàm mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, hết lần này tới lần khác vẫn không thể tìm người hỗ trợ. Chỉ có thể một thân một mình chày mồ hôi cẩn thận khắc trận pháp.

Trận pháp dần dần thành hình, tản mát ra chút cổ kinh khủng uy áp, khiến Mạnh Phàm cảm thấy như là tại lưng mang một tòa núi lớn làm việc, toàn thân mồ hôi rơi như mưa, mệt đến ngất ngư.

"Bình thường tiểu tử, nhất định phải xem trọng từng cái mất trận chỗ, nhất là ba cái chủ trận nhãn, vị trí tuyệt đối không thể ra sai, chúng là đại trận vận chuyển trung tâm. Còn có cần, chấn, khảm, cần, khôn, tổn, cách, đoái tám cửa phương hướng vậy mà tuyệt đối không thể ra sai, sai rồi chỗ mục đích liền không biết muốn đều rồi đi nơi này đi địa phương nào."

Mạnh Phàm tại Tiểu Hồ Ly chỉ đạo hạ rốt cục đem đại trận sơ bộ khắc hoàn thành, thời gian sử dụng ba canh giờ. Một mỏi hẳn trực tiếp co quắp ngã xuống đất, rất giống một cái không khí chó chết.

"Bình thường tiểu tử, còn một chấm dứt nha. Nhanh đi trên núi khiêng mấy khối dưới núi đá, ta cũng cần khắc phụ trận."

Mạnh Phàm oán trách một chút, bắt đầu dĩ chạy vội lên núi, khiêng hạ mấy khối to lớn núi đá.

Chỉ thấy Tiểu Hồ Ly tiểu móng vuốt một hồi trên dưới bay múa, đem to lớn núi đá nhanh chóng bong ra tầng tiếp theo tầng mảnh đá.

Cuối cùng chỗ này cỡ lớn Truyền Tống trận bị hoàn thành, đại trận trận pháp phía trên là do tám mặt to lớn tám bia đá cấu thành, vừa vặn tọa trấn tám cửa. Trên tám bia đá lại khắc như kỳ dị ký tự, giống như lần lượt vòng lớn, vòng lớn bộ đồ chuông, khoảng chừng mấy trăm đạo nhiều. Mà ở tối trung tâm chuông, phẳng phát biến thành một khối trước sau hiện rõ gương sáng, trong kính chiếu rọi ra một đám người trên tiên cảnh, gần trong gang tấc, nhưng cũng xa không thể chạm.

"Ừ... Còn muốn vài bộ một tầng Mê Huyền Trận, nếu là có người không cẩn thận xông tới liền hồng bét." Tiểu Hồ Ly khoát tay, vậy tầng tiếp theo đám sương đồ vật.

Trong chớp mắt Truyền Tống trận liền từ Mạnh Phàm trước mắt tiêu thất vô ảnh vô tung, gọi hẳn liên tục lấy làm kỳ.

"Được rồi, đại trận hoàn thành. Vì không bị người phát hiện, đêm mai khiến bọn họ tới nơi này tập hợp. Sau đó ta khởi động Truyền Tống trận, bọn họ liền có thể cùng nơi này nói tái kiến." Tiểu Hồ Ly bay đến trên đầu Mạnh Phàm, gõ đầu của hắn, "Bình thường tiểu tử, chúng ta nói đồ tốt, ngươi chừng nào thì lấy ra a."

Mạnh Phàm dở khóc dở cười, Tiểu Hồ Ly tham ăn, chỉ tự nhiên là thịt kho tàu bàn chân gấu, cá hấp cánh cùng mật ong chân gà.

"Ta cái này lại cho ngươi bắt."

...

Ngày kế tiếp đêm, trong sơn cốc ước chừng đứng hai ba mươi con người, mỗi cái thân lưng bọc hành lý, rõ ràng cho thấy muốn chạy trốn khó khăn bộ dáng.

"Tiểu... Tộc trưởng, tộc nhân toàn bộ đến đông đủ." Hàn Tu Bình hai tay ôm quyền, quỳ một chân trên đất, đang tại hướng Hàn Tuyết bẩm báo tình huống.

"Ừ." Hàn Tuyết lên tiếng, khiến hắn lui ra.

Nhưng mà Hàn Tu Bình cũng không lập tức lui ra, ngược lại cổ lấy can đảm nói: "Tộc trưởng, ngươi không cần nhắc một chút cùng Mạnh Phàm công tử xa chạy cao bay đi? Lần đi đường xa xa xôi, nếu là ngươi đi theo gia tộc một chỗ, sợ là kiếp này đều khó hơn nữa nhìn thấy Mạnh Phàm công tử."

Hàn Tu Bình những lời này, không chỉ có đại biểu bản thân hắn, lại càng là đại biểu Hàn Gia trong bộ lạc một nhóm người ý nghĩ. Cho rằng Hàn Tuyết là Hàn Gia trả giá quá nhiều, bọn họ không đành lòng tiếp tục chậm trễ hạnh phúc của nàng, hi vọng nàng có thể đi tranh thủ một chút.

Đã không còn tộc nhân gánh nặng, nói không chừng Hàn Tuyết còn có thể sống được càng thêm nhẹ nhõm, càng thêm hạnh phúc.

Hàn Tuyết không nói gì, mà đứng ở một bên Mạnh Phàm lại đã mở miệng, "Hàn Tu Bình, ngươi đi xuống trước chiều cổ một chút tộc nhân. Ta cùng Hàn Tuyết có mấy lời muốn nói."

Hàn Tu Bình cáo lui, lưu lại Mạnh Phàm cùng Hàn Tuyết hai người.

"Tuyết Nhi." Mạnh Phàm mở miệng, hắn lúc trước rất ít hô nàng Tuyết Nhi, bởi vì cảm thấy quá buồn nôn, nhưng hôm nay nếu là từ biệt, không biết ngày tháng năm nào lại có thể gặp nhau. Cũng được không có được nhiều như vậy.

"Không cần nói." Hàn Tuyết duỗi ra ngón tay, khoác lên Mạnh Phàm phần môi, trong không khí tràn đầy ái muội bầu không khí.

Nàng nhón chân lên, khuôn mặt hơi hơi gợn lên, một đôi cặp môi đỏ mọng nhẹ nhàng mà khoác lên Mạnh Phàm trên môi.

Giờ khắc này, thời gian phẳng phát bất động.

Thật lâu, rồi môi.

Hàn Tuyết đỏ mặt gò má, bước chân điểm nhẹ, từ Mạnh Phàm bên người tiêu thất.

Ở bên tai của hắn lưu lại nhẹ nhàng một câu, "Ta biết ngươi cuối cùng là tìm được ta, ta tại kia chờ ngươi."

Là khanh chờ đợi, khanh chờ để phụ ta.

Mạnh Phàm nhìn qua nàng rồi đi bóng lưng, thủ chương tiêu trừ năm, phẳng phát muốn đem sự hiện hữu của nàng vĩnh viễn vĩnh viễn xa nơi đây lưu lại trong đầu.

"Đội ngươi công thành, trở về lấy ta tốt không."

Nơi xa trong sơn cốc bộc phát ra một hồi chói mắt hào quang, thổ thạch sụp đổ, đem kia chút phiền địa phương triệt để vùi lấp.

Tiểu Hồ Ly có chút suy yếu nơi đây bay trở về Mạnh Phàm bên người, nằm ở trên vai của hắn, nói: "Cáo định."

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Khúc mắc phá, cảnh giới khai mở

Mạnh Phàm mở ra thủ chương, một trương tấm da dê làm thành địa đồ an tĩnh bằng bày tại trong tay của hắn. Nơi đây vị trí vẽ trên bản đồ lộ tuyến còn rõ ràng có thể phân biệt, thế nhưng chỉ có một nửa, mặt khác một nửa dường như bị người cứng rắn xé.

Đây là Hàn Tuyết trước khi đi giao cho hắn, nói là Hàn Gia nhiều thế hệ đảm bảo Tàng Bảo Đồ, hiện tại lưu cho hắn, nói không chừng về sau có cơ hội phát hiện mặt khác chút tấm bản đồ.

Mạnh Phàm nhìn qua hé mở Tàng Bảo Đồ, một mực quanh quẩn tại trong lòng kết lạng yên cõi bỏ.

Khúc mắc phá, cảnh giới khai mở.

"Oanh!"

Trong thức hải Tinh Thần lực hóa thành kim sắc hải dương gợn sóng ngập trời, không ngừng cuộn cuộn tới từng tầng kim sắc lớn, dường như đáy biển có cực kỳ khủng khiếp bảo bối muốn xuất thế.

Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, vốn tưởng rằng Mạnh Phàm ít nhất còn cần mấy tháng đánh bóng năng lực hoàn thành đột phá, không nghĩ tới bất quá một lần ly biệt để cho mặt khác kết phá, cảnh giới khai mở.

Tiểu Hồ Ly nằm ở Mạnh Phàm trên vai, vẫn không nhúc nhích, sợ phá hủy Mạnh Phàm linh quang nhất thiết, đột phá cảnh giới tuyệt hảo cơ hội.

Mạnh Phàm đồng dạng lâm vào thần du bên trong, linh hồn vui chơi thoả thích tại vô cùng vũ trụ trong đó, hoặc Phi Thiên, hoặc sâu đạo chơi, hoặc trích tinh, hoặc bắt nguyệt, hoặc cùng thái dương vai sòng vai.

Như thế linh quang nhất thiết đột phá tu vi, không kém gì...chút nào khổ tu có được đột phá, bởi vì đây là tâm tình đột phá lôi kéo tu vi đột phá một loại biểu hiện. Là phù hợp thiên địa đại đạo một loại biểu hiện.

Linh hồn dung tiến đại đạo, theo đại đạo cùng nhau mà đi thiên nam địa bắc, mà đi trong biển dưới mặt đất, mà đi trên cao lời tăng, mà đi lòng đất biển lửa, hạ cửu dương cùng long con ba ba cùng nhau ngao du, hơn chín thiên cùng lời đình cùng múa.

Tiềm đại địa sâu, trên mặt đất hỏa trong dung nham tắm rửa, phi cửu thiên chí cao, cùng lời đình gió mạnh tổng cộng chơi đùa.

Lại xem nguyệt cái đó âm tình tròn khuyết, phẩm nhân gian thẳng trâm.

Tan ra mưa xuân nhuận thấm vạn vật.

Nhìn hỏa diễm lửa cháy lan ra đồng cỏ đốt khô xương cốt.

Đột nhiên thân hình chấn động, linh hồn bị đại đạo thất lạc trở về, một lần nữa trở về thân thể.

Mạnh Phàm nghi ngờ nhìn nhìn chính mình, không biết xảy ra chuyện gì. Chỉ nghe thấy Tiểu Hồ Ly hét lớn: "Mạnh Phàm, chạy nhanh thừa dịp hiện tại nhất cổ tác khí đột phá Tầng Thần Cảnh, đem cửa hộ từ trong thức hải dâng lên."

Uẩn Linh Cảnh ân cần săn sóc thức hải, Tầng Thần Cảnh sáng tạo môn hộ, Linh Thần Cảnh Linh Thần xuất khiếu.

Làm thức hải đầy đủ cường đại, liền có thể dâng lên một tòa môn hộ, môn hộ bên trong có dấu Linh Thần, là hết thấy người tu đạo căn bản. Môn hộ bên trong chính là trong cơ thể con người, môn hộ bên ngoài chính là người thân thể bên ngoài. Làm Linh Thần đầy đủ cường đại, là được bước ra môn hộ, Linh Thần xuất khiếu, ngao du tại vực rờ ít nhiều màu đại thế giới bên trong, thành tựu Linh Thần Cảnh, trở thành cao cao tại thượng tu sĩ.

Linh Thần diệu dụng vậy mà rất nhiều, có thể gửi tại bảo kiếm, lấy linh Ngự kiếm; có thể thi triển pháp thuật, tương đương với cái thứ hai thân thể; có thể phun ra nuốt vào Nhật Nguyệt tinh hoa, gia tăng tốc độ tu luyện... Nói ngắn lại, tu thành Linh Thần rất nhiều chỗ tốt, cũng chỉ có tu thành Linh Thần năng lực bị người tôn là tu sĩ.

Mà Tầng Thần Cảnh chính là một cái tầng cường Linh Thần quá trình, Linh Thần sẽ ở môn hộ bên trong liên tục hấp thụ Tinh Thần lực, để mà cường hóa bản thân. Cho nên Uẩn Linh Cảnh thức hải lớn nhỏ vậy mà liên quan đến nơi này Tầng Thần Cảnh Linh Thần thể mạnh cỡ bao nhiêu, mà Tầng Thần Cảnh Linh Thần mạnh yếu chấm dứt hồ nơi này Linh Thần Cảnh Linh Thần lần đầu tiên thể bước ra môn hộ mấy bước xa.

Trong đó lấy cửu là tối, lấy vừa là không. Tầm thường tu sĩ lần đầu tiên có thể bước ra ba bốn bước xa đã là được đẩy bước ra năm sáu bước xa được gọi là tư chất thông minh, bước ra bảy tám bước xa tôn là trời kiêu, bước ra cửu bước liền là yêu nghiệt. Cũng bị đồng đạo môn phái tranh mua, quả thật so với thiên tài địa bảo còn trân quý hơn.

Hiện giờ, Mạnh Phàm liền ở vào Uẩn Linh Cảnh cùng Tầng Thần Cảnh trong đó, chỉ cần tại trong thức hải dâng lên một tòa môn hộ liền có thể chính thức đột phá, trở thành Tầng Thần Cảnh tồn tại.

Mạnh Phàm trong thức hải một mảnh dờn sóng lấp biển, thấp thoáng có thể trông thấy một tòa môn hộ mũi nhọn lộ ra mặt biển. Tựa như Tiểu Hà mới lộ đáy góc, cái cửa này hộ vền vẹn lộ ra đỉnh một chút.

Mạnh Phàm liễu mạng điều động Tinh Thần lực đem chìm tại trong thức hải môn hộ nâng lên, từng điểm từng điểm nơi đây lộ ra mặt biển.

"Thu liễm tâm thần, lực ngưng tụ lượng. Bình thường tiểu tử, trải qua vừa rồi linh quang nhất thiết hẳn là có thể rất nhẹ nhàng nâng lên môn hộ mới đối với, như thế nào cảm giác người như thế hết sức?" Tiểu Hồ Ly không khỏi hoài nghi nói.

"Ta cũng không biết, phân đang cảm giác cái cửa này hộ thật sự rất nặng." Mạnh Phàm cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ lại tất cả mọi người đột phá Tầng Thần Cảnh đều cần nâng lên trọng như đại sơn môn hộ đi?

"Không nên a, bản thân coi như là thiên tài, lúc ấy đột phá Tầng Thần Cảnh cũng không có như người như vậy hết sức." Tiểu Hồ Ly sâu bẽ ngoài nghi hoặc, "Trước mặt kệ nhiều như vậy, vội vàng đem môn hộ dâng lên mới là chính sự."

Mạnh Phàm đồng ý, hiện lên ngồi xếp bằng ngồi trên trên mặt đất, hai mắt khép hờ, liễu mạng điều động Tinh Thần lực lại nâng lên này tòa môn hộ.

Chỉ nghe thấy "Rầm rầm" tiếng nước, một tòa to lớn đại điện chậm rãi từ trong thức hải dâng lên.

Tiểu Hồ Ly bị lại càng hoảng sợ, la lớn: "Người đây là cung điện hay là môn hộ! Người bình thường bất quá thể sáng tạo chút phương lớn nhỏ, chính là

thiên kiều cũng chỉ có thể sáng tạo một gian thờ thạch phòng bỏ. Có thể người ngược lại tốt rồi, nạm vàng mạ bạc, phục trang đẹp đẽ, đây là đầu vị Đế vương tằm cung bị người trộm qua?"

Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy vô tội, chính mình cũng không biết vì cái gì a, còn suýt nữa đem mình áp chết ở phía dưới.

Tiểu Hồ Ly bơi mò hôi, đột nhiên trong nội tâm hiện lên một đạo linh quang, "Hắn là cùng Đại Đế Quan Tướng Đồ có quan hệ? Ngã đảo là để cho có chút Đại Đế dòng chính con nối dõi, bởi vì thân phụ Đại Đế huyết mạch, phân tổ đạt được một bộ phận Đại Đế pháp tắc gia trì, trời sinh môn hộ liền trầm trọng vô cùng, sáng lạn huy hoàng."

Những cái này cũng chỉ là Tiểu Hồ Ly để cho mà thôi, rốt cuộc từng cái có được Đại Đế Quan Tướng Đồ nổi tiếng từ xưa gia tộc đều đem trong đó coi là gia tộc lớn nhất bí mật, sẽ không dễ dàng hướng ra phía ngoài giới lộ ra, càng không khả năng đem mình thức hải hướng những người khác biểu hiện ra.

Trong thức hải "Môn hộ" vẫn còn ở chậm rãi dâng lên, gần như đã tiêu hao hết Mạnh Phàm tất cả Tinh Thần lực mới đưa trong đó từ thức hải hoàn toàn đỡ ra.

Ti mi quan sát tòa cung điện này, quả thật có thể kinh hãi là thần kỳ. Rầm rộ hùng cứ muôn đời cung khuyết phiêu du tại bên trên thức hải, trong đó tức thì bị phân thành vài gian bất đồng phòng bỏ, có điều long họa phượng, có hoa lệ huy hoàng, có thông thấu tự nhiên. Nhưng duy chỉ có chỉ có một cánh cửa, hơn nữa cửa cực tiểu, ước chừng một người cao, cùng cung điện to lớn so với quả thật chính là không chút nào thu hút.

Mà trong môn có một cái tiểu nhân chính xuyên thấu qua khe cửa cẩn thận từng li từng tí nơi đây quan sát đến ngoại giới.

"Tên tiểu nhân kia sẽ là của người còn chưa lớn lên Linh Thần, cùng người hẳn là tâm linh tương thông, người không ngại hướng hắn chào hỏi." Tiểu Hồ Ly mở miệng nói.

Mạnh Phàm ngạc nhiên, tiểu nhân nhìn qua cũng được ba tuổi trẻ mới sinh cỡ, thịt ục ục khuôn mặt nhỏ nhắn một mực cười không ngừng.

Đây quả thật là chính mình Linh Thần, nhìn qua được yếu a! Mạnh Phàm không khỏi phi báng nói.

Ai ngờ tiểu nhân phần nộ nơi đây cong lên miệng, hướng Mạnh Phàm thè lưỡi, lại làm cái mặt quỷ.

Chà mẹ nó, thật đúng là tâm linh tương thông.

Tiểu Hồ Ly bay vào Mạnh Phàm trong thức hải, đi đến cửa cung điện phía trước, vuốt ve rộng lớn đại khí cung điện, không khỏi tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Không nghĩ tới tu luyện Đại Đế Quan Tướng Đồ còn có thể hữu tốt như vậy, sớm biết ta lúc đầu..."

Đột nhiên tiểu nhân duỗi ra thịt ục ục bàn tay nhỏ bé, một phát bắt được Tiểu Hồ Ly, nắm trong lòng bàn tay, hé miệng tự muốn đem Tiểu Hồ Ly ăn hết.

Tiểu Hồ Ly cực kỳ hoảng sợ, hô lớn: "Mạnh Phàm, mau ngăn cản hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Đại sơn hải tử

Mạnh Phàm Linh Thần tiểu nhân cảm lấy Tiểu Hồ Ly muốn hướng trong mồm nhét, lại bị Mạnh Phàm sớm ngăn lại.

Tiểu Hồ Ly bị làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, vỗ bộ ngực của mình, nói: "Bình thường tiểu tử, người Linh Thần còn thật lợi hại, liền bản thân cũng dám nuốt. Cũng không sợ bị rách ra."

Linh Thần tiểu nhân tựa hồ biết mình phạm sai lầm, ở trong góc luôn không ngừng vẽ vòng tròn.

"Ê a nha!" Đột nhiên tiểu nhân nhìn qua Tiểu Hồ Ly gào lên.

"Mạnh Phàm, hắn nói cái gì?" Tiểu Hồ Ly hỏi, Linh Thần cùng Mạnh Phàm tâm ý tương thông, cho nên Mạnh Phàm có thể lý giải hắn đang nói cái gì.

"Hắn tại hướng người xin lỗi." Mạnh Phàm giải thích.

Tiểu Hồ Ly lại cũng không lĩnh tình, hừ lạnh một chút bay ra Mạnh Phàm thức hải. Đối người đó thiếu chút nữa bị ăn sạch vậy mà không có khả năng hữu hảo tâm tình a, hướng chi là từ trước đến nay tự cho mình huyết mạch tôn quý Tiểu Hồ Ly.

Mà Linh Thần tiểu nhân tiếp tục gọi hô: "Ê a nha!"

"Hắn nói hắn biết sai rồi, lần sau không ăn người rồi." Mạnh Phàm giải thích.

Tiểu Hồ Ly một cái lao đảo, đối với Mạnh Phàm nổi giận nói: "Bình thường tiểu tử, quân tốt người Linh Thần."

"Tiểu Hồ Ly, là không phải thật có thể nuốt luôn người khác Linh Thần tới tăng cường chính mình Linh Thần?" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly ngồi nghiêm chỉnh, vẻ mặt cảnh giác nơi đây trông thấy hắn.

"Người muốn làm gì?"

Mạnh Phàm dở khóc dở cười, đành phải giải thích: "Vừa rồi ta Linh Thần nói với ta, bụng hắn đói, nghĩ ăn cái gì."

"Người gọi hắn hấp thu thức hải a, phía dưới như vậy chút mảnh lớn thức hải không phải là khiến hắn hấp thu nha." Tiểu Hồ Ly nói.

"Hắn nói thức hải không thể ăn." Mạnh Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Tiểu Hồ Ly thiếu chút nữa ngã quy, "Không thể ăn cũng phải ăn, thức hải mới là hắn tăng cường chính mình cơ sở. Tuy cũng có nuốt luôn người khác Linh Thần tới tăng cường chính mình Linh Thần phương pháp. Thế nhưng chỉ cần Linh Thần hưởng qua người khác Linh Thần hương vị liền không còn là hấp thu bản thân thức hải. Đến lúc sau, người cũng chỉ có thể thông qua sát nhân tu luyện, thông qua không ngừng nuốt luôn người khác Linh Thần cho tu luyện."

"Phương pháp như vậy, người muốn thử xem đi?" Tiểu Hồ Ly hí mắt, nhìn về phía Mạnh Phàm, trong giọng nói toát ra một cổ Từ Uy hiếp.

"Ách... Hay là thôi đi. Ta khiến hắn tiếp tục hấp thu thức hải." Mạnh Phàm gãi gãi đầu, thông qua nuốt luôn người khác Linh Thần cho tu luyện, thật sự có chút tổn thương người cùng. Một khi bước trên cái kia không đường về, liền cũng không có khả năng quay đầu lại.

Đến lúc sau đưa mắt đều địch, không người nào dám cùng người nhìn bằng hữu.

Tiểu Hồ Ly nhẹ gật đầu, "Coi như người thông minh."

"Vậy ta có thể lúc nào tu luyện đệ nhị bức Đại Đế Quan Tướng Đồ?" Mạnh Phàm lại hỏi.

Hắn hiện tại chính thức bước vào Tầng Thần Cảnh, đã có đủ dưới việc tu luyện một bức Đại Đế Quan Tướng Đồ điều kiện, cho nên hắn trước hết sớm đi tu luyện.

"Cái này không vội, đột phá không lâu sau, tu vi cũng còn một ổn định lại, hiện đang tu luyện đệ nhị bức Đại Đế Quan Tướng Đồ xác xuất thành công không cao. Muốn biết rõ dục tốc bất đạt, tu luyện Đại Đế Quan Tướng Đồ có thể không phải càng sớm càng tốt, là muốn chú ý cơ duyên. Nhiều hơn nữa đợi một đoạn thời gian. Hơn nữa, ta xem người vị kia tiểu tình nhân tặng cho người địa đồ dường như hữu kỳ quặc, khả năng quan hệ đến một nơi vị Đại Đế truyền thừa. Nếu như chúng ta có thể tìm đến trên bản đồ bảo tàng, nói không chừng có thể thay người tìm được một cái càng thêm thích hợp Đại Đế Quan Tướng Đồ." Tiểu Hồ Ly giải thích.

Mạnh Phàm lấy ra Hàn Tuyết đưa cho hắn chút tám bản đồ, nhìn trái nhìn phải, vẫn không thể nào nhận ra vẽ lên đến tốt cùng là chỗ nào.

"Xem ra không phải tại đây mảnh Đại Sơn Lý. Bằng không thì ta nhất định có thể nhận ra được." Mạnh Phàm khẳng định nói, tuổi thơ của hắn Đại Sơn Lý lên, đại sơn hình dạng mặt đất là rõ ràng ràng.

Nói qua, Mạnh Phàm đem địa đồ nhét quay về trong lòng, hướng bộ lạc đi đến.

Mạnh Phàm trong lòng nghĩ, tính toán thời gian, Không Dịch ca cũng phải khởi hành đi đến Kiếm Tông học tập a. Chính dễ dàng đưa tiễn hắn.

Vừa đi vừa nói: "Tiểu Hồ Ly, người đem Hàn gia tộc người cụ thể đưa đi nơi nào, có thể có chuẩn xác vị trí?"

Chỉ nghe thấy Tiểu Hồ Ly không kiên nhẫn nói: "Đội người chừng nào thì trở thành tu sĩ, ta liền báo cho người, còn có thể dẫn người đi gặp người kia tiểu tình nhân một mặt."

Mạnh Phàm trong nội tâm mừng rỡ không thôi, quyết định phải nhanh một chút tu luyện tới Linh Thần Cảnh, như vậy cũng được thể sớm ngày nhìn thấy Hàn Tuyết.

Ước chừng được rồi nửa canh giờ bộ dáng, rốt cục trở lại bộ lạc, xa xa nơi đây đã nhìn thấy trong bộ lạc giảng đèn kết hoa, phi thường náo nhiệt bộ dáng.

Trong bộ lạc rốt cục lại có người muốn tiến nhập Kiếm Tông học tập, đợi học thành trở về lại là một tôn tu sĩ, rất phong quang!

Nhất tộc song tu sĩ, thậm chí có thể là ba tôn tu sĩ, như thế như vậy cái nào bộ lạc từng có quá?

"Không Dịch ca, một đường cẩn thận a." Mạnh Phàm đi đến trước mặt Không Dịch, khẽ cười nói.

Hắn phát ra từ nội tâm, tự đáy lòng chúc phúc Không Dịch.

Không Dịch hốc mắt hơi hơi ẩm ướt, một tay đem cái đó ôm lấy, "Tiểu Phàm, hảo huynh đệ, ta tại Kiếm Tông chờ ngươi, ngươi có thể nhất định phải tới tìm ta a."

Mạnh Phàm gật đầu, "Ca, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ thi được Kiếm Tông. Đến lúc sau hai chúng ta ở bên trong xem ai khó chịu bị đánh kẻ đó."

Mạnh Cường liền vội vàng tiến lên quát lớn: "Mò mẫm nói cái gì đó, Kiếm Tông bên trong đều là chút vương công quý tộc đệ tử, tiểu Dịch lần đi nhất định phải cẩn thận, không thể chống đối bọn họ. Ta thế nhưng là để cho những cái kia vương công quý tộc ăn thịt người cũng không nhà xương."

Mạnh Phàm cùng Không Dịch cười ha ha, ăn tươi nuốt sống, đó là tại châm chọc quý tộc, thì không dám thực.

"Tiểu Dịch." Lão Tộc Trưởng tại tộc nhân nâng hạ đi lên trước, "Ngươi tuy không phải ta Mạnh Gia dòng chính huyết mạch, nhưng là chúng ta Mạnh Gia đã đem ngươi xem kết thân người."

Không Dịch đỏ hồng mặt, nói: "Tộc trưởng gia gia, ta biết."

"Nhi đi ngàn dặm mẩu lo lắng. Hôm nay, chúng ta tiểu Dịch muốn xa phó vạn dặm đi chỗ đó Kiếm Tông học, cho nên trong tộc các trưởng bối quyết định, liền vào hôm nay thay ngươi đi xong lễ thành nhân."

Không Dịch cảm thấy rất kinh ngạc, trong tộc lễ thành nhân chỉ có phụ hệ huyết mạch có thể tham gia, như hắn loại này mẫu thân là tộc nhân hải tử, là căn bản không cho phép tham dự.

"Không Dịch ca, đây là ngươi nên được vinh quang." Mạnh Phàm khẽ cười nói.

"Không ca, nhất định phải nhớ về nhìn chúng ta, còn muốn mang thật nhiều thật nhiều ăn ngon." Một đám Hầu Tề Tử vậy mà hô to gọi nhỏ nói.

Lão Tộc Trưởng phân phó: "Tới, thỉnh tộc bút, tế tộc như, khai mở tộc huyết."

Nhanh chóng hữu tộc nhân lấy ra chút chỉ không biết gì mọc làm thành bút lông còn có một cái rách rưới đồng chén.

Cuối cùng mấy tên tộc nhân đem tộc như mời ra, khiến tất cả mọi người tế bái. Tế bái xong tộc như, từng cái tộc nhân bắt luận nam nữ già trẻ đều phá vỡ ngón tay của mình, bay ra một giọt đỏ thẫm huyết tinh nhỏ tại đồng trong chén.

Lão Tộc Trưởng đem bút lông dính vào đồng trong chén huyết tinh, nhẹ nhàng mà điểm tại mi tâm Không Dịch, họa hạ một đạo dụng thẳng ngắn.

Lão Tộc Trưởng phát tay, khiến Không Dịch rời đi.

"Đi thôi, đi thôi, lại sáng tạo thuộc về ngươi một phương thiên địa."

Không Dịch hai đầu gối quỳ xuống đất, hướng phía tất cả tộc nhân dập đầu ba cái.

Đứng dậy, rời đi.

Đại Sơn Lý hải tử, cần một thân một mình vượt qua nghìn vạn dặm cự ly chạy tới Kiếm Tông bái sư học nghệ. Trên đường hoặc hữu mãnh thú, hoặc hữu gian nhân, hoặc hữu thiên tai, hoặc có người họa, đều cần bọn họ một người lại gánh chịu.

Đại Sơn Lý hải tử, một người chính là toàn bộ.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Một người một kiếm ra núi hoang (câu cất chứa!)

Mạnh Phàm nhìn chăm chú vào Không Định rồi đi thân ảnh, trong nội tâm khó tránh khỏi xúc động thật lâu, mình cũng nhanh muốn rời đi.

Đến lúc sau Lão Tộc Trưởng một người gánh vác tới toàn gia tộc gánh nặng, chính mình cũng không có khả năng giúp đỡ cái gì, được lúc trước từ từ Vương Gia vợ vết tới kiếm pháp thác vốn đã sơ hiện hiệu quả. Trong gia tộc đám kia Hầu Tề Từ mắt thấy liền muốn lớn lên, đến lúc sau có khả năng gánh nặng tới một bộ phận gánh nặng, cũng tốt khiến Lão Tộc Trưởng nghỉ ngơi một chút.

Mấy ngày nay chính mình liền rất tốt mà cùng chút cùng Lão Tộc Trưởng a, quá một phần hiếu đạo.

Mạnh Càn tựa ở bên tường, nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm nhất cử nhất động, một cái nhăn mày một nụ cười, trong nội tâm tựa hồ có chỗ phát giác, hơi hơi noi đây thờ dài một hơi, biến mất.

Trong gia tộc vài người Hầu Tề Từ chạy đến bên người Mạnh Phàm, có chút nhăn nhó mà nhìn hắn, trong lòng có mấy lời muốn nói nhưng lại không dám nói.

"Các ngươi đang làm gì đó chuyện xấu, nói đi." Mạnh Phàm vừa nhìn liền biết bọn này Hầu Tề Từ một ghen cái gì tốt thủy, cười mắng.

"Ca ca Mạnh Phàm, sự kiện kia thực không phải chúng ta làm, không kỳ quái chúng ta." Một cái nước mũi em bé rút lấy nước mũi nói.

"Đúng, không kỳ quái chúng ta, chúng ta cho thấy sau đó mới phát hiện." Một cái lớn lên giống búp bê nữ oa có chút sợ hãi nói.

Mạnh Phàm có chút dở khóc dở cười, bọn này Hầu Tề Từ bên trong liền mấy cái này hai hàng tối da, một cái cả ngày treo hai đạo nước mũi, một cái nhìn qua cả người lẫn vật vô hại, kỳ thật mới là để cho trong tộc người đau đầu. Hiện tại liền hai cái này da hầu đều có chút khản trương, xem ra sự tình thật sự không nhỏ.

"Nói đi, ta không đập các ngươi." Mạnh Phàm khẽ cười nói.

"Là như vậy, Đại Hoàng nó chết đi." Búp bê có chút khản trương nói, "Thực không phải chúng ta làm, Đại Hoàng nó trượt chân té xuống vách núi, chúng ta cho thấy tại vách núi phía dưới phát hiện thi thể của nó."

Mạnh Phàm có chút tức giận, Đại Hoàng làm sao có thể vô duyên vô cớ té xuống vách núi, thật sự cùng bọn này Hầu Tề Từ không quan hệ đi?

Tì Thế Trùng bổ sung: "Ước chừng tại một tháng trước, chúng ta đuổi theo Đại Hoàng chơi, kết quả Đại Hoàng chạy vào trên núi, chúng ta không dám lại tiếp tục truy đuổi hạ. Kết quả là tại vài ngày trước, chúng ta tại phía sau núi vách núi phía dưới phát hiện Đại Hoàng thi thể. Ca ca Mạnh Phàm, thật sự không phải chúng ta làm, chúng ta chính là muốn cùng Đại Hoàng chơi."

Mạnh Phàm đỡ lấy đầu của mình, nhịn xuống tính tình của mình.

Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng trong đầu quanh quẩn, "Chuyện này thật không kỳ quái bọn này tiểu hài tử."

"Hả?" Mạnh Phàm nghi vấn, chẳng lẽ Tiểu Hồ Ly biết việc này?

"Tại sao cùng ngươi giải thích a, kia Đại Hoàng Cầu kỳ thật là một đầu Thần Thú, không biết nguyên nhân gì thủ hộ tại bên cạnh ngươi, hiện giờ nhiệm vụ hoàn thành, hẳn vậy mà liền rời đi. Cho nên chuyện này thật sự cùng bọn này tiểu hài tử không có quan hệ gì." Tiểu Hồ Ly giải thích.

Mạnh Phàm phản ứng đầu tiên chính là, "Cáp? Đại Hoàng là Thần Thú, lừa gạt quỷ nha."

Nhưng Tiểu Hồ Ly lại dùng kiên định ngữ khí lại lặp lại một lần, khiến Mạnh Phàm không thể không tin tưởng.

Mạnh Phàm nhìn về phía hai người Hầu Tề Từ, "Đại Hoàng thi thể bây giờ đang ở thi sao?"

"Chúng ta đem nó chôn cất tại hậu sơn, còn thay nó dựng lên khối bia." Búp bê nói.

"Được, ta biết. Các ngươi đi thôi, chuyện này không kỳ quái các ngươi." Mạnh Phàm phát phát tay, biểu thị tha thứ bọn họ.

Hai người Hầu Tề Từ lúc này mới thở một hơi thật dài, yên tâm lại. Vốn lấy là muốn bị đánh đầu, bọn họ thể nhưng là kiên trì đi tìm tới nhận lầm, nhưng không nghĩ tới Mạnh Phàm vậy mà không có tức giận.

Mấy ngày kế tiếp trong thời gian, Mạnh Phàm một mực cùng bên người Lão Tộc Trưởng.

Lão Tộc Trưởng tựa hồ vậy mà đã nhận ra cái gì, chỉ là luôn không ngừng mỉm cười, miễn nhãn sủng ái mà nhìn Mạnh Phàm, nhìn mình thân tôn tử.

"Tiểu Phàm, phụ thân ngươi lúc lớn cơ như ngươi vậy, còn là một không hiểu chuyện hài tử. Chỉ chuyển mắt tôn nhi của ta đều trưởng thành, ta vậy mà già rồi."

"Gia gia, ngươi không già, một chút cũng không già. Còn phải lại quả thực một trăm năm nha." Mạnh Phàm cẩn thận xóa đi khóe mắt nước mắt, nói.

"Đứa nhỏ ngốc, người cuối cùng biết về già lại, vậy mà cuối cùng là mất đi. Ai có thể tránh được thiên đạo tuần hoàn? Gia gia cả đời này cũng coi như không có sống uống phí, lúc còn trẻ nhận thức nải nải của người, về sau hữu phụ thân người, lại nhìn tận mắt Bắc Phong trưởng thành, lại về sau phụ thân người lại mang về người rồi, ta lại nhìn người trưởng thành. Cuộc đời này không uống, cuộc đời này không uống." Lão Tộc Trưởng đêm nay lời vô cùng nhiều, không muốn lúc trước, dù cho cùng Mạnh Phàm dừng lại ở một gian phòng ốc đậm rười trời cũng nghẹn không ra một câu.

"Tiểu Phàm, bất luận người ở đâu, đều muốn nhớ rõ mười ba tuổi năm đó trở về đi lễ thành nhân. Đi xong lễ thành nhân mới đại biểu người trở thành một thành thực nam nhân, mới có tư cách lại gánh chịu tới chúng ta bộ lạc gánh nặng."

"Nhất định phải nhớ rõ mười ba tuổi, trở về đi lễ thành nhân."

Lão Tộc Trưởng sờ lên Mạnh Phàm đầu, tựa hồ cảm thấy hần muốn ly khai thời gian tới gần, nếu không nói ra ngoài, lần sau sợ là không có cơ hội nói.

"Ừ, gia gia, ta nhớ kỹ rồi." Mạnh Phàm gật đầu, thay Lão Tộc Trưởng thay đổi một chậu nước rửa chân, lại thay hần đem chân lau khô.

"Tiểu Phàm của ta, trưởng thành, trưởng thành." Lão Tộc Trưởng trên mặt cười đến như đóa hoa tựa như.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, thái dương quang huy còn chưa vậy hướng nhân gian. Mạnh Phàm lại sớm nơi đây chỉnh lý được bọc hành lý, đi đến Lão Tộc Trưởng trước cửa, hướng phía Lão Tộc Trưởng dập đầu lạy ba cái. Sau đó, đứng dậy rồi đi.

Toàn bộ quá trình không có phát ra một chút tiếng, càng không có đánh thức bất cứ người nào.

"Cọt ketzl!"

Mạnh Phàm nhẹ nhàng đẩy ra bộ lạc đại môn, đi ra ngoài. Không nghĩ tới có một người đã ở ngoài cửa chờ đợi hần đã lâu.

"Mạnh Phàm, người liền chuẩn bị một chút gọi không đập, như vậy rồi đi?"

Mạnh Phàm tập trung nhìn vào, nguyên lai Mạnh Cần tộc tỷ.

"Tộc tỷ không có ý tứ, quên thanh bảo kiếm còn cho người." Mạnh Phàm đưa tay muốn cỡi bên hông bảo kiếm.

"Không cần. Sư phụ ta đã thay ta chế tạo một thanh cang thêm sắc bén bảo kiếm, cái thanh kia người liền giữ đi." Mạnh Cần phát tay cự tuyệt.

Mạnh Phàm ngược ngừng nơi đây thả tay xuống. Bỗng nghĩ đến thừa dịp trời còn chưa sáng, người còn chưa tỉnh, sớm rồi đi, tránh ôm nhau mà khóc, dao động lòng của mình.

"Nghĩ muốn đi ra đại sơn, liền muốn một mình tại Hồng Hoàng mãnh thú khắp nơi, nguy hiểm trùng điệp sơn mạch bên trong ghé qua, đây là một loại thật lớn khảo nghiệm. Năm đó ta cũng là bị lão sư nhìn trúng, bị lão sư dẫn theo ra ngoài, mà không phải mình độc hành." Mạnh Cần hướng hần giải thích lộ trình bên trong hung hiểm.

Mạnh Phàm kiên định gật đầu, "Yên tâm, ta cũng được."

"Còn có, đến ngoại giới. Ngoại giới cũng không lớn hơn chúng ta sơn. Chỗ đó hấp dẫn cùng ác ý vậy mà không ai trong trong tưởng tượng của người như vậy, người muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt." Mạnh Cần với tư cách là trong tộc ra ngoài đã học người, hoàn toàn có tư cách nói vậy.

"Nếu như đem ngoại giới thế giới so sánh phen hoa phiến chợ, như vậy ngàn vạn đại sơn cũng được vô sinh cơ núi hoang. Tại nơi này người là tiếp xúc rất nhiều không đồng dạng như vậy người, bọn họ hoặc đối đãi vui vẻ ra mặt, hoặc đối đãi cao giọng quát lớn, hoặc đối đãi bàn luận viên vông, nhưng người muốn biết rõ, lòng người khó dò, vô luận làm cái gì đều muốn lưu lại tưởng tượng. Đối đãi người cười, không nhất định thật sự đối đãi cười; đối đãi phần nộ người, không nhất định thật sự đối đãi phần nộ."

Mạnh Phàm mỉm cười, mở miệng nói: "Ta biết, người ở bên ngoài ăn tươi nuốt sống."

Mạnh Cần nói chuyện bị cắt đứt, hiếm thấy nơi đây không có nổi giận, mà là ngữ khí thành khẩn nói: "Thật sự ăn tươi nuốt sống."

Chợt lại nói với Mạnh Phàm: "Nếu như người tại bên ngoài gặp được phiến toái, có thể đi thạch đờ thành tìm một cái gọi đệ ngũ nam nhân. Đem Thuần Quân Bảo Kiếm sáng cho hần nhìn, hần liền sẽ giúp người."

"Đệ ngũ?" Mạnh Phàm nghi ngờ một chút, hần vẫn là lần đầu tiên nghe qua có người gọi cái tên này, hần vì cái gì không gọi đệ nhất hoặc thứ hai, nhất định gọi đệ ngũ?

Mạnh Cần lắc đầu, nói: "Đệ ngũ chỉ là hần họ, về phần hần danh, ta cũng không biết."

"Tộc tỷ, người nói ta tất cả đều đã hiểu, còn có cái gì muốn phân phó sao?" Mạnh Phàm sửa sang lại y quan, chân trời đã ngân bạch sắc, lại không ly khai Mạnh gia tộc người liền nên tỉnh.

Mạnh Cần cai đầu dài phiết nơi này hơi nghiêng, phát phát tay, ý bảo khiến hắn rời đi.

Mạnh Phàm vừa đi ra vài bước liền lại nghe thấy Mạnh Cần hàm chứa thanh âm nức nở, chính mình vị "Nữ tử hữu nước mắt không dễ rơi" tộc tỷ vậy mà khóc.

"Bộ lạc chuyện riêng, người cứ yên tâm đi. Ta sẽ lưu ở bộ lạc, không cho bất luận kẻ nào chịu khi dễ."

Mạnh Phàm bước chân dừng lại một chút, bỗng nhiên xoay người lại đối với bộ lạc phương hướng quý xuống, dập đầu lạy ba cái liên tiếp.

"Hết thấy nhờ cậy tộc tỷ."

Dứt lời, đứng dậy, rời đi.

Trường kiếm độc hành

Một người

Một kiếm

Ra núi hoang.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Trời đất bao la ăn cơm lớn nhất

Rời đi bộ lạc đã hai mươi ba ngày, dài đằng đặc đường xá hữu Tiểu Hồ Ly làm bạn ngược lại không lộ vẻ tịch mịch. Ngược lại là khiến Tiểu Hồ Ly siêu cấp tham ăn cao hứng hự mất, đi hai mươi ba ngày hấn vậy mà ăn hai mươi ba ngày. Hồ, sư tử, Ngạc ngư, Đại Bàng, gấu đen các loại dã thú đều bị hấn ăn khắp, thịt kho tàu, hấp, thủy nấu, hun khói các loại cách làm vậy mà toàn bộ khiến hấn thử qua.

Lại là một ngày sáng sớm, Mạnh Phàm vẫn còn ngủ say, Tiểu Hồ Ly từ sơn mạch thâm xứ chạy tới, ôm một cái chùng thạch máy cán lớn nhỏ trứng, tản ra kinh người hào quang.

Mạnh Phàm nghe được động tĩnh, thoáng cái ngồi dậy, vừa vận thấy như vậy một màn. Tiểu Hồ Ly nháy mắt ra hiệu, về mặt dương dương đắc ý, ôm lớn vậy một mai trứng, so với bản thân hấn cũng không biết to được bao nhiêu vạn phần, hiển lộ rất tron kê, vui vẻ cười không ngừng.

"Bình thường tiểu tử, điểm tâm vấn đề giải quyết xong."

Mai này óng ánh trứng, rậm rạp hữu ngũ sắc vân, sắc thái cực kỳ huyền lệ, thỉnh thoảng vọt lên từng đạo hào quang, vừa nhìn liền khó lường, mặc dù hay là trứng, nhưng đã tản mát ra thần kỳ khí tức.

Không cần suy nghĩ nhiều, đây nhất định không phải là vật phàm, Mạnh Phàm thậm chí hoài nghi, cái này rất có thể không phải thú vương sinh hạ trứng, mà là một đầu Thần Cầm lưu lại trứng, bằng không thì làm sao có thể như vậy thần kỳ cường đại.

"Người từ chỗ nào trộm tới?" Mạnh Phàm có chút khẩn trương mà hỏi.

"Cái gì gọi là trộm, bản thân là quang minh chính đại cầm." Tiểu Hồ Ly ôm quả trứng khổng lồ, "Chi chi" cười không ngừng, "Vậy đầu Đại Điều rất có thể là phản tổ Thần Cầm, có được một bộ phận Thần Tộc huyết mạch. Hắc hắc, chắc hẳn nó trứng hẳn là vị rất ngon."

Mạnh Phàm một hồi đầu lớn, những ngày này bởi vì Tiểu Hồ Ly miệng, bọn họ đã trêu chọc không ít thú vương, thậm chí thú hoàng. Tùy thời có thể bị trả thù lũ dã thú truy đuổi, mà Tiểu Hồ Ly lại vẫn dám trộm một cái Thần Cầm trứng.

Đột nhiên, sơn mạch thâm xứ, truyền đến một chút khủng bố chim hót, đem dãy núi đều chấn động, hữu kinh người sát khí bạo phát, như điện sóng lớn vọt tới.

Tiểu Hồ Ly nhanh chóng đem quả trứng khổng lồ nhét vào trong túi trữ vật, nhảy đến trên đầu Mạnh Phàm, hô lớn: "Bình thường tiểu tử, chạy mau a!"

"Người còn nói không phải trộm." Mạnh Phàm tức giận nói.

"Không có, ta là quang minh chính đại cầm. Trực tiếp đi đến đầu kia Thần Cầm trước mặt, đem nó trứng ôm đi. Chỉ bất quá bản thân thực lực chưa khôi phục, tạm thời còn đánh nửa thời qua nó, chỉ có thể bố trí xuống đại trận trấn áp nó. Nhưng không nghĩ tới đầu kia Thần Cầm nhanh như vậy đã đột phá đại trận." Tiểu Hồ Ly không có một tia ý tứ hối cải, nói lầm bầm, "Sớm biết ta là hơn vài bỏ vài đạo trận pháp."

Cùng lúc đó, ngay tại ngoài mấy chục dặm, một cái khác khu vực hữu một đoàn người, cầm đầu là một người phong độ tư thái trác tuyệt cô gái xinh đẹp, khuôn mặt trắng muốt, mắt to linh động, dáng người thướt tha, một thân trắng thuần váy dài, theo sơn phong bay phát phối, tựa như phải ngồi phong mà đi, duy chỉ có mi tâm một cổ ngạo khí mang nàng kéo xuống phạm trần. Tại trong đó bên cạnh, còn có một người bà lão, cùng với hơn mười người cường giả, từng cái thần thái sáng láng, không giống bình thường.

"Nghe thấy cái gì chưa, dường như hữu một đầu Thần Cầm tại tê mình." Một đoàn người tại ngoài mấy chục dặm dừng lại, như lâm đại địch.

Cầm đầu nữ tử bạch y như tuyết, mỹ lệ xuất trần, như nước trong veo mắt to nhìn về phía sơn mạch thâm xứ, qua một hồi lâu mới mở miệng nói: "Không có việc gì, đầu kia Thần Cầm cách cách chúng ta còn có không khoảng cách gần, chắc có lẽ không lan đến gần chúng ta."

Sơn mạch thâm xứ, cầm kê như Vạn Kiếm âm vang giao kích, lại như vạn mã bồn đằng, trong đó âm ù ù, chấn dãy núi tại rền vang, to lớn núi đá lăn xuống, như là động đất đồng dạng, có thể thấy cái này đầu hung cầm hữu đáng sợ cỡ nào.

Tiểu Hồ Ly nằm ở trên đầu Mạnh Phàm, Mạnh Phàm thì bộ dạng xun xoe chạy như điên.

Thật sự là không chạy không chịu được, vừa rồi Mạnh Phàm quay đầu lại nhìn thoáng qua, ngũ sắc thần quang xông lên trời, phồn vinh mạnh mẽ mà khí tức cường đại như biển sóng vỗ bờ, đem núi rừng, núi đá đội đều cấp tiêu diệt, cảnh tượng cực kỳ kinh người.

Một đầu khổng lồ Thần Cầm tự sơn mạch thâm xứ dâng lên, toàn thân hữu một tầng sáng vụ bao phủ, tản mát ra ngũ sắc hào quang, hai cánh mở ra, quét ngang hết thấy.

"Hư hồ ly, ngươi gây chuyện tinh, ta sớm muộn phải chết tại trên tay ngươi." Mạnh Phàm một bên chạy còn một bên gào thét, luôn không ngừng phàn nàn.

"Xú tiểu tử, kia tới nhiều như vậy nói nhảm, bản thân còn cảm thấy là ngươi tại cản trở nha." Tiểu Hồ Ly con mắt lớn "Tích lự" vừa chuyển, hướng về phía Mạnh Phàm hô, "Nói thật cho ngươi biết a, đây là bản thân cấp khảo nghiệm của ngươi, chỉ cần ngươi thông qua khảo nghiệm, đảm bảo ngươi thể tu vi tăng nhiều, thực lực siêu quần."

"Tin ngươi mới là lạ chứ!" Mạnh Phàm kêu to, dưới chân Giao Long văn hiển hiện, đem tốc độ lần nữa đề thăng một cấp bậc.

Tiểu Hồ Ly nằm ở Mạnh Phàm trên đầu ngượng ngừng mà cười, con mắt lớn lại "Tích lự" vừa chuyển. Nhanh chóng lấy ra thần trứng, há miệng chút phun, chút đạo hóa điểm liền tràn ngập tại thần trứng xung quanh.

"Hư hồ ly, ngươi lại muốn làm gì!" Mạnh Phàm hét lớn.

"Hắc hắc, nhìn điểm tâm a." Tiểu Hồ Ly liếm liếm miệng.

"Ngọa tào, hữu ngươi làm như vậy sao? Tại trên đầu ta nhóm lửa nấu cơm, ta một đầu mái tóc đen nhánh nếu như bị ngươi đốt rụi trách bạn." Mạnh Phàm hét lớn, muốn dòn dừng lại Tiểu Hồ Ly hành vi.

"Yên tâm, yên tâm, thiếu cũng không đến phiên ngươi. Bản thân khổng hỏa năng lực có thể không phải loại như ngươi tay mơ có thể so sánh." Tiểu Hồ Ly không có chút nào hối cải, tiếp tục tại Mạnh Phàm đỉnh đầu nhóm lửa nấu cơm.

Vỏ trứng bên trên ngũ sắc thần quang lưu chuyển, đang tiến hành tự bảo vệ ta, phòng ngừa bị nướng chín. Đồng thời bộc phát ra cường đại tinh khí ba động, kịch liệt dọa người.

Tiểu Hồ Ly hú lên quái dị, tiếp tục gia tăng hỏa lực, thề phải đem thần trứng nướng chín.

Thần trứng bên trên ngũ sắc thần quang rất kỳ dị, vậy mà có thể chủ động hộ chủ. Nhưng cho dù là như vậy mà chống đỡ không được Tiểu Hồ Ly hung mãnh hỏa điểm thiêu cháy.

Tiểu Hồ Ly hao tổn được một hồi công phu mới phá vỡ thần trứng phòng ngự, đem dần dần nướng chín.

"Hi lự lự."

Tiểu Hồ Ly liếm liếm miệng.

Trời đất bao la ăn cơm lớn nhất, chính là chạy trốn cũng phải ăn no rồi năng lực chạy không phải nha.

"Bình thường tiểu tử, sớm cơm chín chưa. Ta trước khai cắt a" Tiểu Hồ Ly duỗi ra tiểu móng vuốt hung hăng nơi đây đập vào thần trứng phía trên.

Đã không còn ngũ sắc thần quang bảo hộ trứng, rất nhẹ nhàng nơi đây đã bị Tiểu Hồ Ly gõ khai mở. Tiểu Hồ Ly đem móng vuốt vươn đến, kiểm ra một bó lớn lòng trắng trứng, toàn bộ nhét vào trong miệng.

"Ừ! Thần Cầm trứng hương vị chính là không đồng nhất, ta cảm giác cả thân thể đều phải phi thăng." Tiểu Hồ Ly ca ngợi nói.

Mạnh Phàm ở phía dưới lo lắng xuống, hô lớn: "Cấp ta lưu lại một chút, cấp ta lưu lại một chút."

Tiểu Hồ Ly hưng phấn nói đây vô Mạnh Phàm đầu, "Ăn cái gì ăn, nhanh chóng chạy trốn."

Chạy được một hồi, một mực nghe thấy Tiểu Hồ Ly ngồi ở đỉnh đầu của hắc đại ngón ăn, hắc đều nhanh thêm chết rồi.

Rốt cục không thể nhìn được nữa, Mạnh Phàm trốn đến một chỗ di tích phía dưới, đem thần trứng đoạt lại, đưa tay liền vào bên trong chộp tới.

"Ai! Vừa vận ăn vào lòng đỏ trứng, người cái toàn bộ đã ăn xong." Tiểu Hồ Ly kêu to, muốn tiến lên đây đoạt.

Mạnh Phàm đại ngón ăn, căn bản chẳng quan tâm trứng ăn.

Trong cơ thể hắc bắt đầu phát sáng, Giao Long vẫn lần lượt chủ động sáng lên, hấp thu thần trứng tinh hoa, đem những cái này tinh hoa tôi đã luyện thành thân thể năng lượng, cất giữ tại thân thể bên trong.

"Chà mẹ nó, ăn trứng mà thôi, điều này cũng thể tăng trưởng thân thể tu vi!" Mạnh Phàm đại hi.

"Phung phí của trời a!" Tiểu Hồ Ly kêu rên nói, "Đây chính là Thần Cầm trứng, bên trong không biết ẩn chứa ít nhiều tinh hoa, có thể so với thiên địa thần được, tự nhiên có thể khiến người tăng trưởng tu vi."

Chỉ nghe thấy trong thức hải Linh Thần tiểu nhân nhanh chóng thăng dậm chân, kháng nghị nói, mình cũng muốn ăn.

Mạnh Phàm hỏi Tiểu Hồ Ly có thể hay không cấp Linh Thần tiểu nhân ăn cái này.

"Đương nhiên thể a, bản thân cho thấy Linh Thần, cũng không như cũ ăn thịt nha. Bất quá người Linh Thần còn rất nhỏ yếu, cần người đem trong đó tinh hoa đề luyện ra, lại cho hắc ăn." Tiểu Hồ Ly nói.

Linh Thần tiểu nhân ăn thần trứng tinh hoa, toàn thân trở nên óng ánh, sáng long lanh lóe sáng, hào quang bắn ra bốn phía. Mà Mạnh Phàm vậy mà cảm giác được tu vi của mình đang nhanh chóng kéo lên.

Tầng Thần Cảnh, Linh Thần càng cường đại, tu vi liền càng cao.

Đột nhiên ngoại giới bộc phát ra một hồi cường đại thần quang, thần quang mênh mông, phô thiên cái địa mà đến, loạn thạch văng tung tóe, thiếu chút nữa đem phế tích tung bay.

"Không xong, Thần Cầm đuổi tới!" Mạnh Phàm trong lòng xiết chặt.

"Vậy người còn ăn cái rắm a, nhanh chóng lên." Tiểu Hồ Ly một tay đem thần trứng đoạt lấy, đưa tay lại đào bên trong lòng đỏ trứng.

"Thần Tiên bản bản, người vậy mà không cấp ta lưu lại một ngụm." Tiểu Hồ Ly khóc thiên đập đất, thần trứng đã bị Mạnh Phàm ăn được không sai biệt lắm, lòng đỏ trứng nhất định là đã không còn.

Nhưng Tiểu Hồ Ly như cũ lưu luyện không rời, liệu mạng nơi đây thôi mạnh trứng sao bích, đem bám vào ở phía trên cuối cùng một phần cạo xuống tới ăn tươi.

Thần Cầm lạnh lùng vang lên, lông vũ tươi đẹp xinh đẹp, cùng cháy rồi sao đồng dạng, đánh ra hai cánh, đem phụ cận đại sơn đều cấp đánh rách tả tơi.

Thần Cầm còn không nhìn thấy bọn họ, nhưng cảm giác được chính mình lưu ở vô trứng bên trên khí tức liền tại cái phương hướng này, cho nên một đường truy sát, phần nộ đến cực hạn.

Mạnh Phàm chỉ có thể bộ dạng xun xoe chạy như điên, thừa dịp Thần Cầm nổi giận, nhanh chóng thoát đi cái này chút khu vực.

Trộn vụn chạy ít ỏi canh giờ, lúc này mới tạm thời bỏ qua Thần Cầm, nhưng không biết khi nào lại bị đuổi kịp.

"Kỳ quái, kỳ quái, đầu kia Thần Cầm là làm thế nào biết chúng ta phương vị?" Mạnh Phàm buồn bực, vài vị trí hắc đem Thần Cầm bỏ qua, lại nhiều lần bị đuổi kịp.

Tiểu Hồ Ly không có trả lời hắc, vẫn còn tiếp tục thè lưỡi ra liếm vô trứng.

Đột nhiên, Mạnh Phàm nhìn thấy một chút đoàn người, không khỏi hướng bọn họ nhìn lại. Người cầm đầu là một cái Bạch Y nữ tử, mái tóc áo choàng, mặt trái xoan, lông mi rất dài, con mắt như thủy tinh hiện rõ. Rất rõ ràng là nhà giàu đệ tử đi đến đại sơn thí luyện.

Bởi vì nàng sau lưng còn đi theo hơn mười người đồng dạng hoa phục y quan thiếu nam thiếu nữ cùng một người tu vi thâm hậu bà lão.

Bạch Y nữ tử rất giật mình nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, bởi vì lúc này trên đầu của hắc đang có một cái tuyết trắng Tiểu Hồ Ly ôm một khóa thần

trứng

"Bà bà, đỉnh đầu hần bên trên viên kia trứng dường như là Thần Cầm trứng." Bạch Y nữ tử nghiêng đầu cùng bên người bà lão nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

"Tiểu thư hảo nhân lực, chính là thần trứng. Xem ra hay là một khóa cực kỳ hi hữu thần trứng."

Thần trứng tinh hoa tuy bị Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly nuốt luôn sạch sẽ, có thể vô trứng thượng thần bí đường vẫn vẫn còn ở, thỉnh thoảng lại tàn mát ra từng đợt ngũ sắc thần quang.

Tiểu đội trong hữu nam tử hô: "Phía trước, thức thời điểm đem thần trứng giao ra đây, chúng ta có thể tha cho ngươi khỏi chết."

Thiếu nữ một tay đem nam tử đẩy tới đằng sau, khom người xoay người, nói với Mạnh Phàm: "Công tử, chẳng biết có được không đem thần trứng bán cấp chúng ta, chắc chắn cho ngươi một cái công đạo giả cả. Chúng ta là phù thành chủ người, phù thành chủ là tối chú ý tín dụng, cho nên không cần sợ hãi chúng ta."

Nam tử bị đẩy tới đằng sau, còn có chút oán trách, "Vừa nhìn hần chính là trên núi dã nhân, có cái gì tốt trao đổi. Chúng ta phù thành chủ quản lý cái này mảnh đại sơn mấy chục năm, đừng nói là một quả trứng, chính là một cái bộ lạc tánh mạng cho thấy nói lấy đi liền lấy đi."

Bạch Y nữ tử trừng mắt liếc hần một cái, tiếp tục nói với Mạnh Phàm: "Công tử, ngươi xem thế nào a?"

Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly tương đối cười cười.

"Mai này trứng ta có thể đưa cấp các ngươi, nhưng là các ngươi không cho phép lại đuổi theo. Trên người của ta không có gì thứ đáng giá." Mạnh Phàm giả trang nhỏ yếu, nhẹ nhàng mà đem thần trứng thả trên mặt đất.

"Hừ, ngoại trừ thần trứng, chính là liền mạng của ngươi chúng ta vậy mà chường mất. Cút nhanh lên a." Nam tử hừ lạnh một tiếng.

Bạch Y nữ tử cho thấy vui vẻ, không nghĩ tới dễ như trở bàn tay nơi đây liền bạch kiểm một khóa thần trứng, hay là một khóa hiếm thấy thần trứng.

Buông xuống trứng, Mạnh Phàm liền bộ dạng xun xoe chạy như điên.

Nam tử còn tưởng rằng hần sợ lại bị đuổi giết cho nên đào tẩu, vì vậy mắng: "Trên núi dã nhân cũng được cái này bức đức hạnh."

Một chút đội người tới thần trứng phía trước, cũng không nhanh chóng đem cái đó cầm lấy, mà là lấy ra một quyển cổ xưa da dê điển tịch, nhanh chóng mở ra điển tịch.

So sánh vào điển tịch, chỉ nghe thấy bà lão đại hi hoảng sợ nói: "Chúc mừng tiểu thư, chính là huyết mạch bài danh thứ mười ba Thái Tàn Điều trứng."

Bạch Y nữ tử cao hứng nơi đây cười to, "Thật tốt quá, cái này phụ thân muốn khoa trương ta."

Đưa tay đem thần trứng cầm lên, lại ngoài ý muốn phát hiện thần trứng vậy mà nhẹ như không có gì.

"Chẳng lẽ thần trứng đều là như vậy?" Bạch Y nữ tử có chút nghi hoặc.

"Tiểu thư, ngươi mau nhìn!" Nam tử phần nộ nơi đây hoảng sợ nói, "Trứng phía dưới bị mở một cái lỗ."

Bạch Y nữ tử đem trứng cử quá mức đỉnh, tập trung nhìn vào, quả nhiên, thần trứng phía dưới bị người mở nửa cái lớn chừng quả trứng vịt.

"@# \$%." Bạch Y nữ tử rất muốn mắng chửi người.

"Phung phí của trời a!" Bà lão cũng có thể tiếc nói.

Ngay tại Bạch Y nữ tử đem thần trứng cử quá mức đỉnh đồng thời, một đạo chim hót vang lên.

"Thu!"

Thái Tàn Điều giết tới, vừa vận nhìn thấy đám người bọn họ giờ nó trứng tại nơi này thì thâm to nhỏ.

(hai hợp một chương và tiết, hi vọng mọi người xem thành vui vẻ. So với chi tâm)

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Vào thành

Trên không trung, Thái Tàn Điều phấn nộ vang lên, ngũ sắc thần quang sục sôi, đem trọn tòa nguy nga đại sơn chấn sập. Nhanh chóng đáp xuống, thân thể khổng lồ phát ra rền vang tiếng xé gió.

"Không phải chúng ta làm!" Lúc trước khẩu xuất cuồng ngôn nam tử sợ hãi nói.

Bạch Y nữ tử một thanh lời hắt đi, "Đều lúc này, còn giải thích cái gì. Chạy mau a."

Nhân chứng vật chứng chiếc, còn giải thích cái gì.

Bạch Y nữ tử đem thần trướng hung hăng nơi đây ném, hy vọng có thể hấp dẫn Thái Tàn Điều chú ý, được thuận tiện bọn họ đào tẩu.

Nhưng ai biết lấy hết thần trướng vừa mới đánh lên thạch đầu, liền "Bẹp" một chút nát.

Bạch Y nữ tử đáy lòng một vụn móa nó chạy như điên mà qua. Nghĩ thầm nói, cái này triệt để nói không rõ.

Thái Tàn Điều ngửa mặt gào thét, lông vũ tươi đẹp xinh đẹp, cùng cháy rồi sao đồng dạng, đánh ra hai cánh, đem phụ cận đại sơn đều cấp đánh rách tả tơi, dọc theo núi rừng một đường truy kích mà đến.

"Ngọa tào, đáng đấm ngàn đao tiêu tử, đừng để cho ta lại gặp ngươi, bằng không ta cam đoan định khiến ngươi chết không yên lành." Liền Bạch Y nữ tử như vậy hữu hàm đường nhà giàu nữ cũng nhận không được mắng.

Đang tại bộ dạng xun xoe chạy như điên Mạnh Phàm đột nhiên hắt hơi một cái.

"A đời."

Xoa xoa cái mũi, "Hắc hắc" cười ngây ngô nói: "Hàn Tuyết lại muốn ta."

Tiểu Hồ Ly nghe nói như thế, hai cái khinh khinh nhắm bên trên lật.

Mạnh Phàm lại được rồi mười ba ngày, rốt cục tiếp cận ngàn vạn đại sơn biên giới. Một đường đi tới, vượt mọi chông gai, đã tạo ngộ một đám lại một đám cường đại mãnh thú, trải qua mấy chục trên trăm trận huyết chiến, lúc này mới đang nhìn lực có thể đạt được hướng tới trông thấy một tòa to lớn thành trì.

Thành trì trên cửa chính viết —— chấn thành Bắc.

Vạn Trọng Đại Sơn ở vào Nhân Tộc đại lục chính Bắc Phương hướng, truyền thuyết tại Vạn Trọng Đại Sơn càng thâm xử còn có một mảnh thần bí thế giới, chỗ đó Hoang Thú hoành hành, cổ xưa mà cường đại, giữ nguyên tại Nhân Tộc đại lục trong lòng bên trên một cây gai.

Mà tòa thành trì này bị gọi là chấn thành Bắc, có Chấn Nhiếp Bắc Phương hàm nghĩa, thuộc về Nhân Tộc đại lục biên thủy một chỗ trọng trấn.

Mạnh Phàm vẫn luôn rất hoài nghi đại sơn thâm xử còn hay không hữu mặt khác chút phiền thế giới. Bởi vì Đại Sơn Lý bộ lạc ít nhiều tụ tập đang đến gần thành trì vùng phía nam khu, một mực chưa từng có người hoặc bộ lạc xâm nhập qua Bắc Phương khu. Liền Liên Thành chủ cũng chỉ dám ở hắc cai quản vùng phía nam khu chạy, tuyệt không dám đặt chân càng bắc khu vực.

Điều này cũng làm cho đưa đến mọi người đối với Vạn Trọng Đại Sơn Bắc Bộ khu thuyết pháp rất không nhất trí. Có người nói tin đồn vèn vèn chỉ là tin đồn, cũng có người nói thật tồn tại một mảnh cổ xưa thế giới.

Tiến vào thành, Mạnh Phàm liên tiếp gặp được một số người, phần lớn đều là người làm ăn, xuất nhập Vạn Trọng Đại Sơn trong đó, đi những thiên vùng phía nam khu bộ lạc thu mua một ít da thú, thảo dược các loại, khứ hồi một chuyến tuy rất nguy hiểm, thế nhưng lợi nhuận lại cũng cực kỳ khả quan.

Mạnh Phàm tùy tiện đi vào một gian tửu lâu, chọn chút thức ăn cùng tửu thủy, an tĩnh nơi đây ngồi ở trong tửu lâu.

Nhẹ nhàng mà nhấp một miếng tửu, trực tiếp liền phun ra.

"Trong thành tửu cũng quá cay a, so ra kém bộ lạc Hắc Nhi Tửu, tinh khiết và thơm tinh khiết và thơm." Mạnh Phàm phi báng nói.

Chỉ nghe thấy bên cạnh trên bàn rượu, hai người tai to mắt lớn người làm ăn tại kia nhỏ giọng trò chuyện với nhau.

"Nghe nói không? Gần nhất Đại Sơn Lý đầu không yên ổn, sinh ý đều nghỉ một chút, tận lực không nên vào núi."

"Chuyện gì xảy ra?"

"Nghe nói là thanh đàn sơn Hàn Gia trêu chọc Mặc Ngọc Sơn Tuấn Gia, thiếu chút nữa bị diệt cái tinh quang. Sau đó lại cự tuyệt phủ thành chủ chiêu dụ, khiêu khích Thành chủ tức giận, đã lãnh binh lại xoắn nát Hàn Gia. Thành chủ đến nay chưa về nhà."

Mạnh Phàm chăm chú lắng nghe, như hẩn như vậy một thân một mình đi ra đại sơn hải tử phải trước phải hiểu xung quanh tình huống, phỏng chừng không may xuất hiện.

Mạnh Phàm trong nội tâm thầm suy nghĩ nói: "Thành chủ không tại thành bên trong? Kia há không phải vừa vặn."

Vốn hẩn còn lo lắng có thể hay không bị Thành chủ phát hiện, bắt nữa lại nghiêm thêm tra tấn, dù sao mình là Hàn Tuyết thanh mai trúc mã. Hàn Gia đào thoát, vô luận là người đó cái thứ nhất nghĩ đến tuyệt đối là chính mình.

Lại ăn chút ít món, Mạnh Phàm đang muốn khởi hành rồi đi, lại nghe thấy một đạo quen thuộc thanh âm cô gái.

"Thật sự là tức chết Bồn cô nương, bị Thái Tàn Điều trọn vẹn truy sát hữu hơn mười ngày thời gian, muốn không phải cuối cùng trốn vào ao địa phương, sợ là Bồn cô nương muốn đi đòi nhà ma. Kia mảnh ao hơn là thực bần, thiếu chút nữa một đem ta hư chết."

Mạnh Phàm vụng trộm liếc mắt nhìn trộm, chính là lúc trước tại Đại Sơn Lý đụng với nhóm người kia.

Trong nội tâm không khỏi cảm thấy chột dạ, nhanh chóng nghiêng đi thân thể, tận lực không làm cho đối phương một đoàn người phát hiện mình.

"Cái kia đáng đâm ngàn đao tên khốn khiếp, ngàn vạn đừng để cho ta gặp lại ngươi, bằng không Bồn cô nương muốn đem xương cốt của ngươi chút cái chút cái tất cả đều bẻ gãy cho chó ăn."

Bạch Y nữ tử trở lại trên địa bàn của mình, không cố kỵ nữa, há miệng liền mắng.

"Tiểu thư xin bớt giận, ta đã thông báo xuống, chỉ cần người kia dám xuất hiện tại chúng ta chắn thành Bắc, liền nhất định trốn không thoát." Nữ tử bên người đi theo vài người đồng dạng hoa phục y quan thiếu niên, chỉ bắt quả các thiếu niên vẫn đối với nữ tử ăn nói khép nép, rõ ràng cho thấy nàng hạ nhân hoặc là cùng học một loại.

Từ lâu lão bản từ trên lầu vọt xuống tới, xoa xoa tay đi đến bên người Bạch Y nữ tử, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Thiên Kim Đại Tiểu Thư, ngài có mặt từ lâu chúng ta, thật sự là khiến từ lâu chúng ta về vang cho kẻ hèn này a. Ngươi có phân phó, ta cái này phải."

Bạch Y nữ tử mang cao ngạo đầu lâu, quét mắt liếc một cái, "Hôm nay bốn tiểu thư tâm tình không tốt, khiến những cái này ăn cơm, uống rượu tất cả đều xéo đi."

Từ lâu lão bản liền bận rộn cúi đầu khom lưng, "Đúng, đúng, là."

Còn không đợi lão bản lên tiếng, nữ tử bên người vài người tới tứ liên đã bắt đầu đuổi người.

"Đều chó ăn, cút nhanh lên ra ngoài."

"Ngươi, dâng lên"

"Hôm nay phủ thành chủ Đại Tiểu Thư đặt bao hết, người không có phận sự toàn bộ cút ngay."

Mạnh Phàm thầm kêu không tốt, những người này liền có lúc ấy gặp qua dung mạo của mình gia hỏa.

"Ngươi điếc sao, vẫn chưa chịu dậy."

Một người nam tử đi đến Mạnh Phàm trước bàn, hung hăng nơi đây vỗ hẩn cái bàn, uy hiếp hẩn cút nhanh lên khai mở.

Mạnh Phàm đứng dậy, định rồi đi.

"Chờ một chút!"

Đột nhiên một đạo quen thuộc giọng nam hồ được Mạnh Phàm.

"Bóng lưng của ngươi như thế nào như thế quen thuộc rồi đem mặt quay tới." Kẻ nói chuyện chính là lúc trước trong núi lớn người kia đường hoàng ương ngạnh nam tử.

Là phúc không phải họa, là họa thì tránh không khỏi.

Mạnh Phàm rất lung túng đem mặt chuyển qua, giả bộ trấn định nơi đây phát phát tay, "Này! Chúng ta lại gặp mặt."

Bạch Y nữ tử vừa nhìn thấy Mạnh Phàm gương mặt này liền khí không đập một chỗ, duỗi ra ngón tay hung dữ nơi đây chỉ vào hắn.

"Thì ra là người tên khốn kiếp này." Nam tử kêu to vọt lên, giờ lên nắm tay hướng Mạnh Phàm trên mặt đánh tới.

"Thiên đường có đường người không đi, địa ngục không cửa người thiên tới quăng. Khốn kiếp, chịu chết đi."

Nam tử nắm tay lóe lên kim quang, tựa hồ là tu luyện một loại tương đối cao sâu thần thông, có thể trên diện rộng tăng cường nắm tay lực sát thương, bộc phát ra vượt qua mười ngựa lực lượng.

Nhưng rất tiếc chính là, lực lượng Mạnh Phàm so với hắn càng lớn.

Xoè bàn tay ra, đem nam tử lóe lên kim quang nắm tay bao trùm, lại hung hăng nơi đây vừa đẩy. Chỉ nghe thấy "Gặc..." Một chút, nam tử cánh tay trực tiếp bị Mạnh Phàm một chương còi nơi này trật khớp.

Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy cả người lẫn vật vô hại nơi đây nhìn qua Bạch Y nữ tử, nói: "Khiến chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói một chút, biết không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Tiên lễ hậu binh

"Chúng ta không có gì hảo hảo nói." Bạch Y nữ tử lạnh lùng cự tuyệt, phát phát tay, ý bảo đem người này bắt lại.

Nữ tử mang đến một chút đoàn người đối với Mạnh Phàm lộ ra bất thiện thần sắc, nhao nhao rút ra bên hông vũ khí.

Trong tửu lâu tiêu yên nổi lên bốn phía, chiến tranh hết sức căng thẳng.

"Mọi sự được thương lượng nha. Người xem ta vậy mà chỉ có một người, chẳng lẽ lại còn có thể làm ra cái gì yêu thiêu thân không thành. Chúng ta không bằng ngồi xuống trước tâm bình khí hòa nơi đây nói một chút." Mạnh Phàm đem người kia cánh tay trật khớp nam tử buông ra, cả người lẫn vật vô hại nơi đây nói với Bạch Y nữ tử.

Nhưng mà Bạch Y nữ tử thờ ơ.

Tửu lâu lão bản là một hòa ái trung niên nhân, vậy mà chạy đến khuyên giải, "Đúng vậy a, Nam Cung Đại Tiểu Thư, thiện cũng phúc chỗ này. Người ta Tiểu ca cũng đã nhận lầm, người liền đại nhân hữu đại lượng ngồi xuống nói một chút a."

Thành chủ lấy Nam Cung là họ, cho nên nàng rất có thể là Thành chủ nữ nhi.

Không nghĩ tới Nam Cung Đại Tiểu Thư vậy mà một chương đánh tới, đem tửu lâu lão bản đánh thổ huyết bay ngược xa mấy chục thước. Té trên mặt đất mất đi tri giác.

"Cầu nô tài, bốn tiểu thư làm việc há muốn người chỉ trở."

Mạnh Phàm kinh hãi, thật bá đạo Nam Cung Gia, tửu lâu lão bản bắt quả là khuyên một câu, nàng muốn đánh muốn giết, nặng to người khác cầu nô tài.

Mạnh Phàm thờ dài một hơi, "Không ngờ như thế lúc trước tại Đại Sơn Lý thái độ đều là giả bộ?"

Nam Cung Đại Tiểu Thư kiều ngạo mặt giương lên, "Là thì như thế nào?"

"Phù thành chủ người vẫn luôn là như vậy làm mưa làm gió đi? Các người là đi chán ghét Thành chủ vị trí, muốn thay người đi?" Nếu như giảng đạo lý không thể thực hiện được, kế tiếp Mạnh Phàm liền muốn động thủ.

Liền ngay cả thánh nhân cũng nói, tiên lễ hậu binh Chân Quân lớp.

Người cho người khác mặt mũi, người khác lại không nể mặt người. Người đã bắt nhân vậy cũng đừng trách ta bất nghĩa, mọi người liền đều cài sđ diện.

"Ha ha, rốt cục nhìn không được à." Nam Cung Đại Tiểu Thụ cười lạnh nói, "Chúng ta phủ thành chủ chính là làm như vậy chuyện riêng, người thế làm khó dễ được ta?"

Mạnh Phàm nét mặt biểu lộ một tia lãnh đạm tiểu ý, tay đặt lên bàn, bung lên một ly chưa uống cạn tửu.

Giơ tay lên, chén rượu nghiêng, rượu trong chén nghiêng vẩy mà ra. "Rầm Ào Ào" một chút, trực tiếp giội tại Nam Cung trên mặt của Đại Tiểu Thụ.

Đám người trong chớp mắt an tĩnh lại, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới một cái nhìn như yếu đuối thiếu niên cũng dám làm ra bức này hành vi. Muốn biết rõ Nam Cung Đại Tiểu Thụ thế nhưng là Thành chủ con gái ruột, ngày bình thường làm mưa làm gió đã quen, ai dám gây nằng. Càng đừng đề cập đem tửu vẩy vào trên mặt của nàng.

"Đã xong, thắng này muốn xui xẻo, đoán chừng không chết cũng phải đưa mất nửa cái mạng. Đáng thương nhất chính là tửu lâu lão bản cũng bị liên quan đến, đoán chừng nay ngày sau, tửu lâu vừa muốn sửa chữa một phen." Mọi người thấy hướng Nam Cung Đại Tiểu Thụ, vừa nhìn về phía Mạnh Phàm, ở sau lưng đều nghị luận.

Nam Cung Đại Tiểu Thụ nguyên bản linh động mỹ lệ con mắt lớn bởi vì phần nộ híp thành một đạo khe hở, lộ ra một tia băng lãnh ác độc ý tứ, giống như là như độc xà.

"Người thật to gan lớn, người có biết ta là ai không?" Nàng lạnh lùng hỏi, trong nội tâm rất hi vọng chứng kiến đối phương tại biết mình thân phận, loại thái độ đó bên trên tương phản.

"Không phải là Thành chủ cái đó nữ Nam Cung Tuyết nha." Mạnh Phàm thành thật nhẹ gật đầu.

Nam Cung Tuyết rất kinh ngạc nhìn nàng, "Người nếu như biết ta là ai, vậy người còn dám tới chọc ta. Là ngại thời gian trôi qua quá dài, sống không kiên nhẫn được nữa đi?"

"Ta thật sự không rõ, như người như vậy phế vật, là từ đâu mượn tới dũng khí. Ngày đó hại ta bị Thần Cầm truy sát không đủ, hôm nay còn dám nhục nhã ta. Người có nghĩ tới hay không người là có nhiều hậu quả?" Nam Cung Tuyết trong giọng nói mang theo một tia trêu tức ý tứ, tựa như mèo vờn chuột cái loại kia trêu tức ý tứ.

Mọi người chấn kinh rồi, không ngờ như thế Mạnh Phàm thắng này còn không phải lần đầu tiên trêu chọc Nam Cung Tuyết.

"Thật không biết nên phải hồi hấn hậu sinh khả úy, hay là nghe mới sinh không sợ cạp, hay là trời đất bao la lão tử lớn nhất. Trêu chọc Nam Cung Tuyết một lần không đủ lại vẫn dám gây lần thứ hai." Có người bình luận nói.

Mạnh Phàm lại là thờ dài một hơi, đồng dạng là lấy "Tuyết" vì danh, vì cái gì một cái ôn nhu nhân thực, một cái lại quái đản ngang ngược.

"Thờ dài, hỏi hận sao?" Nam Cung Tuyết lạnh lùng cười cười.

Mạnh Phàm nhưng lời nói lại không sợ hãi người chết không ngớt, tại cái khác người xem ra hấn cái này là muốn chết, "Ta là thần, người như vậy đánh đá ngang ngược tính cách về sau không gả ra được."

"Người tự tìm chết..." Quả nhiên, sắc mặt Nam Cung Tuyết lập tức trở nên âm trầm, thậm chí mang theo vài phần dữ tợn.

"Đánh cho ta! Không muốn đánh chết, ta còn muốn đem treo nơi này trên cửa thành rắn đe, khiến tất cả mọi người biết cùng ta Nam Cung Tuyết đối nghịch người cũng không có kết cục tốt." Nam Cung Tuyết lạnh lùng nói.

Nàng một phát, thủ hạ chính là người liền đã không còn bất cứ chút do dự nào, rút đao rút kiếm, mang theo gào thét chi âm, hướng phía Mạnh Phàm chém tới.

"Hừ, thật là uy phong phủ thành chủ." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, đưa tay khoác lên bên hông quý báu trên thân kiếm, mãnh liệt co lại.

Ba thước hàn mang nổ bắn ra, một cỗ Hạo Nhiên Kiếm Khí vọt tới tất cả mọi người trước mặt, đem bọn họ cứng rắn bức lui ba bước.

Không nên xem thường cái này ba bước, một bước chính là một đạo tâm hồn cự khảm. Bọn họ mỗi lui về phía sau một bước, tại tâm hồn liền ít nhiều sợ hãi Mạnh Phàm một phần.

Mà bọn họ liền lùi lại ba bước, chẳng khác nào là đã thấp Mạnh Phàm ba đạo khảm. Hiện tại Mạnh Phàm tại trong lòng của bọn họ đã là không thể chiến thắng tồn tại.

"Đỉnh, đỉnh, đỉnh "

Một hồi vũ khí thi trên mặt đất tiếng truyền ra, Nam Cung Tuyết mang đến những người này không chiến trước e sợ, mất đi chiến sĩ tôn nghiêm.

"Một đám phế vật." Nam Cung Tuyết hung dữ nơi đây mắng.

Vừa rồi nàng không có rút ra vũ khí, tự nhiên không có bị Hạo Nhiên Kiếm Khí nơi nhắm vào, cho nên có thể bình yên vô sự.

Mà từ lâu bên ngoài mọi người còn chưa thấy rõ Mạnh Phàm ra chiều, liền thấy phủ thành chủ chiến sĩ đánh toi bời, đều không có chiến ý.

"Tình huống như thế nào, bình thường ngang ngược bá đạo phủ thành chủ Vệ Bình vậy mà không chiến trước e sợ."

"Đổi diện tiểu tử kia là lai lịch gì, hẳn là là cái nào không ra thể đạo thống bời dưỡng ra quan môn đệ tử?"

"Mau nhìn, Nam Cung Tuyết nổi giận, chuẩn bị tự mình ra tay."

Mọi người nhao nhao nhìn lại, quả nhiên Nam Cung Tuyết hiện giờ hồn hển, huy vũ vào đôi bàn tay trắng như phấn liền đập đi lên.

Tuy nói là đôi bàn tay trắng như phấn, nhưng không có người nào dám xem nhẹ Nam Cung Tuyết một quyền này. Đã từng có người ý vào thân thể cường hãn, cứng rắn lần lượt Nam Cung Tuyết một quyền, kết quả bị một quyền cắt đứt xương cốt, nằm trên giường mấy tháng mới khôi phục.

Bất quá bọn họ dự liệu bên trong kết quả cũng không có phát sinh, Nam Cung Tuyết đôi bàn tay trắng như phấn nơi này nửa đường liền ngừng lại, đương nhiên không phải là bời vì nàng đột nhiên sinh lòng thương cảm, hạ thủ lưu tình. Mà là bời vì quả đấm của nàng bên trên bao trùm một trương thủ chương, cái này trương thủ chương đem nắm tay một mực bắt lấy, tựa hồ rất nhẹ nhàng, tùy ý Nam Cung Tuyết mặt đỏ lên, nắm tay cũng không cách nào tiến thêm một bước.

"Ngươi buông tay!" Nam Cung Tuyết tức giận hừ nói, từ trước đến nay không ai dám như vậy trắng trợn nơi đây cầm chặt tay của mình. Cho dù là chiến đấu bên trong cũng không có qua.

Mạnh Phàm lại là hừ lạnh một chút, "Xem ra lại muốn đổi đổi tiểu thi khiển trách, làm cho ngươi căng căng trí nhớ."

Chỉ thấy một mực bắt lấy tay của Nam Cung Tuyết chương nhanh chóng kéo lên tới một tầng rậm rạp chẳng chịt điện mang.

Chính là Chương Tâm Lôi.

Bất quá Mạnh Phàm cũng không hoàn toàn thi triển ra, chỉ bắt quá hơi thi khiển trách. Nếu là ở bàn tay đem Lôi Đình Chi Lực toàn bộ bạo phát, Nam Cung Tuyết cánh tay này muốn triệt để phế bỏ.

Một tầng điện giật Menthon qua cánh tay của Nam Cung Tuyết nhanh chóng truyền khắp toàn thân của nàng. Chỉ nghe thấy một hồi "Đùng đùng lộp bộp" tiếng, Nam Cung Tuyết cả người liền xụi lơ hạ xuống, ngã tại mặt đất.

"Cha ta sẽ không bỏ qua ngươi." Cho dù là bị Mạnh Phàm đánh bại, Nam Cung Tuyết vậy mà may may Vô Hối sửa ý tứ, hung dữ nơi đây uy hiếp nói.

Mạnh Phàm thấy nàng như cũ may may Vô Hối sửa ý tứ, trong nội tâm không khỏi lạnh lẽo.

"Thật muốn ta phế ngươi một mảnh cánh tay không thể đi?"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Đạo tặc phủ thành chủ

"Ai dám làm càn!" Đột nhiên ngoài cửa sổ truyền đến một hồi già nua mà thanh âm quen thuộc. Mạnh Phàm nghe xong liền biết là lúc trước trong núi gặp gỡ bà lão.

Trong lòng biết chính mình còn đâu không lại người kia bà lão, còn có nơi đây lại là người khác địa bàn. Sát nhân ý tứ đành phải tạm thời thu liễm dâng lên

"Răng rắc!"

Hết thắm một tiếng âm thanh truyền ra, Nam Cung Tuyết chỉ cảm thấy quyền thượng truyền tới đau nhức kịch liệt, để cho nàng kia khuôn mặt xinh đẹp khuôn mặt đều trở nên bắt đầu vặn vẹo.

"Hôm nay trước phế ngươi một mảnh cánh tay, cút đi."

Mạnh Phàm đại thủ hất lên, không có chút nào thương hoa tiếc ngọc tình cảnh mà đem Nam Cung Tuyết trực tiếp từ cửa sổ vị trí ném đi ra ngoài.

Lập tức mọi người liền nghe được bà lão tiếng kinh hô cùng Nam Cung Tuyết lúc rơi xuống đất tiếng kêu rên.

Đoán chừng mọi người muốn phỉ báng Mạnh Phàm là trên đời này tôi không hiểu thương hoa tiếc ngọc người rồi.

"Bà bà, nhanh đi giết hắn, nhanh đi giết hắn!" Ngoài cửa sổ Nam Cung Tuyết phẫn nộ nơi đây gầm thét, tựa hồ bị cái gì vô cùng nhục nhã.

"Tiểu thư, người trước nằm xong, lão thân ta cái này lại báo thù cho huynh. Chính tay đâm tặc tử."

Bà lão xông vào tiểu tử quán, mọi nơi vừa nhìn, ngoại trừ đầy đất kêu rên phủ thành chủ Vệ Bình, cũng không phát hiện bất kỳ người nào khác.

"Vậy tặc tử đi đâu rồi?" Bà lão phẫn nộ mà hỏi.

"Hắn từ cửa sau lên." Một người té trên mặt đất Vệ Bình nhin đau nói.

"Được giao hoạt tặc tử." Bà lão trong mắt sát ý tràn đầy, một chương đem bên người cái bàn đập vỡ, tựa hồ không chính tay đâm Mạnh Phàm đều không đủ tiết lấy phần.

Mà lúc này Mạnh Phàm sớm đã chạy trốn tới mấy con phố, chui vào một mảnh trong hẻm nhỏ biến mất vô ảnh vô tung.

...

Sau đó Mạnh Phàm lại đang chắn thành Bắc bên trong điệu thấp nơi đây chờ đợi mấy ngày, vẫn muốn tìm cơ hội chạy ra thành. Nhưng khổ nỗi cửa thành bên cạnh Vệ Bình số lượng gần như gia tăng lên gấp ba nhiều, lại nghiêm thêm đề phòng. Từng cái ra khỏi thành người đều muốn cùng Vệ Bình trong tay bức họa đã làm so sánh năng lực cho đi.

"Nam Cung Tuyết thật lớn phái đoàn, vì bất ta vậy mà không tiếc điều động phủ thành chủ tư binh." Mạnh Phàm tựa ở một trương trên mặt ghế thái sư, vênh lên chân bắt chéo, nhìn ngoài cửa sổ thỉnh thoảng tuần tra mà qua Vệ Bình.

"Nữ nhân đều cái này bức đức hạnh. Người muốn là gây nằng một chút, nằng thế kỷ người cả đời." Tiểu Hồ Ly đi trên bàn ôm một khối nấu nướng tốt thịt bò đang tại đại ngón ăn.

"Nàng đem phủ thành chủ tư binh phái nơi này cửa thành bên cạnh, phái đến trên đường, kia phủ thành chủ đề phòng há không phải thư giãn rất nhiều." Mạnh Phàm trông thấy ngoài cửa sổ lại đi qua một đôi Vệ Bình, đột nhiên linh quang nhất tiếm, sinh lòng nhất kế.

"Chúng ta là có thể hay không lại phủ thành chủ đại não một hồi, đem những Vệ Bình này hấp dẫn qua. Điều Hồ Ly Sơn, chúng ta chạy trốn tiếp ra khỏi thành."

Tiểu Hồ Ly đem đầu từ một khối thịt bò chuyển qua mặt khác một khối thịt bò, cũng không ngẩng đầu lên nói: "Dám làm như thế khẳng định là bởi vì bọn họ hữu cao thủ tọa trấn, căn bản không quan tâm cái này vài người tạp Binh. Nếu là người tùy tiện lại xông, chỉ sợ là còn chưa tới công môn sẽ bị bọn họ bắt lấy rồi."

Mạnh Phàm trầm ngâm một hồi, tự hỏi. Đột nhiên nhảy dựng lên nói: "Người không phải tinh thông trận pháp nha. Vài bố kế tiếp dấu điểm thiên đại trận, không cầu đã bại, chỉ cần đem phủ thành chủ cao thủ vây khốn một lát trước mặt. Người này hẳn là có thể làm được a."

Tiểu Hồ Ly lúc này mới đem cái đầu nhỏ từ thịt bò trong đồng giờ lên, "Muốn lừa gạt bản thân xuất thủ, một đơn giản như vậy."

Mạnh Phàm duỗi ra năm ngón tay, "Năm đống thịt kho tàu Man Nguu thịt."

Man Nguu là Đại Sơn Lý một loại vô cùng dã thú hung mãnh, tuy danh tự bên trong hữu ngu, nhưng kỳ thật nó không ăn thảo chỉ ăn thịt. Hơn nữa lực lớn vô cùng, da dày thịt béo, thường thường cần hơn mười người kẹp chặt mới có thể đem trong đó bắt lại, so với bình thường thú vương là mạnh không yếu.

Tiểu Hồ Ly liếm liếm miệng, mở miệng nói: "Thành giao."

Thái dương dần dần rơi xuống tây sơn, liền cuối cùng một chút hào quang vậy mà dần dần tiêu thất ở thế giới phần cuối.

Chấn thành Bắc lại đến náo nhiệt nhất thời điểm, từng nhà treo lên màu sắc rực rỡ đèn lồng, mỗi một gian cửa hàng, mỗi một gian tửu lâu nhao nhao lấy ra dạ minh châu treo ở nóc nhà, chiếu sáng trong phòng bài trí cùng lui tới khách nhân.

Mà Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly thì tránh đi Vệ Bình, một đường hướng về phủ thành chủ phương hướng tiến lên.

"Bình thường tiểu tử, người trước tiên ở đây trong đợi ta. Ta một hồi đi ra."

Tiểu Hồ Ly khiến Mạnh Phàm tại phủ thành chủ bên ngoài dừng lại, chính mình thì hóa thành một đạo khói xanh bay vào.

Mạnh Phàm khoảng cách gần quan sát đến phủ thành chủ, không nghĩ tới vậy mà như thể trống lẹ. Gạch xanh lục ngói, bức tường màu trắng điều lan, sáng từng gian độc lập phòng bố liền có bố trí xuống trăm tòa, trong đó lại càng là hữu đình đài, mura hiên, hành lang, phòng vẽ tranh, chủng loại đa dạng,

nhiều vô số kẻ. Trong đó đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày, thỉnh thoảng lại thể trông thấy từng vị hoa phục y quan thị nữ hoặc Kim Giáp áo giáp bạc Vệ Binh đi qua.

Không bao lâu, Tiểu Hồ Ly lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt Mạnh Phàm, mở miệng nói: "Đối phó, ước chừng có thể hạn chế bọn họ một canh giờ, chúng ta muốn tốc chiến tốc thắng."

Mạnh Phàm nhanh chóng leo tường mà qua, tránh thoát nhiều đội Vệ Binh, rốt cục đi tới nội thành.

Vừa vặn lại một người đưa nước trà thị nữ đi ngang qua, Mạnh Phàm nhanh chóng đem bắt.

Chỉ nghe thấy thị nữ hét lớn: "Ta cái gì cũng nói, không nên, không nên!"

Mạnh Phàm đem miệng của hân che, nhỏ giọng nói: "Ta chỉ muốn biết phủ thành chủ nhà kho ở đâu? Tánh mạng của người ta không có hứng thú."

Thị nữ về phía tây phía nam chỉ chỉ, trong mắt toát ra cầu xin tha thứ vẻ.

"Nếu là dám gạt ta, nhất định phải người đẹp mất." Mạnh Phàm uy hiếp nói.

Thị nữ lắc đầu liên tục, biểu thị không dám.

Một chương đem đánh ngắt xiù, kéo dài tới hòn non bộ về sau giấu kỹ.

Lại tránh thoát mấy lớp Vệ Binh, Mạnh Phàm rốt cục mò tới nhà kho bên cạnh.

"Nơi này tuần tra Vệ Binh so với phía trước hơn nhiều vài lần, xem ra đích thực là gửi bảo vật, tiền tài nơi đây."

Mạnh Phàm lặng lẽ đẩy cửa vào, chỉ nghe thấy "Vọt lên, vọt lên, vọt lên" vài đạo nhẹ vang lên, cả cái gian phòng cũng bị trên cây cột ánh lửa chiếu sáng.

Mạnh Phàm ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy cả trên phòng bỏ đều là vàng son lộng lẫy, mỗi chút cây cột đều là rường cột chạm trổ, thậm chí còn hữu một cỗ nhàn nhạt uy áp từ trên cây cột tràn ra.

Tiểu Hồ Ly bay ra, nhìn cả gian phòng ốc tắc tắc kêu kỳ lạ.

"Không nghĩ tới a, không nghĩ tới a, Đại Sơn Lý điểm này bảo bối đều bị đem đến cái này." Tiểu Hồ Ly nói.

Mạnh Phàm trong mắt vậy mà toát ra một tia chán ghét ý tứ.

Chỉ thấy nơi này tầng thứ nhất liền bày đầy đủ loại da thú, thú cốt, thảo dược, ngọc thạch, thậm chí còn có một ít Đại Sơn Lý tuyệt tích dã thú tiêu bản cùng thảo dược chủng.

"Tên là Thành chủ, kì thực bóc lột tàn nhẫn. Cái này hai mươi mấy năm, Nam Cung Gia không ngừng mà tăng thêm đối với các bộ lạc thuế má, nói là phía trên yêu cầu, kỳ thật đều chảy vào hân miệng túi của mình. Thật là làm cho người cảm thấy đáng xấu hổ." Mạnh Phàm ngữ khí băng lãnh nói.

Không chút do dự đem những cái này hi hữu da thú, thảo dược, ngọc thạch, tiêu bản toàn bộ lấy đi, liền ngay cả bày đặt cái bàn Mạnh Phàm cũng không có buông tha, toàn bộ cấp cất vào trong túi trữ vật mang đi.

Mạnh Phàm lại về phía trước nhìn lại, thân hình không khỏi chấn động, chỉ cảm thấy một cỗ hơi nước đập vào mặt, cuộn cuộn dòng nước ở giữa không trung lưu động, giống như hình rồng, xê dịch biến hóa, hiện ra ngập trời hơi nước. Chỉ bất quá cái này đạo đại hà bị giam cầm ở lớn chừng quả đấm thủy tinh cầu bên trong, vô luận nó như thế nào gãy dựa đều đào thoát không đi ra.

Vậy mà có thể đem một con sông lớn thu vào thủy tinh cầu, thủ pháp thật sự cao minh.

"Cái này đạo hà bị bắt tại cầu, nhìn như rất nhỏ, nhưng trên thực tế dài đến mấy Bách lý, hẳn là thu thập một mảnh hoàn chỉnh mẫu dòng nước khí luyện chế mà thành." Tiểu Hồ Ly mở miệng nói, "Kỳ quái, cái này không phải là tu sĩ có thể thi triển thủ pháp, chẳng lẽ là bọn họ tổ tông truyền thừa xuống? Xem ra người Thành chủ này bối cảnh không nhỏ nha."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Mùa thu hoạch lớn

Mạnh Phàm đưa tay đem thủy tinh cầu lấy hạ xuống, lại trên tay trầm xuống, "Bếp" một chút đem thủy tinh cầu nặng nề mà quăng xuống đất.

"Đàn! Đây là hao phí nghiêm chỉnh mảnh mẫu dòng nước khí mới luyện chế thành bảo bối, trọng lượng so với mấy chục tòa sơn đồ muốn trầm trọng. Bằng người kia thêm chút khí lực cũng muốn làm động đây?" Tiểu Hồ Ly cười nhạo nói.

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, xem ra bảo bối mang không đi a.

Tiểu Hồ Ly vậy mà khoát tay, "Đừng nhìn ta, ta hiện tại chính là một đạo Linh Thần, căn bản cảm không được nó. Chính là thu vào trừ vật đại, người vậy mà cảm không được. Thành chủ tiểu nhi dám hiển nhiên mà đem nó để ở chỗ này, nhất định là nghĩ đến không người có thể trộm đi nó. Hắc hắc, bất quá chờ người trở thành tu sĩ, vậy cũng liền không nhất định."

Mạnh Phàm thất vọng nơi đây lắc đầu, tiếp tục hướng mặt trước nhìn lại.

Chỗ đó hữu sơn hình đại ấn, trôi nổi ở giữa không trung, trần ngập trầm trọng Hậu Thổ khí tức; có khí thể nguy nga Thiết Trụ, bên trên đỉnh dưới mái hiên đến sàn nhà, trên dưới mạ vàng, kim quang lập lòe; có vô số bảo kiếm, Long Văn quay quanh, tại kiếm trong vô phát ra "Vụt, vụt" kiếm minh thanh; còn có một ngậm hình rồng bảo đao, thân đao giống như bị Cự Long quay quanh, chuôi đao giống như Cự Long ngũ trảo.

Thế nhưng những cái này cũng bị tùy ý nơi đây bày đặt, có lẽ là Thành chủ cảm thấy chưa đủ quý trọng, lại có lẽ là Thành chủ cảm thấy không người có thể đem cái đó trộm đi.

Hắn còn chứng kiến một cổ chỉ còn xương trắng hung thú khung xương, cái này đầu hung thú, cái trán vai nam, hàm răng đỏ thẫm, lưng có cánh đen, cho dù là đã chết quanh thân như trước đốt hừng hực Liệt Hỏa.

Tiểu Hồ Ly kinh ngạc nói: "Cổ hài cốt này cực kỳ khủng khiếp a, chỉ sợ là phản tổ thành công hung thú, muốn vào tan ra nơi này Thần Thú cấp bậc."

Mạnh Phàm muốn đi vào một chút, lại bị hừng hực hỏa cường bức lui trở về.

"Thật là khủng khiếp hỏa diễm! Không nghĩ tới sau khi chết còn có thể phóng thích cường đại như thế hỏa diễm. Vậy nó khi còn sống thành cường đại đến cái dạng gì tình trạng. Linh Thần Cảnh? Hay là cường đại hơn cảnh giới." Mạnh Phàm giật mình nói.

Mạnh Phàm lại đi đến một tòa hỏa lò phía trước, hỏa lò có chừng một người chút cao, đại thụ kích thước, hữu chín cái lò chuôi, đều là Hỏa Long hình dạng, lò mũi cũng có chín cái, là Hỏa Long đầu lâu. Chín mảnh Hỏa Long từ miệng bên trong phun ra hừng hực hỏa, sinh sôi không ngừng, rót vào trong lò. Tựa hồ vĩnh viễn cũng không có chừng mực.

"Chỗ này bếp lò cùng cầu long sứ hũ ngược lại là có vài phần tương tự, dường như trong cơ thể đều vô cùng vô tận không gian." Mạnh Phàm nhìn chăm chú vào hỏa lò mở miệng nói.

Lần này, Tiểu Hồ Ly ngoài ý muốn không có phản bác hắn, "Người nói không sai, chỗ này bếp lò cùng lúc trước thủy tinh cầu đều cùng cầu long sứ hũ đồng dạng thuộc về tu sĩ cấp trở lên năng lực luyện chế pháp bảo, nhìn như không gian cực tiểu, nhưng kỳ thật bên trong lại là ẩn chứa ngàn vạn, không gian thật lớn."

"Chỗ này bếp lò, người có thể chuyển đi. Chỉ cần người không sợ bị uốn thành lợn chết tiết."

Mạnh Phàm trừng mắt nhìn, nghi ngờ nói "Chỉ giáo cho?"

Tiểu Hồ Ly chỉ chỉ bếp lò vừa chỉ chỉ trừ vật đại, "Người cần trước đừng phải bếp lò, mới có thể mở ra trừ vật đại, đem lấy đi. Mà bên cạnh lò lửa tối cao trong chớp mắt nhiệt độ thể đạt tới mấy ngàn độ, một cái không cẩn thận liền sẽ bị đốt thành lợn chết tiết."

Mạnh Phàm dáng bên cạnh lò lửa, cũng không khỏi thành rừng mình một cái, "Vậy ta thể có vài phần nắm chắc đừng phải bếp lò?"

Tiểu Hồ Ly cười cười, dựng thẳng lên hai cây tiểu móng vuốt, "Hai thành."

Chợt lại duỗi thân ra mặt khác một chỉ móng vuốt, dựng thẳng lên năm cái tiểu móng vuốt, "Bất quá hữu bản thân, có thể tăng lên tới bảy thành."

Mạnh Phàm liền biết Tiểu Hồ Ly thích thừa nước đục thả câu, vì vậy cả cười cười, đối với hắn dựng thẳng lên chút cái ngón tay cái.

Tiểu Hồ Ly hai mắt phát sáng, nhìn không chuyển mắt nơi đây nhìn bếp lò nhìn, tựa hồ muốn thanh hỏa diễm lưu động quỹ tích bắt hạ xuống.

"Đợi lát nữa ta khiến người làm như thế nào, người liền làm như thế đó. Một bước không thể chênh lệch, một bước không thể chậm."

Mạnh Phàm gật đầu.

Chỉ thấy bếp lò lò mũi vị trí luôn không ngừng hướng ra phía ngoài phóng hỏa, nhưng là tồn tại mạnh yếu, tốc độ chi phân. Yếu một chút thời điểm, lò thân nhiệt độ thể đạt tới mấy trăm độ; mạnh mẽ một chút thời điểm, lò thân nhiệt độ thể đạt tới hơn một ngàn độ.

Mà Tiểu Hồ Ly nhiệm vụ muốn chính là lấy ra yếu nhất thời điểm, làm cho Mạnh Phàm thể đủ chịu đựng được nhiệt độ cao xâm nhập.

Sau một lát, Tiểu Hồ Ly hét lớn: "Mạnh Phàm, về phía trước bước ra năm bước."

Mạnh Phàm không chút do dự bước ra năm bước, chỉ cảm thấy một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt, suýt nữa đem tóc của hắn đều đốt.

"Lại hướng phải ba bước." Tiểu Hồ Ly lại hét lớn.

Mạnh Phàm hướng phải bước ra ba bước, Ly Hỏa lò càng ngày càng gần, chỉ nhìn thấy trong lò lửa hỏa diễm như từng mảnh từng mảnh phun ra vào Hỏa Long, trên dưới tung bay. Nếu như từng đạo chạng vạng tối rặng mây đỏ, đem chân trời thiêu sạch hỏa hồng. Mà tóc đã bị nhiệt độ cao thiêu sạch có một chút phát cuốn.

"Về phía trước hai bước, lại phía bên trái một bước." Tiểu Hồ Ly cái trán vậy mà hơi hơi xuất mồ hôi, nhìn bếp lò quỷ tích vận hành thực cho thấy một kiện phí thần phí lực sự tình.

Mạnh Phàm nhanh chóng về phía trước hai bước, phía bên trái một bước, mắt thấy muốn chạm đến bếp lò. Thời điểm này một đạo Hỏa Long từ hỏa lò bên trong bay ra, dán đỉnh đầu của Mạnh Phàm đi ra ngoài, cuối cùng tiêu thất tại hỏa lò 10m có hơn nơi đây.

Mạnh Phàm hít vào một ngụm "Nhiệt" khí, vừa rồi thật sự nguy hiểm thật, nếu như không phải Tiểu Hồ Ly suy tính chính xác, sợ là mình đã bị đốt thành lộn chết tiệt a.

"Trực tiếp vọt tới hỏa lò phía trước, nhanh!" Tiểu Hồ Ly kêu to, bếp lò nhiệt độ thấp nhất thời điểm rút cục tiến đến.

Mạnh Phàm dưới chân Giao Long vẫn hiển hiện, mãnh liệt phi chạy trốn ra ngoài, cơ hồ là tại trong chớp mắt liền tới nơi này hỏa lò bên cạnh.

Đồng thời trên cánh tay Giao Long vẫn hiển hiện, chống cự lại mãnh liệt Liệt Hỏa uy, hung hăng nơi đây đưa bàn tay đặt ở hỏa lò phía trên.

"Chỉ!"

Một đạo thịt sây hồ tiếng.

Mạnh Phàm nhện đau, rất nhanh mở ra trừ vật đại, đem hỏa lò thu đến.

Cầm lấy trừ vật đại cái tay còn lại vậy mà phát ra "Chỉ, chỉ" nhẹ vang lên. Hỏa lò kịch liệt nhiệt độ cao đã xuyên thấu qua trừ vật đại truyền tới bên ngoài.

"Mau buông tay!" Tiểu Hồ Ly kêu to.

Mạnh Phàm đem trừ vật đại ném ra ngoài, mà Tiểu Hồ Ly thì nhanh chóng cắn nát tiểu móng vuốt, đem một giọt đỏ thẩm huyết tinh nhỏ vào trong túi trừ vật, đồng thời trên không trung bố trí xuống vài đạo mini trận pháp cùng nhau đánh tới trừ vật đại ở trong.

Sau một lát, trừ vật đại nhiệt độ cao tiêu thất.

Mạnh Phàm lòng còn sợ hãi mà nhìn trừ vật đại, may mắn chính mình sớm đem đồ vật bên trong chuyển dời đến mặt khác chút cái trong túi trừ vật, bằng không thì đồ vật bên trong liền toàn bộ bị thiêu hủy.

Tiểu Hồ Ly đem đặt bếp lò trừ vật đại cầm lên, nói: "Cái này cái trừ vật đại, về sau chỉ có thể thả hỏa lò chút thứ gì, những vật khác ngàn vạn không thể hướng bên trong thả. Nhất là cầu long sử hủ, ngàn vạn cùng với nó tách ra, cả hai ngay cả mặt mũi cũng không thể thấy. Bằng không... Hắc hắc, người có thể tưởng tượng một chút hai người tu sĩ cấp pháp bảo đồng thời bạo tạc cảnh tượng."

Mạnh Phàm toàn thân chấn động lạnh run, hai người tu sĩ cấp pháp bảo đồng thời bạo tạc, đoán chừng tạc bắt từ tu sĩ cũng có thể tạc tàn phế rồi.

Mạnh Phàm lấy ra chữa thương đan dược, bôi lên trên tay, chỉ là ngón ngui nơi đây tiếp xúc hỏa lò, hai cánh tay liền cũng bị bỏng. Có thể nghĩ lúc trước hỏa uy có nhiều mãnh liệt, mà vậy còn vền vẹn chỉ là hỏa lò hỏa uy nhược tiểu nhất thời điểm.

Thu hoạch được Cửu Long hỏa lò, Mạnh Phàm đã lòng tràn đầy vui mừng.

Tiếp tục hướng trong phòng đi đến, chỉ thấy một đạo bạch quang hiện lên, đâm vào Mạnh Phàm mắt mở không ra.

Tiểu Hồ Ly khiếp sợ nhìn qua đạo bạch quang kia, hô lớn: "Dĩ nhiên là..."

oOo

Chương 64: Cẩn thận vật dễ cháy

Tối nay không có sao tinh, Nam Cung Tuyết dường tốt trên tay tổn thương, trong lúc rảnh rỗi nơi đây tại trong thành chủ phủ mò mẫm đi dạo.

Nắm chặt lại nắm tay, tuy tổn thương nuôi dưỡng được rồi, nhưng tay như trước không thể khôi phục lại lúc trước như vậy, chung quy cảm giác khiến cho không khí lực.

Nam Cung Tuyết có chút tâm phiền nơi đây một cước đá bay hồ nước biên một tảng đá, thạch đầu rơi vào mặt nước phát ra "Phù phù" tiếng.

Một đôi Vệ Binh nghe được tiếng vang, nhanh chóng chạy qua tới xem xét.

"Nguyên lai là Đại Tiểu Thư." Vệ Binh hiểu ý cười cười, quay người rời đi.

Nam Cung Tuyết ngẩng đầu nhìn trời bên trên ánh trăng, trong miệng lầm bầm nói: "Tên vương bát đần kia, đừng để cho ta bắt được ngươi, bằng không ta nhất định kéo gân của ngươi, bóc ra da của ngươi không thể."

Một cái ếch xanh từ nước trong nhảy ra ngoài, "Oa oa" trực kêu.

Nam Cung Tuyết nhướng mày, ác thanh ác khí nói: "Không sai, chính là con cóc. Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga, ta nhất định đem ngươi đánh về nguyên hình không thể."

Nói qua, nhặt lên một khối cục đá nhỏ, trong tay dùng sức hung hăng nơi đây hướng ếch xanh đập tới.

"Bẹp" một chút, ếch xanh bị thạch đầu nện đầu rạn nứt, trực tiếp đi đòi nhà ma.

Nam Cung Tuyết lúc này mới thờ ra một ngụm ác khí, xoay đầu lại, hướng phía gian phòng của mình đi đến.

"Ồ?"

Đột nhiên, nàng dường như phát hiện cái gì cực kỳ khủng khiếp sự tình. Trong kho phòng đèn làm sao có thể lóe lên.

"Nhà kho gửi cha ta nửa đời góp nhặt tài phú, là ta phủ thành chủ trọng địa bên trong trọng địa, hữu tầng tầng Vệ Binh gác, chính là ta muốn đến đều cần phải đi qua bà bà đồng ý mới được. Đã thế như vậy, đến tốt cùng là người đó tại trong kho phòng?"

"Khôn kiếp, vậy mà gan lớn nơi này chạy đến phủ thành chủ trộm đồ vật." Nam Cung Tuyết ngẫm nghĩ một lát liền đoán ra Liễu Duyên do, chợt cười ha hả, "Tốt, tốt, lần này ta khiến ngươi có đến mà không có về, Hữu Từ Vô Sanh. Khiến ngươi hối hận trên chóc đến bốn tiểu thư."

"Có ai không." Nam Cung Tuyết kêu to.

Một đội Vệ Binh chạy đến trước mặt nàng, "Tiểu thư khi nào?"

"Triệu tập tất cả binh mã, tướng ở bên ngoài mặt tuần tra vậy mà triệu hồi, đem nhà kho cấp ta xung quanh cái chặt như nêm cối." Nam Cung Tuyết hung dữ nói.

"Vâng." Vệ Binh nhanh chóng lần lượt Nam Cung Tuyết phân phó lại hành sự.

Nam Cung Tuyết nhìn qua nhà kho phương hướng, cười lạnh lạnh nói: "Tốt, tốt. Rốt cục để ta bắt được ngươi rồi, cái này ta xem ngươi chạy chỗ nào."

...

Mà lúc này, Mạnh Phàm đang tại nhà kho ở trong khiếp sợ nhìn trước mắt đồ vật.

Một khối cỡ lòng bàn tay tám da dê, bị Thành chủ có thể bày đặt tại gian phòng tối không thấy được trên vị trí, trong đó xung quanh còn có mấy đạo không thể phát giác trận pháp bảo hộ, thỉnh thoảng lại lóe ra một đạo hơi yếu bạch quang.

"Bình thường tiểu tử, cái này hẳn là chính là Hàn Gia kia mặt khác chút tám bản đồ?" Tiểu Hồ Ly có chút khó tin nói.

"Như, rất giống."

Mạnh Phàm nhanh chóng lấy ra Hàn Tuyết cho hắn mặt khác chút tám bản đồ, cầm trong tay, cùng trong phòng kia nửa khối so sánh một chút.

"Không sai, hẳn phải là mặt khác chút tám bản đồ." Mạnh Phàm khẳng định nói.

Mạnh Phàm trong tay hé mở da dê địa đồ cùng trong phòng bày đặt hé mở da dê địa đồ lẫn nhau hô ứng, loáng thoáng phác họa ra một mảnh hoàn chỉnh khu toàn cảnh.

"Trên bản đồ miêu tả đến tột cùng là chỗ nào rồi" không có đem hai tám bản đồ liều tụ cùng một chỗ, Mạnh Phàm còn không được xác định.

Mạnh Phàm còn không có hưng phấn lên, Tiểu Hồ Ly ngược lại là cao hứng nơi đây trên mặt đất sôi nổi.

"Thật tốt quá, lúc trước ta đã cảm thấy bản đồ này chỗ dấu hiệu bảo tàng bất phàm, rất có thể là một vị Đại Đế lăng mộ. Hiện tại chúng ta đem địa đồ thu thập đủ, liền có thể lại Đại Đế lăng mộ tám bảo. Hắc hắc, bản thân có thể là chưa từng có đi qua Đại Đế lăng mộ, lần này có thể có may mắn kiến thức đến, thật sự là thần sinh chút rất may chuyện riêng."

Mạnh Phàm đầu đầy hắc tuyến, đây là Đại Đế lăng mộ ai, không phải cái gì du lịch cảnh điểm, trong đó nguy hiểm thật sự thật không tốt miêu tả.

Tiểu Hồ Ly lại miễn cưỡng tại hồ nói: "Người biết cái gì. Hữu mạo hiểm mới có thể có được lợi, kia cao thủ là dựa vào cả năm vui đầu khổ tu tu luyện ra được? Người có biết hay không có rất nhiều thiên kiều cùng yêu nghiệt chính là tại cùng loại với Đại Đế lăng mộ nơi đây lấy được cơ duyên, sau đó mới một phát ngất trời, trở thành vạn người kính ngưỡng tồn tại."

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, dù sao Tiểu Hồ Ly nói cái gì đều là rất đúng.

"Thế nhưng là còn có trận pháp bảo hộ, người có nắm chắc phá giải những cái này trận pháp đi?" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly thoáng ngẫm nghĩ một chút, mở miệng nói: "Những cái này trận pháp không tính quá mạnh mẽ, nhưng lại một khâu khâu trừ một khâu, phá giải đi cực kỳ phiền toái, không có ba canh giờ ta phá giải không được."

Mạnh Phàm có chút bất đắc dĩ nói: "Có thể thời gian của chúng ta chỉ có một thì, hiện tại xem ra khả năng chỉ còn lại nửa canh giờ không tới. Đó không phải là nói chúng ta chỉ có thể nhìn giương mắt nhìn?"

Tiểu Hồ Ly lúc trước bày ra trận pháp, hạn chế phủ thành chủ cao nhân phát hiện mình, nhưng lại chỉ có một canh giờ. Lại tính cả lui lại thời gian, hiện tại lưu cho Mạnh Phàm thời gian của bọn hắn không nhiều lắm.

Tiểu Hồ Ly nghĩ nghĩ, nói: "Phá trận cũng không phải khó, chỉ là phá giải trận pháp cần ba canh giờ, thời gian không đủ. Trận pháp này dùng chính là hoàn hoàn khâu chặt, từng trận chồng lên. Phá một cái, trong đó trận pháp của hắn liền theo sát biến hóa, cần trọng đầu thôi diễn, chỗ lấy cực kỳ hao phí thời gian. Nhưng nếu như chúng ta trực tiếp từ bên trong phá giải trận pháp, liền có thể nhẹ nhõm làm được."

"Có ý tứ gì?" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly lại ngẫm nghĩ một lát, nói: "Giống như là hủy đi lầu đồng dạng, nếu như từ phía trên hủy đi, mỗi một tầng cũng khó khăn hủy đi, cần một tầng một tầng xuống hủy đi. Nếu như từ phía dưới hủy đi, hủy đi tầng dưới chót nhất, lầu liền sụp."

"Nhưng là phải như thế nào từ bên trong phá trận rồi" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly gãi gãi đầu, nói: "Phương pháp có chút nguy hiểm, bất quá tuyệt đối có thể thực hiện."

"Người dùng cầu long sứ hũ bên trong thần du quán chú tiến trong đại trận, thần du hữu vật vô hình, dù cho bị trận pháp phá toái cũng có thể hóa thành dầu giọt phiêu phù ở trận pháp bên trong. Về sau người sẽ đem Cửu Long hoá lò lấy ra, ném một chút Hóa Tinh đến, sau đó quay đầu bỏ chạy."

Mạnh Phàm nghe xong Tiểu Hồ Ly phương pháp thiếu chút nữa một ngụm thủy phun ra lại, đây cũng quá mạo hiểm a. Mới vừa rồi còn nói ngàn vạn đừng cho hai người tu sĩ cấp pháp bảo chạm mặt, hiện tại muốn tại lửa cháy đổ thêm dầu.

Mạnh Phàm cẩn thận bản chịu không được như vậy đột nhiên xuất hiện kích thích a.

"Không phải đùa cợt?" Mạnh Phàm cẩn thận từng li từng tí mà hỏi.

"Không phải đùa cợt." Tiểu Hồ Ly rất nghiêm túc hồi đáp.

"Vậy khô a. Không tại trong trăm mặc bạo phát, liền tại trong trăm mặc diệt vong."

Mạnh Phàm đầu tiên là đem cầu long sứ hũ lấy ra ngoài, dùng Tinh Thần lực dẫn dắt trong bầu thần du chảy ra, lại chảy đến trong đại trận.

Trận pháp vừa mới tiếp xúc nơi này thần du liền bộc phát ra sát ý ngập trời.

Thấy trận pháp đường vân biến hóa bất định, hình thành đủ loại kỳ lạ cổ quái hoa văn, làm cho người ta không thể phỏng đoán đưa ra bên trong chất chứa ảo diệu. Sau đó một đạo bạch quang hiện lên, đem chảy xuôi thần du ngăn Yêu Trảm đoạn.

Thần du tiếp tục tại trận pháp cái đó giữa dòng chảy, bạch quang liền lần lượt nơi đây xuất hiện, luôn không ngừng đem thần du chặt đứt. Đến lúc thần du hóa thành tối thật nhỏ dầu giọt, phiêu du tại không khí bên trong.

Mạnh Phàm cẩn thận từng li từng tí nơi đây lấy ra gửi hữu Cửu Long hoá lò trừ vật đại, nhìn trước mắt tràn ngập dầu giọt đại trận, không khỏi nuốt ngụm nước miếng.

Dầu gặp hỏa tức thì đốt, nếu là ở không gian thu hẹp trong, trong không khí lại tràn ngập bão hòa dầu giọt, như vậy liền sẽ phát sinh kịch liệt bạo tạc!

Mạnh Phàm vận dụng Tinh Thần lực từ Cửu Long hoá lò bên trong lấy ra một đạo Hỏa Tinh, cẩn thận từng li từng tí nơi đây hướng đại trận ném đi, quay đầu bỏ chạy.

(hôm nay bận rộn quên hết, vừa mới phát hiện hôm nay quên đã upload, thật sự là xin lỗi. Cái này đem hôm nay Canh [3] đăng.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Thiên kiều cấp nhân vật

Mạnh Phàm còn một chạy ra lại bốn năm bước bộ dáng, liền nghe một chút kịch liệt bạo tạc.

"Oanh!"

Toàn bộ nhà kho cũng bị chấn động.

Mạnh Phàm cũng bị sóng khí chấn ra ngoài 4-5m xa.

Ngoài cửa sổ truyền đến một hồi thanh âm huyền ảo.

"Ngọa tào, thậm chí có người ban đêm xông vào phủ thành chủ, ở bên trong trộm đồ vật! Nhanh đi thông báo Vệ Binh!"

"Đều làm khai mở, đều làm khai mở, Vệ Binh đội truy nã đạo tặc."

"Ngọa tào, ta lời vừa mới nói xong Vệ Binh đội đã đến. Miệng của ta thật sự là thần."

"Ngu ngốc, rõ ràng Vệ Binh đội đến có chuẩn bị, càng miệng của nguoi mới không quan hệ nha."

Mạnh Phàm từ trên mặt đất đứng lên, hướng nhà kho bốn phía nhìn lại, chỉ thấy tất cả đồ vật đều bị nổ tung chấn động dôi vị, ngã trái ngã phải nơi đây tán rơi trên mặt đất.

"Mau đi xem một chút địa đồ có hay không bị hư hao." Tiểu Hồ Ly gào lên. Vì cái này bức bản đồ, bọn họ thế nhưng là không tiếc bóc lên nguy hiểm tánh mạng, lại càng là quấy nhiễu phủ thành chủ Vệ Binh.

Tuy phủ thành chủ Vệ Binh đã sớm tại nhà kho bên ngoài chờ đợi đã lâu, thế nhưng vừa rồi kia một chút kịch liệt bạo tạc khiến núp trong bóng tối đám vệ binh ngồi không yên. Vạn nhất trong kho phòng bảo bối hư hao, Thành chủ lão gia trở về, vẫn không thể bói ra da các của bọn hắn, rút bọn họ gân.

"Nhanh, giữ cửa phá khai!" Ngoài cửa Vệ Binh một hồi âm ỉ, muốn đem nhà kho đại môn phá khai.

Mạnh Phàm nhanh chóng đến, đem nơi đây lấy ra tới bắt trên tay tí mị thăm tra.

"Khá tốt, địa đồ bị một cỗ lực lượng vô hình bảo hộ, không có hư hao."

Thời điểm này cũng không thời gian thưởng thức, vội vàng đem địa đồ nhét vào trong túi trữ vật.

"Phủ thành chủ Vệ Binh tới vậy mà quá nhanh đi, cơ hồ là tại bạo tạc phát sinh bọn họ liền nhảy ra ngoài." Mạnh Phàm nghi ngờ nói.

"Bất kể nhiều như vậy, thừa dịp bây giờ còn có thời gian nhanh chóng chạy a." Tiểu Hồ Ly thúc giục nói.

Mạnh Phàm gạt đầu, hướng một cánh cửa sổ chạy tới. Đồng thời không quên đem dọc theo đường bên trên có thể thu lại bảo vật toàn bộ thu vào trữ vật đại. Như đan dược gì, vũ khí, đóa hoa, trái cây, Mạnh Phàm hết thấy không có buông tha.

Mạnh Phàm phá cửa sổ, đồng thời giờ bảo kiếm về phía trước một kiếm chém tới.

Hạo Nhiên Kiếm Khí xông lên trời, đem tất cả tiền gần Vệ Binh đều bức lui ba bốn bước.

"Chờ một chút, để ta phóng năm lửa, đem chỗ này bảo tàng lâu một mồi lửa thiêu hủy." Tiểu Hồ Ly cười xấu xa nói.

Tiểu Hồ Ly nhanh chóng đem cầu long sứ trong bầu thần du dẫn xuất, vẩy vào kho trên phòng, lại đem Cửu Long hoá lò lấy ra, trực tiếp nghiêng lệch khuyên đảo, đổ ra ba bốn mảnh Hỏa Long.

Hỏa Long gặp gỡ thần du liền hóa thành ngáp trời hỏa diễm, nhanh chóng lan tràn đến nhà kho trên mái hiên.

Trong lúc nhất thời ánh lửa chói mắt, đem trọn cái phủ thành chủ chiếu rọi giống như ban ngày.

"Không tốt rồi, lửa cháy a nhanh cứu hỏa a!" Bọn hạ nhân một hồi kinh hoảng, nhao nhao chạy hướng bên giếng nước lấy nước cứu hỏa.

Nhưng ai ngờ hỏa càng tưới càng vượng, thật giống như tưới không phải thủy mà là dầu đồng dạng.

"Hắc hắc, thần du đốt hỏa diễm há lại tầm thường tính Thủy Năng đủ gọi tắt?" Tiểu Hồ Ly xấu vừa cười vừa nói.

Vệ Binh bị ngọn lửa chiếu rọi nơi đây mở mắt không ra, huy vũ vào vũ khí trong tay một hồi chém lung tung.

"Nuôi dưỡng đều là một đám tán Binh." Mạnh Phàm cười nhạo nói.

Phủ thành chủ những Vệ Binh này tầm thường chính là ức hiếp ức hiếp dân chúng cùng người của Đại Sơn Lý, căn bản gặp không được cái gì lớn chiến tranh cùng quyết đấu, thậm chí ngay cả cùng hung thú quyết đấu kinh nghiệm cũng không có. Như vậy Vệ Binh cho dù là hữu Tàng Thần Cảnh tu vi vậy mà không hề có thi triển chi lực, hướng chỉ những Vệ Binh này bất quá mới Uẩn Linh Cảnh mà thôi, hay là lấy Uẩn Linh Cảnh trung kỳ là nhiều.

Số lượng tuy nhiều, thế nhưng là có gì dùng?

"Bọn họ nếu là tán Binh, kia lão thân có tính không vượt được tính bình?"

Một giọng già nua từ Mạnh Phàm vang lên bên tai, chính là phủ thành chủ che dấu cao thủ, Tàng Thần Cảnh đỉnh phong, lúc trước người kia bà lão.

Mạnh Phàm cực kỳ hoảng sợ, cự ly một canh giờ còn có thời gian một nén nhang, mà người này bà lão xuất hiện ở nơi này, kia đã nói lên có người sớm phát hiện sự hiện hữu của mình, đồng thời lại nhắc nhở người này bà lão.

Bằng không thì Tiểu Hồ Ly bố trí xuống trận pháp sẽ không thể nào mất đi hiệu lực.

"Không thể không nói tiểu hữu bố trí xuống mê tung trận rất là lợi hại, như không phải tiểu thư kịp thời đi đến, lấy tiếng nhìn bờ, chỉ dẫn lão thân. Nói không chừng lão thân bây giờ còn bị nhốt tại trận pháp bên trong." Bà lão lạnh lùng nói, đồng thời huy vũ bắt tay vào làm bên trong quái tượng, hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Mạnh Phàm nhanh chóng lui về phía sau, lại không nhanh bằng bà lão bộ pháp, bị nàng theo thật sát sau lưng.

"Tiểu hữu thật sự là thật to gan, dám đến phủ thành chủ nháo sự. Vậy mà không biết là không phải để cho thành chủ đại nhân gần nhất không ở, cho nên gan lớn. Hắc hắc, bất quá nếu như tới, dứt khoát cũng đừng đi, cũng tốt khiến chúng ta phủ thành chủ quá chút tận tình làm chủ." Bà lão miệng đầy đều là nói mát, dấu điểm sát cơ.

Chỉ thấy bà lão quái tượng lóe hiện lên chút đạo hàn mang, giống như là một chuỗi dài ba tác súng lục, luôn không ngừng lóe hiện lên từng đạo khủng bố sát cơ.

Mạnh Phàm từ một chỗ mái nhà lại nhảy đến mặt khác một chỗ mái nhà, luôn không ngừng tránh né bà lão công kích.

"Lão thân thể lực lớn không được như xưa, cũng không cùng tiểu hữu chơi mèo vờn chuột trò chơi."

Bà lão duỗi vung tay lên, chỉ thấy một trương to lớn mạng lưới hướng phía Mạnh Phàm trảo.

Mạng lưới khổng lồ phía trên tán ra khí tức kinh khủng, dường như chỉ cần bị đụng phải liền sẽ bị thu vào trong đó.

"Đây là lão thân hao phí nửa đời tâm huyết luyện chế bộ thần mạng lưới. Tuy còn làm không được bộ thần tinh trạng, thế nhưng bộ ngươi một cái vẫn bối vẫn là dư sức có thừa." Bà lão đối với nàng bộ thần mạng lưới rất có lòng tin, tựa hồ cảm thấy Mạnh Phàm bất kể như thế nào đều tránh không khỏi cái này trương mạng lưới khổng lồ bắt.

Mà Mạnh Phàm cảm giác vậy mà là như thế này, bà lão mạng lưới khổng lồ dường như hữu chút cổ ma lực khiến Mạnh Phàm không khỏi muốn hăm sâu đến.

"Oanh!"

Mạnh Phàm bộc phát ra toàn bộ thực lực, thậm chí không tiếc tiết lộ tu vi của mình, huy vũ ra một đạo kiếm quang đem mạng lưới khổng lồ đánh lui.

"Tàng Thần Cảnh!" Bà lão kinh ngạc nói, "Thiên kiều cực nhân vật. Hừ, hừ, hừ, tại lão thân nhập thổ vì an lúc trước lại còn có thể sát một cái thiên kiều cực nhân vật, không uống công kiếp sau bên trên đi một lần."

Mạnh Phàm tuy đặc biệt tan ra qua trang, thế nhưng thân hình cùng khí chất liền đặt ở vậy, làm cho người ta liếc một cái liền có thể nhìn ra tuổi tác tuyệt đối không lớn.

"Tiểu hữu có thể nguyện đem tính danh lưu lại, bằng không thì qua đêm nay, sợ là trên đời liền không còn tiểu hữu nhân vật như vậy. Mà lão thân cũng tốt thay tiểu hữu tuyên truyền một chút đêm nay chiến tích." Bà lão không nhanh không chậm nói.

Đã nửa cái chân vùi vào đất vàng năng, tự nhiên là không quan tâm sinh tử cùng thời gian, ngược lại là thể trước khi chết tự tay chém giết một người thiên kiều cấp nhân vật để cho nàng cảm thấy có chút hưng phấn.

"Cút!" Mạnh Phàm mắng.

Bà lão mặt không thay đổi nói: "Tiểu hữu nguyên lai gọi 'Cút', thật sự là rõ nét, bất thường."

Mạnh Phàm thấy bà lão này không có vui đùa hàm nghĩa, liền khoe miệng cười toe toét cười cười, "Gia gia ta là 'Đế', nhớ kỹ, tên là 'Đế'."

Bà lão tựa hồ lấy được mình muốn đáp án, vì vậy không hề lưu thủ, trong tay quái trượng hóa thành một cây súng lục điên cuồng mà hướng Mạnh Phàm đâm tới.

"'Đế' cái tên này tốt, cũng không biết tiểu hữu gánh không gánh chịu nổi."

Mạnh Phàm cười lạnh, "Ngươi quản ta gánh không gánh chịu nổi, quản tốt chính ngươi rồi nói sau."

Một kiếm vung ra, Hạo Nhiên Kiếm Khí nghiêng tiết ra, cùng bà lão quái trượng mãnh liệt nơi đây đụng vào nhau.

Đột nhiên sau đầu vang lên một giọng già nua: "Tiểu hữu tính sai rồi."

Chút đạo hàn mang tóe trán.

Bà lão chẳng biết lúc nào đi tới Mạnh Phàm sau lưng. Quái trượng một chút đâm ra, trực tiếp đâm thủng Mạnh Phàm vai trái.

May mắn Mạnh Phàm tránh được kịp, bằng không lần này liền muốn đâm vào trái tim của hán phía trên.

"Người trẻ tuổi quả nhiên thật là tốt." Bà lão cười khế, lần nữa đem bộ thần mạng lưới phóng xuất ra, muốn đem Mạnh Phàm bỏ vào trong túi.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Bà lão

"Người đã già, lời tự nhiên vậy mà liền có hơn, sợ có một ngày liền đi, liền rút cuộc không nói nên lời. Tiểu hữu sẽ không ghét bỏ lão thân nói nhiều a."

Bộ thần mạng lưới khổng lồ từ trên trời giáng xuống, giống như một mảnh to lớn mây đen bao phủ tại đỉnh đầu của Mạnh Phàm phía trên. Mặc dù không có từng trận tiếng sấm, nhưng cấp Mạnh Phàm uy hiếp cũng không so với lời đỉnh yếu nhược.

Ngẩng đầu nhìn lên, bộ thần mạng lưới khổng lồ bên trong lấp lánh vô số ánh sao, óng ánh mỹ lệ. Chỗ nào là Tinh quang, rõ ràng là từng thanh chùy thủ cắm ở cự trong lưới, nếu là bị bộ thần mạng lưới khổng lồ thu phục sợ là một lát liền sẽ bị xoắn thành thịt nát. Chỉ cảm thấy một cỗ cường đại hấp lực bạo phát, muốn đem Mạnh Phàm thu vào trong lưới.

"Được âm độc pháp bảo." Mạnh Phàm hít sâu một hơi, trong tay huy kiếm không ngừng, từng đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí kích xạ, xông vào bộ thần cự trong lưới, ý đồ đem cái đó xé rách.

"Tiểu hữu không cần uống phí khí lực, lão thân luyện chế bộ thần mạng lưới tuy còn không tính là tu sĩ cấp vũ khí, nhưng là bất đắc chí nhường cho." Bà lão chống quải trượng, đứng ở một bên khẽ cười nói. Tựa hồ cả đời này để cho nàng hài lòng chính là nàng hao phí nửa đời tâm huyết luyện chế mà thành bộ thần mạng lưới.

"Phải không? Ngươi hãy nhìn cho kỹ đây ta như thế nào phá hủy ngươi nửa đời tâm huyết." Mạnh Phàm khước miệng gương lên, lấy ra chút cái trừ vật đại.

"Oanh!"

Một tòa hoá lò bị Mạnh Phàm lấy ra ngoài.

Cửu Long hoá lò!

Bà lão trong mắt chảy qua một tia kinh ngạc, "Không nghĩ tới ngươi vậy mà đánh cắp thành chủ đại nhân Cửu Long hoá lò, khó trách nắm chắc khí. Thế nhưng là ngươi có bản lĩnh vận dụng nó đi? Cần thận bắt gà không thành còn mất nắm gạo, bị bị hoá lò bên trong hỏa diễm đốt thành tro bụi."

Bà lão nói không sai, bằng Mạnh Phàm thực lực bây giờ còn chưa đủ để lấy thục dục Cửu Long hoá lò, chỉ là cầm ở trong tay đều làm hắn chịu thiệt lớn bông.

"Chỉ!"

Mạnh Phàm hai tay bị hoá lò kịch liệt nhiệt độ bùng, phát ra một hồi khói xanh.

"Ai cần ngươi lo ta." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, trong tay Giao Long vẫn hiển hiện, sử dụng ra cự lực đem Cửu Long hoá lò nghiêng, đổ ra mấy đạo Hòa Long.

Thục dục Tinh Thần lực, khống chế Hòa Long vọt tới bà lão bộ thần mạng lưới.

Bà lão kêu to, muốn đem bộ thần mạng lưới thu hồi, nhưng vẫn là chậm một bước, bị Hòa Long đụng ở phía trên, thiêu ra một cái động lớn.

Bà lão đau lòng mà nhìn bộ thần mạng lưới, trong nội tâm sát ý bốc hơi.

"Đáng tiếc, vậy mà thiêu ra một cái lỗ nhỏ." Mạnh Phàm thở dài, nhanh chóng thu hồi Cửu Long hoá lò, lấy thêm hạ lại tay của mình liền giữ không được.

"Ngươi đáng chết!" Bà lão rút cuộc nhìn không nổi nữa. Chính mình một cái Tàng Thần Cảnh đỉnh phong tồn tại lại vẫn một đem trước mắt bất quá Tàng Thần Cảnh sơ kỳ tiểu tử bắt lại.

"Nếu để cho ngươi phát triển hạ lại, sớm muộn là phải vượt qua Thành chủ, trở thành tu sĩ đồng dạng tồn tại. Bất quá đáng tiếc a, hôm nay liền vẫn lạc ở nơi này đi." Bà lão sát ý bốc hơi, giờ quải trượng đánh tới.

Chút đạo hàn mang từ bà lão quải trượng bên trên phóng tới, suýt nữa đem con mắt của Mạnh Phàm bắn mù.

"Quản ngươi là thiên kiều hay là kiến hôi, hôm nay cũng phải chết ở lão thân trong tay." Bà lão lạnh lùng nói, xem ra vừa rồi Mạnh Phàm mạng nàng bộ thần mạng lưới cháy hồng đích thực là khiêu khích phần nộ của nàng.

Quải trượng mang theo âm thanh xé gió đập hướng Mạnh Phàm đầu, Mạnh Phàm kịp thời mà đem cúi đầu, hiểm hiểm nơi đây tránh khỏi.

Bà lão trong mắt hàn quang dấu diếm, đem quải trượng mãnh liệt co lại, ngoặt đầu nhô lên bộ phận hướng phía Mạnh Phàm hậu tâm hung hăng nơi đây đánh tới.

"Oanh!"

Mạnh Phàm bị đánh thành bay ngược mấy mét xa, hậu tâm một hồi nóng rất nơi đây đau đớn. Rõ ràng cho thấy bị bà lão một kích đánh ra nội thương.

Mạnh Phàm nhanh chóng từ trên mặt đất đứng dậy, xóa đi vết máu ở khước miệng, sắc mặt âm trầm nơi đây nhìn bà lão nhìn.

Bà lão cũng rất là khiếp sợ nói: "Vừa rồi kia một chút vậy mà không có muốn tánh mạng của ngươi, xem ra nhục thể của ngươi tu luyện không sai. Người bình thường tại lão thân dưới một kích này đều muốn tạng bạo liệt mà chết."

"Xem ra lão thân cần muốn sử dụng một ít thực lực chân chính." Bà lão "Khanh khách" cười không ngừng, tựa như gà trống gáy mình. Khiến Mạnh Phàm toàn thân lông tơ đứng đầy.

Bà lão cầm chặt quải trượng, nặng nề mà điểm trên mặt đất, chỉ thấy quây quanh bà lão ba mét mặt đất toàn bộ rạn nứt, tựa như mạng nhện đồng dạng lan tràn ra.

"Có thể có may mắn kiến thức đến lão thân át chủ bài, ngươi coi như là chết cũng không tiếc." Bà lão cười nói.

"Cây già lên mặt." Mạnh Phàm nói.

"Tiểu hữu cho rằng là chính là a." Bà lão không có chút nào thêm quan tâm.

Mạnh Phàm trong giây lát da đầu run lên, chỉ cảm thấy chỗ đứng chi địa hữu chút cổ lực lượng kinh khủng tại chui từ dưới đất lên mà ra.

"Oanh!"

Mạnh Phàm chỗ đứng mặt đất toàn bộ bị tung bay, một trương vô hình mạng lưới khổng lồ hướng hẳn bao phủ mà đến.

Vô hình mạng lưới khổng lồ mang cho Mạnh Phàm cảm giác cùng bộ thần mạng lưới chênh lệch không hai, ngoại trừ lớn tiểu Phương mặt so với bộ thần mạng lưới còn muốn lớn hơn gấp mấy lần bên ngoài.

Một tên cũng không để lại thân đã bị vô hình mạng lưới khổng lồ bao phủ lại, thu vào trong lưới.

Té trên mặt đất, toàn thân Giao Long đường vân lấp lánh, liều mạng đến nơi mạng lưới khổng lồ bên trên sắc bén chùy thủ. Cho dù là Mạnh Phàm thân thể cường hãn cũng không thể hoàn toàn đến nơi vô hình chùy thủ, nhanh chóng bị đâm rất nhiều đạo vết thương.

Bà lão đi tới, lại phát ra cùng loại với gà trống gáy mình tiếng cười, "Ha ha ha, tiểu hữu, lão thân tuyệt kỹ không kém a. Tuy một có cái gì đặc biệt mạnh lực công kích cùng sức lực, thế nhưng một khi cầm cố ở đối thủ, chính là Thần Tiên cũng khó chạy trốn."

Mạnh Phàm còn đang liều mạng gãy dựa, chống cự mạng lưới khổng lồ bên trên chùy thủ công kích.

Bà lão lộ ra tàn nhẫn mỉm cười, giơ lên trong tay quả trứng, muốn hung hăng nơi đây hướng Mạnh Phàm đầu đâm xuống. "Lão thân cái này đưa tiểu hữu đi gặp Diêm vương."

Tuý ý bà lão quả trứng muốn đâm vào Mạnh Phàm đầu, Mạnh Phàm vậy mà nhắm hai mắt lại.

"Tiểu hữu vậy mà không đành lòng nhìn thấy chính mình chết như..." Bà lão lời còn chưa nói hết, nụ cười liền ngưng kết tại không trung.

Một đạo khí tức kinh khủng từ trên người Mạnh Phàm bốc hơi lên, giống như kia trên vạn người Đế vương, phảng phất chương không thiên địa Vạn Vật Sinh chết thần minh.

"Đây là..." Bà lão quả trứng treo ở giữa không trung, rốt cuộc đâm không nổi nữa.

"Oanh!"

Chút đạo kim quang hiện lên, trong chớp mắt cả cái phủ thành chủ cũng bị chiếu sáng.

Một tôn Phật quang quý báu khí thế Nữ Đế từ Mạnh Phàm trong thức hải dâng lên, nhanh chóng lao ra thân thể của hắn. Sau lưng huyền hóa ra ngàn vạn trương thủ chương, mỗi một trương thủ chương liền đại biểu một cái pháp thuật, một cái thần thông. Nhưng chỉ hữu tiếp nhận gần một trăm trương thủ chương lóe ra hào quang, còn lại toàn bộ đều là âm đạm vô quang. Cho dù là như vậy, bà lão vậy mà cảm thấy một cổ sinh tử nguy cơ.

Gần trăm đạo pháp thuật, thần thông đầu tiên là phá vỡ vô hình mạng lưới khổng lồ, gào thét phóng tới bà lão mà đi.

Bà lão kêu to, đem lúc trước bị thiếu ra một cái động lớn bộ thần mạng lưới lấy ra ngăn tại trước mặt.

Như tuyết gặp dương quang, như lửa mìn gặp gỡ hải dương.

Nữ Đế pháp thuật nhanh chóng phá hủy bộ thần mạng lưới, tiếp tục hướng phía bà lão công tới.

Bà lão kêu to, liều mạng vung ra quả trứng điểm tại pháp thuật phía trên, quả trứng tan tành.

"Oanh!"

Hữu tiếp cận hơn mười đạo pháp thuật, thần thông đánh vào bà lão dần dần già thay trên thân thể. Chỉ thấy nàng há mồm phun ra một đạo huyết tinh, huyết bên trong còn trộn lẫn vào một chút nội tạng mảnh vỡ.

"Đại Đế Quan Tướng Đồ! Người là Đế thống gia tộc đấy!"

Bà lão vung câu tiếp theo, nhanh chóng kéo lấy trọng thương thân thể chạy thực mạng mà đi.

Chương 67: Không thể trêu vào

Cái gọi là Đế thống gia tộc, chỉ chính là tổ tiên đã từng xuất hiện Đại Đế trở lên nhân vật, hơn nữa đến nay còn có hoàn chỉnh Đại Đế truyền thừa lưu lại. Đại Đế truyền thừa cũng có khác nhau, có Đại Đế trước khi chết sẽ cho gia tộc lưu lại một kiện Đế cấp vũ khí hoặc vài kiện nguy Đế cấp vũ khí, cũng có Đại Đế chọn cấp gia tộc lưu lại máu tươi của mình, thần khí, còn có Đại Đế chọn lưu lại một bộ chính mình bức họa hay là tượng khắc.

Phía trước cả hai gia tộc thường thường kinh lịch vài vạn năm thời gian biểu hiện, liền dần dần suy yếu tại chiều dài của lịch sử bên trong, mà cuối cùng một loại gia tộc lại có thể sừng sững vài vạn năm không ngã, đại đại đều có tài tử ra, cùng lúc ấy thiên kiều cấp, yêu nghiệt cấp nhân vật tổng cộng tranh đại đạo.

Mà Đại Đế Quan Tượng Đồ liền hướng hướng nấp trong Đại Đế lưu lại bức họa hay là tượng khắc bên trong, cần con em gia tộc chính mình lại nhận thức, nếu là thành công Quan Tượng nơi này Đại Đế liền một bước tấn thăng làm gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Đây cũng chính là vì cái gì Đế thống gia tộc sẽ như thế coi trọng Đại Đế Quan Tượng Đồ nguyên nhân. Sẽ đối với học trộm gia tộc của chính mình Đại Đế Quan Tượng Đồ người khác họ người tiến hành điên cuồng mà truy sát.

Vài vạn năm, thường xuyên thể nghe được hữu vị nào không muốn sống yêu nghiệt học lên Đế thống gia tộc thần thông, pháp thuật, nhưng gần như không có nghe nói qua có ai có thể học trộm nơi này Đế thống gia tộc Đại Đế Quan Tượng Đồ.

Cho nên bà lão là lấy là Mạnh Phàm là cái nào Đế thống gia tộc ra ngoài rèn luyện đệ tử. Sợ hãi nơi đây chạy trốn, muốn biết rõ Đại Đế Quan Tượng Đồ không chỉ có riêng hữu trấn áp bản thân khí vận cùng đánh bóng tu vi năng lực, lại càng là có khủng bố lực phá hoại cùng uy lực.

Một bộ Đại Đế Quan Tượng Đồ, chính là một tôn Đại Đế, có thể nghĩ mang cho bà lão lực ảnh hưởng lớn đến bao nhiêu.

Huống chi hay là hiếm thấy Nữ Đế, quả thật chính là tại tâm cảnh cùng tâm hồn đối với bà lão tạo thành thiên địch sợ hãi.

Bà lão bản thân bị trọng thương, hốt hoảng mà chạy, Mạnh Phàm lại không thể dừng lại nghỉ ngơi, hắn muốn thừa dịp tối nay phủ thành chủ đại loạn, cửa thành sơ tại đề phòng chạy ra thành.

Kéo lấy đồng dạng thân chịu được thân thể trọng thương, hướng cửa thành phương hướng chạy như điên.

...

"Đứng lại! Dừng lại tiếp nhận kiểm tra." Cửa thành đại bộ phận Vệ Binh cũng bị điều lại phủ thành chủ, hoặc lòng bắt Mạnh Phàm, hoặc liều mạng cứu hoả.

Lưu lại ở cửa thành chỉ vụn vụn có ba bốn danh lười nhác Vệ Binh, hơn nữa tu vi đều không cao lắm, Uẩn Linh Cảnh trung kỳ bộ dáng.

Mạnh Phàm lấy ra lúc trước đã bại Tuân Tử Khanh có được Đại Minh Vương thương, ngân thương huy vũ, mấy chiêu liền đem Vệ Binh toàn bộ đánh ngã.

Sau đó chìm khí nói lực, trên tay mảnh liệt đem ngân thương hướng cửa thành đâm ra.

Chỉ nghe thấy một đạo nổ mạnh.

"Oanh!"

To lớn mà chắc chắn cửa thành cứ như vậy bị Mạnh Phàm nhất thương đâm rách.

Mặc qua cửa thành, Mạnh Phàm thừa dịp dục sắc nhanh chóng hướng phía giữa rừng núi bỏ chạy.

...

Mấy ngày sau, Thành chủ vây quét Hàn Gia, lại liền cái Quỷ Ảnh Từ cũng không có phát hiện, không công mà về.

Vừa vừa về tới chân thành Bắc đã nhìn thấy hữu thợ mộc, thợ đá tại tu bổ cửa thành, nhướng mày, trầm giọng nói "Gần nhất nội thành là không phải đã xảy ra chuyện gì?"

Trông coi cửa thành Vệ Binh nghe thấy Thành chủ hỏi, nhanh chóng đem những ngày này nội thành chuyện đã xảy ra một năm một mười nơi đây bẩm đáp.

"Có người vũ nhục Tuyết Nhi? Còn chạy đến phủ thành chủ trộm lấy tài vật, còn một mối lửa đốt đi nhà kho? Thậm chí ngay cả cô bà bà cũng bị đánh thành trọng thương?" Thành chủ chấn kinh rồi, đến tột cùng là thần thánh phương nào dám như thế làm càn.

"Cái gì! Cuối cùng còn khiến hấn nhất thương đâm rách cửa thành, chạy!"

Thành chủ thật sự là hỗn hển, bỏ quên ngựa, phi thân bay về phía phủ thành chủ mà đi.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Thành chủ vừa về tới phủ đệ liền trông thấy nhà kho đã bị thiêu hủy.

"Phụ thân, trong kho phòng bảo bối đa số vô sự." Nam Cung Tuyết nhìn qua Thành chủ trở về, mang theo khóc nức nở nói.

Thành chủ nhẹ gạt đầu, hấn tự nhiên biết một mối lửa là không phá hư được trong kho phòng những bảo bối kia. Muốn biết rõ bên trong thế nhưng là hữu đã dung nạp nghiêm chỉnh mảnh mẫu hà thủy tinh cầu cùng hóa uy khủng bố Cửu Long hoá lò, còn có vô số kiện đồng dạng không e ngại tầm thường hóa điểm bảo bối.

"Có thể là con gái của người lại là chịu vô cùng nhục nhã, còn có bà bà nàng vậy mà bản thân bị trọng thương, bây giờ còn nằm ở trên giường không thể đứng dậy." Nam Cung Tuyết nức nở nói.

Nam Cung Tuyết không rõ, cái mới nhìn qua kia khả năng còn không có mình tuổi tác lớn tiểu tử là như thế nào đã thương cô bà bà.

"Ừ, ta hiểu rồi. Cái này đi xem một chút cô bà bà."

Thành chủ đi đến cô bà bà gian phòng, đẩy cửa vào.

Nằm ở trên giường cô bà bà trông thấy Thành chủ trở về, có chút kinh hoảng nói: "Thỉnh Thành chủ điều trị lão thân tội."

Thành chủ lại là lắc đầu liên tục, mang nàng trấn an hạ xuống, "Cô bà bà nói cái gì, người vì ta phủ thành chủ làm ra công hiến chẳng lẽ giống như tại đây giá rẻ đi? Bất quá là một tòa nhà kho mà thôi, kia sợ sẽ là còn có trong kho phòng tất cả bảo bối, ta cũng sẽ không trách người."

Cô bà bà rốt cục buông xuống một hơi, nói: "Bao năm qua từ đại sơn các bộ lạc thu thập tới da thú, thú cốt, thảo dược, ngọc thạch, tiêu bản, cũng bị kia tặc tử trộm đi."

Thành chủ phong đạm vân khinh nói: "Một ít thô bỉ chi vật mà thôi, bị trộm còn có thể lại bỏ trở về. Sang năm tiếp tục tăng thêm đại sơn các bộ lạc thuế má chính là."

Cô bà bà còn nói thêm: "Còn bị trộm đi vô số kiện bảo kiếm, bảo đao, áo giáp đội tu sĩ cấp trở xuống vũ khí."

Thành chủ khòe mắt có chút chớp chớp, lại vẫn là giả bộ thoải mái mà nói: "Vật ngoài thân mà thôi, ta lại hướng gia tộc đòi hỏi một ít tới chính là."

Cô bà bà lại mở miệng nói: "Còn có Cửu Long hoá lò cũng bị kia tặc tử trộm đi."

Thành chủ nhin không được quát to một tiếng: "Cái gì!"

Cường ép nhin xuống phần nộ, mở miệng nói: "Trộm đi liền trộm đi a, dù sao ta cũng không cần dùng nó."

Thành chủ nhìn cô bà bà muốn nói lại thôi, đoán nàng khẳng định còn có cái gì chưa nói, tại là cố ý biểu hiện ra rộng lượng bộ dáng, "Cô bà bà còn có cái gì chưa nói, không ngại nói hết ra đi."

Cô bà bà có chút lạnh mình nói: "Vậy chút tám bản đồ cũng bị trộm đi."

"Cái gì!" Thành chủ triệt để tức giận rồi.

"Địa đồ bị trộm đi!"

"Lão phu đi tới nơi này vị trí thâm sơn cùng cốc hơn hai mươi năm, chính là vì địa đồ bên trong Đại Đế bảo tàng. Tuy ý thật vất vả hữu mất khác chút tám bản đồ tung tích, bây giờ lại bị trộm!"

Thành chủ bỏ ra một hồi lâu mới bình phục tức giận tâm tình, có chút lạnh lùng nhìn về phía ngồi ở trên giường cô bà bà, mở miệng nói: "Cô bà bà, người đem sự tình tất cả trải qua đều cho hay ta, tất cả chi tiết cũng không muốn buông tha. Bao gồm tiểu tặc kia là cái dạng gì, dáng người như thế nào, có chừng bao nhiêu, người hữu không có hoài nghi đối tượng. . ."

Cô bà bà nom nớp lo sợ gật gật, đem chuyện đã trải qua một năm một mười nơi đây toàn bộ nói cho Thành chủ.

"Người hoài nghi hấn Đế thống gia tộc hạ đến rèn luyện đệ tử?" Thành chủ nghe xong cô bà bà tất cả miêu tả, có chút khiếp sợ nhìn qua nàng.

"Không sai, lão thân tận mắt nhìn thấy, hấn trong tay nắm giữ Đế thống gia tộc đặc hữu Đại Đế Quan Tướng Đồ, sẽ không sai." Bà lão khẳng định nói.

"Vậy người cũng biết hấn thi triển là kia chút Đế thống gia tộc Đại Đế Quan Tướng Đồ?" Thành chủ hỏi.

"Không biết. Đại Đế Quan Tướng Đồ của hần là vị Phật quang quý báu khí thể Nữ Đế, uy lực rất kinh khủng." Bà lão hồi ức nói.

"Nữ Đế? Năm giữ Nữ Đế Quan Tướng Đồ Đế thống gia tộc cũng không nhiều a." Thành chủ suy nghĩ nói.

Bà lão nhìn hăm vào trầm tư Thành chủ, có chút tính thăm dò nói: "Thành chủ, hữu vài câu lão thân không biết có nên nói hay không."

"Nói." Thành chủ quay đầu, nhìn cô bà bà.

"Đế thống gia tộc." Cô bà bà có chút sợ hãi nói.

"Chúng ta không thể trêu vào."

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Hồn hệ, hồn hệ

Sơn phong gào thét, vượn gầm liên tục. Mạnh Phàm đi ở lại xuống một tòa Nhân Tộc thành trì trên đường, thỉnh thoảng lại lấy ra hai khối địa đồ liều tụ cùng một chỗ, suy tư về đồ bên trong chỗ họa khu vực rốt cuộc là thì sao?

"Không có ấn tượng, một chút ấn tượng cũng không có." Mạnh Phàm lắc đầu liên tục, hần từ nhỏ sinh trưởng tại Đại Sơn Lý, rất ít ra ngoài, đối với ngoại giới nhận thức bất quá tại tại.

"Nếu là tộc tỷ hay là Khổng Dịch ca tại lời của này, bọn họ nhất định có thể nhận ra." Mạnh Phàm thầm nghĩ, rốt cuộc hai người bọn họ mấy năm trước liền ra ngoài học, đối với ngoại giới nhận thức nhiều hơn không ít.

Tiểu Hồ Ly từ Mạnh Phàm trong lòng bay ra, cẩn thận chu đáo chạm đất đồ, luôn không ngừng gõ cái đầu nhỏ, "Ta cũng chưa từng thấy qua đồ bên trên chỗ họa chi địa, coi như là gặp qua vậy mà không nghĩ ra."

Mạnh Phàm chính đi tới, đột nhiên giữa rừng núi truyền đến một hồi tiếng bước chân dồn dập.

"Người đó ở đâu? Ra ngoài."

Mạnh Phàm cảnh giác mà đem đề tay tại bảo kiếm phía trên, hơi hơi trầm xuống, bảo trì tùy thời có thể bạo khởi tiến công tư thế.

Chỉ nghe thấy trong rừng truyền ra có chút suy yếu tiếng, "Anh hùng, anh hùng không nên động thủ, chúng ta là xung quanh thôn thôn dân. Chạy nạn mà đến, không phải cô ý quấy nhiễu anh hùng."

Đẩy ra lùm cây, hữu hai người quần áo tả tơi tuổi trẻ phụ nữ mang theo ba người khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng bản hải đồng đi ra.

Hai người phụ nữ trên người rõ ràng không có đeo vũ khí, ba người hải đồng liền càng không có thể. Năm người liền cái bao bọc cũng không có, rất rõ ràng là chạy nạn quá mức vội vàng, tương lai thành và chuẩn bị bao bọc.

Hai người phụ nữ nhìn Mạnh Phàm bên hông bảo kiếm, trên mặt toát ra hơi hơi kinh khủng.

"Anh hùng, chúng ta thật sự là xung quanh trong thôn chạy nạn thôn dân. bởi vì hôm nay đột nhiên tới một đội hung khẩu, hướng trong thôn đòi hỏi kim loại hiếm cùng ngọc thạch, còn muốn đem trong thôn bọn nhỏ mang đi coi như con tin. Trong thôn người không chịu, liền nổi lên xung đột, ai ngờ bọn họ liền động thủ sát nhân. Ô ô ô... May mắn ta cùng muội muội thoát được nhanh, bằng không thì cũng phải chịu khổ độc thủ." Rõ ràng hơi lớn một chút phụ nữ mở miệng nói.

Mạnh Phàm nghe nói, cũng hiểu được tức giận bất quá. Đại Sơn Lý tuy thường xuyên sẽ xuất hiện mã tặc, sơn tặc vào nhà cướp của, thế nhưng là chưa bao giờ là ở trước mặt động thủ sát nhân, chớ nói chi là tàn sát thôn loại hành vi này. Loại hành vi này cũng đã trở thành dân cùng tặc ở giữa một loại ăn ý.

"Không phải sợ, ta theo các người trở về coi trộm một chút." Mạnh Phàm mặc dù không phải cứu thế cứu dân Đại Anh Hùng, thế nhưng là gặp chuyện

bất bình rút dao tương trợ loại sự tình này hẳn còn là biết làm. Rốt cuộc thân phụ Hạo Nhiên Kiếm Khí, đã khiến tính cách của hắn có chút biến hóa, còn nữa nếu như ngay cả loại chuyện này cũng có thể làm như không thấy, tâm tình là bị long đong, thực lực cũng sẽ ở trong lúc vô hình suy yếu.

"Anh hùng, không chịu được, bọn họ hữu mười mấy người a." Hai người phụ nữ lắc đầu liên tục.

Mạnh Phàm thấy các nàng dọa bề mặt, đành phải buông tha cho loại ý nghĩ này, ngẫm nghĩ chốc lát nói: "Vậy các ngươi đi trước phụ cận thôn xóm trốn chút trốn. Đem thôn các ngươi góp phương hướng chỉ cho ta, ta một mình đi đến."

Hai người phụ nữ nhao nhao khuyên bảo, thế nhưng là Mạnh Phàm cố ý đi đến, các nàng không lay chuyển được liền đem chính mình thôn chỉ cho Mạnh Phàm. Trước khi đi còn không ngừng khiến Mạnh Phàm cẩn thận, ngàn vạn không muốn khí phách hành sự.

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu. Sau đó bất quá được rồi một lát chuông, liền thấy xa xa đối diện ngọn núi kia trong bay ra một hồi khói xanh.

"Chết tiết hung khẩu, vậy mà phóng hỏa thiêu thôn."

Mạnh Phàm cũng không cho là đây là đầu nhà ta nấu cơm khói bếp, rốt cuộc cách một ngọn núi cũng có thể nhìn thấy, có thể nghĩ hỏa thiêu thành lớn đến bao nhiêu.

Hắn nhanh chóng chạy đến chỗ cao, trông về phía xa đi qua, quả nhiên.

Đó là một cái thôn xóm, ước chừng hữu hơn hai trăm hộ bộ dáng người ta, nhưng lúc này mỗi một chỗ phòng ốc cũng bị đại hỏa đốt lên, ánh lửa ngút trời, khói đen cuộn cuộn.

Trong thôn không có tiếng kêu cứu, ngoại trừ liệt diễm cùng khói đặc ra, từ khí.

Nhanh chóng lao xuống sơn, vừa mới tới gần thôn đã nghe đến một cổ gay mũi mùi máu tươi, đi thẳng về phía trước, trong mắt thấy, quả thật vô cùng thê thảm.

Đại hỏa thiêu đốt, tất cả kiến trúc cũng bị đốt lên, tại thôn đông hữu phát sinh quá kích mãnh liệt phản kháng dấu vết, đó là một đám tráng niên nam tử, thế nhưng là cũng bị phân thân, thi thể huyết nhục mơ hồ, chết vô cùng thảm, binh khí cũng bị bẻ gãy.

Thôn cái khác trong góc, một cổ lại một cổ thi thể trong vũng máu, hữu tóc trắng xóa lão già, đầu lâu bị cắt lấy tùy ý nơi đây nhét vào bên đường, còn có trong tã lót hài nhi, nằm ở mẫu thân trong lòng, tính cả mẫu thân một chỗ bị chém giết. Thậm chí có một ít thi thể nhìn không ra nam nữ già trẻ, bởi vì miệng vết thương của bọn hắn giống như là bị một cái to lớn hung thú một ngụm cắn đứt, đã không còn nửa người trên.

Đây quả thực là ngược sát.

"Quá độc ác, liền lão nhân cùng hài tử cũng không buông tha!" Mạnh Phàm cực kỳ phẫn nộ nói.

Rốt cuộc không giết phụ nữ và trẻ em, đây là cơ bản nhất nhân tính đạo đức. Cho dù là trong núi lớn phát sinh chiến tranh, cũng sẽ không tai họa phụ nữ và trẻ em.

Trừ phi triệt để giết đỏ cả mắt rồi, hay là hữu huyết hải thâm cừ.

Thế nhưng là một đám mã tặc, hung khẩu có thể cùng một cái thôn nhỏ có thâm cừ đại hận? Bọn họ vậy mà hung ác xuống được chỉ tâm đem đao kiếm gác ở phụ nữ và trẻ em trên cổ.

Tiểu Hồ Ly vậy mà tức giận nói: "Này cùng chúng ta Thần Tộc trên chiến tranh có so sánh. Chúng ta Thần Tộc trời sinh chính là chiến đấu chủng tộc, chỉ cần có cơ hội cũng sẽ không cấp đối thủ thờ dõc cơ hội, chứ đừng nói chỉ là là lưu lại cái. Tuyệt đối là phải nhổ cỏ tận gốc, năm đó chúng ta Cửu Vĩ thần hồ nhất tộc chính là bị đối thủ đánh tan, bị trắng trợn đồ sát. Chỉ vẹn vẹn có cực nhỏ bộ phận tộc nhân chạy trốn tới Tô Tinh ngoại tu dưỡng sinh tức."

"Nhân Tộc những năm nay cũng có khuynh hướng như thế." Mạnh Phàm nhớ lại lúc trước Nhân Tộc mấy trận chiến tranh, phát hiện Lão Tổ Tông truyền thừa kia một bộ đã không có bao nhiêu người tại tuân thủ, động trực đều là diệt thôn, diệt tộc, diệt quốc.

"Thiên đạo mê muội, nhân luân tan vỡ, ta muốn tại đây mảnh phế tích bên trong xây dựng lại Nhân Tộc huy hoàng." Mạnh Phàm tại trong lòng lập nhiều trọng thề.

Chỉ cảm thấy trong lồng ngực đạo kia Hạo Nhiên Kiếm Khí phát ra "Vụt, vụt" kiếm minh thanh, không ngừng lớn lên, giống như tại đáp lại Mạnh Phàm.

Tiểu Hồ Ly mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nơi đây nhìn qua hắn, không khỏi lẩm bẩm nói: "Phát cái thề mà thôi, vậy mà khiến Hạo Nhiên Kiếm Khí thuận lợi tấn chức một cái giai đoạn, yêu nghiệt a!"

Những ngày này, Mạnh Phàm cũng ở khắc khổ tu luyện Hạo Nhiên Kiếm Khí, thế nhưng là tăng trưởng quá chậm. Nhưng không nghĩ tới hôm nay một lần tâm hồn đột phá vậy mà khiến Hạo Nhiên Kiếm Khí nhanh chóng đột phá, đạt đến tiểu thành cảnh giới, gần như chống đỡ vượt được hẳn nửa năm không ngủ không nghỉ khổ tu thành quả.

"Chuyện lần này, ta quản định rồi." Mạnh Phàm trong nội tâm nghĩ thầm, nếu như không đem đám kia hung khẩu chém giết, không biết còn muốn có bao nhiêu vô tội thôn muốn bị tại đây đại kiếp nạn.

Bỗng nhiên, một chút hơi yếu rên rỉ truyền đến, đó là một cái tóc trắng xóa lão nhân, bụng bị mổ ra, máu tươi cùng ruột chảy đầy đất, nhưng còn vùng vẫy không có tắt thở.

"Lão nhân gia!" Mạnh Phàm vội vàng đi đến bên cạnh hắn, ngồi xổm người xuống thân thể, kiểm tra thương thế của hắn, kết quả chỉ tâm ngội lạnh, nặng như vậy tổn thương không thể có thể còn sống sót. Cho dù là Đại La Kim Tiên tới vậy mà không có khả năng.

"Ta thù hận a, đám người kia quá tàn nhẫn... Ta đau khổ cầu khẩn, nhưng bọn họ liền mấy tháng lớn hài tử cũng không buông tha, tru diệt chúng ta cả thôn người." Lão nhân thảm thiết khóc.

"Lão nhân gia, còn có người chạy ra ngoài. Là hai cái tuổi trẻ phụ nữ cùng ba người hài đồng." Mạnh Phàm không biết nên an ủi mấy thứ gì đó, đành phải đem chính mình gặp gỡ sự tình nói ra, hy vọng có thể khiến lão nhân gia nhắm mắt.

Nếu như biết trong thôn có người còn sống, lão nhân trong lòng mặc dù sẽ có oán khí cùng tiếc nuối, nhưng có thể nhắm mắt.

"Còn có người sống sót sao? Còn có người sống sót!" Lão nhân hỏi quang phản chiếu, cuối cùng cười cười, cuối cùng trên mặt mang nước mắt, hòa với huyết chảy xuống, liền không nhúc nhích.

Cuối cùng, Mạnh Phàm đem lão nhân nhẹ nhàng buông xuống, thay hắn nhắm mắt.

Lại lấy ra Cừu Long Hồng Lô, nghiêng đổ ra mấy cái Hỏa Long, đem trên núi mấy khối cự thạch thiêu hủy, tàn mát hạ xuống đem toàn bộ thôn vùi lấp.

Như vậy coi như là thay toàn bộ thôn người làm phân mộ, làm cho bọn họ hồn có chỗ về.

Hồn này,

Hồn này,

Hồn trở về này.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Ăn thịt người yêu

Mạnh Phàm lại hướng về đi một ngày rồi cục đi đến bên cạnh thôn xóm, tìm được thôn năm vị người sống sót, hy vọng có thể hướng các nàng hiểu rõ một ít tình huống.

"Vậy Hỏa Hung Khẩu tổng cộng có bao nhiêu người, thực lực như thế nào, đầu lĩnh là cái dạng gì, có hay không đặc thù?"

Tuổi trẻ phụ nữ suy tư một hồi, lúc này mới chậm rãi hướng Mạnh Phàm giải thích: "Bọn họ có chừng mười năm sáu người, đều vũ khí, kia đại đao ngói sáng chói sáng, thật là khủng khiếp."

Trốn ra hai vị tuổi trẻ phụ nữ là người bình thường, từ nhỏ cũng không có trải qua tu luyện, cho nên đối với kia hỏa cường đạo thực lực đoán đo không cho phép, dưới cái nhìn của các nàng ai cũng như là hung thần ác sát, ai cũng như là cùng hung bệnh hiểm nghèo.

Mạnh Phàm thờ dãi, không biết thực lực của đối phương khiến hắn không dễ an bài kế hoạch, cũng không nên động thủ a.

"Bất quá bọn họ người cầm đầu rất cổ quái, một mực khoắc lên hắc bào, tựa hồ không muốn làm cho người nhận ra hắn." Tuổi trẻ phụ nhân nói.

Nhưng mà Mạnh Phàm lại cảm thấy cũng không kỳ quái, không muốn bại lộ thân phận của mình cái này rất bình thường, khô loại sát này người càng hàng vô sỉ hoạt động đều sợ hãi người khác ngày sau báo thù. Nhưng nếu như người khác từ vừa mới bắt đầu liền không biết mình cừu nhân là ai, kia tìm ai báo thù đây?

"Thật sự rất cổ quái, chỉ xem vào hắn, ta đã cảm thấy toàn thân bờ ngỡ. Nhất là hắn cặp mắt kia, quá băng lãnh, không có một tia nhân tính. Thậm chí để ta cảm thấy hắn không phải Nhân Tộc, càng giống là trên núi dã thú khoắc lên người tui da." Tuổi trẻ phụ nữ giải thích.

Nhưng mà người chung quanh lại cười bỏ qua, bởi vì nàng là dọa bề mặt mới có thể nói ra như vậy mê sảng.

Mạnh Phàm đại khái hiểu được tình huống liên hướng cái thôn này thôn dân nói: "Vậy bây giờ hung khẩu rất có thể còn có thể lại đến, cho nên ta hy vọng có thể khiến cái khác mấy chỗ thôn đều nhận được tin tức, thật sớm nhìn đề phòng."

Cái thôn này thôn trưởng đi tới, "Tiểu Anh Hùng, người nói chúng ta phải làm gì?"

"Đơn giản, phái ra thôn dân lại thông báo xung quanh thôn. Khiến tất cả thôn liên hợp lại, đây mới là chống cự kẻ thù bên ngoài biện pháp duy nhất." Mạnh Phàm nói.

Thôn liên tục xưng phải, nhanh chóng phái ra vài người tộc nhân chạy tới xung quanh mấy chỗ thôn xóm.

Nhưng mà tình huống so với bọn họ dự tính còn muốn nguy cấp, không quá nửa ngày sau, chạy tới những thôn khác rơi đích người liên lần lượt trở về, đồng thời mang về thứ nhất không tốt tin tức, bọn họ cười khoái mã lại dò xét, cũng tại sáu ngoài trăm dặm nơi đây phát hiện lại có một chỗ thôn xóm bị huyết tẩy rồi cái sạch sẽ.

"Bất quá chúng ta lại phát hiện một vị còn có một hơi thôn dân, nhưng là sống nửa canh giờ, cuối cùng vẫn còn chết rồi. Hẳn xưng hung khẩu hữu mười lăm người, thực lực phần lớn là Uẩn Linh Cảnh trung kỳ nơi này Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, chỉ có đầu lĩnh có được Tàng Thần Cảnh sơ kỳ nơi này Tàng Thần Cảnh trung kỳ thực lực." Tiến đến dò xét thôn dân sau khi trở về nói.

Trong thôn một mảnh xôn xao, bình quân trình độ đều Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ bộ dáng, đầu lĩnh lại càng là Tàng Thần Cảnh tồn tại, chính mình trong thôn điểm này người làm sao có thể đủ chống cự được hung khẩu xâm phạm a.

Các thôn dân đều nghị luận, mặt mày ủ rũ, thậm chí có người động nổi lên đào tẩu ý niệm trong đầu.

"An tĩnh, an tĩnh. Nhìn xem các người hiện tại cái dạng này." Thôn trưởng tức giận quát, ngược lại hướng Mạnh Phàm biểu thị áy náy. "Ti tiện thôn dân khiến Tiểu Anh Hùng chê cười."

Mạnh Phàm lắc đầu, "Ai cũng là sợ hãi tử vong, có thể chúng ta bây giờ cần cần phải làm là vượt qua sợ hãi, chiến thắng tử vong."

Thôn trưởng lắc đầu thở dài, mặt mày ủ rũ, "Tiểu Anh Hùng, nếu là hung khẩu đánh tới, hi vọng người thể bảo hộ bên trong làng của chúng ta phụ nữ và trẻ em an toàn rời đi. Về phần chúng ta những lão gia hỏa này tánh mạng, người thì không muốn quản. Chúng ta cũng phải cầm lấy vũ khí, lại là trong thôn đòi sau tranh thủ một con đường sống."

"Lão Thôn Trưởng có gì nói ra lời ấy a, chúng ta không nhất định sẽ thua a." Mạnh Phàm an ủi.

"Mười bốn người Uẩn Linh Cảnh, một người Tàng Thần Cảnh. Tiểu Anh Hùng, người chính là đập trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, hiện tại tới đa cùng liên Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ bộ dáng. Người tuổi tác còn nhỏ, còn không biết cảnh giới tại cảnh giới ở giữa chênh lệch. Tàng Thần Cảnh đối với Uẩn Linh Cảnh hoàn toàn chính là nghiền ép tồn tại." Lão Thôn Trưởng lúc còn trẻ đã từng tu hành qua, đáng tiếc thiên tư không cao, từ Uẩn Linh Cảnh trung kỳ bắt đầu liền vô pháp đột phá.

"Ta xem hay là sớm nhìn ý định thì tốt hơn, Tiểu Anh Hùng, dứt khoát người bây giờ liền mang theo trong thôn phụ nữ và trẻ em rời đi. Lại cự ly nơi này gần nhất thành trì, Tương Dương Thành. Nơi này kia đi tìm một cái gọi vương môn đại lão gia hỏa, đem bọn này hải tử gửi gắm cho hắn." Lão Thôn Trưởng lo lắng nói.

Đột nhiên một đạo âm lãnh tiếng cười âm lãnh từ trên cây truyền đến, nguyên lai là đám kia hung khẩu phái ra lính trinh sát.

"Ha ha, lão gia hỏa, ta xem không cần, vẫn là đem bọn này hải tử gửi gắm cho chúng ta a. Chúng ta chắc chắn đem bọn họ nuôi dưỡng trắng trắng mập mập, lại bán một cái đường trước giá tốt."

Lão Thôn Trưởng cực kỳ hoảng sợ, trông thấy trên cây lính trinh sát, cũng được có nghĩa là đám kia hung khẩu ngay tại cách đó không xa, vì vậy hướng phía đỉnh núi nhìn ra xa mà.

Chỉ thấy sơn đầu kia bụi mù bay lên, một chút đội cười toàn thân nhuốm máu tuần mã trên người người xuất hiện, hướng thôn bay nhanh mà đến.

"Ầm ầm!"

Theo một đội kia hung khẩu tới gần, tại thôn truyền ra bên ngoài tới đáng sợ tiếng vang, đại địa đang chấn động, ù ù mà kêu, tất cả hung khẩu đều cười ngửa, tiết tấu nhất trí nơi đây đập trên mặt đất. Đem động đất thành phát run.

Trên cây người kia lính trinh sát vậy mà nhảy, gươm dao găm trong tay, lạnh hê hê nơi đây nhìn Lão Thôn Trưởng nhìn.

"May mắn chúng ta tới thành kịp thời, bằng không thì để cho các người trốn thoát. Nếu chạy, lão đại nên mất hứng, đến lúc sau xui xẻo có thể chính là chúng ta."

Trong thôn thanh tráng niên nhanh chóng chạy tới, nắm lên vũ khí, hô lớn: "Tất cả mọi người, làm tốt chiến đấu chuẩn bị, quyết không thể khiến bọn họ bước vào trong thôn một bước!"

Thôn dân lo lắng, nhao nhao cầm trong tay trường cung, nhắm ngay phương xa, dáng đầu thôn chặt chẽ nhìn chăm chú, muốn thể sống chết bảo vệ thôn

xóm.

Người kia lính trinh sát nhanh chóng rời khỏi thôn, đáng thôn bên ngoài không lùi vậy mà không tiến, liền đáng chỗ cũ chờ đợi nhiều đội ngũ đến.

Đây là một đám lệ khí rất nặng người, trên tay cũng không biết có bao nhiêu cái nhân mạng, từng cái một mắt lộ hung quang, vừa nhìn liền không phải cái gì thiện lương hạng người, cỡi ngựa nhanh chóng vọt tới đầu thôn phía trước.

"Các ngươi bọn này nông thôn dã dân, cũng muốn chống cự đi? Hôm nay chúng ta đã tru diệt hai cái thôn, không ngại nhiều hơn nữa đồ sát một cái." Một cái trên mặt có vết đao chém nam tử băng lãnh nói, hồn nhiên không có đem thôn dân để ở trong mắt, lệ khí kinh người.

"Thực thời, đem trong thôn vàng bạc châu báu, hi hữu vật toàn bộ đều giao ra đây, sẽ đem phụ nữ và trẻ em cấp chúng ta mang đi làm con tin. Chúng ta cố gắng còn có thể nhiều các ngươi một mạng." Lại là một vị lệ khí khủng bố hung khẩu mở miệng, huy vũ bắt tay vào làm bên trên đại đao, khuôn mặt tàn nhẫn ý tứ.

Mà người cầm đầu đang mặc hắc bào, không nói một lời mà nhìn tất cả thôn dân, giống như là đang nhìn một đám đồ ăn. Dung mạo tuy không thấy rõ, thế nhưng hai mắt thần lại là băng lãnh đến cực điểm. Điều này cũng khó trách hai nữ lúc trước nói đầu lĩnh không giống như là Nhân Tộc càng giống là dã thú.

Đột nhiên Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong đầu quanh quẩn.

"Mạnh Phàm, đầu lĩnh không phải người, là yêu!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hung khẩu

Yêu!

Mạnh Phàm chỉ ở chuyện thần thoại xưa trong nghe nói qua yêu tồn tại. Truyền thuyết thời kỳ thượng cổ yêu cùng ma cộng đồng xưng bá vũ trụ, mà Nhân Tộc chỉ là hèn mọn nhất tồn tại, thậm chí chỉ có bị coi như đồ ăn vận mệnh. Về sau Thần Tộc quật khởi, đầu tiên là diệt ma, sau đó lại diệt trừ yêu, thế nhưng là Nhân Tộc vận mệnh vẫn không có đạt được chuyển biến tốt đẹp. Thần Tộc vậy mà bắt đầu trắng trợn nuôi nhốt Nhân Tộc, đem Nhân Tộc với tư cách là đồ ăn, không có chút nào thương cảm ý tứ.

Mà Yêu tộc, Ma tộc tuy bị Thần Tộc đã bại, vẫn như trước chết mà không cương, thường xuyên là nhảy ra phản kháng Thần Tộc thống trị, thậm chí ở phía sau tới lấy trở về một bộ phận thổ địa, nghi ngại lấy lại sức.

Hiện giờ Nhân Tộc quật khởi, phá tan biến thành các tộc huyết thực vận mệnh, lần đầu tiên chân chính nắm giữ tương lai của mình. Nhưng Thần Tộc, Yêu tộc, Ma tộc đều khát vọng trở lại tới mong muội thời đại, một lần nữa nắm giữ thế giới, khiến Nhân Tộc lần nữa biến thành máu của mình ăn.

Mạnh Phàm chăm chú nhìn đầu lĩnh nhìn, đây là lần đầu tiên kiến thức Yêu tộc.

Khi còn bé trong tộc lão nhân thường xuyên là dùng Yêu tộc với tư cách là đe dọa tiểu hài tử công cụ, nói cái gì không ăn cơm thật ngon buổi tối yêu quái sẽ leo lên giường của ngươi ăn tươi miệng của ngươi, còn nói cái gì không lắng nghe lời buổi tối yêu quái sẽ tới gõ cửa của ngươi cắn mất lỗ tai của ngươi các loại.

Tại trong ấn tượng của hắn, yêu chính là người quái dị đại danh từ, chính là là ăn thịt người lỗ tai, tướng mạo xấu xí quái vật.

"Dã dân, các ngươi có thể tưởng tượng được sao? Là lựa chọn chết hay là lựa chọn nộp lên tài vật cùng con tin?" Một người mặc hắc sắc áo giáp nam tử ngồi trên lưng ngựa quát hỏi, dùng trong tay roi sắt chỉ vào thôn dân.

Thôn dân không có trả lời, tất cả đều nhìn chăm chăm hắn nhìn. Tài vật bọn họ có thể buông tha cho, nhưng người... Tuyệt đối không chịu được, ai biết trong thôn phụ nữ và trẻ em cùng đi qua trở thành con tin sẽ gặp chịu được cái dạng gì không thuộc mình đãi ngộ? Bọn này hung khẩu thế nhưng là thổ phỉ, là uống cạn chuyện xấu gia hòa.

"Không phục tùng, kia liền chết đi." Trên mặt có vết đao chém nam tử băng lãnh nói, tựa hồ hoàn toàn không đem nhân mạng làm chuyện quan trọng.

Bọn này hung khẩu bên trong hữu mấy người lộ ra tiểu ý, hàm răng trắng hếu, thoát nhìn rất tàn nhẫn.

"Hả? Vẫn còn có không ít người tu hành tồn tại." Hung khẩu trong mắt nhất thời phát ra hung quang, lộ ra thần sắc mừng rỡ.

Cái thôn này được cho cái này mảnh đất khu cường đại nhất thôn, trong thôn lại thượng võ, cho nên hữu vài người tu hành qua thanh tráng niên cùng lão nhân.

"Những thôn khác lớp trong tôi đa nhìn thấy một hai cái người tu hành, thôn các người lớp thậm chí có, 1-2-3-4 năm, sáu người người tu hành. Thật là làm cho ý ta bên ngoài a." Đàn ông mặt sẹo nhếch miệng cười cười, cười đến rất tàn nhẫn.

"Đáng tiếc a trước mặt chúng ta các người không tính là cái gì. Hơn nữa, các người vừa muốn bảo hộ cái khác người bình thường không bị chúng ta chém giết, phân thân thiếu phương pháp, kết quả là một cái cùng lúc trước thôn rơi vào đồng dạng kết cục. Đó chính là tất cả đều phải chết, một cái đều trốn không thoát."

Đàn ông mặt sẹo giờ lên trong tay roi sắt, hướng phía đám người hung hăng nơi đây rút đi, đây là muốn cầm không có tu hành qua người bình thường trên đường.

Mạnh Phàm trong chớp mắt vội tới phía trước, một phát bắt được roi ngựa, ngăn tại mọi người phía trước.

"Ồ..." Đàn ông mặt sẹo rất kinh dị, vừa rồi hẳn không có đặc biệt chú ý Mạnh Phàm, rốt cuộc nhìn bề ngoài bắt quá mới mười một mười hai tuổi hài tử có thể có bao nhiêu uy hiếp? Thế nhưng là Mạnh Phàm một tay liền bắt lấy chính mình roi sắt, cái này khiến hẳn rất giật mình. Hẳn cái này trước hết chỉ lực đến cỡ nào lớn, chính mình rõ ràng nhất, một cái mười tuổi lớn hài tử vậy mà thể một phát bắt được.

Mãnh liệt run lên, muốn đem roi sắt từ trong tay Mạnh Phàm rút về, thế nhưng là roi sắt lại không chút sút mẻ, như trước bị Mạnh Phàm một mực nơi đây chộp trong tay.

"Mặt sẹo, gần nhất buổi tối là không phải đến ngủ rồi, vậy mà liền một cái tiểu oa nhi đều không đối phó được." Hung khẩu trong đội ngũ vậy mà không phải rất hợp hòa thuận, có người cười nhạo nói.

Đàn ông mặt sẹo trên mặt thịt quét ngang, hẳn tự nhiên không thể tiếp nhận bị một cái mười tuổi lớn hài tử đã bại sự thật. Vì vậy cười ngửa chạy như điên mà đến, đuổi ra chân phải hướng phía dưới hung hăng đạp, tập hợp một người một con ngựa lực lượng, muốn đạp vỡ Mạnh Phàm mặt, vô cùng tàn nhẫn.

Đàn ông mặt sẹo vốn nghĩ đến lấy hẳn Uẩn Linh Cảnh trung kỳ thực lực còn có một con ngựa lực lượng, đủ để một cước đem Mạnh Phàm đạp chết. Nhưng hẳn nào biết điểm này lực lượng đối với Mạnh Phàm mà nói quả thật không coi vào đâu.

Mạnh Phàm "Phanh" một chút bắt lấy chân của hẳn mắt cá chân, mãnh liệt mà dùng lực đưa hẳn trực tiếp giật xuống ngựa, mà mãnh lực luân động, trực tiếp nện trên mặt đất.

"Ngao..." Đàn ông mặt sẹo kêu thảm thiết.

Bụi mù vọt lên, đầu của hẳn mặt cùng mặt đất tiếp xúc thân mật, miệng mũi phun huyết, nhất là miệng, huyết nhục mơ hồ một mảnh, hàm răng đều roi xuống hơn mười khỏa.

Như là tại huy động người bù nhìn, đưa hẳn lần nữa vung, hung hăng đánh hướng mặt đất, đơn giản mà bạo lực.

"Ta nhận thua, ta nhận thua, đừng đánh nữa." Đàn ông mặt sẹo kêu rên nói, từ Mạnh Phàm cầm chặt chân hẳn mắt cá chân trên lực lượng mà nói, mười tuổi lớn hài tử tuyệt đối có được vượt qua mười ngựa sức lực.

Hẳn biết nếu như tiếp tục bị như vậy vung, lại đạp xuống, chính mình sớm muộn muốn đi đời nhà ma, đành phải nhanh chóng cầu xin tha thứ.

Mạnh Phàm không để ý tới hẳn, tiếp tục hướng xuống đất hung hăng đạp tới. Chỉ nghe thấy huyết nhục vỡ vụn thanh âm vang lên, đàn ông mặt sẹo kêu thảm thiết, đâm vào trên một tảng đá lớn, toàn thân cốt cách đứt gãy nhiều chỗ, toàn thân miệng vết thương vô số.

Về sau Mạnh Phàm như là ném chó chết đồng dạng, đưa hẳn nhét vào đầu thôn, tùy ý thôn dân xử trí hẳn.

"Cấp ta toàn bộ giết đi!" Một người nam tử đầu trọc nói to, mệnh lệnh bảy khẩu xuất thủ, hướng thôn dân giương Khai sát lực.

"Keng keng" âm thanh bên tai không dứt, một đám hung khẩu đều rút ra lợi khí, xông về trước, muốn huyết tẩy thôn. Duy chỉ có người kia đầu lĩnh không làm phản ứng, tùy ý bảy khẩu sát lực.

Bọn này hung khẩu công kích phương thức rất đơn giản, chính là ngồi trên lưng ngựa huy vũ vào đại đao, trường kiếm luôn không ngừng chém giết, thậm chí ngay cả cơ bản nhất pháp thuật, thần thông cũng sẽ không.

Mạnh Phàm hừ lạnh, tay phải đặt ở bên hông bảo kiếm, thấp eo mãnh liệt rút ra.

Một đạo to lớn Hạo Nhiên Kiếm Khí quét ngang, đem tất cả đuôi ngựa chặt đứt.

Đối phó kỵ binh biện pháp tốt nhất là cái gì, chính là trước cận quay ngựa thất, khiến bọn họ mất đi tính cơ động.

Tất cả hung khẩu, ngoại trừ đầu lĩnh, toàn bộ từ lập tức ngã xuống, tới chó đóp cứt.

Hung khẩu có thể nhanh chóng từ trên mặt đất đứng dậy, nhặt lên vũ khí, hung dữ nơi đây nhìn các thôn dân nhìn, đột nhiên hô to một tiếng: "Sát a!"

Một đám người huy vũ vào đại đao bảo kiếm vọt lên, cho dù là đã không còn ngựa, như cũ không phải những cái này bình dân dân chúng có thể chống cự. Nhưng chó ép cũng sẽ nhảy tường, huống chi là người đầu.

Vài người hơi thông võ đạo thôn dân huy vũ vào vũ khí trong tay xông tới, tuy không địch lại, lại cũng không có lập tức bị giết chết.

Đúng lúc này Mạnh Phàm vọt ra, một tay Giao Long văn, một tay Chưởng Tâm Lôi, quyền chưởng giao thoa.

"Oanh" một chút, Giao Long quyền đâm tại một người cầm trong tay đại đao hung ác cường đạo trên người, đem nhanh chóng đánh chết. Lại là một kích Chưởng Tâm Lôi, bàn tay lôi đình nhảy lên, trực tiếp xuyên qua hai người hung khẩu đầu.

Ngấn ngấn vừa đối mặt, vèn vèn Mạnh Phàm một người liền chém giết ba người. Còn không có tính cả tàn phế đàn ông mặt sẹo nha.

Hết thầy đều phát sinh ở trong chớp mắt. Một đám hung khẩu ngây dại, đây hết thầy quá đột nhiên, nếu như nói đã bại đàn ông mặt sẹo dựa vào là xuất kỳ bất ý, dựa vào là vận khí. Kìa tình huống hiện tại lại nên giải thích như thế nào?

Đầu lĩnh ngồi trên lưng ngựa, lạnh lùng nhìn Mạnh Phàm nhìn, nhưng như trước không có nhúng tay ý nghĩ.

(hôm nay sớm post chương mới, bảng truyện mới cuối cùng một tuần, các bảng hữu hỗ trợ táo dâng lên hữu phiếu đề cử cấp quảng một chút, so với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Bắt giặc trước bắt vua

"Đầu lĩnh, đầu lĩnh, ngài mau ra tay a. Giải quyết xong tiểu tử kia, tiếp tục như vậy nữa chúng ta sẽ làm bị thương vong thảm trọng, không thể hầu hạ tại ngài." Nam tử đầu trọc chạy đến đầu lĩnh dưới ngựa, cầu khẩn nói.

Đầu lĩnh cũng không lập tức đáp lại hắn, ngược lại lạnh lùng nhìn Mạnh Phàm, trong mắt toát ra thần sắc tò mò. Giống như là chút cách bảo bối tại nhìn mình chăm chăm đồ chơi đồng dạng.

"Bình thường tiểu tử, hần đôi đôi nổi lên sát tâm." Tiểu Hồ Ly tiếng tại Mạnh Phàm trong óc tiếng vọng.

"Ta muốn hần." Đầu lĩnh đuổi ra ngón tay xa xa nơi đây chỉ vào Mạnh Phàm, tiếng khàn khàn mà đơn điệu, "Bất luận sống hay chết."

Chỉ thấy hần đem nam tử đầu trọc chiêu qua, ngón tay đuổi ra dài rộng hắc bào, nhẹ nhàng điểm tại đầu trần trên đầu.

Một đạo hồng quang hiện lên, đầu trần mảnh liệt luồn lên, thống khổ rên rỉ.

"A! Ta cảm giác trong thân thể tràn ngập lực lượng!"

Đầu trần hai mắt đỏ thẫm, cơ bắp cao cao nổi lên, toàn thân gân xanh nổi lên, cả người trực tiếp nâng cao một thước. Mang cho người một loại lực lớn vô tận ảo giác.

"Ta muốn giết ngươi." Đầu trần hướng Mạnh Phàm điên cuồng rít gào nói.

Tiểu Hồ Ly thầm mừng một chút, "Dĩ nhiên là đốt huyết thuật, đây chính là cực kỳ âm độc chiêu thức, trực tiếp thiêu đốt trong cơ thể con người quý giá nhất tinh huyết. Tuy bị người làm phép có thể tại trong thời gian ngắn nhanh chóng tăng thực lực lên, nhưng hậu họa cho thấy thật lớn. Hơi không cần thận, liền có thể vĩnh viễn đoạn tuyệt ngay sau tu đạo chỉ lộ, thậm chí trực tiếp dẫn đến cái chết."

Mạnh Phàm nghe nói như thế, thật sâu hít vào một hơi khí lạnh. Người kia thân mặc hắc bào yêu căn bản không đem thăng này hung khẩu mệnh đề trong

lòng, thế nhưng người này lại nhìn không ra, ngược lại tôn hấn làm chủ, kính hấn là Đại Tiên.

Nam tử đầu trục một hồi rít gào, nguyên bản tu vi chỉ có Uẩn Linh Cảnh trung kỳ, nhưng bây giờ nhanh chóng kéo lên trực tiếp đột phá Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ, cũng hướng về Tầng Thần Cảnh chạy nước rút. Bất quá cũng tại cánh cửa kia hạm phía trước bại hạ trận, không thể đặt chân Tầng Thần Cảnh.

Tiểu Hồ Ly cười lạnh nói: "Hừ, vậy mà vọng tưởng bằng vào đốt huyết thuật vượt qua một cái đại cảnh giới. Thật sự là người không biết không sợ."

Sau khi cuồng hóa nam tử đầu trục quát lên một tiếng lớn, lòng bàn tay phát sáng, một đạo hùng lực hồng mang bắn ra, chiếu rọi đầu thôn một mảnh óng ánh, hấn rốt cục vận dụng pháp thuật, muốn thi triển ra Hỏa Quang Thuật.

Đi qua bọn họ thiếu sát kiếp lướt, hấn một cái trong đó chủ lực, phụ trách đốt cháy thôn trang, làm không ít người táng thân biển lửa, chính là dựa vào loại này Hỏa Quang Thuật. Mà cuồng hóa về sau hấn thực lực tăng nhiều, Hỏa Quang Thuật uy lực vậy mà bạo tăng, gần như có thể đạt tới đốt kim đoạn thạch tình trạng.

Hấn mãnh liệt một chương đánh ra, muốn trực tiếp đem cái này cuồng bạo hỏa điểm lấy ở trên người Mạnh Phàm. Trực tiếp đem Mạnh Phàm đốt thành tro bụi.

Mạnh Phàm lại là không sợ, khoe miệng giương nhẹ, lạnh lùng cười nói: "Chỉ bằng ngươi điểm này ngọn lửa nhỏ hù dọa ai đó."

Còn chưa có nói xong liền đón đối phương chương phong mà đi, đồng dạng xòe bàn tay ra, chỉ bất quá hấn bàn tay lại là một mảnh cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực.

Lôi Hỏa đối với oanh, nhanh chóng trên không trung bùng nổ, kích thích một tầng khí lãng không lồ.

Đột nhiên một đạo nhân ảnh bay ra, còn nhuộm huyết tinh, toàn thân một mảnh cháy đen.

Dĩ nhiên là nam tử đầu trục, mọi người khiếp sợ nhìn chằm chằm hấn nhìn. Uẩn Linh Cảnh đỉnh phong thực lực vậy mà ngăn cản không dưới đối phương một chương chi lực.

Người kia mười một hai tuổi thiếu niên đến cùng có được thực lực như thế nào? Bọn này hung khẩu cảm thấy lần này nhắc đến thiết bản, hơn nữa là thật dày thật dày thiết bản.

"Tiểu Anh Hùng đáng đánh. Dem đám hỗn đản này toàn bộ giết chết."

"Tiểu Anh Hùng cố gắng lên, không muốn buông tha bọn họ."

"Giặc cỏ, các ngươi bá đạo đâu, sự lớn lối của các ngươi rồi vừa rồi không phải còn hô đánh giết đi?"

Thôn dân nhao nhao là Mạnh Phàm cố gắng lên khuyến khích, hi vọng hấn thể còn nhiều chém giết hung khẩu, liền ngay cả lúc trước bị diệt mất thôn phụ nữ vậy mà chạy ra ở phía sau thay Mạnh Phàm cố gắng lên.

Nhưng mà hấn biết, chân chính đại địch là kia cái ẩn nấp ở hắc bào phía dưới yêu, cái này một chút đội nhân mã căn bản không coi là cái gì.

"Các ngươi chiếu cố tốt thôn dân, ta đi giết đi đầu lĩnh yêu." Mạnh Phàm hướng vài người thôn Bình nhỏ giọng dặn dò vài tiếng.

Hấn biết bất giác trước bắt vua, chỉ cần có thể bắt lại đầu lĩnh yêu, cái khác hung khẩu cũng sẽ giải tán lập tức.

Mạnh Phàm nhanh chóng xông lên phía trước, tay phải mãnh liệt rút ra bảo kiếm, hung hăng nơi đây hướng đầu lĩnh hắc bào chém tới.

Hắc bào phía dưới ánh mắt càng thêm băng lãnh, tựa hồ cảm giác chính mình uy nghiêm lọt vào khiêu khích, hiện tại muốn tàn nhẫn đánh chết Mạnh Phàm.

Hấn xòe bàn tay ra lại đối chiến Mạnh Phàm bảo kiếm.

Nhích tới gần mới nhìn thấy, ở nơi này là thủ chương, rõ ràng chính là móng vuốt, một cái lông xù lớn móng vuốt. Móng vuốt phía đầu còn có năm đạo sắc bén móng tay, chừng chủy thủ lớn, hàn quang lập lòe, thâm vô cùng.

Bảo kiếm cùng chủy thủ móng tay đụng vào nhau, lờ ra một đạo tia lửa.

Hắc bào lại mãnh liệt chỉ điểm móng tay, thả ra một cổ to lớn chấn động chi lực đánh vào Mạnh Phàm bảo kiếm, trực tiếp thanh bảo kiếm đánh rời tay mà bay.

Mạnh Phàm thất lạc bảo kiếm, hắc bào tựa hồ cảm thấy xuất hiện có thể thừa lúc, chủy thủ đồng dạng móng tay nhanh chóng hướng phía Mạnh Phàm trái tim đào.

Chỉ nghe thấy một chút "Cạch" !

Năm cái móng tay bị dụng gãy ba cái, nguyên lai Mạnh Phàm tại ngân cân treo sợi tóc lấy ra Cửu Long Hồng Lô ngăn tại trước người. Mà hắc bào

móng tay dĩ nhiên là đâm vào hoá lò phía trên, lại trải qua kịch liệt nhiệt độ cao chút thiêu, rất dễ dàng nơi đây liền cắt đứt.

Hắc bào phần nộ mà nhìn về Mạnh Phàm, không nghĩ tới chính mình sắc bén quý báu trao lại bị bẻ gãy ba cái.

Mạnh Phàm giễu cợt nói: "Người hại ta thất lạc vũ khí, ta liền đoạn người ba cái móng tay, cái này mua bán không tính thiệt thòi."

Mạnh Phàm tiếp tục ôm Cửu Long Hồng Lô, đem lò thân nghiêng, đổ ra bốn mảnh Hỏa Long, dùng Tinh Thần lực thúc dục vào công hướng hắc bào.

Hỏa Long còn một đạt tới hắc bào trước mặt, Mạnh Phàm trước hết chịu không được hoá lò kịch liệt nhiệt độ cao, đem cái đó nhanh chóng thu hồi. Trong nội tâm không khỏi có chút oán giận nói: "Mỗi lần chỉ có thể thừa nhận hoá lò vài giây nhiệt độ cao, nhiều hơn nữa thì không chịu nổi. Chiến đấu bên trong cũng không thể chỉ đem Cửu Long Hồng Lô lấy ra đùa nghịch cái vài giây lại thu hồi đi thôi, ai, thật sự là buồn người."

Bốn mảnh Hỏa Long vây quanh hắc bào nhanh chóng xoay tròn, quay đầu phun ra một ngục không bỏ hỏa diễm.

Hắc bào một cái lách mình tránh qua, tránh né hỏa diễm, lại đem ngựa ném ngay tại chỗ. Ngựa bị Hỏa Long trong miệng hỏa diễm thôn phệ, trong chớp mắt liền hóa thành một đạo tro tàn.

"Ngọa tào! Không bỏ như vậy!" Một đám hung khẩu sợ hãi, vốn bọn họ còn muốn thừa dịp Mạnh Phàm cùng hắc bào quần chiến thì vọt tới trong thôn chém giết vài người thôn dân nhà.

Bây giờ trở về cúi đầu nghĩ, nếu là Mạnh Phàm đột nhiên cho mình tới bên trên như vậy một chút, há không phải phải chết vênh lên kiêu.

Vì vậy nhao nhao đứng ở chỗ cũ, một cử động nhỏ cũng không dám, chỉ có thể gửi hi vọng ở đầu lĩnh hắc bào đã bại Mạnh Phàm, bọn họ cũng tốt yên lòng lại đồ sát thôn dân.

Hắc bào vẫn còn ở liên tục tránh né Hỏa Long tiến công, đồng thời lách đầu vẩy đuôi, triển khai cường đại nhất công kích. Không ngừng vung ra cái tay còn lại, năm đạo hàn quang boong boong sắc bén móng tay luôn không ngừng chụp vào Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm trên cánh tay Giao Long vẫn hiển hiện, huy vũ vào nắm tay, luôn không ngừng đánh tại năm đạo sắc bén móng tay phía trên. Chỉ nghe thấy một tiếng thanh thúy xương vỡ vụn tiếng.

"Ca, ca."

Hắc bào cái tay còn lại móng tay cũng bị Mạnh Phàm sống sò đâm nói hai cây. Hắc bào một cái dừng lại, tựa hồ rất kinh ngạc Mạnh Phàm là như thế nào làm được.

Đồng thời, bốn đạo Hỏa Long thừa dịp hắc bào dừng lại nháy mắt, mãnh liệt va chạm ở trên người hắn, hóa thành một cái biển lửa đưa hắn bao vây lại.

Đầu lĩnh trên người hắc bào bị biển lửa thiêu hủy, lộ ra hắc chân thật bộ dáng.

Mạnh Phàm khiếp sợ nhìn trong biển lửa đạo thân ảnh kia.

"Dĩ nhiên là..."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chân thân bại lộ

"Yêu vậy mà lớn như vậy!"

Mạnh Phàm lần đầu tiên kiến thức đến yêu hình dạng, trong nội tâm chấn kinh rồi, cùng hắn lúc trước trong tưởng tượng rất là bất đồng.

Vị này thống lĩnh một đội hung khẩu yêu dĩ nhiên là người tướng mạo, chỉ bất quá làn da là màu vàng kim, vẫn còn ở một ít đặc thù bộ vị chiều dài cực kỳ thật nhỏ lẫn phiền. Nếu không phải tỉ mỉ quan sát đều không phát hiện được.

"Ngoại trừ làn da cùng tay bên ngoài, cái khác cùng Nhân Tộc cũng không có cái gì khác nhau a." Mạnh Phàm có một chút kinh ngạc nơi đây quan sát cái này trước mặt cái vị này yêu.

Mà hấn tựa hồ rất không thích bị người chăm chú nhìn, tại trong biển lửa phần nộ nơi đây vùng vẫy, luôn không ngừng đâm ra móng tay, đem biển lửa khởi động lần lượt loại nhỏ túi bong bóng.

"Bình thường tiểu tử, người lại sai rồi. Cái này có thể không phải Yêu tộc chân chính bộ dáng, hấn bộ dáng bây giờ là vì tốt hơn thích ứng hoàn cảnh biến hóa ra tới, đặc biệt nhân cách hóa."

"Vậy hấn bản thể đến tột cùng là cái gì yêu?" Mạnh Phàm hỏi.

"Xuyên Sơn Giáp." Tiểu Hồ Ly nói.

"Cái gì? Xuyên Sơn Giáp?"

"Đúng, hơn nữa là có được một tia bên trên Cổ Yêu Thần Huyết mạch Xuyên Sơn Giáp. Chứng kiến trên đầu của hấn nhô lên chưa, đó là thoái hóa Yêu Thần góc." Tiểu Hồ Ly chỉ vào yêu trên đầu một chút khối nhô lên, nếu không phải nhìn kỹ đều không phát hiện được.

"Đầu lĩnh!" Kia Hỏa Hung Khẩu kêu to, sợ cái này đầu yêu trực tiếp bị biển lửa cắn nuốt sạch.

Trong biển lửa đầu kia yêu trên người quang điểm nổi lên bốn phía, tựa hồ chỗ xung yếu phá biển lửa, đáng tiếc đã thất bại.

"Àm àm" một chút, thân thể của hấn như là thiêu đốt lên đồng dạng, liên tục biến hóa, thật nhỏ lần phiên không ngừng biến lớn biến nhiều, hóa thành một đầu Xuyên Sơn Giáp, hào quang hùng hực, bản nằm ở trong biển lửa, một đôi kim sắc con ngươi vô cùng lạnh lùng, sát khí rất nặng, lắc đầu vẩy đuôi, triển khai cường đại nhất công kích.

"Bình thường tiểu tử cẩn thận, hấn muốn sử dụng Yêu tộc thần thông." Tiểu Hồ Ly nhắc nhở.

Xuyên Sơn Giáp lệ khí vô cùng trọng, đậm kim sắc trên lần phiên mơ hồ trong đó còn có một tầng huyết quang, nhất định là tiến hành qua vô số sát lục, mà lại sinh ăn qua sinh linh, nhất là tàn nhẫn.

Mạnh Phàm nghĩ tới lúc trước trong thôn mất đi nửa người trên thôn dân, "Yêu tộc thích đem Nhân Tộc với tư cách là đồ ăn, sự kiện kia nhất định là nó làm."

Chỉ nghe thấy "Ong" một chút, một loại khủng bố ba động chân khai biển lửa, đầy trời Kim Sắc Quang Vũ xuất hiện, công hướng Mạnh Phàm, khí tức đáng sợ dọa người, làm cho người ta kinh hãi cùng run rẩy.

Mạnh Phàm lông tóc dựng đứng, lưng sinh ra một cỗ khí lạnh, kia Kim Sắc Quang Vũ có thể không phải cánh hoa, mà là Xuyên Sơn Giáp kim sắc lần phiên, nó vậy mà trong nháy mắt coi đầy người lần giáp, phát ra khủng bố công kích.

"Đây là thần thông, cho thấy nó một cái khác vũ khí!"

Yêu tộc chẳng những thân thể cường hãn, hơn nữa có thể đem thân thể một bộ phận hóa thành vũ khí, cùng thần thông một chỗ thi triển. Cũng tỷ như xà yêu sẽ đem còi ra xura cũ da thu thập lại, luyện chế thành pháp bảo; Hồ Yêu sẽ đem hàm răng cùng móng vuốt không ngừng cường hóa, cuối cùng cường hóa nơi này khủng bố tình trạng, có thể cùng tu sĩ cấp pháp bảo sánh ngang tình trạng.

Mạnh Phàm vẻ sợ hãi, Xuyên Sơn Giáp đầy người lần giáp đều có thể hóa thành vũ khí, hóa thành đầy trời Kim Vũ, nhìn như rực rỡ cùng mỹ lệ, thế nhưng lực sát thương lớn kinh người, cái này kỳ thật một cỗ kim sắc cuồng bạo.

Hấn cực nhanh lướt ngang, nhanh chóng tránh né, đầu đầy Kim Vũ phát uy, thật sự khủng bố.

Có thể thấy rõ ràng, kia mảnh sáng mưa rơi, kia núi đá cùng vách đá to như vậy nhất thời gồ ghề, xuất hiện lần lượt hiện rõ động, bị trực tiếp đánh xuyên.

Đây mới là đầu kia yêu thực lực chân chính, lúc trước hình người phát huy không ra năm thành thực lực, hiện tại liền yêu hình dạng liền bắt đầu phát uy.

Kim Vũ lại bị Xuyên Sơn Giáp nhanh chóng thu hồi, một lần nữa lớn trở lại.

Đột nhiên Xuyên Sơn Giáp mãnh liệt thoát ra, như một mảnh kim sắc đại dương mệnh mệnh cuộn cuộn, chấn tới một cỗ sóng lớn, phóng tới đến đây, cuộn trào mãnh liệt sục sôi. Vén vện trong chớp nhoáng này mà thôi, bên cạnh một nhóm cây cổ mộc ở nơi này chừng kim sắc sóng dữ hạ bệ gãy, mà vượt qua đi ra ngoài.

Loại cảnh tượng này kinh người, giống như kinh đào phách ngàn, núi đá, đại thụ đại đứt gãy, phóng tới trên cao, tại kim sắc thân ảnh một phen va chạm hạ bạo nói.

Một đám hung khẩu run rẩy không chỉ, nhìn thấy loại này giống như thiên uy cảnh tượng, bọn họ hung lệ tất cả đều biến mất, run cầm cập.

Xuyên Sơn Giáp con ngươi vô cùng lạnh lùng, như hai ngọn kim sắc là đèn lồng, lưu chuyển lên khủng bố quang huy, gắt gao nhìn Mạnh Phàm nhìn, sát ý kinh người.

Một cái Kim Sắc Đại Trảo mãnh liệt dò xét, dài đến mấy trượng, chụp về phía Mạnh Phàm, chấn núi đá bạo nói, cây cối như rừng bột phấn, quang huy

chối mắt, uy thế kinh người.

Xuyên Sơn Giáp đây là muốn dùng sức mạnh hung hãn thân thể nhanh chóng đánh chết Mạnh Phàm!

Mạnh Phàm không có tránh né Xuyên Sơn Giáp một trào này, trên người Giao Long vẫn rậm rạp, đồng thời Chuông Tâm Lôi đình nhảy lên, mãnh liệt hướng Xuyên Sơn Giáp lấy. Cùng cảnh bên trong, so với thân thể chỉ lực Mạnh Phàm còn không có sợ qua người đó, lưỡng trọng gia trì khiến Mạnh Phàm có thể trong chớp mắt bộc phát ra năm mươi ngựa khủng bố sức lực.

"Phanh "

Nắm tay cùng kia to lớn kim sắc móng vuốt đụng vào nhau, trong chớp mắt bạo phát ra ngập trời hào quang, cuốn hướng bốn phương. Lâm mộc bẻ gãy, loạn thạch xuyên không, mà xa xa những cái kia hung khẩu lại càng là cổ khô bay lên, kim sắc sóng khí mênh mông một mảnh, thật là khủng bố.

Cuối cùng, làm yên tĩnh hạ xuống, Mạnh Phàm lui ra ngoài vài bước mà thôi, thân thể chỉ lực cường hãn, có thể nói kinh thế, tuy nói không phải đơn thuần thân thể chỉ lực, nhưng thể đối chiến như vậy một đầu khổng lồ kim sắc Xuyên Sơn Giáp, đủ để tự ngạo. Muốn biết rõ Yêu tộc luyện thể, khác xa Nhân Tộc có thể sánh ngang, mà Mạnh Phàm vậy mà làm được cùng Yêu tộc ngang sức ngang tài.

Xuyên Sơn Giáp cử động nữa, muốn thừa dịp Mạnh Phàm thoát lực thời điểm đã bại hãn. Mãnh liệt quay người lại, một mảnh kim sắc cái đuôi quét ngang mà đến, dễ như trở bàn tay, trên đường đụng vào một khối to lớn Thanh Thạch, Thanh Thạch trực tiếp bị vỡ thành bột phấn.

Cái này một đuôi gắn chặt rút tới so với vừa rồi trào kích còn khủng bố hơn, gần như điều động Xuyên Sơn Giáp toàn thân lực lượng.

Đơn giản thô bạo cũng rất hữu lực sát thương, muốn chính là đem Mạnh Phàm rút thành thịt nát.

Mạnh Phàm còn không có ngu ngốc nơi này muốn đi cùng Xuyên Sơn Giáp đối chiến, trở nên thân thể nhẹ nhàng, như một cái linh điểu, nhanh nhẹn trở ra.

Tại rời khỏi Xuyên Sơn Giáp cái đuôi có khả năng công kích được phạm vi, Mạnh Phàm lấy ra một thanh ngân bạch sắc trường thương, trường thương đầu thương hàn quang điểm một chút, lấp lánh như sao tinh.

Đại Minh Vương thương!

Mạnh Phàm tay phải dẫn theo thần thương, thể lớn lực chìm nơi đây nhất thương đâm ra. Đầu thương đâm vào Xuyên Sơn Giáp kim sắc lân phiến phía trên, xung đột ra một đạo tia lửa. Xuyên Sơn Giáp lân phiến vô cùng cứng rắn, tâm thương đao thương kiếm kích căn bản phá không rách.

Không có chịu một chút tổn thương, hồn nhiên vô tư, loại công kích này rất khó đem cứng rắn phòng ngự đánh bại. Đây cũng là Xuyên Sơn Giáp tự ngạo át chủ bài nhất.

Nhưng Đại Minh Vương thương là tu sĩ cấp pháp bảo, từng là Tuân Tử Khanh thiếp thân vũ khí, tại hãn lúc mới sinh ra bộc phát ra óng ánh hào quang, một lần nữa thức tỉnh.

Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, "PHÁ...!"

Tinh Thần lực như như dải lụa tràn vào ngân thương bên trong.

Đại Minh Vương thương phát ra hơi hơi chấn kêu, đầu thương phụt lên ra hỏa diễm, sau đó như đâm vào đậu hũ mở ra Xuyên Sơn Giáp lân phiến, đem nó trọng thương.

Xuyên Sơn Giáp một hồi bị đau, ngựa mặt gào thét, chính mình luyện chế ra cả đời pháp bảo lại bị Nhân Tộc tiểu tặc cấp phá, còn tổn thương tới chính mình tôn quý thân thể. Phẫn nộ trong lòng không chỗ phát tiết.

Kim sắc lân phiến lại hóa thành vô số quang mưa bay múa gào thét mà đến, càng óng ánh, giống như vô số thiên thạch sao tinh tự thiên ngoại lao xuống, huyền lệ và khủng bố.

Mạnh Phàm nhanh chóng tránh né, không muốn ngạnh kháng một chiêu này.

Nhưng Kim Sắc Quang Vũ vậy mà trên không trung quẹo vào, tiếp tục hướng phía Mạnh Phàm đánh tới.

Mạnh Phàm kinh hãi, mỗi một hạt quang điểm đều là một mai sắc bén kim sắc lân phiến, có thể Xuyên Sơn liệt kim, gần như kiên không khó phá, một khi đánh trúng nhân thể nhất định sẽ lưu lại một mảnh huyết lỗ thủng, trong đó uy hiếp trình độ thậm chí so với bị đao kiếm đâm trúng còn khủng bố hơn.

Chương 73: Đại chiến Yêu tộc

Cái này Kim Sắc Quang Vũ bị Xuyên Sơn Giáp thúc dục vào công thẳng hướng Mạnh Phàm, bất luận hấn trốn đến kia cũng có thể chặt chẽ truy tung. Hơn nữa sáng mưa quá dày đặc, phủ thiên cái địa khắp nơi đều là, gần như muốn đem hấn bao phủ, bao lấy.

Mạnh Phàm đã không chỗ có thể trốn, không thể không huy vũ vào trường thương tới phòng ngự.

Trường thương bị Mạnh Phàm huy vũ thành đầy tròn, hình thành một mặt ngân sắc tấm chắn ngăn tại trước mặt. Luôn không ngừng phòng ngự vào lần phiên công kích.

Có thể kim sắc lần phiên không có lỗ không chui vào, tứ tán ra, từ bốn phương tám hướng thẳng hướng Mạnh Phàm.

Hấn phòng ngự vô cùng hết sức, luôn là hữu kim sắc lần phiên có thể đột phá hấn trường thương, hung hăng nơi đây tiến thân thể của hấn, đâm thủng thân thể của hấn. Muốn đục lỗ trường thương phòng ngự đem Mạnh Phàm xuyên qua thành cái sàng.

Đây còn là Xuyên Sơn Giáp đau lòng nó lần phiên không có mảnh liệt tiến công dẫn đến, nó muốn cứ như vậy tiêu phí ít nhất lần phiên hao tổn chết Mạnh Phàm. Muốn biết rõ nó mỗi một mảnh lần phiên đều là tiêu hao đại lượng tài nguyên mới luyện chế thành.

Kim sắc lần phiên như mưa, bay múa đầy trời, lực sát thương kinh người. Đồng thời, Xuyên Sơn Giáp lại có thể triệu hoán quay về lần phiên hộ thân, rất khó bị đục lỗ, lực phòng ngự kinh người.

"Xoẹt, xoẹt "

Sáng mưa dăng lên, chiếu nghiêng xuống.

Xuyên Sơn Giáp bỏ đi một thân kim sắc lần phiên, hiển lộ trụ lõi, thoát nhìn có chút dữ tợn. Lúc này nó không dám đến, đã không còn lần phiên phòng ngự, nó không dám vọng động. Nhưng nó tin tưởng không bao lâu nữa lần phiên sẽ đem Mạnh Phàm kích nát. Nó chút híp mắt, hàn quang lưu chuyển, lẳng lặng chờ đợi cuối cùng kết quả.

Kim Sắc Quang Vũ điên cuồng mà công kích Mạnh Phàm, cơ hồ là chỗ nào cũng có, chỉ cần Mạnh Phàm lộ ra một sơ hở hay là thoát lực, chúng liền chen chúc rồi, trực tiếp đem Mạnh Phàm bắn thành cái sàng.

Mạnh Phàm nắm lấy ngân thương gió thổi không lọt nơi đây phòng ngự vào.

Nhưng người chung quy có hết lực thời điểm, Xuyên Sơn Giáp muốn chính là tại chờ đợi Mạnh Phàm hết lực thời điểm.

Mạnh Phàm phòng ngự đột nhiên chậm nửa phần, lộ ra một tia sơ hở, Xuyên Sơn Giáp đại hi, nhanh chóng thúc dục vào kim sắc lần phiên xé mở Mạnh Phàm phòng ngự. Muốn đem hấn nhanh chóng đánh chết.

Kim sắc lần phiên tràn vào bên người Mạnh Phàm. Xuyên Sơn Giáp nhếch miệng cười to, cảm thấy Mạnh Phàm hấn phải chết.

Nhưng cũng không có xuất hiện Xuyên Sơn Giáp trong nội tâm chờ mong cảnh tượng, lần phiên vọt vào liền không đi ra, cũng không có Mạnh Phàm đầm máu cảnh tượng. Xuyên Sơn Giáp nghi ngờ chăm chú nhìn, nhưng tầm mắt bị huy vũ trường thương vật che chắn, loáng thoáng nơi đây thấy không rõ tình huống bên trong.

Trong lòng có chút cảm giác bất an. Mà khi nó kêu gọi lần phiên thời điểm, lại phát hiện không hề có đáp lại, tựa như đã đoạn điều giấy bõ, mất đi kết hợp.

"Rống!"

Xuyên Sơn Giáp sợ hãi, chính mình cả đời tâm huyết đều tại lần phiên bên trong, một khi mất đi lần phiên chính mình chẳng khác nào là bị phế hai tay. Cùng phế nhân không khác.

Đúng lúc này, Mạnh Phàm cười khê, triệt tiêu phòng ngự. Hấn một tay cầm lấy Cửu Long Hồng Lô, cái tay còn lại liều mạng phủ ở nắp lò, phòng ngừa trong lò đồ vật đào tẩu.

Xuyên Sơn Giáp phần nộ nơi đây rống to, chính mình cả đời tâm huyết cũng bị Mạnh Phàm khóa tại bếp lò trong. Liều mạng thúc dục Tinh Thần lực, muốn đem lần phiên một lần nữa gọi trở về. Thế nhưng là Mạnh Phàm chịu đựng kịch liệt nhiệt độ cao, liều mạng nơi đây phủ ở nắp lò, không cho lần phiên đào thoát.

"Vụt, vụt "

Cửu Long Hồng Lô bên trong truyền đến từng đợt va chạm chi âm, chính là lân phiến kịch liệt va chạm hoá lò đỉnh sinh ra chói tai tạp âm. Như cửu thiên lôi minh, oanh oanh nổ vang.

Cả hai lâm vào ngắn ngủi giằng co bên trong, một cái muốn triệu hoán quay về lân phiến, một cái không cho lân phiến đào thoát. Cửu Long Hồng Lô ở trong hòa điểm dậy sóng, vô số đạo Hỏa Long ở bên trong dờn sông lấp biển.

Mà Xuyên Sơn Giáp đầy người lân phiến bị Hỏa Long vây quanh, không ngừng mà hữu lân phiến mất đi sáng bóng, hóa thành kim thủy nhỏ xuống tại hoá lò thành trong phía trên. Đem trọn cái hoá lò tôn lên rạng rỡ phát quang, tựa như do thần kim chế tạo.

Bất quá mấy hơi, Cửu Long Hồng Lô bên trong liền không có phản kháng tiếng. Xuyên Sơn Giáp toàn thân lân phiến bị hoá lò trong khung bố hòa điểm hòa tan, hóa thành kim thủy.

Xuyên Sơn Giáp rốt cuộc đề không nổi chiến thắng tâm tư của Mạnh Phàm, mất đi lân phiến cũng được có nghĩa là mất đi tối cường pháp bảo cùng tối cường áo giáp. Khiến thực lực của hắn đại diệt, chỉ có thể nghĩ đến như thể nào chạy trốn.

Mạnh Phàm "Vèo" một chút vọt lên, nhanh chóng hoành không mà đến, hắn mười ngón khép lại hóa thành chưởng, nhắm ngay Xuyên Sơn Giáp, nhất thời khiến thiên địa khí cơ hỗn loạn.

"Oanh" một chút, tại trong đó chưởng ngón giữa, sương mù tán phát, kim sắc tia chớp hung hăng nơi đây bộc ra, hùng lực vô cùng, giống như Hủy Diệt Chi Quang, vừa vận một chưởng đánh vào trên đầu Xuyên Sơn Giáp, khiến nó một cái lao đảo, đầu lâu thiếu chút nữa rạn nứt, huyết tinh cuộn cuộn tuôn ra, gần như muốn một đầu vừa ngã vào bụi bặm.

Cái này quá đột nhiên, Mạnh Phàm lúc trước còn rơi vào hạ phong, nhưng bây giờ trong lúc bất chợt triển khai như vậy lăng lệ phản kích, vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, cơ hồ khiến nó vẫn lạc. bởi vì nó mất đi cường đại nhất phòng ngự, bị Mạnh Phàm một chưởng thiếu chút nữa đánh chết.

Xuyên Sơn Giáp sợ hãi, nó mất đi toàn thân lân phiến, thân thể không có phòng hộ, bị kim sắc tia chớp bộc trúng, bị thương rất nặng, phát ra mùi cháy khét.

Trước đây nó có tự tin, mặc dù phát sinh nguy cơ, nó cũng có thể nhanh chóng triệu hoán quay về lân phiến, tiến hành phòng ngự. Nhưng không nghĩ tới Mạnh Phàm vậy mà một hơi đem nó tất cả lân phiến đều lấy đi. Dẫn đến nó thực lực sụt, nó có thể nào không sợ?

Hiện tại Mạnh Phàm bắt được thời cơ chiến đấu, lại há có thể dừng tay?

"Oanh, oanh, oanh "

Bàn tay kim sắc tia chớp bay múa, Mạnh Phàm đem hết khả năng, bộc phát ra Lôi Đình Chi Lực, cơ hồ khiến cái chỗ này điện mạng rậm rạp, tất cả lôi đình đều rơi vào trên người Xuyên Sơn Giáp.

Rốt cục, Xuyên Sơn Giáp cháy đen thân thể lay động, tróc ra hạ mảnh lớn huyết nhục, thậm chí lộ ra xương trắng, lôi đình uy thế kinh người, đem nó trọng thương.

Xuyên Sơn Giáp phát ra tức giận thấp kêu, liều mạng trọng thương cũng phải đào thoát ra ngoài, đuổi ra hai cái to lớn móng vuốt trên mặt đất liều mạng (đào) bào địa muốn chạy trốn tới dưới mặt đất lại tránh né lôi đình.

Thế nhưng Mạnh Phàm há có thể khiến nó như nguyện? Há nỏm phun ra một đạo chưởng cánh tay thô Hạo Nhiên Kiếm Khí.

Hạo Nhiên Kiếm Khí vọt tới dưới mặt đất, trực tiếp đem đại địa chui ra một cái động lớn, từ bên trên xuyên qua thân thể của Xuyên Sơn Giáp, khiến nó không ngừng chảy máu.

Có thể cho dù là như vậy, Xuyên Sơn Giáp như cũ luôn không ngừng (đào) bào địa liều mạng nơi đây muốn chạy trốn.

Mạnh Phàm thật là giết mình, nhận lấy nặng như vậy tổn thương còn có thể liên tục (đào) bào nơi đây chạy trốn, xem ra yêu sinh mệnh lực thật sự là ương ngạnh. Khó trách có thể cùng từng là Ma tộc cộng đồng chủng không thể giới.

Mạnh Phàm cười hắc hắc, đem Cửu Long Hồng Lô nắp lò mở ra, lò thân nghiêng, hướng Xuyên Sơn Giáp đào ra trong động rót vào từng mảnh từng mảnh Hỏa Long.

Một mảnh lại một mảnh, một mảnh lại một mảnh.

Chỉ nghe thấy trong động truyền ra kêu thảm đầy thê lương thanh âm, mặt đất một hồi rất nhỏ chấn động, tựa hồ có đồ vật gì muốn từ lòng đất chui từ dưới đất lên mà ra.

Xuyên Sơn Giáp mới từ dưới mặt đất lộ ra đầu, Mạnh Phàm liền hướng xuống đất hung hăng một đập, trên chân Giao Long văn lấp lánh, đem sắp chui từ dưới đất lên mà ra Xuyên Sơn Giáp lại cấp đập mạnh trở về lòng đất.

"Tức!"

Xuyên Sơn Giáp phát ra một chút kêu thảm đầy thê lương.

Có thể nghe thấy được một bộ thom nức thịt quen thuộc mùi vị, liền ngay cả Tiểu Hồ Ly cũng phải nhin không được, tại Mạnh Phàm trong đầu hét lớn: "Bình thường tiểu tử, cái sẩy hồ, ta còn chưa từng ăn các-bon sẩy Xuyên Sơn Giáp nha. Hôm nay ta muốn chút no bụng có lộc ăn."

Mạnh Phàm xấu hổ, lúc này Tiểu Hồ Ly cũng có thể nghĩ ra được phương diện ăn uống.

Xuyên Sơn Giáp trên mặt đất hạ bị bị phồng thẳng tháo chạy, Cửu Long Hồng Lô bên trong hỏa diễm thế nhưng là liền nó lân phiến cũng có thể hòa tan, chứ đừng nói chi là là huyết nhục của nó.

"Chi chi!"

Nó liều mạng nơi đây thoát ra mặt đất, đồng thời phần nộ nơi đây vung ra hai tay chụp về phía Mạnh Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Trảm yêu

Xuyên Sơn Giáp toàn thân cháy đen, cái đuôi đằng sau còn có một khối bị thiêu chín hồng thịt. Vừa lao ra mặt đất, nó liền phần nộ nơi đây huy động hai cái sắc bén móng vuốt, hướng Mạnh Phàm hung hăng đánh tới.

Ngoan cố chống cự, nếu như trốn không thoát, nó liền quyết định cùng với Mạnh Phàm đồng quy vu tận. Hai cái sắc bén móng vuốt lờ ra boong boong hàn quang, lúc trước nó chính là dùng móng vuốt nhanh chóng (đào) bảo địa thậm chí ngay cả dưới mặt đất chôn dấu cứng rắn cự thạch cũng có thể một kích bẻ vụn.

Mạnh Phàm lại là không sợ, đem trong tay ngân thương hung hăng khoi mào, như một đạo ngân sắc như thiểm điện, lòi kéo cuộn cuộn Phong lôi, hướng phía Xuyên Sơn Giáp từ.

Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang.

Một chiêu này vốn là Tuân Từ Khanh chiêu bài thần thông, nhưng lúc Đại Minh Vương thương bị Mạnh Phàm thắng đi rồi, liền từ trên thân thương mình ngộ ra cái này thức thần thông. Thi triển ra thậm chí so với lúc ấy Tuân Từ Khanh còn muốn bá đạo vô cùng.

Lúc ấy Tuân Từ Khanh chỉ có thể làm được đầu thương như một vòng phá không trắng sáng, mà thân thương không thể. Mạnh Phàm lại có thể làm được đầu thương, thân thương đều tản mát ra Ngân Huy, như một vòng sáng tỏ trắng sáng, lộ ra vô thượng bá khí.

Xuyên Sơn Giáp móng vuốt còn chưa chạm được thân thể của Mạnh Phàm, ngân thương lại đã đi tới trước mặt của nó. Đầu thương lóe lên boong boong hàn quang, khiến nó da đầu run lên.

"Sát!"

Nó bị ngân thương đâm trúng phần bụng, tạng phủ lọt vào trọng thương, phát ra một đạo kinh thiên động địa gào thét cùng rên, không nghĩ tới nhân loại ti bỉ như vậy giáo hoạt, chỉ cần bắt được cơ hội, tuyệt đối sẽ hạn phóng đại, giết đến cuồng.

Minh Nguyệt Chiếu Đại Giang!

Lại là một đạo ngân thương đâm ra, lần này Mạnh Phàm nhắm ngay Xuyên Sơn Giáp đầu, muốn một kích tuyệt sát.

Xuyên Sơn Giáp biết mình hôm nay khó tránh khỏi bị sát vận mệnh, liền không hề tránh né, huy vũ vào sắc bén móng vuốt đồng dạng hướng Mạnh Phàm bụng chụp tới. Nó muốn đem Mạnh Phàm mở ngực bẻ bụng, cùng với hán đồng quy vu tận.

"Sát "

"Vụt "

Hai đạo bất đồng tiếng phân biệt vang lên, còn không đợi Mạnh Phàm cầm trong tay ngân thương hung hăng rút về, Xuyên Sơn Giáp liền ầm ầm ngã xuống đất, đầu lâu "Phanh" một chút nổ tung ra.

Mà như vậy Mạnh Phàm vậy mà đã gặp phải khủng bố tổn thương, phần bụng bị xé nứt ra một đạo to lớn lỗ hổng, không ngừng chảy máu, gần như có thể trông thấy bên trong đỏ tươi nội tạng.

Hắn xử vào ngân thương, há mồm thở dốc, như trên người không phải còn ăn mặc Từ Ngọc Nhuyễn Kim Giáp, vừa rồi Xuyên Sơn Giáp kia chút trào hạ xuống liền muốn mạng của hắn.

Sương mù tản đi, giữa rừng núi khôi phục thanh yên tĩnh, một vòng trăng sáng trên không giắt, nơi đây gồ ghề, cảnh hoang tàn khắp nơi, lâm mộc cũng bị hủy diệt rồi.

Xa xa truyền đến hừ tiếng kêu, như là rất thống khổ. Mạnh Phàm cùng Xuyên Sơn Giáp đại chiến đã lâu, đem cái này mảnh núi rừng đều nhanh san bằng, tự nhiên khiến một đám hung khẩu chịu ảnh hưởng.

Lúc Văn Vụ Tán lại, trên chiến trường tình huống trong sáng, bày khẩu từ đằng xa cự thạch đứng dậy, hướng bên này quan sát, không khỏi toàn thân lạnh buốt, tất cả mọi người ngẩn người.

Xuyên Sơn Giáp thất bại, chết ở giữa núi rừng.

Cái này đối với bọn họ mà nói, giống như một hồi tai nạn, trùng kích quá lớn, muốn biết rõ cái này đầu Xuyên Sơn Giáp tại bọn họ trong nội tâm cùng Thần Tiên tựa như, không thể chiến thắng, bây giờ lại bị một cái mười tuổi lớn hài tử chém giết.

"Người... Vậy mà giết đi nó, người đến cùng là người hay là yêu a!" Bọn này hung khẩu kêu to, biểu tình kinh khủng.

"Ta tự nhiên là Nhân Tộc. Chỉ là các người lại đánh mất với tư cách là người cơ bản nhất nguyên tắc, đánh mất nhân tính." Mạnh Phàm lạnh lùng nhìn bọn họ, trong mắt toát ra băng lãnh thần sắc.

Bọn họ mặt như màu đất, thân thể run rẩy, mất đi Xuyên Sơn Giáp che chở, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tất cả mọi người cho rằng, Xuyên Sơn Giáp không thể chiến thắng, ngồi đợi Mạnh Phàm bị cắn nuốt, có thể tuyệt đối không nghĩ tới sẽ thấy làm cho người không thể tin được kết quả.

"Ta nhận lầm, ta nhận lầm, không nên." Một cái hung khẩu toàn thân run rẩy nói, bọn họ ngày thường sát người khác thì không biết là cái gì, chỉ khi nào đến phiên chính mình đối mặt tử vong, đồng dạng sợ hãi.

"Nếu như nhận lầm hữu dụng, còn muốn pháp luật làm cái gì?" Mạnh Phàm lạnh lùng nói.

Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng. Đây là trong núi lớn cơ bản nhất nguyên tắc, thậm chí vượt qua pháp luật.

"Ta nguyện ý trả giá cả đời tới chuộc tội, ta nguyện ý đi theo tại bên người Tiểu Anh Hùng, bưng trà đưa nước, như Thiên Lô sai đâu đánh đó." Một người lúc trước kêu gào vào tới thích hung khẩu quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ nói.

"Liên cơ bản nhất nhân tính cũng không có, ta không dám lưu lại người tại bên người." Nhìn thái độ 180° lớn tương phản hung khẩu có thể, Mạnh Phàm lại không chút nào nhả ra.

"Tộc trưởng gia gia nói qua, đối với ác nhân quá tha thứ chính là tại cho dù bọn họ tiếp tục làm hại, là có nhiều người hơn chết đi." Mạnh Phàm Khinh Ngự.

Sau đó nhắc tới ngân thương, từng đạo tia sáng gai bạc trắng điểm ra, đâm thủng chúng hung khẩu đầu.

"Các người là như thế nào gặp gỡ Yêu tộc? Lại tại sao lại bán Yêu tộc làm chủ?" Mạnh Phàm huy vũ vào trường thương, không ngừng thu hoạch tánh mạng của bọn hắn.

"Nếu như ta nói ra, người là tha ta một cái mạng đi?" Còn thừa lại cuối cùng một người hung khẩu quỳ trên mặt đất, một cử động nhỏ cũng không dám.

"Sẽ không, nhưng ta có thể lưu lại người toàn thân." Mạnh Phàm lắc đầu nói.

Hung khẩu thở dài một hơi, chậm rãi nói: "Cũng không phải chúng ta phát hiện Yêu tộc, mà là Yêu tộc tìm tới cửa, yêu cầu chúng ta hầu hạ nó. Khiến chúng ta thay nó che dấu thân phận, khiến chúng ta tiến cống kim loại hiếm cùng ngọc thạch, còn muốn chúng ta mỗi ngày đưa lên đồng nam đồng nữ cung cấp nó ăn uống."

"Nói như vậy, các người lúc trước muốn bắt phụ nữ và trẻ em làm con tin chỉ là đang gạt mọi người. Những cái kia bị các người lừa gạt lại phụ nữ và trẻ em còn có bao nhiêu còn sống vào?" Mạnh Phàm cố nén phần nộ trong lòng, lạnh giọng hỏi.

"Đều chết mất. Kia yêu rất cẩn thận, sẽ chỉ ở đó ăn sau khi ăn xong mới xuất động phủ, bình thường nó đều là ở trong động phủ mật không gặp người. Cũng không biết đang làm cái gì." Cuối cùng người này hung khẩu lại cười, tựa hồ đã thấy ra hết thảy, "Ta biết mình phạm vào không thể tha thứ lỗi, hiện tại chỉ hy vọng thể lưu lại cái toàn thân. Người sẽ không đòi ý a."

"Yên tâm, sẽ không đâu." Nói xong, Mạnh Phàm đầu ngón tay liền điểm vào hung khẩu mi tâm phía trên.

Một đạo điện mang từ Mạnh Phàm đầu ngón tay hiện lên, hung khẩu ngửa mặt hướng về sau đổ xuống, giữ được toàn thân mà chết.

"Yêu tộc làm sao có thể xuất hiện ở chúng ta Nhân Tộc đại lục ở bên trên, vẫn là tại đại lục Bắc Phưong. Lần lượt đạo lý mà nói, là không nên đó a. Từ biên cảnh nơi này cái này ít nhất sắp đặt ba đạo cửa khẩu, mà lại đều đại nhân vật trấn thủ. Không nên có Yêu tộc có thể chạy trốn xa như vậy mới đúng." Mạnh Phàm lầm bầm

Làm giải quyết xong hết thảy, Mạnh Phàm thần kinh căng thẳng triệt để thả lỏng, đặt mông ngồi trên mặt đất, cuối cùng lại càng là trực tiếp nằm ở chỗ đó.

Hắn thể xác và tinh thần mệt mỏi, toàn thân là huyết, mình đầy thương tích, trên người có mấy cái lỗ máu, xương cột sống thiếu chút nữa bị vỡ gãy, trên phần bụng miệng vết thương lại càng là sâu đủ thấy xương, tại đây trận đại chiến bên trong bị thương cực kỳ nghiêm trọng, một mực gượng chống đến bây giờ.

Hắn cùng với Xuyên Sơn Giáp đại chiến mấy trăm hiệp, toàn bộ nhờ cường đại ý chí cùng với một hơi chống được hiện tại, rốt cục có thể buông lỏng. Nằm trên mặt đất gần như muốn thiếp đi.

"Tiểu Anh Hùng!"

Sau lưng thôn dân lao đến, phát ra tiếng hoan hô diệc tai nhức óc. Nếu như không phải Mạnh Phàm, bọn họ cái thôn này cũng khó chạy trốn bị đồ diệt vận mệnh.

Hiện tại hung khẩu toàn bộ bị xoắn nát, to lớn Xuyên Sơn Giáp cũng trở thành một tòa to lớn thi thể nằm trên mặt đất.

"Cái này đầu heo thật lớn a, như thế nào dài?" Hữu thôn dân tò mò đáng bên cạnh Xuyên Sơn Giáp, nhỏ giọng nói thầm.

"Ăn thịt người lớn lên đấy chứ, nếu không quay đầu lại khiến nhà của người heo vậy mà thử một chút." Bên cạnh có thôn dân trêu ghẹo nói.

"Nói càn, cái này không phải heo, rõ ràng là Xuyên Sơn Giáp. Một chú ý tới Tiểu Anh Hùng đem nó toàn thân lân phiến đều nhỏ xong đi?" Tại đây bày thôn dân xem ra là Mạnh Phàm đem Xuyên Sơn Giáp lân phiến nhỏ xuống tới lấy đi, mà không phải lân phiến chính mình bay xuống tới công kích.

"Trên người Tiểu Anh Hùng lưu lại thật là nhiều máu, nhanh đưa trong thôn quý giá nhất được liệu lấy tới, nhất định phải đem Tiểu Anh Hùng chữa cho tốt." Thôn trưởng chú ý tới Mạnh Phàm toàn thân là tổn thương, nhanh chóng phân phó thôn dân đem mang tới trong phòng, sau đó làm cho người mang tới quý giá nhất thảo dược thay Mạnh Phàm đắp lên.

Không thể không nói, cái thôn này quanh năm dừng lại ở trên núi, là có không ít hi hữu thảo dược. Vừa cấp Mạnh Phàm đắp lên. Miệng vết thương liền bắt đầu chậm chạp khép lại.

Tại miệng vết thương khôi phục ngựa, Mạnh Phàm thời gian dần qua ngủ say đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Chuyện phát y lại

Mạnh Phàm một giấc này ngủ rất say, làm tỉnh lại lần nữa, đã là ngày hôm sau hoàng hôn.

Lúc này, trong thôn mùi thịt xông vào mũi, hoan thanh tiểu ngữ, chạy trốn thôn dân đều trở về, mỗi người trên mặt đều treo sáng lạn cười.

Những cái kia thím, nãi nãi có thể, từng cái một cười không ngậm miệng được, đang tại trừng trị Xuyên Sơn Giáp huyết nhục, trong nồi hầm cách thủy vào xương cốt phát ra hơi yếu hào quang, có được khủng bố Huyết Khí Chi Lực. Những cái này xương cốt bọn họ hầm cách thủy nhanh một ngày, vậy mà đều hầm cách thủy không nát, dường như một tảng đá, nóng không bị lạnh vậy mà không bị.

Một đám hài tử lại càng là chạy tới chạy lui, gào khóc kêu, đây chính là Yêu tộc huyết nhục, ngày xưa luôn là bị những người lớn cầm yêu quái tới hù dọa chính mình, không nghĩ tới hôm nay lại lớn hơn nhanh ngón ăn.

Các thôn dân vô cùng vui sướng, khắp nơi đều là hoan thanh tiểu ngữ, ngồi vây quanh tại đồng lửa chổng chất bên cạnh, vô cùng náo nhiệt, liền chờ ăn thom nước Xuyên Sơn Giáp thịt, uống Xuyên Sơn Giáp xương cốt canh.

Mạnh Phàm hướng bọn họ mỉm cười nói: "Các ngươi cái này nồi nấu không chịu được, cầm ta tới thử xem."

Mạnh Phàm trực tiếp đem Cửu Long Hồng Lô chuyển ra ngoài, đặt ở trên đất trống, dựng lên từng ngum bát tô, ở bên trong thả bên trên Xuyên Sơn Giáp thịt cùng xương cốt.

Một một hồi, trong nồi liền bay ra nồng đậm mùi thịt mùi vị, liền ngay cả xương cốt cũng bị hầm cách thủy nát, trở thành nhũ bạch sắc xương cốt canh, mùi thơm xông vào mũi.

Các thôn dân cười đến không ngậm miệng được, chén lớn chia ăn, tuy nhiên lại buồn hờ mắt Tiểu Hồ Ly.

"Những cái này thịt cùng xương cốt canh vốn đều là ta."

Mạnh Phàm đành phải an ủi: "Cái nhỏ mọn như vậy nha. Lớn như vậy Xuyên Sơn Giáp, một mình ngươi vậy mà ăn không được a. Đoàn người có thể thay ngươi chia sẻ một chút."

"Hừ. Ăn không được ta có thể tồn lấy, đợi ta bữa sau ăn nữa không được sao." Ngươi tranh một hơi phạt tranh một nén nhang, Tiểu Hồ Ly muốn chính là tranh cái này miệng thịt.

Trong thức hải Linh Thần tiểu nhân vậy mà oa oa kêu to, biểu thị mình cũng muốn ăn.

Tiểu Hồ Ly càng thêm mất hứng, Mạnh Phàm Linh Thần tiểu nhân khẩu vị lớn đáng sợ, một người dính bên trên mười người. Dứt khoát trực tiếp chui vào trong nồi, kết hợp Xuyên Sơn Giáp thịt nuốt cả quả táo nơi đây đại khẩu nuốt luôn.

"Ta, đều là ta." Trong miệng còn không ngừng lẩm bẩm cái gì.

Thôn trưởng đã đi tới, từ trong lòng ngực lấy ra một phần bao bọc. Mở ra bao bọc, bên trong lại đều là chút trân quý thảo dược, đối với chữa thương, chữa bệnh đều hiệu quả đặc biệt.

"Tiểu Anh Hùng, thôn chúng ta lớp không có vàng bạc châu báu gì, đành phải cầm những cái này thảo dược, không thành kính ý. Hi vọng Tiểu Anh Hùng không muốn ghét bỏ."

Mạnh Phàm lắc đầu liên tục, chối từ nói: "Những cái này thảo dược quá quý trọng, cảm như bất khả, cảm như bất khả."

Thôn trưởng lại là không chút nào nhả ra, nhất định Mạnh Phàm nhận lấy những cái này thảo dược. Cuối cùng Mạnh Phàm từ chối như bất khả, cũng được nhận.

"Tiểu Anh Hùng, bằng không ngươi cũng đừng đi, lưu ở trong thôn, chúng ta hảo tửu thịt ngon chiêu đãi ngươi, trong thôn cô nương vậy mà tùy ngươi chọn. Ngươi có thể là chúng ta lớn cứu tinh a, cũng phải nhường chúng ta hảo hảo cảm tạ ngươi một chút." Hữu thôn dân gom góp qua, dò hỏi.

Mạnh Phàm lắc đầu, còn không đợi hắn giải thích, liền nghe thôn trưởng quở trách nói: "Lão Nhị, không muốn nói càn. Tiểu Anh Hùng đã đã cứu chúng ta một mạng, chúng ta sao có thể chậm trễ tiền đồ của hắn."

Lúc trước mở miệng hỏi thôn dân có chút không có ý tứ nơi đây nói lảm bảm: "Ta không phải này vì thôn suy nghĩ."

Thôn trưởng càng tức giận, duỗi ra ngón tay đốt cái mũi của hắn nắn: "Lão Nhị a, lão Nhị. Tiểu Anh Hùng là tương lai bay lượn phía chân trời long, há có thể bị nhốt tại chúng ta nhỏ hẹp trong thôn làng. Ngươi làm như vậy cùng lấy oán trả ơn có khác biệt rồi loại chuyện này ngươi trong thôn chúng ta có thể tuyệt đối nhìn như bất khả a. Việc này về sau vậy mà đừng vội nhắc lại, bằng không cẩn thận thôn phương pháp xử trí."

Thôn dân nhỏ giọng nơi đây oán trách vài câu, ngượng ngùng lui ra, không hề nhắc tới chuyện này.

"Tiểu Anh Hùng, thật sự không có ý tứ. Ta Nhị đệ hắn không hiểu chuyện, còn hi vọng ngươi ít nhiều tha thứ."

Thôn trưởng hướng Mạnh Phàm liên tục tạ lỗi, Mạnh Phàm rất đại độ nơi đây khoát tay, biểu thị không cần chú ý.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Phàm liền tại toàn bộ thôn vui vẻ đưa tiễn hạ rồi đi, dần dần tiêu thất tại sơn bên kia.

"Đại ca, nếu như ngày hôm qua ngươi mở miệng cầu Tiểu Anh Hùng lưu lại, hắn nói không chừng là đáp ứng." Tối hôm qua người thôn dân kia lại đây nơi này thôn trưởng bên người, rõ ràng có chút không phục, oán tai của hắn nhỏ giọng nói.

Thôn trưởng thở dài một hơi, "Ta lại làm sao không muốn hắn lưu lại nha. Thế nhưng là kẻ này tuyệt không phải vật trong ao, ngày sau tất là Long Đẳng với thiên. Chúng ta tại trong đó đưa hắn cưỡng ép lưu lại, chẳng kết cái thiện duyên."

Thôn dân thở dài một hơi, có chút đau lòng nói: "Ai, chính là đáng tiếc những cái kia trăm năm dược linh thảo dược. Những cái kia thể nhưng là hiếm thấy hiếm có quý báu thuốc a."

Thôn trưởng nhắm mắt theo đuôi nơi đây quay về phòng của mình, đối với hắn vẫy vẫy tay, đem chiêu vào phòng, "Lão Nhị, ngươi biết Tiểu Anh Hùng đem qua giao cho ta vật gì không?"

"Cái gì?"

"Cái này."

Thôn trưởng từ trong lồng ngực móc ra một cuốn bản đồ, bằng đặt lên bàn.

Thôn dân gần như điên nơi đây nằm lên trên bàn bản đồ, cẩn thận từng li từng tí nơi đây mở ra, khiếp sợ nói: "Thiểm Điện Kiếm Pháp! Đây là pháp môn tu luyện! Đây chính là vạn lượng hoàng kim vậy mà không đổi được bảo bối a!"

Thôn trưởng tựa ở trên mặt ghế, điềm đi đường bộ khỏi lửa hung hăng nơi đây hít một hơi, "Đâu chỉ là vạn lượng hoàng kim, chính là còn có chúng ta toàn bộ thôn vậy mà xa xa không đủ."

Thôn dân thần sắc có chút tham lam nói: "Vậy càng hẳn là giữ hẳn lại, nói không chừng trên người hẳn còn có bảo bối như vậy."

Thôn lại là khoát tay, ý bảo lưu lại Mạnh Phàm chuyện này đừng vội nhắc lại.

"Không phải khả năng, mà là khẳng định. Tối hôm qua hẳn rất tùy ý nơi đây cột cho ta. Giống như là bình thường sử dụng hết giấy vệ sinh đồng dạng không do dự chút nào."

Thôn dân chút hướng mới khôi phục lại, ủ rũ nói: "Thế nhưng là một thanh bảo kiếm vậy mà giá cả xa xỉ, bằng thôn chúng ta lóp tài lực căn bản mua không nổi vài thanh tốt bảo kiếm. Cũng không thể khiến đại gia hỏa dùng một kiếm a."

Thôn trưởng duỗi ra ngón tay chỉ góc hẻo lánh.

Thôn dân bên mặt nhìn, chỉ thấy góc hẻo lánh vụn vặt lẻ tẻ nơi đây chất đồng nước cờ mười chuôi mới tinh bảo kiếm.

"Những cái này bảo kiếm hẳn cho thấy rất tùy ý nơi đây cột cho ta, tựa như nhìn đồng nát sắt vụn đồng dạng, cảm thấy mang tại trên thân thể ngại trọng." Lão Thôn Trưởng rút vào thuốc lá rồi, giả trang trấn định.

"Cho nên người bây giờ còn cảm thấy chúng ta mua bán thua lỗ đi?" Thôn trưởng rất có thâm ý mà hỏi, "Vậy chút thảo dược đích xác trân quý, thế nhưng là lưu ở trong thôn cũng chỉ có hư thối có mùi vận mệnh. Hiện tại đổi được những cái này tài nguyên, nhất định lấy trợ thôn chúng ta lóp lớn lên, thậm chí khả năng khiến chúng ta đi ra cái này mảnh đại sơn. Không cần tái thể thay chịu được giữa rừng núi âm thấp chi khí."

Thôn dân liên tục gật đầu, trong nội tâm đối với thôn trưởng sùng bái tình cảnh đã không lời nào có thể diễn tả được.

Thôn trưởng còn nói thêm: "Người lập tức đi tìm họa sư, đem Tiểu Anh Hùng bức họa họa hạ xuống, sau đó treo ở bên trong Từ Đường. Ta tin tưởng chờ hẳn thành rồng về sau nhất định còn có thể trở về nữa. Khi đó lại nhìn thấy trong đường bức họa, tất sẽ nhớ tới cùng thôn chúng ta lóp nhân duyên, ban thưởng vô thượng ân huệ cùng vinh quang."

Thôn dân đã đối với thôn trưởng hoàn toàn tin phục, thả ra trong tay bản đồ, chạy ra đi tìm họa sư.

Thôn trưởng thì an tĩnh nơi đây đi trong phòng thôn vân thổ vụ, từng miếng từng miếng nơi đây lấy ra vào chính mình thuốc lá sợi, nỗ lực khiến tâm tình bình phục lại.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Tiểu Ngũ Lang

Mạnh Phàm tại giữa rừng núi được rồi hai ba ngày, rốt cục trông thấy một tòa thành trì. Tường thành toàn thân thiết hắc, như tinh thiết đúc thành, cao trăm trượng, che lại nội thành kiến trúc. Tường thành bị một đạo chặt vật chặt đường sông bao vây, đường sông bên trên mang lấy vài toà Tiểu Mộc kiều, trên cầu không ngừng có người đi đường mặc tới bước đi, hối hả, rất náo nhiệt.

Đến gần thiết hắc sắc thành trì, Mạnh Phàm ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy tường thành chỗ cao nhất treo một khối thiết biển, phía trên dùng nước thép đúc thành khí thế to lớn ba chữ lớn —— **Tương Dương Thành**.

Tương Dương Thành như một mảnh hắc sắc Cự Long nằm ở Nhân Tộc đại lục Bắc Phương biên thủy, là kế chấn thành Bắc về sau đạo thứ hai cửa khẩu. Nếu như ai ngờ từ Bắc Phương tiến nhập Nhân Tộc đại lục nội địa phải trải qua Tương Dương Thành.

Đồng dạng, Trương Dương Thành so với chốn thành Bắc còn muốn lớn hơn vài lần, trong đó vật tư dồi dào, Binh Mã Cường hung hãn, Thành chủ lại càng là một vị chìm đắm Linh Thần Cảnh nhiều năm tu sĩ, tin đồn Trương Dương Thành Thành chủ tùy thời có thể đột phá Linh Thần Cảnh đạt tới cảnh cao cảnh giới, chỉ là hấn cảm giác mình tại Linh Thần Cảnh còn có khiêm khuyết, cho nên dưới áp chế đột phá xúc động, muốn đem Linh Thần Cảnh tu đến cực hạn.

Mạnh Phàm vừa mới bước vào Trương Dương Thành, liền hiểu rất rõ, bất luận là đóng giữ Vệ Binh hay là việc buôn bán từ điểm lão bản, vậy mà đều là Tăng Thần Cảnh tồn tại. Nguyên bản hi hữu Tăng Thần Cảnh vậy mà tại Trương Dương Thành như thế nát đường cái, liền ngay cả bưng trà đưa nước Tiểu Tư đều Uẩn Linh Cảnh trung kỳ tu vi.

Cũng khó trách Xuyên Sơn Giáp tình nguyện trốn ở trong núi vậy mà không muốn tới gần Trương Dương Thành.

"Tiểu ca, lần đầu tiên tới Trương Dương Thành đi? Cần hướng dẫn du lịch, khuôn vác, tùy tùng đi?" Một người cơ bắp nam tử tới gần Mạnh Phàm, nhiệt tình hỏi.

"Trương Dương Thành thật lớn, đường đi vậy mà rắc rối phức tạp, nếu là xông loạn chẳng những chậm trễ thời gian, nếu không cẩn thận đi vào nhà ai cô nương trong khuê phòng, Tiểu ca sợ là mọc ra mười cái miệng cũng nói không rõ."

"Ta là Trương Dương Thành người địa phương, ở chỗ này được có mười bảy mười tám năm. Không nói mỗi con đường cũng có thể nhớ kỹ trong lòng, đại bộ phận địa điểm có thể nói là rõ như lòng bàn tay. Nhà ai từ điểm đồ ăn ngon, nhà ai khách sạn tiện nghi lại thoải mái, nhà ai cửa hàng không ngoài hồ tới hồ, nhà ai nơi giao dịch có bảo bối, những ta này cũng biết. Tiểu ca nhất định cần một cái ta như vậy hướng dẫn du lịch năng lực chuyển đi này không tệ. Quan trọng nhất là tiện nghi, một ngày vền vẹn cần một trăm mai đồng tiền."

Mạnh Phàm bước chân một hồi, liếc mắt bên cạnh nam tử cơ bắp liếc một cái, mười bảy mười tám tuổi tuổi tác chỉ có Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ tu vi, nếu như không có thiên đại kỳ ngộ cuộc đời này liền muốn bị nhốt tại Uẩn Linh Cảnh không hề có đột phá.

"Thật sự có người nói như vậy thần?" Hỏi hấn.

"Tự nhiên, ta Tiểu Ngũ Lang tại Trương Dương Thành coi như là tiếng tăm lừng lẫy." Nam tử cơ bắp vỗ vỗ bộ ngực cam đoan nơi này.

"Vậy ta hỏi người, phủ thành chủ là ở đâu cái phương vị?"

Mạnh Phàm nhìn hấn một cái, phát hiện nam tử cơ bắp toàn thân hơi hơi chấn động một chút.

"Tiểu ca, hỏi cái này làm cái gì?" Nam tử cơ bắp có chút khản trương mà hỏi.

Mạnh Phàm trong lúc nhất thời đầu óc không thông, chẳng lẽ là mình chỗ nào nói sai đi?

"Chỉ là hỏi một chút, chẳng lẽ người không biết?" Mạnh Phàm hỏi đáp.

"Tự nhiên biết, chỉ bất quá..." Nam tử cơ bắp muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn còn quyết định nói ra, "Chỉ bất quá Tiểu ca vừa lên tới liền hỏi phủ thành chủ vị trí, làm cho người ta không khỏi nghĩ đến vài ngày trước đạo tặc chấn thành Bắc phủ thành chủ kẻ trộm. Để cho kẻ trộm là một vị mười mấy tuổi lớn Tăng Thần Cảnh tồn tại."

"Còn có việc này? Ta những ngày này một mực ở trên núi ghé qua, chưa từng đề cho." Mạnh Phàm mặt không thay đổi nói.

Nam tử cơ bắp rõ ràng có chút sợ hãi Mạnh Phàm, vội vàng khoát tay nói: "Tiểu ca, người cái này đơn sinh ý ta không làm được, người hay là thay người khác a."

Nam tử cơ bắp trong mắt có một tia sợ hãi, Liên Thành chủ cũng dám trêu chọc gia hỏa, chính mình hay là cách xa một chút tương đối.

"Hôm nay nếu người là rồi đi ta ba bước cự ly, kết cục chính là chết." Mạnh Phàm lạnh lùng nói, thế nhưng trên mặt lại là chất đầy nụ cười, dường như cùng nam tử cơ bắp rất quen lạc đồng dạng.

Nam tử cơ bắp dừng bước.

"Tiểu ca, người liền phát phát từ bị, coi ta là cái rắm cho a. Ta cam đoan sự tình hôm nay ta tuyệt sẽ không nói ra ngoài." Nam tử cơ bắp sắp khóc, chính mình hôm nay như thế nào xui xẻo như vậy, vậy mà trên quán loại sự tình này.

"Ta nói, nếu là rồi đi ba bước cự ly chính là chết. Không cần đi thử rồi cuộc là chân của người nhanh hay là kiếm của ta nhanh. Ta tin tưởng người cho thấy người thông minh, chỉ cần đợi ta làm xong việc, liền thả người rồi đi." Mạnh Phàm một mình đi ở phía trước, mà nam tử cơ bắp đuổi theo sát, không dám rời đi ba bước cự ly.

"Làm việc! Không muốn a, hảo hán, ta trên có già dưới có trẻ. Loại chuyện này không muốn liên lụy đến ta à!" Nam tử cơ bắp gan đều nhanh dọa phá, làm việc? Nhất định là muốn đi phủ thành chủ làm việc, nếu hấn bị Thành chủ bắt được, mình cũng khó tránh khỏi tông phạm tội danh. Đến lúc sau liền mọc ra một trăm há mồm cũng nói không rõ.

Mạnh Phàm trực tiếp cho hấn một cái bạo lật, "Phí nói cái gì, ta nói muốn đi làm chuyện gì sao? Lại, trước cấp ta tìm khách sạn ở lại."

Nam tử cơ bắp không dám lãnh đạm, dẫn Mạnh Phàm mặc qua mấy con phố nói, đi đến một chỗ cự ly phủ thành chủ không tính rất xa khách sạn. Ở chỗ này thuê gian phòng ốc, đi vào hắt đầy ra cửa sổ. Cửa sổ vừa vặn đối với phủ thành chủ, lớn như vậy phủ thành chủ từ nơi này nhìn sang vừa vặn có thể thu hết vào mắt.

Nam tử cơ bắp thay Mạnh Phàm chuẩn bị được hết thảy, lúc này mới nhìn hắt nói: "Từ nơi này có thể trông về phía xa phủ thành chủ, nếu là thị lực người tốt thậm chí có thể trông thấy bên trong bố phòng." Nam tử cơ bắp quan niệm bảo thủ nơi đây cho rằng Mạnh Phàm nói làm việc là chỉ lại phủ thành chủ làm việc, cho nên dẫn hắt đi tới nơi này vị trí khách sạn, "Hơn nữa nơi này rời xa phố xá sầm uất, hoàn cảnh thanh nhã, khó khăn khiến cho Vệ Bình chú ý."

Nam tử cơ bắp hắt không thể đập chính mình một cái miệng rộng lớn, bản thân bây giờ nhìn chuyện riêng cùng tông phạm có gì khác biệt.

Mạnh Phàm thâm ý sâu sắc mà nhìn nam tử cơ bắp, mở miệng hỏi: "Người tên là gì?"

Nam tử cơ bắp nôm nớp lo sợ hồi đáp: "Ta là Phòng Ngũ, hàng xóm láng giềng thích gọi ta là Tiểu Ngũ Lang. Mong tưởng là có thể đủ tại Trương Dương Thành có được năm phòng nhỏ."

Mạnh Phàm che miệng mà cười, mong tưởng là có được năm phòng nhỏ, cùng danh tự rất đáp nha.

"Tu vi của người là chừng nào thì bắt đầu không hề tiến bộ?" Mạnh Phàm hỏi.

Phòng Ngũ có chút xấu hổ hồi đáp: "Ngay tại mấy năm gần đây. Ta đạt tới Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ về sau liền không còn có tiến bộ. Ngay từ đầu, ta vậy mà thử lại trùng kích Tầng Thần Cảnh, thế nhưng là liên tục đã thất bại bốn năm lần, liền buông tha."

Mạnh Phàm gật đầu, Phòng Ngũ đích căn cốt không được tốt lắm, thậm chí chỉ có thể tính vượt được hạ đẳng, có thể tu luyện tới Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ đã là rất không dễ dàng, chắc hẳn cho thấy ăn thật lớn đau khổ, bỏ ra thật lớn nỗ lực.

"Nói thật cho người biết. Thiên tư của người rất kém cỏi, hơn nữa tuổi tác cũng lớn, căn cốt đã thu nạp. Rất có thể về sau sẽ bị hạn chế tại Uẩn Linh Cảnh. Cả đời không thể đột phá." Mạnh Phàm ăn ngay nói thật, cũng không chuẩn bị lừa gạt Phòng Ngũ.

Phòng Ngũ tựa hồ là nghe thói quen cái này, có chút thất lạc nơi đây cúi đầu xuống, "Ta biết, trước kia phủ thành chủ chiêu binh thời điểm cũng đã nói, ta không thích hợp tu đạo. Hay là làm người bình thường tốt nhất."

Phòng Ngũ không có cam lòng, tại xã hội này, không có thực lực lại không có địa vị, không có người đó cùng người thảo luận nhân quyền. Trách cứ cường giả không thể khi dễ kẻ yếu.

Mạnh Phàm mỉm cười mà nhìn hắt, bình tĩnh nói: "Nếu như ta cho người biết, ta có thể đủ khiến người đột phá nha."

"Ta có thể khiến người đột phá." Những lời này như một đạo trời hạn lời phách tại Phòng Ngũ trong lòng, khiến hắt có chút miệng đắng lưỡi khô.

Mạnh Phàm tiếp tục nói: "Đương nhiên bây giờ còn làm không được. Chỉ cần đợi ta xong xuôi chuyện này, liền có nắm chắc khiến người đột phá Uẩn Linh Cảnh, trở thành Tầng Thần Cảnh tồn tại, thậm chí về sau trở lên một tầng lầu cũng nói bất định."

Phòng Ngũ tựa hồ lâm vào trong mâu thuẫn, đến cùng có nên hay không tin tưởng trước mặt mười mấy tuổi lớn thiếu niên nha. Nói hắt lừa đảo rồi lại không giống, chẳng lẽ hắt thật sự có biện pháp để mình đột phá đến Tầng Thần Cảnh đi? Thế nhưng là Liên Thành phủ chủ thân y đều không thể làm gì, nói mình cái này sinh không có duyên với Tầng Thần Cảnh, hắt vậy mà hết cách xoay chuyển.

Chẳng lẽ mình hắt là tin tưởng một cái vừa gặp mặt thiếu niên đi?

"Làm sao có thể, liền một thân y cũng không có cách nào để ta đột phá, người dựa vào cái gì nói vậy chúng." Phòng Ngũ động dung, đành dậm trong nội tâm nhiều năm oán khí rốt cục bạo phát ra.

Vì đột phá, Phòng Ngũ thử qua vô số chủng phương pháp, thế nhưng là đều đã thất bại. Nhưng bây giờ có một thiếu niên rất nhẹ nhàng nơi đây tự nói với mình hắt có thể làm được, điều này chẳng lẽ chính là trời cao an bài?

Mạnh Phàm không nhanh không chậm nơi đây mở miệng nói: "Ta mới vừa nói, hiện tại ta còn làm không được. Nhưng đợi ta làm chuyện riêng, liền có nắm chắc giúp người đột phá."

Tựa hồ là sợ Phòng Ngũ không tin, Mạnh Phàm còn tận lực giải thích: "Kỳ thật có rất nhiều người là bởi vì căn cốt hạn chế bị nhốt tại một cái cảnh giới rất nhiều năm, thậm chí cả đời. Nhưng cũng không phải thật sự hết cách xoay chuyển. Tựa như Yêu tộc có thể dùng đốt huyết thuật nóng vội, cưỡng ép làm cho người ta đột phá; tựa như Ma tộc có thể thôn phệ sinh linh tinh khí, tới nghịch chuyển Tiên Thiên tiến hành đột phá; còn có Thần Tộc, bọn họ có Long Huyết Đan tới giúp đỡ tộc nhân đột phá."

"Nhưng loại thứ nhất phương pháp quá hao tổn sinh mệnh, loại thứ hai Thái Âm độc dễ dàng lọt vào toàn bộ chủng tộc vây giết, loại thứ ba quá đắt ngay cả ta vậy mà không có biện pháp." Những cái này đều là Tiểu Hồ Ly báo cho Mạnh Phàm, cũng không phải nói cần. "Cho nên cái này ba loại phương pháp ta cũng không chuẩn bị dạy người."

Phòng ngũ tâm đầu mát lạnh, có chút tiết khí, nghĩ thầm nói: "Nói xong lời cuối cùng không còn không có biện pháp đột phá nha."

Mạnh Phàm mỉm cười, tiếp tục mở miệng nói: "Ngoại trừ cái này ba loại phương pháp, vậy mà không phải là không có loại thứ tư. Về phần cái này loại thứ tư nha, tạm thời vẫn không thể bảo cho người."

Tựa như ngâm nước người bắt lấy cuối cùng một cọng rom, Phòng Ngũ tiếng lòng bị Mạnh Phàm động đến, liều mạng mà nghĩ phải bắt được cơ hội này, "Công tử, chỉ cần có thể để ta đột phá, ta nguyện ý làm bất cứ chuyện gì. Cho dù là lại phủ thành chủ trộm đồ vật."

Mạnh Phàm thưởng hân một cái bạo lật, cười mắg: "Ai nói muốn đi phủ thành chủ trộm đồ vật a người đi trước đem Nhân Tộc đại lục địa đồ hết thấy mua một phần trở về."

Hắn hiện tại dở khóc dở cười, Phòng Ngũ cảm thấy mình muốn đi đạo tặc phủ thành chủ. Khiến cho dường như chính mình là giang dương đại đạo (hải tặc) đồng dạng. Phủ thành chủ là tốt như vậy trộm đi? Nếu như không phải Thành chủ vừa vận không ở, chính mình là Liên Thành phủ chủ đại môn vậy mà không dám tiến.

Rốt cuộc tu sĩ đối với mình bây giờ đây chính là gần như vô địch tồn tại, một tay liền có thể bóp chết chính mình.

Phòng Ngũ xoa xoa đầu, có chút nghi ngờ nói "Lớn hơn lục địa đồ làm cái gì?"

"Son nhân tự có diệu kế." Mạnh Phàm thần bí cười cười, thúc giục Phòng Ngũ nhanh mua địa đồ.

Đội Phòng Ngũ sau khi rời đi, Tiểu Hồ Ly bay ra, ngồi ở Mạnh Phàm đầu vai.

Mạnh Phàm nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhìn hồi hã đám người, có chút không yên lòng mà hỏi: "Người thật sự có nắm chắc giúp hắn đột phá?"

Tiểu Hồ Ly liếm liếm móng vuốt, nhàn nhạt nói: "Vậy là tự nhiên, muốn biết rõ đây chính là Đại Đế bảo tàng. Dù cho chỉ là một cái số lẻ đều đầy đủ hắn hưởng thụ cả đời."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Tiểu Đào Hồng

Phòng Ngũ mua địa đồ liền vội vàng trở lại khách sạn, đem địa đồ giao cho Mạnh Phàm.

"Nhân Tộc đại lục quá bao la, ta chỉ mua được Bắc Phương Đại Lục địa đồ."

Mạnh Phàm nhẹ gật đầu, Bắc Phương Đại Lục địa đồ hắn là đủ rồi. Rốt cuộc hai tờ da dê Tàng Bảo Đồ đều là đang đến gần tới phương Bắc cực vực phát hiện, nói rõ Đại Đế này lăng mộ cũng được tại Nhân Tộc đại lục Bắc Phương.

Hắn đem địa đồ mở ra, lần đầu tiên phát hiện nguyên lai Nhân Tộc đại lục vậy mà bát ngát như thế, chính mình cư trú cũng chỉ là một góc hẻo lánh mà thôi, tại trên địa đồ liền một phần mười đều chiếm không được. Đây vẫn chỉ là Bắc Phương địa đồ đâu, vèn vèn chỉ là Nhân Tộc đại lục bốn phương nhất.

Mạnh Phàm trong lòng nói "Tiểu Hồ Ly, người nói Thần Tộc đại lục cũng có như thế nào rộng lớn đi?"

Tiểu Hồ Ly lại không tức giận nói: "Thiệt, Nhân Tộc đại lục làm sao có thể cùng Thần Tộc đại lục so sánh. Chỉ là chúng ta Cửu Vĩ thần hồ nhất tộc có cực vực liền có thể chống đỡ vượt được Nhân Tộc Bắc Phương một nửa. Chứ đừng nói chỉ là còn có cái khác mấy trăm cái Thần Tộc lãnh địa."

Mạnh Phàm trong nội tâm thầm giật mình, Thần Tộc không hổ là thống trị Tổ Tinh chủng tộc, có cực vực dĩ nhiên là Nhân Tộc mấy nghìn gấp mười.

"Công tử, lại phủ thành chủ không phải hắn là cần phủ thành chủ địa đồ cùng bố phòng đồ đi? Vì cái gì cần Nhân Tộc đại lục địa đồ a." Phòng Ngũ không hiểu hỏi.

"Công tử, ta vừa rồi thuận tiện đem phủ thành chủ Địa phủ cùng gần nhất mấy ngày nay bố phòng đồ vậy mà mua về tới. Người cần tham khảo một chút không?"

Mạnh Phàm thật sự là xấu hổ, Phòng Ngũ làm sao lại một lòng cho là mình sẽ đi phủ thành chủ trộm cắp nha.

"Mục tiêu của chúng ta lần này không phải phủ thành chủ, mà là nơi này." Mạnh Phàm chỉ vào trên bản đồ biểu thị ra một tòa cổ di tích, khẳng định nói.

Cổ di tích tại trên địa đồ vị trí cách Trương Dương Thành cũng không xa, chỉ cần xuyên việt vài tòa sơn mạch cùng mấy cái đại hà. Nhưng muốn biết rõ vọng sơn bào tử mã, chân thật cự ly sợ là cực kỳ xa xôi.

"Thần Vũ Linh?" Phòng Ngũ nhìn địa đồ nghi ngờ nói nói, "Đề cho ta qua Thần Vũ Linh, nghe nói năm mươi năm trước từng có thần quang tại nơi này bạo phát, như rồng thăng thiên, thậm chí kinh động đến trong hoàng thành đại nhân vật."

"Thế nhưng là cuối cùng cũng không thể phát hiện cái gì, tất cả ô mĩ vọng mà đến người cuối cùng đều thất vọng mà về. Thần Vũ Linh thời gian dần qua cũng được không người hỏi thăm. Công tử chẳng lẽ là muốn đi nơi nào?"

Thần Vũ Linh bộ dáng cực giống một đầu ngựa mặt rít gào Cự Long, uốn lượn tại Nhân Tộc Bắc Phương Đại Lục phía trên. Trong đó có vô biên vô hạn viễn cổ rừng rậm, đã thủ chiếm giữ, Liều không có người ở, có thể nói là hung hiểm vạn phần.

Mạnh Phàm có chút kích động gật đầu, tuy trên bản đồ biểu thị Thần Vũ Linh cùng tám da dê bên trên hơi có bất đồng, có lẽ một ít chỗ đặc thù như cũ thể phân biệt ra hai nơi xác thực là cùng một địa phương.

"Thần Vũ Linh cự ly nơi đây vậy mà không tính xa xôi, ước chừng nửa tháng đường xe. Công tử, xin chờ một chút, ta cái này lại an bài. Chuẩn bị tốt xe ngựa cùng lương khô, nhanh nhất tại buổi sáng ngày mai liền có thể xuất phát." Phòng Ngũ không biết Thần Vũ Linh vì cái gì hấp dẫn Mạnh Phàm, thế nhưng vì có thể đột phá, hán quyết định đánh cược một lần.

Hơn nữa, cái này có thể so sánh đạo tặc phủ thành chủ muốn an toàn nhiều. Đương nhiên, đây cũng chỉ là hán bây giờ ý nghĩ, chờ đến Thần Vũ Linh hán cũng sẽ không cho rằng như vậy.

Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới tờ mờ sáng, Phòng Ngũ liền bị Mạnh Phàm đánh thức.

"Tiểu Ngũ Lang, thời gian không còn sớm. Chúng ta nên động thân."

"Hà?" Phòng Ngũ nhào nặn khai mở nhập nhèm mắt buồn ngủ, còn có chút mộng bức. Đẩy ra cửa sổ, phát hiện liền thái dương đều còn không có hoàn toàn dâng lên, "Công tử, liền gà trống cũng còn một tỉnh. Thật sự có tất yếu sớm như vậy khởi hành đi? Chúng ta cũng không kém cái này nhất thời a."

"Người đến cùng còn muốn không muốn đột phá?" Mạnh Phàm quát hỏi.

"Nghĩ, nghĩ." Phòng Ngũ giống như là cấp máu gà, từ trên giường nhảy dựng lên, nhanh chóng rửa mặt, đem ngày hôm qua chuẩn bị cho tốt xe ngựa khiên ra ngoài.

"Công tử mời ngồi đằng sau, ta tới là công tử lái xe."

Phòng Ngũ rất tha thiết nơi đây khiến Mạnh Phàm ngồi vào phía sau xe ngựa, chính mình thì mang lấy xe ngựa hướng cửa thành mà đi. Xe ngựa mặc dù hơi có lắc lư, so với bộ hành muốn thoải mái nhiều, còn có thể ngồi ở bên trong tu luyện. Có thể nói là chạy đi, tu luyện hai không làm.

Chưa từng nghĩ, được rồi bất quá một nén nhang công phu, còn một ra khỏi cửa thành, xe ngựa liền ngừng lại.

Mạnh Phàm vốn đi trong xe ngựa tu luyện, bây giờ lại bị thanh âm huyền não chỗ quấy rầy. Từ trong xe đi ra, nói "Chuyện gì xảy ra?"

"Công tử, là phủ thành chủ Nhị thiếu gia uống rượu say tẩu, ngăn ở trước xe ngựa mặt bằng không thì đi." Phòng Ngũ có chút đau đầu nói.

Không nghĩ tới đi sớm như vậy hay là gặp được phiền toái.

Mạnh Phàm xuống xe ngựa, vừa vận trông thấy một người mười lăm mười sáu tuổi tuổi trẻ thiếu niên đầy người mùi rượu đổ lại tại trước xe ngựa.

"Nhị thiếu gia, chúng ta cần phải đi, bằng không thì đại lão gia trở về phát hiện người không tại trong phủ, chắc chắn giận giữ lôi đình." Say khướt thiếu niên bên người còn có hai người tới tở theo bên người liên tục mà khuyên.

"Không cần người lo. Hôm nay ta cao hứng, muốn hảo hảo cùng Tiểu Đào Hồng nói một chút." Phủ thành chủ Nhị thiếu gia ôm xe ngựa liều mạng nơi đây lay động, còn không ngừng nơi đây gào lên: "Tiểu Đào Hồng, người tại sao không nói chuyện, là không phải không cao hứng a. Không có việc gì, hôm nay công tử không đi, lưu lại cùng người."

Mạnh Phàm cho thấy một hồi đầu lớn, không nghĩ tới gặp được danh hán tử say, hay là phủ thành chủ Nhị Công Tử.

"Vị công tử này. Phiền toái người qua một bên lại đập Tuý Quyền được không, không nên cản chúng ta ra ngoài." Mạnh Phàm vỗ vỗ phủ thành chủ bờ vai Nhị Công Tử, nhắc nhở.

"Lớn mật!" Đột nhiên hai người tới tở từ phía sau nhảy ra ngoài, "Đem tay bản thủ của người từ chúng ta công tử trên người lấy ra. Chúng ta công tử muốn làm gì liền làm cái đó, còn chưa tới phiền người để giáo huấn."

Lại là một đám đầu bị con lừa đề tên khốn, Mạnh Phàm trong lòng nghĩ nói.

Không có để ý hai người tôi tớ, Mạnh Phàm trực tiếp một tay cầm lấy uống say Nhị Công Tử cổ áo đưa hấn vắn, tiện tay vứt xuống ven đường.

Phòng Ngủ thấy hải hùng khiếp vía, nhìn chung quanh, sợ đem Vệ Binh hấp dẫn.

"Làm càn! Cũng dám như thế thô lỗ đối đãi phủ thành chủ Nhị Công Tử, ta xem ngươi cánh tay này là không muốn." Hai người tôi tớ âm thanh lạnh lùng nói, huy vũ vào nắm tay hướng trên mặt của Mạnh Phàm đánh tới,

"Thật bá đạo nô bộc! Xem ra bình thường vậy mà không ít làm ác a." Mạnh Phàm sinh lòng tức giận, không nghĩ tới cái này hai người tôi tớ cáo mượn oai hùm, vậy mà khi dễ nơi này trên đầu mình tới.

"Vô tri phế vật, chết đi!" Hai người tôi tớ đều có Tàng Thần Cảnh sơ kỳ tu vi, cho nên rất suồng sã tứ phía hướng Mạnh Phàm công tới, muốn một quyền đem đánh ngã.

Quyền phong từng trận, chính là cơ sở thần thông Hồ Khiếu quyền. Không nên coi thường Hồ Khiếu quyền loại cơ sở này thần thông, tin đồn từng có thiên kiêu đem Hồ Khiếu quyền tu luyện tới cực hạn, một quyền có thể đánh nổ một tòa núi nhỏ.

Ngày nay hai người tôi tớ lấy Tàng Thần Cảnh tu vi thúc dục Hồ Khiếu quyền, mặc dù không có được phá sơn chi uy, lại cũng rất kinh khủng. Một quyền hạ lại đủ để cắt đứt xương cốt.

Hai người tôi tớ phối hợp nơi đây hết sức ăn ý, một cái đánh chính diện Mạnh Phàm, một cái khác từ bên cạnh phong tỏa Mạnh Phàm đường lui.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Ngạo mạn tôi tớ

"A, a" hai đạo nhẹ vang lên, Hồ Khiếu Quyền còn chưa tiếp xúc đến Mạnh Phàm liền bị ngăn ở không trung.

Mạnh Phàm hai tay qua ngực giao nhau, lấy "Xiên" hình chữ vững vàng tiếp được hai người tôi tớ Hồ Khiếu Quyền.

"Đây là Hồ Khiếu Quyền đi? Yếu đuối, ta xem không bằng đổi tên gọi mèo kêu quyền được rồi." Mạnh Phàm cười nhạo nói.

Hai người tôi tớ đánh ra Hồ Khiếu Quyền quả thực không kém, quyền phong từng trận, có Mãnh Hồ rít gào chi uy. Nếu là gặp gỡ người bình thường sớm đã bị một quyền đập thổ huyết bay ngược. Chỉ tiếc bọn họ đá trúng thiết bản, Mạnh Phàm thực lực càng cường đại hơn, xa không phải Tàng Thần Cảnh sơ kỳ tu sĩ có thể đối kháng.

Giao nhau song trường lóe ra một hồi điện mang, có Lôi Đình Chi Lực tại lòng bàn tay bạo phát.

Hai người tôi tớ trong nội tâm thầm kêu không tốt, nhanh chóng rút về nắm tay, bạo lui bốn năm bước xa.

"Thường Hắc, hấn cho thấy Tàng Thần Cảnh sơ kỳ. Khó đối phó." Một người tôi tớ quay đầu đối với một người khác tôi tớ nói.

"Thường Bạch, chúng ta có hai người, sợ hấn làm gì." Thường Hắc hung dữ nơi đây nhìn Mạnh Phàm, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Được, một chỗ động thủ. Đánh chết liền đẩy tới Nhị thiếu gia trên người, nói là hấn uống say không cẩn thận đánh chết người rồi. Chúng ta đơn giản chỉ cần một ngăn lại. Dù sao loại sự tình này vậy mà không phải lần đầu tiên đã làm." Thường Bạch ngữ khí lạnh buốt nói.

Chân trời nổi lên ngân bạch sắc, rốt cục muốn trời đã sáng. Tại đệ một luồng dương quang chiếu rọi xuống, Mạnh Phàm thấy rõ ràng hai người tôi tớ hình dạng. Hai người to lớn rất giống, chỉ bất quá một cái làn da xám đen, một cái làn da trắng nõn, tựa như dân gian thần quỷ trong truyền thuyết ban đêm câu hồn Hắc Bạch Vô Thường.

"Động thủ, không cần chờ Vệ Binh chạy đến, vậy phiền toái lớn." Thường Hắc huy vũ vào nắm tay hướng Mạnh Phàm mặt đánh tới, đồng thời Thường Bạch rút ra bên hông bảo kiếm điên cuồng mà chém giết mà đến.

"Hồ Khiếu Quyền, rống!"

"Kim Quang Kiếm Pháp, Sát!"

Một người huy vũ vào nắm tay, một người cầm trong tay bảo kiếm, lúc trước tới gần Mạnh Phàm. Muốn lấy giáp công xu thế rất nhanh đánh chết Mạnh Phàm.

Quyền phong từng trận, so với lần đầu tiên uy lực còn khủng bố hơn.

Bảo kiếm bên trên kim quang lóng lánh, không ngừng lóe ra từng đạo chói mắt kim quang, đâm về Mạnh Phàm hai mắt.

Có sáng sớm cửa hàng lão bản vừa mở ra đại môn liền trông thấy ba người bọn họ tại chém giết, "Bẹp" một chút, nặng nề mà càng làm đại môn đóng lại.

Thường Hắc, Thường Bạch cười lạnh, hai người bọn họ thường xuyên ý vào phủ thành chủ uy danh hoành hành, trắng trợn, hàng xóm láng giềng cũng đều sợ hai người bọn họ, cho nên gặp gỡ loại chuyện này cũng không muốn nhúng tay.

Nắm tay cùng bảo kiếm giết đến trước mặt, chỉ thấy Mạnh Phàm lấy ra trường thương, trên dưới huy vũ, đuôi thương nghênh hướng Thường Hắc nắm tay, đầu thương nghênh hướng Thường Bạch bảo kiếm.

"Vụt, cạch "

Hai đạo bất đồng tiếng liên tục vang lên, Thường Hắc bùm lấy nắm tay nhanh chóng lui về phía sau, Thường Bạch thì giờ bảo kiếm tiếp tục chém giết qua.

"Thường Bạch, trên tay hấn ngân thương là tốt bảo bối!" Thường đen thui hắc nắm tay đang chảy máu, có thể hấn tuyệt không để ý, hai con mắt nhìn chăm chăm Mạnh Phàm trường thương trong tay, vẻ tham lam lộ rõ.

Thường Bạch huy vũ vào bảo kiếm, luôn không ngừng hướng Mạnh Phàm chém giết qua, nhưng mỗi lần cũng bị Mạnh Phàm đánh lui, còn suýt nữa bị đánh mất bảo kiếm trong tay.

"Tiền dân, người cũng đã biết chúng ta là ai? Chúng ta là phủ thành chủ người. Chạy nhanh nộp lên trên người người bảo bối, hai anh em chúng ta còn có thể xem chuyện ngày hôm nay chưa từng xảy ra, bằng không phủ thành chủ sẽ không bỏ qua người." Thường Bạch hô lớn, chỉ cảm thấy áp lực càng lúc càng lớn, đối thủ giống như là chiến thần đồng dạng, càng đánh càng đánh không lại, càng đánh càng kinh hãi.

"Thường Hắc mau tới hỗ trợ." Thường Bạch lại hướng Thường Hắc hô lớn.

"Tiền dân, người lỗ tai điếc sao? Dùng tiền trừ họa, nhanh đưa trên người bảo bối đều giao ra đây." Thường Hắc vậy mà rút ra bảo kiếm, thẳng hướng Mạnh Phàm.

Phòng Ngũ nhanh chóng từ trên xe ngựa nhảy xuống tới, giờ lên roi ngựa hướng Thường Hắc trên mặt quật đi qua.

"A!"

Thường Hắc bị đánh trở tay không kịp, trên mặt bị Phòng Ngũ roi ngựa đánh ra một đạo đỏ bưng dấu roi.

"Được, người rất tốt." Thường Hắc hung dữ nơi đây nhìn Phòng Ngũ nhìn, "Ta nhận thức người, người là Cát Tường Nhai Tiểu Tử, danh Phòng Ngũ đúng hay không. Sau này người đừng hồng tại Trương Dương Thành tiếp tục lẫn lộn tiếp nữa rồi, ta sẽ cho người sống không bằng chết."

Phòng Ngũ trong lòng có sợ hãi tại tự nhiên sinh ra, dù sao mình chỉ có Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ tu vi, chống lại Tàng Thần Cảnh sơ kỳ Thường Hắc thua không nghi ngờ.

Thường Hắc giờ lên bảo kiếm hướng Phòng Ngũ chém tới.

Phòng Ngũ bị làm cho trên nhảy dưới tránh (*né đòn), khắp nơi tránh né công kích.

Mạnh Phàm truyền âm cho hấn, "Nếu như muốn để ta trợ đột phá, liền đem giá trị của người chứng minh cho ta xem."

Phòng Ngũ không hề chạy thực mạng, mà là nhảy lên xe ngựa, rút ra một thanh gươm ở dưới chỗ ngồi bảo kiếm. Giờ lên bảo kiếm, hai mắt đỏ bưng nơi đây nhìn Thường Hắc.

"Ồi!!!, ôi!!!, ôi!!!. Cát Tường Nhai tiền dân cũng dám đối với ta lấy kiếm đối với hướng, thật sự là không đơn giản. Là thắng nào cho mày lá gan? Chẳng lẽ là người vị kia chủ nhân? Không nên gấp gấp, đợi ta giết người, liền đi đưa hấn ra đi." Thường Hắc lạnh lùng cười nói.

"Hắc Vô Thường, chúng ta Cát Tường Nhai hàng xóm láng giềng nhện người đã lâu rồi. Hôm nay ta muốn làm thịt người." Bởi vì Thường Hắc, Thường Bạch làm ác quá nhiều, bí mật liền có người cấp bọn họ lấy tên hiệu gọi Hắc Bạch Vô Thường.

Sau đó bọn họ biết, vậy mà đem cấp bọn họ lấy tên hiệu người bắt hết, tươi sống quất chỉ từ. Có thể cho dù là như vậy vậy mà không giải quyết được mọi người ở trong đây lòng hô bọn họ Hắc Bạch Vô Thường, ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng.

"Người tự tìm chết." Thường Hắc hung dữ nơi đây hô, tựa hồ muốn đem Phòng Ngũ rút gân lột da mới hả giận.

Phòng Ngũ huy vũ vào bảo kiếm trong tay, liều mạng nơi đây hướng Thường Hắc chém tới. Thường Hắc lại là mặt mũi tràn đầy trêu tức, một tay cầm

Kiểm, luôn không ngừng đem Phòng Ngũ công kích ngăn lại.

"Tiện dân chính là tiện dân, từ nhỏ lại không có chịu được qua chính thống huấn luyện. Dù cho cho người một tay đem, người cũng giết không được ta." Thường Hắc cười nhạo nói.

Phòng Ngũ công kích thật là không có kết cấu gì, rõ ràng cho thấy lúc trước chưa từng học qua kiếm pháp. Mà Thường Hắc từ nhỏ liền sinh hoạt tại trong thành chủ phủ, học qua một ít kiếm pháp, cho nên ứng phó Phòng Ngũ ngược lại là dễ dàng.

Chỉ nghe thấy một mặt khác Thường Bạch hét lớn: "Thường Hắc, đừng đùa, chạy nhanh giải quyết xong hắn, qua giúp ta."

Mạnh Phàm cười lạnh nói: "Theo ta đối chiến cũng dám phân thân? Tự tìm chết a."

Thường Bạch kêu to không tốt, thân hình rút lui, đáng tiếc lại không nhanh bằng ngân thương thế.

Một cây ngân thương đột phá Thường Bạch phòng ngự, hung hăng nơi đây tiến vào hán ngực trái, lại hung ác lực nhảy lên, trực tiếp đem Thường Bạch nửa người xé vỡ, lộ ra bên trong nhảy không ngừng hồng sắc tạt.

"Thường Bạch!"

Thường Hắc nhìn thấy một màn này, chỉ tâm đều rét lạnh. Lần này thật sự là đá trúng thiết bản, hơn nữa là rất dày rất dày cái loại kia.

Thường Bạch trong vũng máu, còn chưa tắt thở. Mạnh Phàm đem trong tay ngân thương hướng xuống hung hăng chút đâm, trực tiếp đem trần trụ ở bên ngoài tạt đâm rách.

Thường Bạch, vong.

Phòng Ngũ cả người đều chấn phẫn, không muốn sống nơi đây huy vũ vào bảo kiếm trong tay, liều mạng nơi đây muốn đem Thường Hắc lưu lại.

"Người tự tìm chết!" Thường Hắc vậy mà sợ hãi, lúc trước là hai người đối phó một cái, hiện tại trái ngược là một cái đối phó hai cái. Hắn hiện tại đây trong đầu đều là như thế nào chạy trốn, như Hà Tài có thể sống được.

"Phòng Ngũ, người hãy nghe ta nói, chỉ cần người tha ta một mạng. Ta cam đoan với người, sau này tuyệt đối không hề tìm người gây chuyện, còn có thể hứa cho người quan to lộc hậu, vàng bạc châu báu. Chỉ cần người tha ta một mạng, ta cái gì cũng có thể đáp ứng người." Thường Hắc cầu khẩn nói, hiện tại trước mắt hai người kia quả thật chính là mình ác mộng.

"Ta cái gì cũng không muốn, muốn mạng của người." Phòng Ngũ hung dữ nơi đây quát.

Một mực bị khi phụ, hôm nay rốt cục có cơ hội ra cái này miệng ác khí, như thế nào lại buông tha?

Mạnh Phàm dẫn theo ngân thương, đi đến Thường Hắc sau lưng, cũng không có lập tức động thủ.

Chỉ thấy Phòng Ngũ một bên huy vũ vào bảo kiếm, một bên hô lớn: "Công tử, có thể hay không để ta tự tay chém giết ác bá."

"Hắn Tàng Thần Cảnh, người đâu không lại hắn." Mạnh Phàm nhắc nhở, lại cũng không có cự tuyệt Phòng Ngũ yêu cầu.

"Cũng thế, ta thay người đoạn lại hắn một tay một cước, khiến thực lực các người tương đối."

Mạnh Phàm há mồm phun ra một ngụm Hạo Nhiên Kiếm Khí, Hạo Nhiên Kiếm Khí lăng lệ, tốc độ cực nhanh, trực tiếp cắt mất Thường Hắc tay trái. Lại dẫn theo ngân thương điểm tại Thường Hắc gót chân phải, đưa hắn gân chân đánh gãy.

Phế bỏ Thường Hắc một tay một cước, Phòng Ngũ rốt cục có thể lực lượng tương đương, thậm chí có thể áp chế Thường Hắc đập. Một kiếm một kiếm không muốn sống về phía trước chém tới, Thường Hắc dần dần khiến cho không lực, bảo kiếm trong tay vậy mà chậm lại. Tại đã trải qua một phen huyết chiến, Phòng Ngũ thành công cắt lấy Thường Hắc đầu.

Dáng vung máu, Phòng Ngũ cười to, "Cuối cùng có một ngày ta cũng phải trở thành Tàng Thần Cảnh tồn tại. Không, là vượt qua Tàng Thần Cảnh, ta muốn trở thành cao cao tại thượng tu sĩ."

Mạnh Phàm đi lên trước, cho hắn một cái bạo lật, quát: "Chạy nhanh thay y phục, chúng ta ra khỏi thành. Bằng không thì khiến Vệ Binh phát hiện thì phiền toái."

Phòng Ngũ liên tục gạt đầu xưng phải, tiến nhập trong xe thay đổi bộ quần áo sạch, lúc này mới giả ngựa chạy như điên.

Đội Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ rời đi, say ngã xuống đất phủ thành chủ Nhị thiếu gia lập tức mở hai mắt ra, đứng lên. Chính lý chính lý y phục của mình, lại liếc qua hai cái tội tử thì thế, thuận tiện còn đá một cước, cao hứng nói: "Cái này hai hàng rốt cục chết rồi. Đi theo bản thiếu gia bên người giám thị mấy năm còn tưởng rằng ta không biết. Thật sự là ngu xuẩn."

Sau đó lại có chút ai oán nơi đây thờ dài: "Đại nương a đại nương, người cứ như vậy lo lắng ta sao? Sợ ta đoạt vị trí của đại ca, thế nhưng là ta căn bản cũng không có cái tâm tư a."

Vừa vặn một người tuần tra Vệ Binh trải qua, nhìn thấy trên đường cảnh tượng thê thảm, muốn chạy tới thông báo cửa thành Vệ Binh phong tỏa của thành.

Nhị thiếu gia liền tranh thủ hấn hô ở.

"Thường Hạo thiếu gia, người như thế nào tại đây?" Vệ Binh liền vội vàng tiến lên hỏi.

Thường Hạo một tay vịn tường, một tay vịn đầu, ngữ khí run rẩy nói: "Ta bị thích khách tập kích, may mắn mà có hai ta vị trung tâm bộc học liều chết cứu giúp, lúc này mới sống sót. Ai ôi!!!, không chịu được, ta bản thân bị trọng thương, mau điu ta."

Vệ Binh đưa tay đỡ lấy Thường Hạo, nghi hoặc nói: "Thường Hạo thiếu gia, trên người người không có thương tổn a."

"Ta nhận được là nội thương. Ai ôi!!! Không được, đầu ta chóng mặt, người mau đỡ ta sẽ phù." Thường Hạo gọi vô cùng thảm, tựa hồ thật sự chịu nội thương rất nặng.

"Thế nhưng là ta muốn lại thông báo cửa thành..." Vệ Binh có chút lúng túng nói.

"Người là không phải là không muốn đã làm, ta nói đưa ta hồi phủ sẽ đưa ta hồi phủ, ở đâu ra nói nhảm." Thường Hạo nổi giận mắng.

"Đứng, đứng, là." Vệ Binh vội vàng gạt đầu xung phải, không dám lần nữa lên tiếng. Tuy phát hiện tình tiết vụ án không báo sẽ bị quở trách, nhưng sẽ không thất lạc công tác. Nếu là bị phủ thành chủ Nhị thiếu gia ghi hận hạ xuống, vậy cũng liền thật sự ăn mày chén khó giữ được a

Thường Hạo nhìn về phía xe ngựa phương hướng ly khai, mỉm cười, trong nội tâm nghĩ thầm: "Người giúp ta giải quyết xong hai cái gánh nặng, ta liền giúp người ra khỏi thành. Cả hai không nợ nhau."

"Rất chờ mong, lần sau gặp lại nha."

(cảm tạ xuyết ta ô, trắng rằm tiêu dao hiên, La Mã, Thanh Thanh hạt giống tuần mã, Sjrtjr, vũ 16, mê độc thoại, Tiểu Du Hạ Thiên khen thưởng. So với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi

Mạnh Phàm cùng Phòng Ngủ lái xe ra khỏi thành, một đường thông suốt, xe ngựa chạy như bay tại trong núi trên đường nhỏ.

Phòng Ngủ còn có chút dục ý không tuyệt, một tay cầm roi ngựa vội vàng xe ngựa, một tay thành chương luôn không ngừng thiết cát không khí.

"Sát, sát, sát "

Phòng Ngủ đối với không khí gào lên, thật giống như trên tay mình thật sự có một thanh tuyệt thế bảo kiếm đang không ngừng huy vũ vào.

Mạnh Phàm từ trong xe chui ra, cùng Phòng Ngủ sóng vai ngồi ở xe ngựa càng xe, mở miệng hỏi: "Lần đầu tiên sát nhân?"

Phòng Ngủ nhẹ gạt đầu, thừa nhận chính mình một mực sinh hoạt tại Tương Dương Thành Cát Tường Nhai, xem như cái an phận thủ thường lương dân, chưa từng có giết qua người. Nghiêm trọng nhất một lần là vì cứu một vị phu nhân, đem đường phố bên trong tên côn đồ đánh thành trọng thương mà thôi. Nhưng chưa từng có giết qua người.

"Vậy người lần đầu tiên sát nhân cảm giác là cái gì?" Mạnh Phàm quan sát Phòng Ngủ giết người xong về sau chẳng những không có hoảng hốt, ngược lại có chút hưng phấn.

Lúc trước hẳn hoàn toàn không do dự nơi đây cầm kiếm chặt bỏ Thường Hắc đầu, liền khiến Mạnh Phàm đối với hắn lau mắt mà nhìn. Người tu đạo mặc dù phải có thiện tâm, thế nhưng phải có sát tâm. Không thể do dự, không thể không hạ được hung ác tay. Rốt cuộc đại đạo hẹp hòi, ngàn vạn người tổng cộng tranh một tòa cao điểm, người hạ thủ lưu tình, người khác cũng sẽ không đồng dạng đối đãi hạ thủ lưu tình.

"Cảm giác cùng với bình thường giết gà đồng dạng, một có cảm giác đặc biệt gì." Phòng Ngũ thành thật trả lời nói.

Mạnh Phàm dừng một chút, trong lòng nghĩ vào Phòng Ngũ sợ là trời sinh sát phôi, chỉ là còn chưa đạt được làm phép, bằng không thì chừng một phen thành tựu.

"Trước kia chưa từng học qua kiểm pháp?" Mạnh Phàm chấm dứt thiết mà hỏi.

Nếu như Phòng Ngũ học qua nhất thức chút thức thần thông hoặc là pháp thuật, cùng Thường Hắc trong quyết đấu cũng sẽ không bị đánh thành chân tay luống cuống, ít nhất có thể đến nơi một hai chiêu.

Phòng Ngũ có chút ừ ừ nói: "Không có. Từ nhỏ nhà nghèo, có thể tu luyện tới Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ liền đã tiêu hao hết tổ tiên lưu lại tỷ điểm nào cơ nghiệp. Chứ đừng nói chỉ là lại bái sư học cái gì pháp thuật."

Mạnh Phàm vỗ vỗ bờ vai của hắn, như Phòng Ngũ như vậy bình dân có thể bằng vào cố gắng của mình đi vào tu đạo đúng là là khó khăn, đại đa số dân nghèo đệ tử vì tu đạo đều nhau lựa chọn lại đại gia tộc nhìn nô bộc, đem cuộc đời của mình bán cho đại gia tộc, dùng cái này để đổi lấy một bộ phận tài nguyên tu luyện cùng tu luyện Công Pháp, thần thông.

"Vậy ngươi muốn học kiểm pháp đi?" Mạnh Phàm cười híp mắt nhìn qua Phòng Ngũ, hỏi.

Phòng Ngũ ngây ngốc một chút, chợt vui mừng nhường mảy, hét lớn: "Nghĩ, nghĩ, dĩ nhiên muốn, nằm mơ đều muốn."

Xe ngựa chạy như bay tại trong núi trên đường nhỏ, ngẫu nhiên áp nơi này ven đường nhô lên cục đá, khiến xe ngựa hiển lộ có chút lắc lư.

"Muốn học liền cấp ta hảo hảo lái xe, một đường đi tới đều nhanh đem ta điên chết rồi." Mạnh Phàm cho Phòng Ngũ một cái bạo lật, cười mắng.

Lập tức nhắc lên xe duy, chui vào quay về bên trong xe ngựa.

Phòng Ngũ có chút thất lạc nơi đây giờ lên roi ngựa, quật tại mã thí tăng bốc cổ. Trong nội tâm không khỏi thở dài, "Ai, một quyền tốt kiểm pháp giá trị Vạn Kim, làm sao có thể tùy tiện tiền sẽ dạy ta nha."

Hắn không khỏi nhớ tới khi còn bé lại phụ cận võ quán, kiếm quán học trộm cổ sữ, còn chưa học được một chiêu nửa thức, liền sẽ bị phát hiện, sau đó mỗi lần cũng giống như ném đồ bỏ đi đồng dạng bị ném đi.

Đúng lúc này, xe ngựa trong xe truyền đến một đạo ung dung tiếng, "Tối nay tới tìm ta, ta dạy ngươi kiểm pháp."

Phòng Ngũ quả thật không thể tin được lỗ tai của mình, kích động hoa chân múa tay vui sướng, thiếu chút nữa vứt bỏ trên tay roi ngựa. Hướng về phía xe ngựa thùng xe la lớn: "Đa tạ công tử, đa tạ công tử."

Mà trong xe chỉ truyền tới một chút phân ra không rõ hi vọng, "Nhìn đường."

...

Năm ngày sau đó, một chiếc xe ngựa từ trên sơn đạo nhanh như tên bắn mà vụt qua. Cùng lúc đó tại mặt khác một mảnh trên sơn đạo, đồng dạng có một cỗ đẹp để quý giá xe ngựa giờ lên to lớn bụi mù tại trên sơn đạo bay nhanh.

Phòng Ngũ mặt mũi tràn đầy máu ứ động nơi đây ngồi ở cang xe, huy vũ vào roi ngựa trong tay xua đuổi xe ngựa.

"Rồi rầu rĩ, rồi rầu rĩ"

Hai chiếc xe ngựa tại trên đường lớn gặp nhau, sóng vai mà đi.

Đột nhiên, từ cái này chiếc trang trí đẹp để quý giá trong xe ngựa duỗi ra một cái trắng nõn cánh tay, đem xe ngựa bên cạnh màn che kéo ra.

"Xin hỏi bên cạnh là nhà ai công tử, tiểu thư? Lại là muốn đi hướng nào?"

Mạnh Phàm từ trong xe kéo ra màn che, đập vào mắt liền thấy một vị Bạch Kiếm Công Tử.

Hắn người mặc một bộ như sâu sắc nước biển đồng dạng tím sắc áo dài, hắc lớn hắc tóc dài rất phục tùng nơi đây sơ tại sau lưng, có một đôi thanh tịnh con ngươi, hình thể cao gầy Tú Nhã, khí chất tao nhã, anh tuấn tiêu sái.

Mạnh Phàm trong xe hướng hắn khẽ gật đầu lấy lòng, "Tại hạ bất quá tới tự không có danh tiếng gì tiểu gia tiểu họ, nhập như bất khả công tử pháp nhãn. Nói ra sợ là sẽ phải trên chọc trò cười, hay là không nói thì tốt hơn."

Bạch Kiếm Công Tử cũng không tức giận, nhìn Mạnh Phàm ngồi bất quá là tầm thường xe ngựa cũng đã suy đoán có phải hay không là đến từ cái nào tiểu gia tộc đệ tử. Hiện giờ vừa hỏi, quả nhiên.

"Công tử thật sự là khiêm tốn, đi ra ngoài bên ngoài gia tộc thanh danh đã mất tác dụng quá lớn, ngược lại là bản thân thực lực cường hãn mới là bảo

đam." Bạch Kiềm Công Tử khẽ cười nói, hướng Mạnh Phàm lấy lòng. "Tại hạ họ Điền, tên một chữ một cái câu, công tử có thể gọi ta Điền Câu. Không biết công tử xưng hô như thế nào?"

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, cũng không thể trực tiếp nói chính mình gọi Mạnh Phàm a. Dù sao mình một mình một người bên ngoài, nếu là lộ ra tên thật tóm lại là không an toàn.

"Ta họ Phòng, có thể gọi ta Phòng Ngũ." Mạnh Phàm vừa cười vừa nói.

Ngồi ở cang xe bên trên đánh xe Phòng Ngũ nghe thấy lời này, không khỏi giật thót một cái, trong nội tâm không khỏi phỉ báng nói: Hắn nói hắn gọi Phòng Ngũ, کیا ta là cái gì?

Mạnh Phàm nhìn đang tại lái xe Phòng Ngũ liếc một cái, chỉ vào Phòng Ngũ nói: "Đây là của ta bọc học, vậy mà họ phòng, gọi phòng sáu."

Điền Câu đối với Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ hơi hơi thờ dài, duỗi ra ngón tay vào đang tại phía trước lái xe lão Mã phu nói: "Phòng Ngũ, phòng sáu lượng vị công tử được, đây là của ta gia phó, Công Tôn khen."

"Khen thúc, nếu là gặp gỡ dòng suối liền dừng lại nghỉ ngơi một chút, thuận tiện bổ sung nguồn nước." Điền Câu đối với phía trước đang tại lái xe Công Tôn khen hô.

Công Tôn khen nhẹ gật đầu, cũng không nói chuyện.

Phòng Ngũ vừa định hỏi Mạnh Phàm có hay không cũng phải bổ sung nguồn nước, liền nghe phía sau xe ngựa truyền đến một tiếng thanh thúy nữ tử tiếng cười: "Ha ha ha, Phòng Ngũ công tử, để cho Điền Câu xuống xe bổ sung nguồn nước người có thể ngàn vạn không muốn cùng theo một lúc bổ sung nguồn nước."

Phòng Ngũ vừa định đáp lời, lại ý thức được bản thân bây giờ là phòng sáu, liền im lặng, ngược ngừng nơi đây rút về đầu.

Một cổ điều long họa phượng xe ngựa chạy nhanh nơi này Mạnh Phàm bên cạnh xe ngựa, một vị da trắng nõn nà, tay mang bích ngọc ti hương châu tay chuỗi, eo buộc cung thao, tóc dài đủ cả eo mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa mỹ nữ xốc lên màn che, con mắt lớn vút sáng vút sáng mà nhìn về phía Mạnh Phàm

"Cô nương, chỉ giáo cho?" Mạnh Phàm dò hỏi.

Mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa con mắt lớn mỹ nữ tuyệt không ngược ngừng, nhẹ nhàng trêu chọc một chút bên tai mái tóc, mở miệng nói: "Điền gia tính thông độc nói, Điền Câu lại càng là Điền gia đồng lứa này bên trong thiên phú tối cường đệ tử nhất. Nếu là hắn thừa dịp công tử lấy nước thời điểm ở trong nước hạ độc, công tử sợ là liền chết như thế nào cũng không biết."

Mạnh Phàm trong lòng giật mình, không nghĩ tới bên người vị Bạch Kiềm Công Tử này vậy mà tính thông độc nói, nếu là cùng hắn đồng hành sợ là trên đường đi đều muốn chờ đợi lo lắng.

"Hồ Mị Nhi, người thiếu tại kia nói hưu nói vượn. Bỏn công tử khi nào đã làm hại người sự tình?" Điền Câu hô to vào giải thích, sợ cấp Mạnh Phàm lưu lại không tốt ấn tượng xấu.

"Ai nói nghiên cứu độc đạo liền nhất định phải hạ độc hại người, ta độc là cứu bệnh trị người thuốc tốt, là trị quốc cứu thế túi gấm. Ngược lại là người, Hồ Mị Nhi, một tay tỷ bà không biết khiến ít nhiều nam nhân vì người rơi lệ, vì người dâng ra sinh mệnh, chẳng lẽ người hại chết người còn thiếu đi?"

(chứng kiến có độc giả tại chỗ bình luận truyền nhắn lại, nói Đại Hoàng Cẩu khác người, như Thần Thú. Các vị không ngại đoán một cái Tiểu Diện Hồ cấp Đại Hoàng thiết kế chính là کیا một cái Thần Thú.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Ta rất truyền thống

Mạnh Phàm cứ như vậy ở bên trong nhìn hai người tại kia với nhau tranh luận, ngược lại nồng nhiệt.

"Tại Bắc Hàn Thành một ngày tiện độc chết mười vạn người tánh mạng cũng gọi là cứu bệnh trị người, cũng gọi là trị quốc cứu thế? Thật sự là chế cười, độc đạo chính là độc đạo, lúc nào trở thành linh đan diệu dược?" Hồ Mị Nhi giễu cợt nói.

"Vạn mười vạn người tất cả đều nguy cấp ôn dịch, nếu để cho bọn họ ra khỏi thành, tất là dẫn đến càng nhiều người tử vong. Ta là vì cứu càng nhiều nhân tài bất đắc dĩ ra hạ sách này." Điền Câu phản bác, "Vậy ngươi rồi rõ ràng là Hồng Mai lão tổ quan môn đệ tử, cũng tại hấn tám mươi đại thọ ngày đó triệu tập mấy trăm tử sĩ, đem Hồng Mai lão tổ loạn đao chém chết, Nhân Nghĩa Đạo Đức của ngươi, ngươi lễ nghĩa liêm sỉ đang ở đâu?"

Hồ Mị Nhi đỏ hồng mặt, hàm chứa khóc nức nở nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, "Công tử minh giám, kia Hồng Mai lão tổ từ vừa mới bắt đầu liền chưa từng an bài qua hảo tâm, vẫn muốn tại tiểu nữ tử đột phá luyện thành đỉnh lô, cung cấp hấn ngày đêm sinh ca. Cho nên tiểu nữ tử mới không được đã triệu tập hảo hữu, đem nhần tâm chém giết."

"Hồ Mị Nhi, ngươi đánh rắm, mọi người đều biết Hồng Mai lão tổ làm người vẫn là quang minh lỗi lạc." Điền Câu mắng to.

Hồ Mị Nhi lễ hoa đài vũ nói: "Công tử, tiểu nữ tử làm sao có thể cảm thân gia trong sạch đùa cợt nha. Ngươi có thể ngàn vạn không nên nghe tin Điền gia độc."

Mạnh Phàm bị hai người kẹp ở giữa, là tiến cũng không nên, lui cũng không nên.

"Hai vị này đều không phải cái gì tốt gây địch nhân vật, hết thảy lại muốn cẩn thận thì tốt hơn."

"Hai người nói, có thật sự có giả, không thể tin hoàn toàn." Mạnh Phàm cũng không tin vào Điền Câu nói, vậy mà không tin Hồ Mị Nhi nước mắt, hấn hoàn toàn căn cứ phán đoán của mình tới định đoạt.

Đột nhiên Phòng Ngũ ngồi ở cang xe phía trước hô: "Công tử, phía trước có dòng suối, muốn dừng nên dừng lại tới bổ sung một chút nguồn nước."

"Muốn, muốn. Công tử, muốn." Hồ Mị Nhi dùng một đôi như nước trong veo con mắt lớn nhìn về phía Mạnh Phàm, tha thiết mà nhắc nhở.

"Vừa rồi cô nương không phải còn nói..." Mạnh Phàm muốn nói lại thôi.

"Hi hi, đợi lát nữa hai ta trước xuống xe tiếp nhận thủy, lại khiến Điền gia kia Độc Trùng xuống xe tiếp nhận thủy. Hấn lật không ra cái gì sóng." Hồ Mị Nhi cười nói.

Mà Điền Câu nghe thấy Hồ Mị Nhi gọi hấn Độc Trùng, lập tức khí không đập một chỗ. Quay đầu đối với Mạnh Phàm nói: "Phòng huynh, ngươi việc này nhưng là phải đi tham gia Kiếm Tông thu đồ đệ đại hội?"

"Ta là bởi vì Kiếm Tông thu đồ đệ sắp tới, cho nên mới từ nơi khác đặc biệt chạy tới Hoàng Thành. Ta nghĩ vào trên đường tất nhiên gặp được tuổi trẻ tuần kiệt, vừa vận làm quen một phen, chờ đến Kiếm Tông cũng có thể giúp nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau. Chính là không biết phòng huynh có thể nguyện khuất thân kết giao ta người bằng hữu này?"

Hồ Mị Nhi thấy Điền Câu đoạt tại trước mặt mình cùng với Mạnh Phàm kết giao, liền xinh đẹp lông mày lạnh đọng thẳng, trầm thấp nơi đây mắng: "Dối trá."

"Độc Trùng, bản lãnh của ngươi lớn một tiến bộ ta không biết, thế nhưng đối trá ngược lại là tiến triển không ít! Phòng Ngũ công tử, nếu ngươi là tại thu đồ đệ thi đấu bên trong gặp được người này, trực tiếp thông hạ sát thủ, ngàn vạn không cần có bất cứ chút do dự nào chần chờ, bằng không hấn phải chết không thể nghi ngờ!"

Mạnh Phàm trong nội tâm khẽ nhúc nhích, cười nói: "Hai vị sư huynh sư tỷ, ta đối với Kiếm Tông thu đồ đệ thật sự là kiến thức nửa vơi, hai vị có thể nói với ta nói? thu đồ đệ thi đấu đến cùng nếu so với mấy thứ gì đó?"

Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi rất là khiếp sợ nhìn Mạnh Phàm, Điền Câu dùng một chút, mở miệng nói: "Thông thường mà nói trong gia tộc trường bối tại trước khi chuẩn bị đi sẽ đem Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu liên quan hạng mục công việc kỹ càng cho hay con em gia tộc. Ngươi vậy mà không biết?"

Hồ Mị Nhi vậy mà nhú mày, có chút nghi ngờ nói nói: "Thông thường mà nói vì an toàn, gia tộc đều nhau phái tộc lão đi theo, mà không phải tùy tiện một cái Tiểu Tử. Thay Phòng Ngũ công tử lái xe vị này xa phu thật sự có chút tuổi trẻ. Hấn là công tử việc này cũng không phải là vì thu đồ đệ thi đấu?"

Hồ Mị Nhi ngẫm nghĩ một lát, lại mở miệng hỏi: "Tiểu nữ tử có thể hay không hỏi một chút công tử số tuổi thật sự? Bởi vì tiểu nữ tử nhìn công tử hình dạng thật sự có chút tuổi trẻ, chẳng lẽ là còn chưa tới Kiếm Tông thu đồ đệ chỉ định tuổi tác?"

Mười tám tuổi trở lên đệ tử đã định tính định hình, không triển vọng, cho nên chỉ lấy mười tám tuổi trở xuống đệ tử, nhưng lại không thể tuổi còn rất trẻ, tuổi tác phải vượt qua mười ba tuổi. Bởi vì còn quá trẻ đệ tử tâm trí không được đầy đủ, tại Kiếm Tông như vậy một cái lớn trong lò luyện cho dù là thiên kiều vạn mỹ mà rất dễ dàng chết non.

Mạnh Phàm cười cười, "Không đối gạt nhị vị, tại hạ xác thực chưa tới Kiếm Tông chỉ định tuổi tác. Muốn sang năm năng lực tham gia Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu."

Mạnh Phàm đâu chỉ muốn sang năm năng lực tham gia, mà là phải chờ tới Đại Minh năm năng lực đạt tới Kiếm Tông chỉ định tuổi tác, năng lực tham gia Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu.

"Hi! Yêu nghiệt a!" Điền Câu hít sâu một hơi, không nghĩ tới Mạnh Phàm lại vẫn chưa tới mười ba tuổi, điều này cũng làm cho có nghĩa là hán bắt mất mười ba tuổi là được là Tàng Thần Cảnh tồn tại, loại tốc độ tu luyện này thật sự là có chút làm cho người giật mình.

Hồ Mị Nhi không có biểu hiện ra giật mình thần sắc, ngược lại là đem hai con mắt luôn không ngừng ở trên người Mạnh Phàm ngấm tới ngấm lui. Trong nội tâm nghĩ thầm: "Mười hai tuổi Tàng Thần Cảnh, nhanh hơn ta gần tới một năm thời gian. Được yêu nghiệt thiên phú, được cường tráng thân thể, để ta nhìn không được muốn đem làm của riêng."

Mạnh Phàm bị ánh mắt hai người thấy có chút sợ hãi, ho khan một tiếng, "Khục khục, hai vị sư huynh sư tỷ, có thể hay không cùng ta nói một chút Kiểm Tông thu đồ đệ quy củ?"

Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi cái này mới ý thức tới chính mình có chút thất thố, nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

Hồ Mị Nhi vượt lên trước hô lớn: "Công tử, dòng suối đến, chúng ta xuống xe lấy nước, ta cùng người nói nói."

Mạnh Phàm gật đầu, đi đến bờ suối chảy, lấy ra túi nước rót đầy thủy.

Lấy nước trong quá trình Hồ Mị Nhi nhìn như lơ đãng nơi đây chạm đến Mạnh Phàm cường tráng cánh tay, lại nhìn như lơ đãng nơi đây chạm đến Mạnh Phàm cường tráng lồng ngực.

"Công tử, được cường tráng đáng người a. Khiến tiểu nữ từ xuân tâm mạnh động nha." Hồ Mị Nhi hàm chứa kiêu thờ gấp nói, "Tiểu nữ từ từ nhỏ liền nghĩ tìm một cái công tử như vậy như ý lang quân, vẫn cho là sẽ chỉ là tiểu nữ từ tượng tượng. Chưa từng nghĩ hôm nay gặp được công tử, quả thật chính là khiến tiểu nữ từ lại đã tin tưởng tình yêu."

Hồ Mị Nhi cơ hồ là muốn nhào ở trên người Mạnh Phàm

Đúng lúc này, Điền Câu xuống xe ngựa, nhanh chóng đưa tay đem Mạnh Phàm từ bên cạnh của nàng giật ra, có chút giận dữ nói: "Phòng huynh, người nên cẩn thận hồ ly lăng ló, nàng không biết tai họa ít nhiều nam nhân."

Đương nhiên Điền Câu không phải sinh Mạnh Phàm khí, mà là sinh Hồ Mị Nhi khí, trêu tức nàng tổng chính mình đoạt danh tiếng.

"Phòng huynh, ta chỗ này có nhất muội thuốc, chuyên môn dùng để giải trừ xuân dược. Nếu là hồ ly lăng ló tại com của người trong thức ăn hạ xuân dược, người liền đem nó ăn hết. Đảm bảo người tỉnh cửa trối chặt, để cho nàng ép không ra một chút xiu dương khí." Nói qua liền từ trong lòng móc ra một khối phương góc lớn nhỏ gói thuốc, nhét vào trong lòng Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm dở khóc dở cười, đây đều là cái gì cùng cái gì a. Còn tỉnh cửa trối chặt, người trực tiếp nói cấp ta buộc ga-rô chẳng phải đã xong.

Điền Câu lại bổ sung: "Phòng huynh hay là đồng đương quang thân a, nếu như không phải, kia lúc trước lời coi như ta không nói."

Mạnh Phàm nghe xong lời này chân tâm muốn làm hán, lão từ mới mười chút tuổi, coi như là Đại Sơn Lý hài tử kết hôn sớm một chút, lấy con dâu sớm một chút, vậy cũng cần đợi đi hoàn thành người lễ mới chuẩn làm việc a.

"Khục, ta rất truyền thống." Mạnh Phàm không biết nên giải thích thế nào, đành phải như thế hình dung nơi này.

Hồ Mị Nhi tiến đến trước mặt, mặt mũi tràn đầy rặng mây đỏ, không chút nào rụt rè nói: "Công tử hay là thân đồng tử đầu, tiểu nữ từ thích nhất như công tử như vậy giữ mình trong sạch nam tử. Trong nội tâm đối với công tử ái mộ chỉ tình không khỏi lại nồng đậm thêm vài phần nha."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cự ly sản sinh hảo

Mạnh Phàm đẩy ra Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi, chạy trời chết.

Tránh về xe ngựa của mình trong xe, hướng về phía bên ngoài hô lớn: "Mới vừa rồi bị các người ngắt lời, không phải nói được muốn nói cho ta Kiểm Tông thu đồ đệ thi đấu nội dung đi?"

Hồ Mị Nhi chậm rãi đi đến Mạnh Phàm trước xe ngựa, nhẹ nhàng mà đem màn che xốc lên, "Công tử, tiểu nữ từ cái này lên xe cùng công tử xâm nhập nghiên cứu thảo luận về Kiểm Tông thu đồ đệ sự tình."

Con mắt híp lại, hướng trong xe nhìn lại, tựa như thấy được quý báu đồng dạng, hai con mắt lóe ra hơi yếu động lòng người sáng rọi.

Mạnh Phàm một cước đem sắp tiến nhập thùng xe Hồ Mị Nhi đạp hạ lại, hét lớn: "Hồ Mị Nhi cô nương, cự ly sản sinh hảo, chúng ta hay là cách khá xa một chút tương đối. Như vậy nhìn người mới hảo."

Hồ Mị Nhi cau giận nói: "Chẳng lẽ ta gần nhìn liền không đẹp sao?"

Mạnh Phàm một hồi đầu lớn, nghĩ thầm nữ nhân thật là một cái khó như vậy sinh vật, người rõ ràng nói chính là những lời này, các nàng lại có thể nghe ra một khác một câu hương vị.

"Không có, không có. Hồ Mị Nhi cô nương gần nhìn nhìn từ xa đều rất đẹp, chỉ bất quá nhìn từ xa đẹp hơn một ít. Có một loại có thể xa xem không thể cường hiếp cảm giác." Mạnh Phàm giải thích.

Không thể không nói, Hồ Mị Nhi thấy thế nào cũng là cái mỹ nữ, nhưng cũng không thể cường hiếp chênh lệch khá xa. Nàng da trắng nõn nà, môi hồng đi, tay măng bích ngọc tí hương châu tay chuỗi, eo buộc cung thao, tóc dài phiêu dật, từ nội tâm đề lộ ra một loại hấp dẫn mùi thơm.

Hồ Mị Nhi còn muốn tiếp tục thiêu đậu Mạnh Phàm, lại bị Điền Câu kịp thời dừng lại, "Hồ Mị Nhi, chúng ta nên lên đường, nếu người không đi thái dương muốn xuống núi. Chúng ta cần thành tìm được một chỗ có thể nghỉ chân nơi đây."

Mạnh Phàm vội vàng đồng ý nói: "Điền huynh nói chính là, tàu xe mệt nhọc, chúng ta cần tìm được một chỗ nghỉ chân nơi đây."

Hồ Mị Nhi không có hào hứng, liền vậy mà thôi, trở lại chính mình điều long vẽ phượng trong xe ngựa, đối với ngoài cửa sổ đồng dạng tại trên sơn đạo bay nhanh bằng gỗ xe ngựa hô: "Công tử không phải muốn nghe Kiếm Tông thu đồ đệ sự tình đi? Tiểu nữ từ kia liền hướng công tử lộ ra một ít."

"Kiếm Tông với tư cách là Nhân Tộc đại lục chính thống nhất, truyền thừa lâu nhất xa tông môn, trong đó tích lũy có thể nói tuyệt đối vượt quá bất luận kẻ nào tưởng tượng. Pháp thuật, thần thông hạo Nhược Yên hải, vũ khí, pháp bảo rực rỡ muôn màu, đan dược, độc dược cần cái gì có cái đó. Thậm chí ngay cả Yêu tộc nô lệ, Ma tộc tiểu quý, Thần Tộc Thần Thú, cũng có thể tại Kiếm Tông tìm đến. Chỉ có người không nghĩ tới, không có Kiếm Tông trong không có."

"Cho nên hàng năm mới có gần trăm vạn học sinh chạy tới Kiếm Tông học ở trường, nhưng hàng năm tuyển nhận chân chính học sinh cũng chỉ có lác đác gần nghìn. Mà những cái kia bị xoát xuống học sinh thường thường là hoa số tiền lớn, thậm chí ký văn tự bán mình, chỉ vì trở thành Kiếm Tông ký danh đệ tử. Có thể cho dù là như vậy, Kiếm Tông hàng năm có thể dung nạp học sinh cũng được mấy ngàn. Cũng chính là cái này mấy ngàn học sinh ngày sau sẽ trở thành Nhân Tộc trụ cột vững vàng."

"Chỉ là đáng tiếc a, những năm gần đây Nhân Tộc cùng Yêu tộc khai chiến, tử thương vô số, Thần Tộc, Ma tộc cũng ở ngập ngụa Nhân Tộc thổ địa cùng nhân khẩu, thỉnh thoảng lại bạo phát chiến tranh. Cuối cùng dẫn đến cái này mấy Thiên Kiếm tông học tập có thể thuận lợi tốt nghiệp bất quá lác đác mấy trăm."

Mạnh Phàm gật đầu, cho dù là thân ở thị trấn nhỏ nơi biên giới, đều đối với Nhân Tộc chiến tranh có chỗ nghe thấy. Tục truyền hàng năm sẽ có gần mười vạn Nhân Tộc binh sĩ chết trận sa trường, trong đó càng là có không ít Kiếm Tông đệ tử.

Tiểu Hồ Ly lại chẳng thèm ngó tới nơi đây trốn ở Mạnh Phàm trong đầu nói: "Hừ, nếu như không phải bên trong thần tộc không thống nhất, đừng nói là Nhân Tộc, liền ngay cả Yêu tộc, Ma tộc đều muốn bị diệt mấy lần."

Lần lượt Tiểu Hồ Ly thuyết pháp, chỉ cần Tổ Tinh, bên trong thần tộc liền có gần nghìn cái bất đồng chủng tộc. Những cái này chủng tộc giúp nhau cảnh giác, giúp nhau kiêng kị, có chút thậm chí là trời sinh từ địch. Lúc này mới dẫn đến bên trong thần tộc nội bộ lục đục, cho Nhân Tộc, Yêu tộc còn có Ma tộc thờ dốt cơ hội. Nếu như bên trong thần tộc có thể thống nhất, toàn bộ Tổ Tinh sớm đã bị Thần Tộc chiếm lĩnh, đâu còn có Nhân Tộc, Yêu tộc, chuyện của Ma tộc.

Đương nhiên, lần lượt Tiểu Hồ Ly thuyết pháp, Thần Tộc thống nhất đó là tuyệt đối không có khả năng chuyện phát sinh.

Hồ Mị Nhi tiếp tục nói: "Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu đều là tại hàng năm ba bốn tháng, không có cụ thể thời gian, bởi vì là phân thành mấy đám tiến hành. Nếu người không có bắt kịp cái này một đám, vậy chờ lâu mấy ngày cùng đám tiếp theo cùng nhau tiến hành. Thế nhưng mỗi một đám khảo thí nội dung lại cải biến. Cho nên mặc dù nhóm đầu tiên tham gia đệ tử tiết lộ cho người khảo thí tin tức cũng vô ích."

Mạnh Phàm sửng sốt, vừa tức vừa cười nói: "Không ngờ như thế hai vị sư huynh sư tỷ cũng không biết Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu cụ thể khảo thí nội dung a."

Điền Câu xóc lên màn che, trêu ghẹo nói: "Nếu như chúng ta biết khảo thí nội dung nhất định sẽ nói cho người biết. Rốt cuộc người năm nay không tham gia thu đồ đệ thi đấu, sẽ không đối với chúng ta tạo thành uy hiếp."

Hồ Mị Nhi cũng cười nói: "Bất quá, công tử, để cho ta hàng năm Kiếm Tông thi đấu liền không hề lương thương gia đập vào đoán đề hay là bên trong tin tức nguy trang khắp nơi lừa gạt tiền. Sang năm công tử cũng không nên mắc lừa rồi."

Mạnh Phàm nhếch miệng cười cười, "Còn có người làm chuyện loại này? Không sợ bị người truy cứu đi?"

"Có gì không dám, những cái kia không tốt thương gia nói đã sớm cho hay cùng người, chỉ là đoán đề, lại không phải tiết đề. Bởi vậy, cho dù là sai rồi

vậy mà không ai dám đi truy cứu." Điền Câu nói.

"Đúng vậy a công tử, bọn họ dù sao cũng là sống tại Kiếm Tông phụ cận, thậm chí có một ít bản thân chính là Kiếm Tông bên trong đệ tử. Do bọn họ đoán đề, có đôi khi thật sự là trùng hợp đánh lên nha." Hồ Mị Nhi híp mắt cười nói.

"Chỉ là giá cả không thấp a, bằng chính chúng ta là rất khó gánh nặng lên. Cho nên đều nhau tìm quen biết bằng hữu hợp mua." Điền Câu bổ sung.

"Ách... ." Mạnh Phàm có chút im lặng, xem ra có ít người đã đem Kiếm Tông thu đồ đệ thi đấu diễn biến thành mặt khác một loại kiếm tiền phương thức nha.

"Được rồi, công tử không cần lo lắng. Đợi đến sang năm, trong gia tộc tự nhiên sẽ người cho hay người những cái này. Nếu như không có cũng không cần sợ, những tin tức này tại Kiếm Tông phụ cận từ lâu, khách sạn đều rất dễ dàng liền có thể mua được." Hồ Mị Nhi che miệng cười khê, như nước trong veo con mắt lớn nhìn chăm chăm vào Mạnh Phàm nhìn a nhìn.

"Phòng huynh, người việc này không phải đi đến Kiếm Tông, đó là chạy tới đất?" Điền Câu lên tiếng hỏi, "Chẳng lẽ là muốn một thân một mình ra ngoài rèn luyện?"

"Đúng vậy a, công tử. Người vắn vắn dẫn theo một cái Tiểu Tư, trên đường ít nhiều có chút không quá an toàn." Hồ Mị Nhi cũng nói.

Ngồi ở phía trước lái xe Phòng Ngũ mắt hững, Tiểu Tư làm sao vậy, Tiểu Tư cũng có thể có mộng tưởng a. Vậy mà xem thường Tiểu Tư.

Mạnh Phàm khoát tay, nói: "Chúng ta việc này là muốn đi Thần Vũ Linh."

"Thần Vũ Linh?"

"Thần Vũ Linh!"

Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi đồng thời hô lên âm thanh, trong giọng nói ít nhiều có chút kinh ngạc.

"Công tử muốn đi Thần Vũ Linh?" Hồ Mị Nhi khàn giọng nói.

"Như thế nào, có vấn đề đi?" Mạnh Phàm hỏi.

Điền Câu tại một mặt khác nói: "Gần nhất Thần Vũ Linh có chút không yên ổn."

"Chuyện gì xảy ra?" Mạnh Phàm lại đem đầu chuyển hướng Điền Câu, hỏi.

Điền Câu muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là quyết định nói ra, đưa tay hơi hơi thờ dài, nói "Nếu như phòng huynh muốn đi trước Thần Vũ Linh, kia qua đêm nay chúng ta liền muốn chia tay."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Nguyệt Dạ bất mị, nguyệt tu yến hảo

"Thần Vũ Linh gần nhất không yên ổn. bởi vì trước đó vài ngày có người ở một chỗ Thú Hoàng huyết động đánh cắp một kiện nghịch thiên chí bảo, dẫn đến Thú Hoàng nổi giận, đem kia thôn phụ cận đều san thành bình địa. Tuy về sau có cự phách xuất thủ trấn áp, nhưng chí bảo xuất thế tin tức hay là tán ra ngoài, hấp dẫn năm sông bốn biển thiên kiều có thể đi đến, muốn tìm một chút Thần Vũ Linh. Để cho liền Kiếm Tông đệ tử đều đã bị kinh động, tổ chức thành đoàn thể tới Thần Vũ Linh tìm kiếm cơ duyên."

"Còn có Hoàng Thành thiên kiều cũng phải, thậm chí phát ngôn bừa bãi, ai dám sớm nhúng chàm Thần Vũ Linh chí bảo, hấn liền giết người đó. Nói ngắn lại, Thần Vũ Linh hiện tại chính là một cái thùng thuốc súng, thế lực khắp nơi cũng muốn được chia một chén canh, đều muốn đạt được chí bảo." Điền Câu lòng còn sợ hãi nói.

"Nếu như phòng huynh có ý muốn đi trước Thần Vũ Linh, vậy chúng ta cũng chỉ may mà ngày mai chia tay." Điền Câu hơi hơi thờ dài, hướng Mạnh Phàm biểu thị áy náy.

"Đi đến Kiếm Tông, không phải muốn đi ngang qua qua Thần Vũ Linh đi?" Mạnh Phàm lấy ra địa đồ, cự ly Kiếm Tông gần nhất một con đường liền cần

đi ngang qua Thần Vũ Linh, bằng không liền muốn đường vòng mấy ngàn dặm, rất là chậm trễ thời gian.

"Không sai, bắt quá vì an toàn, gia tộc đã trước đó an bài xe ngựa tại Thần Vũ Linh bên cạnh chờ đợi, chỉ cần từ bên cạnh lượn hành là được. Sẽ không chậm trễ đã rất lâu trên." Điền Câu giải thích, "Hò Mị Nhi cho thấy quyết định này a, lựa chọn lượn hành, mà không phải đi ngang qua."

Hò Mị Nhi khẽ gật đầu, mở miệng nói: "Đã tại Thần Vũ Linh phía trước an bài phi hành công cụ, chuẩn bị từ bên trên lượn hành."

Nàng lại nhìn một chút Mạnh Phàm, tràn đầy không muốn bỏ nói: "Ngày mai sẽ phải cùng công tử chia tay đâu, tiểu nữ từ thật sự rất không nỡ bỏ nha."

Sắc trời dần tối, rốt cục tìm được một chỗ cũ nát Tự Miếu, trong miếu điện tháp tráng lệ, lò mờ thể thấy trước đây phồn hoa, chỉ là rau cúc đầy thangka tuột, sớm đã mất năm đó khí tượng.

Điện bên trong một tôn ngai cao Phật tượng, đã pha tạp không còn hình dáng, kim nước sơn trút bỏ hết, trở thành tượng mộc thạch tổ.

"Tối nay, chúng ta liền ở chỗ này tu hành a. Ngày mai sẽ phải mỗi người đi một ngã." Điền Câu hào hứng không cao, không nói thêm gì liền tùy tiện tìm gian phòng ốc được đến.

Dưới cái nhìn của hắn, Mạnh Phàm cố ý muốn đi trước Thần Vũ Linh chính là một loại sai lầm, cuối cùng có thể hay không còn sống đi ra cũng không tốt nói, tự nhiên cũng được không có kết giao ý nghĩ.

Mạnh Phàm cũng chỉ là cùng Hò Mị Nhi hàn huyên vài câu, liền tìm gian phòng ốc được đến. thật không có chú ý Hò Mị Nhi tuyên chính là kia gian phòng ốc.

Ánh trăng trong treo nhưng lạnh lùng, dọc theo tổn hại cửa linh vắng nhập trong phòng, gió đêm ngấm nhẹ vào xẹt qua ngoài phòng hành lang, tình này tại đây cảnh, thật sự là đẹp không sao tả xiết.

Đợi đến đêm khuya vắng người thời điểm, đột nhiên nghe thấy cửa phòng phát ra "Chi" một chút kỳ quái vang. Mạnh Phàm còn chưa chìm vào giấc ngủ liền bị bừng tỉnh, nắm lên gối lên dưới đầu Thuận Quân Bảo Kiếm, cảnh giác nơi đây hô: "Người nào?"

Chỉ thấy tại ánh trăng chiếu rọi xuống, người này bóng dáng thướt tha mềm mại, trước sau lồi lõm, thậm chí so với tầm thường nữ tử còn muốn xinh đẹp.

"Thâm dạ tịch mịch, cảm giác quân sống một mình, Nguyệt Dạ không ngủ, nguyên tu an nhàn được." Hò Mị Nhi đi vào gian phòng, Tiểu Ngữ Yên như vậy, trên mặt xấu hổ mang e sợ.

Mạnh Phàm nhìn bay vào tới nữ tử, có chút nhập thần. Hò Mị Nhi vốn chính là cái mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa Đại Mỹ Nhân, lại đang ánh trăng chiếu rọi xuống, toàn thân như là tắm một tầng Ngân Huy, quả thật giống như là hạ phẩm tiên nữ. Dưới háng không khỏi chút cứng rắn.

Thế nhưng tại Mạnh Phàm trong đầu đột nhiên truyền đến một chút hết to: "Bình thường tiểu tử, năm năm Nguyên Dương bất phá ước định người cũng không nên quên. Người bây giờ còn không có tu luyện đệ nhị bức Đại Đế Quan Tượng Đồ, trong cơ thể dương khí miễn cưỡng có thể chống cự Nữ Đế âm khí. Nếu là Nguyên Dương bị phá, trong cơ thể âm khí áp đảo dương khí, người liền chờ dần nhân yêu a."

Mạnh Phàm toàn thân rùng mình một cái, lập tức bừng tỉnh, vô cùng chính nghĩa ngôn từ cự tuyệt nói: "Hò Mị Nhi cô nương, con người của ta rất truyền thống. Trong nhà còn có xuất giá thê tử chờ ta nha."

Hò Mị Nhi dáng ánh trăng trong, hơi hơi nghiêng đầu cười nói: "Tu đạo chi lộ dài đằng đặc, sao không tìm chút việc vui. Công tử yên tâm, tiểu nữ từ không phải loại kia thích đùa đùa phu nhân, ngày mai chúng ta như trước phân biệt. Nhiều năm sau lại gặp nhau, nhớ lại tối nay nhân duyên, vậy mà vẫn có thể xem là một loại niềm vui thú."

Mạnh Phàm liên tục cười khổ, không nghĩ tới Hò Mị Nhi cô gái này vậy mà như thế mở ra, vậy mà muốn chơi tình một đêm. Đáng tiếc bản thân bây giờ thân thể không thích hợp cùng nàng chơi, vẫn không thể bị phá Nguyên Dương, bằng không liền thâm rồi.

Hắn đành phải lắc đầu liên tục: "Ta thuở nhỏ ít nhiều bệnh ít nhiều tai, thân thể dương khí chưa đủ, sợ là không thỏa mãn được Hò Mị Nhi cô nương."

Nói đơn giản điểm chính là ta thật tiêu trừ, đừng đến hại ta.

Hò Mị Nhi ngược lại là che miệng mà cười, "Chỉ nghe nam nhân nói chính mình dương khí qua thịnh, còn chưa từng thấy qua có nam nhân nguyện ý thừa nhận chính mình dương khí chưa đủ nha." Chợt bước chân nhẹ nhàng, đi đến bên giường, một tay đã bắt đầu lại thoát giày của mình vớ.

"Công Tử Thể cách cường tráng, lại là đồng dương quang chi thân, làm sao có thể dương khí chưa đủ."

Mạnh Phàm vội vàng từ trên giường nhảy xuống tới, hô lớn: "Người không hiểu, ta dương khí sớm tiết, khô làm tình không chịu được."

Hò Mị Nhi lại đánh về phía Mạnh Phàm, Tiểu Ngữ Yên như vậy, "Được hay không, còn cần tiểu nữ từ tự mình đến kết luận, công tử liền từ tiểu nữ tử a."

Mạnh Phàm mãnh liệt nhảy dựng, muốn tránh thoát nàng, nhưng không nghĩ tới dưới chân lại bị một đạo lụa trắng gắt gao trói chặt, khiến hắn đào thoát không ra.

"Giao Long Nhiều Thế!"

Mạnh Phàm khẽ quát một tiếng, hai cái đuôi nhanh chóng lóe ra Giao Long đường vân. Lại vừa dùng lực, trực tiếp đem lụa trắng kéo đứt, chạy thoát rồi. Đồng thời hướng phía ngoài cửa sổ cao giọng la lên: "Diễn huynh cứu ta, Diễn huynh cứu ta!"

Hồ Mị Nhi than khẽ một chút, hiển nhiên là không nghĩ tới Mạnh Phàm vậy mà thể như thể thoải mái mà tránh phá lụa trắng.

"Ta đã tại gian phòng xung quanh bày ra cách âm trận pháp cùng hạn chế trận pháp. Công tử nguoi liền la rách cổ họng cũng sẽ không có người đến cứu nguoi, nguoi liền từ tiểu nữ từ a."

Lại là mấy đạo lụa trắng từ Hồ Mị Nhi sau lưng bay ra, phóng tới Mạnh Phàm, xem bộ dáng là muốn đem Mạnh Phàm trời gô.

Mạnh Phàm vì trong sạch của mình sao có thể khuất phục, Thuần Quân Bảo Kiếm nhanh chóng ra khỏi vỏ, từng đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí lao ra, đem lụa trắng chặt đứt.

Hồ Mị Nhi trong mắt có lưu quang lấp lánh, Mạnh Phàm bày ra thực lực càng là cường đại, trong nội tâm nàng liền càng là hưng phấn.

Nàng lấy ra một mặt tỳ bà, ngón tay chọn bồi, tiếng tỳ bà sục sùi, loáng thoáng truyền tới Mạnh Phàm trong tai. Khúc âm thanh ban đầu là nghệ thuật sáu yêu, cảm động đến cực điểm.

Mạnh Phàm nhất thời liền cảm thấy một hồi đầu vầng mắt hoa, dường như muốn ngất đi đồng dạng.

Tiểu Hồ Ly tiếng tại trong đầu của hắn bùng nổ, thay hắn duy trì thanh tỉnh.

Mạnh Phàm khôi phục về thanh tỉnh, trong lòng lập tức nghiêm nghị, có người có thể đem kiếm khí nắp trong trong, có người có thể đem Huyền thuật nắp trong trong, mà có người càng quý dị hơn, có thể đem kiếm khí cùng Huyền thuật đồng thời nắp trong trong. Làm cho người ta nghe duyên dáng âm nhạc, tại tốt đẹp Huyền Cảnh bên trong bị một kiếm một kiếm lột bỏ huyết nhục.

Mà Hồ Mị Nhi tiếng tỳ bà cùng tiếng đàn chênh lệch không hai, tiếng tỳ bà âm thanh thúc người rơi lệ, sát cơ dấu diếm.

"Công tử, nếu nguoi là không còn từ tiểu nữ từ, tiểu nữ từ đành phải động thật sự." Hồ Mị Nhi gầy nhẹ tỳ bà, vừa cười vừa nói.

Mạnh Phàm biết nàng không có đùa cợt, vừa rồi nàng chỉ ở tiếng tỳ bà bên trong bày ra Huyền thuật, còn chưa vận dụng công kích. Nếu là Huyền thuật cùng kiếm khí đồng thời bạo phát, thật sự rất khó đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Vì trong sạch mà chiến

"Hồ Mị Nhi cô nương, giữa chúng ta thật sự cần như vậy phải không?" Mạnh Phàm bắt đầu dĩ hời.

Kiến thức Hồ Mị Nhi công kích, Mạnh Phàm biết nàng khó đối phó, như thật sự là động thủ hắn không nắm chắc tại không đã thương nàng điều kiện tiên quyết bắt lại nàng. Bồn hy vọng có thể đánh thức Diễn Câu từ bên trong điều đình, thế nhưng là không nghĩ tới Hồ Mị Nhi vậy mà sớm bố trí xuống cách âm trận pháp cùng hạn chế trận pháp, kể từ đó chỉ có thể chính diện đã bại nàng, để cho nàng biết khó mà lui.

"Sóng âm có tiếng vô hình, nàng hẳn là tu luyện một loại sóng âm thần thông, tại sóng âm bên trong che dấu Huyền thuật cùng kiếm khí. Vừa rồi nàng thi triển là Huyền thuật, kế tiếp chính là kiếm khí. Sóng âm truyền lại lần lượt hướng tới liền có thể hóa thành công kích, gần như tất cả phòng Ngự Thần thông cũng không thể đến nơi."

Mạnh Phàm trong nội tâm thầm nghĩ: "Muốn phá loại này sóng âm thần thông, chỉ có lấy âm phá âm, lấy sóng âm đến nơi sóng âm, có thể phá giải trong đó âm công. Hoặc là, lấy nhanh như chớp xu thế, trực tiếp đem đánh giết, không cho nàng thi triển sóng âm cơ hội. Tuy ngang ngược một chút, thế nhưng là nàng vô tâm hại ta tánh mạng, ta lại có thể nào đem đánh chết nha."

Một đường đồng hành, Mạnh Phàm cũng đứng mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa mỹ nữ có một chút hiểu rõ, nàng mặc dù có thì ngang ngược, lại không phải không giảng đạo lý; nàng mặc dù có thì cố tình gây sự, nhưng lại chưa bao giờ muốn hại người tánh mạng.

Mạnh Phàm tùy tiện khẽ thở dài một hơi, tuy hắn có rất nhiều chùng biện pháp rất nhanh chém giết Hồ Mị Nhi, nhưng không muốn vận dụng.

"Vậy cũng chỉ có thể vận dụng Ác Giao gào thét hay là Tam Bách Lôi Động thuật bên trong cuộn cuộn tiếng sấm, nhanh chóng mang nàng đã bại, để cho nàng biết khó mà lui."

"Hò Mị Nhi cô nương, đao kiếm vô tình, chúng ta cần gì phải ồn ào nơi này loại tình trạng này? Giúp nhau lui một bước vừa vặn, coi như đêm nay chuyện gì cũng không có phát sinh qua." Hần xông Hò Mị Nhi hô lớn.

Mạnh Phàm đã thôi lui đến bên tường, có thể Hò Mị Nhi như trước không buông không bỏ theo sát qua, phần môi cười khê: "Công tử, chẳng lẽ là tiểu nữ tử không đủ hảo, không hợp tâm ý của ngươi đi? Vì sao phải một mực trốn tránh tiểu nữ tử."

Trong khi nói chuyện, nàng lại đem tay khoắc lên trước ngực tỳ bà phía trên, hiển nhiên là chuẩn bị động thủ bắt giữ Mạnh Phàm. Tỳ bà tựa ở nàng kinh người hai ngọn núi phía trước, mỗi khảy đàn một chút, trước ngực liền một hồi sóng lớn cuộn trào mãnh liệt.

Khó trách có người nói anh hùng khổ sở mỹ nhân quan, mặc dù ngươi là thẳng đứng ngàn mét bách luyện thép cuối cùng cũng sẽ bại vào kia trên trán khê vuốt lượn quanh chỉ nhu.

Mạnh Phàm đã không chỗ có thể lui, đành phải mạnh mẽ nói một ngụm chân khí, đồng thời bộ mặt Giao Long văn lấp lánh, miệng nhanh chóng cổ động dâng lên

"Rống!"

Một đạo vô hình tiếng gầm từ trong miệng của hắn hô lên, phóng tới Hò Mị Nhi khảy đàn tiếng tỳ bà.

Giao Long gào thét như cuộn cuộn sấm mùa xuân, kỳ thế hung mãnh, đem phá trong phòng cổ xưa vật đều cấp thổi bay.

Mà Hò Mị Nhi tiếng tỳ bà cùng với tri hoãn nhiều, như xuân phong ấm áp, như quý mưa liên tục, ngăn cản được Mạnh Phàm Giao Long gào thét.

Một cái Dương Xuân Bạch Tuyết, một cái tiết mục cây nhà lá vườn.

Hai cổ hoàn toàn tương phản lực lượng giúp nhau đụng vào nhau, trực tiếp ra ngoài hình thành một cổ tường khí. Tường cái này hơi nghiêng Phong Quyển Vân quyết, tường kia hơi nghiêng phong đạm vân khinh.

Hò Mị Nhi cười khê, trong nội tâm đối với Mạnh Phàm khát vọng lại thêm vài phần, "Vậy mà thể chống cự Âm Ba Công Kích của ta, hắn rất không đơn giản. Nếu như lại khiến hắn ít nhiều tu hành một năm, không, nửa năm, tất là vượt qua ta. Đến lúc sau liền thật sự đấu không lại hắn, chẳng qua bây giờ hắn còn kém một chút."

"Công tử, kế tiếp tiểu nữ tử muốn động thật sự, cẩn thận rồi." Nàng đối với Mạnh Phàm cười nói, hiển nhiên là đối với thực lực của mình rất có lòng tin.

Chỉ thấy Hò Mị Nhi trong tay kích thích tỳ bà tốc độ vừa nhanh lên vài phần, toàn bộ làn điệu tiết tấu trong chớp mắt liền do nhẹ nhàng trở nên sát khí lẫm lẫm.

Như lớn châu Tiểu Châu rơi khay ngọc, như bình bạc chọt vạch nước tương tóa, như sắt cười nổi bật đao thương kêu.

Lẫm lẫm tiếng tỳ bà đem Giao Long gào thét tách ra, phóng tới Mạnh Phàm.

Tuỳ ý Giao Long gào thét bị đột phá, Mạnh Phàm nhanh chóng huy vũ tới hai tay. Hai cánh tay nơi lòng bàn tay đều có cuồng bạo Lôi Đình Chi Lực, mỗi một lần cùng kích, mỗi một lần phân ra lấy đều nhau truyền ra "Âm âm" tiếng sấm.

Cuộn cuộn tiếng sấm thay thế Giao Long gào thét cùng sát khí lẫm lẫm tiếng tỳ bà đụng vào nhau. Tựa như tại Lôi Bạo thiên, đi nhanh quân đội.

Quân đội sục sôi mệnh mông đội ngũ âm thanh đang cùng trên không trung oanh oanh rung động tiếng sấm giúp nhau đối kháng, cả hai không ai nhường ai, lẫn nhau không nhận thua.

Tiếng tỳ bà liên tục khảy đàn, tựa hồ không có mệt mỏi. Lòng bàn tay tiếng sấm cũng không có dừng lại, mặc dù không có tiết tấu, cũng rất tự nhiên.

Có ai nghe qua tràn ngập tiết tấu Lôi Âm? Không có. Tiếng sấm vốn là không có kết cấu gì, tới liền tới thành tình cảm quần chúng sục sôi, lại liền đi thành hùng hổ.

Hò Mị Nhi như nước trong veo con mắt lớn trừng giống như chuông đồng tựa như, quả thật không thể tin được Mạnh Phàm lại có thể trên Âm Ba Công Kích áp chế chính mình.

Lúc trước cũng không có xuất hiện qua loại tình huống này, Âm Ba Công Kích của mình từ trước đến nay không có gì có thể phòng, bất luận là thần thông, pháp thuật còn là pháp bảo đều ngăn cản không dưới Âm Ba Công Kích của mình. Thế nhưng là Mạnh Phàm lại lấy sóng âm đối kháng sóng âm, thậm chí còn thành công chống cự.

"Ta đối với ngươi càng ngày càng cảm thấy hứng thú." Hò Mị Nhi trong lòng thầm suy nghĩ nói, quyết định quyết tâm đêm nay muốn đem Mạnh Phàm cấp làm.

Mạnh Phàm lại là gặp đến độ đầu đầy mồ hôi, "Ta chưa bao giờ có tu luyện qua chính thống Âm Ba Công Kích, bây giờ có thể đủ chống cự ở nhất thời. Đợi nàng phản ứng kịp, sẽ phá phòng ngự của ta."

Quả nhiên, tiếng tỳ bà đã bắt đầu áp bách tiếng sấm, tựa như boong boong gót sắt đập tại tiếng sấm phía trên, muốn đem kia cao cao tại thượng cuộn cuộn lôi đình đập phá.

Cung thương giác trung vũ, năm chùng thang âm giúp nhau biến ảo, tấu ra chút đầu sục sôi sục sôi thiết huyết hành khúc.

Mạnh Phàm oanh kích ra cuộn cuộn tiếng sấm bị tỳ bà khảy đàn ra làn điệu đập liên tiếp rút lui.

"Chỉ có thể sử dụng ra chiêu kia." Mạnh Phàm trong nội tâm nghĩ thầm.

Hắn há mồm phun ra một đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí, đậm kim sắc kiếm khí xông vào hành khúc bên trong, tựa như một vị thánh nhân bước vào trong quân doanh. Tất cả tướng quân, binh sĩ đều muốn đối với hắn cúi đầu, đều muốn chiêm ngưỡng hắn.

Không nghĩ tới Hạo Nhiên Kiếm Khí đối phó Âm Ba Công Kích thậm chí có hiệu quả đặc biệt, trực tiếp bỏ ra một mảnh thông đạo. Như vào chỗ không người, trực tiếp nơi đây phóng tới Hồ Mị Nhi.

Hồ Mị Nhi kêu to, tiếng tỳ bà càng thêm kịch liệt, từ thiết huyết hành khúc biến thành triều đình phía trên tế tự cổ nhân cao nhã chi âm. Cho dù là như vậy cũng không cách nào ngăn cản Hạo Nhiên Kiếm Khí, kiếm khí trực tiếp nơi đây mặc sóng âm, đánh vào nàng tỳ bà.

"Băng, băng, băng"

Tỳ bà liên đoạn ba cái dây cung, không cách nào nữa khảy đàn ra làn điệu.

Hồ Mị Nhi cũng bị sau đó tới cuộn cuộn tiếng sấm đánh bay ngược, từ trên ghế ngã xuống. Ngồi xổm ngồi dưới đất không muốn dậy.

"Đỡ ta." Nàng kiều thờ gấp nói.

"Hồ Mị Nhi cô nương, đêm đã khuya, người cần phải đi." Mạnh Phàm rất không thân sĩ không có đi đem Hồ Mị Nhi nâng dậy, chỉ là nhàn nhạt nói câu không tiễn.

Hồ Mị Nhi thấy Mạnh Phàm thật sự không đến phủ nàng, đành phải chính mình rất không tình nguyện mà từ trên mặt đất đứng dậy, xoa xoa roi đau nhức kiều đồn. Dừng hơi hơi mang theo điểm trách tội tiếng, chỉ vào hắn mắng: "Ngốc tử."

Mạnh Phàm hướng về phía Hồ Mị Nhi cười cười, đột nhiên mở miệng nói: "Chờ một chút."

Hồ Mị Nhi còn tưởng rằng Mạnh Phàm đổi ý nữa nha, quay mặt lại, dùng nước linh linh con mắt lớn nhìn chăm chăm hắn.

"Phiền toái giữ cửa quan một chút." Mạnh Phàm gãi gãi đầu, không có ý tứ nơi đây cười ngây ngô nói.

Hồ Mị Nhi thiếu chút nữa phát điên, cái miệng nhỏ nhắn tức giận đến tròn vo, "Đông" một chút nặng nề mà đóng cửa lại.

(vì trong sạch mà chiến, vì vé tháng mà chiến! Các bằng hữu cấp quảng điểm vé tháng a. So với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Mục tiêu Thần Vũ Lĩnh

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ ngồi ở miếu đồ nát trong đại điện nung vào cương thảo trở về con thỏ, mùi thịt mùi vị một mực bay tới ngoài điện.

"Thơm quá a!" Điền Câu duỗi lưng một cái, từ phòng bỏ bên trong đi ra. Đi đến đại điện ở trong, nước miếng chảy ròng.

"Chịu chút không?" Mạnh Phàm giắt xuống một mảnh đùi thỏ đưa cho Điền Câu.

Điền Câu không nói hai lời nơi đây liền bắt qua đại khẩu nuốt luôn.

"Không sợ ta hạ độc?" Mạnh Phàm trêu đùa.

"Phòng huynh chính là hạ độc, ta cũng có thể rõ ràng." Điền Câu rất tự ngao nói, lại nhìn Mạnh Phàm mặt không rời mắt.

"Làm sao vậy, ta trên mặt có hoa đi?" Mạnh Phàm nghi ngờ hỏi.

"Không phải, không phải. Ta là nhìn phòng huynh có quảng thâm nết, xem ra tối hôm qua ngủ không ngon. Ha ha, là không phải là bị kia hồ ly lãng lơ cấp chụp một cái." Điền Câu vừa đoán liền trúng, khiến cho Mạnh Phàm có chút xấu hổ, ngượng ngùng.

Một đạo như linh đăng giọng nữ nhẹ nhàng đi vào, "Công tử, có thịt ăn vậy mà không gọi ta là."

Hồ Mị Nhi rất quen lạc nơi đây ngồi vào bên người Mạnh Phàm, dính sát vào hần.

"Ha ha, Hồ Mị Nhi cô nương, có, có, ta cái này cho ngươi cắt thịt." Mạnh Phàm xê dịch bờ mông, tận lực rời xa Hồ Mị Nhi.

"Ta ăn cái này là tốt rồi." Hồ Mị Nhi nắm lên Mạnh Phàm cắn một cái thịt thỏ, bắt đầu nồng nhiệt nơi đây nhấm nháp.

"Hồ Mị Nhi cô nương, kia có phần ta đã ăn." Mạnh Phàm có chút lúng túng nói.

"Ta biết." Không nghĩ tới nàng lại rất lớn phương cười cười, "Đã ăn năng lực cam đoan không có hạ độc, ta cũng không giống như người nào đó, chính là trực tiếp uy hấn độc được cũng không có chuyện riêng."

Điền Câu hừ lạnh một chút, rõ ràng cùng Hồ Mị Nhi rất không đối phó.

Mạnh Phàm ngồi ở một bên rất cười xấu hổ cười, cắt xuống một khối thịt thỏ tiếp tục ăn vào.

Đội giải quyết xong điểm tâm, ba người cùng nhau đi đến ngoài miếu. Lúc này ba chiếc xe ngựa đã sớm chuẩn bị xong, tiếng ngựa hí liên tục.

"Phòng huynh, lần đi từ biệt chẳng biết lúc nào năng lực gặp nhau. Hy vọng có thể tại Kiếm Tông trong nghe được ngươi tại Thần Vũ Linh anh hùng sự tích." Điền Câu đối với Mạnh Phàm chấp tay, giúp nhau cáo biệt.

"Hả?" Mạnh Phàm có chút nghi hoặc, dò hỏi.

"Lần này Thần Vũ Linh mở ra tất cả Kiếm Tông đệ tử tham gia, bọn họ là mang về một ít tin tức, trong đó liền bao gồm đạt được cơ duyên mà quật khởi thiên kiều, vậy mà bao gồm tất cả thế lực lớn trên tình hình chiến đấu. Nếu là phòng huynh đầy đủ chói mắt, cũng sẽ một ít thế lực lớn sớm vừa ý, thậm chí bị chiêu dụ cũng nói không chừng đấy chứ." Điền Câu giải thích.

"Đúng vậy a, tiểu nữ tử vậy mà rất kỳ vọng nghe được công tử uy danh nha." Hồ Mị Nhi cũng ở một bên vừa cười vừa nói, "Lấy công tử thực lực, nhất định có thể tại Thần Vũ Linh xông ra một phen trò."

"Ha ha, kia ta vậy mà cầu chúc nhị vị thành công bá tiến Kiếm Tông, trở thành Nhân Tộc trụ cột vững vàng." Mạnh Phàm quay về lý nói.

"Tả Phòng huynh cát ngôn."

"Tả công tử cát ngôn."

Ba người mỗi người đi một ngã, hướng phía từng người mục tiêu lái xe mà đi.

Mạnh Phàm lại đang trên sơn đạo lái xe được rồi mấy ngày, rốt cục thấy xa xa cao vút trong mây Thần Vũ Linh Vũ Thần sơn. Thần Vũ Linh tại trên địa đồ bộ dáng tựa như một mảnh hắc sắc Cự Long nằm ngang ở Nhân Tộc đại lục Bắc Phương, nửa người trên uốn lượn lên, dãy núi tầng liên tục, mà thần võ sơn chính là cái kia xen vào tầng mây long đầu, mút vào Nhật Nguyệt tinh hoa, phun ra nuốt vào vào thiên địa linh khí.

Đã từng có một đời Nhân Hoàng còn muốn đem lăng mộ xây dựng tại Thần Vũ Linh, nói Thần Vũ Linh Long khí dồi dào, là Đế vương hạ táng tuyệt hảo chi địa. Thế nhưng là về sau không biết bởi vì nguyên nhân gì liền buông tha. Thậm chí về sau mấy vị Nhân Hoàng cũng không có lại đề lên qua muốn ở dưới Thần Vũ Linh chôn cất sự tình.

"Liền Nhân Hoàng đều gấp ghé nơi đây, trong đó khẳng định có đại cơ duyên." Mạnh Phàm nghĩ như vậy nói.

Tiểu Hồ Ly bay ra, mấy ngày nay nhưng làm hần nín hờng, Điền Câu cùng Hồ Mị Nhi tại thời điểm hần không dám hiện thân, hiện tại bọn họ rời đi, hần mới dám xuất hiện ở bên người Mạnh Phàm.

"Nhân Hoàng tính là cái quái gì a, Thần Vũ Linh thế nhưng là Đại Đế hạ táng nơi đây. Đại Đế a!" Tiểu Hồ Ly hoa chân múa tay vui sướng nơi đây hét lớn, "Nếu là có người dám dùng Đại Đế cấp quy cách vì chính mình chôn cùng, vậy hần ít nhất cần là Đại Đế. Một cái Nhân Hoàng, hừ, Đại Đế một cái ngón út liền đủ bóp chết hần."

Mạnh Phàm cười cười, Tiểu Hồ Ly một mực cường điệu Thần Vũ Linh là Đại Đế lăng mộ, nói trong đó thiên địa quy tắc nhất định bị Đại Đế pháp tắc xuyên tạc qua, khả năng hạn chế phi hành, khả năng hạn chế pháp thuật, khả năng hạn chế thân thể, cũng có thể hạn chế cảnh giới.

Nói ngắn lại chính là một đồng lớn hạn chế, nếu như muốn tại Đại Đế trong lăng mộ lấy được lớn nhất lợi ích, bước đầu tiên chính là biết rõ ràng những cái này hạn chế, nghênh ngang tránh né. Tận khả năng ít nhiều nơi đây đánh bại đối thủ cạnh tranh, giảm bớt mạo hiểm.

Xe ngựa tại trên sơn đạo chạy như bay, đoán chừng còn muốn một hai ngày liền có thể đến Thần Vũ Linh phạm vi.

Hai ngày sau đó, Mạnh Phàm rốt cục đến Thần Vũ Linh phạm vi.

"Đỗ xe! Phía trước cấm xe ngựa tiến nhập."

Đột nhiên ngoài xe ngựa truyền đến một chút hét to, đem xe ngựa cưỡng ép bức ngừng.

Mạnh Phàm từ trong khi tu luyện bị bừng tỉnh, có chút tức giận mà hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Phòng Ngũ nhắc lên thùng xe màn che, có chút làm khó nói: "Công tử, bọn họ tự xưng là quản lý Thần Vũ Linh trật tự binh sĩ. Không cho phép xe ngựa của chúng ta tiến nhập."

"Thần Vũ Linh lúc trước còn có qua thế lực tiến hành quản lý?" Mạnh Phàm hỏi.

"Không có." Phòng Ngũ thành thật trả lời nói.

"Ha ha, lúc trước không có, nhưng là bây giờ có. Chúng ta là Hoàng Thành tới, cấp ta thả thông ninh một chút nhanh chóng xuống xe. Đừng để cho ta động thủ bức người xuống xe." Có năm tên thân mặc áo giáp binh sĩ tới gần xe ngựa, đều muốn động thủ đem xe bên trên người bức hạ xuống.

"Biết chúng ta là ai chẳng?" Mạnh Phàm ôn hòa trong xe ngựa hỏi.

"Ách... Không biết."

"Biết chúng ta gọi cái gì đi?" Mạnh Phàm tiếp tục hỏi.

Năm tên binh sĩ có chút ngần ngại, chẳng lẽ đây là đầu cái đại gia tộc ra ngoài rèn luyện công tử? Thế nhưng là như thế nào ngồi ở đây sao cũ nát trên xe ngựa, phái đoàn không giống đại gia tộc sinh ra đệ tử a.

Không nghĩ tới Mạnh Phàm lời nói ra kinh người, "Nếu như không biết vậy còn chờ gì. Tiểu Ngũ Lang, lái xe trực tiếp xông vào."

"Được rồi, công tử." Phòng Ngũ không nghĩ tới Mạnh Phàm đã vậy còn quá đường hoàng, bất quá hẳn đã mở miệng nên là như vậy có nắm chắc. Vì vậy giờ lên roi ngựa, khiến xe ngựa hướng tiền phương vội vã mà đi.

"Lớn mật!" Năm vị binh sĩ giận, một nghĩ đến cái này người lớn mật như thế, lại muốn xông vào. Nhanh chóng rút ra bên hông bảo kiếm muốn hướng trên xe bổ tới.

"Tiểu Ngũ Lang, ta cho phép người xuất thủ. Đem bọn này một cái nói nhảm phế vật đều giải quyết xong." Mạnh Phàm ngồi ở trong xe ngựa khí bình thản nói.

Những ngày này, mỗi nơi này ban đêm Mạnh Phàm liền chỉ đạo Phòng Ngũ tu luyện cùng kiếm pháp, đôi khi Tiểu Hồ Ly cũng sẽ mượn Mạnh Phàm miệng tới chỉ đạo Phòng Ngũ.

Có thể nói Phòng Ngũ thực lực là tiến rất xa, đã có thể làm được một mình chống lại mấy tên Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ mà bất bại, chống lại vừa đột phá Tàng Thần Cảnh thể chạy trốn tình trạng. Trong đó muốn...nhất nhờ sự giúp đỡ của Phòng Ngũ không chút do dự chuyên công kích pháp cùng nhiều năm lắng đọng, bảo kiếm ở trong tay hẳn thật giống như dài quá con mắt, từng chiêu trí mạng, làm cho người ta không thể không đề phòng.

"Được rồi!" Phòng Ngũ kích động rút ra xe tọa hạ sắc bén bảo kiếm, bảo kiếm ở trong tay hẳn trên dưới tung bay, chính là được từ Vương Gia Phù Quang Lục Ảnh kiếm pháp.

"Thật nhanh kiếm pháp!" Năm tên binh sĩ trong nội tâm kinh hãi, bọn họ bất quá là bị kéo qua thật giả lẫn lộn binh lính bình thường, Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ tu vi mà thôi, sao có thể đấu qua được trời sinh sát phối Phòng Ngũ.

Chương 85: Tính danh hay là tính mạng?

Phòng Ngũ sử dụng ra Phù Quang Lược Ảnh kiếm pháp, bảo kiếm hóa thành từng đạo bạch quang bắn về phía năm tên binh sĩ, từng chiêu đều là thắng đến cô hòng, không có chút nào lưu thủ ý nghĩ.

Lúc ấy Tiểu Hồ Ly đã nói, Phòng Ngũ là trời sinh sát phôi, chỉ là đáng tiếc căn cốt quá phổ thông, bằng không định có thể lấy được thật lớn thành tựu. Lúc Phòng Ngũ tu luyện kiếm pháp, thực lực của hắn liền nhanh chóng dâng lên, gần như có thể làm được giết người không chớp mắt. Lúc ấy Mạnh Phàm vẫn còn ở do dự chính mình dạy hắn kiếm pháp đến cùng đúng hay không, bởi vì Phòng Ngũ là trời sinh sát phôi, một khi lớn lên rất có thể là dẫn đến thiên hạ sinh linh đồ tể.

Ai ngờ đêm đó Phòng Ngũ liền quỳ trước mặt Mạnh Phàm hướng hắn phát hạ đạo thề cam đoan về sau nếu là không có Mạnh Phàm đồng ý, hắn tuyệt không động thủ giết một người.

Không giết người nhưng không có nghĩa là không thể đã thương người, như trước cho Phòng Ngũ rất lớn tự bảo vệ mình chỗ trống.

Kiểm quang lăng lệ, hóa thành từng đạo bạch sắc tia chớp bắn về phía năm người cô hòng.

Đột nhiên một đạo hết to truyền ra.

"Dừng tay!"

Một đạo kiếm quang thốt nhiên trên xuất hiện, hóa thành một đầu dài long tướng Phòng Ngũ Phù Quang Lược Ảnh kiếm đánh bay ngược. Dem năm tên binh sĩ tánh mạng từ từ thân trong tay cứu được trở về.

Năm tên binh sĩ cảm như hén, hai cái đùi vẫn còn ở run nhè nhẹ, nghĩ thầm nói, vừa rồi thật sự là nguy hiểm thật.

Lập tức lại là một đạo to lớn kiếm quang hóa thành rít gào hàng dài chém về phía Mạnh Phàm áp chế ngồi xe ngựa, muốn đem người ở bên trong tính cả xe ngựa một chỗ tan tành.

"Oanh!"

Xe ngựa bị to lớn kiếm quang chặt đứt, trực tiếp hóa thành bột phấn. Xao động tới xung quanh một mảnh bụi mù.

Mà ở kiếm quang chém xuống lúc trước, hai đạo nhân ảnh từ trong xe ngựa phi chui ra.

Hiểm độc và hiểm địa tránh thoát một kiếm này.

Đội bụi mù lạc định, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh, tám người hình ảnh đối lập tại đất trống bên trong.

"Công tử, là trang An Bình công tử." Năm tên binh sĩ mặt mũi tràn đầy kích động hô, vội vàng nhích lại gần, vây quanh ở người này cầm trong tay trường kiếm tiêu sái công tử bên người.

Chỉ thấy hắn người mặc một bộ màu nâu áo tơi, bên hông thương tử sắc đai lưng hai bên trái phải tất cả treo một chuỗi bảo kiếm, một đầu đen nhánh rậm rạp tóc dài, có một đôi sáng ngời có thần con người, thân hình thon dài Tú Nhã, quả nhiên là tư thế oai hùng bùng bùng.

Lúc này, đai lưng bên trái thương lam sắc bảo kiếm đã ra khỏi vỏ, bị hắn giữ tại trong tay phải. Mà bên phải màu gỉ sét sắc bảo kiếm còn cắm ở vỏ kiếm bên trong, phát ra lạnh rung kiếm minh thanh.

Hai thanh bảo kiếm đều không phải Phàm Phẩm, từng người lập lòe ra hơi yếu hào quang. Mà vừa rồi đạo kia hình rồng kiếm khí bắt đầu từ cái thanh kia thương lam sắc bảo kiếm bên trên phát ra.

Loáng thoáng còn có thể trông thấy chưa tiêu tán yếu ớt kiếm khí hình thành một mảnh Tiểu Long Triền Nhiếu tại bảo kiếm phía trên.

Mạnh Phàm đứng tại một gốc cây đại thụ bên cạnh, bên người xe ngựa đã vỡ thành một đồng bột phấn, liền ngay cả ngựa cũng không thể tránh được kiếm khí xoắn nát, biến thành một đồng thịt nát.

Khẽ nhíu mày, trong lòng nghĩ nói: trang An Bình Trang công tử khó đối phó a.

Trang An Bình nhắc tới bảo kiếm, lấy kiếm tiêm xa xa nơi đây chỉ vào Mạnh Phàm, lạnh giọng nói: "Người là nhà ai đệ tử, cũng dám xông vào Thần Vũ Linh. Chẳng lẽ gia tộc Trường Lão không có nói cho người biết hiện tại Thần Vũ Linh bị Vũ Vương phủ tiếp quản sao?"

Tựa hồ là bởi vì trang An Bình nguyên nhân, năm tên binh sĩ cảm thấy có nâng đỡ người, vậy mà tức giận hô: "Không sai, Thần Vũ Linh hiện tại bị Vũ Vương phủ tiếp quản."

"Người đến tốt cùng là người phương nào? Xông vào không thành còn muốn động thủ sát nhân, may mắn Trang công tử tới kịp. Bằng không thì người muốn nhường hạ sai lầm lớn, Vũ Vương phủ sẽ không bỏ qua người."

"Có dũng khí liền đem tính danh báo ra, không muốn trang lớn chuênh choáng."

Trang An Bình lại mở miệng nói: "Tất cả tiền nhập người của Thần Vũ Lĩnh đều muốn trải qua Vũ Vương phủ loại bỏ, lưu lại tánh mạng cùng một giọt tinh huyết, xác nhận không sai phía sau có thể vào. Tin rằng người là vi phạm lần đầu, sự tình vừa rồi liền bắt kẻ giả. Đem tánh mạng của người trên báo, cũng lưu lại một giọt tinh huyết liền có thể đi."

Các binh sĩ có chút kinh ngạc nơi đây nhìn qua trang An Bình, nay Thiên Vũ Vương Phủ Trang công tử như thế nào tốt như vậy nói chuyện.

Bọn họ không biết là, trang An Bình vừa rồi một kiếm kia gần như vận dụng hần năm thành thực lực, vẫn như trước bị Mạnh Phàm rất nhẹ nhàng nơi đây tránh thoát, cái này nói rõ trên xe ngựa người thực lực không tại hần trang An Bình phía dưới. Mà bây giờ là Thần Vũ Lĩnh tối khẩn trương thời điểm, cho dù là một khóa Hóa Tinh đều nhau nhen nhóm tràn đầy thuốc nổ thùng thuốc nổ.

Trang An Bình tình nguyện thiếu một chuyện riêng, vậy mà không muốn sinh thêm sự cố. Dẫn đến cuối cùng Vũ Vương phủ kế hoạch thất bại.

Mạnh Phàm cười lạnh nói: "Vũ Vương phủ thật sự là mưu kế hay. Đầu tiên là đem tính danh ghi chép có trong hồ sơ, tiếp theo thu tên họ người tinh huyết. Đợi đến ghi chép có trong hồ sơ người đạt được kỳ ngộ, cơ duyên, võ người của Vương Phủ lại một loạt mà đi. Thật có thể nói là là bọ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau a."

"Hừ, cho dù là có người đạt được cơ duyên, thành công đào tẩu, Vũ Vương phủ cũng có thể căn cứ hần lưu lại tinh huyết truy tung vị trí, lại ôm cây đợi thỏ. Vũ Vương phủ đây là muốn đem Thần Vũ Lĩnh đồ vật bên trong một mẻ hốt gọn a, sẽ không sợ khẩu vị quá lớn, bị chống đỡ chết đi?"

Trang An Bình lạnh lùng nhìn Mạnh Phàm nhìn, trong nội tâm thầm giật mình, thầm nghĩ: "Người này nói một chút không sai, Vũ Vương phủ chính là muốn mượn bọn này người đến sau lại thăm dò Thần Vũ Lĩnh, cuối cùng ngồi nửa thu ngư ông."

"Người đã đoán được bí mật, vậy không thể để cho người sống thêm vào ra ngoài."

Trang An Bình một tay nắm lấy thương lam sắc bảo kiếm vọt lên, mãnh liệt hướng lên giờ lên. Chỉ thấy một đạo hình rồng kiếm khí nhanh chóng xuất hiện ở bảo kiếm.

"Chém!"

Hần quát lên một tiếng lớn, một tay huy vũ, đem thương lam sắc bảo kiếm hung hăng chặt bỏ.

Hình rồng kiếm khí từ bảo kiếm bên trên bay ra, gầm thét hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Kiếm khí lăng lệ, so với Mạnh Phàm lúc trước đã thấy kiếm tu cũng mạnh hơn mấy phần. Thậm chí có một tia kiếm chém núi sông làm li khí khái.

Mạnh Phàm vậy mà nhanh chóng đem bên hông Thuần Quân Bảo Kiếm rút ra, trên dưới huy vũ vào chém ra từng đạo tinh thuần Hạo Nhiên Kiếm Khí.

Hạo Nhiên Kiếm Khí phóng tới hình rồng kiếm khí, cả hai giúp nhau đụng vào nhau, bạo phát ra khủng bố sóng khí.

Trang An Bình cười lạnh nói: "Không nghĩ tới người cho thấy Danh Kiếm tu, hơn nữa nhìn bộ dáng sở học kiếm pháp còn rất mạnh. Thú vị, thú vị, thật lâu một đụng với có thể làm cho ta đồng thời sử dụng ra hai thanh kiếm người."

Nói qua, hần liền duỗi ra tay trái đem bên phải màu gỉ sét sắc bảo kiếm chậm rãi rút ra, nắm trong tay.

Hai thanh bảo kiếm đồng thời ở trong tay hần huy vũ, lại không có một tia ứng động đãi cảm giác, tựa như mặt khác dài ra hai cánh tay, phối hợp hết sức ăn ý.

Mạnh Phàm cảnh giác mà nhìn hần, trong nội tâm thầm giật mình: "Hần vậy mà thể đồng thời sử dụng hai thanh bảo kiếm!"

Trang An Bình bên hông treo hai thanh bảo kiếm, mặt khác một thanh có thể tuyệt đối không phải trang trí. Có can đảm hai cánh tay đồng thời cầm hai thanh bảo kiếm, điều này nói rõ hần đối với mình ném kiếm kỹ thuật có đầy tuyệt đối tự tin, bằng không không thể nào làm được đồng thời huy vũ ra hai thanh bảo kiếm.

"Ta cho người thêm một cái cơ hội, lưu lại tính danh cùng tinh huyết, bằng không... Liền đem tánh mạng ở lại đây đi." Trang An Bình trong tay hai thanh bảo kiếm trên dưới bay múa, thậm chí quấy quanh thân không khí, khiến tất cả mọi người cảm thấy một cỗ nồng đậm cảm giác áp bách.

"Lão tử họ Lý, danh ông ngoại, tên đầy đủ ông ngoại người."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Lực lượng ngang nhau đối thủ

Phòng Ngũ "Phốc phốc" cười cười, nghĩ thầm nói: "Xem ra công tử vẫn có nắm chắc đánh bại đối phương a. Lần này thật sự không uổng công, có công tử, ta nhất định có thể đột phá Uẩn Linh Cảnh, trở thành Tàng Thần Cảnh tồn tại."

Mạnh Phàm quay đầu đối với Phòng Ngũ nói: "Tiểu Ngũ Lang, còn không lui lại, người này khó đối phó, nếu ngộ thương nơi này người có thể sẽ không tốt."

Phòng Ngũ nhanh chóng trốn đến đại thụ đằng sau, vèn vèn lộ ra một cái đầu mặt thiết chú ý tình hình chiến đấu.

Trang An Bình trên đầu gân xanh nổi lên, trong tay huy vũ bảo kiếm vậy mà phát ra "Vụt, vụt" nhẹ vang lên.

"Rất tốt, rất tốt. Xem ra người là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, nếu như vậy ta sẽ đưa người đi chết."

Mạnh Phàm rất bất đắc dĩ nói: "Đánh nhau liền đánh nhau, không nên nhiều như vậy nói nhảm."

Trang An Bình cười lạnh một tiếng, hung hăng mà đem tay trái cái thanh kia màu gỉ sét sắc bảo kiếm ném ra ngoài, bảo kiếm lấy một loại tốc độ cực nhanh thẳng hướng Mạnh Phàm.

"Ta còn tưởng rằng người là hai tay kiếm đầu, không nghĩ tới thanh kiếm này chỉ là nguy trang." Mạnh Phàm huy vũ ra Thuần Quân Bảo Kiếm, chấn động rớt xuống ra mấy đạo kiếm hoa.

Kiếm hoa đem màu gỉ sét sắc bảo kiếm đánh bay, mà trang An Bình nhưng theo chỗ cũ biến mất.

Đột nhiên một đạo âm lãnh tiếng cười âm lãnh từ hắc sau đầu truyền đến, "Ha ha ha, phải không?"

Mạnh Phàm cuống quýt quay đầu lại, chỉ thấy trang An Bình chẳng biết lúc nào xuất hiện sau lưng mình. Vội vàng rút về bảo kiếm, hướng về hắc chém tới.

Một kiếm chém tới, lại không nghĩ cũng chỉ là nhất đạo ảo ảnh. Còn chân chính trang An Bình đã một lần nữa bắt lấy màu gỉ sét sắc bảo kiếm một cái nhảy lên vọt, vọt tới trước mặt Mạnh Phàm.

Hai thanh bảo kiếm đồng thời hướng phía Mạnh Phàm hung hăng bổ tới, Mạnh Phàm chỉ phải vội vàng đem Thuần Quân Bảo Kiếm hướng lên đón đỡ mà đi.

"Keng!"

Một thanh thương lam sắc bảo kiếm, một thanh màu gỉ sét sắc bảo kiếm chém vào Thuần Quân quý báu kính phía trên, xung đột ra hai đạo rực rỡ tia lửa.

thương lam sắc bảo kiếm phía trên bộc phát ra lừng lừng kiếm khí, tiếp tục hướng phía đầu của Mạnh Phàm bổ tới.

Mạnh Phàm dưới chân Giao Long vẫn lấp lánh, mãnh liệt đập một cái địa toàn bộ thân thể nhanh chóng bạo lui mấy chục bước, hiểm độc và hiểm địa tránh qua, tránh né trang An Bình lần thứ hai công kích.

"Là ảo hình ảnh kiếm pháp! Hắc dùng cái thanh kia màu gỉ sét sắc bảo kiếm sử dụng ra ảo ảnh kiếm pháp!"

Mạnh Phàm trong nội tâm thầm giật mình, cái thanh kia màu gỉ sét sắc bảo kiếm nhìn như phổ thông, kỳ thật là trải qua đặc thù luyện chế, một khi bị đánh trúng có thể làm cho người sản sinh ngẩn ngơ ảo giác. Lại phối hợp thêm trang An Bình thi triển ra ảo ảnh kiếm pháp, quả thật chính là chút đại sát khí.

Trang An Bình liên tục vỗ tay tán thưởng, "Không tệ, không tệ, trúng huyền ảnh của ta kiếm pháp lại còn có thể tránh thoát ta thương Long Kiếm khí. Người rất tốt, đáng ta phát huy ra toàn bộ thực lực."

Phòng Ngũ trốn ở phía sau cây, miệng gần như vòng trở thành "O" hình, hít sâu một hơi, "Cái này Trang công tử lại vẫn không có phát huy ra toàn bộ thực lực. Trời ạ, công tử gặp nguy hiểm."

"Trang công tử cố gắng lên, tiêu diệt hắc!" Các binh sĩ ở phía sau đã thấy nhiệt huyết sôi trào, vội vàng cố gắng lên khuyến khích.

"Vũ Vương phù vạn tuế, Trang công tử vạn tuế!"

"Im miệng!" Trang An Bình mãnh liệt quay đầu lại nhìn về phía người kia hô lên "Vạn tuế" binh sĩ, lạnh lùng quát lớn.

"Vạn tuế chỉ có một, đó chính là đương kim Hoàng. Người là muốn hại ta, muốn hại Vũ Vương phủ đi?"

Gần vua như gần cọp, cho dù là Vũ Vương với tư cách là Nhân Hoàng phụ tá đắc lực, cũng phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, không thể làm cho người ta lưu lại đầu đề câu chuyện.

Các binh sĩ biết mình nói lỡ, nhao nhao ngậm miệng lại.

Mạnh Phàm khôi phục một chút khí lực, lập tức bỏ quên bảo kiếm trong tay, mãnh liệt chạy nước rút qua.

"Há? Lá gan ghê gớm thật, cùng ta so chiêu cũng dám tay không tác sát. Xem ra vừa rồi thiệt thòi người là còn không ăn đủ." Trang An Bình cười lạnh, cầm trong tay song kiếm trên dưới huy vũ.

Theo sát phía sau vậy mà vọt tới, hai thanh bảo kiếm hóa thành hai cái hàng dài găm thét đánh về phía Mạnh Phàm.

Long Ngâm âm thanh bên tai không dứt.

"Rống", "Rống", "Rống "

Vậy mà xuất hiện ba đạo bất đồng Long Ngâm, Phòng Ngũ từ đại thụ đằng sau đuổi ra đầu, hướng chiến trường nhìn lại. Trang An Bình hai thanh bảo kiếm bên trên tất cả có một đầu dài long, hàng dài khuôn mặt dữ tợn, bộc lộ bộ mặt hung ác, tựa hồ là muốn nuốt luôn hết thầy sinh linh. Mà điều thứ ba long ở trên người Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm phía trên Giao Long vẫn lấp lánh, sau lưng xuất hiện một đạo nhân nhật Giao Long hư ảnh. Giao Long phản búng chặt chẽ Triền Nhiêu tại phần lưng của hắn cùng phần eo, hai cái long trảo khoắc lên trên cánh tay của hắn, Giao Long Vĩ Ba tùy ý nơi đây buông xuống trên mặt đất, trở thành hắn cái chân thứ 3, chia sẻ vào cả người trọng lượng.

Mạnh Phàm thật lâu không có sử dụng Giao Long Nhiêu Thê Quyết hoàn chỉnh hình thái, lúc trước đều là đối thủ thực lực quá yếu không cần vận dụng hoàn chỉnh hình thái hay là đối thủ thực lực quá mạnh mẽ không kịp vận dụng hoàn chỉnh hình thái. Hôm nay Mạnh Phàm rốt cục gặp được một vị lực lượng ngang nhau đối thủ, có thể sáng khoái lâm li nơi đây thi triển toàn bộ pháp thuật, thần thông.

Ba đầu rồng đụng vào nhau, phát ra từng trận Long Ngâm.

"Vụt, vụt "

Hai thanh bảo kiếm chém vào Mạnh Phàm đầu vai vậy mà chém không hạ xuống, xao động tới một hồi Hòa Tĩnh.

"Hắn bên trong mặc một kiện phòng thân giáp mềm!"

Trang An Bình trong nội tâm kinh ngạc nói: "Khó trách hắn dám cùng ta thiếp thân đối chiến, chắc là đối với hắn giáp mềm có lòng tin. Hừ, nếu như vậy, kia ta liền phá vỡ phòng ngự của người, khiến người nhìn một cái cái gì mới là kiếm tu."

Mạnh Phàm nắm tay hóa thành Giao Long trảo muốn hung hăng nơi đây đánh vào trang An Bình trên người, nhưng bị hắn dùng bảo kiếm ngăn cản hạ xuống.

Chỉ thấy Mạnh Phàm hai chân mãnh liệt rời đi mặt đất, hóa thành một đôi cái kéo hướng phía trang An Bình cái cổ cắt bỏ.

"Ừ!"

Trang An Bình hoàn toàn không nghĩ tới Mạnh Phàm có thể Sử Song chân đồng thời rời đi mặt đất, "Hắn không có chèo chống, là làm sao làm được?"

Trang An Bình đem eo hướng về sau khẽ cong, hiềm hiềm nơi đây tránh thoát một kích này Giao Long cái kéo chân.

"Đứng rồi, hắn dựa vào sau lưng Giao Long hư ảnh để chống đỡ." Lúc này hắn mới phát hiện Mạnh Phàm đặt tam cái chân —— Giao Long Vĩ Ba.

Ai ngờ Giao Long Vĩ Ba vậy mà cách mặt đất bay lên, hướng phía hắn hung hăng rút.

"Hắn lại là làm sao làm được!" Trang An Bình kinh ngạc, hắn cả người bởi vì hướng về sau nghiêng, dẫn đến không kịp cái biến quỷ tích, trốn không thoát một kích này. Đành phải đem hai tay ôm tại trước ngực, nộ xiên hình dáng, dùng để phòng ngự Mạnh Phàm một kích này.

"Oanh!"

Trang An Bình bị Giao Long Vĩ Ba hung hăng rút phi, hướng về sau bay ra ngoài mấy chục thước.

"Nguyên lai hắn trên không trung cuộn cuộn, đem Giao Long vĩ lôi kéo. Thật sự là thật là nhạy cảm chiến đấu ý thức."

Mạnh Phàm hai chân sau khi rơi xuống đất, nhanh chóng sáng lên Giao Long văn, mãnh liệt một đập, toàn bộ thân thể bay tán loạn, tiếp tục thẳng hướng

trang An Bình mà đến.

Trang An Bình nhanh chóng huy vũ tới song kiếm, đối kháng Mạnh Phàm.

Ba đầu rồng tại trên đất trống đại chiến, thỉnh thoảng lại đánh lên bên cạnh cổ thụ, cự thạch, cổ thụ, cự thạch bị nghiền thành bụi phấn, căn bản chống cự không được công kích của bọn hắn.

Phòng Ngũ cùng các binh sĩ lại quay về lui mấy chục thước, đem tròn cái đất trống lưu lại cái hai người bọn họ.

Hai đạo hình rồng kiếm khí bay ra, bị Giao Long hung hăng xé rách.

Giao Long chụp vào trang An Bình bị hắn dùng hai thanh bảo kiếm cấu thành gió thổi không lọt võng kiếm (*lưới đan bằng kiếm) ngăn lại.

"Thảo, hắn tại cầm ta luyện quyền." Trang An Bình giận, Mạnh Phàm công kích càng ngày càng hung mãnh, nhưng vừa mới bắt đầu còn có khiếm khuyết, có thể càng về sau sơ hở lại càng nhỏ, rõ ràng cho thấy đang đối chiến bên trong tiến hành quy nạp tổng kết, hoàn thiện quyền pháp của mình. Không thoát đối phương tiến bộ cũng quá nhanh một chút a.

Vừa nghĩ tới chính mình lại trở thành người khác bồi luyện, trang An Bình liền khí không đập một chỗ.

Dưới chân giả thoảng, một cái lác mình, hút ra chiến trường.

Lui lại mấy chục bước, cầm lấy song kiếm, hung dữ nơi đây nhìn Mạnh Phàm nhìn, lạnh giọng nói: "Một kích định thắng bại a."

(hôm nay ba chương trình liền sớm một chút phát a, mười điểm chương một, 12h chương một, sáu giờ chương một.)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Tao ngộ phục kích

"Một kích định thắng bại a."

Dứt lời, Trang An Bình liền điên cuồng thúc dục trong tay hai thanh bảo kiếm, tiếp cận thực chất tan ra Tinh Thần lực tràn vào bảo kiếm bên trong. Chút lam chút tro quang sáng sáng lên, đem bảo kiếm chiếu rọi nơi đây hết sức đẹp đẽ.

"Trang công tử khai mở đại chiêu, tên kia muốn xong đời." Các binh sĩ núp ở phía xa nhỏ giọng thăm thì.

"Để cho gặp qua Trang công tử một chiêu này đối thủ tất cả đều bị thua, không một may mắn thoát khỏi."

"Ta nhớ được tại năm trước Vũ Vương phủ cử hành họp hằng năm, Vũ Vương liền đối với chiêu này khen không dứt miệng, tán thưởng nơi này như tiêm Long Xuất Hải, sục sôi cuộn trào mãnh liệt."

Trang An Bình vẫn còn không ngừng tụ lực, đồng thời hai thanh bảo kiếm bên trên quang sáng càng ngày càng óng ánh, nơi này cuối cùng gần như tiếp cận với hai đạo quang điểm.

"Rống!"

Hai cái hàng dài, chút lam chút tro, từ trong vàng sáng dần sinh ra, Triền Nhiễm tại bảo kiếm phía trên, phun ra nuốt vào vào đục ngầu khí tức.

"Song Long Giáo Sát! Ta nhớ ra rồi, chiêu này gọi Song Long Giáo Sát, là lấy hai tay lôi kéo hai tay, lại lấy hai tay lôi kéo song kiếm, cuối cùng bộc phát ra hai cái long lực lượng. Tập hợp nửa người trên toàn bộ lực lượng, cường đại đến có thể đồng tâm thiên thạch." Binh sĩ kích động hô, tựa hồ là gặp được trang An Bình chiến thắng tình cảnh.

Trang An Bình dưới chân mãnh liệt một đập, thân hình liền bay ra ngoài mấy mét xa, lại là một đập, lại bay ra mấy mét.

Vèn vèn dùng ba bước liền giết đến trước mặt Mạnh Phàm. Hai thanh bảo kiếm hóa thành hai đạo hàng dài bộc phát ra điên cuồng lực xoắn.

Mạnh Phàm trong mắt lưu quang xoay tròn, khóe miệng hơi hơi gợn lên.

"Oanh!"

Cửu Long Hồng Lô trực tiếp bị hấn chuyển ra ngoài, ngăn tại trước mặt. Hấn nhanh chóng mở ra nắp lò, nhưng không có thả ra hỏa diễm, mà là đem trọn cái bếp lò hướng hóa thành hai đạo hàng dài bảo kiếm trùn tới.

"Đồng!"

Đem hai thanh bảo kiếm thu vào Cửu Long Hồng Lô bên trong, nhanh chóng che lên nắp lò. Trong lò truyền đến hai đạo tức giận Long Ngâm thanh âm, theo sát phía sau chính là vô số đạo Hỏa Long tiếng gầm gừ, đem cái này hai đạo Long Ngâm âm thanh bao phủ.

Trang An Bình sắc mặt đại biến, hai thanh bảo kiếm lại bị lấy đi. Bất quá hấn lại đã lui, phản mà là tiếp tục hướng phía Mạnh Phàm công tới, huy vũ vào song quyền muốn nhanh chóng đem Mạnh Phàm bắt lại.

"Đồng!"

Ai ngờ Mạnh Phàm trực tiếp cao cao huy vũ tới Cửu Long Hồng Lô, Cửu Long Hồng Lô hóa thành một mặt cự chùy hung hăng nơi đây đánh hướng trang An Bình.

Trang An Bình bị trực tiếp nện phi xa mấy chục thước, rơi trên mặt đất lại trải qua mấy cái cuộn cuộn lúc này mới dừng lại. Trên đầu sưng lên một khối bao lớn, mặt mũi bầm dập, liền hàm răng đều tróc ra mấy viên.

Các binh sĩ nhao nhao chấn kinh rồi, tình huống như thế nào, mấy hơi ở trong Trang công tử bảo kiếm liền bị lấy đi, người cũng bị đánh ngã xuống đất không nổi.

"Ngươi, ngươi, hèn hạ." Trang an bài nằm bằng trên mặt đất, duỗi ra tay run rẩy chia chia vào Mạnh Phàm mắng.

"Hai thanh bảo kiếm coi như là ngươi hủy ta xe ngựa phí tổn. Tiểu Ngũ Lang, chúng ta đi." Mạnh Phàm đem Cửu Long Hồng Lô thu hồi, đối với Phòng Ngũ vẫy vẫy tay.

"Nói cho biết tên của ngươi, nói cho biết tên của ngươi." Trang An Bình bị các binh sĩ nâng dậy, phần nộ nơi đây trùng mắt Mạnh Phàm. Khẩu khí này hấn trang An Bình nuốt không trôi, nhất định muốn đòi lại.

"Ta tên là, Đê." Mạnh Phàm cười ha hả, nhanh chóng tiêu thất tại trong rừng rậm.

"Đê, Đê. Khẩu khí thật lớn." Trang An Bình vậy mà cười lạnh, đẩy ra nâng binh lính của mình, hét lớn, "Lại, thông báo võ người của Vương Phủ, cấp ta điều tra. Nhất định phải tìm ra người này tên thật. Người giống như hấn vậy tuyệt đối không thể không có tiếng tăm gì."

...

Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ đi ở rậm rạp Tùng Lâm, xung quanh cỏ thụ bộc phát, cự thạch vây quanh, hoàn toàn một bộ Nguyên thủy rừng rậm bộ dáng.

"Nơi này Nguyên thủy tình huống cũng có thể theo kịp ngàn vạn đại sơn." Mạnh Phàm lúc trước chính là sinh hoạt tại trong núi lớn, cho nên đối với Tùng Lâm nhất là quen thuộc, không có cảm thấy mây may thích.

Nhưng Phòng Ngũ thì không được, một đường oán trách, "Như thế nào liền mảnh được đường cũng không có. Loại địa phương này thật sự có bảo tàng đi?"

"A, xà!"

"A, Hạt Từ!"

"A, Ngô Công!"

Mạnh Phàm trực tiếp cho hấn một cái bạo lật, "Có cái gì tốt ngạc nhiên, ngươi thế nhưng là Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ người, vậy mà là sợ những vật này."

Phòng Ngũ lúc này mới an ổn, cúi đầu tiến lên.

Tại trong rừng được rồi ước chừng nửa ngày lộ trình, rốt cục đi ra um tùm rừng cây.

Đúng lúc này, Mạnh Phàm lỡ tai khê động, cảm thấy sau lưng rừng cả mình dâng lên. Mãnh liệt đẩy ra bên người Phòng Ngũ, như một đầu hình người hung thú phát uy, chuyển ra Cửu Long Hồng Lô hướng phía sau đập tới.

"Vụt, vụt "

Hai đạo kim loại tiếng va đập phát ra, là hai thanh mũi tên lóc lên lục mang tên đựng ở trên Cửu Long Hồng Lô, sau đó bị Cửu Long Hồng Lô nện đứt.

Mạnh Phàm tiếp tục huy vũ vào Cửu Long Hồng Lô trực tiếp nện ở sau lưng đại thụ, đại thụ nhanh chóng chém làm hai đoạn, từ trên cây nhảy xuống hai người cầm trong tay đoản cung cường tráng nam tử.

Đoản cung, mà không phải trường cung. Trường cung mặc dù uy lực to lớn, tên bắn ra lao tốc độ cực nhanh, cũng không đủ linh hoạt. Đoản cung nhẹ nhàng linh hoạt, là thích hợp nhất tại trong rừng săn bắn công cụ.

Hai vị này cường tráng nam tử cánh tay phải đều so với tay trái cánh tay muốn thô bên trên một vòng, điều này nói rõ bọn họ là nhiều năm chìm đắm tại tiền đạo người. Bọn họ ẩn nấp ở trên cây đại thụ, đợi đến Mạnh Phàm đi ra rừng cây mới phóng ra tên, đánh lên bọn họ, đây là bởi vì trên đất trống không có che lấp, dễ dàng nhắm trúng mục tiêu, hơn nữa người một cái cánh gác tân hoàn cảnh, sẽ đối với sau lưng hoàn cảnh buông lỏng cảnh giác.

"Các người là người phương nào, tại sao phải đánh lên chúng ta?" Mạnh Phàm cảnh giác nơi đây nhìn qua hai người cường tráng nam tử, hẳn có thể cảm giác được thực lực của bọn hắn rất mạnh, đều có Uẩn Linh Cảnh sơ kỳ đỉnh phong thực lực, tùy thời có thể đột phá.

Hai người cường tráng nam tử tương đối mà xem, không nói tiếng nào nơi đây lại lấy tay ra bên trong đoản cung.

"CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!"

Lại là hai mũi đầu mũi tên lóc lên lục mang tên phóng tới.

"Mũi tên có độc!"

Mạnh Phàm huy vũ vào Cửu Long Hồng Lô đem hai mũi tên nện phi.

Tuy không biết đối phương ý đồ, nhưng tuyệt không phải đi lên kết giao bằng hữu. Đã như vậy vậy đấu một trận a, bọn họ tuy cường đại, có thể mình cũng không kém, chẳng biết hươu chết về tay ai còn không nhất định nha.

"CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!"

Lại là hai mũi tên bay tới, bất quá lần này đầu mũi tên không hề lấp lánh lục mang, mà là hồng mang.

"Phanh, phanh!"

Hai mũi tên trên không bùng nổ, xao động tới một hồi sương mù.

Mạnh Phàm nhanh chóng đem Cửu Long Hồng Lô che ở trước người, phòng ngừa đối phương thừa dịp sương mù lại bắn ra tên.

"Tiểu Ngũ Tử, trốn đi." Mạnh Phàm không vết chú ý đến Phòng Ngũ, chỉ có thể khiến hắn tìm khối cự thạch trốn đi.

Hết thấy đều kết thúc, tất cả các loại an tĩnh lại về sau. Mạnh Phàm lại hướng đại thụ phương hướng nhìn lại, phát hiện hai người cường tráng nam tử đã biến mất vô ảnh vô tung.

"Công tử, bọn họ đi rồi sao?" Phòng Ngũ trốn ở cự thạch, còn có chút trong lòng run sợ, lúc này mới tiến nhập Thần Vũ Lĩnh liền lọt vào một sóng phục kích. Nếu tiếp tục hướng thâm xử tiến lên, gặp gỡ địch nhân một cái càng cường đại hơn.

"Đi." Mạnh Phàm hướng hắn phát phát tay, ý bảo an toàn.

"Công tử, bọn họ là ai? Cùng người có cừu oán đi?" Phòng Ngũ hỏi.

"Ta làm sao biết, ta còn muốn hỏi người nha. Bọn họ sẽ không là tới giết người a." Mạnh Phàm trêu ghẹo nói.

"Làm sao có thể. Ta một cái dân chúng thấp cổ bé họng. Ngược lại là công tử..." Phòng Ngũ nói.

"Ta? Ta làm sao vậy?"

"Những ngày này cùng công tử dừng lại ở một chỗ, cảm thấy công tử rất có thể gây chuyện, quá phong mang tất lộ." Phòng Ngũ trêu đùa.

"Người muốn ăn đòn là không phải." Mạnh Phàm trực tiếp cho hắn một cái bạo lật.

"Công tử mau nhìn, vậy có ba gốc Thối Thần Thảo! Xem ra được linh còn không nhỏ." Hai người dọc theo đường, Phòng Ngũ đột nhiên trông thấy cách đó không xa một tòa to lớn trên ngọn núi mọc ra ba gốc Thối Thần Thảo, kích động không thôi, chạy tới tựa muốn đem chúng thảo xuống.

Mạnh Phàm kêu to: "Không muốn đi qua!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Lại là cạm bẫy

Thối Thần Thảo tản ra khác thường mùi thơm, ngũ vị hương đều đủ, hấp dẫn lấy người đi thảo xuống chúng.

Mạnh Phàm hô lớn: "Không muốn đi qua, là cạm bẫy!"

Đáng tiếc hay là đã chậm, Phòng Ngũ đã leo lên đỉnh núi, đưa tay muốn thảo xuống ba gốc Thối Thần Thảo.

Lúc hần sắp tiếp cận kia bốn góc gốc linh dược, bỗng nhiên cảm giác thân thể một hồi băng hàn, bỗng dung ngừng đầu, vách đá sụp đổ, giống như lũ bất ngờ bộc phát, âm âm cuộn trào mãnh liệt hạ xuống.

Cái này quá đột nhiên, Phòng Ngũ cao giọng kinh hô, thoáng cái liền trông suy sụp rơi xuống, mấy khối chùng nặng ngàn cân cự thạch lăn xuống, lại càng là không thiếu mấy lấy vạn cân cự thạch rơi đập, một khối tiếp theo một khối rớt xuống.

Tình cảnh quá kinh khủng, người bình thường nếu là bị mấy lấy vạn cân cự thạch liên tiếp oanh kích, khẳng định phải thành làm thịt nhão. Cho dù là có được Uẩn Linh Cảnh hậu kỳ Phòng Ngũ cũng không thể may mắn thoát khỏi, nhẹ nhất cũng phải bị nện đoạn toàn thân xương cốt, khả năng mấy tháng đều khôi phục không được, càng là không thể nào đột phá.

Phòng Ngũ mặt lộ vẻ vẻ mặt, núi đá như thế nào êm đẹp liền giáng xuống. Liền vội vuron tay ra lại oanh kích cự thạch, hy vọng có thể đem chúng đánh nát.

Đáng tiếc núi đá quá nhiều, thực lực của hần cũng quá yếu, liền một khối cũng không có thể đánh nát.

Vách núi sụp đổ, cự thạch cuộn cuộn, thanh thế làm cho người ta sợ hãi cực kỳ, tựa hồ muốn đem Phòng Ngũ bao phủ.

"Oanh!"

Mạnh Phàm nhanh chóng xông tới, nhảy vào loạn thạch trong đồng, trên hai tay Giao Long văn hiển hiện, mãnh liệt đánh ra, chấn núi sông thất sắc, hần bắt lấy cánh tay của Phòng Ngũ, mãnh liệt đưa hần vút ra ngoài, mà chuyển biến thành, Chương Tâm Lôi đình chỉ lực nhảy lên cùng rơi xuống cự thạch đối chiến.

Xung quanh một mảnh sấm sét vang dội, đem rất nhiều cự thạch đánh nát, cuối cùng Mạnh Phàm vọt ra, cũng không bị núi đá vùi ở.

"Công tử!" Phòng Ngũ lập tức vọt tới bên người Mạnh Phàm, tỉ mỉ xem xét hần có hay không bị thương.

"Ta không sao." Mạnh Phàm khiến Phòng Ngũ không muốn vọng động, lập tức nhìn sơn phong đỉnh núi, lạnh kêu lên, "Có lá gan thiết lập cạm bẫy, không có can đảm lớp lấy bộ mặt thật kỳ nhân đi?"

Trên ngọn núi có vài gốc cỏ từng, xanh ngắt mà cỏ xura, như mấy cái cầu long bàn phục, bên cạnh còn có sinh trưởng có ba gốc Thối Thần Thảo, mùi thuốc xông vào mũi, lưu động óng ánh sáng rọi.

"Công tử vì sao nói là cạm bẫy?" Phòng Ngũ có chút khó hiểu, hần còn tưởng rằng chỉ là ngoài ý muốn nha.

"Thối Thần Thảo u âm ghét dương quang, đều sinh trưởng tại khe núi bên trong hay là sơn lưng dương quang một mặt. Làm sao có thể sinh trưởng ở đỉnh núi? Cái này không phải có người tận lực trồng ở phía trên, chẳng lẽ lại là Thối Thần Thảo lớn chân chính mình chạy lên lại phơi nắng dương quang đi?"

"A, a, a "

Trên ngọn núi có vỗ tay tiếng truyền ra, "Nguyên lai như thế, xem ra là lỗi của chúng ta. Bất quá vẫn là muốn cảm tạ người chỉ ra, như vậy lần sau chúng ta cũng sẽ không tái phạm."

Có sáu đạo thân ảnh xuất hiện ở trên ngọn núi, đều là đầu đội mũ cao, hoa phục y quan.

"Vì cảm tạ người, chúng ta chuẩn bị đưa các người đi tìm chết."

Đầu lĩnh nam tử từ trên ngọn núi nhảy xuống tới, còn lại năm người vậy mà theo nhảy xuống tới.

"Buổi sáng một đánh răng a, thật sự là khẩu khí thật lớn." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút.

Sáu người cười to, nhao nhao cười nhạo Mạnh Phàm không biết điều.

"Hiện tại liền quỳ xuống, chúng ta còn có thể cân nhắc lưu lại ngươi một cái toàn thân."

"Học ba tiếng chó sủa, bốn đại gia cân nhắc không tại giết ngươi lúc trước đùa bốn các ngươi một phen."

"Bây giờ người đều không biết điều mà, nhìn không ra bất luận là nhân số hay là tu vi, chúng ta đều muốn tốt hơn đi?"

Phòng Ngũ khẩn trương mà nhìn đối diện, sáu người đều là Tàng Thần Cảnh, đầu lĩnh lại càng là Tàng Thần Cảnh trung kỳ. Như vậy một sóng tiêu đội cho dù là thả ở bên trong Tương Dương Thành, mặc dù nói không thể Vô Pháp Vô Thiên, lại cũng thể Tung Hoành Ngang Dọc.

"Còn không quỳ xuống? Thật sự như vậy không biết điều đi?" Đầu lĩnh mắng, rõ ràng cho thấy nhà giàu đệ tử hoành hành lâu rồi, một thân lệ khí sửa không được.

"Tiểu Ngũ Tử, chúng ta đi, không nên cùng bọn này ngu ngốc nói chuyện." Mạnh Phàm thu liễm sát khí, chống lại sáu người Tàng Thần Cảnh hẳn cũng không có quá lớn nắm chắc, huống chi bên người còn có một cái mới Uẩn Linh Cảnh con mọn.

"Muốn đi?" Có người lao đến, huy vũ vào nắm tay hướng Mạnh Phàm cái ót đập tới.

Nắm tay bộc phát ra ngân quang, ngân quang như sóng sóng lớn, cuồng bạo mà kinh người, trong nháy mắt liền giết đến Mạnh Phàm sau lưng, một quyền đánh giết hướng Mạnh Phàm cái ót, lôi kéo tới chút cổ cuồng phong, trên mặt đất cục đá vụn cũng bị mang bay lên.

"Vạn Tử Thật xuất thủ, nhất định dễ như trở bàn tay. Chính là cái một quyền đánh chết, ta còn muốn khiến hắn trước khi chết ít nhiều kêu thảm thiết một hồi nha." Trong đám người có người cười lạnh nói, hiển nhiên là đối với huy vũ vào bằng bạc quyền nam tử rất có lòng tin.

Mạnh Phàm quay đầu hét lớn một tiếng, trực tiếp nghênh đón tới, chuẩn bị đối chiến cứng rắn, đầu đầy tóc đen hướng về sau bay múa. Khiến hắn thoát nhìn hơn nhiều mấy phần uy vũ, trong miệng bật hơi như cầu vồng, tựa như một cái chiến thần.

"Oanh "

Hai người quyền đụng vào nhau, phát ra một chút chấn thiên nổ mạnh. Như là chút đạo sấm sét tại bùng nổ, bằng bạc quyền nam tử phút chốc mở to Ngăn Máu, vô cùng chấn kinh. Tiếp theo, quả đấm của hắn phát ra một tiếng vang nhỏ, "Răng rắc", xương cốt bị chôn quả thực cắt đứt. Té trên mặt đất ôm nắm tay, phát ra như giết heo tiếng kêu thảm thiết.

Phòng Ngũ nhìn thấy Mạnh Phàm động thủ, nhanh chóng hướng về mặt sau bạo lui mà đi. Thực lực của hắn quá yếu, lưu ở chỗ này cũng chỉ sẽ trở thành vương vãi.

"Tử Thật! Đáng chết, người này thân thể vậy mà so với Tử Thật còn mạnh hơn." Trong đám người có người mắng, rút ra một thanh hàn long lãnh sắc bén bảo kiếm vọt lên.

"Nhục thể của ngươi chính là cường thịnh trở lại, lực lượng chính là lớn hơn nữa, vậy mà ngăn cản không dưới bảo kiếm sắc bén." Hắn cười lạnh nói, từ không trung hàng lâm, một đạo kiếm quang hung hăng nơi đây chặt bỏ.

"Vạn Tử Sơn có thể chỉ dùng kiếm hào thủ, cùng hắn phế vật đó đệ đệ bất đồng. Hắn tùy thời cũng có thể tiến giai Tàng Thần Cảnh trung kỳ." Phía sau trong đám người có người mở miệng nói.

Vạn Tử Sơn cười lạnh, kiếm trong tay sáng lại sắc bén thêm vài phần, hướng phía đầu của Mạnh Phàm hung hăng chém tới.

Mạnh Phàm nhìn thấy Phòng Ngũ chạy trốn xa, lúc này mới yên lòng lại đánh một trận. Tựa đầu quay tới, trong con ngươi có lưu quang liên tục lưu chuyển. Há miệng phụt lên ra một đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí.

Hạo Nhiên Kiếm Khí xông hướng lên bầu trời, trực tiếp đâm vào Vạn Tử Sơn bảo kiếm. Chỉ nghe thấy "Răng rắc" một chút, Vạn Tử Sơn bảo kiếm lên tiếng vỡ ra. Mà Hạo Nhiên Kiếm Khí tiếp tục hướng bên trên bay đi, đâm vào Vạn Tử Sơn trong lòng ngực.

"Phốc!"

Vạn Tử Sơn từ không trung rơi xuống, phun ra chút miệng huyết tinh. Huyết tinh nhuộm hồng cả cả mảnh thổ địa.

Còn dư lại bốn người chấn kinh rồi, đối phó Vạn Tử Thật, Vạn Tử Sơn huynh đệ đều chỉ dùng một chiêu, trước mắt người này mạnh như thế nào!

"Hừ, hai cái phế vật mà thôi. Đối phó bọn họ ta ngay cả một chiêu đều không cần." Tàng Thần Cảnh trung kỳ người cầm đầu hừ lạnh một chút.

Nghe được hắn nói như vậy, những người khác mới bình tĩnh trở lại.

"Chúng ta có Thương Thiên thú vị, thương huynh tại. Thương huynh xuất thủ đánh đầu thối đó, định thể nhẹ nhõm chém giết cái thằng kia." Có người hô.

"Đứng, Vạn gia hai cái phế vật mà thôi, làm sao có thể cùng tộc huynh đánh đồng. Tộc huynh vô địch, tộc huynh vạn tuế."

Đầu lĩnh Thương Thiên thú vị mỉm cười, rất được dùng những lời này, sau đó chậm rãi đi ra, ngữ khí lạnh lùng, tựa như chính mình chính là cái này phiến thiên địa đồng dạng.

"Đem kia hai cái phế vật trả trở về, ta còn thể cân nhắc lưu lại ngươi một cái toàn thân."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Lấy đi, hết thấy lấy đi

Thương Thiên thú vị cười lạnh, khẩu khí rất lớn, hoàn toàn không có đem Mạnh Phàm để vào mắt, há miệng ngậm miệng chính là lưu lại ngươi toàn thân.

Mạnh Phàm xoa xoa mi tâm, thở dài: "Chẳng lẽ các ngươi tưởng bởi một giáo các ngươi làm sao nói đi? Há miệng ngậm miệng không phải sát nhân, chính là lưu lại ngươi toàn thân. Không biết như vậy rất dễ dàng đã trúng thiết bản, rất dễ dàng chọc tới khủng bố tồn có ở đây không?"

Thương Thiên thú vị không ngớt lời cười lạnh, "Chi bằng ngươi? Thiết bản? Khủng bố tồn tại? Đừng nói giỡn. Dã dân mà thôi, nhìn thấy chúng ta dám không quỳ, chi bằng điểm này ta liền có thể giết ngươi."

Mạnh Phàm lắc đầu liên tục, nghĩ thầm nói: "Xem ra cùng bọn họ giảng đạo lý là sẽ vô dụng thôi."

Thương Thiên thú vị xuất thủ, con mắt đồng tử đột nhiên phát sáng, hóa thành hai đạo tia sáng gai bạc trắng, dài đến hơn mười thước, cực nhanh bay tới, so với bắn ra thần tiễn còn khủng bố.

Mạnh Phàm mặt không đổi sắc, rất nhanh xuất thủ, lòng bàn tay sáng long lanh, hóa thành màu vàng kim, một mảnh hùng lực tia chớp dừng dừng lấp bốp rung động, trong chớp mắt bao phủ hạ xuống.

Chưởng Tâm Lôi chống lại đồng tử thuật.

Mạnh Phàm một luồng tóc đen bị chém đứt, mà lại cổ vị trí bị một đạo ngân quang sát ra một đường vết rách, chảy ra một luồng vết máu, phụ bỏ bị thương.

Thật sự là rất hiểm độc, nếu là lại lệch một, ngân quang liền xuyên qua cổ họng của hắn.

Cùng lúc đó, thương trên người Thiên Vạn vậy mà xuất hiện một ít vết cháy, lão đảo rút lui, lộ ra vẻ mặt, âm thanh lạnh lùng nói: "Thật sự rất khó tin tưởng ngươi cũng chỉ là Tàng Thần Cảnh sơ kỳ tu vi."

Mạnh Phàm thể hiện ra thực lực căn bản không giống như là vừa đột phá Tàng Thần Cảnh sơ kỳ, vô luận là lúc trước một chiêu đánh bại Vạn Tử Thật, Vạn Tử Sơn huynh đệ, hay là hiện tại cùng Thương Thiên thú vị giao thủ ngang sức ngang tài, tất cả chịu điểm thương tổn.

"Đại gia tộc sinh ra đệ tử quả nhiên không đơn giản, không phải người bình thường có thể đối phó." Mạnh Phàm xóa đi trên gáy vết máu, lộ ra vẻ kỳ dị.

Mây mẩn Phòng Ngũ chạy trốn kịp thời, bằng không thì vừa muốn chú ý đến hắn, vừa muốn chiến đấu, chính mình thật sự ứng phó không được.

Thương Thiên thú vị giết tới đây, trong mắt mang theo vào vô tận ngân quang, nhưng hàm mà không phát, phải ở thời khắc mấu chốt tập sát Mạnh Phàm. Mạnh Phàm lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, lòng bàn tay điện mang lấp lánh, dần dần bắt đầu hướng về cả mảnh cánh tay lan tràn. Trong chớp mắt điện quang xông lên trời, hắn gần như hóa thành một tôn Lôi Thần, giờ tay liền kim sắc tia chớp, tung bay ngang dọc, đem cái chỗ này đánh trần đầy lồi đình. Điện mang phủ thiên cái địa, đem một rừng cây san thành bình địa, hóa thành kiếp tro, không lưu lại một mảnh hỗn độn.

Lại là một đạo lồi đình đánh tới, tùy ý muốn giết đến thương trước mặt Thiên Vạn. Hắn vội vàng thúc dục trong mắt ngân quang, ngân quang nổ bắn ra, đem lồi đình đánh bay.

Ai ngờ, lồi đình, xuất hiện Mạnh Phàm thân ảnh, huy vũ vào một chuôi ngân thương gai nhọn mà đến.

"Tu sĩ cấp vũ khí!" Thương Thiên thú vị kinh hãi, nhìn ra Mạnh Phàm trên tay ngân thương lai lịch không nhỏ. Từng là tu sĩ vũ khí, chỉ bất quá về sau bị phong ấn, hiện tại phong ấn bị giải khai, uy lực đang tại dần dần bạo phát.

Ngân thương đầu thương hàn mang dấu điểm, nếu là ăn được một kích, định không dễ chịu. Còn có Mạnh Phàm vốn là không lưu tình chút nào đích nhân vật, một khi bị hấn bắt được thời cơ chiến đấu, đối thủ liền chỉ có bị đánh có phần.

Thương Thiên thú vị sắc mặt đại biến, nhanh chóng từ trong lòng lấy ra một khối ngọc và tơ lụa, ném tới không trung đem ngọc và tơ lụa thúc dục.

Ngọc và tơ lụa bộc phát ra uy lực khủng bố, chặn lại ngân thương công kích.

"Ồ?" Mạnh Phàm than khẽ một chút, hấn không nghĩ tới đối phương vậy mà cũng có thể lấy ra một kiện tu sĩ cấp pháp bảo.

"Lấy đi, hết thầy lấy đi."

Từ lần trước cùng Xuyên Sơn Giáp đánh một trận xong, Mạnh Phàm vận dụng Cửu Long Hồng Lô lấy đi Xuyên Sơn Giáp một thân lân phiến, Cửu Long Hồng Lô bên trong liền bắt đầu không ngừng tiến hóa, trở nên càng khủng bố, thỉnh thoảng lại có Hóa Long xuyên thấu qua bếp lò tuôn ra. Nhưng kỳ quái là, từ bên ngoài sờ lên vậy mà không có như vậy nóng.

Tiểu Hồ Ly nói cái này là bởi vì Cửu Long Hồng Lô bên trong hấp thu tu sĩ cấp vũ khí tinh hoa chính đang không ngừng xu hướng hoàn mỹ, hỏa uy dấu điểm.

Mạnh Phàm ngẫm lại cảm thấy cũng đúng, tốt nhất bếp lò hấn là bên trong nóng như thái dương, nhưng ngoại bộ như cũ không phát hiện được một tia nhiệt lượng tiết lộ. Mà Cửu Long Hồng Lô ngay tại hướng phía hoàn mỹ không ngừng tiến hóa, chỉ là tiêu hao tài nguyên có chút quá lớn, vậy mà cần tu sĩ cấp pháp bảo.

Tiểu Hồ Ly vậy mà giải thích qua, hấn nói chỉ có tu sĩ cấp pháp bảo mới ẩn chứa thần tính vật chất cùng các loại hi hữu thần kim, những cái kia mới là tối vật hữu dụng.

Hiện giờ Thương Thiên thú vị té ra một khối tu sĩ cấp ngọc và tơ lụa, Mạnh Phàm trực tiếp liền đồ mắt, huy vũ vào Cửu Long Hồng Lô liền xông tới. Hoà lò bộc phát ra một hồi hỏa uy, đem ngọc và tơ lụa hút vào trong lò.

"Oanh, oanh, oanh "

Ngọc và tơ lụa uy lực khủng bố trong Cửu Long Hồng Lô bạo phát, chỗ xung yếu khai mở hoá lò trốn ra. Thế nhưng là Mạnh Phàm sao có thể khiến nó như nguyện, thúc dục Tinh Thần lực rót vào trong hồng trong lò, đưa tay hung hăng mà đem nắp lò che lên. Liều mạng thúc dục Cửu Long Hồng Lô luyện hóa ngọc và tơ lụa.

Hoà lò ở trong biển lửa cuộn cuộn, Hóa Long rít gào, vây quanh ngọc và tơ lụa điên cuồng luyện hóa, không bao lâu liền đem ngọc và tơ lụa thần uy tiêu hao hết hơn phân nửa, dần dần gần như bình thường.

Mạnh Phàm nhìn chăm chú vào Cửu Long Hồng Lô, chỉ cảm thấy cái này phiên thiên địa tựa như một cái bếp lò đồng dạng, thời điểm khảo nghiệm, rèn luyện mọi người.

"Thiên địa như hoá lò, mà chúng ta chính là trong lò thời sắt, thời điểm đang tiếp thụ rèn luyện. Mà nhân thể cũng như hoá lò, hấp thu ngoại giới tinh hoa, đánh bóng gân cốt, rèn luyện đầy lòng, cuối cùng khiến thân thể xu hướng hoàn mỹ."

Mạnh Phàm tương thông điểm này, cảm giác mình trong cơ thể mỗi một tế bào đều giống như còn chưa hoàn thiện hoá lò, khuyết thiếu rèn luyện cùng đánh bóng.

"Ta cũng cần kia ba gốc Thối Thần Thảo!" Trong thân thể của hấn mỗi một tế bào đều tại phát ra khát khao tín hiệu, cần bổ sung đại lượng năng lượng. Mà Thối Thần Thảo tinh thuần được lực nhất là thích hợp bất quá.

Thương Thiên thú vị trong hai tròng mắt bộc phát ra tia sáng gai bạc trắng, đập hướng Cửu Long Hồng Lô. Chấn động Cửu Long Hồng Lô run rẩy không thôi.

"Hỗn đản, đem ngọc và tơ lụa đưa ta!" Hấn lạnh lùng kêu to, hận không thể muốn đem Mạnh Phàm ăn sống nuốt tươi.

Kia khối ngọc và tơ lụa là gia tộc trưởng bối tặng đưa cho hấn hi hữu bảo bối, tuyệt đối không thể mất đi.

"Bối hàn, thương bắc vận, thương bắc dây cung, mau ra tay giúp ta. Kia khối ngọc và tơ lụa tuyệt đối không thể có sai sót." Thương Thiên thú vị nhanh muốn điên rồi, ngọc và tơ lụa cùng hấn kết hợp càng ngày càng yếu, rõ ràng sẽ bị Cửu Long Hồng Lô ở trong khủng bố hỏa uy luyện hóa, biến thành tối Nguyên thủy tài liệu.

Sau lưng ba người vậy mà nhao nhao lấy ra pháp bảo của mình, có rất nhiều một chuỗi trường đao, có rất nhiều một khối ngọc ẩn, có rất nhiều chút cái dài ba tấc đoản côn.

Trường đao trên có thần quang lưu chuyển, vừa nhìn liền biết không phải là vật phàm; ngọc ẩn bộc phát ra từng trận ánh lửa, như muốn chút ẩn che, đốt cháy thiên địa; mà đoản côn đã đoạn một đoạn, lại như cũ uy lực vô cùng, là ba kiện pháp bảo bên trong một người cường đại nhất.

"Hỗn đản, mau đưa ngọc và tơ lụa trả trở về!" Ba người thúc dục vào pháp bảo của mình thẳng hướng Mạnh Phàm.

Ai ngờ Mạnh Phàm ngẩng đầu cười cười, đem Cửu Long Hồng Lô giờ lên cao cao, xốc lên nắp lò, trực tiếp đem ba người tính cả pháp bảo cùng nhau thu đến.

"Hi!" Thương Thiên thú vị trực tiếp hít sâu một hơi, cái này ba cái đồ đàn vậy mà ngu ngốc nơi này hướng đối phương trước mặt phóng đi, trực tiếp bị tận diệt.

Từ hoá lò ở trong còn truyền ra một hồi tiếng cầu cứu.

"A, thật nóng a, cứu ta, cứu ta!"

"Thả ta ra ngoài! Thả ta ra ngoài!"

"Cứu mạng, tộc huynh cứu mạng!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Thu hoạch

"Cứu mạng, tộc huynh cứu mạng!"

Ba người trong Cửu Long Hồng Lô một đội bao lâu liền không có tiếng, chỉ còn lại ba kiện pháp bảo bị vô số đạo Hỏa Long bao quanh, từng điểm từng điểm nơi đây tước đoạt thần tính.

Mạnh Phàm xuyên thấu qua lò trên người một chỗ miệng thông gió nhìn thấy một khối ngọc và tơ lụa, một thanh trường đao, một kiện ngọc ẩn, chút cây đoản côn. Trường đao cùng ngọc ẩn rất nhanh liền bị hoá lò bên trong vô thượng hỏa uy thôn phệ, liền một tí thần tính vật chất, hi hữu thần kim đều không có lưu lại. Mà ngọc và tơ lụa cùng kia cây đoản côn thì tại trong biển lửa chìm Trầm Phù phù, tuy liều mạng chống cự lại Hỏa Long thôn phệ, lại tác dụng không lớn, bị từng điểm từng điểm nơi đây tước đoạt thần tính vật chất.

"Hai kiện tu sĩ cấp pháp bảo, hẳn là đầy đủ Cửu Long Hồng Lô lại đề thăng một cấp bậc a." Mạnh Phàm trong nội tâm thầm suy nghĩ nói, "Chỉ là không nghĩ tới kia cây đoản côn chất liệu lại vẫn phải vượt qua ngọc và tơ lụa, nếu là hoàn chỉnh gây gộc không biết là cái gì đẳng cấp? Tuyệt đối là muốn vượt qua tu sĩ cấp pháp bảo."

Hấp thu nữa ngọc và tơ lụa cùng cái vỏ côn thần tính vật chất, Cửu Long Hồng Lô càng thần bí càng cường đại, thấp thoáng trong đó xuyên thấu qua lò thân phát ra trận trận to rõ Long Ngâm âm thanh.

Thương Thiên thú vị toàn thân rung mình một cái, hẳn cũng không dám có hướng Mạnh Phàm đòi hỏi đó của mình khối ngọc và tơ lụa. Quay người định chạy trốn.

Nhưng mà hần hơi chậm một bước, trường thương màu bạc lao đến, trực tiếp đâm thủng hần vai trái. Sau đó ngân thương nhảy lên, đưa hần một mảnh hoàn chỉnh cánh tay trái "Xoẹt xẹt" một chút cời rơi xuống, từ đầu vai cắt đứt, huyết dịch bắn tung toé.

"Đáng chết!"

Thương Thiên thú vị nhin đau như trước muốn chạy trốn rồi hiện trường, tuy nhiên lại bị ngân thương quét ngang, trực tiếp cấp trở về.

"Phốc!"

Ngửa mặt phun ra chút miệng huyết tinh.

Thương Thiên thú vị miệng đầy huyết tinh nơi đây lên tiếng xin xỏ cho: "Buông tha ta, ta cam đoan không trước bất kỳ ai nhắc tới sự tình hôm nay, ta cam đoan ngày sau không gây phiền toái, ta cam đoan..."

Lời còn chưa nói hết, một cây ngân thương liền đâm thủng đầu lâu của hần, đưa hần trực tiếp đóng đinh trên mặt đất.

"Chỉ!"

Mạnh Phàm rút về ngân thương thời điểm, còn tóe lên chút sóng lớn huyết tinh.

Hắn tự tay đem Thương Thiên thú vị trữ vật đại lấy ra, bàn ngồi dưới đất, hô lớn: "Phòng Ngũ, có thể trở về. Còn dư lại hai người thực lực mười không còn chút, sẽ để lại cho ngươi luyện tập."

Giữa rừng núi một đạo bụi giờ lên, Phòng Ngũ nhanh chóng chạy quay về bên người Mạnh Phàm.

"Công tử quả nhiên hay là lợi hại." Phòng Ngũ trong nội tâm âm thầm tán thán nói, đồng thời nhắc tới bảo kiếm trong tay hướng trên mặt đất hai người đánh tới.

Một người hai tay bị phế, một người ngực bị đâm thủng. Mặc dù bọn họ có được Tàng Thần Cảnh tu vi, hiện tại cũng phát huy không ra một phần mười. Phòng Ngũ tựa như giết gà đồng dạng, đem hai người giết chết, nhanh chóng đi đến Mạnh Phàm bên người, thay hắn hộ pháp.

Lúc này Mạnh Phàm chính ngồi xếp bằng tại dưới một tảng đá lớn, bị cự thạch vật che chắn, vừa vận ở vào tầm mắt góc chết vị trí.

Hắn từ Thương Thiên thú vị trong túi trữ vật lấy ra ba gốc Thối Thần Thảo, trực tiếp mớm nuốt vào.

"Công, công tử, Thối Thần Thảo không phải như vậy ăn, như vậy sẽ xảy ra chuyện đấy!" Phòng Ngũ ngữ khí run rẩy nói.

Thối Thần Thảo được lực mạnh mẽ, cần luyện chế thành đan dược hay là nước thuốc phục dụng, hay là dùng đặc thù thảo dược lại trung hoà trong đó cuồng bạo được lực. Cho dù là cường đại tu sĩ cũng sẽ không bốc lên nguy hiểm tánh mạng lại trực tiếp nuốt luôn Thối Thần Thảo. Nếu như trực tiếp nuốt, rất có thể là bởi vì hấp không thu được cuồng bạo được lực, đem người cấp tươi sống chống đỡ bạo.

Mạnh Phàm không có để ý Phòng Ngũ, tiếp tục nuốt luôn vào Thối Thần Thảo.

"Công tử, ngươi nhanh nhả ra, như vậy gặp người chết đấy!" Phòng Ngũ kêu to.

Cái này ba gốc Thối Thần Thảo còn không phải phổ thông Thối Thần Thảo, đều đến vài chục năm được linh, cho dù là tu sĩ cũng có thể bị rách ra.

Rất nhanh, cái này ba gốc Thối Thần Thảo cứ như vậy bị hắn như nhai củ cải trắng đồng dạng nhai mất.

Chỉ thấy thân thể của Mạnh Phàm nhanh chóng bành trướng, các nơi đều phồng lên, tựa như một cái tràn đầy khí khí cầu.

"Ta nói cái gì, sẽ xảy ra chuyện a, ngươi không ai trong không nghe. Thì sao, thì sao? Có biện pháp nào có thể cứu công tử rồi" Phòng Ngũ ở một bên gấp đến độ vô đầu bứt tai.

"Ong" một chút, thân thể của Mạnh Phàm chợt bắt đầu phát sáng, lần lượt quang điểm nhanh chóng sáng lên, hóa thành lần lượt hơi hình hoá lò, đem những cái này táo bạo được lực dung nạp đến.

Thân thể của hắn các nơi đều phát sáng, lần lượt rất chân thật, nhưng cực kỳ hơi nhỏ hoá lò thành hình, tại mỗi một tác huyết nhục bên trong phát sáng, thôn phệ Thối Thần Thảo cuồng bạo được lực, tồn tại bên trong.

"Thiên địa hoá lò, nhân thể cũng hoá lò. Hấp thu ngoại giới tinh hoa, nhét vào bản thân. Đánh bóng gân cốt, rèn luyện đầy lòng, cuối cùng khiến thân thể xu hướng hoàn mỹ." Mạnh Phàm trong nội tâm mặc niệm, đem cuồng bạo được lực đều hóa giải, nạp trong thân thể các nơi, cung cấp cấp mỗi một tế bào hoàn toàn mới năng lượng.

Thân thể của hắn không ngừng phát sáng, sáng long lanh lóe sáng, hào quang bắn ra bốn phía.

Nhớ rõ lần trước hấp thu Thối Thần Thảo thời điểm còn cần nhờ vào võ đạo thiên nhân luyện hóa cuồng bạo được lực, dẫn đến đại bộ phận năng lượng bị võ đạo thiên nhân hấp thu, thân thể hấp thu năng lượng cực kỳ bé nhỏ. Còn lần này, Mạnh Phàm bằng vào bản thân lực lượng phân giải khai mở Thối Thần Thảo cuồng bạo được lực, khiến cơ thể mỗi một chỗ tế bào đều có thể đạt được đầy đủ hấp thu cùng tiến hóa. Chỗ tốt có thể nói là thật lớn.

Rốt cục Thối Thần Thảo được lực dần dần bị hắn hấp thu xong, thân thể vậy mà không lại bành trướng, dần dần lỏng hạ xuống.

Làn da bên trên cõi tầng tiếp theo Lão Bì, đem Lão Bì rửa đi, cả người tản mát ra hơi yếu huyễn quang, tựa như trong đêm tối một chút Tinh quang. Tuy yếu ớt, lại làm cho người ta một loại hi vọng.

Tiểu Hồ Ly vậy mà tác tác kêu kỳ lạ, tại Mạnh Phàm trong óc hét lớn: "Võ tu phải kinh lịch đổi da, cõi cốt, chuyển huyết, tôi gân. Ngươi vậy mà làm được bước đầu tiên, hiện tại ngươi thuần túy thân thể chỉ lực có thể cùng Thần Thú thú con cùng so sánh."

"Chỉ là Thần Thú thú con đi?" Mạnh Phàm có chút thất vọng nói.

Tiểu Hồ Ly cũng tại Mạnh Phàm trong óc lớn cầu nhàu: "Thần Thú thú con còn không hài lòng, muốn biết rõ đây chính là ít nhiều tu sĩ nằm mơ đều dự đoán được cơ duyên, cho ngươi ngươi còn chưa đủ. Thật sự là lòng tham."

"Vậy muốn làm được bước thứ hai cõi cốt, còn kém bao nhiêu cự ly?" Mạnh Phàm hỏi.

Tiểu Hồ Ly suy tư một hồi, giải thích: "Nếu nói ngươi bây giờ thân thể có thể sánh ngang mười tuổi Thần Thú thú con, như vậy cõi cốt về sau ngươi liền có khả năng sánh ngang ba mươi tuổi Thần Thú thú con."

Thần Thú tuổi thọ đều so với Nhân Tộc muốn lớn không ít, muốn đạt tới ba mươi tuổi mới có thể thoát khỏi thú con hàng ngũ, chân chính được xưng là Thần Thú con nòi dõi, muốn một trăm năm năng lực được xưng là trưởng thành Thần Thú. Nhưng không nên coi thường cái này hai mươi năm thời gian, Thần Thú trời sinh thân thể cường hãn, còn có có trong tộc đại lượng tài nguyên tài bồi, ba mươi tuổi Thần Thú chỉ dựa vào thân thể chi lực liền có thể đối kháng mấy tên tu sĩ mà bất bại.

"Công tử, vừa rồi thật sự là làm ta sợ muốn chết. May mắn người về sau khôi phục, bằng không thì cái này rừng núi hoang vắng muốn tìm danh đại phu cũng không dễ dàng." Phòng Ngũ vỗ bộ ngực nói, vừa rồi Mạnh Phàm xuất hiện tình huống thiếu chút nữa sợ hãi hẳn.

Mạnh Phàm biết Phòng Ngũ là thật tâm lo lắng cho mình, liền đứng dậy vỗ vỗ bờ vai của hắn, khẽ cười nói: "Ta là ai a, làm sao dễ dàng như vậy liền ngùng. Ta còn có thiết nhiều lý tưởng không có thực hiện, còn có thiết nhiều phong cảnh chưa từng gặp qua, còn có thiết nhiều lão bà không có lấy."

Ai ngờ, Phòng Ngũ rất phá toái bầu không khí nơi đây dặt dũi nói: "Công tử, trên người của người còn có thiết nhiều mùi thú không có tẩy."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Thái Sơ thần tuyên

Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ tiến nhập Thần Vũ Linh vền vện nửa ngày liền tảo ngộ hai trận ác chiến, lần đầu tiên bị người đánh trộm, đánh lên sau khi thất bại, đối phương biết khó mà lui; lần thứ hai bị người thiết lập cạm bẫy, Phòng Ngũ suất nửa thân vong, may mắn Mạnh Phàm cứu được kịp thời.

Về sau vài ngày, hai người đánh lên hoàn toàn tinh thần, lại tránh thoát mấy lớp người đánh lên cùng thiết lập trên đường cạm bẫy, rốt cục tiếp cận cao vút trong mây Vũ Thần sơn.

Mà chỗ này Vũ Thần sơn tại Mạnh Phàm nắm giữ da dê trên bản đồ chính là đệ nhất vị trí tọa độ. Chỉ có tiến nhập Vũ Thần sơn, thông qua bên trong một chỗ sạn đạo mới có thể tìm được đi thông Đại Đế lăng mộ đệ nhị vị trí tọa độ.

"Công tử, người trước tiên ở đây nghỉ ngơi một chút, ta đi hỏi thăm một chút tin tức." Phòng Ngũ nói.

Wũ Thần sơn phía trước mở một nhà nho nhỏ tửu quán, là Vũ Vương phủ tiếp quản nơi này về sau đặc biệt thiết lập nghỉ ngơi điểm nhất. Nơi này cảm tranh đấu, cũng có Vũ Vương phủ thân cánh binh sĩ trông coi, thực lực mạnh lực. Nhưng cho phép tiến hành tin tức, tài nguyên giao lưu cùng mua bán.

"Hừ, muốn miễn phí lúc trước tới người tầm bảo trong miệng đạt được chí bảo tin tức mà thôi."

Mạnh Phàm liếc một cái liền khám phá Vũ Vương phủ bảng cửu chương. Những cái này phái tới binh sĩ phần lớn là tu luyện qua Thuận Phong Nhĩ một loại pháp thuật, có thể tai nghe bốn góc đường, từ nơi này chút giao lưu tin tức người trong miệng đạt được bình thường không chiếm được, nhưng là bọn họ nghĩ phải lấy được tin tức.

Chỉ thấy một tên binh lính lỗ tai khẽ nhúc nhích, hướng phía Mạnh Phàm bên này nghe tới.

"Hừ." Mạnh Phàm đang âm thầm phát động Giao Long gào thét, đem sóng âm truyền ra ngoài.

Tên lính kia sắc mặt lập tức trở nên ảm đạm, tựa hồ là bị cái gì trọng thương.

Vận dụng Thuận Phong Nhĩ một loại thần thông mặc dù sẽ tăng cường thính lực, chỉ khi nào lọt vào Âm Ba Công Kích, tổn thương cũng sẽ gấp bội. May mắn Mạnh Phàm chỉ là muốn cho hắn một cái cảnh cáo, đem Giao Long gào thét uy lực suy yếu, cũng không tổn thương tánh mạng của hắn.

Binh sĩ lỗ tai lập tức tránh phương hướng, không dám lần nữa hướng Mạnh Phàm chỗ ngồi nghe tới.

Không bao lâu, Phòng Ngũ đã nghe ngóng xong tin tức, trở lại bên cạnh bàn. Nhỏ giọng mà đối với Mạnh Phàm nói: "Công tử, có tin tức nói gần nhất mấy ngày nay Vũ Thần trên núi sẽ xuất hiện trăm năm khó được nhất ngộ Thái Sơ nước suối."

"Thái Sơ nước suối?" Mạnh Phàm nghi hỏi.

"Cái này Thái Sơ nước suối là mỗi lúc Nhật Nguyệt đổ vào thời điểm, từ chân trời nhỏ xuống một giọt thần thủy, dần dần tại Vũ Thần sơn ngưng tụ thành tuyên. Từng là chuyên môn tiến cống cấp Nhân Hoàng uống thần thủy, nó ẩn chứa Nhật Nguyệt bên trong thuần túy nhất tinh hoa, chẳng những có thể tăng trưởng tu vi, rèn luyện gân cốt, còn có thể kéo dài tuổi thọ, trừ nhàn chữa thương. Không riêng như thế, để cho nếu như dùng Thái Sơ thần thủy

luyện chế đan dược, đan dược được hiệu ít nhất sẽ tăng lên ba thành. Tuyệt đối là hiếm thấy hiếm thấy bảo bối a!"

"Để cho cái này Thái Sơ nước suối còn rất thần kỳ. Tầm thường thời điểm không thể tìm, người tầm thường không thể được, vật tầm thường không thể cho. Chỉ có tại đặc biệt thời gian mới sẽ xuất hiện tại Vũ Thần trong núi, có cơ duyên người mới có thể đạt được nó, chỉ có thủy ngọc bình năng lực dung nạp nó."

Phòng Ngủ từ trong lòng ngực móc ra mấy cái màu xanh biếc bình ngọc lại tiến đến Mạnh Phàm bên tai nhỏ giọng nói: "Vừa rồi có mấy người muốn cùng chúng ta tổ đội, công tử, chúng ta có muốn hay không đáp ứng bọn họ? Chính là bàn kia, sau lưng lưng mang một ngum đại đao bàn kia."

Mạnh Phàm hướng phía Phòng Ngủ chỉ phương hướng nhìn lại, mà đối diện này tòa cũng đúng lúc hướng phía Mạnh Phàm bên này xem ra. Mục quang tương giao, đối phương trước giờ lên chén rượu mỉm cười.

Mạnh Phàm cũng chỉ được giờ lên chén rượu đáp lại một cái mỉm cười.

"Công tử, chúng ta có muốn hay không đáp ứng bọn họ?" Phòng Ngủ có chút không yên tâm hỏi.

"Vị sư đệ này, chẳng biết tại sao, ta cảm thấy chúng ta rất có duyên, không bằng chúng ta một chỗ tổ đội lên núi tầm bảo như thế nào? Gần nhất Thái Sơ thần tuyền sắp xuất thế, nếu là một chỗ hành động chắc hẳn đạt được thần tuyền cơ hội cũng sẽ lớn một chút." Người kia lưng mang một ngum một cái cao hơn người đại đao nam tử đã đi tới, hướng Mạnh Phàm dò hỏi.

"Ha ha, nếu như vị sư huynh này không chê, vậy chúng ta liền một chỗ đồng hành. Bất quá ta bên này còn có chút chuyện cần phải làm, sư huynh đi trước một bước, chúng ta sau đó đi ra." Mạnh Phàm lộ ra một cái mười phần chân thành mỉm cười, mở miệng nói.

Đội một đội kia người sau khi rời khỏi, Mạnh Phàm giảm thấp xuống tiếng, nhỏ giọng nơi đây báo cho Phòng Ngủ, "Cái này nhất hóa nhân ráp tâm không tốt, hơn phân nửa là vừa ý chúng ta tài vật. Bất quá ta đoán chừng tại Thái Sơ nước suối xuất hiện lúc trước bọn họ là không sẽ động thủ, về phần đoạt được Thái Sơ nước suối về sau nha, hắc hắc, sợ là muốn ám hạ sát thủ."

Phòng Ngủ toát ra một tia vẻ mặt, Mạnh Phàm trực tiếp cho hắn một cái bạo lật, dạy dỗ: "Không muốn đem tâm tình lộ ra."

Phòng Ngủ liền vội vàng gạt đầu, nói: "Nếu như biết bọn họ ráp tâm không tốt, công tử kia vừa rồi vì sao phải đáp ứng hắn?"

Mạnh Phàm nhếch miệng cười cười: "Chúng ta mới đến, đối với cái chỗ này còn chưa quen thuộc, cần như bọn họ già như vậy điều đến đường. Như vậy có thể tiết kiệm chúng ta rất nhiều công phu."

"Hơn nữa, nơi này cuối cùng đến tốt cùng là người đó ăn người đó, còn không nhất định nha."

Phòng Ngủ nhìn có chút cười xấu xa Mạnh Phàm, lúc này mới yên tâm lại, cùng Mạnh Phàm đem rượu trong chén một hơi uống cạn.

"Oa, rượu này cũng quá cay, lại không có ngọt một chút rượu sao?" Mạnh Phàm phàn nàn nói.

Phòng Ngủ ngượng ngùng mà cười, cùng Mạnh Phàm sóng vai rời đi.

Đột nhiên một đạo khàn khàn tiếng từ đỉnh đầu của Mạnh Phàm truyền đến, "Sư đệ sự tình giúp xong đi? Hiện tại chúng ta có thể tới nói một chút Thái Sơ thần tuyền chuyện."

Ngẩng đầu nhìn lại, nguyên lai đại thụ bên trên đang đứng ba người nam tử cùng một cô gái. Ba người nam tử phân biệt lưng đeo đại đao, trường côn, liêm đao, mà cô gái kia dáng người thon dài, đường cong pháp phồng, ánh mắt lại hết sức trống rỗng, ngo ngắc đứng ở một bên, thật giống như một cái một có sinh mạng búp bê.

"Hà? Chẳng lẽ sư huynh còn biết một ít trong đó tin tức của hắn?" Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy cả người lẫn vật vô hại nơi đây nhìn qua lưng đeo đại đao nam tử, rất rõ ràng những người này hẳn mới là đầu lĩnh.

Lưng đeo đại đao nam tử từ trên cây nhảy xuống, ba người khác vậy mà đi theo nhảy xuống tới.

"Vậy là tự nhiên, đề phòng tại vách mạch rừng, ta mới đặc biệt đem sư đệ hô lên từ quán." Lưng đeo đại đao nam tử vỗ vỗ bờ vai Mạnh Phàm, lộ ra một cái hết sức khó coi nụ cười.

"Vậy sư huynh không ngại bây giờ nói ra, vừa vặn ta chỗ này vậy mà có một chút Thái Sơ thần tuyền tin tức. Có thể trao đổi một chút." Mạnh Phàm khẽ cười nói.

Phòng Ngủ cổ nín nghì ngờ trong lòng, chúng ta có Thái Sơ thần tuyền tin tức đi? Ta vừa rồi tin tức vẫn là theo bọn họ kia nghe được đây này.

"Nơi này như trước không đủ an toàn, sư đệ, không ngại chúng ta nhiều hơn nữa đi vài bước. Về sau lại khiến chúng ta trao đổi một chút tin tức." Lưng đeo đại đao nam tử đem tay vừa lộn, ý bảo khiến Mạnh Phàm bên trong mời.

Phòng Ngủ đột nhiên nhớ tới lúc trước Mạnh Phàm nói, đám người kia ráp tâm không tốt. Sẽ không phải bọn họ hiện tại liền muốn động thủ a. Không xong, bọn họ có bốn người, hơn nữa hai người đều là Tăng Thần Cảnh trung kỳ, công tử chống lại bọn họ gặp nhiều thua thiệt.

Phòng Ngũ có chút khẩn trương mà nhìn Mạnh Phàm, không khỏi nuốt ngụm nước miếng.

Mạnh Phàm lại có vẻ mười phần phong phạm khinh, khẽ cười nói: "Tốt, vậy phiền toái sư huynh phía trước dẫn đường."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Các lộ thiên kiều tề tụ đầu

"Sư đệ khả năng không biết, Thần Vũ Linh thâm xử có đại cơ duyên, năm mươi năm trước đi vào đám người này ngày nay đều đã bế nghê một phương uy chấn mệnh mông đại địa. Ví dụ như Vũ Vương, Kiếm Tông Phó môn chủ các loại, một nhóm lớn thiên kiều nhân kiệt, ngày nay thủ chương thiên hạ quyền, địa vị ức vạn dặm giang sơn. Liền chữ đừng nói chỉ là năm đó tiến nhập Thần Vũ Linh những cái kia cổ xưa thể gia đệ tử, tất cả đều công tham tạo hóa." Lung đeo đại đao nam tử tên đầy đủ là Khâu Dao, từng ở ba năm trước đây bái nhập Kiếm Tông, cũng không biết nguyên nhân gì tại một năm trước bị xoát hạ xuống, không thể trở thành tu sĩ, nhưng thực lực tuyệt đối mạnh mẽ.

Lời của hắn mà nói chính là, trên chọc quyền quý, bị đá ra tới Kiếm Tông.

Có thể Mạnh Phàm cảm thấy không phải có chuyện như vậy, Khâu Dao khẳng định che giấu chân tướng sự tình.

Phòng Ngũ khiếp sợ nhìn Khâu Dao, nghĩ thầm nói: Không nghĩ tới hắn đã từng là Kiếm Tông đệ tử, khó trách thực lực cường đại như vậy.

Mạnh Phàm hơi nghiêng nghiêng đầu, nghi ngờ nói nói: "Ngoại giới không phải nói năm mươi năm trước trăng kia thay đổi chỉ là giả sao? Cuối cùng Thần Vũ Linh được chứng minh không có bất kỳ giá trị cùng bảo tàng."

Khâu Dao cười ha ha: "Người đương quyền lời làm sao có thể tin? Người xem Vũ Vương này phù, trước tiên liền đem Thần Vũ Linh phong tỏa, muốn đem bảo tàng bên trong hết thảy làm của riêng."

Lần lượt Khâu Dao nói, Thần Vũ Linh bên trong có quá nhiều cơ duyên, có khả năng là đụng với thượng cổ chư thánh nhân truyền thừa, có khả năng là tìm được một khối Thần Thủ hải cốt, còn có thể phát hiện hiếm thấy thánh dược, quả thật chính là một chỗ thần thổ.

"Hiện giờ Thái Sơ thần tuyến sắp xuất thế, chẳng lẽ không phải đã chứng minh ta thuyết pháp đi?" Khâu Dao cười mà đặt câu hỏi.

"Còn có, lần này phía trước người tới sẽ rất nhiều, có cổ xưa thể gia kỳ tài, Hoàng Thành thiên kiều, Vũ Vương huyết mạch, thậm chí ngay cả Kiếm Tông đều sẽ phái ra tinh anh đệ tử, chúng ta nhất định phải cẩn thận, bằng không thì không dễ ý sẽ không duyên cớ vứt bỏ tánh mạng." Khâu Dao giới thiệu xong Thần Vũ Linh cơ duyên, liền đem khả năng gặp gỡ nguy hiểm cho hay Mạnh Phàm.

"Trên thực tế, cho dù là không có đám người kia, Thần Vũ Linh vậy mà rất nguy hiểm, lần trước đi tới thiên tài, cuối cùng có thể còn sống đi ra bất quá bốn góc thành mà thôi, tỉ lệ tử vong cực cao."

Phòng Ngũ có chút không yên lòng. Cúi đầu ủ rũ, mặt mày ủ rũ, hắn cảm thấy như vậy thân ở nguy cảnh bên trong quá bị động.

"Đồng dạng, nguy hiểm hệ số tuy rất cao, hồi báo vậy mà rất cao. Năm mươi năm trước một nhóm kia người còn sống sót hiện giờ đều công tham tạo hóa, đã trở thành Nhân Tộc trụ cột vững vàng, kém nhất vậy mà ở thể gia trong lẫn lộn cái Trường Lão vị trí."

"Thế nào, hiện tại tin tưởng lời nói của ta a." Khâu Dao có chút tự ngao mà nhìn Mạnh Phàm, hắn thích nhất chứng kiến người khác sùng bái ánh mắt.

Mạnh Phàm bị Khâu Dao hù thành sững sờ sững sờ, liên tục gật đầu.

"Chúng ta chia sẻ nhiều như vậy tin tức, như vậy sư đệ, người lại nắm giữ tin tức gì, có thể cùng chúng ta chia sẻ đây này?" Người kia lưng đeo liêm đao nam tử đi lên trước, rõ ràng rất không thiện, trong giọng nói tràn đầy khinh miệt.

Hắn gọi Chu Liêm, là ba người bên trong để cho Mạnh Phàm sờ không rõ thực lực một cái. Tầng Thần Cảnh trung kỳ tu vi, rồi lại không ổn định, thỉnh thoảng lại ngã quay về Tầng Thần Cảnh sơ kỳ.

Chu Liêm trong mắt có thần quang lưu chuyển, tựa hồ tu luyện một loại thần kỳ đồng tử thuật. Phòng Ngũ nhìn ánh mắt của hắn cùng sau lưng to lớn liêm đao nội tâm thẳng sợ hãi.

Mạnh Phàm cười cười nhìn thẳng Chu Liêm con mắt mà không sợ.

Khâu Dao trong nội tâm không khỏi cả kinh, mình cùng Chu Liêm phối hợp, khiến Chu Liêm thi triển ra đồng tử thuật muốn nhìn xem Mạnh Phàm phản ứng, không nghĩ tới hần vậy mà may mắn không ảnh hưởng, còn có thể bình thường cùng Chu Liêm đối mặt.

"Cái này người khó đối phó, may mắn mới vừa rồi không có động thủ. Xem ra còn phải lại thử một chút nước của hần mới được." Khâu Dao trong lòng trầm suy nghĩ nói.

"Hừ, ta hỏi ngươi đâu, có có thể chia xẻ?" Chu Liêm ngữ khí âm lãnh, cho dù là Mạnh Phàm không sợ hần đồng tử thuật, hần cũng không đem Mạnh Phàm để trong lòng.

"Ta có thể chia xẻ chính là về Vũ Vương phủ tin tức." Mạnh Phàm mỉm cười, cũng không bởi vì Chu Liêm bất thiện ngữ khí mà động phần nộ.

"Vũ Vương phủ?" Khâu Dao hết lớn.

Nếu như nói có tin tức gì là trọng yếu nhất, như vậy nhất định là Vũ Vương phủ hướng đi. Bởi vì toàn bộ Thần Vũ Lĩnh cũng bị Vũ Vương phủ cấp tiếp quản, ở chỗ này Vũ Vương phủ mới là tối không chọc nôi thể lực.

"Về Vũ Vương phủ phương diện nào tin tức?" Khâu Dao cấp thiết mà hỏi.

Mạnh Phàm cười mà không nói, một lát sau mới không chậm không chậm nói: "Vậy mà không phải đặc biệt gì trọng đại tin tức, là liên quan đến tại Vũ Vương phủ huyết mạch người tin tức mà thôi."

"Trang An Bình hay là trang an tĩnh?" Khâu Dao hỏi.

"Khiến cho hai thanh kiếm." Mạnh Phàm hồi đáp.

"Nguyên lai là trang An Bình." Khâu Dao rõ ràng đối với Vũ Vương phủ có chỗ hiểu rõ, một chút liền đoán được Mạnh Phàm chỉ rất đúng người đó. "Hần có vấn đề gì?"

"Hần song kiếm bị phế." Mạnh Phàm dừng lại một chút, cảm thấy dùng từ không đủ chuẩn xác, lại bổ sung, "Phải nói là hần hai thanh bảo kiếm cũng bị lấy đi."

"Chuyện gì xảy ra?" Khâu Dao hỏi.

"Ta tới trên đường vừa vặn gặp hần chống đối một người Bạch Phát Lão Giả, Bạch Phát Lão Giả tay lấy ra nhất trương cái túi, trong chớp mắt thiên hôn địa ám, cuồng phong gào thét, trực tiếp đưa hần song kiếm thu lại, liền cả người hần đều thiếu chút nữa bị cùng nhau thu vào trong túi." Mạnh Phàm nói chính là sinh động, trong mồm phát ra cuồng phong tiếng, lại vẫn kèm theo bối cảnh âm thanh.

"Thiết, cái này tính tin tức gì." Chu Liêm rất bất mãn nói.

"Không, đây đúng là một cái rất tin tức trọng yếu." Khâu Dao đem Chu Liêm đẩy trở về, trong giọng nói còn có chút hưng phấn, "Trang An Bình không có song kiếm liền không còn là trang An Bình, không còn là kia cái cao cao tại thượng Vũ Vương Phủ Thiên kiều. Cái kia hai thanh bảo kiếm đều là tu sĩ cấp chỉ bảo a. Bằng vào kia hai thanh bảo kiếm hần có thể vượt cấp khiêu chiến, ngạo thị quần hùng. Bằng không hần trong mắt của ta chính là cái sức chiến đấu là năm cận bã."

Về sau trong ánh mắt lại toát ra một tia tiếc nuối, "Đáng tiếc không có trang an tĩnh tin tức. Nàng thế nhưng là so với ca ca của nàng trang An Bình còn khủng bố hơn tồn tại. Nghe nói nàng tại năm tuổi thì liền bị Nhân Hoàng nhìn trúng, thu làm đệ tử, mang vào trong cung tự mình dạy bảo nàng tu hành. Hiện tại bảy tám năm qua đi, thực lực càng ngày càng khủng bố. Để cho trước đó vài ngày trực tiếp làm lật ra Hoàng Thành mấy tên so với nàng tuổi tác lớn không ít mà lại tu hành nhiều năm thiên kiều. Bỗng nhiên nổi tiếng, một phát ngút trời."

"Ta từng xa xa nơi đây gặp qua nàng một mặt, kia sát khí thật sự là quá kinh khủng. Để cho lần này xuất động Vũ Vương phủ huyết mạch người chính giữa liền có nàng, xem ra là Vũ Vương hi vọng nàng có thể đoạt được Thần Vũ Lĩnh bảo tàng, từ đó quật khởi. Chân tâm hi vọng không nên đứng bên trên nàng, kia đoạn ký ức thật sự là quá kinh khủng."

Khâu Dao trong ánh mắt toát ra một tia khủng hoảng, hiển nhiên là đối với trang an tĩnh sợ hãi phải chết.

"Vũ Vương phủ chỉ cần có trang an tĩnh một người, là được hưởng trăm năm hương khói." Mạnh Phàm vậy mà nhớ lại lúc trước từng trên đường nghe thấy một số người nhỏ giọng nói thầm, trong nội tâm liền âm thầm đem trang an tĩnh cái tên này ghi nhớ.

Khâu Dao thu liễm tâm thần, cười nói với Mạnh Phàm: "Mấy ngày nữa, cái này phụ cận sẽ náo nhiệt lên, đến lúc sau chúng ta lại cùng nhau đi tới Vũ Thần sơn tìm kiếm Thái Sơ thần tuyền."

Nói xong, Khâu Dao bọn bốn người nhảy lên nhảy lên đại thụ ngọn cây, lưu lại câu tiếp theo lời liền biến mất ở rừng cây thâm xứ.

"Sur đệ, ngươi nên biết ở đâu tìm được chúng ta a. Hi vọng chúng ta đến lúc sau hợp tác vui vẻ."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Phong bạo vũ tiền tịch

Vén vén hai ngày sau đó, tiểu tử quán phụ cận khách sạn liền đều đã chật cứng người, thậm chí xuất hiện có người vì một gian phòng ốc mà vùng tay đánh nhau đổ máu sự kiện phát sinh.

Mạnh Phàm ngồi ở tiểu trong tửu quán lẳng lẳng nhìn ngoài cửa kia hai nhóm người vì cuối cùng một gian phòng ốc lẫn nhau tranh đấu. Đó là hai cái đến từ đại gia tộc đệ tử, đối chọi gay gắt, chân đến vài chục người, muốn tại tiểu tửu quán bên ngoài động thủ, đao kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang lãn tãn, lập lòe chói mắt.

"Nơi này cấm dùng binh khí đánh nhau." Có binh sĩ quát lớn, khiến bọn họ dừng tay, đem vũ khí đều thu lại.

"Người tính cái thứ gì, cũng dám giáo huấn ta ta."

"Cút, lãn, cút. Chúng ta Cổ Gia người làm việc còn chưa tới phiên người vô danh tiểu tốt tới chỉ trò."

Hai bên đội ngũ đều nổi lên Chân Hòa, đều quay đầu lại giận dữ mắng mỏ.

"Túu túu!"

Chỉ nghe thấy một chút thét dài, kia bị tửu lâu lão bản nuôi dưỡng trong lồng ngũ sắc sắc sở linh tước bay ra, há miệng khê hấp, hóa thành một cái khủng bố lốc xoáy, đem cái này hơn mười người toàn bộ nuốt vào trong bụng.

"Kèo cà kẹo kẹt giòn "

Kia ngũ sắc linh tước khép lại miệng, nhất thời huyết tinh bắn tung toé, hơn mười người tất cả đều tại trong miệng vỡ nát rồi, bị nó đương trường cắn nuốt, liền xương cốt đều nuốt xuống.

Ngũ sắc linh tước trên người lông vũ hiện ra sắc sở hào quang, đem mười người huyết khí toàn bộ dung nạp tiến chính mình lồng vũ bên trong. Mà, nó một lần nữa bay trở về chính mình lồng chim, nhắm mắt dưỡng thần, vẫn không nhúc nhích.

Cả trong cả quá trình, tửu lâu lão bản liền cũng không ngừng đầu, như trước tại rất chân thành nơi đây thu thập vào trên bàn tàn tích.

Đội đồ vật thu thập xong, cái này mới chậm rãi ngừng đầu lên, nhìn qua trong tửu lâu tất cả mọi người nói: "Ăn xong món nhớ rõ không muốn ném loạn."

Trong tửu lâu nhất thời lặng ngắt như tờ, mọi người mao cốt phát lạnh, một nghĩ đến cái này tiểu tửu lâu lão bản nếu như khủng bố như vậy, nuôi dưỡng một đầu điều liền có thần thông như thế, kia bản thân hẳn là đến cỡ nào cường đại? Bảo thủ đoán chừng cũng phải thị danh tu sĩ.

Mà những cái kia ăn xong khách hàng, lập tức quay đầu trở về, đem trên bàn tàn tích thu, cũng không dám có tùy tiện quất lớn người này nhìn qua rất hòa ái tửu lâu lão bản.

"Ta vừa rồi đối với hần ngũ khí có chút vô lễ, hần sẽ không phải ghi hận ta đi."

"Sẽ không, sẽ không. Người suy nghĩ nhiều. Ngược lại là ta vừa rồi ăn cơm thiếu cho hần mấy đồng tiền, hần có thể hay không sớm đã phát hiện, chờ sau đó giáo huấn ta?"

"Người ta lợi hại như vậy, có thể tại hồ người kia chút món tiền nhỏ."

Trong tửu lâu tất cả mọi người thái độ lập tức xuất hiện 180° lớn chuyển biến, nguyên bản nói năng lỗ mắng, thái độ không tốt "Khách hàng là Thượng Đế" biến thành "Lão bản cái mặt mũi, đồ vật để đó ta tới là tốt rồi".

Mạnh Phàm vẫy tay tính tiền, tửu lâu lão bản chậm rãi đã đi tới, "Tổng cộng 220 văn, thu người 200 văn được rồi"

Mạnh Phàm mỉm cười, móc ra 200 văn đưa cho tửu chủ tiệm.

Mấy ngày nay Mạnh Phàm bữa bữa tại đây tiểu trong tửu quán ăn cơm, thái độ cũng coi là bên trên không nhiều lắm, ngũ khí vẫn là không có trở ngại, cũng không có ký sở ăn cơm chùa hành vi. Lưu cho tửu lâu lão bản ấn tượng coi như không tệ.

"Tiểu ca, còn nhớ rõ ta ngày hôm qua đã nói với ngươi lời gì đi?" Từ lâu lão bản thành linh nơi đây toát ra một câu.

Mạnh Phàm gật đầu, ôm quyền, nhỏ giọng nơi đây cảm tạ nói: "Đa tạ tiền bối, văn bối đã minh bạch."

Hai người kết thúc sổ sách liền vội vàng rời đi.

Phòng Ngũ cùng ở bên cạnh, lẩm bẩm nói: "Công tử, hôm qua Thiên lão bản có đặc biệt nói qua cái gì đi?"

Mạnh Phàm đưa hân kéo qua, hung hăng nơi đây xoa xoa đầu của hân.

"Ngươi a, đoán chừng đời trước là đàn chết."

Trở lại khách sạn, Mạnh Phàm liền bắt đầu thu thập bao bọc, sau đó bỏ vào trong túi trữ vật. Về sau liền xuống lầu lui gian phòng, vội vàng rời đi.

"Ngày hôm qua lúc ăn cơm tối, từ lâu lão bản cùng ta nói tối nay thiên không sẽ xuất hiện dị tượng, để ta buổi tối không muốn quan môn. Lúc ấy ta còn đang nghi hoặc, bây giờ suy nghĩ một chút liền hiểu." Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ đi ở lại hướng thần võ sơn trên đường nhỏ.

"Có ý tứ gì? Buổi tối không muốn quan môn?" Phòng Ngũ nghi ngờ hỏi.

Mạnh Phàm thở dài một hơi, "Cho nên nói ngươi đời trước là đàn chết. Hân ý trong lời nói chính là khiến chúng ta đêm nay liền khởi hành rời đi, chắc là Thái Sơ thần tuyền muốn xuất thế."

Trời sinh dị tượng, chỉ có thể không phải là Nhật Nguyệt đồng huy nha. Đêm không cần đóng cửa, chỉ có thể không phải là rời đi nha.

Đột nhiên nói đường phía trước xuất hiện bốn đạo nhân ảnh, một cái trong đó thân ảnh lại càng là hướng phía Mạnh Phàm phát phát tay.

"Ồ, sư đệ. Chúng ta vừa nhận được ngươi truyền tin liền lập tức chạy tới. Thật sự như ngươi nói vậy, tối nay Thái Sơ thần tuyền muốn xuất thế đi?"

Chính là Khâu Dao bốn người.

"Bảo cho ngươi, chúng ta liền gian phòng đều lui, nếu như ngươi dám lừa gạt chúng ta, cẩn thận ta đem đầu của ngươi cắt bỏ." Chu Liêm lạnh lùng nhìn qua Mạnh Phàm, trong giọng nói tràn đầy khinh thường. Hiện nhiên đối với Mạnh Phàm đêm hôm khuya khoắt đem bọn họ kêu đi ra hành vi rất bất mãn.

"Ha ha, sư đệ, ta vị huynh đệ này liền tính cách này. Ngươi ít nhiều tha thứ, ngươi ít nhiều tha thứ." Khâu Dao ra ngoài giảng hòa, pha trò.

Mạnh Phàm mỉm cười, biểu thị cũng không tức giận.

Sáu người trước sau nơi đây tại trên đường nhỏ chạy vội, nhanh chóng hướng phía Vũ Thần sơn phương hướng tiến đến.

Cự ly Vũ Thần sơn còn có ước chừng một km cự ly, Mạnh Phàm đột nhiên hô ngừng đội ngũ.

"Sư đệ, chuyện gì xảy ra? Có không đúng đi?" Khâu Dao vẫn đạo

"Thảo, đêm hôm khuya khoắt mà đem lão tử quát lên, hiện tại vừa muốn ồn ào cái gì yêu thiêu thân." Chu Liêm rất bất mãn nơi đây ở một bên thầm nói.

Khâu Dao đem miệng của hân ngăn chặn, ý bảo khiến Mạnh Phàm nói thẳng, không muốn cố kỵ.

"Các ngươi chú ý nhìn phía trước." Mạnh Phàm một đôi mắt dường như lóe ra một đạo sáng, mắt sáng như đuốc, cho dù là tại ban đêm cũng có thể trông về phía xa vài trăm mét.

Mọi người hướng Mạnh Phàm chỉ phương hướng nhìn lại, không khỏi đều hít vào một hơi khí lạnh.

Chỉ thấy lấy Vũ Thần vi viên điểm, bán kính vài trăm mét nơi đây đều có người hoặc thú ẩn nấp ở trong đó, nếu không phải tỉ mỉ quan sát thật sự là thành không phát hiện được

"Vậy có một mảnh quái xà ẩn nấp ở trong rừng cây, tại sao có thể có hai cái đầu, một cái thân thể?" Lưng đeo trường côn nam tử cuối cùng mở miệng, trong giọng nói tràn đầy kinh ngạc.

Hắn gọi Viên Hưng, là khiến cho côn hảo thủ, chút côn hạ lại có thể đánh đoạn mấy ngàn cân trọng cự thạch. Cho thấy trong cái đội ngũ này không thích nhất người nói chuyện nhất. Một cái khác không thích nói chuyện chính là người kia ánh mắt trống rỗng nữ tử, đến nay không có nghe nàng nói một câu, cơ hồ khiến Mạnh Phàm đều muốn đã quên sự hiện hữu của nàng.

"Ahhh, quái xà kia bên cạnh còn có một đám con rắn nhỏ, tất cả đều ẩn nấp ở trong khe đá."

Cái kia quái xà, toàn thân hiện lên màu đỏ thẫm, thất thốn trở lên bắt đầu phân nhánh, một cái thân thể lại có được hai cái đầu lâu, lân giáp dày đặc, cổ quái mà dữ tợn. Mà bên người con rắn nhỏ đều chỉ có một đầu, toàn thân đỏ thẫm, che giấu trong bóng đêm.

"Nhất định là đã thức tỉnh một ít huyết mạch thú vương. Thảo, loại này sau khi thức tỉnh thú vương thực lực khủng bố, không so với chúng ta yếu nhược."

Khâu Dao ác âm thanh ác lời nói nơi đây vắng.

"Mau nhìn, tại viên kia dưới tàng cây còn ẩn dấu một đầu sư tử." Viên Hưng thị lực cho thấy thật tốt, không được một lát liền lại phát hiện một đầu ẩn nấp ở dưới tàng cây kim sắc sư tử.

Kia sư tử toàn thân vàng óng ánh, cho dù là trong đêm tối vậy mà hiển lộ óng ánh chói mắt. Thân hình khổng lồ, cực kỳ uy mãnh, bá khí mà khủng bố, khiến người tâm hồn.

Kim sắc sư tử nỗ lực đem chính mình thân thể cao lớn hướng trong bụi cây lại xê dịch, tận lực không cho người phát hiện nó.

Mạnh Phàm thiếu chút nữa cười ra tiếng, lớn như vậy một đồng kim sắc thịt, chính là hướng kia trốn cũng có thể liếc một cái nhìn ra a.

"Vị trí còn nằm rạp xuống vào một cái song giác Tê Ngưu, các người nhìn dưới chân của nó mặt đất toàn bộ nứt ra, có thể nghĩ nó có nhiều trọng. Mau nhìn, kia khối Hắc Thạch cái bốn không phải cái gì thạch đầu, là một đầu Hắc Hùng ngựa trang, vậy mà giả bộ như thế như." Viên Hưng hét lớn, liền tiếp chỉ ra và xác nhận ra vài đầu hung thú.

"Vách núi kia còn có một cái Nhân Tộc." Mạnh Phàm vậy mà chỉ ra và xác nhận ra một người, bất quá lần này là người mà không phải thú.

"Dưới tàng đá lớn còn trốn tránh một người, viên kia thụ bên trong vậy mà trốn tránh một người, Ahhh, chứng kiến kia đồng cút trâu một."

"Trong đó vậy mà trốn người?" Khâu Dao trên mặt lộ ra xem thường vẻ, nghi hỏi.

"Không phải, chẳng lẽ các người một chú ý tới cái này phụ cận không có ngu đi? Hoặc là sớm cảm giác nơi này nguy hiểm chạy, hoặc là lại là một tôn thú vương, hơn nữa che dấu vô cùng tốt." Mạnh Phàm giải thích.

Viên Hưng gật đầu, hẳn vậy mà một phát hiện phụ cận có ngu thân ảnh.

Lấy Vũ Thần vì viên điểm, không quá nửa kính vài trăm mét phạm vi, vậy mà đã ẩn tàng có nhiều người như vậy cùng thú.

"Nhân Tộc tham dự ta có thể lý giải, tại sao lại hấp dẫn tới nhiều như vậy dã thú?" Chu Liêm nghi ngờ nói.

"Thái Sơ thần thủy có thể không phải đối với Nhân Tộc có ích, đối với dã thú mà nói đồng dạng là hiếm thấy hiếm thấy chí bảo, là bảo bối." Mạnh Phàm giải thích.

Chu Liêm nghe xong là Mạnh Phàm đang nói chuyện, lập tức liền mất hứng, lạnh kêu lên: "Ta biết những cái này, muốn người làm miệng."

Mạnh Phàm nhún vai, có ít người trời sinh chính là như vậy, trong mồm chó nhà không ra ngà voi. Mạnh Phàm không có phản ứng đến hắn, tiếp tục quan sát đến xung quanh hết thấy động tĩnh.

"Những cái này Nhân Tộc, phần lớn ta cũng không nhận ra, xem ra Kiếm Tông đệ tử, Hoàng Thành thiên kiều, Vũ Vương huyết mạch đều còn không có đi đến. Những người này đoán chừng đều là chút tán Binh hay là thể lực lớn sớm phái tới dò đường đệ tử." Khâu Dao chậm rãi đem sau lưng đại đao rút ra, cảnh giác xung quanh hết thấy.

"Không, cũng có thể những ngày kia kiều che dấu quá tốt, chúng ta không có phát hiện." Mạnh Phàm nhắc nhở.

Khâu Dao nhẹ gật đầu, hẳn vừa rồi sơ sót điểm này, rốt cuộc những ngày kia kiều từng cái thực lực siêu quần, có thể nào không có lưu lại chút át chủ bài?

"Xem ra lại là trận ác chiến a." Hắn lạnh lùng nói.

Mạnh Phàm đồng dạng gật đầu, cùng mọi người tìm một chỗ bí mật vách núi núp vào, lẳng lặng chờ đợi sáng sớm hàng lâm.

"Chúng ta tới coi như sớm, tìm được bí mật ẩn núp địa điểm. Chậm thêm vài ngày chỉ có thể ở bên ngoài đã chờ đợi." Khâu Dao cười nói.

Bọn họ tìm được địa điểm coi như không tệ, từ bên ngoài nhìn khó khăn bị phát hiện, dễ dàng bị Đoạn nhai vật che chắn ở tầm mắt. Mà bọn họ lại có thể rất rõ ràng nơi đây trông thấy bên ngoài, gần như vừa nhìn liền trọn vẹn. Lại có vài con đội ngũ chạy đến, lại bởi vì không có vị trí tốt ẩn núp, trở ra ra Vũ Thần sơn phạm vi.

Nếu như bạo lộ ở bên ngoài là dễ dàng nhất bị công kích, càng không khả năng đoạt được chí bảo.

Cứ như vậy sáu người tại vách núi vị trí ẩn núp một đêm, đang lúc mọi người mệt mỏi tới cực điểm thời điểm, rốt cục chân trời nổi lên một tia ngân bạch sắc. Mà lúc này ánh trăng còn chưa hoàn toàn rơi xuống, treo ở tây sơn phía trên, cùng sắp xuất thế thái dương lẫn nhau hô ứng.

Kim Ô, thỏ ngọc cùng hiện.

Nhật Nguyệt đồng huy.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Nhật Nguyệt đồng huy, chúng tinh bảo vệ xung quanh

Chân trời thời gian dần qua sáng lên, dường như người đó tại màu xanh nTử Thất thiên bờ xoa một tầng màu hồng phấn, tại màu hồng phấn phía dưới cát dẫu vô số đạo kim quang. Đột nhiên phảng phất nổi lên một hồi tiếng vang, màu hồng phấn vân mảnh bị một vòng kim ngày giải khai. Chỉ một thoáng hào quang liền che kín chút Trương Thiên, giống như là một tòa kim quang lập lòe cung điện.

Mà ở một mặt khác, Ngân Nguyệt tựa hồ không muốn nhượng ra địa bàn của mình, treo ở chân trời, như một cái mới ra luyện lò cái khay bạc, huy hoàng sáng lạn, ngân quang chói mắt. Bạc đồng dạng quang huy, khắp nơi trút xuống, trút xuống nơi này treo nham bức tường đỏ, trên sườn núi, nham góc trên, hoặc là bị khe nứt ăn mòn thành đoạn nham. Hết thấy đều trở nên rõ ràng, rõ ràng, hết thấy đều trở nên sống sờ sờ.

Cùng một mảnh bầu trời không trung xuất hiện hai loại hoàn toàn tương phản cảnh tượng, bên trái một vòng kim ngày phụt lên vào vô tận kim điểm, bên phải Ngân Nguyệt giắt phía chân trời đi ra Vô Biên Ngân Huy.

"Trời sinh dị tượng, Nhật Nguyệt đồng huy, chí bảo xuất thế." Khâu Dao kích động nói, hận không thể lập tức lao ra.

Hắn trốn ở vách núi bên trong, đem ngoại giới hết thấy hướng đi đều hiểu rõ rõ rõ ràng ràng. Tuy lúc này Trong mắt mọi người đều toát ra thần sắc tham lam, tuy nhiên lại như sớm đạt thành nhất trí, lại không có người nào xuất thủ.

"Súng bắn chim đầu đàn, người đó cái thứ nhất động thủ, người đó chết thảm nhất." Khâu Dao đuổi ra dính hồ đầu lưỡi liềm liềm đại đao sống dao, trong nội tâm tràn đầy hưng phấn ý tứ.

Nhưng mà trên không trung biến hóa cũng không như vậy chấm dứt, chỉ thấy tại Nhật Nguyệt xung quanh loáng thoáng xuất hiện một ít Tinh quang. Những Tinh quang này mặc dù yếu lại chân thật tồn tại, đem Nhật Nguyệt bảo vệ xung quanh ở chính giữa, khiến cho nhật nguyệt tinh thần đồng thời xuất hiện ở cái này mảnh bên trên bầu trời.

"Dĩ nhiên là Nhật Nguyệt đồng huy, chúng tinh bảo vệ xung quanh, đây chính là so với đơn giản Nhật Nguyệt đồng huy còn ít hơn thấy dị tượng a!" Khâu Dao kinh hãi nói, không nghĩ tới như thế hiếm thấy dị tượng cũng có thể khiến hắn động với.

"Không tiếc trả giá tất cả mọi giá, nhất định phải thu nơi này Thái Sơ thần tuyền, lần này thần nước suối có thể so với dĩ vãng còn trân quý hơn." Khâu Dao hướng sau lưng đồng môn nói.

Chu Liêm, Viên Hưng cùng người kia không thích nói chuyện nữ tử đều khẽ gật đầu, đem vũ khí trong tay cầm thật chặt.

"Đợi đến dị tượng chấm dứt, Thái Sơ thần tuyền xuất hiện, nơi đây cũng sẽ không an tĩnh như vậy. Đến lúc sau hơn phân nửa sẽ xảy ra cơn sóng, chúng ta liên núp ở phía sau mặt, thời khắc mấu chốt xuất thủ." Khâu Dao tiếp tục nói.

"Xuất hiện như thế dị tượng, đám người kia là so với chúng ta càng ngồi không yên. Hắc hắc, chúng ta tới cái bộ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau. Chuyên môn chặn giết những cái kia lấy được thần tuyền tiểu đội." Khâu Dao cười tàn nhẫn nói, toàn thân tản mát ra một cỗ nhàn nTử Thất sát khí.

Tất cả mọi người ngừng lại hô hấp, nhìn không chuyển mắt nơi đây nhìn Vũ Thần sơn nhìn, hy vọng có thể trước tiên phát hiện Thái Sơ thần tuyền tung tích.

Bất quá một lát chuông công phu, thiên dị tượng trên không trung liền dần dần ảm đạm xuống, ánh trắng chậm rãi chui vào tây sơn, quần tinh ẩn lui, chỉ để lại một vòng to lớn kim ngày treo cao không trung.

Đột nhiên trong hư không cứ thế xuất hiện một giọt kim sắc ngân sắc nửa nọ nửa kia dịch giọt, từ thiên không bên trong lặng yên giọt rơi xuống.

Cùng lúc đó, tại kia giọt vàng bạc nửa nọ nửa kia dịch giọt phía dưới xuất hiện một cái đầm thần tuyền, chỉ có một mét vuông, không phải rất lớn, nhưng ở trong hư không hiển lộ hết sức dễ làm người khác chú ý. Trong đó thần dịch cuộn cuộn mà tuôn, khí lạnh bốc hơi.

Thần tuyền tuy nhỏ, lại có một cỗ mệnh môn ba động, giống như một mảnh đại dương mệnh môn tại pháp phòng, làm cho người sinh ra. Bên trong thần dịch đồng dạng vàng bạc nửa nọ nửa kia, có một loại thần thánh sáng rọi, chiếu rọi ra từng đạo hào quang. Còn có mờ mịt bốc hơi, màu ngọc bích dâng lên, bao phủ tại nơi này, mặc dù không người tạo việc, không nhận ra Thái Sơ thần tuyền người, vậy mà sẽ minh bạch đó là chí bảo, giá trị Liên Thành.

"Tỉ tách "

Thần dịch rơi vào thần tuyến bên trong, xung quanh hết thảy mọi người hoặc thú đều nổ.

Cái kia song đầu mãng xà tỉ lệ trước tiên khởi hành, hóa thành một đạo xích tia chớp màu đỏ bắn tới, đánh về phía thần tuyến.

Hoàng Kim Sur Từ ngửa mặt rộng to, một cổ vô địch khí thế bộc phát ra, vậy mà hướng phía thần tuyến chạy như điên.

Một đầu hắc hổ rít gào, dưới chân nổi lên một đạo hắc sắc gió lốc, mấy khối cự thạch trực tiếp đã bị cuốn lên cao thiên, cảnh tượng khủng bố. Nó vậy mà gầm thét chạy như điên.

Đồng dạng còn có rất nhiều che dấu Nhân Tộc vậy mà động thủ, từ dưới tảng đá lớn, cỏ thụ, u trong đám bay ra, cầm trong tay đặc biệt vũ khí thẳng hướng thần tuyến.

Thần tuyến xuất thế tối đa thời gian một nén nhang, vượt qua thời gian liền lần nữa ẩn vào hư không, chờ đợi tiếp theo mở ra. Cho nên đã sớm chờ đợi tại người chung quanh hoặc thú đều dồn hết sức lực, muốn đoạt tiếp theo hai giọt thần nước suối.

Song đầu mãng xà tốc độ nhanh nhất, tùy ý muốn tiếp cận thần tuyến. Nó nhanh chóng mở ra miệng khổng lồ, muốn đem trọn cái thần tuyến nuốt vào.

Thật sự là lòng tham chưa đủ rắn nuốt voi.

Song đầu mãng xà còn chưa nuốt vào thần tuyến liền bị hắc hổ chút móng vuốt đập bay, nặng nề mà đâm vào trên núi đá. Cùng lúc đó Hoàng Kim Sur Từ giết đến, Hoàng Kim Sur Từ thét dài, trên cổ Kim Mao chuẩn bị dựng nên, có thể thấy rõ ràng vài luồng hoàng kim gọn sóng vọt lên, giống như sóng lớn, đem hắc hổ chấn động đầu vầng mắt hoa.

Đây là Hoàng Kim Sur Từ nhất mạch huyết mạch pháp thuật, chân chính Sur rộng công, sóng âm vừa ra, đại địa nổ tung, trên thảo nguyên bách thảo bẻ gãy, toàn bộ đổ, cảnh tượng náo loạn làm cho người ta sợ hãi.

Đem hắc hổ ngăn lại, Hoàng Kim Sur Từ liền một cái phi thân vọt hướng thần tuyến, há miệng liền uống xong một miệng lớn thần nước suối.

Thái Sơ thần nước suối tại trong miệng của nó liên tục phồng lên, như muốn đào thoát ra ngoài.

Thái Sơ thần tuyến không ai trong thủy ngọc bình không thể dung nạp.

Hoàng Kim Sur Từ toàn thân kim quang bạo phát, liều mạng trấn áp trong miệng phản kháng Thái Sơ thần tuyến.

Cùng lúc đó, vài người Nhân Tộc giết đến, huy vũ vào vũ khí trong tay hướng phía Hoàng Kim Sur Từ hung hăng chém tới.

Hoàng Kim Sur Từ bởi vì không thể hé miệng, liền mất đi một loại cường đại công kích pháp thuật, chỉ phải huy vũ vào to lớn kim sắc móng vuốt phản kích.

Hoàng Kim Sur Từ hình thể khiếp người, tráng kiện mà hùng vĩ, vậy đối với Kim Sắc Đại Trao lớp mỗi một lần rơi xuống. Đều son băng địa liệt uy thế, cùng kia vài người Nhân Tộc vũ khí đụng vào nhau, trong chớp mắt ánh lửa chói mắt, thần âm ồ ồ. Làm phương xa quan sát mọi người ngạc nhiên.

"Vây đầu sư tử quá cường đại, vậy mà thể đối kháng mấy tên Nhân Tộc." Khâu Dao hít sâu một hơi, trong lòng nghĩ vào quả nhiên để cho người khác lên trước là một lựa chọn chính xác.

Hoàng Kim Sur Từ mỗi lần đều tại lấy kim sắc lực lượng thần bí bao vây lấy cự trảo, cũng không phải là hoàn toàn bằng vào thân thể chi lực trấn áp địch thủ. Mỗi một lần va chạm, đều bộc phát ra từng trận tiếng sấm, gào thét mà qua, mọi người ghé mắt.

Đúng lúc này, màu đỏ song đầu mãng xà giết đi trở về, hắc hổ vậy mà khôi phục thanh tĩnh, gầm thét đánh tới.

Hắc hổ bạo phát, đang nhanh chóng di động, đồng thời dưới chân nổi lên một đạo hắc sắc gió lốc. "Răng rắc" một chút, hắc sắc gió lốc đem một tòa núi đá cắt đứt, nửa khúc trên sụp đổ, ồ ồ lăn xuống, tóe lên vô tận bụi mù.

Màu đỏ song đầu mãng xà vậy mà mở ra miệng lớn dính máu, hai cây to lớn xà răng lóe lên dày đặc u quang, rất hiển nhiên là bên trong giấu kịch độc. Nếu là bị cắn lên một ngụm đã có thể không dễ chịu.

Hoàng Kim Sur Từ chật vật vô cùng, tóc mai bị chặn lại chút mảnh lớn, mà lại đầu lâu thượng sai điểm rạn nứt, trực tiếp bị kéo ra một đạo đáng sợ miệng vết thương, huyết dịch chảy xuôi, đem con mắt đều nhuộm hồng cả.

Nhân Tộc cường giả vậy mà cư trú giết đi đi lên, huy vũ vào bảo kiếm trong tay, đâm về Hoàng Kim Sur Từ cái cầm.

"Xoẹt xoẹt!"

Chương 95: Lão thiên gia cùng người không mở ra vui đùa

"Xoẹt xẹt!"

Một đạo to bằng ngón tay miệng vết thương xuất hiện ở Hoàng Kim Sư Tử cái cằm vị trí. Trong chớp mắt tất cả Thái Sơ thần thủy giống như là tìm được điểm đột phá, điên cuồng mà từ miệng vết thương chảy xuôi mà ra.

Màu đỏ song đầu mãng xà cùng hắc hổ mãnh liệt va chạm mà đến, đem Hoàng Kim Sư Tử đánh bay, há miệng liền hướng phi ra Thái Sơ thần thủy nuốt.

Vài người Nhân Tộc cường giả cũng liền bận rộn lấy ra thủy ngọc bình thu Thái Sơ thần dịch.

Hoàng Kim Sư Tử bị thương sâu, lựa chọn tạm lánh phong mang, lui sang một bên chờ đợi thời cơ lại giết lên.

Trên không trung một đầu hoa điều phát ra phần nộ kêu, toàn thân đỏ thẫm, bộc phát ra đầy trời ánh lửa, nện xuống một khối dung thành nham tương cự thạch. Trên đá lớn ánh lửa như Hồng, phô thiên cái địa, phát ra ù ù âm thanh trút xuống qua, thanh thế kinh người cực kỳ. Sau đó nó cũng giết hạ xuống, phóng tới Thái Sơ thần tuyến muốn đạt được một bộ phận thần dịch.

"Rống!"

Hắc hổ phần nộ nơi đây rít gào, vừa rồi đại hỏa nhào rơi, đem nó hai giọt Thái Sơ thần thủy cấp vùi lấp.

Hoà điều từ thiên không bên trong cúi lao xuống, trong miệng phụt lên ra khủng bố hỏa diễm, đem trọn mảnh núi rừng đều đốt.

Mà đại hỏa khủng bố, trên mặt đất nham thạch cũng bị tan chảy, cỏ mộc thành tro, sinh sôi hóa thành hồng nước, nham tương cuộn cuộn mà tuôn, cái này mảnh cánh rừng hóa thành một cái biển lửa. Làm tất cả còn đang ẩn nấp người hoặc thú giấu không được, vậy mà nhao nhao giết đi ra ngoài.

Nằm rạp xuống trên mặt đất song giác Tê Ngưu giẫm lên trùng điệp bộ pháp va chạm ra ngoài, trực tiếp đem một mảnh vách núi đụng gãy, dẫn đến khắp thân núi sụp xuống.

Nguy trang thành cự thạch Hắc Hùng vậy mà ngồi không yên, mấy cái cuộn cuộn liền tới nơi này thần tuyến phụ cận, huy vũ vào quạt hương bồ bàn chân gấu hướng người ở bên trong hoặc thú công giết đi qua, tiến hành không có khác biệt công kích.

Cuối cùng còn có mấy danh Nhân Tộc cũng bị đại hỏa ép ra ngoài, mang theo lựa đen, huy vũ bắt tay vào làm bên trong pháp bảo, triển khai một hồi nhân thú loạn chiến.

Trong lúc nhất thời chiến trường bên trong đá vụn loạn sụp đổ, cỏ mộc chiết giá. Máu người, thú huyết khắp nơi loạn bão tố, hỗn tạp cùng một chỗ nhuộm hồng cả khắp núi rừng.

Mạnh Phàm bọn họ bởi vì cự ly tương đối khá xa, không có bị liên lụy, còn xem như an toàn.

Khâu Dao tiểu đội bốn người xoa tay, âm thầm ngồi chễm hễm chờ ở chỗ cũ, cùng chờ đợi đoạt được quý báu dịch người hoặc thú con đường nơi này.

Ai ngờ lúc này, Mạnh Phàm đột nhiên xông ra ngoài, hướng phía Thái Sơ thần tuyến cấp tốc chạy đi.

Khâu Dao bọn người sợ hãi, vội vàng muốn kéo ở hần, đáng tiếc hay là đã muộn một bước, bị Mạnh Phàm xông ra ngoài.

"Thảo, hần cái này không phải tại tìm chết đi?" Khâu Dao tức miệng mắng to.

Chu Liêm lại là lạnh lùng cười nói: "Đại ca không cần quản sống chết của hần, chết đi chúng ta vậy mà bớt việc, thiếu đi một cái gánh nặng, cuối cùng chúng ta cũng có thể ít nhiều chia một ít quý báu dịch."

Vượn hung cùng người kia ánh mắt trống rỗng nữ tử đều không nói gì, chỉ là trong nội tâm khẩn trương cảm giác lại thêm vài phần.

Bất quá mấy hơi thở, Mạnh Phàm liền vọt tới vòng chiến phạm vi, nơi này các loại pháp thuật, thần thông, pháp bảo, răng nanh, lợi trảo phân loạn liên tục, gần như mỗi một giây đều người hoặc thú bị thương tổn, bắn tung toé ra quý báu huyết.

Mà lúc này đã tiếp cận một nén nhang chấm dứt thời gian, tùy ý Thái Sơ thần tuyến vừa muốn ẩn vào trong hư không, tất cả mọi người hoặc thú đều nổi điên, liều mạng nơi đây hướng phía thần tuyến công pTư Thật mà đi.

"Rống!"

"Túu túu!"

"Sát!"

Có dã thú, có hung cầm, có Nhân Tộc, nhao nhao vận dụng cuối cùng át chủ bài, chỉ có thể là hơn đem Thái Sơ thần dịch lấy đi.

Hoả điều toàn thân lông vũ đều bộc phát ra xích mang, tựa như bất lửa đồng dạng, đôi cánh vùng chính là chút đạo cự đại hỏa diễm bức lui mọi người, tập sát mà đến. Sau đó nó hóa thành chút đạo hỏa diễm xông vào thần tuyến bên trong, toàn thân lông vũ bên trên hóa diễm cùng thần nước suối kết hợp, tản mát ra óng ánh thần quang.

Nó vậy mà là muốn mượn Thái Sơ thần nước suối tới tiến hóa bản thân, trực tiếp nhảy vào thần tuyến bên trong, khiến hỏa cùng thủy lẫn nhau kết hợp, dùng cái này đột phá công cùm xiềng xích.

Gần như trong nháy mắt thần tuyến bên trong thần dịch liền ít nhất bị nó tiêu hao một phần mười. Nước suối trạng thái bề mặt rõ ràng hạ thấp.

Hoàng Kim Sur Từ, màu đỏ song đầu mãng xà, hắc hổ đội dã thú, còn có Nhân Tộc cường giả nhao nhao giận dữ, không muốn sống về phía hoả điều ném ra đặc biệt pháp thuật, pháp bảo.

Hoả điều lại cũng không cách nào bình yên tiêu hao thần nước suối, từ thần tuyến bên trong nhảy ra, vỗ vẫy cánh định bay đi.

Đúng lúc này, Mạnh Phàm mãnh liệt chui lên thiên, đưa tay bắt lấy hoả điều trước ngực vài góc hỏa hồng sắc lông vũ.

Hung hăng chút hao.

"Túu túu!"

Hoả điều phát ra một chút thống khổ tiếng chim hót, trước ngực chút dùm lông vũ cứ như vậy bị Mạnh Phàm hao.

Mạnh Phàm trong tay lông vũ lóe lên óng ánh thần quang, là vừa mới hấp thu thần dịch tối đa bộ vị nhất, hiện giờ bị Mạnh Phàm hao hạ xuống vậy mà không có chút nào phai màu, như trước có khủng bố năng lượng.

Hoả điều hung hăng trừng mắt nhìn Mạnh Phàm liếc một cái, hướng phía chân trời bay đi.

"Thảo, trên bầu trời bay, chúng ta bắt không được." Khâu Đào chửi ầm lên, thật vất vả đợi đến một cái mạng theo thần dịch rời đi, lại còn là trên bầu trời bay, bọn họ muốn bắt đều bắt không được.

Kẻ Hoàng Kim Sur Từ, hoả điều về sau lại có người giết đến Thái Sơ thần tuyến bên trong. Đúng, là người, mà không phải thú.

Chỉ thấy hần nhanh chóng lấy ra mấy cái thủy ngọc bình, liều mạng nơi đây hấp thụ thần dịch.

Hoàng Kim Sur Từ dần dần phát ra công kích, một đạo khủng bố Sur Từ Hồng thẳng hướng người Nhân Tộc này cường giả.

Nó trong mắt tràn đầy phẫn nộ, bởi vì lúc trước cắt vỡ nó cái cầm, dẫn đến thần dịch đào tẩu chính là người Nhân Tộc này.

Oan gia ngõ hẹp, Hoàng Kim Sur Từ lần này là sử dụng ra hoàn toàn lực lượng, muốn đem người Nhân Tộc này tươi sống đánh chết.

Người Nhân Tộc này cao thủ một cái lão đảo, thật vất vả tràn đầy ba bình Thái Sơ thần dịch cứ như vậy ngã trên mặt đất, cái chai rạn nứt, thần dịch vậy mà bay ra. Hần vội vàng lại móc ra một cái thủy ngọc bình, muốn tiếp tục thu thần dịch.

Lúc này Hắc Hùng giết đến, quạt hương bỏ đại thủ mãnh liệt phiến qua. Một chưởng phiến tại người Nhân Tộc này cường giả ngực, đưa hần đập thổ huyết bay ngược, thật vất vả sắp thu thập đầy thần dịch lại tản mát ra ngoài chút bình.

Nhân Tộc cường giả không dám dừng lại, cầm lấy còn dư lại chút bình thần dịch hướng phía đại sơn thâm xứ bỏ chạy.

"Thảo, như thế nào không hướng bên này chạy trốn, vậy mà hướng trong núi lớn chui vào, cái này không phải ngại mệnh ngắn nha." Khâu Đào chửi ầm lên, lại một lần cùng thần dịch gặp thoáng qua.

Quả thật giống như là lão tặc thiên cùng bọn họ mở một cái sâu sắc vui đùa.

"Đại ca, chúng ta còn phải đợi hạ gạt bỏ?" Chu Liêm hỏi.

"Các loại." Khâu Đào trong giọng nói để lộ ra một chút bất mãn.

Thời gian một nén nhang tùy ý muốn kết thúc, còn chân chính đoạt được Thái Sơ thần dịch người hoặc thú lại không nhiều.

Hoàng Kim Sur Từ vốn đoạt được tràn đầy một ngum thần dịch, lại giữa đường mất đi. Hoả điều dùng lông vũ mang đi một phần mười thần dịch xem như trước mắt mới chỉ đạt được tối đa. Đào tẩu Nhân Tộc cao thủ lấy được chút bình thần dịch. Mà màu đỏ song đầu mãng xà cùng vài người Nhân

Tộc cao thủ từ Hoàng Kim Sư Tử kia cướp được vài giọt thần dịch. Hắc Bảo thần dịch bởi vì hoá điều công kích mà đánh mất. Song giác Tê Ngưu, Hắc Hùng còn không có được thần dịch. Mạnh Phàm trừ trong tay một thanh đỉnh đầy thần dịch lông chim cũng không có đạt được hoàn chỉnh thần dịch.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò....tiếng Hoàng Ngưu rống!"

Chỉ nghe thấy một đạo rung chuyển trời đất ngưu gào to truyền ra, một đầu toàn thân Kim Mao Hoàng Ngưu xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Lỗ mũi trâu bên trong phụt lên ra đục ngầu khí tức, trong đó trên người tản mát ra khí thể làm chúng thú sợ hãi không thôi.

(các bạn đọc: 460768905, hoan nghênh mọi người gia nhập, thúc càng thiết yếu. So với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Bốn ngưu là Thần Thú

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò....tiếng Hoàng Ngưu rống!"

Hoàng Ngưu thể trạng cường tráng, toàn thân bộ lông như ý trượt không thôi, quả thật giống như là hoàng kim đúc thành. Cho dù là Hoàng Kim Sư Tử trước mặt nó đều hiển lộ có chút thua chị kém em.

Hoàng Ngưu mở ra to lớn bộ pháp, lỗ mũi trâu phụt lên ra đục ngầu khí tức, hướng về thần tuyến bên này lao đến.

Chúng thú có chút nom nớp lo sợ, không dám thay vì tranh phong, nhao nhao tránh ra con đường khiến hoàng Ngưu Thông qua.

Nhưng mà kia vài người Nhân Tộc cao thủ đã có thể mặc kệ nhiều như vậy, cơ hội tốt như vậy chỗ nào thể buông tha, nhanh chóng phóng tới Thái Sơ thần tuyến, lấy ra thủy ngọc bình liều mạng thu thần dịch.

"Nhân loại, các ngươi là không muốn sống nữa đi? Cũng dám động tới ngưu đồ của Ngưu Gia Gia." Không nghĩ tới Hoàng Ngưu vậy mà đứng thẳng đứng người dậy, dùng hai cái chân sau chạy như điên, đồng thời trong miệng hùng hùng hổ hổ nói.

"Nhân loại, thừa dịp ngươi Ngưu Gia Gia hiện tại tâm tình cũng không tệ lắm, vội vàng đem quý báu dịch buông xuống."

Kia vài người Nhân Tộc cao thủ chỗ nào gấp qua là dùng hai cái chân sau di động, là tiếng người nói ngưu, nhao nhao kinh hãi, trong tay thu Thái Sơ thần dịch tốc độ đều chậm thêm vài phần.

Mạnh Phàm nhanh chóng thừa dịp vào bọn họ hoảng hốt thời điểm liều mạng thu thần dịch, ngăn ngừa mấy hơi liền tràn đầy năm bình thần dịch, tiếp cận một phần mười nước suối.

"Cái nhân loại kia, đem trên tay ngươi đồ vật buông xuống, có nghe thấy không." Hoàng Ngưu hướng về phía Mạnh Phàm hét lớn, "Ai ôi!!!, ngươi còn dám đối với ta nhàn nhạt. Tin hay không ngươi Ngưu Gia Gia đem ngươi bờ móng mở ra hoa, đánh thành tám múi."

Mạnh Phàm đối với Hoàng Ngưu thề lười, một bộ xấu bộ đáng.

Hắn cũng không sợ Hoàng Ngưu, muốn biết rõ bên cạnh hắn liền có một cái tiếng người nói Tiểu Hồ Ly, lúc trước còn gấp qua một cái nguy trang thành Nhân Tộc Yêu tộc. Một đầu nói thô tục ngưu mà thôi, không có gì lớn.

Hoàng Ngưu nhìn thấy có người dám đối với chính mình bất kính, lập tức nổi giận, hai cái chân sau bộc phát ra lực lượng kinh người, một cái phi nhảy liền đi tới Thái Sơ thần tuyến bên cạnh.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò....tiếng Hoàng Ngưu rống! Tất cả đều cho ngươi Ngưu Gia Gia cút ngay. Cái này miệng thần tuyến là ngươi Ngưu Gia Gia súc miệng thủy." Nói qua, Hoàng Ngưu liền vùng lên hai cái móng Hoàng Ngưu lép.

Móng Hoàng Ngưu lép phía trên có thần quang bạo phát, khí thể kinh người, uy lực khủng bố, có từng trận tiếng xé gió truyền ra.

"Cạch!"

Vây quanh ở thần tuyến phụ cận vài người Nhân Tộc cao thủ bị nó chút chân đánh bay ra ngoài. Trên mặt lưu lại một đen sẫm sâu sắc móng Hoàng Ngu ẩn.

Chỉ nghe thấy hoàng Ngu Đại mắng: "Nguoi Ngu Gia Gia, một thời gian. Đợi lát nữa sau đó giáo huấn nguoi Nhân Tộc tiểu tử, nhất định đem cái móng của nguoi mở ra hoa không thể."

Mạnh Phàm vừa rồi xoay người hiểm hiểm nơi đây tránh thoát Hoàng Ngu chân, không có bị đánh bay ra ngoài.

Hoàng Ngu lời còn chưa nói hết, liền đem trọn cái đầu nhét vào thần tuyến bên trong, mở cái miệng rộng liệu mạng mà đem thần dịch uống xong.

Chỉ thấy thần tuyến trạng thái bề mặt nhanh chóng hạ thấp, bất quá mấy hơi mà thôi, muốn thấy đáy.

Mạnh Phàm gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, trên người thủy ngọc bình đều sử dụng hết, chỉ có thể học Hoàng Ngu vùi đầu vào thần tuyến bên trong mãnh liệt uống xong. Dùng thân thể của mình tòi dung nạp thần dịch.

Mạnh Phàm liệu mạng mà đem thần dịch uống xong, thần dịch không thể bị vật tầm thường dung nạp, liệu mạng nơi đây muốn từ cổ họng của hắn trong mắt ra bên ngoài tuôn.

"Ôi!!!, nhân loại vậy mà học nguoi Ngu Gia Gia." Hoàng Ngu ngừng đầu cười xấu xa mà nhìn Mạnh Phàm, "Bảo cho nguoi nước suối này là nguoi Ngu Gia Gia súc miệng thủy."

Nói qua, cười hắc hắc, lại đem vùi đầu đến trong suối nước.

Song lần này nước suối không còn là hạ thấp, ngược lại trạng thái bề mặt tăng lên.

Mạnh Phàm chính cảm thấy kỳ quái đâu, như thế nào thần dịch càng uống càng hơn nhiều.

"Nguoi Ngu Gia Gia súc miệng thủy, súc miệng thủy, súc miệng thủy..."

Hắn đột nhiên nhớ tới Hoàng Ngu lúc trước đã nói, nhất thời trong dạ dày một hồi cuộn cuộn. Cái này đầu xấu ngu vậy mà đem lúc trước uống vào thần dịch lại phun ra.

"Phi, phi, phi "

Mạnh Phàm vội vàng lấy ra nước trong súc miệng, "Chết nguoi, nguoi có ác tâm hay không. Vậy mà làm chuyện loại này."

Hoàng Ngu mặt mũi tràn đầy tự hào thần sắc, đem cuối cùng một chút thần dịch toàn bộ hít vào trong bụng của mình.

"Nguoi không biết nguoi có sáu cái dạ dày đi? Cần nhai lại. Như sự tình vừa rồi ta thường xuyên khô."

Nó chẳng những không biết là buồn nôn, ngược lại tự cho là hào.

"Sớm báo cho nguoi đó là nguoi Ngu Gia Gia thấu nước miếng, nguoi thiên không tin."

"Khục khục, hiện tại nên thực hiện nguoi Ngu Gia Gia hứa hẹn. Ta muốn đem cái móng của nguoi đánh thành tám mủi." Hoàng Ngu duỗi ra hai cái móng trước. Móng trước trên có thần quang lấp lánh, vừa nhìn liền biết mười phần khủng bố, nếu quả thật bị đánh lên chút chân, đoán chừng bờ móng muốn nứt thành 16 mủi rồi.

Mạnh Phàm hận đến ngứa răng, hận không thể một kiếm chọc từ nhãn phía trước cái này đầu xấu ngu.

"Thiếu niên kia chính là Trang công tử nhắc đến 'Đề', mau đem hắn bắt lại!" Đột nhiên có người hô lớn, nhận ra Mạnh Phàm.

Mạnh Phàm một hồi đầu lớn, chính mình rõ ràng tận lực tan ra qua trang, như thế nào còn sẽ bị người nhận ra.

Đúng rồi, vừa rồi cái đầu dài ghim nơi này trong suối nước, trang đều bỏ ra. Khó trách sẽ bị nhận ra.

"Ha ha ha, Nhân Tộc tiểu tử, xem ra nguoi rất chiều cừu hận. Hiện tại bờ móng cũng bị đánh thành ba mươi sáu mủi rồi." Hoàng Ngu chỉ vào Mạnh Phàm cười ha ha, vui sướng trên nỗi đau của người khác nói.

"Vậy đầu nguoi là Thần Thú, mau đem nó bắt lại!" Đột nhiên lại có người hô lớn, muốn đem Hoàng Ngu bắt bọ.

Rất hiển nhiên, một đầu giá trị của Thần Thú vượt xa giá trị của Mạnh Phàm, thậm chí vượt xa mấy bình Thái Sơ thần dịch giá trị. Còn có, đầu kia nguoi cơ hồ đem toàn bộ thần tuyến đều uống vào trong bụng, giá trị cao hơn nơi này khủng bố.

Dẫn đến tới một đám Nhân Tộc nhao nhao nhìn về phía Hoàng Ngu, mà không phải nhìn về phía Mạnh Phàm. Tựa như nhìn một tòa kim quang đồng dạng, tất cả Nhân Tộc đều tham lam nơi đây nhìn qua Hoàng Ngu.

"Ngươi Ngươi Gia Gia, Nhân Tộc nhất là phiền toái, mỗi lần đều hô đánh giết. Hừ, bọn ngươi không cùng các ngươi chơi." Hoàng Ngưu chút thấy tình huống không ổn liền muốn chạy trốn.

"Nhân Tộc tiểu tử, lần này coi như số ngươi gặp may, lần sau ngươi Ngươi Gia Gia lại làm ngươi." Nó chỉ vào Mạnh Phàm nói.

"Lên a..., giữ nó lại, trong gia tộc nhất định sẽ trừng phạt có phần thưởng." Đám kia Nhân Tộc cao thủ hô lớn, huy vũ vào vũ khí vọt lên.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò...tiếng Hoàng Ngưu rống! Ngươi Ngươi Gia Gia, không chơi."

Hoàng Ngưu bốn vó chạm đất, bộ dạng xun xoe chạy như điên.

Mạnh Phàm tay mất lạnh lẽ, một thanh nhảy đến trên lưng của nó, bắt lấy sừng Hoàng Ngưu của nó không còn nói lời tay.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò...tiếng Hoàng Ngưu rống! Ngươi Ngươi Gia Gia, cấp ta hạ xuống." Hoàng Ngưu Đại mắng, mệnh lệnh Mạnh Phàm từ trên lưng hạ xuống.

Mạnh Phàm hung hăng vỗ ngưu bờ mông, hô lớn: "Không muốn bị bắt liền cấp ta chạy nhanh chạy trốn, bằng không ta không ngại đưa tới càn nhiều người."

Sau lưng đám kia Nhân Tộc đã cầm lấy vũ khí vọt lên, tùy ý muốn đem Hoàng Ngưu bắt lại.

Hoàng Ngưu bị Mạnh Phàm uy hiếp, một đôi ngưu nhãn trừng giống như chuông đồng tựa như, hung dữ nói: "Ngươi Ngươi Gia Gia, chờ đó cho ta."

"Giá!" Mạnh Phàm hung hăng nơi đây vỗ vào ngưu trên mông đất, lại phát ra người cười ngựa tiếng.

"Ngươi Ngươi Gia Gia, thúc thúc có thể nhẫn nhẫn nhẫn không thể nhẫn, bọn ngươi thế nhưng là Thần Thú, không phải ngựa." Hoàng Ngưu Đại mắng.

"Vậy ngươi hôm nay coi như một hồi ngựa." Mạnh Phàm biết Hoàng Ngưu kỳ thật so với chính mình còn cấp bách, cho nên cố ý hồ đồ, đem lúc trước kia miệng ác khí trả trở về. Cao giọng gào lên: "Con ngựa, con ngựa, chạy mau."

"Giá!"

Hoàng Ngưu vung ra chân, vọt vào đại sơn thâm xứ, chỉ nghe thấy một đạo tức giận mắng âm thanh truyền ra.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò...tiếng Hoàng Ngưu rống! Ngươi Ngươi Gia Gia, bọn ngươi thế nhưng là Thần Thú."

(các bảng hữu tình hình kinh tế có còn hay không giữ gốc vé tháng, kêu gọi giữ gốc vé tháng, so với chi tâm các vị a)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Quỷ Ngưu

Một khối bồn trong đất, mấy tên Nhân Tộc cao thủ đem chạy thực mạng Hoàng Ngưu bao bọc vây quanh.

"Ừm...um Hoàng Ngưu....ò...tiếng Hoàng Ngưu rống! Ngươi Ngươi Gia Gia, tự tìm chết là không phải sao?" Hoàng Ngưu phần nộ nơi đây rống to, hai cái lỗ mũi trâu phun ra hai đạo đục ngầu khí trụ. Toàn thân tán mát ra như sáng sớm thái dương óng ánh kim tia sáng màu vàng.

Nhưng mà vây công Hoàng Ngưu Nhân Tộc cường giả có thể sẽ không chút nào hạ thủ lưu tình, nhao nhao huy vũ vào pháp bảo của mình.

"Ong "

Đột nhiên, một hồi khủng bố ba động truyền đến, ánh lửa đầy trời, giống như núi lửa tại phun trào, quấy nhiễu thiên địa, óng ánh chói mắt.

"Không tốt! Đàn ngưu chạy mau!" Mạnh Phàm trốn ở Hoàng Ngưu trên lưng hét lớn, loại này năng lượng ba động quá đáng sợ, vượt qua hẳn có khả

năng thừa nhận cực hạn.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống!" Hoàng Ngu vậy mà rống to, toàn thân kim sắc bộ lông đứng đậy, cảm giác như là bị thiên địch theo dõi đồng dạng, muốn đem nó bắt giết.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống!"

Hoàng Ngu thân thể run lên, toàn thân lông tơ chuẩn bị đứng đậy, bỗng nhiên quay đầu lại, phát hiện một phương hướng khác vậy mà xuất hiện một cỗ đồng dạng đáng sợ ba động, trong chớp mắt cuộn trào mãnh liệt mà đến, bộc phát ra vô tận thần uy, đánh về phía bọn họ.

Mạnh Phàm kinh hãi, loại uy lực này vậy mà không phải bọn họ Tàng Thần Cảnh hẳn có, nếu là đối chiến, hơn phân nửa là đem bọn họ nghiền thành thịt vụn.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống! Như thế nào còn có Nhân Tộc tu sĩ!" Hoàng Ngu Đại gọi, nó khủng hoảng, cảm giác lâm vào địa ngục trong cửa lớn.

Lần lượt lời của nó mà nói chính là, nó tu hành thời gian quá ngắn, tạm thời còn đâu không lại tu sĩ.

"Người nói bọn họ là tu sĩ!" Mạnh Phàm kinh hãi, Vũ Vương phủ không phải định ra quy củ không cho phép tu sĩ cấp tồn tại ra vào Thần Vũ Lĩnh đi? Như thế nào một lần liền xuất hiện hai?

Vì ngăn cản lực phá hoại qua mạnh người tiến nhập, Vũ Vương phủ tại vừa tiếp xúc với quân Thần Vũ Lĩnh thời điểm liền định ra chút cái quy tắc, không cho phép tu sĩ và trở lên tồn tại tiến nhập. Chỉ cần bị phát hiện, liền sẽ bị Vũ Vương phủ phái tới đóng giữ người tàn nhẫn đánh chết, hóa thành kiếp tro.

Vừa mới bắt đầu cũng có người muốn lừa dối vượt qua kiểm tra, cuối cùng cũng bị Vũ Vương phủ phát hiện. Vũ Vương phủ liền tiếp giết đi ba người tu sĩ, tất cả thể lực lớn mới bỏ qua ý nghĩ này.

Mạnh Phàm tại trong lòng âm thầm suy đoán nói: "Hẳn là..."

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống! Nói nhảm, không phải tu sĩ, bốn ngu thể một cái khô bọn họ mười cái." Hoàng Ngu toàn thân bộc phát ra ánh vàng rực rỡ hào quang, đồng thời hai cái sừng trâu bị nó từ đầu tách ra hạ xuống, nắm trong tay. Hai cái sừng trâu đồng dạng bộc phát ra kim quang, dùng cái này tiến hành phòng ngự, đối kháng cái này hai cỗ thiên uy, bằng không thì nó sẽ cùng Mạnh Phàm một chỗ hóa thành một cục thịt bùn.

"Ong "

Lại là chút cỗ kinh khủng ba động truyền đến, sơn phong gào thét, đem cả tòa núi đều điều động, xoay lên từng khối vượt qua nặng ngàn cân cự thạch, cuộn cuộn mà đến.

"Đáng chết, đến cùng tới ít nhiều Nhân Tộc tu sĩ?"

Hoàng Ngu sợ hãi, hai người Nhân Tộc tu sĩ nó còn có thể chống cự một đoạn thời gian, nếu là ba người nó cũng chỉ có chạy trốn có phần rồi.

"Không đúng, không đúng, Vũ Vương phủ hạ xuống từ mệnh lệnh không cho phép tu sĩ tiến nhập Thần Vũ Lĩnh. Làm sao có thể xuất hiện ba người Nhân Tộc tu sĩ?" Mạnh Phàm nghi ngờ nói.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống, rất rõ ràng, biến thủ chứ sao." Hoàng Ngu liều mạng thúc dục trong tay sừng trâu bộc phát ra thần uy, chống cự lại ba đạo khủng bố công kích.

"Người nói là bọn họ đều là Vũ Vương phủ phái tới tu sĩ." Mạnh Phàm có chút kinh ngạc mà nhìn vây công bọn họ ba người, trong mắt có một đạo hàn quang hiện lên, "Không nghĩ tới Vũ Vương phủ cũng dám bóc lên thiên hạ to lớn sơ suất, bên ngoài tuyên bố không cho phép tu sĩ tiến nhập Thần Vũ Lĩnh, kỳ thật âm thầm phái ra tu sĩ tới tranh đoạt bảo tàng."

Ngẫm lại cho thấy, tu sĩ vốn là hi hữu, hôm nay lại một lần lộ xuất hiện ba cái, hơn nữa liên thủ, còn có thể tránh thoát Vũ Vương phủ loại bỏ, vậy có chút hư ảo. Giải thích duy nhất liền là bọn họ vốn là võ người của Vương Phủ. Cũng chỉ có Vũ Vương phủ có được thực lực này, có thể duy nhất một lần phái ra ba người tu sĩ.

"Hắc hắc, Vũ Vương phủ vì bắt lại người, không tiếc bóc lên bị vạch trần nguy hiểm. Xem ra bọn họ lần này đến có chuẩn bị, tuyệt không dừng lại chúng ta bây giờ thấy những cái này." Mạnh Phàm tại Hoàng Ngu sau lưng gát gao bắt lấy Hoàng Ngu bộ lông, không để cho mình rớt xuống.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống! Người nói là, bọn họ còn có đại chiêu!" Hoàng Ngu luống cuống, cảm thấy lần này thật sự là lành ít dữ nhiều. Rất có thể sẽ bị ba người này bắt lấy.

"Cho nên nói, người nhanh chóng chạy a. Sinh hoạt tại cái này mảnh Đại Sơn Lý nhiều năm như vậy, người khẳng định biết nào có động đất hay là con đường nhỏ các loại. Chờ đợi thêm nữa, thật sự liền nguy hiểm." Mạnh Phàm vậy mà thả ra pháp bảo của mình lại chống cự ba người tiên công, dùng cái này chia sẻ Hoàng Ngu áp lực.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống, người tại sao phải giúp ta? Ta lại dựa vào cái gì phải yêu cầu người?" Hoàng Ngu cảnh giác noi

đây nhìn qua Mạnh Phàm, xem ra hay là không quá tin tưởng người khác loại này.

"Bọn họ cũng phải bắt ta à. Nếu như ngươi không muốn bị chộp tới, làm canh cổng Thần Thú, vậy tin tưởng ta, bởi vì... Bởi vì..." Mạnh Phàm có chút do dự, có mấy lời không biết có thể nói hay không nói.

Cùng lúc đó, ba người Nhân Tộc tu sĩ đã dần dần thu nạp vòng chiến, mỗi người đều phân biệt lấy ra một kiện pháp bảo đặt đầy đất, xem bộ dáng là muốn phóng thích cuối cùng đại chiêu.

Ba kiện pháp bảo phân biệt thả ra một đạo khủng bố quang điểm, quang điểm xông thẳng lên trời, hình thành chút tòa cự đại pháp trận. Pháp trận ở trong, hoàng mang cuộn cuộn, Xích Hà từng trận, hình như có khóa thiên trấn nơi đây vô thượng thần uy.

"Bởi vì sao?" Hoàng Ngu Đại quát.

"Bởi vì ta." Một đạo thanh âm non nớt từ Hoàng Ngu sau lưng truyền ra.

Hoàng Ngu mãnh liệt vừa quay đầu lại, trông thấy trên đầu Mạnh Phàm chính nằm sắp vào một cái tuyết trắng Tiểu Hồ Ly. Tiểu Hồ Ly một đôi con mắt lớn sáng ngời có thần, tựa hồ có tinh không trong đó lưu chuyển, rất là xinh đẹp.

Mà hân một thân tuyết trắng da lông, quả thật giống như là bạch ngọc điêu khắc ra đồng dạng, cho dù là trong đêm tối vậy mà hiển lộ vô cùng bắt mắt.

"Hí! Cứu Vĩ!" Hoàng Ngu hít sâu một hơi, nó chú ý tới Tiểu Hồ Ly phía sau cái mông chiều dài chín cái đuôi.

"Hừ, không nghĩ tới Quỷ Ngu [kuí niú] nhất tộc còn có tồn lưu lại huyết mạch." Tiểu Hồ Ly dùng cái kia song con mắt lớn trừng mắt Hoàng Ngu, ông cụ non nói.

Quỷ Ngu lại danh Lôi Thú, là một loại thượng cổ kỳ thú, quý hình dáng như trâu, xuất nhập thủy tất có phong vũ, thể phát ra tiếng sấm, cũng lớn kèm theo Nhật Nguyệt hào quang.

"Ngươi nhận thức ta?" Hoàng Ngu kinh ngạc nói, chúng Quỷ Ngu nhất tộc lúc trước một lần Thần Tộc đại chiến sa sút bại, tộc nhân đều bị sát hại, luyện chế thành pháp bảo. Duy chỉ có nó bị tộc trưởng bồi dưới sự bảo vệ, đình chỉ hết thấy sinh mệnh hoạt động phong ấn tại nơi này, năm trăm năm thức tỉnh, một lần nữa xuất thế.

Dùng Quỷ Ngu da chế thành cổ, cùng sử dụng Lôi Thú xương cốt làm thành dùi trống, đánh cổ, tiếng trống có thể vang vọng năm ngoài trăm dặm, Chấn Nhức địch nhân, uy phục thiên hạ.

Mà Quỷ Ngu nhất tộc da cùng cốt là luyện chế Hám Thiên Cổ tốt nhất tài liệu. Mà Hám Thiên Cổ lại là thượng cổ Thiên đình pháp bảo nhất.

Truyền thuyết, năm đó Hám Thiên Cổ tổng cộng hai bộ đồ, một bộ ở trong Linh Tiêu Bảo Điện, một bộ tại Nam Thiên Môn ngoài cửa. Chỉ cần lay trời phình âm thanh vang lên, thượng cổ Thiên đình liền tái hiện nhân gian.

"Ừm... ừm Hoàng Ngu... ờ... tiếng Hoàng Ngu rống? Ngươi cho thấy Thần Thú?" Quỷ Ngu đem cái mũi tiến đến trước mặt Tiểu Hồ Ly nghe nghe, hoài nghi nói, "Không giống a."

"Ừm... ừm Hoàng Ngu... ờ... tiếng Hoàng Ngu rống, Nhân Tộc tiểu tử, ngươi đừng hòng dùng một cái hồ ly lăng lợ lừa gạt ngươi Ngu Gia Gia ta."

Tiểu Hồ Ly nghe thấy Hoàng Ngu gọi hân hồ ly lăng lợ, nhất thời tức giận đến nổi trận lôi đình, chín cái đuôi chuẩn bị dựng đứng, cái đuôi tiêm bộ còn có một chút hồng sắc hướng ra phía ngoài xông ra.

"Ừm... ừm Hoàng Ngu... ờ... tiếng Hoàng Ngu rống, tức giận thời điểm cái đuôi là từ cuối cùng bắt đầu dần hồng. Đứng rồi, đứng rồi, ngươi là Cứu Vĩ nhất tộc. Ta tin tưởng ngươi rồi." Hoàng Ngu cười ha ha.

Mà lúc này, do ba vị Nhân Tộc tu sĩ bố trí xuống cường đại pháp trận vậy mà sắp tụ hợp cùng một chỗ. Chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu cái này vùng trời thay đổi, dường như bị người lấy lớn Pháp Lực đối đi. Mà dưới chân nơi đây vậy mà dần dần băng lạnh lên, mất đi nguyên bản sức sống.

"Hừ ngu, chạy mau a! Không còn chạy liền xong rồi!" Mạnh Phàm gấp đến độ thẳng dậm chân, lớn tiếng kêu gọi vào.

"Ừm... ừm Hoàng Ngu... ờ... tiếng Hoàng Ngu rống, không phải sợ. Có ngươi Ngu Gia Gia, hết thấy không có vấn đề." Hoàng Ngu rất thú cái rầm nơi đây vung cấp Mạnh Phàm một cái mỉm cười, thiếu chút nữa đem Mạnh Phàm nhìn nhá.

Hoàng Ngu mở ra miệng trâu, một đôi chùng kích thước cánh tay cự Đại Ngu góc từ trong miệng của nó phun ra.

Nó cầm lấy cái này đối với to lớn sừng trâu, chợt đem cái này đối với to lớn sừng trâu rót vào trên đầu của mình, lại hướng phía duy trì trận pháp vận hành ba người nhếch miệng cười cười.

"Ừm... ừm Hoàng Ngu... ờ... tiếng Hoàng Ngu rống, khiến các ngươi nhìn một cái ngươi sự lợi hại của Ngu Gia Gia!"

Hoàng Ngu bốn chân chạm đất, móng sau mãnh liệt đập đất mặt, hóa thành một đạo thiểm điện hướng phía một cái phương hướng xông ra ngoài.

"Oanh!"

To lớn sừng trâu cùng trận pháp đụng vào nhau, bộc phát ra khủng bố uy áp.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống!"

Hoàng Ngu gào to một tiếng, trên đầu sừng trâu giống như là sóng đồng dạng, tản mát ra khủng bố kim mang, trực tiếp đem trận pháp chui ra một cái động lớn.

"Không tốt!" Trần thủ cái này một góc Nhân Tộc tu sĩ cực kỳ hoảng sợ, không nghĩ tới cái này con Hoàng Ngu vậy mà như vậy sinh mãnh, có thể đem Vũ Vương lưu lại cấp bọn họ trận pháp phá vỡ.

"Không thể để cho bọn họ chạy, mau đuổi theo!"

Hai gã khác tu sĩ vội vàng bay tới, muốn đuổi bắt Hoàng Ngu cùng Mạnh Phàm.

"Chờ một chút." Đột nhiên trong đó một người đeo lụa đen tu sĩ hô được bọn họ.

"Trông thấy hôm nay đây hết thầy người, ngoại trừ trong phủ, những người khác đều không thể để cho bọn họ còn sống trở về. Bằng không Vũ Vương kế hoạch muốn xuất hiện lớn chỗ sơ suất."

"Bác Viên, Nam Huyền, hai người các người đuổi bắt đầu kia Thần Thủ. Ta ở lại đây xử lý, xử lý xong, liền đuổi qua truy đuổi các người."

Hai gã khác tu sĩ nhẹ gật đầu, nói: "Được, kia liền giao cho người."

Nói xong liền nhanh chóng hướng phía Hoàng Ngu cùng Mạnh Phàm chạy thực mạng nơi đây đuổi theo.

Người này lụa đen tu sĩ xoay đầu lại, lạnh lùng nhìn dưới núi người, trong lòng bàn tay có trận trận cuồng phong tại gào thét.

Đột nhiên thiên không truyền đến một chút to rõ tiếng chim hót.

"Tiu tiu!"

Lụa đen tu sĩ ngẩng đầu, trong mắt có tin mừng vui mừng chảy ra.

Một cái lông vũ sắc sỡ ngũ sắc linh tức bay đến trên vai của hắn, cư nhiên là lúc trước từ lâu lão bản nuôi dưỡng trong lòng kia linh tức.

"Tây Tước, người lấy được Thái Sơ thần tuyến tâm bồ, cũng sắp muốn đột phá a. Chờ người đột phá, trong phủ liền có vị thứ tư tu sĩ. Bốn góc thú linh trận cũng được thể viên mãn. Vũ Vương là thật cao hứng."

"Tiu tiu!"

Ngũ sắc linh tức phát ra vui sướng kêu to.

"Ồ? Người trước ngực như thế nào thiếu đi chút dùm lông vũ?" Lụa đen tu sĩ nghi hỏi.

"Thu, thu, Tiu tiu!"

Nhắc đến việc này, ngũ sắc linh tức phần nộ nơi đây tại lụa đen tu sĩ đầu vai trên nhảy dưới tránh (*né đòn), liên tục phát ra chói tai tiếng chim hót.

"Cái gì? Bị lúc trước trong từ quán tên thiếu niên kia cấp hao. Ha ha ha, người cũng có trượt chân thời điểm a." Lụa đen tu sĩ trêu đùa, dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve ngũ sắc linh tức cái đầu nhỏ.

Mà ngũ sắc linh tức lại như là bị cái gì vô cùng nhục nhã, liên tục phát ra tức giận kêu to.

"Tiu tiu! Tiu tiu! Tiu tiu!"

(vừa chạy về học, vừa muốn quét dọn, vừa muốn viết chữ. Tuy rất mệt a, bất quá mỗi ngày cơ bản nhất đổi mới không phải ít. Thuận tiện vậy mà chúc sắp khai giảng cùng đã khai giảng các học sinh, thành tích tiến bộ, thân thể khoẻ mạnh. So với chi tâm)

Chương 98: Chạy trốn

Một người một con bộc phát ra đẹp mắt sáng, xông lên trời mà đi, nhanh đến tận cùng. Thế nhưng Mạnh Phàm cùng Hoàng Ngu đúng là vẫn còn quá nhỏ tuổi, thực lực quá yếu ớt, vô pháp đối kháng bốn góc đại cường giả, tuy ý sẽ bị sau lưng hai người truy đuổi lên.

"Hai cái nghiệt súc, còn muốn chạy? Ngoan ngoan thú chịu trời đi."

Lựa đen tu sĩ còn chưa đuổi đi lên, hiện đang truy sát Mạnh Phàm cùng Hoàng Ngu chính là Vũ Vương phủ tu sĩ, Bắc Viên cùng Nam Huyền.

Bắc Viên làn da khô héo, cánh tay lại kì lớn, có thể đạt tới mắt cá chân vị trí. Hắn dựa theo hai cái cường tráng cánh tay nhanh chóng leo trèo, tốc độ một chút không thể so với dùng chân chạy trốn chậm.

Nam Huyền làn da đồng hắc, còng vào lưng, trong ánh mắt đồng tử dĩ nhiên là dựng thẳng vào, giống như là xà nhân đồng dạng.

Hai người tốc độ cực nhanh, may mắn Hoàng Ngu với tư cách là Thần Thú cước lực mạnh mẽ, hơn nữa đối với đường núi hết sức quen thuộc, miễn cưỡng còn có thể cùng hai người độ sức một phen.

Dù vậy, dọc theo con đường này Hoàng Ngu cùng Mạnh Phàm vừa chạy biên chiến, một đường vẩy huyết, đều đã gặp phải trọng thương.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống!"

Hoàng Ngu gào thét, ngực phải bị chút cái phóng tới ngực tiến đánh trúng, trước sau hiện rõ, làm nó toàn thân kim sắc da lông cũng bị máu tươi nhuộm hồng cả. Mạnh Phàm vậy mà đại khẩu ho ra máu, mình đầy thương tích, trên người có mấy chỗ lỗ máu thiếu chút nữa xuyên qua chỗ hiểm.

Giá trị của hắn cùng Hoàng Ngu bất đồng. Vũ Vương phủ cần bắt sống Hoàng Ngu, mà đối với hắn, thi thể là đủ rồi. Cho nên đập ở trên người hắn pháp thuật gần như đều là hướng phía chỗ hiểm, muốn lấy tánh mạng của hắn.

Hai người bị đuổi giết trời cao không đường chạy, địa ngục không cửa vào. Nếu như không phải lúc trước uống xong không ít Thái Sơ thần tuyến, hai người đã sớm chóng đỡ không nổi. Thái Sơ thần hoá lỏng làm tinh thuần nhất năng lượng luôn không ngừng cung cấp cấp bọn họ, tu bổ vào thương thể của bọn họ, có thể cho dù là như vậy, trải qua những ngày này chạy trốn, hai người trong bụng còn dư lại Thái Sơ thần dịch đã không nhiều lắm.

"Đi!" Mạnh Phàm từ Hoàng Ngu trên lưng nhảy xuống, đối với nó quát, hắn ngăn trở hai người tu sĩ, vì kia chặn đường cướp của.

Hoàng Ngu sững sờ, không nghĩ tới hắn thời khắc mấu chốt lại cho nó tranh thủ chút đường sinh cơ.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống, ngươi như thế nào không trốn?" Hoàng Ngu hỏi.

"Ta trốn không thoát, bọn họ là hướng về phía đầu của ta. Ngươi đi nhanh lên đi! Bọn họ muốn là bắt sống ngươi, sẽ không giết ngươi." Sống còn thời điểm, Mạnh Phàm toàn thân Giao Long đường vân phát sáng, đồng thời trong lòng bàn tay có lôi đình nhảy lên, đồng thời đại hồng phúc giục nó lập tức rời đi.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống! Lão Ngu ta là loại kia phản bội đồng đội ngươi đi? Không nên coi thường bốn ngươi thực lực, ta thế nhưng là Thần Thú." Hoàng Ngu mãnh liệt cắn Mạnh Phàm cổ áo, đưa hắn nói tại trong miệng, bốn vó phát quang, tốc độ bạo tăng, hóa thành chút đạo kim quang phóng tới phương xa.

Bắc Viên cùng Nam Huyền tạm thời bị ném tại đằng sau.

"Đáng chết, đầu kia Thần Thú tốc độ vậy mà nhanh như vậy." Bắc Viên nắc to.

"Không việc gì đâu, loại kia cường ép để thắng tốc độ thần thông nó thi triển không được mấy lần, chúng ta cứ như vậy truy đuổi ở phía sau, sớm muộn có thể truy đuổi bên trên bọn họ." Nam Huyền lạnh lùng nói, xà nhân đồng dạng đôi mắt phát ra một đạo hơi yếu hào quang.

Bắc Viên cùng Nam Huyền ở phía sau lại đuổi Hoàng Ngu cùng Mạnh Phàm nửa ngày, rốt cục lại muốn đuổi kịp bọn họ. Lần này Hoàng Ngu bốn vó lần nữa bộc phát ra hoàng xán xán kim quang, hóa thành chút đạo kim quang tiêu thất ở phương xa.

"Không quan hệ, đầu kia Thần Thú chèo chống không được mấy lần." Bắc Viên cùng Nam Huyền âm thầm bật cười, thi triển ra toàn bộ tốc độ chặt chẽ truy đuổi ở phía sau.

Liên bởi vậy hai lại, Hoàng Ngu tổng cộng bạo phát năm lần cấp tốc, lần nữa chạy xa, chỉ là thủy chung vô pháp thoát khỏi mảy

Hai người, rất nhanh lại bị Bắc Viên cùng Nam Huyền hai người truy đuổi. Đoạn đường này chạy trốn, nó cùng trên người Mạnh Phàm lại thêm mấy đạo

vết thương, xương cốt đều nhanh lộ ra. Tuỳ ý muốn đầu hết đèn tắt.

"Ha ha ha, chạy không nổi rồi a. Ngươi tiếp theo thi triển lúc trước cấp tốc a." Bắc Viên cười to, lạnh lùng nhìn bị một đến thoát lực hai người.

Mạnh Phàm lấy ra mấy cây lông vũ, lông vũ thượng lưu sáng trần ngập các loại màu sắc có thủy cùng hòa tại dung hòa, nhưng bởi vì thiếu đi lực lượng Kí Chủ mà chậm chạp như bất khả cuối cùng dung hợp cùng tiến hóa.

"Hả? Tây Tước thần vũ!"

Bắc Viên cùng Nam Huyền mặt lộ vẻ cảnh giác, Tây Tước tại bốn người bọn họ bên trong tu vi thấp nhất, nhưng thực lực lại không yếu. Nàng vốn có thể trở thành tu sĩ, chỉ là muốn muốn đạt được Thái Sơ thần tuyền, tiến Hành Thủy cùng hòa dung hòa, đạt được càng thêm lực lượng cường đại, mới một mực áp chế tu vi.

Mạnh Phàm toàn lực thúc dục, cũng vận dụng cầu long sử hũ, đem đại lượng thần du rót vào trong đó, khiến lông vũ bên trong hỏa điểm phục hồi, mà bộc phát ra không bố hào quang.

Cái này là một cây thần vũ, đạt được Thái Sơ thần tuyền đổ vào lại bị thần du dẫn đốt, thủy cùng hòa lực lượng trong đó kịch liệt va chạm, tự nhiên muốn phát sáng, cuối cùng đều nhanh không chịu nổi, sắp bùng nổ.

"Oanh!"

Mạnh Phàm run tay liền ném đi ra ngoài, đánh hướng hai người.

Hỏa điểm thiêu đốt, thần dịch sôi trào, thủy cùng hòa lực lượng kịch liệt va chạm. Thần vũ đột nhiên bùng nổ, đem bốn người đều bao phủ ở trong, khiến tất cả mọi người trong nội tâm đều sợ hãi, Bắc Viên cùng Nam Huyền tóc trực tiếp bị thiêu hủy, mà Mạnh Phàm cùng Hoàng Ngu vậy mà bị đánh bay ngược.

Đáng tiếc, hai người tuy nhận lấy trùng kích, thế nhưng cũng không có vấn đề, chỉ có một người bị thương, khóe miệng tràn ra một luồng vết máu.

"Hảo tiểu tử, không biết từ chỗ nào lấy tới Tây Tước thần vũ, vậy mà đem chúng ta đã thương." Bắc Viên cánh tay cháy đen, khóe miệng có một luồng vết máu.

Mạnh Phàm cùng Hoàng Ngu thừa dịp cơ hội, giải khai bao vây, lần nữa chạy xa.

"Truy đuổi! Tiểu tử kia là một tai họa, sớm làm thịt hắn." Nam Huyền trong mắt hàn mang tăng vọt, toát ra một tia sát ý.

Kế tiếp truy kích, Mạnh Phàm bị đặc biệt chiếu cố, hần sườn trái, đầu vai, phía sau lưng máu tươi chảy đầm đìa, thiếu chút nữa trước sau hiện rõ.

Hoàng Ngu trong miệng thở hổn hển, một đường vậy huyết, liền ngay cả nó thân thể của Thần Thú cũng bắt đầu lung lay, chống đỡ không nổi lại, cuối cùng rơi suy sụp rơi xuống, gần như ngã quỵ, rơi vào một cái hồ lớn phía trước.

"Chạy a, tiếp tục chạy a." Nam Huyền mang theo một luồng nụ cười thần nhiên, triệt để buông lỏng, hết thảy đều ở hần trong lòng bàn tay, hần bao quát phía trước chút ngưu một người.

Không thể không nói, cái này chút ngưu một người cho hắn tạo thành thật lớn trùng kích, mới Tăng Thần Cảnh tu vi liền có thể có bức này bốn sự, làm hại bọn họ đuổi ba ngày ba đêm, nếu là lớn lên kia còn chịu nổi sao? Phải sớm bóp chết.

"Tiểu tử, tư chất của ngươi được đẩy vừa nặng tình nghĩa, là một không tệ hạt giống. Chỉ tiếc trên choker không nên dây vào người, mấy tháng trước Trần Bắc thành người kia đạo tặc cũng là ngươi phải không."

"Còn có ngươi, Thần Thú. Ngoan ngoan cùng ta rồi đi, không nên ép ta vận dụng chú ấn, cho ngươi in dấu hạ không thể xóa nhòa ấn ký."

Nam Huyền còng vào lưng, cười ha hả, xà nhãn đồng dạng trong đôi mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

"Mạnh Phàm, nhanh công kích kia mảnh hồ nước, nhanh!" Kinh qua mấy ngày nữa tiếp xúc, Mạnh Phàm cùng Hoàng Ngu sớm đã giúp nhau hiểu rõ.

Mạnh Phàm bàn tay có lôi đình nhảy lên, trực tiếp thoát ly bàn tay của hắn bay về phía hồ nước.

"Nhanh ngăn lại hắn!" Nam Huyền hoảng hốt nơi đây hết lớn.

Nhưng mà hay là đã chậm một bước, Bắc Viên cường tráng cánh tay không thể bắt lấy bay ra lôi đình. Bị lôi đình đánh vào trên mặt hồ.

Nguyên bản bình tĩnh mặt hồ bị Mạnh Phàm một cái Chưởng Tâm Lôi đánh ra to lớn gợn sóng, chừng ba tầng lầu cao như vậy. Lớn ngập trời, hướng phía Bắc Viên cùng Nam Huyền đánh tới.

"Thiết, ta còn tưởng rằng có gì đặc biệt hơn người đây này. Điểm này sóng có thể ngăn không được ta." Bắc Viên cười nhạo nói, huy vũ vào thật dài cánh tay muốn đem lớn bỏ ra.

Lớn ngập trời, khí thế hùng mãnh, giống như là bên trong ẩn dấu một đầu khủng bố hung thú.

Nam Huyền nhìn lớn, trong lòng có một cổ to lớn cảm giác nguy cơ tự nhiên sinh ra, liều mạng hô lớn: "Bác Viên, không muốn!"

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Chạy ra tìm đường sống

Ngay tại Mạnh Phàm oanh kích hồ nước trong chớp mắt, Hoàng Ngưu toàn thân tản mát ra chói mắt kim quang, dưới bàn chân sinh phong, một ngum cắn cánh tay của Mạnh Phàm, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Bác Viên nhảy mắt dừng lại, buông tha cho công kích gọn sóng, muốn đi theo lướt ngang, đuổi bắt Mạnh Phàm bọn họ.

"Bác Viên, không muốn!" Nam Huyền da đầu run lên, một đôi xà nhân trừng mắt lớn, tựa hồ rất là kiêng kị.

Ngay một khắc này, kia bị kích thích thao Thiên Thủy sóng, chút đạo cự đại vây lung lộn ra, mà một trường huyết máu chảy đầm đìa miệng khổng lồ đột nhiên xuất hiện, sáng kia răng nanh liền dài đến hơn hai thước, tuyết trắng mà sắc bén, hàn quang lập lòe, đáng sợ hãi người.

Đây là một đầu Giao Long, khí tức khủng bố, Giao Long đầu, thân rắn, toàn thân tán phát thần quang, sáng con mắt liền chùng mả bàn lớn vậy, đầu lâu cùng toà núi nhỏ tựa như, thò ra mặt nước, một ngum liền cắn hạ xuống, cái này quá đột nhiên.

"A..."

Bác Viên kêu thảm, bị một mảnh hơi nước bao phủ, hóa thành một đạo thủy lao. Sau đó một mảnh màu đỏ tươi người nói đốt xoắn tới, khóa mạng theo Bác Viên muốn chui vào miệng khổng lồ.

Hắn liều chết gãy dựa, hai tay liều mạng chống đỡ lồng giam, muốn tránh phá, đáng tiếc lại không làm nên chuyện gì. Tại tiến nhập miệng khổng lồ nhảy mất, Nam Huyền xuất thủ. Trong tay xuất hiện chút cái dây nhỏ, dây nhỏ bay vào lồng giam, điên cuồng bao trùm Bác Viên thân thể, bảo vệ hắn.

Nhưng mà hay là chậm một bước, Bác Viên một mảnh cánh tay bị lộ tại bên ngoài. Giao Long miệng khổng lồ cắn hợp, đưa hắn cả mảnh cánh tay cắn xuống, trong chớp mắt huyết hoa tóe lên.

"A!"

Bác Viên kêu thảm thiết, huyết tinh nhuộm hồng cả mặt đất. Một thân tu vi của hắn nửa số đều cần đôi tay này cánh tay tới thi triển, hiện tại vứt bỏ một mảnh cánh tay đồng đẳng với bị phê sạch một nửa tu vi.

Nhưng may mắn chính là, hắn thoát khỏi quần trời, rơi xuống ra ngoài.

Giao Long trong mắt hồng mang lấp lánh, lần nữa kích thích một mảnh sóng biển cuốn tới. Huyết sắc miệng khổng lồ lần nữa mở ra, nó còn cảm thấy chưa đủ, còn muốn ăn uống. Bởi vì hai người kia đều là hiếm thấy cường giả, đối với nó mà nói chính là hiếm trân tiến bổ huyết ăn.

Bác Viên nỗ lực dùng cút một tay chống đỡ nổi chính mình, nhưng tốc độ chậm đi rất nhiều, tùy ý phải lần nữa bị Giao Long nuốt luôn.

"Tữu tữu!"

Một đạo to rõ tiếng chim hót truyền đến.

Một cái toàn thân tản ra ngũ sắc hào quang hóa tước bay vút mà đến, trên cánh lượn lờ Xích Hà, ngậm chặt Bác Viên thân thể, né tránh Giao Long miệng khổng lồ, cấp tốc chạy thực mạng mà đi.

Nam Huyền vậy mà chạy thực mạng mà đi, vừa vịn nghênh tiếp một người mặt mang lụa đen nam tử.

"Đại ca, thật xin lỗi. Lại khiến bọn họ chạy."

Lụa đen nam tử lặng yên nhìn hắn một cái, không nói gì. Sau đó hòa tước ngậm lấy Bác Viên trở lại lụa đen nam tử bên người.

Lụa đen nam tử tỉ mỉ xem xét Bắc Viên thương thế, lạnh lùng mở miệng nói: "Bắc Viên nguoi về trước trong phủ a. Chuyện kể tiếp, nguoi thì không muốn tham dự."

Bắc Viên biết lần này là hấn ra sai, dẫn đến nhiệm vụ thất bại, chỉ có thể hổ thẹn nơi đây cúi đầu, không nói một lời.

"Không nghĩ tới lúc trước tiểu tử kia dĩ nhiên là "Đế" . Hừ, hừ, thật sự là nguoi không thể xem bề ngoài a." Lụa đen nam tử nhìn chăm chú vào Mạnh Phàm cùng Hoàng Nguu đào tẩu phương hướng, trong mắt hàn mang lưu động.

"Không quản nguoi là ai, tóm lại ảnh hưởng Vũ Vương, thì phải chết." Trên tay của hấn gân xanh nhảy lên, hiển nhiên là phần nộ tới cực điểm, "Tây Tước, nguoi đi truy tra tung tích của bọn hấn, ngăn vạn đừng cho bọn họ chạy."

Trên đỉnh đầu kia ngũ sắc hỏa tước gào to một tiếng phi nhập trong núi rừng, mất tung ảnh.

"Ừm...um Hoàng Nguu...ò...tiếng Hoàng Nguu rống, rốt cục bỏ rơi bọn họ, một chết bốn trâu rồi. Không chịu được, không chịu được, ta muốn nghỉ ngơi một chút." Hoàng Nguu mệt mỏi toàn thân toát ra kim sắc mồ hôi, nhìn qua cực kỳ thần dị, có thể nói bề ngoài vô cùng tốt.

"Nguu Đại, không thể nghỉ ngơi, bọn họ cũng không dừng lại hai nguoi. Chúng ta muốn nhanh chóng tìm một chỗ kín đáo trốn đi." Mạnh Phàm vậy mà một đến ngất ngư, Tinh Thần lực đã bị sử dụng hết mấy lần, hoàn toàn là dựa vào ý chí tại chết chống đỡ.

"Ừm...um Hoàng Nguu...ò...tiếng Hoàng Nguu rống! Hấn Nguu Gia Gia, ta như thế nào đã quên còn có nguoi thứ ba." Hoàng Nguu nỗ lực đứng lên, dùng miệng đem Mạnh Phàm kéo nơi này trên lưng mình, sau đó hướng phía núi rừng duỗi ra chui vào.

"Ta biết một chỗ cực kỳ bí mật nơi đây, có thể bảo chứng bọn họ tuyệt đối tìm không được chúng ta." Hoàng Nguu nói.

Nó lưng mang Mạnh Phàm trực tiếp vượt qua một tòa núi lớn.

"Rầm rầm, rầm rầm "

Mạnh Phàm nằm ở Hoàng Nguu trên lưng nghe được tiếng nước, mở mắt nhìn lên. Đập vào mắt liền là một bộ cảnh đẹp, hoàn toàn chính là một chỗ nhân gian tiên cảnh.

Nơi này hữu sơn hữu thủy có thác nước, chim hót hoa nở, trong không khí còn phiêu đảng nhân nTử Thật thảo mùi thuốc. Nước biếc vòn quanh núi xanh, chim hót thanh thúy vang vọng sơn cốc, viên hầu nhảy nhảy lên tại núi rừng, nước trong lại có cá lớn, giang thú, rất là bình tĩnh tường hòa.

Hoàng Nguu một đầu chui vào thác nước bên trong, nguyên lai tại thác nước đằng sau còn có một chỗ rộng rãi huyết động.

Trong huyết động có thật nhiều phát sáng thạch đầu, đem huyết động chiếu rọi nơi đây giống như ban ngày.

"Ừm...um Hoàng Nguu...ò...tiếng Hoàng Nguu rống, một chết lão Nguu." Hoàng Nguu vừa đến trong động liền ngã xuống đất mà ngủ, phát ra "Vù vù" ngáy âm thanh.

Mạnh Phàm cho thấy tinh bì lực tấn, lấy ra một lọ Thái Sơ thần dịch, chính mình uống xong một chút lại dứt cho Hoàng Nguu một chút, về sau liền ngã vào Hoàng Nguu trên lưng nguoi rồi.

Ngày hôm sau Mạnh Phàm tỉnh lại, mà Hoàng Nguu như cũ tại ngu say, trong miệng còn chảy ra không ít nước miếng.

Hấn lấy ra chữa thương thảo dược, thoa tại miệng vết thương của mình, lại bôi một chút tại Hoàng Nguu trên vết thương. Làm hấn chấn kinh chính là, trải qua một ngày nghỉ ngơi, hoàng trên thân Hoàng Nguu tổn thương đã tốt không sai biệt lắm. Đại bộ phận cũng đã vảy kết, một phần nhỏ liền vảy đều rơi hạ xuống.

"Thần Tộc thể chất quả nhiên khủng bố." Mạnh Phàm tắc tắc kêu kỳ lạ, Thần Tộc từ trước đến nay lấy cường đại thân thể cùng tinh xảo thần thông kiêu ngạo hậu thế.

Ngấn ngủ nghỉ ngơi một chút, khôi phục một chút thể lực, hấn liền bắt đầu dò xét chỗ này huyết động. Ngày hôm qua chưa kịp tỉ mỉ quan sát, hiện tại liền muốn nhìn nơi này có hay không cất giấu bảo bối gì. Căn cứ địa đồ hướng về, nơi này chính là đệ nhị vị trí cứ điểm, là Vũ Thần sơn về sau đệ nhị vị trí thông đạo.

"Không nghĩ tới Nguu Đại đem ta mang đến nơi này." Mạnh Phàm cảm thấy đây nhất định là Thiên Ý, nếu như không hảo hảo phát hiện một chút nơi này đều có lỗi với tự mình mấy ngày trước đây tới mà liêu mệnh.

"Đại nạn không chết tất có hậu phúc, chính là cái này phúc sẽ xuất hiện ở chỗ nào?" Hấn quan sát nơi này hoàn cảnh kỳ lạ, nhất định là do vật gì dẫn đến.

Một mực đi về phía trước, này sơn động càng ngày càng rộng rãi, thời gian dần qua phảng phất xâm nhập trong lòng núi, bốn phía vách đá bên trên dài khắp phát ra huỳnh quang có xỉ rêu, ướt sũng.

Cả sơn động là hướng phía nơi đây kéo dài xuống mà đi, càng đi dưới mặt đất đi liền càng cảm thấy rét lạnh thấu xương, làm cho nguoi ta cảm thấy phảng phất thân ở Hàn Băng Địa Ngục. Sơn động vách đá bên trên đeo đầy tất cả lớn nhỏ thạch nhũ, chính đang không ngừng nơi đây hướng xuống tích thủy.

"Tí tách, tí tách "

Tựa như đi tới đáy nước Long cung .

Vậy mà có thật nhiều măng đá sinh trưởng ở thạch nhũ phía dưới, hình thành một tòa tiểu tháp dạng măng tiêm, làm Mạnh Phàm nghẹn họng nhìn trân trối.

Tôi làm hần cảm thấy thần kỳ chính là, mặc dù thâm nhập dưới đất vài dặm địa đều chưa từng cảm thấy tầm mắt hôn ám. Bởi vì cả trong sơn động chôn cất các loại phát sáng thạch đầu, mã não lục, bảo thạch hồng, thiên không lam, bọt nước đọt uống công đọt nhan sắc thạch đầu.

"Nơi đây tuyệt đối có cổ quái." Mạnh Phàm khẳng định nói.

Tiểu Hồ Ly vậy mà bay ra, tò mò nhìn hoàn cảnh chung quanh.

"Lần lượt đạo lý mà nói, nơi này không phải một khối bảo địa, chính là một chỗ hung địa. Có thể dung nạp lớn như thể lượng địa bảo, chỉ có bảo địa hoặc là đại hung chi địa có khả năng này." Tiểu Hồ Ly nói.

Bảo địa là lấy thiên tinh hoa tẩm bổ khu vực bên trong động cây cối thậm chí là một có sinh mạng tử vật, khiến cho chúng không ngừng tăng cường, thậm chí dần sinh ra linh trí. Mà đại hung chi địa thì là cướp đoạt ngoại giới sinh mệnh tinh hoa để mà Phân Bộ bản thân, cũng chế tạo ra thiên tài địa bảo giả tượng, hấp dẫn ngoại giới người hoặc thú tiếp cận, cuối cùng một ngụm nuốt mất.

Phí trước chính là tất cả thể lực lớn đều truy đuổi phức địa động thiên, mà người sau chính là không người hỏi thăm chỗ hung hiểm.

"Vậy trong này sẽ là bảo địa hay là hung địa rồi" Mạnh Phàm nghi hỏi.

"Nơi này tiếp cận Đại Đế lăng mộ trung tâm, thông thường mà nói thiên tinh hoa đầy đủ, là có thể tẩm bổ ra một mảnh bảo địa. Nhưng là chưa chừng là sẽ không xuất hiện cái gì tình huống dị thường, đem bảo địa chuyển biến làm đại hung chi địa." Tiểu Hồ Ly ngữ khí nghiêm túc nói.

"Bảo địa chuyển biến thành đại hung chi địa?"

"Đúng, đại hung chi địa. Bất quá còn không nhìn thấy tình huống bên trong, ta cũng không nên hạ phán đoán. Rốt cuộc đây chỉ là ta một cái suy đoán mà thôi." Tiểu Hồ Ly giải thích.

"Vậy ta có thể liền sâu hơn nhập một chút." Mạnh Phàm tiếp tục hướng phía dưới mặt đất đi đến, bốn phía nhiệt độ lại mãnh liệt giảm xuống một cái lớn cấp bậc.

"Nơi này thật là lạnh, Haaa....!"

Đã lạnh lúc nói chuyện cũng có thể cấp ra bạch khí.

Liền ngay cả thạch nhũ bên trên nhỏ xuống giọt nước đều ở giữa không trung ngưng kết thành băng, cuối cùng ngã trên mặt đất, nứt ra thành phần vụn.

"Người thử tại trong thức hải Quan Tướng hóa điểm, dùng cái này chống cự giá lạnh." Tiểu Hồ Ly nhắc nhở.

Mạnh Phàm nhẹ gạt đầu, tại trong thức hải Quan Tướng hóa điểm. Chỉ thấy kim sắc thức hải bên trên này tòa hoa lệ tráng lệ môn hộ bên trong có một chung chén nhỏ hóa đèn sáng lên, Mạnh Phàm thân thể nhiệt độ nhanh chóng tăng trở lại, tại đây không khí rét lạnh bên trong toát ra từng sợi khói trắng, hiển lộ tiền khí lượn lờ.

"Quả thật hữu hiệu!" Mạnh Phàm đại hỉ, thân thể không còn cảm thấy rét lạnh.

"Cái này vốn là cơ sở nhất Quan Tướng, là các người Nhân Tộc quá chú trọng thần thông, pháp thuật tu hành, mà đã quên căn bản nhất đồ vật." Tiểu Hồ Ly châm chọc nói.

Mạnh Phàm gãi gãi đầu, hần cũng đã bị Tiểu Hồ Ly trách mắng kháng tính, hiện tại da mặt dày vô cùng, không hề cảm thấy có cái gì tốt cảm thấy thẹn.

Càng đi xuống, trong không khí nhiệt độ liền càng thấp, đi đến cuối cùng Mạnh Phàm thậm chí cần phải không ngừng nơi đây trong thức hải Quan Tướng hừng hực hỏa điểm năng lực chống cự ở rét lạnh.

"Người liền coi nó là là một loại khác loại này tu hành a." Tiểu Hồ Ly cười nói.

Đi đến nơi đây bốn phía đã không một chút sinh cơ, phát sáng có xi rêu, tích thủy thạch nhũ, tiểu tháp đồng dạng măng đá hay là phát sáng thạch đầu đều biến mất, chỉ có trống rỗng một mảnh sơn động. Hết thấy hiển lộ là như thế an tĩnh, an tĩnh nơi này Mạnh Phàm ngay cả mình hô hấp tiếng đều có thể nghe rõ rõ ràng ràng.

"Nơi này quá an tĩnh, an tĩnh có chút cổ quái." Hần hết sức cẩn thận nói.

Lại hướng phía lòng đất được rồi ước chừng mấy trăm mét bộ dáng, bốn phía vách đá đã hoàn toàn biến thành vùng đất lạnh tàng. Mạnh Phàm thử dùng

bảo kiếm chém ở phía trên, nhưng chỉ để lại chút đạo bạch ấn, bất kể như thế nào đều chém không vào.

"Bình thường tiểu tử, ngươi mau nhìn vậy, vách đá tốt nhất như có chữ viết!" Tiểu Hồ Ly hoảng sợ nói, duỗi ra tiểu móng vuốt chỉ vào phía trước một chỗ vách đá.

"Làm sao lại như vậy?" Mạnh Phàm quả thật không thể tin được, như vậy cứng rắn vùng đất lạnh tằng, là ai có năng lực như thế ở phía trên khắc chữ?

Đi đến vách đá phía trước, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trên bị người dùng kiếm khí chém ra vài đạo thật sâu nhẹ nhàng lõm.

"Đại hung chi địa, thập tử vô sinh, như vậy rồi đi, chớ để tìm kiếm."

Tối làm Mạnh Phàm cảm thấy chấn kinh chính là phía dưới viết lưu niệm người tính danh.

Mạnh Bắc Phong!

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Phụ thân mất tích manh mối

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rỗng, một giấc này ngủ được thật là thoải mái." Hoàng Ngu ở chỗ cũ lăn một vòng, bốn vó chi thiên duỗi một cái ngủ thức lưng mỏi.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rỗng Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rỗng Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rỗng, kia vài người Nhân Tộc tu sĩ chính là suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra chúng ta là trốn ở chỗ này. Ngươi nói là không phải, Mạnh Phàm?" Hoàng Ngu hướng phía bên người hô, lại phát hiện không người trả lời.

Vội vàng đứng dậy, nghi ngờ mọi nơi nhìn quanh một phen. Lại thấy rộng rãi trong sơn động không có một bóng người.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rỗng, nguy rồi. Hẳn không phải là lại trêu chọc dưới mặt đất quý đồ chơi a." Từng trận gió lạnh từ dưới đất thổi tới, Hoàng Ngu bị làm cho toàn thân rùng mình một cái, vội vàng hướng lòng đất chạy đi.

...

Mạnh Phàm vẫn còn trong lúc khiếp sợ, vách đá bên trên danh tự dĩ nhiên là "Mạnh Bắc Phong", dĩ nhiên là mất tích sáu năm phụ thân.

"Phụ thân."

Hắn tùy tiện khê vuốt vuốt băng lãnh vách đá, thật giống như có thể chạm đến phụ thân của mình đồng dạng. Vách đá mặc dù băng lãnh, nhưng phía trên chữ lại lửa nóng vô cùng, khiến Mạnh Phàm cảm thấy toàn thân ấm áp.

"Mạnh Phàm, ta suy đoán quả thật không sai, nơi này vốn phải là một chỗ bảo địa, nhưng không biết bởi vì nguyên nhân gì dẫn đến bảo địa lưu lạc, trở thành đại hung chi địa. Chúng ta chạy nhanh rồi đi nơi này, ta chung quy cảm giác không quá hay, thật giống như có đồ vật gì đang ngó chừng chúng ta tựa như."

Một hồi âm gió thổi qua, Tiểu Hồ Ly toàn thân sồn tóc gáy, hận không thể lập tức rời đi nơi này. Thế nhưng Mạnh Phàm dường như không có rời đi ý nghĩ, như cũ đứng tại vách đá bên cạnh, nhìn chăm chú vào nham trên vách đá chữ.

"Mạnh Phàm, chúng ta thành rồi đi rồi đi nơi này!" Tiểu Hồ Ly hô lớn.

"Không." Mạnh Phàm kiên định nói, "Nếu như khắc chữ là cái gì khác người, có lẽ ta sẽ như vậy rồi đi, lựa chọn không thang lần này vũng nước đục. Nhưng khắc chữ người là ta mất tích nhiều năm phụ thân. Ta hy vọng có thể biết được hắn ở chỗ này gặp được cái gì, có không có lưu lại đầu mối gì, vì cái gì vội vàng như thế nơi đây tại vách đá bên trên lưu lại mấy chữ này."

Lại là một hồi âm gió thổi qua, Tiểu Hồ Ly cả kinh da đầu run lên.

"Nơi này là đại hung chi địa, không phải ngươi cái tầng thứ này người có thể ứng phó thành, nghe ta, nhanh chóng rời đi nơi này. Ta từ vừa rồi liền cảm giác được không đúng lực, dường như nơi này có đồ vật gì đang ngó chừng chúng ta nhìn. Cực kỳ khủng bố." Tiểu Hồ Ly thúc giục nói.

"Không, ta nhất định muốn biết rõ ràng nơi này đến cùng xảy ra chuyện gì." Mạnh Phàm nắm chặt nắm tay, ngữ khí kiên định nói.

"Mạnh Phàm, không muốn hồ đồ!" Tiểu Hồ Ly nói to, đồng thời duỗi ra tiểu móng vuốt hung hăng địa điểm tại mi tâm của hắn.

Mạnh Phàm bị Tiểu Hồ Ly cái này chỉ điểm một chút tỉnh, ngây người ở chỗ cũ.

"Ta chỉ đứng ở bên ngoài liếc mắt nhìn, liền liếc mắt nhìn, tuyệt đối không vào." Mạnh Phàm như trước chưa từ bỏ ý định, hi vọng cho dù là liếc mắt nhìn xác định phụ thân của mình không ở bên trong cũng tốt.

Tiểu Hồ Ly thật sâu thở dài một hơi, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, được rồi. Không cho ngươi liếc mắt nhìn, ngươi là bất kể như thế nào cũng sẽ không hết hy vọng."

Dưới mặt đất càng thâm xử bị tầng tầng sương mù bao phủ, càng đậm vụ, bạc phơ mênh mông, gần như thấy không rõ đường phía trước.

Tiểu Hồ Ly trong lòng nghĩ nói, là xa xa liếc mắt nhìn mà thôi, cho dù ngoài ý muốn nổi lên, bằng vào năng lực của mình vẫn có thể đủ ứng phó, cho dù không đối phó được, chạy trốn cũng có thể a. Nếu như trốn không thoát, hi sinh chính mình đem Mạnh Phàm cứu tổng vẫn có thể a.

Bất đắc dĩ lắc đầu, chợt cắn nát chính mình tiểu móng vuốt, trên mặt đất khắc xuống một hồi phòng ngự đại trận.

"Nhớ kỹ, chỉ cho xa xa nơi đây liếc mắt nhìn. Liếc mắt nhìn chúng ta liền đi." Tiểu Hồ Ly cường điệu nói.

"Ít nhiều liếc mắt nhìn được hay không." Mạnh Phàm nhỏ giọng nói thầm.

"Không chịu được!" Tiểu Hồ Ly hung dữ nơi đây cự tuyệt, đồng thời vì phòng ngừa Mạnh Phàm tạm thời thay đổi, lại cố ý bố trí xuống chút tòa trận pháp, hạn chế Mạnh Phàm hành động, đưa hắn tiến lên lộ tuyến phá hỏng.

Lúc này mới yên tâm lại, nhảy đến phía trước Mạnh Phàm đem tiểu móng vuốt bắt chéo trên lưng, hô lớn: "Được rồi, hiện tại liền khiến chúng ta tới nhìn xem đại hung cái đó trong đất đến cùng có chút cái Yêu Ma Quỷ Quái gì?"

Nghĩ thầm nói, hắn thân là Thần Tộc, cái gì sóng to gió lớn chưa từng gặp qua, há có thể bị điểm này tiểu trận chiến hù đến?

"Lập tức tuân lệnh, khai mở!"

Tiểu Hồ Ly hét lớn một tiếng, đem phát sáng tiểu móng vuốt chậm chạp nơi đây hướng trước ngực đẩy ra, lại hung hăng nơi đây búng.

P phía trước ngăn cản tầm mắt sương mù dày đặc liền nhanh chóng lui hướng hai bên, lộ ra dưới mặt đất không gian nguyên bản hình dạng.

Dĩ nhiên là một chỗ to lớn mà lại to lớn cung điện.

Cung trên điện điều khắc một mảnh Cự Long, Cự Long quay quanh tại nguy nga cung điện bốn phía, tha một vòng lại một vòng, to lớn long đầu tại đại điện trên không cao cao giờ lên, tựa hồ tại hướng lên trời tuyên chiến!

"Oa! Thậm chí có người trong lòng đất xây xong một tòa cung điện!" Mạnh Phàm bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh rồi, bọn họ hiện tại thân ở lòng đất chỉ ít có mấy Bách lý địa mà tại như vậy sâu dưới mặt đất vậy mà bảo tồn vào một tòa to lớn cung điện.

Cung điện quanh năm không hiện nhân thế, lại không có nhiễm một tia bụi bặm, thật giống như có một cái to lớn cái chụp đem trọn tòa cung điện hoàn toàn bao lại đồng dạng.

"Tránh bụi châu." Tiểu Hồ Ly liếc một cái liền nhìn ra trong đó mảnh khốc.

Tránh bụi châu là từng cái cổ xưa gia tộc thiết yếu vật, mặc dù không có bất kỳ năng lực công kích, nhưng vì chính là phòng ngừa bụi bặm rơi ở gia tộc kiến trúc phía trên.

"Được rồi, được rồi. Liếc một cái đã kết thúc, chúng ta cần phải đi." Tiểu Hồ Ly hét lớn, hận không thể lại mọc ra thêm hai cái đuôi được chạy khỏi nơi này.

"A a, biết rồi, biết rồi." Mạnh Phàm không kiên nhẫn nơi đây nói làm bầm, tuy vẫn không thể xác nhận phụ thân của mình có hay không đi vào, có hay không để lại đầu mối gì, nhưng từ vách đá bên trên vẫn tự đến xem ít nhất là an toàn rồi đi.

Sương mù dày đặc mất đi Tiểu Hồ Ly Pháp Lực cheo chống, một lần nữa tụ tập, đem to lớn cung điện lần nữa bao phủ.

Ngay tại sương mù dày đặc sắp hoàn toàn khép lại trên thời điểm, đột nhiên một cái khớp xương đá lôm chôm thủ chương từ trong sương mù dày đặc như thiểm điện nơi đây đưa ra ngoài.

Nhưng còn chưa va chạm vào Mạnh Phàm, tựa như cùng bị lôi điện bổ trúng run rẩy không thôi, lại mãnh liệt rụt trở về.

"Kia là vật gì?"

Tuy kia cốt chường tới đi vội vàng, nhưng như cũ bị con mắt của Mạnh Phàm bị bắt được, cảnh giác mà nhìn xung quanh hết thấy.

"Một trượng không có huyết nhục xương cốt thủ chường." Tiểu Hồ Ly thị lực như đuốc, trong tích tắc liền liếc về.

"Không có huyết nhục cốt chường làm sao có thể chính mình vận động?" Mạnh Phàm kinh ngạc mà hỏi.

"Hắn là kia tòa cung điện chủ nhân lấy lớn Pháp Lực thúc dục a, trải qua mười triệu năm cũng sẽ không tiêu tán. Hay hoặc là cái này mảnh đại hung chi địa thai nghén ra khác sinh linh, vì tự bảo vệ ta, đồng thời săn mỗi người tiến nhập." Tiểu Hồ Ly giải thích.

"Vụt "

Xương cốt thủ chường lại một lần từ trong sương mù dày đặc bay ra, hung hăng nơi đây chụp vào Mạnh Phàm.

Thế nhưng ngay tại sắp va chạm vào Mạnh Phàm trong nháy mắt, chút đạo tia ánh sáng trắng hiện lên, cốt chường tựa như bị lời kích run rẩy, không thể bắt lấy Mạnh Phàm.

"Mạnh Bắc Phong! Ngươi đã trấn áp ta năm năm, trọn năm năm, lại vẫn không chịu bỏ qua!"

Mạnh Phàm chấn kinh rồi, mắt thấy trong sương mù dày đặc đi ra một người toàn thân không có huyết nhục hình người khô lâu.

"Cái này không phù hợp lẽ thường, người không có huyết nhục như thế nào còn có thể hoạt động?" Mạnh Phàm nghi hoặc khó hiểu.

Tiểu Hồ Ly trong mắt lưu quang, tựa hồ phát hiện mấy thứ gì đó, nhỏ giọng về phía Mạnh Phàm giải thích: "Hắn có thể không phải Nhân Tộc, hắn bên trên Cổ Ma tộc hậu duệ. Chứng kiến hắn trên trán hai cái sừng chưa, đó chính là ma góc, là Ma tộc một thân tinh hoa chỗ."

Mà người Ma tộc kia khô lâu không thèm để ý chút nào Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly hai người, tựa hồ là cảm giác hai người bọn họ quá mức nhỏ yếu, cho nên không có để trong lòng.

"Mạnh Bắc Phong! Ta muốn làm thịt ngươi, ta muốn đồ diệt ngươi đời thứ ba, ta muốn đem ngươi mười tám thay tổ tông linh hồn rút ra ngày đêm luyện chế, quát!"

Ma tộc khô lâu phần nộ nơi đây rít gào, to lớn tiếng gần như truyền khắp cả cái huyết động.

"Ừm...um Hoàng Ngu...ò...tiếng Hoàng Ngu rống! Mạnh Phàm quả thật là lại trêu chọc kia quý đồ vật. Nhất định phải bắt kịp a, nhất định phải bắt kịp a." Hoàng Ngu trong sơn động chạy như điên, hướng phía Mạnh Phàm vị trí phóng đi.

"Vụt!"

Một đạo kiếm minh hướng lên, không có vài đạo kiếm khí từ trong sương mù dày đặc bay ra, thẳng hướng Ma tộc khô lâu.

"Mạnh Bắc Phong, ngươi thực lấy là chỉ dựa vào một thanh kiếm liền có thể trấn áp ta sao? Vậy ngươi thật sự là quá coi thường ta."

"Ngàn ma Vạn Tượng công!"

Ma tộc khô lâu quát lên một tiếng lớn, cả người trong chớp mắt tăng vọt mấy chục lần, đem huyết động đều đình lung lay sắp đổ.

"Chết!"

Ma tộc khô lâu hung hăng nơi đây huy động thủ chường, chụp về phía những cái kia lăng lệ mà đến kiếm khí.

"Oanh!"

Xương cốt thủ chường cứng rắn vô cùng, vậy mà đem những cái kia lăng lệ kiếm khí đập thành mảnh vụn.

"Ta đã năm năm không có ăn qua thịt người thịt, hôm nay muốn hảo hảo khai mở chút khai trai (*ăn mặn sau khi hết ăn chay)." Ma tộc khô lâu tại đánh bại kiếm khí, liền đưa bàn tay dò xét hướng Mạnh Phàm, lộ ra nụ cười tàn nhẫn, muốn bắt lấy hắn cũng ăn tươi.

"Mạnh Phàm chạy mau!" Tiểu Hồ Ly hét lớn, đồng thời chấn xương cốt thủ chường phía trước, muốn ngăn cản hắn.

"Vẫn còn có một cái Thần Tộc Linh Thần. Ha ha ha, bữa ăn tối hôm nay thật sự là phong phú, đã như vậy kia ta liền không khách khí."

Ma tộc khô lâu lạnh lùng cười cười, "Yên tâm các ngươi một cái đều chạy không được, nhất định đều muốn trở thành ta bữa tối."

Xương cốt thủ chường hướng phía Tiểu Hồ Ly hung hăng chụp tới.

Chính lúc Tiểu Hồ Ly nghĩ muốn phải liều mạng thời điểm, chút đạo tia ánh sáng trắng tháo chạy thiên lên, cấp tốc giết tới Ma tộc khô lâu trước mặt.

"Vụt, vụt, vụt "

Ma tộc khô lâu thủ chương trực tiếp bị chém đứt thành ba, mất roi trên mặt đất.

"Vụt!"

Một đạo to rõ kiếm kêu.

"Vâng thưa phụ thân bội kiếm!" Mạnh Phàm hét lớn, hấn nhận ra thanh bảo kiếm này.

Bảo kiếm chuỗi kiếm là Trượng Nha Bạch, thân kiếm là do cửu thiên hàn thiết đúc thành, có thể nói là chém sắt như chém bùn, vô cùng sắc bén.

Tại Mạnh Phàm không được năm tuổi thời điểm, liền nhớ rõ phụ thân suốt ngày đem chuỗi này bảo kiếm mang theo trên người, nghe nói là bởi vì thanh bảo kiếm này là mẫu thân đưa cho phụ thân đính ước tín vật. Phụ thân yêu ai yêu cả đường đi, mười phần quý trọng thanh bảo kiếm này.

Mạnh Phàm lúc nhỏ còn vụng trộm thừa dịp phụ thân ngủ đem bảo kiếm lên ra, cầm trên tay hảo hảo vuốt vuốt một phen. Thế nhưng là mỗi lần cũng bị phụ thân phát hiện, hung hăng đập một hồi.

Cho nên Mạnh Phàm tuyệt đối sẽ không nhận lầm thanh bảo kiếm này.

"Mạnh Bắc Phong!" Ma tộc khô lâu đau ngứa mặt rống to.

"Kỳ quái, hấn vừa không có huyết nhục, không có thần kinh, làm sao có thể cảm giác được đau nhức?" Mạnh Phàm nghi hỏi.

"Mặc dù có chút Ma tộc to lớn cùng Nhân Tộc rất giống, nhưng cả hai ở giữa sinh lý cấu tạo lại là hoàn toàn bất đồng, cho nên không muốn cảm các ngươi Nhân Tộc kia một bộ tới phân tích Ma tộc." Tiểu Hồ Ly giải thích.

"Mạnh Bắc Phong, không nghĩ tới ta hao tổn năm năm thời gian tới qua đi kiếm khí của ngươi cùng kiếm ý đều không được. Đáng giận, đáng giận!" Ma tộc khô lâu đem thi trên mặt đất thủ chương nhặt lên, nấp lại quay về trên cánh tay của mình.

"Tộc trưởng gia gia đã nói, roi trên mặt đất đồ vật vượt qua năm giây liền không thể lại muốn, bằng không là tiêu chảy." Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy cả ngời lẫn vật vô hại, rất chân thành nói.

"Tiểu súc sinh, ngươi nhón nháo cái gì mà nhón nháo, có tin ta hay không đem ngươi hồn bài rút ra, lại ném vào hỏa diễm trong địa ngục nung 3300 năm" Ma tộc khô lâu rất phân nộ nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm, không nghĩ tới liền một cái kiến hôi cũng dám đối với chính mình càn rỡ.

Mạnh Phàm thè lưỡi.

"Có bản lĩnh ngươi sẽ tới a."

(hôm nay hai chương hai hợp một chương và tiết, hi vọng mọi người xem tận hứng, so với chi tâm)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Kiếm trăm ma khô

Ma tộc khô lâu phân nộ nơi đây rống to, toàn thân có đen nhánh ma quang lập lòe. Sau khi biến thân, hấn hình thể chân đến vài chục gạo chí cao, đỉnh đầu huyết động nham đỉnh, ma uy thâm.

"Nhân Tộc tiểu súc sinh, ngươi nói cái gì! Ta muốn làm thịt ngươi!"

Đại lực nơi đây vung ra khô lâu thủ chương chụp về phía Mạnh Phàm, muốn đem hấn sống sờ sờ bóp vỡ.

"Coong!"

Bạch Ngọc Kiếm phi đến, về phía trước quét ngang, mệnh môn kiếm khí nhất thời như sóng sóng lớn cuốn tới. "Oanh" một chút, phá vỡ tất cả ma quang, chống đỡ Ma tộc khô lâu thủ chương.

Kiểm khí lại hóa thành thác nước, cuộn cuộn mà tuôn, trắng xóa một mảnh, đem Ma tộc khô lâu bao phủ, đây là vận dụng vô tận kiếm khí, muốn trực tiếp chém giết Ma tộc khô lâu.

Ma tộc khô lâu bị nhục, thủ chương lần nữa bị cắt thành mấy khối, đau hấn quát: "Mạnh Bắc Phong, Mạnh Bắc Phong! Đợi ta thoát khỏi ra ngoài, chuyện thứ nhất chính là muốn tiêu diệt ngươi cả nhà!"

Bạch Ngọc Kiếm phi trên không trung, vút vút rung động, tựa hồ là đang cảnh cáo Ma tộc khô lâu.

Hắn nhặt lên trên mặt đất thủ chương mảnh vỡ, lại lần nữa liệu quay về trên cánh tay, hừ lạnh một chút, "Hừ, phế kiếm, chủ nhân của ngươi đều không cần ngươi nữa, vì sao còn hướng về hắn. Không bằng đi theo ta, ta định khiến ngươi trở thành trên đời này đệ nhất chí cường bảo kiếm."

"Coong —— "

Bạch Ngọc Kiếm như thiểm điện giết tới, trên mũi kiếm lóe lên hàn mang, đồng thời chấn động rút xuống mấy đạo bạch sắc kiếm hoa.

"Phế kiếm, ngươi đã trấn áp ta năm năm, năm năm thời gian đều chưa từng đem ta đánh chết, hôm nay còn làm gì vọng tưởng. Ngươi đã muốn chơi, kia ta liền chơi với ngươi chơi." Ma tộc khô lâu ngửa mặt cười to, trên người ma quang càng óng ánh.

"Oanh!"

Một đạo nổ mạnh, Bạch Ngọc Kiếm cùng Ma tộc khô lâu song chương kịch liệt đụng vào nhau.

Trong chớp mắt khắp trong sơn động ma quang cùng kiếm quang phân loạn liên tục, xao động tới một cổ khủng bố sóng khí.

"Phế kiếm, khuất phục tại ta ma uy phía dưới a!" Ma tộc khô lâu kêu to, trong miệng một hồi sương mù lượn lờ, nó há mồm phun ra một khối bụi bắn thạch khối, mà nhanh chóng biến lớn, đã trở thành chút tòa giả sơn, vậy mà đem tất cả lăng lệ kiếm khí đều chặn lại.

"Đây là cái gì pháp bảo!" Mạnh Phàm một tiếng kêu sợ hãi, trong lòng có chút kiêng kỵ. Cái này Bảo Sơn vừa ra, vậy mà kháng trụ Bạch Ngọc Kiếm kiếm uy, thật sự bất khả tư nghị.

"Ma tộc pháp bảo." Tiểu Hồ Ly nhìn kia tòa giả sơn tỉ mỉ nơi đây nhìn, ngẫm nghĩ sau một lát, mở miệng nói: "Ma tộc cực kỳ am hiểu luyện chế pháp bảo, công năng cho thấy nhiều mặt, có thể khiếp người hồn phách, có thể áp đảo người tinh khí, có thể hủy người căn cốt, có thể bố trí xuống nguyên rủa, có thể phá toái pháp bảo."

"Vậy tòa giả sơn hẳn phải là Ma tộc luyện chế ra chuyên môn nhằm vào pháp bảo ma Bình."

Bụi bắn hòn non bộ tách ra thủy hà, lấp lánh yêu dị ma quang, "Xoẹt xoẹt" rung động, muốn trực tiếp đem Bạch Ngọc Kiếm lấy đi.

"Không sai, đây chính là ta hao tổn năm năm thời gian cùng vô số tài nguyên, bao gồm một thân huyết nhục luyện chế ra ma Bình, ma từ sơn. Chuyên môn dùng để đối phó cái thanh này phế kiếm." Ma tộc khô lâu cười to, liệu mạng mà đem chính mình một chút tinh xảo ma công đều rót vào trong trong núi giả.

Hòn non bộ bộc phát ra khủng bố ma quang, đem Bạch Ngọc Kiếm thả ra kiếm khí đều nuốt luôn.

"Ha ha ha! Mạnh Bắc Phong, không nghĩ được ta chỉ dùng năm năm thời gian liền có thể đột phá ngươi trấn áp a. Yên tâm, yên tâm, đợi ta thoát khỏi, trước tiên liền muốn lại tiếp gia tộc của ngươi."

Bạch Ngọc Kiếm đang không ngừng lay động, giống như là muốn khổng chế không nổi bay ra ngoài, trên thân kiếm phát ra trận trận âm vang chi âm, đã tạo ngộ một cổ cực kỳ cường đại nguyên từ ma lực quấy nhiễu.

"Thu!"

Ma tộc khô lâu hét lớn một tiếng. Hắn hao tổn năm năm thời gian, hao phí vô số tài nguyên, thậm chí đem chính mình một thân cường đại huyết nhục đều luyện nhập ma từ sơn cái này ma Bình bên trong, vì chính là thu phục Bạch Ngọc Kiếm, trợ chính mình thoát khỏi.

Đây là hắn hôm nay dám như thế tự phụ nguyên nhân chỗ, có được một món đồ như vậy huyền bí khó dò, cường đại mà kinh người ma Bình, quả thật có thể hoành hành ngang ngược, Vô Pháp Vô Thiên. Tự nhiên vậy mà không sợ Bạch Ngọc Kiếm.

Mạnh Phàm trong nội tâm kinh hãi, không nghĩ tới cái này đầu Ma tộc khô lâu thủ đoạn vậy mà khủng bố như thế, chế trụ Bạch Ngọc Kiếm.

"Không chịu được, không thể tiếp tục như vậy." Trong lòng của hắn thâm hạ quyết tâm, nắm tay nắm thành trắng bệch.

Ma từ sáng bay múa, đem Bạch Ngọc Kiếm thả ra kiếm khí đều hấp thu, nuốt vào, rút ra trong đó tinh khí, tan ra cho mình dùng. Mà lại phát ra khủng bố lực hấp dẫn, muốn đem Bạch Ngọc Kiếm cầm cố tại từ sơn phía trên.

Bạch Ngọc Kiếm đồng dạng thập phần cường đại, bộc phát ra Vô Lượng Kiếm sáng, đánh vào ma từ trên núi, đem cái này ma Binh đánh lung la lung lay.

Ma tộc khô lâu rất là giết mình, hấn cái này ma Binh là căn cứ từ mình tộc một kiện Đế Binh phòng chế, mặc dù không kịp Đế Binh một phần vạn, tuy nhiên cường đại, nhưng trong thời gian ngắn cư nhiên vô pháp làm gì được chuỗi này Bạch Ngọc Kiếm.

"Thu! Thu! Thu!"

Ma tộc khô lâu hét to ba tiếng, toàn thân bộc phát ra khủng bố ma quang, đem một thân tinh xảo ma công phát huy đến tận cùng, đều dùng để thúc dục ma từ son cái này ma Binh.

"Xoẹt xoẹt "

Ma từ trên núi ma quang lại nồng đậm thêm vài phần, từ từ trong núi duỗi ra một cái to lớn ma từ đại thủ, chụp vào Bạch Ngọc Kiếm. Muốn đem cái đó trấn áp.

"Nghĩ sướng vài!" Mạnh Phàm hô to một tiếng, sớm một bước đi đến Bạch Ngọc Kiếm bên cạnh, bắt lấy chuỗi kiếm mảnh liệt về phía trước một kiếm chém ra.

Kiếm khí thác nước, ngập trời cuộn cuộn, như kinh đào phách ngân, lại như Thiên Bãng Địa Liệt, chút Kiếm Tướng ma từ đại thủ ngăn Yêu Trảm đoạn.

"Ngươi!"

Ma tộc khô lâu ngón tay Mạnh Phàm, khiếp sợ nhìn chăm chăm hấn nhìn.

Mà hấn hít vào một hơi khí lạnh, run giọng nói: "Nhân Tộc tiểu tử, ngươi cùng Mạnh Bắc Phong là quan hệ như thế nào?" Hấn bắt khả tư nghị nhìn Mạnh Phàm nhìn, cảm thấy đứa bé này tay cầm Bạch Ngọc Kiếm, cùng năm đó trấn áp Mạnh Bắc Phong của hấn cực kỳ rất giống.

"Có thể lấy ít ỏi tu vi cầm chặt chuỗi này phế kiếm mà không bị kiếm khí phản phệ, ngươi là Mạnh Bắc Phong huyết mạch." Ma tộc khô lâu trên dưới hàm liên tục run rẩy, đánh cùng một chỗ, phát ra thảm tiếng cười.

"Cạc cạc cạc, ngày khác thù cũ cùng hôm nay tân thù hận cùng nhau giải hết a."

Mạnh Phàm đối với Ma tộc khô lâu tron mắt nhìn, hai đầu lông mày để lộ ra một cổ khí khái hào hùng.

"Không sai, không sai, năm đó Mạnh Bắc Phong cho thấy như vậy trừng mắt ta." Ma tộc khô lâu hét lớn.

"Ngươi muốn biết về sau xảy ra chuyện gì đi?" Hấn âm lạnh lùng nhìn Mạnh Phàm nhìn, cao giọng gào lên, "Hấn bị ta một chương đoạn lại tâm mạch, Hồn Về Tây Thiên. Cạc cạc cạc."

"Ngươi cho là ta sẽ tin tưởng chút thù hạ bại nói đi?" Mạnh Phàm cười nhạo nói.

Từ vách đá bên trên khắc chữ cùng lưu lại Bạch Ngọc Kiếm đến xem, nhất định là phụ thân của mình chiếm giữ thượng phong, cuối cùng đem Ma tộc khô lâu thành công trấn áp. Đương nhiên, khả năng lúc ấy hấn còn không phải khô lâu.

Ma tộc khô lâu trong hai mắt có hai luồng hỏa diễm dâng lên, phát ra vô tận ma diễm, ngửa mặt phát ra tức giận tiếng hét: "Mạnh Bắc Phong đáng chết, ngươi càng đáng chết hơn. Hôm nay ta liền trước hết giết ngươi, đem nhục thể của ngươi chiếm giữ, lại đi tiếp cận Mạnh Bắc Phong, khiến hấn ném thứ bị huyết mạch của mình giết chết tư vị."

"Tiểu bối dễ mạng lại a!"

Ma tộc khô lâu duỗi ra to lớn khô lâu thủ chương, đem ma từ son cầm chặt, hung hăng nơi đây hướng Mạnh Phàm đập tới. Ma từ trên núi đồng dạng ma quang bạo phát, thanh thế dọa người.

"Oanh!"

oOo

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Kiểm một trăm lẻ tám thức

Ma tộc khô lâu cầm lấy Ma Từ Sơn, hung hăng nơi đây hướng Mạnh Phàm đập tới.

"Uống!"

Mạnh Phàm hét lớn một tiếng, thân thể của hắn gần như trong suốt, trong thức hải Tinh Thần lực biến thành kim dịch sôi trào, mà toàn bộ quán chú hướng kiểm mẽ.

"Ong" một chút, Bạch Ngọc Kiểm phảng phất từ ngủ say bên trong thức tinh đồng dạng, hóa thành một vòng nắng gắt, hào quang càng ngày càng thịnh, kiểm khí ngập trời. Giống như ngập trời như sóng biển hướng lên phun trào.

"Thanh Long Bạch Ngọc Kiểm, khai mở!"

Mạnh Phàm con ngươi băng lãnh, cầm trong tay Bạch Ngọc Kiểm, quét ngang bát phương, một cỗ đáng sợ kiểm khí tràn ngập, giống như biển động đồng dạng, keng keng âm thanh không ngừng truyền đến.

Chỉ thấy Ma tộc khô lâu ngón tay lại một lần nữa bị Bạch Ngọc Kiểm chém xuống, vỡ thành mấy đoạn rơi trên mặt đất.

"Thu!"

Mạnh Phàm té ra Cửu Long Hồng Lô, đem cái này mấy đoạn ngón tay hít vào hoá lò bên trong "Bẹp" một chút nặng nề mà khép lại nắp lò.

Cửu Long Hồng Lô bên trong một hồi Hỏa Long rít gào, đem khớp xương thôn phệ.

"Hỗn đản Nhân Tộc tiểu tử! Cũng dám đem ngón tay của ta lấy đi, ta muốn ngươi chết không yên lành!"

Ma tộc khô lâu mặc dù mất mấy cây ngón tay, nhưng chiến lực không bị ảnh hưởng chút nào, cầm lấy Ma Từ Sơn hung hăng nơi đây nện xuống.

Ma từ trên núi mà quang lập lờ, bởi vì quá mức nồng đậm, thậm chí có hướng phía quang điểm tiến hóa xu thế.

Làm Ma Từ Sơn cùng Bạch Ngọc Kiểm lần nữa tiếp xúc, cả hai đồng thời bạo phát khủng bố quang điểm cùng kiểm khí. Chấn động Mạnh Phàm nội tạng bị hao tổn, miệng phun huyết tinh.

"Nhân Tộc tiểu tử, tu vi của ngươi quá thấp, nắm giữ không được chuỗi này phệ kiểm, nạp mạng đi a." Ma tộc khô lâu trên dưới hàm liên tục đụng vào nhau, phát ra trầm tiếng cười.

Bạch Ngọc Kiểm phát ra óng ánh bạch quang, chủ động hộ chủ, khiến Mạnh Phàm thừa nhận lực xung kích nhỏ đi rất nhiều.

"Quả nhiên là Mạnh Bắc Phong huyết mạch, còn chưa nhỏ máu nhận chủ, chuỗi này phệ kiểm đã xem hắn là chủ nhân." Ma tộc khô lâu lạnh lùng nhìn Bạch Ngọc Kiểm, trong mắt có thần sắc tham lam chảy ra.

Tuy hắn một mực hô là phệ kiểm, nhưng kỳ thật hắn đập trong đấy lòng nơi đây tán thành cái thanh này uy lực của Bạch Ngọc Kiểm, bằng không thì cũng sẽ không hao hết tâm tư mà nghĩ muốn thu phục Bạch Ngọc Kiểm.

Ma Từ Sơn lần nữa bộc phát ra khủng bố quang điểm, đánh hướng Mạnh Phàm, thế muốn đem hắn trấn áp dưới chân núi.

"Thanh Long Bạch Ngọc Kiểm!"

Mạnh Phàm hồi ức khi còn bé quan sát phụ thân luyện kiểm thời điểm chiêu thức, hướng chân mượn lực, lôi kéo vòng eo, lại lôi kéo cánh tay, cuối cùng lấy tay oản phát lực. Đem Bạch Ngọc Kiểm chậm rãi hướng lên khơi mào, lại mãnh liệt chém xuống. Một thân lực lượng kinh khủng toàn bộ tại một chút bên trên bạo phát.

"Oanh!"

Bạch Ngọc Kiểm bên trên bộc phát ra vô tận thủy hà, giống như ngày đó biển thái vãn, óng ánh chói mắt, khí thế hùng vĩ.

Không có vài đạo kiểm khí xao động, hóa thành kiểm khí thác nước phóng tới Ma Từ Sơn, đem Ma Từ Sơn đập lung lay sắp đổ.

Ma Từ Sơn bị đánh bay, đánh lui, Bạch Ngọc Kiểm nhanh chóng thoát ly tay của Mạnh Phàm chương, hóa thành một đạo tia ánh sáng trắng tháo chạy hướng Ma tộc khô lâu.

"Coong!"

Một chút kiểm kêu, cứ thế xuất hiện chuỗi thứ hai Bạch Ngọc Kiểm, lôi cuốn vào tiếng xé gió hướng Ma tộc khô lâu đâm tới.

Ma tộc khô lâu trong nội tâm cả kinh, mắt Ma Từ Sơn hẳn có thể không phải cây kiếm này đối thủ, chỉ phải vội vàng lui về phía sau. Lúc này đệ tam chuỗi linh kiếm cứ thế xuất hiện, đâm về hấn, sau đó là đệ tứ chuỗi, đệ ngũ chuỗi, thứ sáu chuỗi, Đệ thất chuỗi... Trọn vẹn xuất hiện một trăm lẻ tám chuỗi đồng dạng Bạch Ngọc Kiếm.

"Kiếm một trăm lẻ tám thức!"

Mạnh Phàm nhìn không trung bay múa một trăm lẻ tám chuỗi Bạch Ngọc Kiếm, trong nội tâm không khỏi kinh hãi. Hấn tại lúc nhỏ từng thấy phụ thân thi triển qua một lần.

Lúc ấy khắp thiên không toàn bộ đều phụ thân kiếm, thật giống như phụ thân dùng Kiếm Tướng thiên không chém rụng đồng dạng.

Một trăm lẻ tám chuỗi Bạch Ngọc Kiếm nhanh chóng bành trướng, giống như một trăm lẻ tám mảnh Cự Long, khủng bố kiếm khí xen kẽ giao thoa, đang nhìn giống như nhỏ hẹp trong sơn động bạo phát!

Kiếm một trăm lẻ tám thức cần đồng thời điều khiển một trăm lẻ tám chuỗi bảo kiếm, từ kiếm nhất thức kiếm hai thức, mãi cho đến kiếm một trăm lẻ tám thức, đều là phụ thân chính mình sáng chế. Thì cách vài năm lại một lần nữa kiến thức phụ thân chính mình khai sáng kiếm pháp, chỉ là đáng tiếc người bên cạnh cũng không, khó tránh khỏi cảm thấy có chút thốn thức, cảm thán người và vật không còn.

Ma tộc khô lâu toàn thân sồn tóc gáy, không, hấn chỉ có xương cốt, không có lông tơ. Một trăm lẻ tám chuỗi bảo kiếm vây quanh hấn trên dưới tung bay, xuy xuy xuy đưa hấn khớp ngón tay cắt xuống, đưa hấn xương ngực thiết nói, đem xương sọ của hấn nghiền nát, đưa hấn hoàn toàn tráo nhập kiếm trận bên trong.

"Ma Từ Sơn!"

Hấn la hét nói, muốn hoán đổi về chính mình ma Binh đi làm nhiều kiếm một trăm lẻ tám thức vận hành, được tìm được một tia sinh cơ.

Kiếm một trăm lẻ tám thức như hàng dài chuyển động, khủng bố vô cùng Bạch Ngọc Kiếm trên không trung triển khai, đan xen, mà Ma Từ Sơn là Ma tộc khô lâu chuyên môn luyện chế ra đối phó pháp bảo ma Binh, ma diễm ngập trời. Ma Từ Sơn va chạm tại kiếm một trăm lẻ tám thức phía trên, nhưng thủy chung vô pháp công phá kiếm một trăm lẻ tám thức.

Ma từ trên núi ma diễm mãnh liệt mà ra, va chạm tại kiếm một trăm lẻ tám thức vận hành quỹ tích, lại chỉ có thể khiến trong đó tốc độ chậm xuống một phần, thế công ứng động dài một giây.

Ma tộc khô lâu rốt cục đạt được một tia thờ đốc cơ hội, toàn thân ma quang bạo phát, sẽ bị kiếm một trăm lẻ tám thức chặt đứt, nghiền nát xương cốt lại lần nữa liều nhận về trên người.

Mạnh Phàm thầm kêu không tốt, Ma Từ Sơn là thật là Bạch Ngọc Kiếm khắc tinh, mặc dù không thể hoàn toàn công phá kiếm một trăm lẻ tám thức, nhưng tạo thành kiếm đạo quỹ tích chếch đi, nguyên bản rất nhiều hấn là chém vào Ma tộc khô lâu trên người kiếm, đều lệch phương hướng.

Ma tộc khô lâu trong mắt có hai đạo ma diễm đang thiêu đốt, trên dưới hàm đánh cùng một chỗ, phát ra thảm tiếng cười.

"Cạc cạc cạc, phế kiếm, Ma Từ Sơn liền là khắc tinh của ngươi."

Hấn đang nhanh chóng khôi phục thương thế, chỉ chờ thương thế khỏi hấn liền muốn cùng Ma Từ Sơn nội ứng ngoại hợp, công phá kiếm một trăm lẻ tám thức.

Mạnh Phàm té ra Cửu Long Hồng Lô, mãnh liệt nện ở ma từ trên núi.

"Cạch!"

Cửu Long Hồng Lô bộc phát ra khủng bố hỏa uy, đem Ma Từ Sơn bao vây lại.

"Thu!"

Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, không muốn sống mà đem một thân tinh thuần Tinh Thần lực tràn vào Cửu Long Hồng Lô bên trong, lại trấn áp Ma Từ Sơn.

Cửu Long Hồng Lô toàn thân phát sáng, vô số đạo Hỏa Long đồng dạng không muốn sống nơi đây phun ra, đem ma từ sườn núi bao lấy, muốn đem nó kéo vào trong lò.

Cửu Long Hồng Lô mặc dù ngoại bộ không gian còn chưa kịp Ma Từ Sơn một phần mười lớn nhỏ, nhưng nó bên trong không gian lại là thật lớn, hoàn toàn đầy đủ dung nạp xuống Ma Từ Sơn.

Từng đạo Hỏa Long từ hỏa lò bên trong tuôn ra, phóng tới Ma Từ Sơn.

Hỏa Long cũng không phải là pháp bảo, vậy mà không phải vũ khí, cho nên Ma Từ Sơn đối với chúng ảnh hưởng gần như có thể nói là cực kỳ bé nhỏ.

Còn có nam châm gặp nóng liền dễ dàng mất đi từ lực, có thể nói Cửu Long Hồng Lô chính là Ma Từ Sơn khắc tinh. Trong lúc nhất thời Ma Từ Sơn cuối cùng bị so với chính mình yếu không ít Cửu Long Hồng Lô ngăn chặn, chậm rãi lòi vào hoá lò vô cùng rộng lớn bên trong trong không gian.

"Làm sao có thể!" Ma tộc khô lâu sợ hãi, hao phí chính mình năm năm tâm huyết cùng tài nguyên, thậm chí không tiếc đem huyết nhục của mình đều luyện nhập ma bảo, lại bị người lấy đi.

"Àm!"

Mạnh Phàm hung hăng nơi đây khép lại nắp lò, đem Ma Từ Sơn triệt để trấn áp ở trong Cửu Long Hồng Lô.

"Cạch! Cạch! Cạch!"

Cửu Long Hồng Lô ở trong truyền ra từng đợt kịch liệt kim loại tiếng va chạm âm, đây là Ma Từ Sơn tại gãy dựa.

Chỉ tiếc không làm nên chuyện gì.

Tùng đạo Hỏa Long gầm thét thẳng hướng Ma Từ Sơn, đem nó bao bọc tại trong biển lửa, biến thành một cái hỏa diễm cự kén. Vô số thần tính vật chất từ hỏa kén trong rút ra, bị Cửu Long Hồng Lô tham lam nơi đây hấp thu hết.

Cửu Long Hồng Lô toàn thân hiện rõ, lò trên khuôn mặt còn có chút điểm MP từ chi lực xuất hiện, tựa hồ đột phá tu sĩ cấp pháp bảo giới hạn, trường thành làm càng cường đại hơn pháp bảo.

Mà trong lò Ma Từ Sơn bất quá mới bị tiêu hóa hết chưa đủ một phần mười bộ dáng.

Kiểm như rồng.

Không có Ma Từ Sơn quấy nhiễu, từng đạo cầu vòng khí phóng lên trời, ở giữa không trung quấy, giống như một trăm lẻ tám mảnh Cự Long xen kẽ giao thoa.

Một trăm lẻ tám mảnh hình kiếm Cự Long phát ra "Coong, coong" kiếm minh thanh, Kiếm Long chuyển động, tung hoành tích hạp.

Kiểm một trăm lẻ tám thức một lần nữa đem Ma tộc khô lâu bao phủ, từng đạo to lớn kiếm quang, kiếm khí chặt bô, Ma tộc khô lâu toàn thân tất cả các đốt ngón tay bắt đầu gãy ra, bể nát, đầu lâu, xương ngực bị Kiếm Long nghiền nát, tất cả xương cốt tứ chi hung hăng đứt gãy ra lại bị Kiếm Long tan tành.

Ma tộc khô lâu hoàn toàn bị nghiền thành trên mặt đất một đồng bột phấn.

Mạnh Phàm còn có chút không yên lòng, lấy ra cầu long sứ hũ, tại tro cốt bên trên rót thần du, lại dẫn xuất Cửu Long Hồng Lô bên trong một mảnh Hỏa Long.

"Mạnh Gia đây! Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua các ngươi!"

Tro cốt thiêu đốt, vậy mà phát ra một đạo kêu thảm đầy thê lương âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Đã lâu không gặp

Mạnh Phàm vỗ vỗ bộ ngực, Ma tộc quả nhiên quý dị, bị nghiền nát thành bụi phấn cũng không có chết hết. Muốn không phải mình cẩn thận, còn liền thật làm cho ma đầu còn sống.

Đột nhiên một đạo cao vút ngưu khan giọng truyền đến.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Mạnh Phàm ngàn vạn không nên trêu chọc dưới mặt đất quỷ đồ vật!"

Hoàng Ngưu lòi cuốn vào bụi mù chạy như điên mà đến, vọt tới trước mặt Mạnh Phàm cần cổ áo của hắn quay đầu muốn chạy trốn.

"Ai, ai, Nguru Đại, đừng chạy, quý kia đồ vật đã chết." Mạnh Phàm dất lỗ mũi trâu cao giọng gào lên.

Hoàng Nguru về mặt xem thường mà nhìn Mạnh Phàm, "Chết rồi, nguoi lừa gạt quý rồi "

"Thật sự, thật sự. Không phải là khô lâu mà, thật sự đã chết." Mạnh Phàm gào lên.

"Thật đã chết rồi?" Hoàng Nguru dừng bước lại, không tin nhiệm nơi đây nhìn Mạnh Phàm

Rốt cuộc Ma tộc khô lâu quá cường đại, xa không phải Mạnh Phàm trình độ có thể ứng phó, chứ đừng nói chỉ là chém giết.

"Nguoi trước thả ta xuống." Mạnh Phàm còn treo tại Hoàng Nguru ngoài miệng, tay chân đều tiếp xúc không được mặt đất. Không phải hấn quá thấp, mà là Hoàng Nguru quá lớn, quá trắng, quả thật không giống như là một đầu nguru, mà như là một đầu voi.

"Vậy khô lâu đã bị ta chém." Mạnh Phàm mặt mũi tràn đầy rất nghiêm túc nói.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống." Hoàng Nguru té trên mặt đất ôm bụng cười cười to, "Nguoi lừa gạt quý đâu, chỉ bằng nguoi giết chết quý kia đồ vật? Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, thật sự là chết cười ta."

"Thật sự, thật sự. Không tin ta dẫn nguoi đi xem a." Mạnh Phàm dất trâu đi cái mũi hướng dưới mặt đất đi đến.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, ta không đi, ta không đi, làm không tốt là bầy rập của hấn, ta mới không mắc mưu nha. Lần trước thiếu chút nữa trúng quý kia đồ vật cạm bẫy, may mắn ta chạy trốn nhanh." Hoàng Nguru nằm rập trên mặt đất, cái bụng chạm đất, cạo chết vậy mà không muốn quay đầu lại.

"Thật sự, không có cạm bẫy." Mạnh Phàm dờ khóc dờ cười, đành phải cầm lấy lỗ mũi trâu bên trên mềm thịt đem Hoàng Nguru hướng bên trong kéo.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, cái gây lỗ mũi của ta!" Hoàng Nguru kêu to, trong lỗ mũi mềm thịt nhất là mẫn cảm, hiện tại bị Mạnh Phàm bóp, hấn lại không làm gì được thành, đành phải đi theo Mạnh Phàm hướng bên trong đi đến.

Đi đến lúc trước đại chiến nơi đây, Mạnh Phàm chỉ vào trên mặt đất chút dúm tro tàn, rất chân thành nói: "Đây là quý kia đồ vật, Ma tộc khô lâu. Hiện tại đã bị ta giết đi, tro cốt cũng bị ta thiêu sạch sạch sẽ."

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống." Hoàng Nguru cười to, "Nguoi cho rằng chút dúm tro tàn liên có thể để ta tin tưởng nguoi đem quý kia đồ vật giết chết đi? Vậy ta còn chỉ mình cút trâu nói, đây là ta đem quý kia đồ ăn hạ lại, tiêu hóa về sau đồ vật nha."

Mạnh Phàm tức giận đến bên trên lợi cùng hạ lợi tại giúp nhau đánh nhau, hận không thể xông lên cấp Hoàng Nguru một quyền.

"Vậy muốn như thế nào nguoi mới nguyện ý tin tưởng?" Mạnh Phàm hỏi.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, như thế nào cũng không tin." Hoàng Nguru hồi đáp.

"Mạnh Phàm, đem ma giác đưa cho nó nhìn. Ma giác là Ma tộc một thân tinh hoa chỗ, hơn nữa không thể tái sinh, có thể chứng minh Ma tộc đã chết." Tiểu Hồ Ly bay ra, chỉ chỉ trên mặt đất tro tàn.

Mạnh Phàm vội vàng đem tro tàn lay khai mở, từ bên trong tìm đến một đôi lớn chừng quả đấm ma giác.

Ma giác trên có ma quang lưu chuyển, hào quang tách ra, rất thần kỳ.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Thật sự là quý kia đồ vật giác?" Hoàng Nguru một tay đem ma giác đoạt lấy tới hảo hảo vuốt vuốt.

Ma giác là Ma tộc trời sinh thân thể cấu tạo nhất, tựa như Thần Tộc trời sinh thân cốt, ẩn chứa Ma tộc một thân tinh hoa, có thể nói là cứng rắn vô cùng, trân quý vô cùng. Cho nên Ma tộc mới có thể đem ma giác thấy cực kỳ trọng yếu, cho dù là lột bỏ một thân huyết nhục đều không chút do dự, duy chỉ có ma giác không thể có sai sót.

Bởi vì ma giác không thể tái sinh, một khi mất đi liền đại biểu vĩnh viễn mất đi, tương đương với mất đi nửa cái sinh mệnh.

"Đây quả thật là Ma tộc ma giác?" Hoàng Nguru có chút không tin nơi đây nhìn nó nhìn.

Hả mồm phun ra một đôi to lớn hoàng Kim Nguru giác, hung hăng nơi đây đâm vào ma giác phía trên.

Ma giác giống như là gặp được thiên địch đồng dạng, phía trên ma quang bạo phát, hào quang óng ánh, muốn ngọc đá cùng tan.

Hoàng Nguru nhanh chóng thu hồi hoàng Kim Nguru giác, ma giác trên ma quang lúc này mới chậm rãi tiêu thất.

"Không sai, không sai, đây thật là quý kia đồ vật giác." Hoàng Nguru đem ma giác cầm trong tay trên dưới vuốt vuốt.

Vừa rồi Hoàng Nguo phun ra hoàng Kim Nguo giác là hấn một vị trưởng bối lưu lại cái hấn Thần Tộc thần cốt. Quý Nguo nhất tộc sinh lý cấu tạo cùng bình thường Thần Tộc bất đồng, chúng thần cốt chính là chúng trên đầu sừng trâu. Mà đồng dạng Thần Tộc, ví dụ như Thần Cầm loại này thần cốt phần lớn ở vào tóa cốt, Thần Thú loại này tóa cốt phần lớn ở vào chỗ mi tâm.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Thứ tốt, thứ tốt." Hoàng Nguo nói qua liền muốn đem ma giác thu vào trong miệng của mình.

"Hừ nguo, nguoi làm gì!" Mạnh Phàm hét lớn, một tay đem ma giác từ Hoàng Nguo trong mồm đoạt lại.

Ma giác trên đã dính đầy Hoàng Nguo nước miếng, khiến Mạnh Phàm cảm thấy có chút buồn nôn.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Mạnh Phàm, nguoi đem cái này đối với ma giác đưa cho ta a." Hoàng Nguo rất không cần mặt mũi nơi đây đứng tới đây, lấy lòng nói.

"Nguoi muốn cái này đối với ma giác làm gì?" Mạnh Phàm lau sạch lấy ma giác trên nước miếng, tò mò hỏi.

"Đem nó trang trên đầu a, nguoi suy nghĩ một chút a, bổn nguo một cái Thần Tộc, cài đặt một đôi ma giác, là không phải rất phong cách a. Về sau liền có thể tự xưng Nguo Ma Vương a" Hoàng Nguo rất thú cái rầm nói.

"Ta xem không phải phong cách, mà là tự tìm chết." Tiểu Hồ Ly tức giận nói.

"Chẳng lẽ nguoi không biết Thần Ma bắt tương dung đi? Nguoi muốn là dám làm như vậy, ta đảm bảo nguoi một giây sau trên đầu lưu lại hai cái lỗ máu." Tiểu Hồ Ly uy hiếp nói.

"Ách... Thiệt hay giả, ta ít đọc sách, nguoi đừng gạt ta ai." Hoàng Nguo có chút không tin nhiệm mà nhìn Tiểu Hồ Ly.

Tiểu Hồ Ly trợn mắt nhìn nó liếc một cái.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Mặc kệ a mặc kệ a chính là làm cái trang trí cũng tốt a. Mạnh Phàm nguoi liền đem cái này đối với ma giác đưa cái ta đi." Hoàng Nguo dấn mặt nói.

"Không cấp, không cấp. Chính ta lưu lại còn hữu dụng nha." Mạnh Phàm cự tuyệt nói.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, nguoi cũng phải trang trên đầu? Ta cho nguoi biết, như vậy khó coi." Hoàng Nguo cười nhạo nói.

Mạnh Phàm vậy mà trợn mắt nhìn cái này đầu đàn nguo liếc một cái.

"Coong! Coong!"

Bạch Ngọc Kiếm cắm ở bên cạnh trên mặt đất, phát ra từng tiếng to rõ kiếm kêu.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Cái này có một thanh bảo kiếm, đây là lão Nguo ta, ai cũng không cho phép đoạt." Hoàng Nguo nhanh chóng thừa dịp Mạnh Phàm cùng Tiểu Hồ Ly thất thần nháy mắt vọt tới trước mặt Bạch Ngọc Kiếm.

"Thật xinh đẹp bảo kiếm a." Hoàng Nguo tán thán nói, đưa tay muốn đem Bạch Ngọc Kiếm rút ra.

Thế nhưng là Bạch Ngọc Kiếm bên trên bộc phát ra khủng bố kiếm uy, đem Hoàng Nguo đánh bay ngược mà ra.

"Ừng ục ục "

Liên tiếp trên mặt đất lật ra mấy cái lớn té ngã mới dừng lại.

Hoàng Nguo giống như là trông thấy quý đồng dạng, nhìn Bạch Ngọc Kiếm, mắng to: "Cái nào đui mù đồ hồ trưởng thanh bảo kiếm cắm ở giữa lộ, lại không làm cho người ta mang đi, cái này không bày rõ ra hổ ngu đi?"

Mạnh Phàm tiến lên phía trước, dễ như trở bàn tay mà đem Bạch Ngọc Kiếm từ trong đất rút ra.

Bạch Ngọc Kiếm nằm ở trong tay Mạnh Phàm, phát ra từng đạo vui sướng kiếm minh thanh. Lại có từng đạo bạch sắc kiếm khí, kiếm quang bay ra, vây quanh Mạnh Phàm luôn không ngừng xoay tròn, giống như là nhiều năm không thấy lão bằng hữu.

Mạnh Phàm nhẹ nhàng mà lau sạch lấy kiếm thê, trong mắt có chân tình chảy ra, nhỏ giọng lầm bầm nói: "Hồi lâu không thấy a lão bằng hữu."

Chương 104: Phiền toái tiến đến

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Người nhận thức thanh bảo kiếm này?" Hoàng Ngu lại gom góp qua tò mò hỏi, sau đó lời phong vừa chuyển, "Tặng nó cho ta đi."

"Người suy nghĩ một chút nhìn, về sau ta một đầu Thần Ngu cầm trong tay thần kiếm, tung hoành thiên hạ. Thần tới chém thần, ma tới chém ma, đó là cờ nào phong quang cảnh tượng a." Hoàng Ngu còn đắm chìm tại thế giới của mình, đơn giản mà nói chính là ban ngày tròn tròn mắt ngủ —— nhìn mộng tưởng hảo huyền.

"Không cấp." Mạnh Phàm cự tuyệt nói.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, người như thế nào nhỏ mọn như vậy a. Ma giác không chịu đưa, bảo kiếm lại không chịu đưa. Người có biết hay không như vậy rất đau đớn hai ta huynh đệ cảm tình." Hoàng Ngu vỗ vỗ bờ vai Mạnh Phàm, rất không cần mặt mũi nói.

Nói tiền thương cảm tình, nói cảm tình tổn thương tiền.

"Không cấp." Mạnh Phàm ngôn từ từ chối không tiếp nói.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, đừng như vậy a, lão Ngu ta vật kia cùng người trao đổi." Hoàng Ngu còn không hết hy vọng, đưa ra muốn bắt bảo bối trao đổi Mạnh Phàm trên tay Bạch Ngọc Kiếm. Đồng thời dán mắt nhìn về phía Bạch Ngọc Kiếm, trong mắt ứa ra kim quang.

Chỉ nghe thấy Bạch Ngọc Kiếm phát ra một đạo tức giận kiếm kêu, trực tiếp tháo chạy thiên lên, khí thế lừng lự, biến hóa ra một trăm lẻ tám chuôi bảo kiếm muốn hướng Hoàng Ngu chém tới.

Hoàng Ngu chạy trời chết, hét lớn: "Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, ta không muốn còn không được đi?"

Cho dù là nó bỏ qua, Bạch Ngọc Kiếm như trước không buông không bỏ tại cái mộng của nó bên trên chọc ra ba bốn lỗ máu mới khoan thai thu kiếm.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, quá độc ác." Hoàng Ngu bùm lấy bờ hông kêu rên nói.

"Chính mình làm." Tiểu Hồ Ly ở một bên cười nhạo nói.

"Thanh Long Bạch Ngọc Kiếm, người biết cha ta về sau đi nơi nào đi?" Mạnh Phàm đối với bảo kiếm hỏi, trên mặt toát ra một tia hèn dè.

Nếu như nói người đó khả năng nhất biết Mạnh Bắc Phong tung tích, như vậy nhất định là hắn từng là cái thanh này thiếp thân bội kiếm.

Bạch Ngọc Kiếm lắc thân kiếm, phát ra một đạo kiếm kêu, biểu thị chính mình không biết.

Mạnh Phàm thật sâu thở dài một tiếng, không nghĩ tới phụ thân mạnh mẽ lại đã đoạn.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, một thanh bảo kiếm mà thôi, làm sao có thể biết những cái này." Hoàng Ngu châm chọc nói.

"Coong!"

Bạch Ngọc Kiếm lại phát ra một đạo kiếm kêu, uy hiếp Hoàng Ngu, ý bảo lại nói tiếp ta liền một kiếm chọc mặc cái mộng của người.

Hoàng Ngu nhếch miệng, đem mặt chuyển hướng một mặt khác.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống. Ta nhớ được phía dưới còn có một tòa cung điện a. Lúc trước ta từng xa xa nơi đây gặp qua, phía dưới hẳn là còn có một tòa cung điện." Hoàng Ngu mừng rỡ, hiện tại không có ăn thịt người Ma tộc khô lâu, này tòa phía dưới cung điện liền có thể tùy ý thăm dò.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống! Bên trong khẳng định có không ít bảo bối." Hoàng Ngu hưng phấn mà kêu to, trong mắt gần như muốn toát ra hai cái sâu sắc "Tiền" chữ ra ngoài.

Nó mãnh liệt hít sâu một hơi, cho đến đem cái bụng đều chống phình, sau đó lại mãnh liệt đem không khí phun ra.

"Hô!"

Bốn phía sương mù dày đặc bị nó một hơi thổi tan, lộ ra phía dưới nguy nga tráng lệ cung điện.

"Bảo bối, ta tới" Hoàng Ngu sôi nổi nơi đây hướng cung điện chạy tới.

"Ta đoán chừng bên trong hẳn là một vật gì." Tiểu Hồ Ly suy đoán nói, "Vậy chiếc Ma tộc khô lâu bị trấn áp ở chỗ này năm năm lâu, đã sớm đem cung điện chuyển vô ích. Bên trong bảo bối cũng bị lấy ra luyện chế ma từ núi, như thế nào còn có thể cấp người đến sau lưu lại mấy thứ gì đó."

Mạnh Phàm vậy mà nhẹ gật đầu, kia Ma tộc khô lâu ngay cả mình một thân huyết nhục đều luyện không có, lại càng đừng đề cập trong cung điện đồ. Chỉ là buồn cười, cuối cùng toàn bộ trở thành người khác đồ cười.

Hoàng Ngưu xông vào nguy nga tráng lệ trong cung điện, chút hướng không có tiếng.

Sau một lát, hắn cúi đầu tang nào nơi đây đi ra, khuôn mặt mất hứng. Nhếch miệng nói: "Ừm... ừm... ừm... tiếng bò rống, trong cung điện toàn bộ bị lấy sạch, liền bụi bặm đều không có lưu lại. Chết tiệt quý đồ vật, không biết thay người đến sau suy nghĩ à."

Ba người rời đi dưới mặt đất, vừa mới trở lại huyết động liền nghe bên ngoài truyền đến một đạo tiếng gọi âm ỉ: "Công tử, công tử, người ở nơi này đi?"

Mạnh Phàm mừng rỡ, vội vàng đi ra thác nước.

"Phòng Ngũ, ta tại đây, mau tới đây." Mạnh Phàm hướng hắn vẫy tay.

Phòng Ngũ một đường chạy chậm nơi đây đi đến bên người Mạnh Phàm, há mồm thờ dốc nói: "Công tử, người ven đường lưu lại ấn ký thật sự là rất không phải dễ làm người khác chú ý, để ta một đường dễ tìm a."

Ngày đó tại Vũ Thần sơn cướp đoạt Thái Sơ thần thủy thời điểm, Mạnh Phàm liền lặng lẽ báo cho Phòng Ngũ, khiến hắn sau đó đi theo chính mình lưu lại ấn ký một đường đi tìm.

"Đem nhóm người kia bỏ qua rồi a." Mạnh Phàm chỉ chính là Khâu Dao, Chu Liêm nhóm người kia.

"Ừ, ta là thừa dịp bọn họ không chú ý vụng trộm đào tẩu." Phòng Ngũ nói.

"Công tử, ta dọc theo đường nghe được không ít muốn bắt bộ đội ngũ của người, còn gặp được bọn họ tùy thân trang bị người bức họa. Người xem, ta còn đặc biệt cầm một phần." Phòng Ngũ móc ra chút Trương Thư bốn lớn nhỏ trang giấy, phía trên vẽ lấy một người ảnh chân dung.

Mạnh Phàm nhếch miệng, rất không hài lòng nói: "Tranh này cũng quá không giống a, đem ta họa khó coi như vậy. Để ta cái này trương anh tuấn tiêu sái khuôn mặt thì sao a."

Phòng Ngũ rất cười xấu hổ cười, "Công tử..."

"Ha ha ha, được rồi, không nói giỡn. Người không phải một mực tâm tâm niệm niệm muốn đột phá đi? Có Thái Sơ thần thủy có khả năng khiến người thành công đột phá đến Tầng Thần Cảnh." Mạnh Phàm vỗ vỗ bờ vai Phòng Ngũ, rất chân thành nói.

Thái Sơ thần thủy với tư cách là trên đời này đến trần quý báu dịch, có thể nói là hiệu dụng to lớn, liền ngay cả Vũ Vương phủ kia ngũ sắc linh tước đều cần nhờ vào Thái Sơ thần dịch lực lượng tới đột phá trở thành tu sĩ. Khiến Phòng Ngũ một cái Uẩn Linh Cảnh người tu hành đột phá trở thành Tầng Thần Cảnh có thể nói là không biết trọng nhân tài.

Nhưng mà Mạnh Phàm chẳng những muốn dùng Thái Sơ thần dịch tới giúp đỡ Phòng Ngũ đột phá, còn muốn giúp hắn cải thiện căn cốt, tẩy đi trong thân thể tạp chất, làm cho hắn tại về sau tu đạo một đường bên trong tiếp tục đi tới.

"May mắn lần này thu hoạch Thái Sơ thần dịch đủ nhiều, khẳng định có thể giúp người đột phá." Mạnh Phàm khẽ cười nói.

"Công tử..." Lần này, Phòng Ngũ gần như muốn lưu lại nước mắt.

"Bất quá sau khi đột phá, còn cần nhìn chính người nỗ lực, nếu không phải cố gắng gấp bội, rất có thể lại bị hạn chế ở, như bất khả đột phá." Mạnh Phàm khích lệ nói.

"Ừ, ta biết, công tử." Phòng Ngũ kích động liên tục gật đầu, hắn tâm tâm niệm niệm ngày hôm nay rốt cục đã đi đến, mình cũng muốn trở thành Tầng Thần Cảnh tồn tại.

Đột nhiên giữa rừng núi truyền đến mấy đạo tiếng xé gió.

"CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!, CHÍU...U...U!"

Tam bà thủ cỡ bàn tay chủy thủ từ trong rừng cây bắn ra, hướng phía Mạnh Phàm cùng Phòng Ngũ đánh tới.

"Cẩn thận!" Mạnh Phàm kêu to, liền tranh thủ Phòng Ngũ đẩy tới một khối Thanh Thạch, chính mình thì nhanh chóng lui về phía sau, tránh qua, tránh né chủy thủ công kích.

"Hừ, phản ứng ngược lại là rất nhạy bén." Một đạo tiếng hừ lạnh từ trong rừng cây truyền ra.

Về sau lại là ba cái chủy thủ bắn ra, hướng phía Mạnh Phàm đánh tới.

Mạnh Phàm lông mi dựng lên, trong nội tâm không khỏi nổi giận, huy vũ vào Bạch Ngọc Kiếm đem chùy thủ chém rụng.

"Sư huynh, nếu như tôi, sao không ra ngoài gặp nhau nha." Mạnh Phàm nhìn nơi xa một khóa đại thụ, ngữ khí băng lãnh nói.

"Ha ha ha, không hổ là dám ở phủ thành chủ trộm cắp kẻ trộm, chẳng những gan lớn hơn nữa thận trọng." Người nói chuyện tuy tận lực cải biến tiếng nói, lại vẫn là bị Mạnh Phàm nhận ra.

Mạnh Phàm cười lạnh nói: "Đa tạ sư huynh khích lệ."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Qua bì tứ nhân tổ

Rừng cây về sau người thấy đã bị nhận thức ra liền không hề ẩn núp, thoải mái mà từ đại thụ về sau đi ra. Liên tục vỗ tay, giả ý tán thưởng.

"Sư đệ nguy trang thật sự là được, chúng ta ở chung được nhiều như vậy thiên vậy mà sừng sốt không có phân biệt xuất sư đệ thân phận. Lợi hại, lợi hại, không hổ là treo giải thưởng Vạn Kim "Đế"."

Người này lưng đeo một thanh một người cao đại đao, chính là lúc trước cùng Mạnh Phàm tổ đội Khâu Dao.

Phòng Ngũ khiếp sợ nhìn hấn, hoàn toàn không ngờ rằng bọn họ có thể tìm tới cái này.

"Thật sự là muốn cảm tạ Phòng Ngũ huynh đệ dẫn đường, nếu là không có hấn, chúng ta vậy mà tìm bắt quá tới." Khâu Dao lại xoay mặt nhìn về phía Mạnh Phàm, lộ ra một tia nụ cười tàn nhẫn, "Sư đệ, trên người người có nhiều như vậy Thái Sơ thần dịch, chẳng phân biệt được cấp các sư huynh mấy bình là không phải có chút không thể nói nổi."

Mạnh Phàm sắc mặt xanh mét, hấn thu hoạch Thái Sơ thần dịch trong quá trình đám người kia một chút bận rộn cũng không có giúp đỡ, hiện tại rõ ràng còn muốn chia thần dịch, không khỏi có chút quá không biết xấu hổ a.

"Đại ca, cùng hấn phí nói cái gì, trên người hấn thần dịch, bảo bối, bao gồm đầu của hấn, chúng ta tất cả đều muốn." Chu Liêm từ phía sau đi ra, "Thông" một chút rút ra sau lưng to lớn liêm đao, hung hăng nơi đây đánh tới.

"Đối phó hấn loại hàng này, ta một người liền đã đủ rồi." Hấn hét lớn, trong mắt có khát máu thần thái.

"Gà đất chó kiểng cũng dám tới khiêu khích, thật sự là không biết tự lượng sức mình." Mạnh Phàm cười lạnh.

Chu Liêm này từ vừa mới bắt đầu liền đối với Mạnh Phàm châm chọc khiêu khích, luôn là thích cùng Mạnh Phàm đối nghịch, vốn không tệ tâm tình kết quả cũng bị hấn loại người này cấp phá hủy. Lúc trước Mạnh Phàm không muốn cùng loại người này so đo, thế nhưng hiện tại... Đối phương vừa vận dụng huyệt sừng lên, xem ta không giết chết người.

"Quý liêm đoạn hồn." Chu Liêm hô lớn, đồng thời huy vũ tới trong tay to lớn liêm đao, trong lúc nhất thời đánh khắp núi rừng vù vù rung động, tựa như phi cơ trực thăng cánh quạt đồng dạng, phát ra "Vù vù" tiếng nổ lớn.

"Ha ha ha, đến nay còn chưa có người có thể công phá ta liêm đao, tiểu tặc chịu chết đi."

Liêm đao dưới ánh mặt trời lóe hiện lên chói mắt hào quang, rất giống một mặt tấm gương, đem dương quang chiết xạ.

Mạnh Phàm đột nhiên sải bước ra, thân hình bình di mấy trượng, từ Phòng Ngũ bên người sống sờ sờ chuyển qua trước mặt Chu Liêm.

Chu Liêm kinh hãi, Mạnh Phàm tốc độ thật sự quá nhanh, vội vàng huy vũ vào liêm đao hướng cổ của hấn vị trí chém tới.

Chu Liêm một kích này tốc độ đồng dạng là cực nhanh, gần như đem không khí xung đột ra một mảnh tia lửa.

Mạnh Phàm tay trái Giao Long văn hiển hiện, tay phải Chưởng Tâm Lôi bạo phát, mãnh liệt đánh hướng tiến đến.

Lòng bàn tay phải lôi đình va chạm tại liêm đao bên trong, trong chớp mắt tia lôi dẫn bắn ra bốn phía, liền thấy Chu Liêm huy vũ vào liêm đao nhất thời bị ngăn cản hạ xuống. Đồng thời liêm đao trên có tia lôi dẫn tràn ngập, hướng về cánh tay của Chu Liêm tháo chạy.

"Đáng chết!" Chu Liêm kêu to, định rút về liềm đao tiến hành phòng ngự.

Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, nếu như tới còn muốn chạy? Quá xem thường người a.

Hắn tay trái súc thế đã lâu một quyền này mãnh liệt đánh ra, chỉ nghe thấy trong núi vậy mà ra ngoài một đạo trầm thấp Long Ngâm thanh âm, như kia mùa xuân bên trong đạo thứ nhất sấm mùa xuân. Mạnh Phàm trên cánh tay mấy chục khối cơ bắp chấn động, đánh vào Chu Liêm liềm đao phía trên, đem kim loại chế thành liềm đao trực tiếp chấn vỡ, nắm tay không chút trở ngại nơi đây đập vào Chu Liêm trên lồng ngực.

"Phốc!"

Chu Liêm bị đánh thành thổ huyết, cả người định hướng về sau bay ngược mà ra.

Thế nhưng Mạnh Phàm còn một làm đủ đâu, đưa tay phải ra một phát bắt được tay trái của hắn cánh tay, hung hăng nơi đây kéo một phát. Đưa hắn bay ngược thân thể lại sống sờ sờ nơi đây cáp đất trở về.

Đồng thời hai cái chân bên trên Giao Long vẫn hiển hiện, lực lượng bạo tăng. Thân hình ở giữa không trung xoáy lên, vận người đá, một cước này cùng lúc trước một quyền kia bất đồng, lúc trước quả đấm của hắn chỉ có thể vận dụng một mảnh cánh tay lực lượng, lực lượng không phải thập phần cường đại, mà cái này chút chân tập hợp hai cái đùi cùng một tay lực lượng, lực lượng to lớn có thể nói là làm cho người sợ hãi.

Chu Liêm mặt bị đá bằng, nguyên bản liền không thể nào cao thẳng mũi gần như biến thành dán tại trên mặt da thịt, cái cảm tan tành, trong miệng phun ra rất nhiều máu hàm răng.

Mà Hậu Chu liềm liền tại trước mặt mọi người như là bị đá giống như thoát dây cung mũi tên nhọn bay ngược lại.

Sau một khắc đại địa chấn động, một tiếng trống vang lên nổ mạnh, Chu Liêm dĩ nhiên rơi vào Khâu Dao đám người phía trước tầm hơn mười trượng cự ly vị trí.

"Chu Liêm!" Viên Hưng hét lớn, muốn chạy tới đem hãm trên mặt đất ở dưới Chu Liêm cứu lên.

Khâu Dao đưa tay đưa hắn ngăn lại, lạnh giọng nói: "Không cần đi qua, hắn đã chết."

Viên Hưng quả thật không thể tin được lỗi tai của mình, mặc dù nói Mạnh Phàm vừa rồi một cước kia uy lực đích thực là lớn đến đáng sợ, nhưng còn không đến mức một cước đá chết Chu Liêm a!

Viên Hưng đem Chu Liêm từ trong hàm kéo lên, quả nhiên, hắn đã sớm tắt thở, chính là Đại La Thần Tiên vậy mà không cứu được hắn.

"Tại sao có thể như vậy!" Viên Hưng mở ra y phục của hắn, xem xét thương thế.

Chỉ thấy nơi ngực trái một mảnh cháy đen, rất rõ ràng là bị một đạo lôi đình trực tiếp bỏ vào tâm mạch bên trên dẫn đến tạng tan vỡ mà chết.

"Đé!" Viên Hưng phẫn nộ nơi đây rống to, mấy người bọn họ quan hệ thân như huynh đệ, hiện giờ chứng kiến Chu Liêm chết ở trước mặt của mình hắn làm sao có thể không phẫn nộ rồi

"Đé! Ta muốn làm thịt ngươi!"

Viên Hưng rút ra sau lưng đại côn, hai mắt đỏ bừng nơi đây hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Hắn bình thường không nhiều lắm, lại nhất là trọng cảm tình, hiện giờ nhìn thấy huynh đệ chết thảm, làm sao có thể không phẫn nộ rồi

Viên Hưng toàn thân kim quang tràn ra bốn phía, một cái nhảy lên vọt, trực tiếp dâng lên cao vài chục trượng, đem đại côn giơ lên cao cao hướng phía dưới mãnh liệt nơi đây rút đi.

"Đồng" một chút, trên mặt đất bụi như sóng sóng lớn cuộn cuộn, tóe lên cao vài chục trượng. Đại côn không đánh trúng Mạnh Phàm, lại đem một khối chừng mấy ngàn cân trọng Thanh Thạch đánh thành tan tành.

"Đé! Đé mạng lại!" Viên Hưng tiếp tục giơ đại côn hướng phía Mạnh Phàm đánh tới.

Mạnh Phàm nhanh chóng lui về phía sau, lực lượng Viên Hưng là thật là đáng sợ, đoán chừng hai tay lực lượng chừng vạn cân, là chân chính trên ý nghĩa quái lực. Đồng thời Viên Hưng thực lực cho thấy trong đội ngũ thứ hai, ngoại trừ Khâu Dao chính là hắn.

Mạnh Phàm tại tránh né đồng thời, vậy mà huy vũ tới Đại Minh Vương thương, muốn thử một lần Viên Hưng này đến cùng có bao nhiêu khí lực. Vì vậy hai tay cầm thương cùng Viên Hưng đối chiến một cái, không ngờ lại bị chấn đàng đàng rút lui, toàn bộ tay bị chấn động run rẩy.

"Thật là khủng khiếp quái lực, sợ là có thể đạt tới năm mươi ngựa sức lực." Mạnh Phàm trong mắt có hàn mang lưu động, gắt gao nhìn Viên Hưng đại côn nhìn.

"Nếu là ta toàn lực thúc dục Giao Long Nhiễm Thể Quyết, còn có Chưởng Tâm Lôi, có thể hay không cùng lực lượng của hắn liều mạng?" Hắn trong

lòng âm thầm tính toán nói.

Lại là chút côn đánh tới, khí thế cực kỳ uy mãnh. Viên Hưng trong tay đại côn về phía trước quét ngang qua, nhát thời vạn đạo kim quang bắn ra, "Keng" một chút Hỏa Tinh văng khắp nơi, thần hà sục sôi.

Mạnh Phàm không thể không lần nữa tránh né.

"Đế, ngươi vừa rồi khí thế đều đi đâu rồi? Nguyên lai chỉ là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh mềm trướng dãi đi?" Viên Hưng giận dữ hét, lực lượng của hắn mặc dù thấp phần cường đại, có thể tốc độ cũng không nhanh, gần như mỗi lần công kích cũng có thể bị Mạnh Phàm tránh thoát.

Mạnh Phàm lạnh lùng cười cười, trong nội tâm thầm suy nghĩ nơi này: "Quả là thế, thân đại lực mạnh mẽ, thế nhưng lực lượng vượt qua bản thân thừa nhận, sẽ trở nên không linh hoạt. Hắn hy sinh linh hoạt đổi lấy lực lượng."

Mạnh Phàm thấy rõ điểm này liền thời gian dần qua do tránh né, phòng ngự chuyển biến làm phản kích, vũ động trong tay Đại Minh Vương thương cùng Viên Hưng đại côn va chạm.

"Keng, keng, keng"

Liên tiếp va chạm mấy cái, đại côn lực lượng kinh khủng cũng bị Mạnh Phàm tháo bỏ xuống, khiến Viên Hưng lâm vào một hồi tiến thoái lưỡng nan lúng túng bước. Nếu là tiếp tục công kích, lực lượng như cũ sẽ bị đối phương tháo bỏ xuống, nếu là lựa chọn lui về phía sau, chỉ sợ sẽ lộ ra sơ hở, làm cho đối phương tìm được cơ hội tiến công.

Hai người liên tiếp giao thủ mấy chục hiệp, Viên Hưng như trước không thể thoát khỏi loại này xấu hổ hoàn cảnh, có thể nói là bại cục đã định, chỉ là hắn vẫn còn ở đau khổ chèo chống mà thôi.

(ngày hôm qua chương và tiết phát sai rồi, xin lỗi, xin lỗi)

Đến từ tác giả một phong thơ

Hôm nay tới tập trung xử lý một chút chỗ bình luận truyện vẫn đề.

Thứ nhất là có bằng hữu phát hiện chương và tiết bên trong xuất hiện vấn đề, thương lớn bảy triệu, đổi một chút cũng chính là hơn hai mươi gạo, xác thực rất không có khả năng.

Đương nhiên là có tác giả nói, ta đây là cổ đại chùng mực, cho nên không có sai. Thế nhưng, Tiểu Diện Hồ nơi này, sai rồi chính là sai rồi, không có cái gì không có ý tứ thừa nhận.

Đúng là tác giả sơ sót, thành thiết cảm tạ vị bằng hữu kia. Thế nhưng vương vít sai thời điểm, ngàn vạn yêu cầu văn minh dùng từ a

Thứ hai là về có chút bằng hữu cảm thấy càng quá ít, càng quá chậm.

Về điểm này, tác giả không thể không giải thích một chút, bản thân tác giả tốc độ tay cùng trí nhớ thật sự có hạn, còn có không phải toàn chức sáng tác, thế mà ra ba chương trình thật sự rất tốt.

Có tác giả sẽ nhớ biện pháp cấp thư rút thủy, để nhiều hơn, nhanh càng. Thế nhưng, Tiểu Diện Hồ nơi này, muốn vì mỗi một vị đọc sách bằng hữu trình lên một phần tỉ mỉ chuẩn bị qua văn tự, cho nên mong rằng các vị bằng hữu thứ lỗi.

Đương nhiên gặp gỡ ngày lễ, trang web hoạt động thời kỳ, Tiểu Diện Hồ cũng sẽ hi sinh chính mình thời gian nghỉ ngơi, bạo phát một chút. Đến lúc sau vậy mà hi vọng các vị các bằng hữu có thể không muốn keo kiệt trên tay vé tháng cùng tệ.

Cuối cùng

Chúc, hạnh phúc, vui vẻ.

Bằng hữu của người.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Kiểm Tông rút bỏ đồ

Mạnh Phàm toàn tâm vui đầu vào cùng Viên Hưng trong quyết đấu, sường khoái lâm li liên tục huy vũ vào trường thương, đỉnh đỉnh đang đang bạo kích âm thanh không ngừng truyền đến.

"Nguyên lai dốc hết sức hàng mười là cần như vậy tá lực, nguyên lai theo đối phương công kích quỹ tích nhẹ nhàng một cái liền có thể đem lực lượng phân tán ra, nguyên lai cánh tay cùng tay oản trên liên động có thể tăng cường công kích độ mạnh yếu..."

Mà Mạnh Phàm bước chân nhìn như thác loạn, lại kì thực đều tuần hoàn theo kỳ diệu vận luật. Thật giống như đập Tuý Quyền tuyến thủ, nhìn như bước tiến của hấn mất trật tự, kỳ thật là hàm ẩn quy luật.

Viên Hưng vừa sợ vừa giận, người trước mắt này rõ ràng là tại lấy chính mình luyện thương pháp.

"Phốc!"

Ngay tại Viên Hưng phân thân trong tích tắc, ngân thương đột phá hấn đại côn hung hăng nơi đây tại hấn trên vai trái, lưu lại một lỗ máu.

"A!" Viên Hưng hét lớn, lúc này nội tâm của hấn đã rối loạn. Mà hấn càng là bối rối, ra chiêu liền càng là không có kết cấu. Tựa như một cái lớn tinh tinh tại nơi này loạn xạ huy vũ vào chút cái đại côn.

"Phốc!"

Đệ nhị thương đột phá phòng ngự của hấn, phá vỡ tay trái của hấn tay oản. là bộ mặt, cái cổ, tảo cốt, khuỷu tay các đốt ngón tay, tay oản, xương ngón tay, xương sườn, hậu tâm, eo chi tâm, hông eo, đầu gối, mắt cá chân, gần như đều bị trường thương công kích, có chỉ là chà phá một chút da thịt, có chính là trực tiếp đâm thủng lưu lại một lỗ máu.

Hấn luống cuống, triệt để nơi đây luống cuống, cũng không có lúc trước cổ này lớp bóc đồng, hiện tại chỉ muốn làm sao có thể đủ sống sót.

"Đại ca, cứu..."

Hấn còn chưa hô lên tiếng, liền cảm giác cái cổ mát lạnh, có một đạo tơ máu phun ra.

"Cứu... Cứu... Ta..."

Viên Hưng "Phù phù" một chút té trên mặt đất, chỗ cổ bị mở ra một đạo huyết khẩu. Ân máu đỏ từ bên trong điên cuồng mà tuôn ra, trong chớp mắt liền nhuộm hồng cả đại địa.

Mạnh Phàm xoay mặt nhìn về phía Khâu Dao, phát hiện hấn cũng không tức giận, cũng không có huynh đệ chết thảm thì cái loại kia bi thương. Chỉ là rất bình tĩnh mà nhìn trên mặt đất hai cổ thi thể.

Sau một lát hấn nói chuyện, "Không hổ là dám cùng Thành chủ khiêu chiến người, thực lực ngược lại là không dễ cho ta thất vọng. Bất quá đáng tiếc a, nếu như ngươi liền chút thực lực ấy, vậy ngươi hay là tự sát được, không muốn lãng phí khí lực của ta."

Mạnh Phàm cười lạnh nói: "Ngươi liền khẳng định như vậy đoán chừng ta sao?"

Cùng Khâu Dao ở chung mấy ngày lại một lần cũng không nhìn thấy hấn xuất thủ, lại càng là không rõ ràng lắm thực lực của hấn. Nhưng không thể nghi ngờ chính là, bốn người bên trong thuộc thực lực của hấn là cường đại nhất, bằng không thì cũng không đủ lấy bị ba người khác tôn là đầu lĩnh.

Khâu Dao nhếch miệng cười cười, phát ra một tia nghiền ngẫm nụ cười, "Hắc hắc, chiêu số của ngươi cùng bộ đồ đường ta đều là thấy, thế nhưng thực lực của ta ngươi còn chưa hiểu rõ, thậm chí ngay cả ta khiến cho chính là loại nào đao pháp cũng không rõ ràng. Kể từ đó hai lại, ngươi nói là người đó chiếm cứ ưu thế rồi "

Mạnh Phàm hiện tại xem như hiểu rõ vì sao Khâu Dao là trợ mắt nhìn hấn hai vị huynh đệ bị sát mà thờ ơ, hấn ngay từ đầu chính là đem hai coi như thăm dò người của Mạnh Phàm bia thịt, đợi đến hấn hiểu rõ Mạnh Phàm hết thầy, bản thân hấn lại ra tay, nhất kích tất sát.

"Thật độc ác người." Mạnh Phàm lạnh tê nói.

Đúng lúc này, Khâu Dao động, hóa thành một đạo tàn ảnh lao đến. Hấn chưa rút đao, nhưng bàn tay của hấn cùng bàn chân giống như sắc bén lưỡi đao. Thủ chương thốt nhiên trên hóa thành lợi trảo, đột nhiên nhảy lên, tốc độ cực nhanh Phù Quang Lược Ảnh, hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Cái này bỏ nhào về phía trước, Mạnh Phàm vậy mà cảm giác mình phảng phất bị một đầu vô cùng hung mãnh dị thú dễ mất tới, ác phong trước mặt mà đến, phảng phất Hồ Khiếu Sơn cương vị, loại khí thế này là Chu Liêm cùng Viên Hưng chỗ không chuẩn bị, tuyệt đối là Khâu Dao tại sinh tử rèn luyện bên trong lĩnh hội ra bí quyết.

Mạnh Phàm sau lưng hiện ra Giao Long văn, quanh thân cũng có Giao Long văn quán thể, cánh tay, bắp chân đều là hiện ra Giao Long văn. Đồng thời bước chân di động, giống như trường giang đổi chiều, Giao Long rời bến, tiếng sóng như lời.

"Rống!"

Hai người vền vền một cái va chạm, Mạnh Phàm liền biết đối phương một quyền này là thật không kém, tại trên lực lượng vậy mà có thể cùng Giao Long Nhiều Thể Quyết của mình đánh đồng.

"Đây là cái gì chiêu thức?" Mạnh Phàm trong nội tâm không khỏi kinh hãi.

Khâu Dao khoe miệng hướng lên, tựa hồ là nhìn ra Mạnh Phàm giật mình, liền lạnh giọng nói: "Ta chiêu này gọi là, phong sát quỷ mãnh liệt quyết, là Kiếm Tông nhất đẳng luyện thể thuật."

"Ta không nghĩ tới chính là, ngươi tu luyện luyện thể thuật vậy mà thể đối kháng phong sát quỷ mãnh liệt quyết. Hắc hắc, xem ra trên người ngươi bí mật vậy mà không ít nha. Bất quá không sao, đợi ta giết ngươi, những cái này đều nhau về ta tất cả."

Mạnh Phàm lúc này mới lĩnh ngộ qua, Khâu Dao này là Kiếm Tông vứt bỏ đồ, từng ở Kiếm Tông đã học, nắm giữ một ít cao thâm thần thông, pháp thuật cho thấy nói đi qua.

"Sur huynh, không hồ là Kiếm Tông đệ tử." Mạnh Phàm cố ý đâm hấn đau nhức điểm.

Ai ngờ Khâu Dao chẳng những không giận, ngược lại cười to nói: "Ha ha ha, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không sợ báo cho ngươi. Căn bản không phải Kiếm Tông cao tăng đem ta đá ra ngoài, mà là ta chủ động thoát ly Kiếm Tông. Ngươi biết tại sao không? Ha ha ha, bởi vì ta biết Kiếm Tông bí mật, ta biết Kiếm Tông vì sao có thể kéo dài không suy bí mật."

Khâu Dao cười đến rất dữ tợn, gần như điên cuồng mà nói: "Về sau ta đem bí mật này bán cho Hoàng Thành mấy đại gia tộc, kiếm được đầy bồn đầy bát (*đầy túi). Ha ha ha, Kiếm Tông sớm muộn muốn bạo phát một hồi đại kiếp nạn, ngập đầu đại kiếp nạn."

Mạnh Phàm hoàn toàn không rõ đối phương đang nói cái gì, bất quá hấn nghe hiểu chính là, mấy đại gia tộc muốn đối phó Kiếm Tông, mà Kiếm Tông bên trong cũng đã xuất hiện vết nứt, nhân viên nội bộ lực đục.

"Phản đồ." Mạnh Phàm mắng.

Gần mấy trăm năm qua, Kiếm Tông là Nhân Tộc làm ra công hiến là mọi người rõ như ban ngày, có thể nói nếu như Kiếm Tông sụp đổ mất, Nhân Tộc đồng dạng giang sơn liền muốn bị ngoại tộc qua phen. Mà Khâu Dao hoàn toàn không để ý Nhân Tộc an nguy, đem Kiếm Tông bí mật tiết lộ ra ngoài, đây bằng với phá hủy Nhân Tộc ổn định. Cho nên mắng hấn là phản đồ một chút đều không quá phận.

"Ha ha ha! Đợi ta cường đại lên, nơi nào không thể đi, cho dù là Yêu tộc cũng sẽ kính ta, cũng sẽ có ta một chỗ nhỏ." Khâu Dao cười đến rất điên cuồng.

Mạnh Phàm sắc mặt băng lãnh, đối với loại Nhân Tộc này phản đồ hấn không có chuyện gì để nói đạo, duy có một chữ —— Sát!

Giao Long văn lấp lánh, một quyền đánh hướng đối phương, cái này mãnh giữa sơn cốc cũng có thể nghe thấy một đạo trầm thấp Long Ngâm thanh âm, "Rống!" Giao Long Nhiều Thể Quyết uy năng toàn bộ bạo phát, vậy mà tại quả đấm của hấn xung quanh hình thành một cái đầu rồng bộ dáng, giả thủy lao nhanh, cuộn trào mãnh liệt đánh tới!

Khâu Dao chỉ cảm thấy Mạnh Phàm một chiêu này lực lượng vô cùng cường đại, so với vừa rồi cường đại hơn không chỉ mấy lần, dễ như trở bàn tay đánh tan bản thân lực lượng, còn chưa hoàn toàn phản ứng kịp, liền bị Mạnh Phàm một quyền đánh bay.

Ngay tại hấn bị đánh bay trong tích tắc, hấn vậy mà hai chân cách mặt đất hướng ngực của Mạnh Phàm đập lại, chân của hấn dường như mãnh liệt trào, sắc bén đến cực điểm, "Giễu cợt" một chút xé rách Mạnh Phàm y phục, suýt nữa đưa hấn mở ngực bẻ bụng.

Đồng thời tay phải đưa về sau lưng đem đại đao gỡ xuống, mượn xoay tròn lực lượng trên không trung chém rụng hạ xuống.

Mạnh Phàm trong mắt lưu quang lấp lánh, đem Đại Minh Vương thương hung hăng hướng lên nhảy lên, muốn đem Khâu Dao một chiêu này ngăn lại.

"Xoẹt xoẹt!"

Đại đao cùng Đại Minh Vương thương đụng vào nhau, vậy mà lực lượng tương đương.

"Trong tay hấn đại đao cho thấy một kiện tu sĩ cấp vũ khí!" Mạnh Phàm kinh hãi, đối thủ này không ngừng đối mới chính mình đối với phán đoán của hấn, đầu tiên là ngang hàng Giao Long Nhiều Thể Quyết cao đẳng luyện thể thuật, lại là sánh ngang Đại Minh Vương thương bảo đao. Ai biết hấn có còn hay không càng nhiều át chủ bài nha.

"Nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ rất giật mình." Khâu Dao ý đồ mà đứng, mỉm cười nơi đây nhìn Mạnh Phàm nhìn.

"Kỳ thật ta vậy mà rất giật mình nha. Muốn biết rõ ta thể nhưng là Kiếm Tông đệ tử, năng lực đạt được cao đẳng thần thông. Lại từ các đại gia tộc chỗ đó đối lấy pháp bảo. Mà ngươi đâu, vậy mà có được không lẫn tại lá bài tẩy của ta. Xem ra trên người của ngươi bí mật sẽ không so với trên người ta

muốn thiếu nha."

(vừa khai giảng, sẽ có chút bận rộn, hôm nay còn có chương một, buổi sáng liền cùng nhau phát mắt a. Ôm quyền, ôm quyền)

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Trảm Nhật

"Đối với rồi, ngươi thế nhưng là đạo tặc a, đem một tòa phủ thành chủ đều chuyển vô ích. Chắc hẳn bên trong bảo bối hẳn là không ít a." Khâu Dao đem một người cao đại đao từ thổ địa trong rút ra, nắm trong tay, mũi đao hướng phía Mạnh Phàm.

"Đợi ta giết ngươi, trên người ngươi bảo bối liền toàn bộ về ta tất cả, chịu chết đi!"

Khâu Dao đại đao phía trên rồi đột nhiên dấy lên ánh lửa, toàn bộ thân đao đều tại trong ngọn lửa thiêu đốt, giống như Phong Ma hướng chém tới!

Cái này có thể không phải phổ thông đao đánh lửa thuật, chỉ thấy đại đao nhanh chóng chém xuống một đao, theo sát phía sau lại là một đao rơi xuống, tại đệ nhị đao còn chưa hoàn toàn chém xong, đao thứ ba đã rơi xuống, là đệ tứ đao, đệ ngũ đao, thứ sáu đao...

Trảm Nhật đao pháp!

Một loại đem đao đánh lửa thuật phát huy đến tận cùng đao pháp, có thể trong nháy mắt chặt bỏ trên dưới một trăm đao, bất luận đối phương có phòng ngự đều phòng không ngừng. Đều sẽ bị điên cuồng đao đánh lửa phá vỡ, lấy vô song đao thế trảm phá hết thảy, chém nát hết thảy, liền ngay cả thái dương đều nhau bị chém rụng.

"Ha ha ha, ngàn Lăng Diệp thêm, thiên đao chồng lên, không có ta Khâu Dao chém bắt từ, không có ta Khâu Dao chém không nói đấy!" Hắn điên cuồng mà hét lớn, thật giống như chính mình hóa thân thành đao đồng dạng, một chút một chút nơi đây chém ở trên người Mạnh Phàm.

Phòng Ngủ đều tại đằng sau không khỏi nắm chặt nắm tay, trong nội tâm tràn đầy lo lắng.

"Đều tại ta, đều tại ta, nếu như ta chú ý một chút cũng sẽ không bại lộ công tử hành tung. Đều tại ta."

Hắn cảm giác mình chính là cái vướng víu, hoàn toàn không giúp được Mạnh Phàm, ngược lại cấp Mạnh Phàm rắc rối không ít phiền toái.

Mạnh Phàm sắc mặt xanh mét, Trảm Nhật đao pháp xác thực khủng bố, như gió bão mưa rào hướng hắn đánh tới, chỉ có thể vừa lui lui nữa.

Mà lúc này, Hoàng Ngu sớm đã chui ra thác nước, nguy trang thành một đầu phổ thông trâu nước trốn ở thủy đường trong quan sát hai người quyết đấu.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, hồ ly lắng lo, ngươi cảm thấy Mạnh Phàm phá được đối phương đao pháp đi?" Hoàng Ngu đối với bên cạnh một cái dây bụi đất, nhìn như rất phổ thông Tiểu Hồ Ly dò hỏi.

"Hừ ngu, không cho phép ngươi lại gọi ta là hồ ly lắng lo." Tiểu Hồ Ly mắt húng hừ hừ nói.

"Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, kia ta hô ngươi cái gì? Cừu Vĩ hồ ly lắng lo? lại càng không êm tai." Hoàng Ngu căn bản không để ý Tiểu Hồ Ly phản đối, kiên trì gọi hắn hồ ly lắng lo, "Ai, ngươi nói Mạnh Phàm đối phó được không? Bỗng không ta từ phía sau cấp đối diện một cái Cú Đánh Khó Chịu được."

Tiểu Hồ Ly lắc đầu liên tục, ngữ khí kiên định nói: "Bình thường tiểu tử cũng được, ta tin tưởng hắn."

Hoàng Ngu nhếch miệng cười cười, "Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, nói thật, coi như là ta chống lại đối thủ như vậy cũng không dám cam đoan có thể ổn thỏa thắng, ngươi vậy mà đối với Mạnh Phàm có lòng tin như vậy."

Tiểu Hồ Ly nhìn chăm chú vào trong quyết đấu Mạnh Phàm, như cũ là ngữ khí kiên định nói: "Ta tin tưởng hắn, tựa như hắn tin tưởng ta đồng dạng."

Mà trong vòng chiến, Khâu Dao cười to, điên cuồng mà cười nhạo Mạnh Phàm, "Phế vật, ngươi như thế nào chống cự, ngươi như thế nào chống cự!"

Trảm Nhật đao pháp áo nghĩa chính là nhanh, hung ác, mãnh liệt, lấy một loại thế như chẻ tre thế trảm phá hết thảy sự vật, lấy một loại dễ như trở bàn tay lực lượng phá toái hết thảy phòng ngự, lấy một loại điên, chém xuống thái dương lòng tin phá hủy đối thủ tâm hồn.

Mà Khâu Đao sớm đã thăm dò Mạnh Phàm tất cả bộ đồ đường, lúc này mới dám thi triển ra Trảm Nhật đao pháp. Tự nhận là Mạnh Phàm không có ứng đối phương pháp, càng không có cách phá giải, chỉ có thể vừa lui lui nữa.

"Coong!"

Một đạo kiếm kêu truyền ra, Bạch Ngọc Kiếm hóa thành một đạo tia ánh sáng trắng nõ bắn ra mà đến.

"Đương đương đương đương..."

Bạch Ngọc Kiếm phi đến Mạnh Phàm trước người, thay hấn ngăn lại mấy trăm đạo dao đánh lửa.

"Thanh Long Bạch Ngọc Kiếm..."

Mạnh Phàm nhớ lại khi còn bé chính mình lại muốn quần quít lấy phụ thân muốn hấn dạy mình luyện kiếm, thế nhưng là phụ thân mỗi lần đều lấy ngươi còn quá nhỏ vì lý do qua loa tắc trách đi qua. Mà chính mình luôn là thích thừa dịp phụ thân ngủ đem Bạch Ngọc Kiếm lên ra, một người tại trong bụi cỏ trên dưới huy vũ, thật giống như chính mình là một người hành hiệp trượng nghĩa hiệp khách đồng dạng.

"Thanh Long Bạch Ngọc Kiếm, ta hiểu ý tứ của ngươi."

Mạnh Phàm trong mắt đột nhiên phát sáng, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, một phát bắt được Bạch Ngọc Kiếm chuôi kiếm, mãnh liệt về phía trước chém ra. Một đạo tia ánh sáng trắng mang theo một chút nhàn nhạt kim sắc kiếm khí nhảy lên thiên, kiếm khí lãng lệ.

Hạo Nhiên Kiếm Khí!

Vô số đạo dao đánh lửa bị Hạo Nhiên Kiếm Khí thổi tan, liền ngay cả Khâu Đao cũng bị đánh liên tiếp lui về phía sau bốn năm bước.

"Làm sao có thể!" Khâu Đao cho thấy rất chấn kinh, Mạnh Phàm lại có thể phá giải chính mình Trảm Nhật đao pháp.

"Ngươi quá tự phụ, tổng cho là mình có thể chưởng khống hết thảy. Mà cái này chính là ngươi sơ hở lớn nhất." Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, thẳng tắp nơi đây lao đến, trong tay Bạch Ngọc Kiếm phát ra hơi hơi chấn minh thanh, tựa hồ là tại hoan hô vui mừng.

Dưới chân của hắn bỗng nhiên phát lực, vền vền ba bước liền vọt tới trước mặt Khâu Đao, cùng lúc đó tay oản bỗng nhiên phát lực, Tượng Nha Bạch chuôi kiếm, huyền thiết đúc thành ba tác thân kiếm, trên không trung kéo ra một đạo duyên dáng đường cong.

"Đ...A...N...G...G!"

Kích thứ nhất không có kết quả, bị to lớn thân đao ngăn lại. Theo sát phía sau, Mạnh Phàm lại là một kiếm.

"Đ...A...N...G...G!"

Như trước bị ngăn lại, thế nhưng là Mạnh Phàm không thèm để ý chút nào, nhanh chóng tái xuất một kiếm, tái xuất một kiếm, tái xuất một kiếm..

"Đương, đương, làm..."

Một hơi trên Mạnh Phàm về phía trước chém ra không dưới mấy chục kiếm.

"Đương, đương, làm..."

Lại là mấy chục kiếm liên tiếp chém ra.

Khâu Đao quả thật không thể tin được bây giờ tình huống, chính mình vậy mà bị áp chế, hơn nữa là cùng mình Trảm Nhật đao Pháp Tương tựa như thủ pháp.

Bất đồng chính là, Mạnh Phàm mỗi một kiếm chém đi xuống đều nhau bộc phát ra không gì sánh kịp Hạo Nhiên Kiếm Khí, mỗi một kiếm đều là, chém tới cuối cùng khắp thiên không toàn bộ đều hấn kích phát ra kiếm khí.

Khâu Đao mãnh liệt hít vào một hơi khí lạnh, trong nội tâm thầm suy nghĩ nói: "Nếu như tiếp tục khiến hấn súc thế hạ lại, như vậy bại chính là ta."

Hắn vội vàng huy vũ tới chính mình đại đao, muốn phản kích.

"Đã muộn!"

Mạnh Phàm quát lên một tiếng lớn, chỉ thấy đầy trời kiếm khí như là bị kích đang sống, nhao nhao thay đổi phương hướng hướng Khâu Đao hung hăng bổ tới.

"Bách lý kim quang thuần!"

Khâu Dao đồng dạng quát lên một tiếng lớn, thúc dục chính mình cường đại nhất phòng ngự muốn ngăn cản Mạnh Phàm công kích. Chỉ thấy trong phạm vi mấy trăm trượng đều lập lòe tới một tầng kim quang, kim quang này là dự trữ trên mặt đất ở dưới kim khí cùng đáng vẻ quẻ mùa, hiện tại bị Khâu Dao điều ra ngoài để mà phòng ngự.

Vô số kim quang phóng tới Khâu Dao, đưa hấn che phủ cực kỳ chặt chẽ, rất giống một ngục kim quang lập lòe lớn chuông đồng.

"Đương, đương, đương"

Vô số đạo Hạo Nhiên Kiếm Khí lại phối hợp thêm Mạnh Phàm một hơi mấy chục kiếm chém giết, đem Khâu Dao phòng ngự đập chính là liên tiếp bại lui. Rốt cục tại thứ sáu mươi tám lần, Khâu Dao bên ngoài thân thể kia mệnh kim quang chuông lớn bắt đầu phá toái khai mở, nứt ra ra một đạo khe hở, tuy Khâu Dao lần nữa tụ tập kim quang, kim quang chuông lớn lần nữa xuất hiện, thế nhưng Mạnh Phàm đao đã thiết tại Khâu Dao nơi cổ họng.

Khâu Dao yết hầu vị trí bị chặt ra một đạo rộng cỡ ngón tay lỗ hồng, máu chảy không ngừng, rất nhanh đem truy y nhuộm thành huyết hồng.

Hấn bùm lấy cái cổ nhanh chóng chạy trốn, không nghĩ nữa muốn cùng Mạnh Phàm nhất quyết thắng bại.

"Muốn chạy? Nào có dễ dàng như vậy." Mạnh Phàm té ra Đại Minh Vương thương, hung hăng nơi đây ném muốn trực tiếp đóng đinh đối thủ.

"CHỊU...U...U!, CHỊU...U...U!"

Hai thanh chủy thủ phá vỡ không khí tiếng truyền ra, nguyên lai là người kia tồn tại cảm giác thấp nhất nữ tử xuất thủ, muốn cứu Khâu Dao.

Thế nhưng Mạnh Phàm há có thể để cho nàng như nguyện, Hạo Nhiên Kiếm Khí xao động, hóa thành sắc bén lưỡi đao, đem hai thanh chủy thủ ở giữa không trung quấy phá.

"Sát!"

Đại Minh Vương thương như Mạnh Phàm sở liệu nghĩ như vậy, đâm thủng Khâu Dao lồng ngực, trực tiếp đem đinh trên mặt đất.

"A..., A....."

Mạnh Phàm tận lực tránh được tâm mạch của Khâu Dao, không để cho hấn chết tuyệt, lưu lại thở ra một hơi tại.

Mạnh Phàm đi đến bên người Khâu Dao, vung Kiếm Tướng tay của hấn gân, gân chân toàn bộ đánh gãy, lạnh giọng nói: "Người bán rế Kiếm Tông, phản bội Nhân Tộc, ta làm sao có thể khiến ngươi chết như thể thống khoái nha. Yên tâm, ta sẽ đem ngươi giao cho Kiếm Tông xử trí, khiến ngươi đem tiết lộ bí mật cấp nào gia tộc sự tình toàn bộ nhỏ ra."

Khâu Dao nằm trong vũng máu, trong mắt chỉ có sợ hãi.

Hấn sở dĩ phản bội chạy trốn ra Kiếm Tông chính là sợ hãi bị trả thù, hiện giờ nếu là lại đem hấn đưa về Kiếm Tông, Kiếm Tông đám kia đám lão già này tuyệt đối sẽ đem cốt tủy đều ép ra, để mình sống không bằng chết.

Hấn rất muốn cắn lưỡi tự vẫn, thế nhưng là chính mình liên hệ mệnh khí lực cũng không còn.

Hiện tại tiểu đội chỉ còn lại cuối cùng một cô gái.

Nàng hai tay phân cầm chủy thủ, vô cùng cảnh giác nơi đây nhìn qua Mạnh Phàm.

Nhưng mà Mạnh Phàm lại như là nhìn không thấy nàng tựa như, hướng về nàng phản phương hướng đi đến, trong lúc nhất thời làm cho người ta đầu óc không thông.

"Tiểu đội bên trong người thứ năm, không cần trốn nữa, xuất hiện đi."

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Người thứ năm

Phòng Ngủ núp ở phía xa hoàn toàn không hiểu rõ Mạnh Phàm nói vậy lời là có ý gì, "Cái gì tiểu đội bên trong người thứ năm, bọn họ không phải bốn người tiểu đội mà, ở đâu ra người thứ năm?"

Mạnh Phàm như trước tự một mình đối với rừng cây hô: "Nhất định ta đem người bắt được tới không thể đi? Người vì che dấu chính mình, trơ mắt nhìn chính mình đồng đội chết đi, xem ra cũng là lòng dạ ác độc người a."

Hắn thấy trong rừng cây như trước không có động tĩnh, liền há mồm phun ra một đạo to lớn Hạo Nhiên Kiếm Khí, đem trọn mảnh núi rừng đều bẻ gãy.

"CHÍU...U...U!!"

Một đạo nhân ảnh từ đại thụ đằng sau phi chui ra, rơi vào người kia ánh mắt trống rỗng nữ tử bên cạnh.

"Người là như thế nào phát hiện được ta?"

Người này bề ngoài bất quá mới mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, lại hoàn toàn không giống như là mười bảy mười tám tuổi thiếu niên hẳn có tinh thần phần chân phồn vinh mạnh mẽ bộ dáng. Hắn đáng người gây yếu như củi khô, làn da phát khô, mặt lộ vẻ cơ sắc, tóc dài rất tùy ý nơi đây củi tại trên thân thể.

"Ta cũng không có phát hiện người, mà là phát hiện nàng không đúng." Mạnh Phàm ngón tay vào người kia ánh mắt trống rỗng nữ tử nói.

"Nàng? Có gì không đúng?" Người kia thiếu niên gây yếu hỏi.

"Nàng rất không phải như một cái người sống, hoàn toàn không có chút nào người sinh khí, giống như là một bộ khô lồi." Mạnh Phàm rất bình tĩnh nói.

"Ha ha ha, bởi vì nàng xác thực không phải người, phải nói nàng đã từng là người, hiện tại không phải." Gây yếu nam tử cười to nói, tựa hồ đối với Mạnh Phàm phát hiện bí mật của hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, "Nàng là ta luyện chế từ thi khô lồi, gần như có thể làm hết thấy người sống có thể việc làm, bao gồm chuyện nam nữ."

"Người chính là Thi Quý Tông đệ tử?" Mạnh Phàm hỏi.

cái gọi là Thi Quý Tông là Nhân Tộc đại lục một cái không tính lớn vậy mà không coi là nhỏ oai môn tà phái, bên trong đệ tử ít nhiều lấy luyện chế chết tùy tùng hoặc quý vật với tư cách là tu hành thủ đoạn, đồng thời công kích của bọn hắn thủ đoạn vậy mà không có ly khai những cái này chết tùy tùng, quý vật.

Thi Quý Tông nội bộ cạnh tranh đồng dạng mười phần kịch liệt, mỗi ngày đều sẽ có đệ tử bởi vì quyết đấu thất bại mà bị đối thủ tươi sống luyện thành chết tùy tùng, lúc trước hết thấy nỗ lực tất cả đều phó mặc, cấp làm đồ cười.

Chỉ bất quá những năm gần đây tới Kiếm Tông đối với mấy cái này oai môn tà phái có nhiều chèn ép, dẫn đến Thi Quý Tông đội tà giáo phạm vi thế lực phạm vi lớn rút lại, thậm chí ngay cả sinh tồn đã thành vấn đề.

"Ha ha ha, là có như thế nào? Hắn là người cũng phải lấy một bộ chính phái nhân sĩ giọng điệu để giáo huấn chúng ta hay sao?" Gây yếu nam tử rất hào phóng nơi đây thừa nhận thân phận của mình, nhưng trong giọng nói phần lớn là khinh thường cùng châm chọc.

Hắn sở dĩ muốn ẩn đi núp trong bóng tối chính là bởi vì những cái kia cái gọi là chính phái nhân sĩ thích suốt ngày đáng đạo đức điểm cao, áp chế bọn họ những cái này vốn sinh tồn cũng rất khó khăn tiểu môn tiểu phái.

Nhưng mà Mạnh Phàm cũng không có quả trách hắn không nên tu luyện loại này âm tàn độc ác pháp thuật, ngược lại nói nói: "Bất luận người là danh môn chính phái, hay là oai môn tà giáo, trong chiến đấu ta đều nhau tôn trọng người. Bởi vì chiến đấu chỉ có thắng bại, không có chính tà chi phân."

Gây yếu nam tử ngẩn ngơ, lần lượt hắn tâm thường ký ức, những cái này chính phái nhân sĩ nhìn thấy hắn như vậy Thi Quý Tông đệ tử, không phải hô đập chính là tiếng kêu giết, nơi nào sẽ tôn trọng người.

Thế nhưng trước mắt người này bất đồng, hắn sẽ ở quá trình chiến đấu bên trong tự đáy lòng nơi đây tôn trọng người. Dù cho chính là cuối cùng bại trên tay hắn, đều là tuy bại nhưng vinh.

"Với tư cách là đối thủ, ta sẽ tôn trọng người. Có thể xuất phát từ đạo nghĩa, hôm nay người nhất định phải chết." Mạnh Phàm nói.

"Hừ hừ, ở đâu ra nói nhảm, hôm nay ta để cho người mở mang kiến thức một chút chúng ta Thi Quý Tông thực lực." Gây yếu nam tử hừ lạnh nói, lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

"Hoàng Tuyền nói, Tụ Hồn phiên, thi hài quý triều!"

Gây yếu nam tử cười quái dị một tiếng, trong tay đột ngột nơi đây nhiều ra một cây cờ đen, mà giờ lên cao cao đối với không trung lay động, phiên trung lập thi tuôn ra rất nhiều lệ quý oan hồn, hướng Mạnh Phàm đánh tới.

Tụ Hồn này phiên coi như là Thi Quỷ Tông chiêu bài Pháp khí nhất, ngày xưa lúc toàn thịnh, gần như mỗi một gã đệ tử trong tay đều một cây Tụ Hồn phiên, uy lực lớn nơi này có thể cùng Kiếm Tông đệ tử phi kiếm trong tay cùng so sánh.

Tụ Hồn dưới lá cờ, ô áp áp một đám lệ quỷ lao ra, uy thế làm cho người ta sợ hãi.

"Đây là thành giết chết bao nhiêu người năng lực luyện chế ra như thế pháp bảo a." Mạnh Phàm thờ dài, mặc dù lúc trước hắn nói qua là trong chiến đấu tôn kính đối thủ, có thể nhìn lên thấy nhiều như vậy oan hồn lệ quỷ, trong nội tâm hay là không khỏi có một cỗ nộ khí sinh ra.

Ô trung tâm ô trung tâm lệ quỷ gào thét hướng Mạnh Phàm đánh tới, mỗi một đầu đều tràn ngập Vô Biên oán khí.

"Vén vén chỉ là vì luyện chế một kiện pháp bảo, muốn tạo thành nhiều như vậy sát nghiệt. Cho nên nói như Thi Quỷ Tông như vậy tà phái mới có thể bị Kiếm Tông xem là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt." Mạnh Phàm liên tục huy kiếm bỏ về phía trên không trung gào thét mà đến lệ quỷ.

"Không có tác dụng, không có tác dụng, chúng ta Thi Quỷ Tông lệ quỷ không bị vật lý tổn thương, phổ thông đao kiếm là chém bắt từ chúng." Gây yếu nam tử cười to nói.

"Vạn quỷ phệ thể, luyện!"

bàn tay hắn trong đánh ra một đạo pháp ấn, rất nhiều lệ quỷ liền như là cấp máu gà, điên cuồng mà đánh về phía Mạnh Phàm, đưa hắn bao bọc vây quanh, gần như trở thành một cái viên cầu.

"Ha ha ha, chúng ta Thi Quỷ Tông đệ tử lúc đối chiến, đã phân ra thắng bại, vậy mà quyết sinh tử. Cho nên chó có trách ta quá tàn nhẫn, yên tâm, tại ngươi chết ta sẽ đem ngươi luyện chế thành chết tùy tùng, khiến ngươi vĩnh viễn bồi bạn ta." Gây yếu nam tử phát ra nụ cười tàn nhẫn.

Nhưng mà bị vạn quỷ vây quanh viên cầu lại truyền ra một đạo tiếng thờ dài.

"Ai, Thi Quỷ Tông hay là không nên tồn lưu ở trên đời a."

, viên cầu trong có từng đạo lệ quỷ tiếng kêu thảm thiết truyền ra, viên cầu vậy mà lấy mất thường có thể thấy tốc độ nhanh chóng tan rã, ô trung tâm ô trung tâm bọn lệ quỷ tại một đạo giữa kim quang hôi phi yên diệt.

"Làm sao có thể!" Gây yếu nam tử không thể tin được nơi đây nhìn qua chỗ cũ, gần vạn đầu lệ quỷ vậy mà trong nháy mắt đã bị giết chết.

Hắn lòng đang rí máu.

Mạnh Phàm từ lệ quỷ đang bao vây đi ra, tiện tay chém ra từng đạo kiếm khí đem cá lọt lưới tiêu diệt.

Gây yếu nam tử ngã tại mặt đất, dương đầu nhìn Mạnh Phàm, chỉ cảm thấy hắn tựa như một tôn nhân gian Thánh Vương, toàn thân tản ra vô cùng thuần khiết Hạo Nhiên Chính Khí.

Cũng chính là này thiên địa trên thuần khiết Chí Dương Hạo Nhiên Chính Khí đưa hắn vạn quỷ hủy diệt, đem lòng tin của hắn phá hủy.

Quỷ vật chính là người, thủ sau khi chết đúng là âm hồn bất tán kết quả, nói trắng ra là chính là sinh linh sau khi chết ý thức bắt diệt, một luồng tàn hồn gửi tại thân tính vật chất bên trong mà sinh, du đang ở ở giữa thiên địa.

Quỷ không có thật thể, khó có thể bị tầm thường đao kiếm chém tổn thương, chém chết, lại hết sức e ngại chí dương chí cương chi vật. Ví dụ như thể gian thánh nhân thân phụ trong cuộc sống tinh khiết nhất Hạo Nhiên Khí, Yêu Ma Quỷ Quái căn bản không dám cận thân; nếu như cát vàng Bách Chiến chết thiết huyết tướng quân thân phụ ngập trời chí cương sát khí, Yêu Ma Quỷ Quái nhìn thấy bọn họ đều muốn đi đường vòng.

Mà Mạnh Phàm tu luyện Hạo Nhiên Kiếm Khí chính là trong thiên địa thuần khiết Chí Dương chi vật, đối với Yêu Ma Quỷ Quái có khó có thể tương tượng lực sát thương.

"Dĩ nhiên là quỷ vật khắc tinh —— Hạo Nhiên Khí!" Gây yếu nam tử xui lợ trên mặt đất, miễn cưỡng không cam lòng nơi đây nhìn Mạnh Phàm. Hắn tại Thi Quỷ Tông sờ leo lăn đạp nhiều năm, có thể còn sống sót đã nói lên thực lực của hắn tuyệt đối không kém, bằng không sớm đã bị đồng môn sư huynh đệ giết chết, luyện thành chết tùy tùng hoặc là quỷ vật.

"Ta còn không có bại, Tụ Hồn phiên không chịu được, vậy vận dụng chết tùy tùng." Hắn đem Tụ Hồn phiên vứt bỏ, nhanh chóng tại trong lòng bàn tay in lại.

"Hoàng tuyền đạo, Âm Thi hoàn hồn."

Hắn quát lên một tiếng lớn, đồng thời duỗi ra ngón tay hung dữ nơi đây chỉ hướng Mạnh Phàm, "Âm nữ, giết hắn cho ta!"

Người kia ánh mắt trống rỗng nữ tử trong chớp mắt liền có thần thái, gương mặt vậy mà dần dần hồng nhuận, không còn là trắng bệch, thật giống như một lần nữa sống lại đồng dạng.

Nàng phát ra một đạo chói tai tiếng thét, mãnh liệt đập mặt đất, hướng phía Mạnh Phàm phi chạy tới, sau đó há miệng liền cắn.

Cái này chết tiệt tùy tùng tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền tháo chạy đạo Mạnh Phàm trước người, trên dưới quai hàm cốt cán thành rắc rắc rung động, đối với Mạnh Phàm trên cánh tay tới chính là một ngum.

"Gặp không may, kia chết tùy tùng trên hàm răng có thi độc. Nếu như bị cắn trúng một ngum, sợ là muốn vứt bỏ nửa cái mạng!"

Trón ở Thanh Thạch đằng sau Phòng Ngũ nghe thấy một giọng nói truyền đến, lập tức quay đầu nhìn lại. Vậy mà phát hiện một đầu lão Hoàng nguru chính nhìn không chuyển mắt nơi đây nhìn Mạnh Phàm nhìn, đồng thời trong miệng còn tự nhủ: "Ừm...um bò....ò...tiếng bò rống, Mạnh Phàm tiểu tử kia thật sự là lật thuyền trong mương."

Phòng Ngũ trong chớp mắt đã bị dọa ngây ngẩn cả người, nội tâm không khỏi hò hét nói: "Ngọa tào, lão Hoàng nguru đều nhau tiếng người nói."

Hoàng Nguru phát giác được có người ở nhìn mình cảm chằm, vì vậy liền quay đầu cùng Phòng Ngũ nhìn nhau một chút, đồng thời còn không quên lộ ra một cái tự nhận là anh tuấn mỉm cười.

Phòng Ngũ thiếu chút nữa bị Hoàng Nguru rất thú cái rắm mỉm cười chọc cười.

"Công tử, người có thể ngàn vạn không cần có chuyện riêng a!" Hấn lại rất lo lắng nhìn về phía Mạnh Phàm.

Mà lúc này gầy yếu nam tử chậm chạp mà từ trên mặt đất đứng dậy, lạnh buốt nói: "Ta luyện chế loại này thi độc độc tính thật lớn, nếu như người bây giờ bắt tay chém đứt, có lẽ còn có được cứu vớt cơ hội. Bằng không độc nhập tâm mạch, theo huyết khí chạy vội, lưu đến toàn thân cao thấp, người cũng được thật sự hết thuốc chữa. Thế nào, là bỏ qua một cánh tay, hay là cả mảnh tánh mạng?"

Nói qua đã cười ha hả.

Hấn mới vừa rồi còn rất kiêng kị trên người Mạnh Phàm Hạo Nhiên Khí, trong nội tâm không tin tưởng. Lại không nghĩ tới bây giờ một kích phải trúng, trong chớp mắt để cho đối phương thất lạc một cánh tay.

"Ta cũng không cần bỏ qua cánh tay, cũng sẽ không vứt bỏ tánh mạng." Mạnh Phàm cười lạnh, hấn sinh sôi người hầu bên cạnh của mình đẩy ra.

"Làm sao có thể!" Gầy yếu nam tử cả kinh, nguyên lai chết tùy tùng cũng một cắn được cánh tay của Mạnh Phàm, mà là cắn được kiếm của hấn.

"Hừ." Mạnh Phàm hừ lạnh một chút, ngay tại vừa rồi ngàn cân treo sợi tóc, hấn đem Bạch Ngọc Kiếm đảo ngược, chấn trên cánh tay của mình, hiểm hiểm nơi đây tránh thoát một kiếp.

Hấn đem Bạch Ngọc Kiếm hung hăng vừa đẩy, tựa như cắt đậu hủ đồng dạng, trực tiếp xuyên qua người này nữ chết tùy tùng đầu, từ miệng của nàng thuộc cấp đầu một phân thành hai.

"Hôm nay để cho người giải thoát."

Mạnh Phàm dưới chân liền đạp mấy bước, bay tán loạn nơi này gầy yếu nam tử trước mặt, giờ lên cao cao trong tay Bạch Ngọc Kiếm. Bảo kiếm trên không trung kéo ra một đạo duyên dáng đường cong, lập lòe ra chói mắt dương quang, là mấy đạo huyết hoa văng khắp nơi.

Thi Quý Tông đệ tử tu hành Hoàng Tuyền nói, ít nhiều lấy quý vật, chết tùy tùng với tư cách là công kích cùng phòng ngự thủ đoạn, thực lực bản thân kỳ thật là cực yếu. Liền Mạnh Phàm một kiếm chỉ lực đều khiêng không xuống.

Giải quyết xong Thi Quý Tông đệ tử, Mạnh Phàm lấy đi trên người bọn họ trữ vật đại, Phòng Ngũ giúp đỡ Mạnh Phàm đem thi thể của bọn hấn ngay tại chỗ vùi lấp, đem còn chưa chết đi Khâu Dao trói gô. Về sau đi đến bờ suối chảy rửa sạch vết máu trên người.

Đi đến dưới thác nước đối với Phòng Ngũ vẫy vẫy tay, "Vào đi, nên giải quyết vấn đề của người."

Phòng Ngũ tràn đầy mừng rỡ đi theo Mạnh Phàm đi vào thác nước bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Nhân Đạo Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.